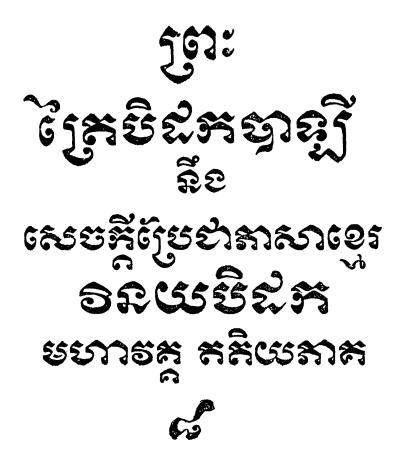

ឯកសារគម្ពីព្រះវ៍ត្របិងកស្កាននេះ ត្រូនបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះវ៍ត្របិងកដប៉ឺន ។

ឯកសានគម្ពីនព្រះឳត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥0 គឺជានបស់ នុបាសិកា កាំង ហ្គិចឪំណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធិតា, ធ្វើដូនលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ីត-សាទំងក្ន ។ និងទុកក្នុង គេ៣ទំព័ន៥000ឆ្នាំ សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

កែសម្រួលតាមកុំព្យូទ័ន តម្រូនំនុបកនណ៌អានទអទ្សិត្រូនិច តដាយខ្ញុំព្រះកនុណា ខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ៕

www.5000-years.org

តឋិនត្ថន្ធតៈ ចីវវតន្ធតៈ

បមេប្រវត្តន្តុ និង កោសមិតន្តុ

បោះពុម្ភលើកទី ៤

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

எ ஆ முற்ற

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វមផ្ចង់ស្មារតីស្វត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសដ្ធនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជួនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន "ក្រុមដំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាងកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងមាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ងនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集 め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成 されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至 宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻 刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離 れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表	無着	成恭	世話人	松永	然道	有馬	実成
事務局長	篠原	鋭一		伊藤	佳通	渡井	奎一
				杉谷	義純	茂田	真澄
				前田	利勝	中島	教之
				永	六輔		

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei វិនយខិដកា មហាវក្ត

តតំយភាក

ದ

តមិនត្តត្តា ខីវាត្តត្តតៈ ខេម្យយត្រូត្ត ភេះ តែសម្តិត្តត្

A. A. 6000

ទ ជាវេយ្យភាភិចំ ជាហេ ។

(១) តេខ សមយេខ ពុន្ទោ កកក សាវត្ថិយ័ វិហវត៌ ដេតវ៉េន អនា៩ចំណ្តុំតាស្ស អារាម ។ តេន ទោ បន សមយេន តឹសមត្តា ចាឋេយ្យកា^(®) ភិក្ខុ សក្វេ អរញ្ញុតា សត្វេ ខំណ្ឌូទាន់កា សត្វេ ខំសុក្សលំកា សព្វេ នេចវរិកា សាវត្ត៍ ឧច្ចន្តា ភកវត្តំ ឧស្សនាយ ន្ទពតដ្តាយ ស្បែខនាយ៍កាយ នាសត្វីសុ សាវត្ថិយំ វស្សបធាយំគាំ សម្ភាវ៉េតុំ អន្តរាមក្តេ សាគោតេ ស្ប៉ ឧមកខ្លឹស ។ គេ ឧត្តណ៍នទ្រាវស្សំវស័ស អស់ខ្មេវ នោ ភកវា វិហាវត៍ ៩តោ នសុ យោជនេសុ ន ខ មយំ លភាម ភកវន្តំ ឧស្សនាយាត់ ។ អ៩ទោ គេ ភិក្តុ វេស្ស វត្តា គេមាសច្ចយេះ ភេតាយ ខេវាណោយ នេវ វស្សន្តេ ឧឧតសន្ត័មោ ឧឧតខិត្តលេ្វ និតាខុណ្ណេហ៍

ពឋិតក្ខុត្ភពំ

តត៌យោ ភាគោ

វារាគទី ៣

តឋិនក្ខុត្តត:

[១] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគគន់ក្នុងដេតវិនាវាម របស់ អនាឋចិណ្ឌិកសេដ្ឋ ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពូកកិត្ថ នៅក្នុនដែនជាហ់⁽⁰⁾ ប្រមាណ ៣ ្វុប សុទ្ធតែជាអ្នកប្រព័ត្តនៅក្នុន តៃ ជាអ្នកប្រត្រឹត្តបណ្ឌិណ្ឌូត ជាអ្នកប្រត្រឹត្តប្រើសំពត់បង្កកូល ជាអ្នក ប្រព្រឹត្តប្រើតែចីវរ ៣ គ្រប់រូបទាំងអស់ នាំគ្នាទៅកាន់ក្រងសាវត្ត័ ដើម្បី គាល់ព្រះមានព្រះភាគ កាលបើតិថីដែលចូលវេស្យាដិតណា ស់មកហើយ ក៌មិនអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ចូលស្បា ក្នុងក្រងសាវត្តីបានទ្វើយ ហើយនាំ គ្នាចូលទៅចាំសេក្រក្នុងក្រងសារកតនាពាក់កណ្តាលផ្ទូវ ។ កិត្ត ពំងនោះ នៅចាំវស្សា ទាំងមានសេចក្តីអផ្សក ព្រោះគិតថា ព្រះមា**ន**ព្រះភាគ ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងទីជិតយើងទាំងឡាយ ចម្ងាយ៦ យោជន៍អំពីទីនេះទៅ យើងទាំងទ្បាយមិនសមបើមិនបានទៅគាល់ព្រះអង្គសោះ ។ គ្រានោះ ពួកភិត្តទាំងនោះនៅចាំវស្សាអស់ត្រៃមាស^(២) រួចហើយក៏នាំគ្នាធ្វើបវា-រណា (រដ្ឋវនោះ) នៅមានទឹកក្វៀងធ្លាក់ជោកជាំ មានទឹកកក់រអិលនៅ ទ្យើយ (ភិត្តទាំងនោះ) ក៏មានចីវវទាំងទ្យាយ ទទឹកដោក បានសេចក្តី

យោជនាថា នៅក្នុងដែនញវាផ្លូវឆ្នេះតំមាន ។ ៤ បីខែ ។

វិនយចំនិកេ មហាវត្តោ

ទីវារចាំ កាលនូវចា យេន សាវត្តី ដេនានំ អនា៥-ខំណ្ឌិំតាស្បូ អាវាមោ យេន ភតវា តេនុបសន្ណ័ទឹសុ ឧបសត្ថទិត្វា ភកវត្តំ អភិវា ខេត្វា ឯកាមត្តំ ចំសីឌឹស្ ។ ភិត្តហិ សន្ធឺ បដិសម្ពោធិតុំ ។ អ៥ទោ ភកវា តេ ភិត្ត រានឧប្សេខ យន្ទ័ ភ្នំអ្នក សន្ទ័ សានទ័ ឃុំ យន្ទ័ សានទ័ សទត្តា សម្មោនមានា អាំនមានា ដាសុតាំ ស្ប៉ាំសិត្ត **ជ ខ ខ**ំណ្ឌាតេះ តំលទំត្ខាតំ ។ ទមន័យ ភកវា យារខ្មុំ ភេតុ សមត្តា ខ មហំ ភន្តេ សម្មោនមានា អាវិនមានា ស្មេស្រ៍អា ន ខ ចំណ្ហាតេន កំលម៌ម្ល ត់ជ មយំ កន្លេ តំសមត្តា ចាបេយ្យកា កិត្តា សាវត្ថិ អាកច្ឆត្នា កកាន្តំ ឧស្សនាយ ឧទកេដ្ឋាយ ស្បែខតា. យំតាយ នាសត្តិទ្យ សាវត្ថិយំ ស្បែបនាយំតំ សម្ភា-វេតុំ អន្តរាមក្តេ សាកោតេ វស្សំ ឧបកខ្លំម្លា តេ

វិនយបិឝិត មហាវត្ត

លំបុរកកាយ នាំគ្នាដើរសំដៅទៅកាន់ក្រំងសាវត្តីហើយចូលទៅវត្តដេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ដដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ លុះចូលទៅដល់ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគូរូ ស្រុសស្រលទទួលជាមួយនឹងពរូកភិត្តអាគន្លកៈនេះ ជាទំនៀមបេស់ព្រះ ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគគ្រប់ព្រះអង្គ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងកិត្តទាំងនោះថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នា ល្មមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នករាល់គ្នាល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រលទេឬ អ្នក ពំនឲ្យយមានសេចក្តីសាមគ្គីស្មោះសមេិនវិវាទទាស់ទែងគ្នា នៅចាំស្បា ស្រលបូលមិនលំជាកដោយអាហារបិណ្ឌជាតទេឬ ។ កិត្តទាំងនោះ (កាប บธุ้รุณซ่า บติโลโตะนี้ยารโตะกาล อุโตะหธุตา้นห.่ภาญยหล่ได បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គពំងអស់គ្នាសាមគ្គីស្មោះសរ ឥតមានវិវាទ ទាស់ទៃឥគ្នាទេ នៅចាំវស្សាក៏ស្រិលបូលមិនលំពុកដោយអាហាវចិណ្ឌ-ជាត ទេ បតិត្រៃ អង្គដ៏ ចំនើន ទំព្រះអង្គទាំង ទ្បាយ នៅ ក្នុងដែន ធ្លាហ ថ្ងៃមាណ ៣ ៖ រូបមកកាន់ក្រងសាវត្តនេះ ដើម្បីគាល់ព្រះអង្គ កាល បើ តិថិចូលវស្សាជិតណា ស់ហើយ ក៏មិនអាចនឹងមកទាន់ពេលចូលវស្សាភ្នង ក្រងសាវត្តីបានទេ្យីយ ក៏នៅចាំវិសព្រក្នុងក្រងសាកេតនាពាក់កណ្ដាលផ្លូវ

ពមិនក្ខន្ធពេ បញ្ហានិសំសារាថា

មយំ កន្តេ ឧត្តកណ្តិតរួទា វេស្សំវេសិទ្តា អាសន្នេវ នោ ភកវា វិមារតំ ៩តោ ជសុ យោជខេសុ ខ ខ មយំ លាភាម កកវន្តំ ឧស្សនាយាតំ អថទោ មយំ កន្តេ វេស្សំ វុត្តា គេមាសច្ចយេធ តាតាយ មវាលោយ ខេដ វេស្សន្តោ ឧតតាសន្តមោ ឧឧតាចិត្តាល្វេ ឱកាមឈ្លោមាំ ខីវេយោ តាំលន្តរួមា អន្ទានំ អាកតាតំ ។

m

កឋិនក្ខន្ធកៈ ពោលអំពីអានិសង្ស (កឋិន) មាន ៥ យ៉ាង

(នោះ ទៅ) បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គទាំង នោះ នៅចាំវស្សា ទាំង មានសេចក្តីអផ្សុក ពោះគិតថា ព្រះដ៏មានព្រះកាត ព្រះអង្គគង់ នៅក្នុងទី ជិតយើងទាំង ហួយ ចម្ងាយ ៦ យោជន៍អំពីទី នេះ ទៅ យើងទាំង ហួយ មិនសម បើមិន បាន ទៅ តាល់ព្រះអង្គសោះ បតិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន លុះ ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នា នៅចាំវស្សាអស់ ត្រៃមាស ហើយក៏នាំ គ្នា ធ្វើបឋ លោ (ពោះ វដ្ឋ នេះ) នៅមានទឹក ភ្លៀង ធ្លាក់ ដោកដាំ មាន ទឹកកក់ អើល ទៅ ឡើយ ទើប ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងអស់គ្នា មាន ចីវរទាំង ឡាយទទឹក ដោក បាន សេចក្តី លំបាក់កាយមកតាមផ្លូវ ឆ្ងាយ ។

(៤) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ ធ្វើធម្មីតថា ហើយត្រាស់ហៅភិត្តទាំងឡាយថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថា-តតអនុញ្ញាតឲ្យពួកភិត្តដែលបាននៅចាំវស្សារួចហើយក្រាលកឋិនបាន ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ កាលបើអ្នកទាំងឡាយបានក្រាលកឋិនហើយ នឹង សម្រេចអានិសង្ស៥ យ៉ាង គឺត្រាច់ទៅ (ណា) មិនបាច់លា (ភិត្តផងគ្នា)១ ត្រាច់ទៅ (ណា) មិនបាច់យកតែចីវរ (គ្រប់ប្រដាប់)១ (នាន់) គណ-កោជនបាន ១ (ទុកដាក់) អតិវេភាចីវរបានតាមត្រូវកាវ ១ ចីវរណា ដែលកើតទ្បើងក្នុងអាវាសនោះ ចីវរនោះនឹងមានដល់ភិត្តទាំងនោះ ១ ។

បញ្ហានិសំសានីតិ ទិស្សតំ ។

អត្ថតតាបំណនំ ហេ ភិក្ខាប ៩មាន បញ⁽⁾⁾ តាប្បីស្បន្តិ ។ រវញ្ បន ភិក្ខាវ តាមិនំ អន្តវិតថ្នំ ។ ព្យន្តេន ភិក្ខានា ဗၕိ၈းလာ ဆင်္လေျာ ကားဗနားစွာ ဆုလာနှိုင်မ နားန္တ လေးဆို ။ နန် လဆ္လိုလ္သ ကဗ်ာန္ လုပ္သံ နည္ကိုင္ ။ ယနိ សត្វស្ប បន្តភលុំ សត្វៀ ឥទំ ភាមិនឧុស្សំ ឥត្តត្នា-មស្ប តិត្តូនោ ឧឧេយ្យ តាមិនំ អត្ថាតុំ ។ រសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សត្លៀរ ឥនំ សត្យស្ប តាមិនឧុស្សំ ឧទ្យន្នំ ។ សរេឡា ៩ទំ តាមិនឧុស្ស៍ តត្តញ្ញមស្បូ ភិក្ខុនោ ខេតិ តាហំធំ អត្ថាតុំ ។ យស្បូ-ယည္း၏ စမၼိ ရံမလ္မ ကဗ်ဲဒဒုလ္မလုု ရံခွင္ျမလ္ု အိဳက္အ၊အေ အာင္ခံ အာဗ်ိဳးခံ ၾကားရံုးက ရက္ကာလ္က ယလ္န aက္ခ္ခ ဗန္နာ က က လ ယ႑ ၅ နိ န္နံ့- ရ နိ လ (နံ့ျ န ကော် ငန လျှိဳ နန္ဒာ့ မလျှ အို ကွားလာ ကော် ငံ မနွာ်နှံ ၅ စခန်္ခ လင်္ဆျလျှ အုန္မာ့ အုန္မာ့ ၅ ၿပီးမေနိ ဆးယာမီနို ၅ រ) ខោ ភិក្ខាវ អត្តនំ ហោតិ កាហិធំ រ) អនត្តនំ ។

វិនយមិគីពេ មហាវត្តោ

វិនយបិតិក មហាវិត្ត

ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ អានិសង្សទាំង ៥ នេះនឹងសម្រេចដល់អ្នកទាំងទ្បាយ ដែលចានក្រាលកឋិន ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ក៏ឯកឋិន(នោះ)ត្រវៃអ្ន**ក** ពំឥឡាយក្រាលយ៉ាងនេះ ។ គឺត្រៃថ្ងៃភិត្តអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលថ្តឹងសង្ឃឲ្យ ដឹនថា ចតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ំ (ដ្បិត)សំពត់កឋិន នេះកើតឲ្យើងដល់សង្ឃហើយ ។ ចើកម្មមានកាលគូរដល់សង្ឃហើយ គូរ សង្ឃឲ្យសំពត់កឋិននេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹង៍ក្រាលកឋិន **។ នេះ** ជាញត្តិ ។ បពិតြព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) សំ. តត់កឋិននេះកើត ឲ្យើងដល់សង្ឃហើយ ។ (ឥឲ្យវ) សង្ឃឲ្យសំពត់កឋិន នេះដល់ភិត្តឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹងក្រាលកឋិន ។ កាវឲ្យសំពត់កឋិននេះ ដល់ភិត្តឈ្មោះនេះ ដើម្បីនឹង (កាលកឋិន (បើ) គរូវដល់លោកដ៍មាន អាយុអង្គណា ត្រវ់លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះស្ងៀម (បើ) មិនគូរូដល ត្រវលោកដ៍មានអាយុអង្គនោះនិយាយ លោកដ៍មានអាយុអង្គណា ទេ ឡើង ។ សំពត់កឋិននេះសង្ឃឲ្យដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីនិង កាលកឋិន ហើយ ។ ការឲ្យសំពត់កឋិននេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ទំនងជាគួរដល់សង្ឃ ហើយ េញរេះ ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្វៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំឲុកនូវការនេះ ដោយអាការស្វៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យយ ឯកឋិនដែល ភិត្ត្តក្រាល ឡើងបែបនេះ ក្រាលមិន ឲ្យើងបែបនេះ ។

ิเ

ពមិនក្នុន្ទកេ អនត្ថតពមិនពថា

(៣) តមេញ ភិត្តូប អនត្តតំ ហោតំ តាមិន ។ **ລ** ຊ ເບຼື້ອີສຍເສຼລ ສສູສໍ ເຫາສໍ ອາ ບໍລິ ເລາ-ឧមត្ថេន អត្តតំ ហោតំ កាមិន ។ ន ខឹហិចាណេមតេន អត្ថតំ ហោតំ កាមិន ។ ន នេខនមត្ថេន អត្ថតំ ហោ-ភំ តាមិធំ ។ ធ ពន្ធធមត្តេន អត្តតំ ហោតំ តាមិធំ ។ ន ខ្មុំរដ្តិភាភារណមត្តេន អត្ថតំ ហោត ភាមិន ។ 2 កណ្ឌូសការលាមត្តេន អត្តតំ ហោតំ កមិនំ ។ £ ឧឧ្ប៊ីតាម្មតារណមត្តេន អត្តតំ ហោតំ តាមិន ។ £ អនុវាតការណមត្តេន អត្តតំ ហោតំ កាមិន ។ £ បរិកណ្ឌូការណទត្តេន អត្តតំ ហោត៌ កាមិនំ g Û វិវដ្ដេយ្យការណមន្តេន អត្តតំ ហោតំ កមិន g ន តាម្តួលមន្តូនមត្តេន អត្តតំ ហោតំ កាមិន ។ ន និមិត្-កាតេន អត្ថតំ យោត៌ តាមិន ។ ន បរិតាថា តាតេន អត្ថតំ

ពមិនក្នុន្តកះ ពោលអំពីពមិនដែលភិទ្ធក្រាលមិនឡើង

(៣) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ចំណែកកឋិនដែលភិត្តកាលមិនទេរូផ តើដូចម្តេច ។ (ឯកឋិនដែលភិត្តកាលមិន ស្វើងនោះគឺ) សំពត់ដែល (គាន តែវាស់គុសក្រិតចំណាំហើយក្រាល មិនទៀនជាកបិន ។ សំពត់ដែល ត្រាន់តែចោកគក់លាងហើយក្រាល មិនទៀនជាកឋិន។ សំពត់ដែលត្រាន់ តែចាត់ចែងលៃលកដាចីវរ (ជាទ័ណ្ឌមានបញ្ចុទ័ណ្ឌជាដើម) ហើយ(កាល មិនទៀតជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែកាត់ហើយក្រាល មិនទៀតជា កឋិន ។ សំពត់ដែល គ្រាន់តែដានភ្លាប់គ្នាហើយ ក្រាល មិនទៀងជាក-ឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដេវ (មានដេវបណ្តោយជាដើម) ហើយក្រាល មិនទៀងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែភ្លាប់កណ្តុំហើយក្រាល មិន ទ្យើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែល គ្រាន់តែថែមសំពត់ឲ្យមាំហើយ ក្រាល មិន ទេ្យឹងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែប្រក់អនុវាតទាង១្មងហើយក្រាល ក្រាល មិនទេ្ប័ងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដេវគួបគ្នាហើយក្រាល មិនទេ្ប៍នជាកឋិន ។ សំពត់ដែល គ្រាន់តែជែលក់ម្តនមានពណ៌ដូចភ្លុកដំរី ថ្មដូច ស្លឹកឈើ ឲុំ ហើយ (កាល មិន ខេត្ត៍ដជាតឋិន ។ សំពត់ដែលបានមក

a

វិនយមិនពេ មហាវំផ្តោ

ហោត តាមិន ។ ន តាត្តាតាតេន អត្តតំ ហោតំ តាមិន ។ យេរ អត្ថតំ ហោតំ តាមិរំ ។ 2 អតាមត្រាតេ អត្ថតំ းတားနား က က်ာင်း ၅ င နက္က ခြာ လင်္ကျားဆီယာ နန္ဒာနား កោតិ តាមិន ។ ន អញ្ញត្រ ឧត្តរាស ខ្លេន អត្តតំ ហោត តាមិន ។ ន អញ្ញត្ត អន្តរវាសតោន អត្តតំ ເຫາສໍ້ สรงนี้ ข & ศฏโร ชญาสาล ก ศลับ-តាបញ្ចាតាន វ៉ា តានហៅ សញ្ចាំឆ្នេន សមណ្ឌលីកា-အေး အန္မာကို တောက် ကော်င်း ေဒ အက္ဆကြ ဗုန္မလည္း អត្តារា អត្តតំ ហោត៌ កាមិនំ ។ ន សម្មា ខេវ អត្តតំ ហោត កមិន ។ តញ្ចេ និស្សីមដ្ឋោ អនុមោនតំ វារំចំ หละสู่ลำ เบาล้าสาชิล ๆ ปริเจา ลิสูส หละสู่ลำ យោត៌ កាមិន ។

៤ នំមិកត គិលា ខំក្នុង បក្តកំ ពេមត (ป) អូប្រាកតលម ២ នំមិកត គិលា ខំក្នុង ឧតាម អត្តតំ យោត តមិន ២ នំណែត គិលា ខំត្រោត

b

វិនយបិងក មហាវត្ថ

(តោះនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលគេហើយក្រាល មិនទៀនជាក់បិន ។ សំពត់ ដែល ខ្ចុំគេមក ក្រាល មិន ឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមិនបាន ធ្វើឲ្យស្រេច ក្នុងថ្ងៃនោះហើយ (កាល មិនឲ្យើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលធ្វើឲ្យកន្លុង ពត្រី គឺឲ្យអរុណរះឲ្យីនទាន់ហើយក្រាល មិនឲ្យើងជាកឋិន ។ សំពត់ ដែលមិនបានធ្វើពិន្ទុកប្បហើយក្រាល មិនឲ្យើឪជាកឋិន ។ វៀវចាក សង្ឃាដំហើយ (កាល មិនទៀនជាកឋិន ។ វៀវចាកទត្តរាសង្គហើយ ក្រាល មិនទ្យើងដាកថិន ។ វៀរចាកអន្តរវាសកហើយក្រាល មិនទ្បើងដា កឋិន ។ វៀរចាកចីវរមានមណ្ឌល គ្រប់គ្រាន់ដែលកាត់ដាច់ជាបញ្ចុំខណ្ឌក្តី លើសពីមញ្ច ទ័ណ្ឌក្តី ក្នុងថ្ងៃនោះឯងហើយក្រាល ក៏មិនទៀនជាកឋិន ។ មិនឲ្យបុគ្គលក្រាល (ទៅឲ្យសង្ឃបុគណៈ (កាលវិញ) មិនទៅ្ខ័ដជាកឋិន 🤊 ការក្រាលមិន ត្រឹមត្រូវ ក៏មិនទ្បើងជាកឋិន ។ បើភិត្ត្ នៅក្រៅសីចាហើយ អនុមោទនាកឋិននោះ ការក្រាលបែបនេះមិនឲ្យឹងជាកឋិនឲ្យីយ ។ ម្នាល កាវក្រាលកឋិនដុច្ចន័យដែលតថាគគពោលមកនេះឯង ភិត្តទាំងទុកយ មិន ទៀងជាកថិន ទេ ។

(៤) ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ចំណែកកឋិនដែលភិត្តុកាលទ្បើង (នោះ) តើដូចម្តេច ។ (ឯកឋិនដែលភិត្តុកាលទ្បើងនោះគឺ) សំពតថ្មី ក្រាលទ្បើងជាកឋិន ។ សំពត់ជំនំក្រាល់ទ្បើងជាកឋិន ។ សំពត់ចាស់

Ъ

កឋិនក្នុន្តពេៈ អត្ថភពឋិនពប៉ា

យោតិ កមិន ។ ខំសុក្ចលេន អត្ថតំ ហោតិ កមិន ។ ទាមណ៍កោន អត្តតំ ហោតំ កាម៉នំ ។ អនិមិត្តកាតេន អត្តតំ ហោតំ កាហិន ។ អបកកាដាកាតេន អត្តតំ ហោតិ តាមិនំ ។ អកាតាតាតេន អត្តតំ ហោតិ កមិន ។ អសន្និនិកាតេន អត្តតំ ហោត កមិន ។ អនិស្សក្តិយេន អត្តតំ ហោតំ កមិនំ ។ កាញកាតេន အခ္စအီ တောင်္ခ အေဗ်ာင် ។ လင်္ကျင်းလာ အခ္စအီ တောင်္ခ តាមិន ។ ឧត្តរាស ខ្មែន អត្ថតំ ហោតិ តាមិន ។ អន្តរវាស គេន អត្តតំ ហោតំ ភេមិនំ ។ បញ្កាភន វា អតិបតាបញ្ហានេះ វា តនេះហៅ សញ្ចិន្ទេ សមណ្ឌ-លិតតេន អត្តនំ ហោនិ តាមិន ។ ឬក្តលស្ស អត្តារា អត្តន៍ ហោតិ កាមិនំ ។ សម្មា នៅអត្តនំ ហោតិ កាមិនំ ។ តញេទ្ធ សីមដេរ្មា អនុទោនតិ ដាំចំ អត្តតំ ហោតិ កមិធំ ។ សំ ទោ ភិក្ខាវ អត្ថនំ ហោតំ កមិន ។

ฟ

តមិនក្ខន្ធត: កោលអំពីតមិនដែលភិត្តក្រាលឡើង

ក្រាលឲ្យន៍ដាក់មិន ។ សំពត់បង្កកូលក្រាលឲ្យន៍ដជាក់មិន ។ សំពត់ ដែលធ្លាក់ទៀមកនផ្ការក្រាលឡើនជាកថិន ។ សំពត់ដែលឲ្យនមកដោយ មិនបានធ្វើនិមិត្តកាលឲ្យដ៍ជាកឋិន ។ សំពត់ដែលបានមកដោយមិនបាន និយាយបញ្ចុះបញ្ចូលក្រាល ឡើងជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមិនទុំគេក្រាល **ទ្យើ**នជាកថិន ។ សំពត់ដែលចានធ្វើឲ្យសេចក្នុងថ្ងៃនោះក្រាលទ្យើងជា កឋិន ។ សំពត់ដែលមិនធ្វើឲ្យកន្ធងរាត្រី គឺមិនឲ្យអរុណរះទ្បើងទាន់ កាលឲ្យីនជាកឋិន ។ សំពត់ដែលចានធ្វើពិន្ទុកប្បហើយក្រាលឲ្យីផ ជាកឋិន ។ សង្ឃាដិកាលទ្យើងជាកឋិន ។ ឧត្តរាសង្គកាលទ្បើងជា កឋិន ។ អន្តរវាសកត្រាល ទៀតជាកឋិន ។ សំពត់ដែលមានមណ្ឌលគ្រប់ ត្រាន់កាត់ដាច់ត្រឹមត្រូវដាបញ្ចុទ័ណ្ឌក្តី លើសពីបញ្ចុទ័ណ្ឌក្តី ក្នុងថ្ងៃនោះ ឯន ហើយក្រាល ឲ្យន៍ជាកឋិន ។ ឲ្យបុគ្គលក្រាល ទើប ឲ្យន៍ជាកឋិន ។ ការក្រាលដោយត្រឹមត្រូវ ទើបបានទៀនជាកហិន ។ បើកិត្តនៅក្នុងសីមា ហើយអនុមោទនាកឋិននោះ កាវ កាលបែបនេះ ទើបឡើងជាកឋិន ។ ម្នាលភិត្តពំងទ្បាយ ការក្រាលកឋិន ដូចទ័យដែលតថាគតពោលមក នេះឯង ទើបទ្យើងជាកឋិនបាន 🕽

n

វិនយចិងពេ មហាវំផ្តោ

(៥) គ.៩ញុ ភិក្ខាវេ ឧព្ភនំ ហោនិ គាមិន ។ អដ្ឋ-មា ភិក្ខុឋ មាត៌កា កមិនស្បូ នុញ្ញរាយ បញ្ណមនន្ត្ទិ-តា និដ្ឋានន្តិតា សន្និដ្ឋានន្តិតា នាសនន្តិតា សានន្តិ-តា អាសាវខ្មេនិកា សីមាតិក្តានិកា សមុព្ភាគំ ។ (៦) កំក្លុំ អត្ថតកាហ៍នោ កាត់ចំអំ អានាយ បក្ក-ဗႜၐိ ၷ ၓၢၚၖ႓ၢၟၷို ႚ ႜၭၖၟ ႜၐိဏ္ရာဢ ၓဣႜၒၷ႙ၟႆ႞ၮ តាមិនុន្វារោ។ ភិក្ខា អត្តតាមនោ ខឹអំ អានាយ បត្តាម-តំ ។ តស្ប ពហ៌ស័មកតស្ប រ៉ាំ ហោតំ ៩ ធេវិទំ ចឺអំ តារស្ម័ ន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ នំ ទីអំ តារេនិ ។ តស្ប ភិត្តាពេ និដ្ឋានន្តិកោ តាមិនុន្វាពេ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតាហ៍នោ ខីអំ អានាយ ខត្តាមតិ ។ តាស្ស ពហ៌-ស័មកតស្បូ ឃុំ ញោត៌ នៅមំ ចីអំ ការស្បូ ន បច្ចុ-ស្បន្ត៌ ។ តស្ប កំត្តូនោ សន្និដ្ឋានន្តំតោ កាមិនុន្តារោ ។

វិនយមិឝិក មហាវិគ្គ

(៥) មាលភិត្តទាំនឡាយ ឯកឋិននឹងដោះ (នោះ) តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ មាតិកាទាំង ៤ ប្រការនេះនាំឲ្យកឋិនដោះ គឺ មានការ ចៀសចេញ ទៅជាកំណត់ ១ មានការធ្វើចីវិវស ម្រេចជាកំណត់ ១ មាន សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ឲ មានចីវវវិនាសទៅជាកំណត់ ឲ មានការ ព្វដំណ៍ ន៍ដាកំណត់ ទា អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ទា មានការកន្លងទេត្តកឋិន ជាកំណត់១ សង្ឃព្រំមព្រៀងគ្នាដោះកឋិន ១ ។ (៦) ភិត្តូធុន ត្រាលកឋិន រួច ហើយនាំយកចីវវដែល ខ្វន ធ្វើ ស្រេច ចៀសចេញទៅដោយគិតថា គាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិន **រ**បស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ការដែលចៀសចេញទៅជាកំណត់ ។ តិត្តូបានក្រាលកឋិន រួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលកិត្តនោះ **ពៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្តីត្រុះរិះយ**៉ងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វេីចី**វៃ** នេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឹទ្យប់វិញទេ ។ កិត្តនោះកំចានធ្វើចីវវ នោះឲ្យស្រេច ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះត្រង់ធ្វើចីវាឲ្យស្រេច ជាកំណត់ ។ កិត្តជានកាលកឋិន រួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញ **ទៅ ។** កាលភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ y កឋិនបេសភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។

d

កឋិនក្ខុន្ធកេ ឧត្តភកឋិនកឋាយ អដ្ឋមាតិកា

ភិត្ត អត្តនគម៌នោ ខឹអំ អានាយ បត្តាមតំ ។ តស្ប စတ်ညီ ဗက္ခက္ချ ၿပီး တောင်္ခ နီးဆင်္ခ စီးစီး အားက ျို့ န បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចីអំ ការេតំ ។ គស្ប តំ ចី-វ៉ំ តាយ៌វមានំ នស្បតិ ។ តស្ប ភិត្តានោ នាសនន្ត៌-កោតមិនុន្យរោ។ ភិត្ត អត្ថតតមិនោ ខ័អំ អានា-យ បក្តមតិ បច្ចេសត្ត្រំ ។ សោ ពហ័សីមគតោ តំ តារេត៌ ។ សោ គាត់ចំពែ សុណាតំ ឧព្គនំ កាំរ ້ຕິກຳ តស្មុំ អាវាសេ តាមិនខ្លុំ ។ តស្ស ភិត្តានោ សានខ្លំ តោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតាមិនោ នីអំ អានាយ စက္ကမအိ စဖွေလျင့္ပြဲ ၊ (A) စတ်ညီဆေးကေ ကိ စိကိ តាមតិ ។ សោ កាត់ចំពោ មម្តេស្ប៍ មម្តេស្បត្តំ ពហិន្វា កមិនុន្ធារំ វិតិនាមេតិ ។ តស្បូ គិត្វនោ សំមាតិភ្លូន្និ-កោ តមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត អន្ទនគមិនោ ទីអំ អានាយ បត្តាមតិ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សីមកតោ នំ ចីអំ

Ľ

កឋិនក្ខន្ធក: ពោលអំពីកឋិនដែលនឹងដោះ និយាយអំពីមាតិកា ៩ យ៉ាង

តិត្តូលុនក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរបៀសចេញទៅ ។ កាលកិត្តនោះ **ពៅ**ដល់(ក្រាស៊ីមាក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវវ នេះក្នុងទីនេះឯង គាត្មាអញន៍ងមិនត្រឲ្យបុរិញទេ ។ កិត្ខនោះក៏ចានធ្វើចីវវ នោះ។ កាលកិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចវ់រនោះក៏វិនាសទៅ ។ កមិនរបស់កិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុមាន ក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ ។ ភិត្ត នោះទៅដល់ ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវៃនោះ ។ លុះភិក្ខុនោះធ្វើចីវែរ សែច ហើយព្វដំណឹងថា សង្ឃពុនដកកឋិនក្នុងឆាកសនោះហើយ ។ កឋិនបេស $\hat{r}_{\hat{r}_{j}}$ នោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចានឲ្ភដំណឹងជាកំណត់ ។ $\hat{r}_{\hat{r}_{j}}$ ច្បានក្រាល កឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹង[ត-ឲ្យប់វិញ ។ ភិត្ខនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៍បានធ្វើចីវៃនោះ ។ លុះភិត្ខុនោះ ធ្វើចីវរសេចហើយក៏នៅតែគិតថា អាត្មាអញន៍ង(តឲ្យបរិញ អាត្មាអញ ក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនបេសភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លង ខេត្ត កឋិនដាកំណត់ ។ កិត្តុបានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញ **ទៅដោយគិតថា** គាត្វាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ (កៅសីមា

វិនយចិដពេ មហាវត្តោ

តារេតិ ។ សេ្តតតថិវីរោ បច្ចេស្បំ បច្ចេស្បន្តិ សម្ភុ-ណាតិ តាមិនុន្ធារំ ។ តស្ប ភិត្តានោ សហ ភិត្តាហិ តាមិនុន្ធារោ ។

អាទាយសត្វកំ និដ្ឋិតំ បឋមំ ។

(៧) កិត្តុ អត្ថតកម៌នោ កាត់ដំអំ សមានាយ មក្តមតំ ឧ មច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ប កិត្តានោ មក្តមឧត្តិ-កោ កាមិនុន្យារោ ។ កិត្តុ អត្ថតកាមិនោ ចំអំ សមា-នាយ មក្តមតំ ។ តស្ប ពហិសីមកតស្ប រារំ ហោតំ ឥនេះម៉ៃ ច័អំ កាអេស្ប៉ ឧ មច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ច័អំ កាមតំ ។ តស្ប កិត្តានេ ឧំដ្ឋាឧត្តិ កោ កាមិនុន្ធារោ ។ ភិត្តុ អត្ថតកាមិនោ ចីអំ សមានាយ មក្តាមតំ ។ តស្ប ពហិសីមកតស្ប រាវ់ ហោតំ នេះម៉ៃ ចីអំ កោ-មស្ប ពហិសីមកតស្ប រាវ់ ហោតំ នេះម៉ំ ចីអំ កោ-

វិនយរាំដក មហាវត្ត

កំំំពុនធ្វើចីវីវនោះ ។ លុះភិត្តនោះបានធ្វើចីវីវរួចហើយគិតថា អាត្ញ អញនឹងត្រឲ្យ ថវិញ អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យ បវិញ ហើយក៏បានមកទាន់ ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុ ពំងឲ្យ យ ។

ចប់ អាទាយសត្ថកៈ ជាបឋម ។

(៧) ភិក្ខុបានកាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវវដែលធ្វើហើយ ២សចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យឋិរិញទេ ។ កឋិន របស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់កាវដែលចៀសចេញទៅជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាល ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹង ធ្វើចីវវនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ បានធ្វើចីវវនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ បានធ្វើចីវវនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ បានធ្វើចីវវនេះឲ្យស្រេច ។ កឋិនបេស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ធ្វើ បីវឲ្យស្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវវ ចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាត៌មានសេចក្តីត្រិះ-រិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវវនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់ វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ଚ୍ଚ

កមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត្ អន្តនគមិនោ ខំអំ សមានាយ បក្តាមតិ។ តស្សពហិស័មកតស្ស រារំ ហោត ឥ នេវិម័ ចីអំ តាបេស្ម័ ឧ បទ្វេស្បត្តិ ។ សោ តំ ទីវ៉ាំ តាបតិ ។ តស្ប កំក្លូនោះ ទំ ទីអំ តាយ៌មោន ឧស្សតិ ។ តាស្ស កំក្លូនោ នាសនន្តំកោ កមិនុន្វារោ ។ ភិក្ត្ អត្ថតកមិនោ ខឹអំ សមានាយ បត្តាមត៍ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ តំ ខីអំ តារេតិ ។ សោ តាតខីវេរា សុឈាតិ ។ ពួតំ កាំរ តស្ទឹ អាវាសេ តាមិនន្តិ ។ តស្ប ភិក្ខានោ សានន្តិ-កោ តមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតមិនោ ខឺអំ សមា. នាយ បក្តាមតិ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ តំ ចំអំ កាមតំ ។ សោ កាត់ចំអា បច្ចេស្បំ បច្ចេ-ស្បត្តិ ពហ៌ន្វា កមិនន្ទារំ វិតិនាមេតិ ។ តស្ប ភិក្ខុនោ សំមាត់ត្តត្តំកោ តាមិនុន្វារោ ។ ភិត្តា អត្តតតា. ឋិនោ ទីអំ សមានាយ ខត្តាមតិ ខច្ចេស្បត្តិ ។ សោ

កឋិនក្នុន្ធកេ ៖ក្កុងកឋិនកថាយ សមាទាយសត្ថកំ

កឋិនក្ខន្ធក: ខិយាយព័កមិនដោះ សហទាយសត្ថករារ:

ដាកំណត់ ។ កិត្តធានក្រាលកឋិនរួចហើយច្រមូលយកចីវរចៀសចេញ ទៅ ។ កាលភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវានេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភិត្តនោះកំបានធ្វើច័រវនោះ ។ កាលភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៍វិនាស ពៅ ។ កឋិនបេសភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ច័រវវិនាសជាកំណត់ ។ ភិត្តជានក្រាលកឋិនរួចហើយបែមូលយកច័រវចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបរិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏ជានធ្វើចីវវ នោះ ។ លុះភិត្តនោះបានធ្វើចំវីវរួចក៏បានឲ្យដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាស នោះ សង្ឃបាន ព្រមគ្នាដកហើយ ។ កឋិនចេស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចានឲ្ភដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិត្តចានក្រាលកហិនរួចហើយប្រមូល พกซีร์เเอ ิงเซตเทเทเษาเพลิสชา กลาุผญธิ์ธ (สิญชริญ ๆ สิฐ នោះទៅដល់(ក្រាសីមាក៏ច្បានធ្វើចំរែនោះ ។ លុះភិត្ខនោះចានធ្វើច័រ ស្រេចហើយក៏នៅតែគិតថា អាត្មាអញនឹង(តឲ្យបរិញ អាត្មាអញនឹង (สุดาชไตรเปลา (เลยิธตร์บาร(สุดาชเราเดา พ) หรือพิเปราส (\hbar) (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ (តន៍កន្លុង ទេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុលុនក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកច័វវ ចៀសចេញទៅដោយគិតថា គាត្នាអញនឹង(តទ្យប់វិញ, ។ កិត្តនោះ

វិនយបិងកេ មហាវិគ្គោ

ពហិសីមកតោ នំ ចីវវំ តាវេឆិ ។ សោ តានច័វវោ បច្ចេស្ប៉ បច្ចេស្បន្តិ សម្ភុណាឆិ តាមិនុន្ធាវំ ។ នាស្ប ភិត្តានោ សហ ភិត្តាហិ តាមិនុន្ធារោ ។ សមារយសត្តាំ និដ្ឋិតំ ទុតំយំ ។

(d) កំត្តា អត្ថតតាមិនោ វិប្បភាតន័អំ អានាយ បត្តាមតំ ។ តាស្ប ពលិសីមកតស្ប ឯរំ លោត ៨នេះ វិមំ ចីអំ កាបស្ប៉ ន បច្ចេស្បន្តិ ។ សោ តំ ចីអំ កាបតំ ។ តាស្ប ភិត្តានោ និដ្ឋានន្តិកោ តាមិនុន្ទាហ ។ កំត្តា អត្ថតាតាមិនោ វិប្បភាតខ័អំ អានាយ បត្តាមតំ ។ តាស្ប លហិសីមកតស្ប ឯរំ ហោតំ នៅមំ ចីអំ កោបស្បំ ន បច្ចេស្បន្តិ ។ តាស្ប ភិត្តានោ សន្និដ្ឋានន្តិកោ តាមិនុន្ទាហ ។ កិត្តា អត្ថតាតាមិនោ វិប្បភាតច័អំ អានាយ បត្តាមតំ ។ តាស្ប ពហិសីមកតស្ប ឯរំ ហោតិ ៨នៅមំ

វិនយបំងក មហាវត្ថ

៧ដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិត្តនោះបានធ្វើចីវររួចហើយ គិតថា អាគ្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ អាគ្មាអញនឹង ត្រឡប់វិញ ហើយក៏បាន មកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្តុនោះឈ្មោះថាដោះ ជាមួយ នឹងភិក្តុចាំងឲ្យាយ ។

ចប់ សមាទាយសត្ថកៈ 🖣 🖢 ។

(៤) ភិក្ខុលុខ (កាលកបិនរួច ហើយនាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ សេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ (កាសីមាក៏មានសេចក្ដី តិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹង មិនត្រឲ្យបំរិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏លុខធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កបិន របស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ កិក្ខុបាន (កាលកបិនរួច ហើយនាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ (សេច ចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះ លោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្ដីតិរិះ យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ នឹងមិនធ្វើចីវរនេះ ទេ អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឲ្យបរិញទេ ។ កបិនរបស់ ភិត្តនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្ដីសន្នដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបាន (អាលកបិនរួច ហើយនាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ (សេច ចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្ដីសន្នដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបាន (អាលកបិនរួច ហើយនាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ (សេច ចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះ លើយនាំយកចីវរដែលធ្វើមិនទាន់ (សេច ចៀសចេញទៅ ។

កឋិនក្ខន្ធកេ ទក្កតកឋិនកជាយ ភេទាយនក្តំ

ខំអំ ភាពស្ម័ ឧ មច្ចេស្បត្តិ ។ សោ គំ ខំអំ ភាពតំ ។ នេស្ត នំ ខ្លំរំ តាយ់គោន ឧស្សន៍ ។ តស្ស ភិត្តនោ នាសនន្តំ តោ គាមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តូ អត្ថតគាមិនោ ဒိုဗျက္ကရစ္မယ္ ကနာဏ စက္ကမာနာ စႏွေနာ္ရရွိ ၅ (နာ ពហិសមតនោ ទំ ខីអំ ការគេ ។ សោ គាតខ័រព សុឈាត់ ខ្លួន គាំរ គស្មី អាវាសេ តាមិនឆ្នំ ។ តស្ប ភិត្តានោ សានខ្លំ កោ ភាមិនុន្ធាពេ ។ ភិត្តា អត្ថនភា-ឋិនោ ប្រែក្រភេទីអំ អានាយ ទត្តមនិ ទទ្ទេស្សន្តំ ។ សោ ពហ៍សីមកតោ នំ ចំអំ តារេន៍ ។ សោ កាត់ចំរោ ပေးၚေလျှံံ ပေးမွေလျှစ္တဲ့ စတ်မွှာ အမီခွေ့အုံး အိရ္ဒားမေနာ် ဖ តស្ប ភិត្តាលា សីមានិត្តត្តិកោ គាមិនុន្តារោ ។ ភិត្ត អត្ថតតាមិនោ វិប្បកាត់ចំអំ អានាយ បត្តាមតិ បច្ចេ-សុរ្ត្តិ ។ សោ ពហ៌សិមកតោ តំ ខ័ររំ តារេតំ ។

റെ

ពឋិនក្ខន្ធកៈ និយាយពីពឋិនដោះ អាទាយដក្កវ៉ារៈ

អញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង ហត្វាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កិត្ត នោះកំចានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលកិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះកំរិនាសទៅ ។ កឋិនបេសកក្តិនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ច័រវវិនាសដាកំណត់ ។ កិត្ត ជានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវវដែលធ្វើមិន ទាន់ (សេច ចៀស ចេញ ទៅដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យប់វិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅ សីមាក៍បានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះកិត្ថនោះបានធ្វើចីវររួចហើយក៍ស្រាប់តែ gน้ณ**เ**ฉีซา หษิยกูลมา:เพลาะเพลาไตยอานุหาเก็น ๆ หษิยเบพ่ ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់បុរនឲ្ភដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិត្តចាទក្រាល កឋិនរួចហើយនាំយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចបៀសចេញទៅដោយគិត ឋា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យប់វិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើ ចីវរនោះ។ លុះកិត្តនោះបានធ្វើចីវររួចហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប វិញ អាត្មាអញន៍ឥត្រឲ្យប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានតែឲ្យប់នៅទ្បើយ) កឋិនក៏ដោះទាង៍(ក្រៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់កន្លងទេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិត្ត្ថុនានក្រាលកឋិនរួច ហើយនាំយក ចីវវដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅដោយគិតថា គាត្វាអញនឹង โลดุเช่รัญ ๆ กิฐเธาะเตาสณ่ โกาพัยก็ฤเธเรือรีรเธาะ y

វិនយបិដំពេ មហាវិវេត្តា

សោ តាតថំវៃរោ មច្ចេស្បំ មច្ចេស្បន្តិ សម្ភុណាន៍ តាមិ ខុន្ធារំ ។ តស្ប ភិត្ត្តានោ សមា ភិត្ត្ចាញិ តាមិនុន្ធារោ ។ អាមាយ ភ្នំ និង្និតំ តតិយំ ។

(๙) ភិក្ខុ អត្ថតតាមិនោ វិប្បភាតខ័ររំ សមានាយ បត្តមតិ ។ តស្ប ពហ៌សីមកតស្ប លំ ហោតំ ៩ នៅមំ ចំរាំ តារស្មេន បម្តេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំរាំ តារកតំ ។ តស្បូ ភិត្តានោ ខំដ្ឋានខ្លំតោ តាមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តា អត្តភតមិនោ ខ្សែភតខឹអំ សមានយេ បត្ថមតំ ។ តស្ប ពហ៌សីមកតស្ប ៧វំ ហោតំ នេះទំ ច័រាំ គារស្ប ေ ပးမွေ လျှင္စ် ၅ ရေလျှ အိုက္ကိုးရာ လင္ဖို့ဆူးခင္စ်ကော ကမ်ိဳ-នុន្ធារោ ។ ភិត្តា អត្ថតតាមិនោះ ខែរកាតចំអំ សមានាយ បញ្ណមតិ ។ តស្ប ពហ៌ស័មកតស្ប ហំ ហោត តំពៅមំ

វិនយបិតិត មហាវត្ត

លុះភិត្តនោះបានធ្វើចីវររួចហើយក៏គិតថា អាត្មាអញន៍ន៍តែឲ្យប់វិញ អាត្មា អញនឹងតែឲ្យប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះកឋិនមែន ។ កឋិន របស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ជាមួយនឹងភិត្តទាំងឲ្យយ ។

ចប់ អាទាយដក្កៈ ទី៣។

(๙) កិត្តបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចំរំរដែលធ្វើមិនទាន เโงចเฮโงเอញเศ ๆ กางกิรูเธาะเศาน่ง่เโฟพียก็ยารเงอรู้ តាំងចិត្តយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចវែរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញ ន៍ងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិន វបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុមាន ក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកថវវដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញ **ពៅ ។** កាលភិត្តនោះ ទៅដល់ក្រៅសីមាក៌មានសេចក្តីតាំងចិត្តយ៉ាងនេះថា អាត្វាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ អាត្វាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កឋិន របស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្បានជាកំណត់ ។ កិត្តចាន ក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន់ដែលចេញ *នៅ ។ កាលភិត្តនោះ ពៅដល់ (កាសីមាក៍មានគំនិត យ*៉ីងនេះថា អាត្មា

កឋិនក្ខន្ធកេ ឧត្តភកមិនកថាយ សមាទាយដក្តំ

ខំអំ តារស្ប៉ុន បច្ចេស្សឆ្គំ ។ សោ តំ ខំអំ ការគំ ។ តស្យ តំ ខ័រាំ កាយិរមានំ ឧស្សត៌ ។ តស្ប ភិត្តនោ ဆလင္မွန္ခ်ိုးေဆာင္အကို အခ်ိဳးနီး အမီးစားမွန္က အမီးစားနင္စုိးသား သူေ កត់ចំអំ សមានាយ បក្តាទត់ បច្ចេស្បត្តំ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ តំ ចំអំ ការគេំ ។ សោ កាត់ចំហែ សុឈាតិ ឧុត្តតំ កាំ តេស្ទឹ អាវាសេ កាមិនភ្នំ ។ តស្ប ភិត្តនោ សានត្តិកោ តាមិនុន្ទារោ ។ ភិត្ត អន្ទនគ-ឋិនោះ វិច្បភាតចំអំ សមានាយ ចត្តមតំ បច្ចេស្បូន្តំ ។ សោ ពហិស័មកតោ តំ ច័រវំ ភាពតំ ។ សោ កាតចំណ ပေးဇူလျှံ ပေးဇူလျှင်္ရ စတ်ဖွာ ကဗ်ိဳရမွှာ၊ ကိုစ်ဆးဖော် ၅ តស្បូ ភិត្តានោ សីមាតិត្តត្តំតោ តាមិនុទ្ធារោ ។ ភិត្ត អត្ថតតាមិនោ វិច្បភាតចីអំ សមានាយ បត្ថាមតំ បច្ចេស្បន្តិ ។ សោ ពល៌សីមកតោ នំ ខ័ររំ ការគំ ។

\$8

ពមិនក្នុន្ទក: និយាយគឺពមិនដោះ សមាទាយជក្កវ៉ារ:

អញនឹងធ្វើបីវរនេះក្នុងទីនេះឯង គាត្វាអញនឹងមិនតែឲ្យប់វិញទេ ៗ ก๊กั នោះកំបុានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវារបស់ភិត្តនោះ ส์โราសเฟ ฯ หษีรเบพ์ลิฐเธาะเญาะฮาเปาะ ត្រង់ច័វវវិទាសជា កំណត់ ។ ភិត្តជាន(កាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន សេចចៀសចេញទៅដោយគិតថា អាត្វាអញទឹង(តីឡប់វិញ ។ កិត្តនោះ *ពៅដល់ក្រៅសីមាកំ*ចានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះភិត្តនោះធ្វើចីវរហើយឮដំណ**ឹ**ង ឋា តឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃព្រមគ្នាដតហើយ ។ តឋិនរបស់កិក្ខនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ព្វដំណឹងដាកំណត់ ។ ភិត្ត្ថបានក្រាលកឋិនរួច ហើយនាំយកចីវវដែល ធ្វើមិន ទាន់ស្រេច ហ្វេស ចេញ ទៅ ដោយតាំងចិត្ត អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏បានធ្វើ ឋា ចីវរនោះ ។ លុះភិត្តនោះធ្វើចីវរហើយកំនៅគិតថា អាត្មាអញនឹង(ត្វឲ្យថ វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យប់វិញដែរ (តែមិនទាន់បានត្រឲ្យប់នៅទៀយ) កឋិនក៏ដោះខាងក្រៅ(នោះ) ទៅ ។ កឋិនវបស់ភិត្តូ នោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្លងខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ កិត្ថបានក្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយក ចីវវដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចចៀសចេញទៅដោយតាំងចិត្តថា អាតាអញ ร์ธุ์ ธรุบบริญ ฯ ลิธุเธาะเท่นเง่า (ค่าเพียาก็ตารเตู้อี่ทะธาะ y

ବ୍ୟ

វិនយបិគិពេ មហាវគ្គោ

សោ ភាតថីវភេ បច្ចេស្ប៉ំ បច្ចេស្ប៊ត្តិ សម្ភុណាតំ ភាមិ-នុន្ធារំ ។ តស្ប ភិត្តានោ ស ខា ភិត្តា ឆាំ តាមិនុន្ធាភេ ។ សមារាយធក្តំ និដ្ឋិតំ ចត្តត្ថំ ។

(೧୦) ភិត្ត អត្ថតតមិនោ ខំអំ អានាយ បត្ត-មតិ ។ តស្ប ពហ៌សីមកតស្ប រ៉ារំ ហោតំ ៩ នៅមំ ខំអំ តារេស្ម័ ជ ខច្ចេស្បត្តំ ។ សោ តំ ខំអំ តារេតំ ។ តស្ប ភិត្តានោ និដ្ឋានន្តំ កោ កាមិនុន្វាពេ ។ ភិត្តា អត្ថតតាមិនោ ខឺអំ អានាយ បត្តាមតំ ។ តាស្បូ ពហ៍-ညီမၾမားကျ ၈၇ စောင္းရန္က အျဖစ္ပါ က အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပါ အျဖစ္ပ ស្បត្តិ ។ តស្ប គិត្តនោ សត្ថិដ្ឋានត្តិកោ កមិនុន្វាពេ ។ តំក្នុ អត្តតតម នៃវា តំអំ អានាយ បញ្ហមតំ ។ តស្ប ពហ៌សីមកតស្ប ៧វំ ចោត៌ ៩ នៅទំ នី។ តារេស្ប៍ ន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំរាំ ការគេំ ។ តស្ប តំ ចំរាំ កយ៍ទោន ឧស្សត៍ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ នាសនន្តិកោ តាមិនុន្ធារោ ។

វិទយបំងក មហាវត្ថ

កិត្តនោះធ្វើចីវរហើយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបរិញ អាត្មាអញនឹង (สุดาชไกญ เพ็นห์นายหลายเกญเปราะหยัยโยย ๆ หย้อเยงว่ารู้ នោះឈ្មោះថាដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុទាំងទ្បាយ y ចប់ សមាទាយធក្ខ: ទី ៤ ។ (១០) ភិត្តជាន (តាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ។ កាលកិត្តនោះទៅដល់ (កាសីមា ក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹង ធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្វាអញនឹងមិនត្រទ្យប់វិញទេ ។ កិត្តនោះកំ ចុានធ្វើចីវៃនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ ធ្វើចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិត្តចានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរ เองเอตเศ ๆ กางกิรูเธาะเศนณ์ให้ไพ้ยาก็ยารคริสตา๊ล នេះថា អាត្មាអញន៍ឹងមិនធ្វើបីវ៉ានេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រទុទ្រវិញ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រឹងសែចក្តី**ស**ន្និដ្ឋានជា 19 កំណត់ ។ កិត្តបាន(កាលកឋិនរួចហើយនាំយកច័វរចៀសចេញទៅ ។ កាលកិត្តនោះទៅដល់កៅសីមាក៌មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ ចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន(តិទ្យូបវិញទេ ។ កិត្តនោះកំបានធ្វើ ចីវរនោះ ។ កាលភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៍វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិត្ត នោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ច័រវិនាសជាកំណត់ ។

ពឋិនក្នុន្ធរក ឧក្កតពឋិនពថាយ នាសនន្តិកាទិតឋិនុទ្ធារោ

(೧೧) ភិក្ខុ អត្ថតកមិនោ ខ័រាំ អនាយ បក្ខមតំ င္ ေပၚေလးႏွင္ရဲ့ ၅ ေရးလႈပ္ ေစာဂ်ီးမီအေရးလႈပ္ ၿပီး ေကာက္ ត់នៅទំ ទីកំ តាបស្បត្តិ ។ សោ តំ ទីកំ តាបត៌ ។ តស្ម ភិក្ខុនោ ខំដ្ឋានខ្លុំកោ កមិនុទ្ធារោ ។ ភិក្ខុ ၾန္ခာ့အလ်ိဳးက စီကို မာအယ စက္ကဗာခ်ိဳ ေစးၚေလွုန္ခဲ့ ។ តស្បូ ពហិស័មកតស្បូ ៧វំ ហោតិ នៅមំ ចីវ៉ំ ការ-ស្បត្ត៌ ។ តស្ស ភិត្តានោ សត្ថិដ្ឋានត្តំកោ កាមិនុន្ធា-រោ ។ ភិក្ខុ អត្ថតកាមិនោ ខឺអំ អានាយ ខក្តាមតំ ន បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ប ពហ៌ស័មកតស្ប រ)វំ ហោតំ ៩ នៅមំ ចំអំ តាមេរម្ពត្តំ ។ សោ តំ ចំអំ តាមតំ ។ តស្ម តំ ខ័រាំ កាយ់រមានំ នស្បត់ ។ តស្ប ភិក្ខានោ នាសនន្តំ-កោ តាមិនុន្វារោ ។

(១৮) ភិក្ខា អត្ថតកម៌នោ ខ័រវំ អនាយ មក្ក-មតិ អនជំដំនេន នេវស្ស ហោតិ បច្ចេស្សត្ថិ ន បនស្ស

ពឋិនក្ខន្ធព: និយាយពីពមិនដោ ការដោះពមិនត្រង់បីវាវិតាសជាកំណត់ជាដើម

(១១) កិត្តជានកាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវេចៀសចេញទៅ ដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កាលកិត្តនោះទៅ ដល់ (ក្រាសីមាក៍មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនិងធ្វេចីវរនេះក្នុងទីនេះ ឯង ។ កិត្តនោះក៏បានធ្វើបីវានោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ធ្វើចឹវរសម្រេចជាតំណត់ ។ តិត្តូជានក្រាលកឋិនរួច ហើយ នាំយកចីវរបៀសចេញទៅដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រ-ឲ្យបរិញទេ ។ កាលភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅស័មា ក៏មានគំនិតយាំងនេះ ថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើច័រវនេះទៀយ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយតាំងចិត្តថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ទេ ។ កាលភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៌មានគំនិតយាំងនេះថា គាតា អញនឹងធ្វើចីវីវនេះក្នុងទីនេះឯង ។ កិត្តនោះកំបានធ្វើចីវីវនោះ ។ កាល ភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវៃនោះក៏វិនាសទៅ ។ តឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវវេទាសជាកំណត់ ។

อ๗

វិនយប៌គំពេ មហាវត្តោ

ကောင်္ခ စာင္ခ်ေလးဦး ၈ ၾကိဳ စက္မွ ရမ္မွာ စာပ္ခံ စာပ္ခဲ့ စာပ္ခံ စာပါပဲ စာပ္ခံ စာပ យោធិ ៩នៅមិ ចំពំ តាហេស្ទ័ ន បច្ចេស្ទ្រ្តំ ។ សោ តំ ខ័យ តាបតិ ។ តស្ប ភិត្តានោ នំដ្ឋានន្តំ កោ តមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត អត្ថតតមិនោ ខ័រាំ អានាយ បក្តមត៍ អនេដ្ដីតេន នៅស្បូ ហោតំ បច្ចេស្បត្តំ ន បនេស្ស ហោតិ ន បច្ចេស្សន្លំ ។ តស្ស ពហ័ស៌មក-នុស្ស សំ ហោន ធៅមំ ច័ពំ តាពេស្បំ ឧ បច្ចេស្សន៍ ។ តស្ស ភិត្តនោ សន្តិដ្ឋាននំគោ តាម័នុន្ធារោ ។ ភិត្ត អន្តនាតម៌លោ ចំពំំអានាយ បត្ថាបន្តំ អនៈតំដំនោះ នៅរប្ប ကားနွ စားစီကိုဖို့ ဗ စဖောါ ကေးနွ စ စဖိုက်ဖို့ ရ តស្បូ ពម៌ាសីមកតស្បូ ៧វំ ហោត ៩ នៅមំ ចីវ៉ំ តា-រេស្ស័ន បច្ចេស្សន៍ ។ សោ តំ ច័រាំ ការគំ ។ តស្ស តំ ខំអំ តាយ់មោន ឧស្សត៍ ។ តាស្ស ភិត្តានោ នាសឧន្ត្ថិ. កោត ហិនុន្វារោ ។

វិនយចិងក មហាវត្ត

ពំងគំនិតរបស់ភិត្តនោះថា អាត្មាអញទំងមិនត្រឲ្យបរិញ កំគ្មានដែរ⁽⁰⁾ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៌មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ ចីវវនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបវិញទេ ។ កិត្តនោះក៏បាន ធ្វើចីវៃនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវវ សម្រេចជាតំណត់ ។ តិក្ខុមាន(កាលតថិនរួចហើយ នាំយកចីវរចៀស ចេញទៅដោយមិនឲ្យនគាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មានគំនិតថា ភាត្មាអញន៏ង(ត្-ឲ្យប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់កិត្តនោះថា ភាត្វាអញនឹងមិន(តឲ្យប់វិញក៏គ្នាន ដែរ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយាំងនេះថា អាតា หញุธิ์ฉิษิธเตุ๊ซีกาเธะเจ กลาหฺញุธิ์ฉษิธ(สจุบชิญเจ ๆ หบิธเบพ តិក្ខនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាតំណត់ ។ តិក្ខចាន(កាល កឋិនវុចហើយ នាំយកចីវរចៀសចេញទៅដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្ត នោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់កិត្តនោះថា ุศาฐานตาร์ เลี้ยา (สูง (การ์ เกิน การ์ เก ក្រៅសីមាក៌មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចំវែនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញន៍៍ ទទិន ត្រឲ្យបរិញ ទេ ។ ភិក្ខុនោះកំបាន ធ្វើចីវរ ខោះ ។ កាល ភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវៃនោះកំវិនាសទៅ ។ កឋិនបេសភិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ច័វវវិទាសដាកំណត់ y

ភិត្តនេះមានកំនិតជាពណ្តាល នឹងគឺតថាត្រីឲ្យបំវិញឬមិនត្រីឲ្យបំរិញជាដាប់ទាត់នេ ។

ពមិនក្ខុន្ទកេ ទក្កតកមិនកមាយ នាស«ន្តិកាទិកមិនុទ្ធារោ

() ៣) ភិក្ខុ អត្ថតកាហិនោ ចីហំ អានាយ ខក្កា. မခ်ိဳ ဗဖွေလျှင္ရွိ ၁ ခုလျှ စတ်ညီဗခုခုလျှ ၿပီး ဟာခ်ိ ឥនេវិម័ ទីកំ ការស្ប៉ុ ជ បន្ថេសត្រ្តី ។ សោ តំ ខ័យ តាបត់ ។ តស្ស ភិត្ថាលេ ខំដានខ្លុំ កោ គាបិ-រុន្ធារោ ។ ភិត្តា អន្តនាតាបំណេ ខឺអំ អានាយ បត្តា-မန္မ စားစီကေါ်တို ၈ မက် စည်မှာ့ ရေမက် ရှေ စည်မှု စည်မှု အေးေနာက္က အျဖန္းကို အဆို အနား အနား សឆ្នំដានខ្លំកោ ៣មិនុន្ធារោ ។ ភិត្តា អត្ថតតមិនោ စ်ကို မာအထ စန္ဒာမအိ စဖွေလျှန့် ၅ အလျှ ရတ်လီမ-កតុស្ស ៧អំ ចោរតំ ឥនេវិម័ ច័រាំ ការស្ប៉ី ឧ បច្ចេ-ស្បត្ត ។ សោ តំ ចំរាំ តារេតំ ។ តស្ប តំ ចំរាំ កាយ់មោន ឧស្សត៍ ។ តាស្ស ភិត្តានោ នាសនន្តំកោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិត្តា អត្ថតតាមិនោ ខឹអំ អានាយ ပက္က ဗနာ ပင္နေသႏွင္ရဲ ၅ (လာ ရပ်ိဳးလီ ဗနားရာ နံ ငိက် កោរទេ ។ សោ តាត់ខ្មីពេ សុឈាត់ ឧត្តតំ កាំរ

ពមិនកន្លក: និយាយពីកមិនដោះ ការដោះកមិនគ្រង់ច័រអំនាសដាកំណត់ដាដើម

(១៣) ភិក្ខុជានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកច័វរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យឋភិញ ។ កាលភិត្តនោះ ទៅដល់ ក្រៅសីមា ក៏មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវៃនេះក្នុងទីនេះឯង អាតាអញនឹងមិនត្រុទ្យប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះកំបានធ្វើចីវែនោះឲ្យសម្រេច ។ กษีธรชหรี่กัฐเธาะเญาะฮาเสาะ (สุธุ์ชีรรหร์เยียตก่างกล่ ๆ กิฐ *ធានក្រាលកឋិនរួ*ចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា หาฐาหញริ์ฉ(สดุเช่ริญ ๆ กางกิรูเธาะเศานท่เโกาพัยาก็ยารคริส เขา้มเละช่า ผาภาพฏาธิ์มชิ้มหรือชี้การเจ ผาภาพฏาธิ์มชิ้มได้จุบุ่ វិញទេ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ (គន៍សេចក្តីសន្និដ្ឋានជា តំណត់ ។ តិត្តចានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវែចៀសចេញទៅដោយ บัณธ์ช่า ผลาหุตรธิ์ธ(สุดาชิ้ญ ๆ กางสิระเราะเศาะเช่าไก่ សីមាក៌មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចវវនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មា អញនឹងមិន ត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភ័ត្តនោះកំចានធ្វើបីវរនោះ ។ កាលភិត្តនោះ ก็ตุธเตุ ซี่งเธาะก็โราพเด ๆ กษรเบพก็กูเราะเณาะชาเนาะ (สล่ ចីវវវិនាសផាកំណត់ ។ ភិត្តុបានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀស ចេញទៅដោយបំណងថា គាត្មាអញនឹងតែឲ្យប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ ะ (กาพียา ก็ฤารเตู้อี่รี่เราะ ๆ ก็กูเราะเตู้อี่ระบบที่ ตุน้ำคืนบ่า

វិនយមិដកេ មហាវត្តោ

តស្មុំ អាវាសេ តាមិនត្តំ ។ តស្បូ ភិត្តានោ សានត្តំ-តោ តមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតមិនោ ពីអំ អនា. យ ខត្តាមតំ ខច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សីមកតោ ត់ ចំពំ ការគេ ។ សោ កាត់ចំពោ ខច្ចេស្ប៍ ខច្ចេ-ស្បត្តិ ពហិន្វា កាមិនុន្វារវិតិនាមេតិ ។ តស្ប ភិក្ខុនោ សំមាត់ក្តន្តំកោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិក្ខុ អត្ថតតាមិនោ ខ័រាំ អានាយ បត្តមត៍ បច្ចេស្បត្តំ ។ សោ ពហ៌សំម-កតោ តំ ទីអំ ការគេ ។ សោ កាត់ទីវភេ បច្ចេស្បូ បច្ចេស្បត្តិ សម្ភុណាតំ តាមិតុខ្សាំ ។ តាស្បូ ភិត្តានោ សហ ភិត្តូហិ តមិនុន្ទារោ ។

(0) ភិត្ត្ អត្ថតកាមិនោ ខឺអំ សមានាយ ខត្តមតិ ។ (អានាយក់សេនិសំ រ៉ាវ៉ៃត្តាបតថ្ងំ) ។ កិត្ត្ អត្ថតកាមិនោ វិប្បកាតខីអំ អានាយ បត្តមតិ ។ តស្បូ ពហ៌សីមកតស្បូ រ៉ាវំ ហោតំ ៩នេវិមំ ខីអំ

វិនយបិដិត មហាវត្

កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមត្ថាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ឲ្យដំណឹងដាកំណត់ ។ កិត្តចានក្រាលកឋិនរួច ហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹង(តទ្យុថ វិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់(ក្រាសីមាភិបានធ្វើចីវែនោះ ។ លុះភិត្តនោះ เฉียงระเโพยเพียลิลซา ผกฐายการ์สโลดุเช่งกิญ ผกฐายการ์สโล๊ะ อาย่รัญโปร (โลยิธตร่ฤาธ(สอาย่างเอาเยาเยา) คบิธค์เปราชม(กา (នោះ) ទៅ ។ កឋិនបេស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់កន្លងទេត្តកឋិន ជាកំណត់ ។ ភិក្ខុចាន(ក៌ាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា គាត្មាអញន៍ងត្រឲ្យបរិញ ។ លុះភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅ พื่อาห็ดารเตู้ of tiss: y กิฐเราะเตู้ of tiss: (พบเดีย คิล ซ่า ผาฐา หញនឹងត្រឲ្យបរិញ អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបរិញ ហើយកំពុនមកទាន់ពេល ដោះកឋិនមែន ។ កឋិនបេសភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុ ទាំងទក្រយ ។

(១៤) ភិត្តបានកាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចីវរចៀសចេញ ៅ ។ (ពាក្យយ៉ាងនេះ ប្រហែលនឹងអាទាយករ: បណ្ដិតគប្បីសំដែងឲ្យ ពិស្តារចុះ) ។ ភិត្តបានក្រាលកឋិនរួចហើយនាំយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន់ សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីចាក៏មានគំនិត

(០៥) ភិក្ខុ អត្ថតកាមិនោ វិប្បកាតចំរាំ សមា-នាយ បត្តមតិ ។ តស្បូ ពហ៌សីមកតស្បូ ៧វំ ហោតិ ៩ នៅមំ ទី៣ តាកេឡំ ឧ មទ្វេស្បត្តំ ។ សោ តំ ចំអំ ការទេំ ។ តស្ស ភិត្តនោ និដ្ឋានឆ្នំំកោ កសំ. នុន្យរោ ។ ភិត្ត អន្តនតាមិនោ វិប្បកាត់ខ្លាំអំ សមា-ဆယ စက္ကမၼိ ၊ ဆည္၊ စတိနာ် စအနည္ ၿပိဳ (က်ေးအို នៅទំ ទីវ៉ាំ ការស្ប៉ី ជ បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្បូ ភិក្ខុ-នោ សន្តិដ្ឋានន្តំ តោ តាមិនុន្ញារោ ។ ភិត្តា អត្ថតតា-ឋំនោ វិប្បកានខឹអំ សមានាយ ទក្តមតំ ។ នុស្ស ពហិសិមកតស្ប ៧វំ ហោតិ ដលេវិមំ ចឺអំ ការស្ប៉

តាបេស្ប៉ែន ខច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំរាំ តាបតិ ។ តស្បៈ ភិត្តានោ និដ្ឋានត្តិកោ តាមិនុន្យារោ ។ (សមា-នាយក់រសនិសំ រ៉ាវំ វិត្តាបតឲ្ំ) ។

ពមិនត្តូនូកេ ទក្កតកមិនកថិយ សន្តិដ្ឋានន្ត៌៣ទឹកមិនុទ្ធាភ

កឋិនក្ខន្ធក: និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិខត្រង់សេចក្តីសន្តិដ្ឋានដាក់ណត់ដាដើម យ៉ាងទេះថា ៣ត្វាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទំនេះឯង អាត្វាអញនឹងមិន តែទ្យប់វិញទេ ។ ភិត្តនោះកំបានធ្វើចីវវនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ ភិត្តនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ច័iសេម្រេចជាកំណត់ ។ (ពាក្យយ៉ាងនេះ បែហែលនឹងសមាទាយករៈ បណ្ឌិតតប្បីសំដែងឲ្យព័ស្តារចុះ) ។ (១៥) ភិត្តូធានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចាំវាដែលធ្វើមិន ពន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាលកំក្នុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មាន គំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឡប់វិញ ទេ ។ កិត្តនោះកំពុនធ្វើបីវេនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ កិត្តចានក្រាលកឋិន រួចហើយប្រមូលយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ។ កាល ភិត្តនោះទៅដល់ (កាសីមាក៏មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញន៍ងមិនធ្វើចីវវ នេះទេ អាត្មាអញន៍៍ងមិនត្រទ្យប់វិញទេ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ កិត្តពុនក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រឹមូល (ក្រាស់ចាត់ចានគំនិតយ៉ាងនេះថា ៣ត្មាអញនឹងធ្វើចវិវនេះក្នុងឲ្យនេះឯង

វិនយបិឝកោ មហាវត្តៅ

ជ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំរាំ ការតំ ។ តស្ប តំ ច័រាំ កាយិរមានំ ឧស្បត៌ ។ តស្ប ភិក្តានោ ពាសនត្តិកោ កាមិនុន្ទារោ ។

ပက္ကမန်ာ ေပၚေလးႏို့ ၅ နာလ္၊ ရတိုလ်မနာနာလ္၊ ၿပီ ហោធ៌ ៩ នេវិទ័ នីវ៉ាំ តារ ស្បត្តិ ។ សោ គំ នីវ៉ាំ តា-កេតិ ។ តស្ប ភិត្តានោ និដ្ឋានឆ្នាំគោ តាមិនុន្វាភេ ។ ភិក្ខា អន្ទនតាមិនោ ប្បែកាត់ខ្លាំ សមានាយ បត្ត-^{၃)} ကေနဲ့ အေန့ စွေသူ ဆက် ကို ကေနာ့ အနာ តិត្តនោ សន្និដ្ឋានន្តិ កោ តាមិនុទ្ធារោ ។ តិត្ត អត្ថតតមហៃ ប្រែត្រត់ប៉ាំ សមានាយ បត្ថាមតំ ល បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ប ពហ៌ស័មកតស្ប ៧វំ ហោតំ

វិនយប៌ងក មហាវត្ត

អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ េ ។ ភិក្ខុនោះកំបានធ្វើចីវីពនោះ ។ កាល តិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវានោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ច័រវិនាសជាកំណត់ ។ (១៦) ភិក្ខុជានកាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកច័វវដែលធ្វើមិន ទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅដោយបំណងថា គាត្មាអញនឹងមិនត្រទុក្ខ វិញ ទេ ។ កាលភិក្ខុនោះ ទៅដល់ ក្រៅសីមាភ៌មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្បូ អញនឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះកំបានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិត្ត *ធ្*នត្រាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកថវវវដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀស ចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កាល ភិក្ខុនោះទៅដល់ (កាសីមាក៌មានគំនិតយា៉ងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើ ចីវរនេះទេ ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដានជា តំណត់ ។ កិត្តមានក្រាលកចិនរួចហើយប្រមូលយកចីវវដែលធ្វើមិន **ទាន់**សម្រេចចៀសចេញទៅដោយបំណងថា គាត្មាអញនឹងមិនត្រទ្យប វិញ ទេ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានគំនិតយ៉ាង៍នេះថា

ពមិនក្ខន្ធកេ ឧត្តភពមិនពថាយ និដ្ឋានន្តិ៣ទិតមិនុទ្ធាព

ឥ នេះម៉ំ នីវវំ ការស្មេត្តិ ។ សោ តំ នីវវំ ការគេំ ។

តស្ប តំ ទីវ៉ា តាយ៌រមាន ឧស្សតិ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ ឧរសឧត្តិកោ តាមិនុន្វារោ ។

(០៧) ភិត្ត អន្តនតាមិនោះ ខ្យែតានខ័រវំ សមានយ បត្តមតិ អននិដ្តិនេន នេះស្ស ហោតិ បច្ចេស្បត្តិ ន បនសរ្យោត៍ ន បច្ចេសត្រូំ ។ តសរ្ម ពហិស័មកតសរ្ម រ) ខេរាត់ ៩នេះទំ ន័ក តាបស្ប៉ុន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ខ័យំ កាបតំ ។ តស្ម ភិត្តនោ និដ្ឋានន្តំ កោ កាមិនុន្ធរពេ ។ ភិត្តា អត្ថតកាមិនោះ ខែព្រះតាត់កំ សមា-នាយ បត្តាមតំ អនន័ដ្ឋតេន នៅស្បុ ហោតំ បច្ចេស្បត្តិ ေ ဗေ လေျ ၊ ကေနာ် ေ ဗ ေဖွ လျင္ရွိ ၊ နာန္႔ ရ တီ လီ ဗ-តតស្ប ល់ ចោត៌ នៅមំ ចីកំ តារស្ប៉ុ ឧ បច្ចុស្បត្តិ ។ តស្ប ភិត្តាលេ សន្និដ្ឋានន្តំកោ គេមិនុទ្ធារោ ។ ភិត្តា អត្តតតាមិនោ វិទ្យាតាតខ្លាំវ សមានាយ បត្តាមតំ

යින

កឋិនក្នុត្តកៈ និយាយពឹកឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រង់ខីវរសម្រេចជាកំណត់ដាដើម

អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវ៉ះនេះក្នុងទីនេះឯង ។ កិត្តនោះកំបានធ្វើចីវ៉ះនោះ ។ កាលភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវ៉ះនោះកំរិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះ ថាដោះ ត្រង់ចីវ៉ះវិនាសដាកំណត់ ។

(๑๗) តិត្តបាន ក្រាលកឋិន រួច ហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិន ទាន់សមេចចៀសចេញទៅដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មានគំនិតថា ผาภาษุញร์ ธ(สุดุเช่งิญ ต่ ธิลริสเซ พริสิรเธาะชา ผาภาษุ ตร์ ธิร (สดายไตกล้อารไฟ ๆ กายลิสาราเอาชณ์(การอาล์อาร์ យ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវ៉ានេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រុ-ទ្បប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ជានធ្វើចីវែនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ កិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ កិត្តលានក្រាល កឋិនរួចហើយថែមូលយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹង(តឲ្យបុរិញ ទាំងគំនិតរបស់កិត្តនោះថា អាត្មាអញនឹងមិន(តទុប្រវិញក៏ត្មានដែរ y កាលកិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៌មានគំនិតយ៉ាងនេះថា គាត្មាអញនឹង ษิธเฉียี่ชี้ระเจ ผาลาหุตร์ธษิธิโลดุเช่ริญเจ ฯ หษีธเชพร่ริฐ នោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានជាតំណត់ ។ កិត្តូបានក្រាល កឋិនរួចហើយថ្រមូលយកថវវដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ

អននំដ្តំគេន នៅស្បូ ហោតិ បច្ចេស្បត្តិ ន បនស្ប ကောင်္ခ စင္နေလးႏိုင္ငံ ႔ မေလး စတ္မမွာမေနေလး ၅၂ ហោទ៍ ឥលេរិទ័ ចីអំ ការេស្ប៉ូ ជ បច្ចេស្បន្តំ ។ សោ ទំ ប៉ាំ តារេត ។ តស្ប តំ ចំអំ តាយ៍ទោន ឧស្បត៌ ។ តស្ប ភិត្តុពោ នាសនន្តិ កោ តមិនុន្ទាពេ ។ (០៤) ភិត្តុ អត្ថតតាមិនោ វិប្បភាតចំអំ សមានាយ បត្តមតិ បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ប ពហ៌ស័មកតស្ប ៧វំ ញោធិ ឥនេវិម័ ខ័រវំ ការស្ប៉ ន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំពំ តារេត៍ ។ តស្បូ កំតុនោ នំដ្ឋានន្តំតោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិក្ខុ អត្ថតតាមិនោ វិប្បភាតចីអំ សមានាយ បត្តមត៌ បច្ចេស្បន្តំ ។ តស្ប ពហ៌សំម. តតស្បូ ល់ ហោត នេះទំ ខ័រាំ តារស្ប៉ុន ខន្ទេស្បត្តំ ។ តស្ប ភិត្ថានោ សន្និដ្ឋានន្តំគោ គាមិនុន្វារោ ។ ភិក្ខុ អត្ថតតាមិនោ វិប្បកាត់ខ្លាំ សមានាយ បត្តាមតំ

វិនយបិនពេ មហាវគ្គោ

វិនយបិឝិក មហាវត្ត

ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងតែឲ្យប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់កិត្តនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនតែឲ្យប់វិញក៏គ្មានដែរ ។ កាលកិត្តនោះទៅដល់ (កាសីមាក៏មានគំនិតយាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ ចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់វិញទេ ។ កិត្តនោះក៏បានធ្វើ ចីវរនោះ ។ កាលកិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ កិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

(១៤) ភិក្ខុបានកាលកឋិនរួចហើយប្រមូលយកចារ់ដែលធ្វើមិន ទាន់សមេចចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងតែឡាថវិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ ចាំវានេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡាប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះកំបាន ធ្វើចីវានោះឲ្យសមេច ។ កឋិនបេសភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវា សមេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចាវាដែល ធ្វើមិនទាន់សមេចចៀសចេញទៅដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡាថ វិញ ។ កាលភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មា អញនឹងមិនធ្វើចីវានេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡាប់វិញទេ ។ កឋិនបេស ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាល កញ្ចុំនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡាប់វិញទេ ។ កឋិនបេស ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាល កឋិនរួចហើយប្រមូលយកចាំវាដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ

បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ស ពហ៌សំមកតស្ប ៧វំ ហោត៌ ៩ពេវិម័ ចំកំតាបស្ប៉ុន មន្ទេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំកំ តាបតំ ។ នស្ស នំ យ៉ាំ កឈាមានំ ឧស្សន៍ ។ នស្ស ភិត្តនោ នាសនត្ថិតោ តមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តា អត្ថនតមិនោ វិប្បកាត់ខ្លាំអំ សមានាយ បក្តាមតំ បច្ចេស្បត្តំ ។ សោ ຄທີ່ພ້ອສເຄາ ຄໍ່ ຍີ່ກໍ່ ສາທສໍ້ ໆ ເພາ ສາສຍ້າເກ လုံလားခ်ဲ ရှိခုံး အီး နယ္မီ မာဂံးလ အမ်ာနစ္စိ ၊ နော္ ភិត្តានោ សានន្តិតោ តាមនុន្ទារោ ។ ភិត្ត អន្តតតាមិ-នោ វិប្បកាត់ខ្លាំ សមានាយ បក្សមត៌ បច្ចេស្បត្តិ ។ เงา ตยา้งยหลา ต อี่ที่ สาหล้ ๆ เงา สระ တိက ဗင္ဒေလျှံ ဗင္ဒေလျှင္ရွိ စစ်ိဳးနွာ အမိဒ္ဒန္ဒာ၊ ဒီစိုအ-មេតំ ។ តស្ស ភិត្តូនោ សីមាតិត្តន្លំកោ កាមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តា អត្តតតាមិនោ ខ្សែកាត់ចំអំ សមានាយ បក្តាមតំ

60

ពឋិនព្វន្តពេ នក្កភពឋិនពថាយ សរិនន្តិ៣ទិពមិនទាព

ពឋិនក្ខន្ធក: និយាយពីកឋិននោះ ការនោះកឋិនត្រង់បានឮនំណឹងដាកំណត់ជាដើម ដោយចំណងថា អាត្មាអញនឹង ត្រឲ្យបរិញ ។ កាលភិត្តនោះទៅដល (ក្រៅសីមាកមានតំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញទំងាធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភិក្ខុនោះកំបានធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិក្ខុ នោះកំពុងធ្វើ ចវែនោះកំវិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ច័វវវិនាសជាកំណត់ ។ ភិត្តចានក្រាលកថិនរួចហើយ ប្រមូលយកច័វវ ដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេច ចៀសចេញទៅដោយចំណងថា អាត្មាអញនឹង โลง เช่รัญ ๆ ลิฐเธาะเฆ่นณ์ โฟพียาก็บารเตู้ชี้ร่าเธาะ ๆ ณะลิฐ នោះធ្វើចីវវសៈម្រេចហើយកំពុដំណ៌ឹងថាកឋិនក្នុងគាព់សនោះ សង្ឃព្រម គ្នាដកហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ (តន៍ឲ្យនព្ទដំណឹង ជាកំណត់ ។ ភិត្តុចាន ក្រាលកឋិនរួចហើយ ប្រមូលយកចីវរដែលធ្វើមិន ទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅដោយបំណងថា ភាត្វាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៍ចុរនធ្វើចីវៃនោះ ។ ភិត្តនោះធ្វើចីវែសម្រេច ហើយគិតថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញដែរ (តែ មិនទាន់ចានត្រូនត្រូចប្រនៅ ទៀយ) កហិនក៏ដោះខាង (กา(เราะ) ទៅ ។ กហិន វបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះត្រង់កន្លងទេត្តកឋិនជាកំណត់។ ភិត្តចាន ក្រាល កថិនរួចហើយប្រមូលយកចិវាដែលធ្វើមិនទាន់សម្រេចចៀសចេញទៅ

មច្ចេស្បួត្តិ ។ សោ ពហិសីមកតោ តំ ខីវ៉េ កាហេតំ ។ សោ កាតខីវហ បច្ចេស្ប៉ូ បច្ចេស្បិត្តិ សម្ភុណាត៌ កាហិតុ-ទ្ធាវំ ។ តស្ប ភិក្ខុពោ សហ ភិក្ខុហិ កាហិនុន្ទាហ ។ សមភាយភាណារំ និង្ខិតំ ។

(೧๙) ភិត្តុ អត្ថតតមិនេ ខីវរាសាយ ខត្តមតិ ។ សោ ពម៌ាសីមកតោ តំ ខីវរាសំ បយ៌្សចាសតិ អនា-សាយ លកតិ អាសាយ ឧ លកតិ ។ តស្ប រ៉ាំ ហោតិ ៩នេះម៉ ខីវ៉ា កោហេរ្យំ ឧ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ខីវ៉ាំ តាវេតិ ។ តស្ប ភិត្តុនោ និដ្ឋានន្តិ កោ ការ័នុទ្ធារោ ។ ភិត្តុ អត្ថតតាមិនោ ខីវរាសាយ ខត្តមតិ ។ សោ ពហិសីមកតោ តំ ខីវរាសំ បយ៌្យចាសតិ អនាសាយ លកតិ អាសាយ ឧ លកតិ ។ តស្ប រ៉ាំ ហោតិ

វិនយបិដក មហាវត្ត

ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ។ ភិក្ខុ នោះ ទៅដល់ (កៅសីមា ក៏បានធ្វើចីវរ នោះ ។ លុះភិក្ខុ នោះ ធ្វើចីវរស (មេច ហើយគឺតថា អាត្មៈអញ នឹងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឡប់វិញ ហើយក៏បានមកទាន់ ពេល ដោះកឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុ នោះ ឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ។

ចប់ សមនាយភាណវិរៈ ។

(๑๙) ភិត្តុបាន ក្រាលកឋិនរួច ហើយ ចៀស ចេញ ទៅ ព្រោះ ចង់បាន ចីវ ។ ភិត្តុ នោះ ទៅដល់ (កៅសីមាក៏ចូល ទៅ កាន់ ទីដែល ខ្លួន ចង់បាន ចីវ វ នោះ ក៏បាន (ចីវ វ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមចំណង ។ ភិត្តុ នោះ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ ចីវ វ នេះ ក្នុង ទី នេះ ឯង អាត្មាអញ នឹងមិន ត្រឲ្យ បវិញ ទេ ។ ភិត្ត នោះ ក៏បាន ធ្វើ ចីវ វ នោះ ឲ្យ ស មេ ។ ក វិត្ត នឹងមិន ត្រឲ្យ បវិញ ទេ ។ ភិត្ត នោះ ក៏បាន ធ្វើ ចីវ វ នោះ ឲ្យ ស មេ ។ ក វិត្ត របស់ ភិត្តុ នោះ ឈ្មោះ ថា ដោះ ត្រង់ ចីវ សេ មេ ច ជា កំណត់ ។ ភិត្តុ បាន ក្រលកឋិន វូច ហើយ ចៀស ចេញ ទៅ ព្រោះ ២ ៨ ជា ភិ ត្តុ នោះ ទៅ ដល់ ត្រៅសីមាក៍ចូល ទៅ កាន់ ទី ដែល ខ្លួន ចង់បាន ចីវ នោះ កំបាន (ចីវ វ) ខ្ញុស បំណង គឺ មិន បាន តាម បំណង ។ ភិត្ត នោះ មាន គំនិត យ៉ាងនេះ ថា ពមិនក្ខុន្ធរព ៖ក្តុតលិនកថាយ តាសនត្ថិ៣ទិកមិនុទ្ធារោ

នៅទំ ទីវ៉ាំ ការស្ប៉ុ ជ ខច្ចេស្បត្តិ ។ នស្ប ភិក្ខាពេ សត្ថិដ្ឋានត្តំកោ កមិនុទ្ធារោ ។ ភិត្ត អត្ថតតមិនោ ចិវារុសាយ បត្តាមតំ ។ សោ ពមាំសីមកនោ តំ ចិវារស បយ៍ទ្រាស់តំ អជាសាយ លក់តំ អាសាយ ឧ លក់តំ ។ តស្បូ លំ ចោតិ ៩ នៅខំ ទី៥ តាវេសុ ែ ខន្ទេសុ ត្ថិ ។ សោ តំ ទីអំ ការតំ ។ តស្ប តំ ទីអំ កឈំមាន់ နေမျွန်ာ ၅ အနမ္မ အိန္ဒားေဆး အနားနင္ရွိ၊ အေမာန္နင့္မွာ-រោ ។ ភិត្ត អត្តតតាហ៍នោ ខីវាកាយ ខត្តមន៍ ។ តស្ប ពហ៌សឹមកតស្ប ឯវំ ហោតំ ៩ នៅ ខំ ចីអាសំ បយ៍ទាត់ស្ប៉ុន បច្ចេស្ប៉ុន្តិ ។ សោ តំ ខ័រអត់ មយុទ្ធភេទ ។ តស្បូ សា ខ័ររាសា ១៩ខ្មុំដូន ។ តស្បូ ភិត្តុនោ អាសាវខ្មេន តោ តាមិនុន្វារោ ។ (២០) កំក្លូ អត្ថតតមិនោ ខំរោសាយ បត្ថមតំ ន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោពហិស័មកតោ តំ ចីវរាសំ មយ៌រួចាសត៌

កឋិនក្ខន្ធក: និយាយពីកបិតដោះ ការដោះកឋិនត្រង់ជីវរវិនាសដាកំណត់ដាដើម

អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវរនេះទេ វាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កឋិន របស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិត្តចាន ក្រាលកថិនរួចហើយចៀសចេញទៅ (តោះចង់ចានច័រវ ។ លុះភិត្តនោះ ទៅដល់(ក្រាសីមាកច្លាលទៅកាន់ទវដលទ្ធនចង់បានចំវរនោះ ក៏បាន (ច័វរ) ຈຸ ស ບໍ ណ ង 🛛 ສື້ຍ ຮ ຊາ ຮ ຄາ ຍ ບໍ ណ ង 🤊 ສື້ តួ ເ ຣາ ະ ຍາ ຮ ສໍ ຣັ ຄ ເ ໜ ິ ສ ເ ຣ ະ ປ າ អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវរនេះ ក្នុងទំនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន ត្រទ្យបវិញទេ ។ ភិត្តនោះក៏ជានធ្វើចីវែនោះ ។ កាលភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវៃនោះក៏វិនាស ទៅ ។ កឋិនបេស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ (ត្ថង៍ចីវវេរិនាសជាភំណត់ ។ ភិត្តចានក្រាលកថិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់ចានចីវរ ។ កាល สิฐเธาะเฟนต่(กางอาล็ยารลริสตา๊มเระชา คาฐาหตุริ์มธุดเต กูลจีเละโล ทฤาหญร์ลิษิร កាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់ទ្មានចំវែនេះ ត្រឲ្យបរិញទេ ។ កិត្តនោះកិច្ចលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវានោះ ។ ឯសេចក្តីចង៍មានចំពែរមស់ភ័ត្តនោះក៏ជាច់ទៅ ។ តមិនមេស់ភិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម (២ ៰) គិត្តបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ពោះចន័

(७०) កក្ខុំបានក្រាលកឋនរួចហេយចៀសចេញទៅព្រោះចង ចានចីវរ ដោយចំណងថា គាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់វិញទេ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលទូនចង់បានចីវរនោះ

វិនយបិឝិពោ មហាំវត្ថោ

អនាសាយ លក់តំ អាសាយ ឧ លក់តំ ។ តស្ស រ)ំ ហោត ឥដេរិមំ ជីវ៉ា តារស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំហំ កាបតំ ។ តស្ស ភិត្ថានោ និដ្ឋានន្តំ កោ កាមិនុន្ធា ហ ។ ភិត្តា អត្តតតាមិនោ ខីវភសាយ បត្តាមតំ ន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហិសីមកតោ តំ ចំពាស់ បយិរូចា-សត៍ អនាសាយ លកតំ អាសាយ ឧលកតំ។ តស្ប រារ ហោត នៅទំ ទី៣ ការស្មេត្តំ ។ តស្ម ភិត្តនោ សឆ្នំដ្ឋានខ្លំ តោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិត្តា អត្ថតតាមិនោ ខីវាភាយ បត្ថមតិ ឧ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សឺ-មកតោ ទំ ខ័រវាសំ បយិរូទាសតំ អនាសាយ លកតំ អាសាយ ខ លកតំ ។ តស្បូ សំ យោតំ ៩ នៅមំ នីអំ តាមេស្បត្ត ។ សោ តំ ខំអំ តាមតំ ។ ទស្ស តំ ខំអំ តេយ៍មានំ នស្បតិ ។ ទស្ស ភិត្តានោ នាសនន្តំតោ តាមិនុន្ទាហេ ។ ភិត្តា អត្ថភគមិនោ ខឹវភភាយ បក្តាមតំ ជ បច្ចេស្បត្តំ ។ តស្ប ពហ៌សំមកតស្ប

វិនយបំដាក មហាវត្ត

ត៍ំចាន (ច័វរ) ទុសមំណង គឺមិនចានតាមបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំ និតយាងនេះថាអាត្មាអញនឹងធ្វើចីវៃនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខានោះកំបាន ធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្តេច ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ (ธร์ ចីវាសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិត្តុបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ក្រោះចង់បានចីវែរ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនតែឲ្យបវិញទេ។ ភិក្ខុ នោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយចូលទៅកាន់ទីដែលទូនចន់បានចីវរ គំបាន (ចីវរ) ទុសបំណង គឺមិនជានតាមបំណង ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាំង នេះថាអាត្មាអញនឹងមិនធ្វើច័វរនេះទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិក្ខុលុនក្រាលកឋិនរួចហើយចៀស ចេញទៅ (ពាះចន់ចុនទីវរ ដោយបំណងថា អាតាអញនឹងមិន ត្រៃទុប វិញទេ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលទូនចង់បាន ចីវរ នោះ ក៍ចុន (ចីវរ) ទុសចំណង គឺមិនចានតាមបំណង ។ កិត្តនោះ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្វាអញន៍ងធ្វើចីវានេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ កិត្តនោះ កំចុនធ្វើចីវានោះ ។ កាលភិត្ថនោះកំពុងធ្វើ ចីវានោះកំវិនាសាទៅ ។ កឋិនបេសភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ថីវវវិនាសជាតំណត់ ។ កិត្តបាន ក្រាលកឋិនចេញហើយចៀសចេញទៅញោះចង់ធ្ងានចីវៃ ដោយបំណងថា

ନ୍ୟ

កឋិនក្ខុខ្មរក ឧត្តតកម៌នកថាយ និដ្ឋានន្តិ៣ទឹកមិនុទ្ធារោ

រាំ ហោត ៩នៅទំ ចីវាសំ មយិវូចាសិស្បិត្តិ ។ សោ តំ ទីវាសំ មយិវូចាសតំ ។ តស្ប សា ទីវាសា ១មខ្លិន្នតំ ។ តស្ប ភិត្តិនោ អាសាវខ្លេនិតោ តាមិខ្មន្តាហ ។

(៤០) ភិក្តុ អត្ថតតមិលេ បីវាសាយ បក្តាមតំ អននិដ្តិតេខ នៅស្ប ហោតំ បក្វេស្បន្តិ ៤ បនស្ប ហោតំ ៤ បក្ទេស្បន្តិ ។ សោ ពហិសឹមកតោ តំ ទីវាសំ បយិវ្ ចាសតិ អនាសាយ លក់តំ អាសាយ ៤ លក់តំ ។ តស្ប ឯរំ ហោតំ ៩លើម ទីវ៉ា កាហេស្បំ ៤ បក្ខេស្បន្តិ ។ សោ តំ បីវ៉ា កាហ៍តំ ។ តស្ប ភិក្ខានោ និដ្ឋានន្តិ កោ តាមិនុទ្ធា-ហ ។ ភិក្ខា អន្តតកមិលេ បីវាសាយ បក្តាមតំ អន-ជំដ្នាតន នៅស្ប ហោតំ បក្ខេស្បន្តិ ៩ បនស្ប ហោតំ ឧ បក្ខេស្បន្តិ ។ សោ ពហិសីមកតោ តំ បីវាសំ បយិវូចា-សតិ អនាសាយ លក់តំ អាសាយ ឧ លក់តំ ។ តស្ប

Gat

ពឋិនក្ខន្ធតៈ **និយាយ**ព័ពឋិនដោះ ការដោះព**ឋិនត្រ**ង់ច័រិវសម្រើឲដាកំណត់ដាំងើម

ក៏មានគំនិតយ⁷ងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់ ជានចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង ។ ភិត្តនោះក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលទូនចង់បាន ចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវររបស់ភិត្តនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

(២១) ភិត្តបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅញោះចន័ ជានចីវរដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះត្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រ-ឲ្យប់វិញ ពំងតំនិតបេសកិត្តនោះថា គាត្មាអញនឹងមិនត្រទ្យប់វិញក៏គ្មាន ដែរ ។ ភិត្តនោះ ទៅដល់ កៅសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែល ទូនចង់បានចីវវ នោះមានគំនិតយ៉ាំងនេះថា អត្វាអញនឹងធ្វើបីវៃនេះ ក្នុងទីនេះឯង អត្វា អញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភិក្ខុនោះក៏ធ្វើចីវានោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនវបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវសេមេចជាកំណត់ ។ ភិត្តបាន ក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់ចានច័វរ ដោយមិនបាន តាំងចិត្ត គឺភិត្តនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបុរិញ ទាំងគំនិត បេសភិក្ខុនោះថា អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឲ្យបរិញ ក៏គ្មានដែរ ។ ភិក្ខុនោះ ទៅដល់ ក្រាសីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានច័រវនោះ ក៏បាន(ច័រវ) **ខុសចំណ**ង៍ គឺមិនបានតាមចំណង៍ ។ ក៏ក្នុនោះចានគំនិតយាំងនេះថា

វិនយមិតិកេ មហាវគ្គោ

រ) ទោត នៅទំ ទី៣ ការស្ប៉ុ ន ខេទ្ទ ស្បត្ថិ ។ នស្ប ភិត្តនោ សត្ថិដ្ឋានត្តិកោ កាមិនុន្វារោ ។ ភិត្តា អត្ថតកា. ឋិនោ ខីវាភាយ ខត្តាមតំ អននិដ្ឋិតេន នៅស្ស ហោតំ ေရးခို အနက္ကို ကေနာ့ အရောက်မီ အနက္ကို အ พ้ยหเลา ลํ ธักพํ ชพิงุญพลิ หตุพาพ พุศลิ អាសាយ ឧ លកតិ ។ តស្ប ಖាំ យោតិ ៩ នៅមំ ទីអំ តាមេស្ម័ន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ខ័ររំ តាមតិ ។ តស្ប က် စိတ် ကယ်းမားပို့ ဖက္ခုကို ။ ကက္ခုကိုက်က စာက-ឧត្តិកោះ តាមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តា អត្តតាតាម៉ីនោ និវារសាយ ဗက္ကဗဏ္ဍ မဖင့္ရန္က အေၾကာင္းရာမွ အျဖိဳ႕ေနာ္ စေးလုိ ကောင္န စ စင္မိေလးဖို ႔ မလို စစ္ခ်ာရွာမွာ-ឧសារ ស, ឈេខ ។ «សូ ខ្មស់ ខ្មស់ ខេច្ច ខេម សា ខ

វិនយបិនក មហេវត្ត

អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើទីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កហិន របស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចភ្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ ភិត្តចាន ក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់ជានច័វរ ដោយមិនជាន តាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹង ត្រឲ្យបុរិញ ទាំងគំនិតបេស ភិត្តនោះថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបុរិញ ក៏គ្មានដែរ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ ក្រៅសីមាក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្វួនចង់ថ្ងានចីវៃនោះ ក៏ថ្ងាន(ចីវែ) ខុស បំណង គ័មិខចុរនតាមបំណង ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា គាត្ម អញទឹងធ្វេចីវរនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្វាអញទឹងមិនត្រទ្យបរិញទេ ។ កិក្ខ នោះកំបានធ្វើចីវានោះ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវានោះកំវិនាសាទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ច័រវវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុចាន ក្រាលកថិនរួចហើយចៀសចេញទៅព្រោះចង់ថ្ងានចំវែ ដោយមិនជាន กํล์อิล ลิลิลูเลาะลารค่ริสชา พฤษศตร์ส(สดุบนิญ คํล์ล่ริล รบหร่อรูเธาะช่า เกลาหញร์ฉิยิรโตขูบไี่ញ ค็อารไป ๆ กางอิรู នោះទៅដល់ (កាស់មា ក៏មានគំនំតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅ កាន់ទីដែលអាត្វាអញចង់បានចីវែនេះ ក្នុងទីនេះឯង អាត្វាអញនឹងមិន

றை

ពឋិនក្ខន្ធពេ ៖ត្តគកឋិនកថាយ និដ្ឋានត្តិកាទិកឋិនុទ្ធាព

មច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ខីវភសំ មយិរូទាសតំ ។ តស្ស សា ខីវភសា ឧបច្ឆិដ្ឋតំ ។ តស្ស ភិត្តានោ អសាវច្ឆេនិតោ តាមិនុន្ធាភេ ។ អតាណារោម្មសក់ និដ្ឋិតំ ។

(២၉) ភូយំ អនិនយណ្ណារ ច្រោះសាលា ឧដ្ឋាន ပေးၚၾက္ခ်ို့ ၊ (နာ စတ်ဆီဗက(ရာ စို စီကနာ ဗ-យុំត្រាសតំ អាសាយ លកតំ អនាសាយ ឧ លកតំ ។ តស្ស លាំ ហោត ត នៅខំ ខ័រាំ តារស្ប៉ុន ខន្ទស្បត្តិ ។ សោ តំ ខ័រ៉ាំ ការគេំ ។ តស្បូ ភិក្ខុនោ ខំដ្ឋានខ្លុំកោ តាមិនុន្ធារោ ។ កិត្ត អត្ថតាតាមិនោ ច័វាសាយ ពត្តាមតំ បម្ទេសត្រ្តំ ។ សោ ពហ៌ស័មកតោ តំ ជីវវាសំ បយ៌រួចា-សតិ អាសាយ លកតិ អនាសាយ ឧ លកតិ ។ តស្បូ រាវ យោតិ នៅមំ ចីវាំ ការស្ប៉ុន បច្ចេស្ប្ត្រិ ។ តស្ស ភិត្តានោ សន្និដ្ឋានន្តិកោ តាមិនន្ទារោ ។

றஒ

ពឋិនក្ខន្ធព: និយាយពីតឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រង់ចីវីរសម្រេចជាកំណត់ដាដើម

ត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភិក្ខុនោះចូលទេ?កាន់ទីដែលទូនចង់ចានចីវានោះ ។ ឯ សេចក្តីចង់ចានចីវានោះរបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

ចប់ (ការបានច័វរ) ខុសបំណង ១៤ ប្រការ ។

(៤ ৬) កិត្ត បាន ក្រាលកឋិនរួច ហើយ ចៀស ចេញ ទៅ (ពាះចង់បាន ចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឹទ្យប់វិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅ សីមាចូលទៅកាន់ទីដែល ទូនចង់បានចីវៃនោះ ក៏បាន (ចីវៃ) ត្រវតាមបំ-ណន៍ គឺម៉ិនថានខុសបំណង៍ ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា គាត្វាអញ នឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាតា្មអញនឹងមិនត្រទព្រវិញទេ ។ កិត្តនោះកំធ្វើ ชี้ร่าเธาะឲ្យសរ (ยอ ๆ กษีอายหาริฐาธาะเณาะช่าเปาะ โลส์ชี้ร่างเยี่ย ជាកំណត់ ។ កិត្តធានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ (បាះចង់ថាន បីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹង ត្រឲ្យបុរិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ ក្រៅសីមាហើយ ចូលទៅកាន់ទីដែលទូនចង់ចានចីវរ ក៏ចាន (ចីវរ) ត្រវតាមបំណង គឺមិនចានទុសបំណង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះ ថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចវ់រនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិន(ត្រឲ្យបុរិញទេ y កឋិនវបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្ដីសន្និដានជាកំណត់ y

ന

វិនយប់ដកេ មហាវក្តោ

ភំក្លា អត្ថតតាមិនោ ខ័ររាសាយ ខត្តាមតំ ខេទ្ទស្សន្តំ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ តំ ទីវកស់ មយំរូទាសតំ ភាសាយ លកតិ អនាសាយ ន លកតិ ។ តស្បូ ៧វំ ហោតិ ត នៅទំ ទីវ៉ាំ តាអេស្ប៉ុន បច្ចេស្បន្តិ ។ សោ គំ ទីវ៉ាំ តាបតិ ។ តស្បូ តំ ចំពំ កយ៌មោន ឧស្សតិ ។ តស្បូ ភិក្ខុនោ នាសឧត្តិកោ កមិនុន្ទារោ ។ ភិក្ខុ ၾခုခုခုက္ပင္က စီးပာလာက စက္ကမခံ စဖ္မေလးစံု ႔ តស្បូ ពហ៌សីមកតស្បូ ៧វំ ហោត៌ ឥ នៅ ខំ ខ័រកសំ បយិទ្ធាសិស្ប៍ ឧ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ច័រវាសំ បយ័រទាសតំ ។ តស្បូ សា ចំពោសា ឧបច្ច័ដ្ឋតំ ។ តស្បូ ភិត្តានោ អាសាវច្ឆេនិកោ តាមិនុន្វារោ ។

(២៣) ភិក្ត្ អត្ថតតមិនោ ខ័វភសាយ ខត្តទតំ ខាច្ចស្សត្ថិ ។ សោ ពហ៌សីមកតោ សុណាតំ ឧត្តតំ កាំរ តស្មឹ អាវាសេ តាហិនត្ថិ ។ តស្ស ៧វំ ហោតំ យតោ តស្មឹ អាវាសេ ឧត្តតំ តាហិនំ ឥនៅទំ ទ័វភសំ

mb

វិនយប៌គឺព មហាវគ្គ

ភិត្តជានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចន់ជានចីវរដោយបំ-ណនថា អាត្មាអញនឹងត្រទទ្រវិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយ ចូលទៅកាន់ទីដែល ទូនចង់បានចីវវនោះ ក៏បាន (ចីវវ) ត្រវតាមបំណង គឺ មិនធានទុសបំណង ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាតា្មអញនឹងច្អើចវែ នេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញន៍ឹងមិនត្រទ្យប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះកំបានធ្វើចីវ នោះ ។ កាលកិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវរនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ច័វវវិនាសជាកំណត់ ។ ភិត្តចានក្រាលកឋិនរួចហើយ រចៀសចេញទៅ (ពាះចង់ចានចីវរដោយចំណងថា អាត្មាអញនឹង(តូឲ្យប វិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយមានគំនិតយា៉ងនេះថា អាត្មា អញន៌ិងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់ថ្កានចីវីវនេះក្នុងទីនេះឯង អាតា អញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កិត្តនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់ជានចីវរ នោះ ។ ឯសេចក្តីចង់ចានចីវានោះរបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ កឋិន y របស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម y (២៣) ភិក្ខុជានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀលចេញទៅ ព្រោះចង់ ចានចីវដោយបំណងថា គាត្វាអញនឹង ត្រឲ្យបរិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ ្រេករសីមាក៏ព្ភដំណ៍ឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃ(ពមគ្នាដកហើយ ។ តិត្តនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា តបិនក្នុងអាវាសនោះកាលណា មើសង្ឃ ពឋិនក្ខន្ធពេ ឧត្តតលិនកថាយ សន្តិដ្ឋានន្តិតាទិតឋិនុទ្ធាព

មយិទ្រាសិស្បត្តំ ។ សោ តំ ចំពាស់ មយិទ្រាសតំ អភាយ លក់តំ អនាភាយ ន លក់តំ ។ តុស្ស សំរំ ញោត ឥនេះម៉ំ ទីវាំ ការស្ប៉ុន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ចំអំ តាមតំ ។ តស្ស ភិត្តនោ នំដ្ឋានខ្លំកោ តមិ. ឧុន្ធារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតាមិនោ ចំពោសាយ បត្តាមតំ ပးင္နယ္ပြန္ရွိ ၅ ၊ က ၈ စာ က ဗ က က က က က က ၈ ရ ရ က កាំ គស្ម៍ អាក់សេ កាមិនន្តំ ។ គស្បូ សំ ហោតិ យតោ តស្មិ៍ អាក់សេ ឧត្តតំ កមិនំ ឥនៅទំ ទីវាសំ មឈិរចាស់សុរ្ត្តិ ។ សោ នំ ខ័រកសំ មឈិរចាសន៍ អសាយ លកតិ អនាសាយ ន លកតិ ។ ទស្ស ៧ ហោឆ នៅទំ ទីវ៉ា តារស្ប៉ី ន បច្ចេស្បន្តិ ។ តស្ប ភិត្ថានោ សន្និដ្ឋានន្តិតោ តមិនុន្វារោ ។ ភិត្ថា អត្ត-តតមិនោ ខឹវរាសាយ បត្តមតិ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ សុណាត៍ ឧត្តតំ គាំវ តស្មី អាវាសេ

றற

កឋិនក្នុន្នក: និយាយគឺកឋិនដោះ ការដោះកឋិនគ្រង់សេជក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ដាដើម

(តមត្ថាដកហើយ អត្ថាអញនឹនចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចន់បានច័វរ **នេះក្នុងទីនេះឯង ។** ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែល ខ្លួនចង់បានចីវរនោះ ក៏ **ចាន(ចីវរ)** ត្រវតាមបំណង៍ គឺមិនថានទុសបំណង៍ ។ កិត្តនោះមានគំនិត យាំងនេះថា អាតា្មអញនឹងធ្វើចីវៃនេះក្នុងទីនេះឯង អាតា្មអញនឹងមិនត្រឲ្យប កិត្តនោះកំចានធ្វើចីវីវនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះ វិញទេ ។ ត្រង់ចីវវស (មុចជាតំណត់ ។ ភិត្តចាន តាលកឋិនរួច ឈោះថាដោះ ហើយចៀសចេញពៅ(តោះចង់បានចីវរដោយបំណងថា គាតាអញនឹង *สา*ดราชวิญ กิฐเราะเต สงเ/กาเงีย y តឋិន ក្នុងអាវាសនោះសង្ឃ(ពុមអ្នាដកហើយ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយ^{៉ា}ងនេះថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ កាលណា បើសង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ អាត្មាអញន៍ន៍ ចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញ ចង់ចានចីវានេះក្នុងទីនេះឯង ។ កិត្តនោះ ចូលទៅកាន់ទីដែល ទូនចង់ចានច័វរនោះ ក៏បាន (ច័វរ) (តវតាមបំណង គឺ មិនចានຈុសចំណង ។ កិក្ខនោះមានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើ ចីវរនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិន(តទ្យប់វិញទេ ។ កឋិនបេស់កិត្តនោះឈោះ ថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ កិត្តចានក្រាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅ (តាះចង់ចានចីវរដោយបំណងថា គាតាអញនឹង(តឲ្យប វិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏ឲ្វដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ

វិនយបឹគំពេ មហាវគ្នោ

အမ်ိဳးအင္စ္တီ ၅ အလုု ၿပီး တောင်္စာ ယူးကေ အလွို အင်္ဂလ ឧត្តន៍ តមិនំ ៩នៅមំ ទីវកសំ បយិទ្ទាសិស្សត្តិ ។ សោ តំ ចំពែសំ បយ៌រួទាសតំ អាសាយ លកតំ អនា-လာယ ေလာအဆို ၅ ဆုလ္မွာ ၿပီး တာဆို နံးဆင်္ဂမီ စီအိ តាយម្ប៉ុន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ទំអំ តាមតំ ។ နေလျှန်း စိမ်း ကယ်းမာင် နေလျှန်း ၅ နေလျှ နိက္ခုက នាសនន្តិ៍កោ តមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តា អត្ថនតមិនោ ទ័ររាសាយ បត្តាមតំ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ សុណាត់ ឧត្តនំ កាំ តេស្ម៍ អាវាសេ តេមិនឆ្នំ ។ តស្ប រាំ ហោត យតោ តស្មឹ អាវាសេ ឧព្ភតំ តាមិន ៩នៅទំ ទីវាក់ បយ់ទ្រាក់ក្ស ឧ បទ្វេស្សន៍ ។ កោ តំ ទីវាក់ បយ៌ទ្រាសន៍ ។ នុស្ស សា ចីវាកា ឧបច្ចុំដូ-តំ ។ តស្ស ភិត្តុនោ អាសាវច្ឆេនិកោ កាមិនុន្ទាពេ ។

றடு

វិនយបិងក មហាវត្ត

សង្ឃ៍ ព្រមគ្នាដកហើយ ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា កឋិនក្នុងីអា. **វាសនោះកាលណា បើ**សង្ឃព្រមត្នាដកហើយ ជាត្មាអញខឹងចូល ទៅកាន ទីដែលអាត្ញាអញចង់បានចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង ។ កិត្តនោះចូលទៅកាន់ទី ដែល ខ្លួនចង់បានចីវ៉ា ក៏បាន (ចីវា) ត្រវតាមបំណង គឺមិនបានខុសបំ-ណង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយាងនេះថា អត្វាអញន៍ងធ្វើចីវរនេះក្នុនទីនេះ ឯង អាត្វាអញនឹងមិនត្រឲ្យបុរិញទេ ។ ភិត្ខុនោះកំធ្វើចីវរនោះ ។ កាលភិត្ខុ នោះកំពុងធ្វើ បីវរក៌វិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រូន ចីវវវិនាសជាកំណត់ ។ ភិក្ខុទុរន(កាលកបិនរួចហើយចៀសចេញទៅ(ពោះ ចង់ចានចីវរដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ ក្រៅសីមាក៍ឲ្យដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព្រមគ្នាដកហើយ ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ កាលណា បើសង្ឃ ពែមគ្នាដកហើយ អត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់បានចីវវ នេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប់វិញទេ ។ កិត្តនោះចូលទៅកាន់ទី ដែល ទូ៩០ង់បានចីវរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់ចានចីវរទោះរបស់ភិត្តទោះក៏ដាច់ เต ๆ กษีรเชญ่ลิฐาเราะเญาะชาเปาะ โลล์หญ่เพอลีญธ์ย ๆ ពមិតពូត្វពេ «ក្តុតពមិតកថាយ អាសាវព្នេទិ៣ទិពមិតុទ្ធារា

(២៤) ភិត្ត អត្តតតាហិនោ ខ័ររាសាយ បត្តាមតំ ဗးဇ္နည္ရန္က်ီ ၅ (၃၅ ရတ်ညီ ဗေလးခု ေဆီက လံ ဗေလး-រួទាសត៌ អាសាយ លក់តំ អនាសាយ ឧ លក់តំ ។ សោ នំ ទីរាំ ការនេំ ។ សោ តាតទីវីរោ សុណាន៍ នុត្តតំ គាំវ តស្មឹ អាវាសេ គាមិនឆ្នំ ។ តស្បូ ភិត្តូនោ សវនន្តំ កោ កមិនុន្វារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតកមិនោ ច័វភ-សាយ បក្តាមតំ បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្សតហិស័មកតស្ប ಖាំ ហោត ឥ ជា ទ ជីវភ សំ ប យិ ទ ស សាំ ន ម ទ ទ ទ សា ទីវាសា ឧទទ្ឆិដ្ឋន៍ ។ តស្ប ភិត្តុនោ អាសា-វច្ឆេឌិកោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតាមិនោ ខ័វភ-សាយ បក្តមតំ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ ពហ៌សំមកតោ តំ ខីវកសំ បយិក្ខាសតំ អាសាយ លកតំ អនាសាយ ន លកតិ ។ សោ តំ ខ័រាំ ការតេ ។ សោ កត្ថពីរោ

ගුර්

ពឋិនក្ខន្ធកេះ និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិនគ្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹមជាកំណត់ជាដើម

(৬८) ភិត្តូធានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់ចាន ចវីវ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យប់វិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅ សីមា ក៏ចូលទៅកាន់ទីដែលខ្វូនចង់បានចីវៃនោះ ក៏បាន (ចីវៃ) ត្រវតាម បំណង តឺមិនបានខុសបំណង ។ កិត្តនោះកំបានធ្វើចីវរនោះ ។ លុះកិត្តនោះ ធ្វើចីវររួចហើយ ក៏ឲ្យដំណឹងថា កឋិនក្នុងអាវាសនោះ សង្ឃព៌មគ្នាដក ហើយ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថារដាះ ត្រង់ឲ្វដំណឹងជាកំណត់ ។ ភិក្ខុ ជានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់ជានចីវៃដោយបំណង ช่า คฏาหញร์สโลดูเข่โញ ๆ กิรูเธาะเท่นเง่เโก่เพียกร์ยรคริส យ៉ាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលអាត្មាអញចង់ចានចីវានេះ ក្នុនទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រទ្យប់វិញទេ ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទី ដែល ខ្លួនចន៍បានចីវៃនោះ ។ ឯសេចក្តីចន៍បានចីវែររបស់ភិក្ខុនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។ ភិក្ខុបាន ក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ព្រោះចង់ចានចីវៃ ដោយបំណងថា អាត្មាអញន៍ងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ ភិត្ខនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ចូល ទៅកាន់ទីដែល ខ្វួនចង់បានចីវរនោះ ក៏បាន(ចីវរ)ត្រវតាមបំណងគឺមិនបាន ខុសបំណង ។ កិត្តនោះក៏ចានធ្វើចវែនោះ ។ កិត្តនោះធ្វើចវែររួចហើយ

វិនយមិដពេ មហាវត្តោ

មច្វេស្មំ មច្វេស្បត្តិ ពហិទ្ធា កមិនុទ្ធាវ វិតិនា ទេ ។ តស្ម ភិក្ខុនោ សីមាតិក្កត្តិ កោ កមិនុទ្ធារោ ។ ភិក្ខុ អត្ថតកមិនោ ខីវាសាយ មក្កមតំ មច្វេស្បត្តិ ។ សោ ពហិសីមកតោ តំ ខីវាសំ មយិវូទាសតំ អាសា-យ លកតិ អនាសាយ ន លកតិ ។ សោ តំ ខីវាំ ការតើ ។ សោ កាត់ខីវិរោ មច្វេស្បំ មច្វេស្បត្តិ សម្ភុ-ណាតំ កមិនុទ្ធាវំ ។ តស្ប ភិក្ខុនោ សហ ភិក្ខុហំ កាមិតុទូរោ ។

អាសាទោទ្យសក់ និដ្ឋិតំ ។

មេវ) ភិត្ត្ អត្ថតតបំពេ (២៩) ភិត្ត្ អត្ថតតបំពេ សេវ លេខ បត្តមតិ ។ តស្ប ពហិសីមកតស្ប ច័វាសា ឧប្បជ្ជតិ ។ សេ តំ ច័វាសំ បយិរួចសត៌ អនាសាយ លកតំ អសាយ ឧ លកតំ ។ តស្ប រវំ ហោតំ ឥនេវិមំ ច័រាំ តាហស្បំ ឧ បច្ចេស្បន្តិ ។ សោ តំ ច័រាំ តាហតំ ។ តស្ប ភិត្តាពោ ឧំដ្ឋាឧត្តិតោ តាហិ-

ගුරු

វិនយបិជិត មហាវត្ត

តុំតិតថា អាត្វាអញ់នឹងត្រៃឲ្យបរិញ អាត្វាអញ់នឹងត្រៃឲ្យបរិញដែរ(តែមិន ទាន់បានត្រឲ្យប់នៅ ឲ្យ័យ) កឋិនក៏ដោះទាង (កៅ (នោះ) ទៅ ។ កឋិន របស់ភិត្តនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់កន្ធង ខេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិត្តូចាន ក្រាលកឋិនរួច ហើយ ចៀស ចេញ ទៅ (ព្រះចង់បានចីវរ ដោយ ចំណងថា អាត្វាអញ់នឹងត្រឲ្យបរិញ ។ ភិត្តនោះ ទៅដល់ (កៅសីមា ក៏ចូល ទៅកាន់ទី ដែល ខ្លួនចង់បានចីវរ នោះ ក៏បាន (ចីវរ) ត្រូវតាមចំណង គឺមិន បាន ខុសចំ ណង ។ ភិត្តនោះក៏បានធ្វើចីវរ នោះ ។ ភិត្តនោះ ធ្វើចីវរ ចេហើយគិតថា អាត្វា អញ់នឹងត្រឲ្យបរិញ អាត្វាអញ់នឹងត្រឲ្យបរិញ ហើយក៏មកទាន់ ពេល ដោះ កឋិនមែន ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះ ឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹងភិត្តទាំង ទ្បាយ ។

ចប់ (ការបានចីវរ) ត្រូវតាមបំណង 🛯 ២ ប្រការ 🤊

(២៥) ភិត្តូបាន ក្រាលកឋិនរួច ហើយ ចៀស ចេញ ទៅ ដោយមាន កិច្ចឯណា នីមួយ ។ កាលភិត្តនោះ ទៅដល់ ក្រៅសីមា សេចក្តីចន់បាន ចីវីកើរកីត ឲ្យើង ។ ភិត្តនោះចូល ទៅកាន់ទីដែល ខ្លួនចន់បាន ចីវិវ ក៏បាន (ចីវិវ) ខុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយ៉ាង នេះថា អាត្មាអញនឹង ធ្វើចីវិវ នេះក្នុងទី នេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឲ្យ ប់វិញ ទេ ។ ភិត្តនោះក៏ ធ្វើចីវិវ នោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិន ចេស់ភិត្តនោះ ឈ្មោះ

ŋд

កឋិនក្នុនកេ ឧត្តតកឋិនកថាយ តាសនន្តិកាទិកឋិនុទ្ធាជា

នុន្ធារោ ។ ភិក្ខុ អត្ថតកម៌នោ កោនចំនៅ ការណ៍. យេធ បត្តមតិ ។ តស្ប ពហ៌សីមកតស្ប បីវាសា នុច្យដួត ។ សោ តំ ទីវរាសំ មយិរូទាសតំ អនាសាយ လအဲနီ အလာယ ေလအဲနီ ၅ ခုလုပ္ခံ ပါး ပောခဲ នៅមំ ចីរាំ តារស្ប៉ុន បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្បូ ភិត្តានោ សខ្នំដ្ឋានខ្លំតោ តាមិនុន្ធារោ ។ ភិក្ខា អត្ថតតាមិនោ កោនចំនេះ ការណ៍យេន បក្កមតិ ។ តស្បូ ពហ៌. សីមកតស្ស ចីវោសា ឧប្បដ្ឋតិ ។ សោ តំ ចីវោស បយ៍រូចាសត៌ អនាសាយ លកតំ អាសាយ ន ល. កតិ ។ តស្បូ រ៉ាំ ហោតិ ៩ ដើម ចំរ៉ាំ ការស្ប៉ុ ន មច្ចេសត្ត្រំ ។ សោ តំ ចំរាំ តារេតំ ។ តស្ស តំ ខំអំ កាយ់មោន នស្បូតិ ។ តាស្បូ ភិក្ខុនោ នាស-ឧត្តំកោ តាមិនុន្វារោ ។ ភិត្ត្ អត្ថតតាមិនោ កោ. ឧទ័នេះ ការណ៍យេន បក្តាមតំ ។ តស្ប ពហ៌សីម-အအက္ စီကကာ နစ္ခုဦးခ်ာ ၈ ဆက္ ၿပီ ကောခဲ့ ឥនេវិចំ ចំពែសំ មយិរូទាសិស្សំ ន មច្ចេស្បត្តំ ។

ନୀ ମଧ

កឋិនក្នុងព: និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រង់ចីវាវិនាសដាកំណត់ជាដើម

ថា ដោះ ត្រង់ចីវរៈសម្រេចជាតំណត់ ។ ភិត្តចុន ត្រាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវាក៏កើតទៀង ។ កិត្តនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បាន ចវវរនោះ ក៏បាន (ចវវ) ទុសបំណង គឺមិនបានតាមបំណង ។ កិត្តនោះ មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវានេះទេ អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឲ្យបរិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិត្ថនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តី សន្និដានដាកំណត់ ។ ភិត្តូបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅដោយ មានកិច្ចឯណានីមួយ ។ កិត្តនោះពៅដល់ក្រៅសីមាហើយ សេចក្តីចង់បាន ចីវវក៌កើត ទ្យើង ។ ភិត្តនោះចូលទៅកាន់ទីដែល ខ្លួនចង់បានចីវវនោះ ក៏បាន $(\vec{v}i)$) » សំបំណង គឺមិនបាន ត្រវតាមបំណង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយាំង អាត្មាអញទំង៍ធ្វើចវែរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញទំង៍មិនត្រទុប្រ នេះថា វិញ ទេ ។ កិត្តនោះក៏ចុន ធ្វើចីវវនោះ ។ កាលកិត្តនោះកំពុង ធ្វើ ចីវវនោះ ក៌វិនាសទៅ ។ កមិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវវវិនាសជា \hat{n} ណត់ ។ ភិត្តចាន (កាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅដោយមានកិច្ច ឯណានីមួយ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់ចានចីវភេ៍កើត ទ្បើង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែល អាត្មាអញចង់ចានចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិន(តិឲ្យប់វិញទេ ។

តា៧

វិនយបិដកេ មហាវញៅ

សោ តំ ចំរ៉ាសំ មយិវូចាសតិ ។ តស្បូ សា ចំរ៉ាសា ឧមច្ឆិដ្ឋតំ ។ តស្បូ ភិក្ខុនោ អាសាវច្ឆេឌិតោ តាមិនុន្ទារោ ។

(៤៦) ភិក្ត្ អត្ថតតមិនោ គោនចំនៅ កាណី-យេន បក្តាមតំ ន បច្ចេស្បត្តំ ។ តស្ប ពហ៍ស័-មកតស្ប ខីរកសា ឧទ្យដ្ឋតិ ១ សោ តំ ខីរកសំ បយិរួទាសតំ អនាសាយ លកតំ អាសាយ ន លភតិ ។ តស្បូ ಖាំ ហោតិ ៩ នេវិទំ ច័រាំ ការ-ស្មរត្តំ ។ សោ តំ ចំអំ តាមតំ ។ តស្ប កិត្តានោ នំដ្ឋា-<u>အန္ဂ်ီးကာ ကဗ်ိဳအိုန္ဖာျပာ ၈ က်ိဳက္က မန္မာ့နာကဗ်ိဳးကၤ ကောင</u>− ខ្នុំនេះ យល់ពេទ ឧយមន៍ ទ ឧតន៍មាន ន នេះ នេះ ពហ៍សីមកតស្ស ចីវោសា ឧប្បដ្ឋតិ ។ :សា តំ ចីវភ-សំ ខល៌រួទាសតំ អនាសាយ លកតំ អាសាយ ន ရာလ္မ အိုက္စားက လစ္ညီဆူဒင္ရွိးအာ အဗိုဒ္ဂဒ္မားက ၅ ភិក្ខុ អត្ថតកាមិនោ កោនចំនៅ ការណ៍យេន បក្កាមតំ

ආ ක්

វិនយបិដិត មហាវិត្ត

កិត្តនោះចូលទៅកាន់ទីដែលទូនចង់បានចវែរនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បាន ចវែនោះមេស់ភិត្តនោះក៏ដាច់ទៅ ។ កមិនមេស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។

(៤៦) ភិត្តពុនក្រាលកបិន ចូលើយ ចៀសចេញទៅដោយមាន កិច្ចឯណានីមួយ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ y កាលភិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតឲ្យឹង ។ ភិក្ខ ទោះចូលទៅកាន់ទីដែល ខ្លួនចង់ជានចីវានោះ ក៏ចាន (ចីវរ) ខុសបំណង គឺមិនបាន (តវៃតាមបំណង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញ នឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះកំបានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនវបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបាន ក្រាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញពៅដោយមានកិច្ចឯណាន័មួយ ដោយ បំណងថា អាតា្មអញនឹងមិនត្រឲ្យបុរិញទេ ។ កាលកិត្តនោះទៅដល់ ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់ចានចីវរក៏កើតទៀង ។ ភិត្តនោះចូលទៅកាន់ទី ដែល ខ្លួនចង់បានចីវរនោះ កំបាន (ចីវវ) ខុសបំណង គឺមិនបានត្រវតាមបំ-ណង ។ ភិត្តនោះមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញន៍ងមិនធ្វើចីវវនេះទេ ។ កឋិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាតំណត់ y កិត្តទានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅដោយមានតិច្ចឯណានីមួយ

ണ പ

ពមិនក្ខន្ធពេ ឧត្តតកមិនកមាយ អាសាវច្ឆេទិ៣ទិតមិនុទ្ធាឆា

a ဗဖ္ခေလျင္ရွိ ၅ ခုလုု စတိုိမီခုခုခုလုု ဗီးဂုန္နာ ឧប្យដ្ឋតិ ។ សោ តំ ចំពាស់ បយ៌ទ្រាសតំ អនា. សាយ លកនិ៍ អាសាយ ជ លកនិ ។ តស្បូ ៧វំ ហោនិ ឥពេរិម ចំអំ តារសេរត្ថិ ។ សោ នំ ចំអំ តារានំ ។ តស្បត់ ចំពំ តាយ៍ទោន ឧស្សត៍ ។ តាស្ប ភិត្តានោ នាសនន្តិ តោ តាហិនុន្វារោ ។ ភិត្តា អន្តតតាហ៍នោ ု နွိုမှန့်စား အခက္ကာမ အဆက်စားက အခ်ိဳအက နာလျှာ စစ်ိဳလီဗနာနလျှင်ကာလာ ဒုစျင္ပါနီ ၅ နာလျှ ညို យោតិ ឥដេវិម័ ច័រវាសំ មយិរូទាសិស្សត្តិ ។ សោ តំ ខំពេស មយ័រចាសន៍ ។ តស្បុសា ខំពេសា ឧមច្ឆំដ្ឋតំ ។ តស្បូភិត្ថានោ អាសាវច្នេនិតោ គាមិនុន្ទារា ។ ເພາຍ ເລາອິດສາຊິສສາຊິສາຊີສາ ເພື່ອ ເພື បញ្ណមត៌ អននិដ្ឋតេន នៅស្បៈ ហោតំ បច្ចេស្បត្តំ ន

നുപ്പ

កឋិនក្ខន្ធពះ និយាយពឹកឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹមដាក់ណភ់ជាដើម ដោយចំណងថា តាតាអញនឹងមិនត្រុទ្យប់វិញទេ ។ តាលកិត្តនោះ ទៅដល់ក្រៅសីចា សេចក្តីចង់បានចីវកេំកើតទ្បេីង ។ កិត្តនោះ ចូលទៅកាន់ទីដែល១៩ចង់បានច័រវនោះ ក៏មាន (ចីវវ) ១,សចំណង គឺមិនបាន ត្រវតាមបំណង ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មា អញទឹងធ្វើចីវៃនេះក្នុងទីនេះឯង ។ ភិក្ខុនោះក៏បានធ្វើចីវៃនោះ ។ កាល ลิฐเธาะกิตุธเตุ ซี่มร์กิราសเท ๆ หษือมชหลิฐเธาะเพาะชา ដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសដាកំណត់ ។ ភិក្ខុពុន(កាលកឋិនរួចហើយ ចៀសចេញទៅដោយមានកិច្ចឯណាន៍មួយ ដោយបំណងថា អាតា្មអញ ន៍៍ងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កាលកិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាសេចក្តីចង់បាន ប់វៃកំកើតទៀង ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាងនេះថា អាត្មាអញនឹងចូលទៅ កាន់ទីដែលអាត្មាអញចន៍ចានចិវានេះក្នុងទីនេះឯង ។ កិត្តនោះចូលទៅកាន់ ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវានោះ ។ ឯសេចក្តីចង់បានចីវារបស់កិត្តនោះក៏ដាច់ **ទៅ ។ តឋិនរបស់**ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ។ (២៧) ភិក្ខុចុនក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅដោយមាន កិច្ចឯណានីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិត្តនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញ នឹងត្រឲ្យប់វិញ ព័ងគំនិតរបស់កិត្ខនោះថា គាត្នាអញនឹងមិនត្រទ្យប់វិញ

mad

វិនយមិងពេ មហាវត្តោ

បឧស្ស ហោត ឧ បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ស ពហ៌សំម-နားမင်္ဂါ ရှိသူတာ အရိုင်းမှ နေသာ မှ ရွှေသာမှ ရော္ကားမှ ကျော်သားမှ ရောက်သားမှ ရောက်သားမှ ကျော်သားမှ ကျော်သားမှ အ សត៌ អនាសាយ លកតំ អាសាយ ន លកតំ ។ តស្ប រ) ហោត ៩ នេះម នីវា តារស្ប៉ុន បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ប៉ីវ៉ា តាវេតិ ។ តស្ប ភិត្តានោ និដ្ឋានន្តំកោ តាឋិ-ឧុន្ធារោ ។ ភិត្តា អត្តតតាមិនោ តោនចំនៅ ការណ៍យេន ပက္က ဗန္နာ မင္စင္ဆီးနားေလးလုိ ကေနာ္ ရက္မွိေဒ បឧស្ស ហោត ឧ បច្ចេស្បត្តិ ។ តស្ស ពហិស័មកតស្ប ច័ពេសា ឧប្បដ្ឋតិ ។ សោ តំ ចំពេសំ បយ់រូចាសត៌ អនាសាយ លក់តំ អាសាយ ឧ លក់តំ ។ តស្ប រ)^{រំ} ហោតិ នៅមំ ចីអំ តារស្ប៉ ន បច្ចុស្បន្តិ ។ តស្ប ភិក្ខានេា សន្នំដ្ឋានន្តំកោ កមិនុន្វារោ ។ ភិក្ខ អត្ថតតាមិនោ កោនចំនៅ ការណ៍យេន បក្តាមតំ អន-ဆိဳင္ရွိ၊နာဒ္ ၊ ေက်းလုု ၊ ဟာခ်ာ ဗ၊ ေန့လုုင္ရဲ့ ေဒ ဒ ေလ႔ု ၊ ဟာခ်ာ န္ စင္ဖေနာ္တို ။ အနာ္ ရတီနာ့ရအနာ္ စီးအနာ

វិនយបិជត មហាវត្ថ

ក៏គ្មានដែរ ។ តាលកិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមា សេចក្តីចង់ចានចំរែ $\hat{\kappa}$ កើត ឲ្យើង ។ ភិត្តនោះចូលទៅកាន់ទីដែល ខ្វួនចង់ចានចវ៉ះនោះ ក៏ចាន (ចីវវ) ខុសបំណង គឺមិនបាន ត្រវតាមបំណង ។ កិត្តនោះមានគំនិត យ៉ឺងនេះ ថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវែនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញទេ ៗ ភិត្តនោះក៏បានធ្វើចីវៃនោះឲ្យសម្រេច ។ កមិនរបស់ភិត្តនោះ ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ច័រវសមេចថាកំណត់ ។ កិក្ខជានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញ *ពេ*ដោយមានកិច្ចឯណានីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មាន គំនិតថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ ទាំងគំនិតរបស់កិក្ខនោះថាអាត្មាអញ **อ์**ฉียิธ(ตรุบริญ ก็คารโสร ฯ กางกิฐเธาะเทส เก่าเก่าเรื่อง សេចក្តីចង់បានចីវរក៏កើតទៀង ។ ភិក្ខុនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់ ជានច័វវនោះ ក៏ជាន (ច័វវ) ទុសបំណង គឺមិនជានត្រវតាមបំណង **។** កិត្តនោះមានគំនិតយ^{៉ា}ងនេះថា គាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវ៉ានេះទេ គាត្មាអញ ន៍ងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កហិនរបស់ភិក្ខុនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តី សន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ កិត្តបានក្រាលកឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅដោយ មានកិច្ចឯណានមួយ ដោយមិនចានតាំងចិត្ត គឺភិក្ខុនោះគ្មានគំនិតថា គាត្មាអញន៍ង៍ត្រឡប់រិញ ទាំងគំនិតរបស់ភិក្ខុនោះថា គាត្មាអញនឹងមិន ไลดูบ่ไญ ก็สารไป ๆ ก็สูเอาะเทนเก่เกาเมือา เพยุรียน์ตุรยี่ง

កមិនក្នុន្ទាក់ ឧត្តភកមិនកមាយ នាសនន្តិកាទិកមិនុទ្ធាភា

នុទ្យដូត ។ សោ តំ ចំពាស់ មយ័រចាសតំ អនា. လာယ္က လားေနာ ကာလာက ေလားေနာ ေနာက္ ျပို ເພນສູ່ສະຊາຊີ ແນນເພີ່ມເປັນເພື່ອ ເຊັ່າ សោ តំ ខំអំ តាមតំ ។ តស្ប តំ ខំអំ កាយអេនំ နော္မန္နဲ့ ၈ နားမွ အိုင္စားကား ကားမားခ်ိဳးေကာ အားမီ-នុន្ធារោ ។ ភិត្ត អត្ថតតមិនោ កោនខំនៅ ការណ៍-យេន បញ្ហមតំ អននំដ្តីតេន នេះស្ស ហោតំ បច្ចេស្សត្តំ ဒ ဗ ေ လ္မႈ ၊ ဗားနာ ေ ဗ ေ ဖွ လ္မ ္ ရွိ ေ ၊ နာ လ္မႈ ေ ၊ စာ လီ-မအဆည့္ စီကေနာ ရဗ္ကုဒ္မီအီ ၅ အနည္ ၿပီး ဟာအီ ត នៅទំ និវារសំ បញ្ចិទាសិស្ស័ ន បច្ចេស្បន្តិ ។ សោ តំ ចីវរាសំ បយិវូចាសតិ ។ តស្ប សា ចីវរាសា ឧបច្ចំដ្លន៍ ។ តស្ស ភិត្តុនោ អាសាវច្លេឌំ តោ តាមិនុន្ធារោ ។

ពរណ៍យទោទ្យសតំ និដ្ឋិតំ ។

lo

ពឋិនតូនូក: និយាយពឹកឋិនដោះ ការដោះពឋិនត្រង់បីវរវិនាសដាក់ណត់ដាដើម

ក៏កើតទៀង ។ កាលកិត្តនោះចូលទៅកាន់ទីដែលខ្លួនចង់បានចីវានោះ ក៏ ជាន (ott) ខុស បំណង គឺមិនជានតាមបំណង ។ កិត្តនោះមានគំនិត យ["]ន៍ នេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវ៉ះនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប វិញទេ ។ កិត្តនោះក៏ធ្វើចីវានោះ ។ កាលកិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវវក៌វិនាស ទៅ ។ កឋិនរបស់ភិត្ថនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវវវិនាសដាកំណត់ ។ តិត្តូធានក្រាលតឋិនរួចហើយចៀសចេញទៅ ដោយមានតិច្ចឯណា នីមួយ ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺកិត្តនោះគ្មានគំនិតថា អាត្មាអញនឹង ត្រឡប់វិញ ពំងគំនិតបេសកិត្តនោះថា គាត្វាអញនឹងមិនត្រឲ្យបុរិញ ក៏គ្មានដែរ ។ កាលភិក្ខុះនាះទៅដល់ (កាវសីមា សេចក្ខីចង់បុនចំវេភ៌ កើត ទៀង ។ ភិ**ក្ខុ** នោះមានគំនិតយ៉ាំងនេះថា គាត្វាអញនឹងចូលទៅកាន់ទីដែលគាត្វាអញ ចង់ចុានចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិខត្រឲ្យបុរិញទេ ។ កិត្តូនោះ ចូលទៅកាន់ទីដែល ខ្លួនចង់ចុំនេចវីវនោះ ។ ឯសេចក្តីចង់ចានចីវីវវេបស់ តិត្វនោះក៏ជាច់ទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រឹងអស់សេចក្តី សង៍មៃ ។

ចប់ ករណ៍យកិច្ច ๑៤ ប្រការ ។

វិនយបិដិកេ មហាវិត្តោ

(៤៤) ភិក្ខុ អត្ថតតមើលេ ខំសន្ត័ចំកោ បក្កមតំ ចំពេញដំរិសំ អមវិលាយមានោ^(o) តមេនំ និសន្តតំ កិត្តា ဗုဋ္မင္ရွိ ကတ် ကို မား၊ လေ ၊ လေ့ ၊ ရွိ က က ေပး ចំអប្បជ៌វិសោន៍ ។ សោ ៧វំ វនេន៍ អមុកាស្ម៍ អាវាសេ វេស្ស វត្តោម តត្ត ច មេ ច័រប្រេត្រៃវិសោត ។ តេ ಖំ វធេន្តំ កញ្ញុះសោ ទំ ទ័ររំ អាមារ មយន្តេ ៩៩ ទ័ររំ ការីស្ពាមាតិ ។ សោ តំ អាវ៉ាស់ កន្លា ភិក្ខា ពុច្ចតំ ក ហំ មេ អាវ៉ុសោ ខឹវប្បេដ្រីសោតិ ។ តេ រារំ វនេត្ថិ អយន្តេ អាវ៉ុសោ ច័ពច្បនិវិសោ គេហំ គមិស្បតិត ។ សោ រ)ំ វនេតិ អមុកំ លម អាវាសំ កម៌សុក្ខមំ តត្ត មេ តិត្ត ចីហំ ការិស្សត្តិតំ ។ តេ លាំវ ខេត្ត អល់ អាវុសោ មា អកមាស់ មយន្តេ ៩ ដ ដីអំ កាវិស្យា-មាត់ ។ តស្បូ ៧វំ ហោត់ ឥ នៅមំ ទីវវំ ការស្ប៉ុ ន មច្ចេសត្រូំ ។ សោ តំ ខ័ររំ តារេតំ ។ តស្បូ ភិត្តានោ

๑ និ. អប់ចំនយមានោ ។

វិនយបិដា មហាវត្ត

(២៨) ភិត្តូជានក្រាលកឋិនរួចហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិសកំចៀស ចេញទៅ ឥតមានសេចក្តីទុល់ទ្វាយន៍ងចំណែកនៃចីវរ (របស់ខ្វន)កិត្តទាំង ទ្យាយសូរកិត្តដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោក នៅចាំវសព្វក្នុងអាវាសណា ម្យ៉ាងទៀត ចំណែតចីវែររបស់លោក(មាននៅ) ក្នុងតាវាសណា ។ កិត្តនោះពោលតបយ^{៉ា}ងនេះថា ខ្មុំនៅចាំវស្សាក្នុងគាវាស ឯណោះ ឯចំណែកចីវររបស់ខ្ញុំ (ក៏មាននៅ) ក្នុងគារ៉ាសនោះដែរ ។ ទើប ភិត្តពុំងនោះពោលយ៉ឺងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចូរលោកទៅយក ចីវរនោះមក យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះកិត្តនោះ **ទៅកាន់**អាវាសនោះហើយ ក៏សូវភិក្ខុទាំងទ្បាយថា នែលោកដ៏មានអាយុ ពំឥទ្យាយ ចំណែកចីវិររបស់ខ្ញុំទុកក្នុងទីណា ។ ភិក្ខុពំងនោះពោលតប យ៉ាងនេះថា មាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវៃនេះជាចំណែករបស់លោកហើយ តើលោកនឹង ទៅក្នុងទីឯណា ។ កិត្តនោះធ្វើយយ៉ាំងនេះថា ខ្ញុំនឹង ទៅកាន់ អាវាសឯណោះ ដ្បិតពួកកិត្តក្នុងអាវាសនោះបំរុងនឹងធ្វើចីវាឲ្យ១ំ ។ កិត្តទាំង **នោះនិយាយយ៉ាំ**ងនេះថា ណ្តើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅឲ្យើយ យើងទាំងទ្យាយនឹងធ្វើចីវៃឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ ឯភិត្តនោះមានគំនិតយាំង នេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវៃនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យប វិញទេ ។ ភិត្តនោះកំចានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រើច ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះ

ពឋិនក្នុន្ធកេ «ក្តុតកឋិនកដាយ តាសនន្តិកាទិកឋិនុទ្ធាភា

ធំដ្ឋានត្តំកោ កាមិនុន្វារោ ។ កិត្ត្ អត្ថតកាមិនោ ធំសន្តមំកោ មក្តាមតំ ។ ខេ ។ តស្ប កិត្តានោ សន្នំ-ដ្ឋានត្តំកោ កាមិនុន្វារោ ។ ភិត្តា អត្ថតកាមិនោ ធំសន្ត មំកោ មក្តាមតំ ។ ខេ ។ តស្ប ភិត្តានោ នាសនត្តំកោ កាមិនុន្វារោ ។

6 ஏ

ពបិនក្ខន្ធព: និយាយពកបិនដោះ ការដោះកបិនគ្រង់ជីវិវរិនាសដាកំណត់ដាដើម

ឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរសម្រេចជាកំណត់ ។ កិត្តូចានក្រាលកឋិនរួច ហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិសក៏ចៀសចេញទៅ ។ ២េ។ កឋិនរបស់កិត្ត នោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ ។ កិត្តចានក្រាល កឋិនរួចហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិសក៏ចៀសចេញទៅ ។ ២ ។ កឋិន របស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ ។

(២៩) ភិត្តធានកាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរទៅកាន់ទិសកំ เป็งเธញเฟ ลูรเพธก็จูเง่้จายรี่ระใกกระว่า (เชพ่อร) ๆ កិត្តទាំងឡា យសូរកិត្តដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាលលោកដ៍មានអាយុ លោកនៅចាំវិសព្វក្នុងគារ៉ាសណា មួយទៀត ចំណែកចីវិវរថស់លោក (មាននៅ)ក្នុងអាវាសណា ។ ភិត្ថនោះធ្វើយតបយ["]ងនេះថា ១ំនៅចាំវិស្យា ក្ ក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែតចីវររបស់ខ្ញុំ(មាននៅ)ក្នុងអាវាសនោះដែរ ៗ ភិក្ខុ ទាំងនោះនិយាយថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចូរលោកទៅយកចីវរ នោះមក យើងទាំងឲ្យយន៍ងធ្វើចីវវឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះភិត្តនោះ ទៅកាន់អាវាសនោះហើយក៏ស្ករកិត្តទាំងឡាយថា នៃលោកដ[ី]មានអាយុ ពំឥឡាយ ចំណែតចីវររបស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីឯណា ។ ភិក្ខុទាំងនោះធ្វើយ តថយាននេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវៃនេះដាំចំណែករបស់លោក ។ កក្តះនាះក៏នាំយតចីវាទោះហើយដើរទៅកាន់គាពសានោះ ។ ដល់ពាត

மேற

វិនយប់ិងពេ មហាវផ្តោ

ភិត្ត ពុច្ចន្ន អាវុសោ តាមា កមិស្សស័ត ។ សោ វារុ រនេះ អង់មុយ យាង អាមុស អង្គសារិត ລູ້ ແ ສາ ເ ຊື່ມີໂກງພູ ພູ ຍີ່ ເຮັ່ မလ္ ဗာန်းကာ စာ မမ္ကာမွာ ရက္ကားစီ ရင္ကာ စွည္နဲ့ ຕາ້ ແມ່ຍ ເພິ່ມ ເ តារស្មើ ជ បច្ចេស្បត្តិ ។ សោ នំ ចំរាំ តារេនំ ។ តស្ប គំន្មានេ នំដ្ឋានខ្លុំតោ តាមិនុន្វារោ ។ ភិត្វា អន្ទនតាមិលោ ធិសង្កទំតោ បត្តាមតិ ចឺវប្បជិវិសំ អបរិលាយមានោ ។ តមេនំ និសន្តតំ ភិត្ត ពុច្ចនិ ကပ်၊ ကို မာဂိုးလာ က ကို ဂုန္မာ က က ေ ေ ေ រច្បន់វិសោន៍ ។ សោ សំ វនេន៍ អមុតាស្ម័ អាវាសេ វស្ស វត្តោឆ្នំ តទុ ច ទេ ចំពេញដំពីសោត ។ តេ រ)^{រំ} វនេត្ត កញ្ញុះសោ គំ ទ័ររំ អាមារ មួយគេ ឥន ទ័យ ការសាមាន ។ សោ នំ អាវាសំ កន្លា ភិត្ត មុខ្លត់

វិនយបិដក មហាវត្ត

កណ្តាលផ្ទុវ កិត្តទាំងឲ្យយក៏សួរកិត្តនោះថា ម្នាលលោកដំហនអាយុ លោកទៅឯណា ។ កិត្តនោះ/ជាប់យ៉ងនេះថា ខ្ញុំទំង៍ទោអាវាសឯណោះ (ដ្បិត) ពួកភិត្តក្នុងអាវាសនោះបំរុងនឹងធ្វើចីវរឲ្យខ្ញុំ ។ ភិត្តទាំងនោះនិយាយ យ[៉]ងនេះថា ណ្ដើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅឲ្យើយ យើងទាំង ឡាយនឹងឆ្វេចីវទ្យេលោកក្នុងទំនេះ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយាំងនេះថា គាតា អញនឹងធ្វេចីវ៉ានេះក្នុងទីនេះឯង អាត្វាអញនឹងមិនត្រទព្រមកវិញទេ ។ ភិក្ខុ នោះកំចុរនធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវវសមេចថជាតំណត់ ។ កិត្ត្ថុទានក្រាលកឋិនរួចហើយ មានដំណើរ ទៅកាន់ទិស ក៏ចៀសចេញទៅ គ្មានសេចក្តីទូល់ទ្វាយនឹងចំណែកចីវា $(iv \kappa s_{g}sis)$ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយ κ_{u} ភិត្តដែលទៅកាន់ទិសនោះថា ម្នាល លោកដីមានអាយុ លោកនៅចាំវិស្សាក្នុងអាវាសណា មួយទៀត ចំណែក ចវីវរបេសលោក (មាននៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ កិត្តនោះគ្នើយតបយាំងនេះ ថា ខ្ញុំនៅចាំវិសព្វក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែកចីវែររបស់ខ្ញុំ (មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយយាំងនេះថា ចាលលោកដ៍មាន អាយុ លោកចុរទៅយកចីវរនោះមក យើងទាំងឲ្យយនឹងធ្វើចីវវឲ្យលោក ក្នុងទីនេះ ។ លុះភិត្តនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយក៏ស្លូវភិត្តទាំងឲ្យយថា

ាបិនក្នុងកេ ទក្កភាហិនកថាយ សន្និដ្ឋានន្តិកាទិកឋិនុទ្ធារា

តាហំ មេ អារ៉ុសោ ចំពេញដំរិសោន ។ តោ ಖំរំ វនេត្ត អយក្តេ អាវ៉ុសោ ចំពេញដំរិសោតិ ។ សោ តំ ខ័ររំ អានាយ តំ អាវាសំ កច្ចតំ ។ តមេនំ អន្តរាមក្តេ ភិត្តា បុច្ចន្តិ អាវុសោ តាហំ តមិស្ប-សំតិ ។ សោ ៧វំ វនេតិ អមុកំ នាម អាវាស់ កម៌សព្វម៌ តត្ត ទេ កំត្ត ចំពំ កាំសព្វត្ត័តំ ។ តេ រ)ំ វនេន្តំ អល់ អាវ៉ុសោ មា អកមាសំ មយន្តេ ឥន ទីអំ ការិស្បាទាតិ ។ តស្បារាំ ហោតិ នៅទំ ទីវ៉ា តាបេស្ប៉ុ ជ ខេទ្ទស្បត្តិ ។ តស្បូ ភិក្ខុនោ សន្និដ្ឋានន្តិ កោ តាមិនុន្វារោ ។ ភិក្សា អត្ថតាតាមិនោ និសន្តទំតោ បត្ត**ទ**តិ ទ័រចេ្យដំរំសំ អចរិលាយមានោ ។ ទមេន និសន្តនំ ភិត្ត ពុទ្ធន្តំ គហ់ ភ្នំ អាវុសោ រ) វនេត អនុកាស្ម៍ អាវាសេ វស្ស វត្តោទ្ឋិ តត្ ច មេ ចឹវរប្បនិវិសោន៍ ។ តេ ឯវំ វនេន្តំ កញ្ញាវុសោ

ពឋិនត្តនូក: និយាយពីកឋិតដោះ ការដោះកឋិនត្រុងសែចក្តីសន្និដ្ឋានជាកំណត់ជាដើម នៃលោកដ៏មានអាយុទាំងឲ្យយ ចំណែកចីវរលេស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីឯណា ។ ភិត្តពំងនោះនិយាយយ៉ាងទេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវែនេះជាចំ-ណែករបស់លោក ។ គិត្តនោះក៏នាំយកចីវរនោះហើយដើរទៅកាន់អាវាស ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្ទុវ ភិក្ខុទាំនទ្យាយក៏សូវភិក្ខុនោះថា ម្នាល នោះ លោកដ៏មានអាយុ លោកទៅក្នុងទីណា ។ កិត្តនោះធ្វើយ $\left(\dot{q}$ ាប់យរិននេះ ឋា ខ្ញុំទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ដ្យិត) ពួកកិត្តក្នុងអាវាសនោះបំរុងនឹងធ្វើ ចីវវឲ្យ 🤊 ។ កិត្ត ទាំងនោះនិយាយយ៉ាំងនេះថា ណ្ដើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅឲ្យើយ យើងទាំងឲ្យាយនឹងធ្វើចីវរឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ កិត្តនោះ មានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវវនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិន ត្រឲ្យបរិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ជាតំណត់ ។ ភិត្តចាន(កាលកឋិនរួចហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិស ក៏ ចៀសចេញទៅគ្មានសេចក្តីទូលទ្វាយនឹងចំណែកចីវ៉រ(បេស់ទូន)។ កិត្តទាំង ឲ្យយសុរភិត្តដែលទៅកាន់ទំសនោះថា មាលលោកដ៏មានអាយុ លោក នៅចាំវិសព្វក្នុងអាវាសណា មួយទៀតចំណែកចីវិរេចសំលោក (មាននៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ ភិត្តនោះ (ចាប់យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវេស្យាក្នុងអាវាស ឯណោះ ឯចំណែកច័របែសខ្ញុំ (មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ កិត្តទាំង នោះនិយាយយ៉ាងនេះថា មាលលោកដ៏មានអាយុ ចុរលោកទៅយកបីវរ

វិនយចិដកេ មហាវិត្តោ

តំ ខីវ៉ាំ អាមារ មួយខ្លេ ៩១ ខីវ៉ាំ ការៃស្មាទាត់ ។ សោ គំ អាវ៉ាស់ ឥន្លា ភិត្តា ពុច្ចតំ តាហ់ មេ អាវុសោ ចំព័រព្យដ៏រំសោន ។ នេ រារ រខេត្តំ អយត្តេ អាវុសោ ខ័របេឡដ៍សែភនិ ។ សោ តំ ខ័ររំ អាជាយ តំ អាក់ស់ កច្ចន៍ ។ តមេន អន្តរាមក្តេ ភិក្តា ပိုင်းစွဲ ဗာရီကောက် အရာက်အရာ ကောကျိုး វនេត៌ អមុភាំ ಐម អាវាស់ កមិស្សាមិ តត្ថ មេ ភិក្ខុ ចំអំ ការសម្តរ៍នា ។ គេ រអំ អនុរ្តំ អល់ អាវុសោ មា អកមាភា មយផ្តេ ៩ ដ ដីអំ ការិស្បាមាតិ ។ តស្ប រា^រ មេភតិ ឥ នៅ ខំ ខី ភំ តា ភេស្សំ ន ខ ខ្វេស្ស ត្តិ ។ សោ នំ ច័យ កាបនិ ។ តស្ប នំ ច័យ កាយ មាន ឧស្សត៍ ។ តស្ស ភិត្តានោ នាសនន្តំកោ កមិនុទ្ធារោ ។ (៣០) ភិត្តា អត្តតតាឋិនោ ឧិសន្ត័ទិតោ បត្តាមតិ ទ័យរៀនស្រុំ អញ្ឈាយមាយ ។ នាមេន និសន្តនំ အိတ္က ပုပ္ပင္ပံ ကဗ်ာ နားကေ ကေနာ္ ကုန္မာ

የዓ

វិនយបិដាច មហាវត្ថ

នោះមក យើងទាំងឲ្យយនឹងធ្វើចីវៈឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះកិត្តនោះទៅ កាន់អាវាសនោះហើយក៏ស្លូវភិត្ថុទាំងទ្បាយថា នៃលោកដីមានអាយុទាំង-ទ្យាយ ចំរំណកចំរែរបស់ខ្ញុំ (ទុក) ក្នុងទីណា ។ ភិត្តទាំងនោះនិយាយយ៉ាង នេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ ចីវានេះជាចំណែករបស់លោក ។ ភិក្ខុ នោះកំនាំយកចីវរនោះហើយទៅកាន់អាវាសនោះ ។ ដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិត្តទាំងឡាយសូវភិត្តនោះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកទៅឯណា ។ ភិត្តនោះតបយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ ដ្បិតភិត្តទាំងឲ្យយ ក្នុនអាវាសនោះ ចំរុងនឹង ធ្វេចីវាឲ្យ ។ កិត្ត ទាំង នោះ និយាយ យ៉ាំងនេះ ថា ណ្តើយលោកដ៏មានអាយុ លោកកុំទៅទ្បើយ យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើចីវរ ឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ ភិក្ខុនោះមានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើ ចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ ។ កិត្តនោះក៏ធ្វើចីវវ នោះ ។ កាលភិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវៃនោះក៏វិនាសទៅ ។ កឋិនបេសភិត្ត នោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវវវិនាសជាកំណត់ ។

(៣០) ភិក្ខុមាន ក្រាលកឋិនរួច ហើយ មានដំណើរ ទៅកាន់ ទិស ក៏ចៀស ចេញ ទៅ គ្មានសេចក្តីទូល់ទ្វាយនឹងចំណែកចីវរ (របស់ទូន) ៗ ភិក្ខុទាំងឡាយសូវេតិក្ខុដែល ទៅកាន់ទិស នោះ ថា ម្នាល លោកដ៏មាន អាយុ លោក នៅចាំវិស្យាក្នុងអាវាសណា ពឋិនក្ខន្ធកេ ៖ព្ភភពឋិនពថាយ និដ្ឋានន្តិកាទិតឋិនុទ្ធាភេ

តាត្ត ច តេ ចីវរប្បដ៍វិសោត ។ សោ រវំវនេតិ អមុតា ស្មី អាវាសេ វស្ស វត្តោទ្ធិ តត្ត ច ទេ ចំពេទ្យដំរិសោត ។ តេ រារុ រទេទី មនិរប់មា ឆ្ តួរបូ មាល ខេ ៩ជ ចំរាំ ការិស្បាមាត់ ។ សោ តំ អាវាស់ កន្លា ភិត្ត មុខ្លតិ តាហំ មេ អាវុសោ ខ័របេព្លដំរិសោតិ ។ តេ វារុ រុទេទ័ មកលេខ័ មារុំមោ ខ្មុរសារ្យនូរមោះ រ សោ តំ ខំអំ អនាយ តំ អាវាសំ កច្ចតំ ។ តស្ប តំ អាវាស់ គតស្បូ ៧វ ហោតិ ៩ នេវិមំ ទីវាំ តារេស្ប៉ូ ន មច្ចេសត្រ្តំ ។ សោ តំ ខ័ររំ ការគេ ។ តស្ប ភិត្តានា នំដ្ឋានន្តំកោ កមិនុន្វារោ ។ ភិត្ត អត្ថ-နာက္မ်ိဳးက နို႔နိုင္ငံရာ စက္က မနီ ၂ ဖေ ၂ အေနာ္ စိုးနီ ကားမား အောင္မေနာ္တိုင္ရဲ ေရးမား အဆိုေဆာင္ က်င္နီ-ដានន្តិ កោ តាមិនុន្ទារោ ។ ភិត្តា អត្ថតាតាមិនោ និសន្តទំ តោ បត្តមនិ ។ បេ ។ ៩ នៅទំ ខំអំ តាមស្ម

ពឋិនក្ខន្ធព: និយាយពឹកបិនដោះ ការដោះពមិនត្រង់ចីវរសម្រើចដាកំណត់ដាដើម

មួយទៀត ចំណែតចីវារបស់លោក (មាននៅ) ក្នុងអាវាសណា ។ កិត្ត នោះ (ចាប់យាំងនេះថា ខ្ញុំនៅចាំវសព្រក្នុងអាវាសឯណោះ ឯចំណែកចីវរ របស់ខ្ញុំ (មាននៅ) ក្នុងអាវាសនោះដែរ ។ កិត្ត គាំងនោះនិយាយយាំងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុ លោកចុវទៅយកចីវវនោះមក យើងទាំងទ្យាយ នំង៍ធ្វើចីវាឲ្យលោកក្នុងទីនេះ ។ លុះភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយ ក៏ស្លូវកិត្តទាំងទ្យាយថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំងទ្យាយ ចំណែកចីវររបស $\hat{\mathfrak{g}}(\mathfrak{g}\mathfrak{n})$ ក្នុង $ar{\mathfrak{g}}\mathfrak{m}$ ។ $\hat{\mathfrak{r}}_{\mathfrak{g}}\mathfrak{g}\mathfrak{n}$ ង នោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នា $\mathfrak{N}\mathfrak{m}\mathfrak{n}$ សា $\check{\mathfrak{r}}$ មានអាយុ ចីវែនេះជាចំណែករបស់លោក ។ ភិត្តនោះក៏នាំយកចីវែនោះ ហើយទៅកាន់អាវាសនោះ ។ លុះកិត្តនោះទៅដល់អាវាសនោះហើយ មាន តំនិតហោងនេះថា អត្មាអញនឹងធ្វើចវែនេះក្នុងទីនេះឯង អត្មាអញនឹ**ងមិន** តែឲ្យបវិញទេ ។ កិត្តនោះកំបានធ្វើចីវានោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់កិត្ត នោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចីវេសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុបានក្រាលកឋិនរួច ហើយមានដំណើរទៅកាន់ទិសក៏ចៀសចេញទៅ ។ បេ ។ កិត្តនោះមាន គំនិតយ^{៉ា}ងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវែនេះទេ អាត្មាអញនឹងមិន(ត្**ទ្**បប់ វិញទេ ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានជា តំណត់ ។ កិត្តចានក្រាលកចំនរួចហើយមានដំណើរទៅកាន់**ទិសកំចៀស** ចេញទៅ ។ បេ ។ កិត្តនោះមានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងធ្វើចីវវនេះ

ራ

វិនយបិជិពេ មហាវត្តោ

ន ខច្ចេស្បត្តិ ។ សោ តំ ខ័ររំ ការតំ ។ តស្ប តំ ខ័ររំ តាយិរមានំ នស្សត៌ ។ តស្ប កិត្តានោ នាសនន្តិកោ តាមិនុន្ទារោ ។

អបវិលាយននវត់ និដ្ឋិតំ ។

(៣០) ភិត្តា អត្តតតាមិនោ ដាសុវិហាវិតោ ចំរាំ អនាយ បត្តមតំ អមុតំ នាម អាវាសំ កមិស្សាទំ အန္မွ ၊ ေ၊ ဗ^(၈) ဆံလ္ အိုလ္ရအို ၊ လိုလ္ရာမ်ိဳ ၊ ဆ ၊ ေ មេ ជាសុ ភវិស្សត៌ អមុគាំ ជាម អាវាសំ ភមិស្សាមិ နာန္မွ ၊ ေ၊ ေဆာလ္ အားလျွန်ာ္ ကိုလ္ခ်ာ့စီ ၊ ေ၊ ေ មេ ជាសុ ភាំស្បួត៌ អមុគាំ នាម អាវាសំ កមិសុក្ខមិ နားနွာ ငေ ဗေ ဆာလု အာလျက် ကလုလျာမ် ကေ ငေ ខេ ដាស្ម ភាំស្សត៍ ខច្ចេស្សត្ថំ ។ តស្ប ពហ៍ស<mark>ី</mark>-មកតករ្យ រ៉ាវំ ហោត ៩ នៅមំ ច័រាំ តាហេរុំ ន ဗၾကျင္ရွိ ၅ (လာ အိ စီကို ကာဖအိ ၅ အက္မ កំតុខោ ខំដានខ្លំតោ តាមិនុន្ទារោ ។ កំតុ អត្ត-តតមិនោ ដាសុវិហាវិតោ ដីវ៉េ អនាយ បត្តមតិ

ទុន្ត ភត្ថ មេ ។

ଦ୍ୟ

វិនយបិតិក មហាវត្ត

ក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញទ័ងមិនត្រឡប់វិញទេ ។ កិត្តនោះកំចានធ្វើចីវវ នោះ ។ កាលកិត្តនោះកំពុងធ្វើ ចីវានោះកំរិនាសទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្ត នោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវវវិនាសជាកំណត់ ។ ចប់ សេចក្តីមិនខ្វល់ខ្វាយ (ក្នុងចីវរ) ៤ ប្រការ ។ (៣១) ភិត្តបាន (កាលកឋិនរួចនៅជាសុទសថ្យាយ ហើយនាំ យកចីវីវ ចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាពសង ណោះ បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាតាអញ ១ នឹងនៅ បើគ្មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាព់សឯ ណោះ(ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសម្បាយដល់អាត្មាអញ ៗ ន៍ងនៅ បើគ្មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់ អាក់សឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាក់សនោះមានសេចក្តីសបុកយដល់ អាត្មាអញ ៗ នឹងនៅ បើគ្មានសេចក្តីសច្បាយដល់អាត្មាអញទេ មាតា អញនឹងត្រឲ្យបរិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៌មានគំនិតយាំងនេះថា អាត្មាអញន៍ឹងធ្វើចីវរនេះក្នុងទីនេះឯង អាត្មាអញន៍ឹងមិន ត្រមូប្រវិញទេ ។ ភិត្តនោះកំបានធ្វើចារនោះឲ្យសម្រេច ។ កឋិនរបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ច័វរសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិត្តចានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុទ _{សប}្រយ เហើយនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាតា្មអញ

កឋិនក្ខន្ធពេ ឧក្កតកឋិនកដាយ សន្តិដ្ឋានន្តិកាទិកឋិនុទ្ធារោ

អមុគំ នាម អាវ៉ាស់ គម៌ស្បាម តត្ត ចេ មេ ដាសុ အကြည့်ဆို ကိုလည်ဆွ ၊ အ ၊ အ ၊ အ ကို ကိုလျံဆွ អមុតាំ នាម អាក់សំ កម៌សុព្ទ តត្ត ចេ មេ ដា. សុ នាំសត្រំ សេំសព្ទ នោ ចេ ទេ ដាសុ នាំសត្រំ မရန္မာ့ အခု မာမက္ မွန္နာက်ခ္ ဆန္ဆိုင္တာ အေနာက် အကြန်းနှင့် ကျန်းကျန်း အချိုးချိုင်း အချိုးချိုး အချိုးချိုး အချိုးချိုး အချိုးချိုးချိုး အချိုးချိုးချိုးချိုး សុន្ត្រី ។ តស្ស ពហ៌ស័មកតស្ស ៧វំ ហោតិ នៅមំ စိက် ကာဖလျံ အ စဖွေလျှန္ဒိ ၊ နာလျှ နာက္စဖော လန္နိမ္မာ-ឧត្តំ កោ តាមិនុន្វារោ ។ ភិត្តា អត្តតតាមិនោ ដា-សុវិហារិកោ ខីវ៉ាំ អនាយ បត្ថមត៌ អមុគាំ នាម မာဂ္ဂမ္ခ အန္ဆာ (င (ရ ရာနာ မျက္ခန္ဒာ) វសិស្សាមិ នោ ខេ មេ ដាសុ ភវិស្សត៌ អមុភាំ အမ မာဂံလံ အမ်ိဳလဂူမ်ိဳ ခန္မ ငေ မေ ဆံလု အီလဂ္ဂရီ က်မှုနှင့် ကျောင်း ကျောင်း ကျောက် အမ မာဂ္ဂမ္ မန္တာပိုင္ရ အဆီ အေနာင္း အေနာ မန္နာမ်ားမ်ား န်ာ ကိုလျှားစီ (အ) (ဒ) (ဒ) ဆုံလျှန်ာ

កឋិនក្ខន្ធក: និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានដាក់ណត់ជាដើម

នឹងទៅកាន់ពាក់សឯណោះ ចើក្ខុងពាក់សនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់ អាត្មាអញ ។ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញ ទេ អាត្មា អញនឹងទៅកាន់ពារាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តី សប្បាយដល់អាត្មាអញៗនឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាតា អញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះ មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញ ១ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយ นงหาฐาหញเร หาฐาหញธิ์สโตรงช่าญ ๆ กิฐาราะเศานง (กาง. មាក៌មានគំនិតយ៉ាំងនេះថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើចីវៃនេះទេអាត្មាអញនឹង មិន ត្រឲ្យបុរំវិញ ទេ ។ កបិនបេសកិត្ត នោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និង្ខាន ជាតំណត់។ ភិត្តចានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុទសប្បាយ ហើយនាំយកចីវវ ដែលមិនទាន់ធ្វើចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អា-វាសឯណោះ បើក្នុងអាវាស នោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញ ៗ នំឹង នៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅកាន់ អាក់សឯណោះ (ទៀត) មើក្ខុងអាក់សនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មា អញ១ន៍ងនៅ ចេតតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹង ទៅកាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយ ដល់គាត្មាអញ ១ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់គាត្មាអញទេ

វិនយបិឝីពេ មហាវ៉ាត្តោ

ပးဇွန္လြန္ကို ၅ အန႔္ စတိနာမာအန႔္ ၿပီး ေတာနာ ៩នេះមុំ ចំអំ តារេស្ប៉ី ន ឧទ្ទេស្បត្តំ ។ សោ តំ ខ្លំអំ តាបត់ ។ តស្បូ តំ ខ្លំអំ តាយ់ មោនំ ឧស្បត់ ។ តស្បូ ភិត្តានោ នាសនន្តិកោ កមិនុន្វារោ ។ ភិត្ត နန္နန္ကေဖ်ဳိးစား ေဆာက္နဲစားျမား စိုယ္ရဲ့ မာမာစာ စက္က မန္န អមុត៌ នាម អាវ៉ាស់ កមិស្បាម តត្ត ចេ មេ ដាសុ အိဳလ္ခုံ၏ ကိဳလ္နာ့ဗ်ာ (ေလး (ေ) ေဆးလ္ အိဳလ္ခုံ့ရဲ អមុត៌ នាម អាវ៉ាស់ តមិស្បាទំ តត្ត ៤េ មេ ដាសុ ភរិស្បត៌ សេំសុក្ខំ នោ ចេ ទេ ដាសុ ភរិស្បត៌ អមុតាំ အမ အင်္ဂလံ အမ်ိဳးလျားမ်ိဳ ခုခ္စ (၁) (၁) ဆေးလု အိုလျား က်ိဳလျှာမ် (၈) (၈) (ဗ) ကော်ကျွန်း စဖွေလျှစ် ၅ សោ ពហ៌ភរិមកតោ តំ ចំរាំ ការគេំ ។ សោ កាត-စီ။။ ဗးဗ္နည္မ် ဗးဗ္နည္နန္ရွိ စတိန္မာ အဗိနန္နား ဒီနာက-មេតំ ។ តស្បូ ភិក្ខុនោ សីមាតិត្តត្តំកោ តាមិនុន្ទា. ហេ ។ ភិក្ខា អត្ថតតាមិនោ នាសុវិចារាកែតា ខ័រវំ

វិនយមិជិត មហាវត្ត

អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបរិញ ។ កិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាក៏មានគំនិតយាំង នេះថា គាត្មាអញនឹងធ្វើចីវវនេះក្នុងទីនេះឯងអាត្មាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ទេ ។ ភិក្ខុនោះក៍ំបានធ្វើចីវែនោះឲ្យសម្រេច ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងធ្វើ ចីវវ នោះក៏វិទាសទៅ ។ កឋិនរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ (តង់ចីវាវិនាស ជាកំណត់ ។ ភិក្ខុចានក្រាលកឋិនរួចនៅជាសុទសប្បាយ ហើយទាំយក ចីវវដែលមិនទាន់ធ្វើចៀសចេញទៅ ដោយគំតថាអាត្មាអញនឹងទៅកាន អាវាសឯណោះ បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញ ៗ ន៍ំងនៅ ចើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មាអញនឹងទៅ កាន់អាវាសឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់ អាត្មាអញ ១ និ៍ងនៅ បើឥតមានសេចក្ដីសប្បាយដល់អាត្មាអញទេ អាត្មា អញន៍ឹងទៅកាន់អាក់សឯណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាក់សនោះមានសេចក្តី សប្បាយដល់អាត្មាអញ ១ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មា អញទេ អាត្មាអញនឹងត្រទប់វិញ ។ ភិក្ខុនោះទៅដល់ក្រៅសីមា ក៏ធ្វើ ចីវរនោះ ។ កិត្តនោះធ្វើចីវររួចហើយគិតថា ភាត្មាអញន័ងត្រឡប់វិញ អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបរិញដែរ (តែមិនទាន់មកនៅទៀយ) កឋិនក៏ដោះ ทล์เโก่ (เธาะ) เต่ ๆ กษีรเชญ่กิรูเธาะเณาะช่าเปาะ โดลี่ កទ្ធងទេត្តកឋិនជាកំណត់ ។ ភិក្ខុមានក្រាលកឋិនវួចនៅជាសុខសប្បាយ

ពឋិនក្ខន្ធពេ បលិតោធាមលិតោធកមាំ

អនាយ បត្តមត៌ អមុតាំ នាម អាវាសំ តមិសព្ឋ ခန္မာ ဖေ ဖေ ဆံလုံ အာလုံးခြားလိုလျားစီ (ဆ (စ ဖေ ជាសុ ភាំសត្រំ អមុគំ នាម អាវ៉ាសំ គម៌សព្វមំ ခန္နာ ငေ ငေဆာဆု အားလုဒ္မခံ က်ာလုဒ္ခမ်ာ ကေ ငေ ငေ हास मोसाक मध्क हाह मागेस हहेस्तृ है हहू ខេ ខេ ជាសុ ភាំស្ប៊ូន សេស្ប៊ុម នោ ខេ ទេ ជាសុ က်ိဳလျှေရှိ ဗင္ဒေလျှခ်္တ ၊ က စစ်မီဗေး၏ အံ စီကိ តារេត ។ សោ តាត់ចំរំរោ បច្ចេស្ប៍ បច្ចេស្បត្តិ လဗ္ဂလာဆီ အမ်ိဳးခုန္ဖာ ။ ။ အလုိ မွ မိုင္ခ်ိဳးလာ မလ ភិត្តហិ តមិនុន្តារោ ។

ផាសុវិហារបញ្ចក់ និដ្ឋិតំ ។

(៣២) ខ្វេទេ ភិក្ខុឋ ភាវិនស្ប មលិពោជា ខ្វេ អមលិពោជា ។ ភាគមេ ខ ភិក្ខុឋ ខ្វេ ភាឋិនស្ប

កឋិនក្ខន្ធក: និយាយពីបសិពោធ នឹងអបសិពោធ

សុទសច្បាយ ហើយនាំយកចីវវដែលមិនទាន់ធ្វើហើយចៀសចេញទៅ ដោយគិតថា អាត្មាអញន៍នទៅកាន់អាវាសឯណោះ មើកន៍អាវាស នោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញ ១ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តី សប្បាយដល់អាត្មាអញ់ទេ អាត្មាអញន៍នទៅកាន់អាវាសឯណោះ(ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសច្បាយដល់អាតា្មអញ ១ និងនៅ បើឥត មានសេចក្តីសប្បាយដល់អាតា្មអញ្**ទេ** អាត្មាអញនឹងទៅកាន់អាពសង ណោះ (ទៀត) បើក្នុងអាវាសនោះមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាត្មាអញ ៗ នឹងនៅ បើឥតមានសេចក្តីសប្បាយដល់អាតា្មាញទេ អាតា្មញនឹង(តុ-ឲ្យបរិញ ។ ភិត្តនោះទៅដល់ (ក្រាសីមា ក៏បានធ្វើចីវរនោះឲ្យសម្រេច ។ កិត្តនោះធ្វើចវែររួច:ហ័យគិតថា អាត្មាអញនឹង ត្រឲ្យបវិញ អាត្មាអញនឹង ត្រទម្រវិញ ហើយក៏មកទាន់ពេលដោះកឋិននោះមែន 🗴 កឋិនបេសកិត្ត នោះឈ្មោះថា ដោះជាមួយនឹងភិត្តទាំងឲ្យយ ។

ចប់ កិរិយានៅដាសុ**រស**ប្បាយ ៥ ប្រការ ។

(៣৬) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បលិពោធ (កន្ទល់) បេសកបិននេះ មាន ៤ យ៉ាង អបលិពោធ (គ្មានកន្ទល់) របស់កបិននេះមាន ៤ យ៉ាង ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បលិពោធរបស់កបិនទាំង ៤ យ៉ាង (នោះ)

វិនយបិដកេ មហាវក្ដោ

ខល់ពេន ។ អាវាសខល៍ពេនេ ខ ដំរាខលំពេនោ ខ ។ តថញ ភិត្តាវ អាវាសចល៍ពោលោ ចោរតំ ។ ត់ ភិត្តាវ ភិត្តា វសតិ វា តស្មឹ អាវាសេ សា ខេត្តោ က ဗက္ကမၼ ဗင္ဒေလးနို့ ၅ ၿပီး က အိက္အား မာကလဗ-លំពោធោ ខោត ។ តា៩ញូ តិត្តូម នឹងមលំពោនោ យោធំ ។ ឥដ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ ខ័ររំ អគាត់ វា យោតំ រិច្បភាន័យ ចំពេស ៥ មនុច្ខ័ន្នា ។ លំ ទោ ភិត្តាយ ទីវាមល៍ពោភោ មោឆិ ។ ៩មេ ទោ ភិក្ខាឋ ខ្វេ ကဗ်င္ခနပ္ခ္ ဗလီးေတာ္ ၅ ကနားမ ေခ်ာက္အား၊ ၊ဒ္ ကဗ်ိဳ-ឧស្ម អមលំពោនា ។ អាវាសាមលំពោនោ ខ ខ័វរាម-លំពោះនោ ខ ។ តេ៩ញុំ ភិត្តថ អាក់សាមលំពោះនោ យោធំ ។ ៩១ ភិត្តូវ ភិត្ត ១ភៈមនំ នមា អាវាសា កន្លែខ រុទ្ធេច មនទេសេខ ខ ឧត្តេសាទ្ត័ ។

វិនយបិដក មហាវត្ត

ដូចម្តេច 🤊 (ឯបលិពោធរបស់កឋិនពំងម យ៉ាងនោះ) គឺ អាវាសបលិពោធ (កង្វល់ក្នុងអាវាស) ទ ចីវរបល់ពោធ (កង្វល់ក្នុងចីវរ) ទ ។ ម្នាលភិត្ត ទាំង ទ្បាយ ឯអាវាសបល់ពោធ (នោះ) ដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិត្ត ទាំង ទ្បាយ ភិត្តក្នុង សាសនានេះ នៅក្នុងអាវាសនោះក្តី មានសេចក្តីអាល័យចំពោះអាវាសនោះ ហើយចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹង ត្រឡប់វិញក្ដី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ យ៉ាងនេះឯងហៅថាអាវាសបលិញោធ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ឯចីវរបល់ពោធ (នោះ) តើដូចម្ដេច ។ មាលភិត្តទាំងទ្យាយ ចីវរ ដែលភិត្តក្នុងសាសនានេះមិនទាន់បានធ្វើឬ ឬថាបានធ្វើហើយ តែមិនទាន់ សេច ពំងសេចក្តីជ្រាជ្ញាចីវរក៌មិនទាន់ជាច់នៅ ឡើយ ។ ម្នាលកិត្តពំង ទុក្រយ យាំងនេះហើយ ដែលហៅថា ច័ររបលិតោធ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទុក្រយ បល់ពោធរបស់កឋិនមាន ៤ យ៉ាន៍ដុវុច្នេះឯង ។ ម្នាលកិត្ត ទំន ទ្យាយ ចំណែកអបលំពោធរបស់កឋិនមាន ៤ យ៉ាង (នោះ) ដូចម្ដេចទុះ ។ (ឯអបលិញោធនាំង ៤ យ៉ាងនោះ) គឺ អាវាសាបលិញោធ (គ្មានកង្គល់ក្នុង អាវាស) ទ ច័រកបលិញោធ (គ្មានតង្វល់ក្នុងច័ររ) ទ ។ ម្នាលកិត្ត ពំង គារ៉ាសាបលំពោជ (នោះ) តើដូចម្តេច ។ មាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ទ្យាយ ភិត្តក្នុងសាសនានេះដើរចៀសចេញទៅចាកអាវាសនោះ ដោយ លះបន់ ចោល ស្រ្មន្ទរដាច់មាល័យថា មាត្នាអញនឹងមិនត្រឡប់វិញ េ ។ តស្សុឌ្ធានំ (៣៣) គឺស ទាឋេយ្យកា ភិក្ខ្ សាកោតុក្លណ្ឌិតា វសុំ វស្បំ វុត្តោកះបុណ្ណេហិ អកមុំ ជិនឧស្សនំ ឥនំ វត្តុ កឋិឧស្ស កប្រំស្សន្តិ ខ ខេញុំកោ អនាឌន្តា អសមាលារា

ភិក្ខាវេ ខីវរាបលំពោ នោ ហោតិ ។ ៩ មេ ទោ ភិ ខ្វេ តាមិនស្បូ អបលំពោ នាតិ ។ ពមិនក្ខុពំ និដ្ឋិតំ សត្តមំ ។ ឥមម្លិ ទត្តពេ វត្ថុ ភេឡូស បេយ្យសមុខានិ ឯកំ សតំ អដ្ឋារស ។

ល់ ទោ ភិក្ខុថ អាវាសាមលំពោនោ ហោឆំ ។ តា៥ញូ ភិក្ខុថេ ខីវរាមលំពោនោ ហោឆំ ។ ៩ន ភិក្ខុថ ភិក្ខុនោ ខីវាំ កាឆំ វា ហោឆំ នដ្ឋំ វា វិនដ្ឋំ វា ឧឌ្ឍំ វា ខីវរាសា វា ឧមខ្ជិញ្ញ ។ លំ ទោ ភិក្ខុថ ខីវរាមលំពោនោ ហោឆំ ។ ៩ ទេ ទោ ភិក្ខុថ

កឋិនក្ខន្ធពេ ឧទ្ទានតាឋាយោ

កឋិនក្នុន្ទក: ឧទ្ថានជាបា

ម្នាលភិត្ត្ ទាំងឲ្យយ យ៉ាងនេះឯងហៅថា ភាវាសាបលំពោធ ។ ម្នាលភិត្ត្ ទាំងឲ្យយ ឯចីវាបលំពោធ (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិត្ត្តទាំងឲ្យយ ចីវវដែលភិត្តក្នុងសាសនានេះបានធ្វើហើយក្តី បាត់ទៅក្តី វិនាសាទៅក្តី ភ្លើង នេះទៅក្តីសេចក្តីប្រាថ្នាចីវវដាច់ទៅក្តី ។ ម្នាលភិត្ត្តទាំងឲ្យយ យ៉ាងនេះឯង ហៅថាចីវិរាបលំពោធ ។ ម្នាលភិត្ត្តទាំងឲ្យយ អបលំពោធរបស់កឋិនមាន ៤ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

ចប់ កឋិនក្នុន្តា: ኛ 🛱 ។

ទទាននៃកឋិនក្ខនក:នោះគឺ

(៣៣) រឿង៍ប៉ា ថេយ្យកភិក្ខុ ៣០ រូប មានសេចក្ដីអង្សុកនៅ ក្នុងស្រុកសាកេត លុះនៅ ចាំវសព្វរួច ហើយ ក៏មានចីវវ ទទឹកដោកមកគាល់ព្រះជិនស្រី នេះជា រឿង (ទាង ដើម) នៃកឋិន ឲ រឿងអានិសង្សទាំង៥ សម្រេចដល់ភិក្ខុដែល បានក្រាលកឋិន ហើយ គឺ ភិក្ខុ ចេញ ទៅណា មិនចាច់លាភិក្ខុ ដងគ្នា ត្រាច់ទៅណា មិនចាច់យក់ត្រៃចីវរ គ្រប់ប្រដាប់បាន តន្លៅ កណាតាជន ហេវឧត្តញ្ ឧទ្យានោ หลุลาร์ หริญลิ ๆ ញត្តិ រាវត្តតញ្ចេរ រារៈហេរ អខន្តនំ နက်နှစ် (သူးမှာ (ငန វិទារលាញ់ នេនខំ ពន្ធនៅដ្តំតាណ្ឌូស ଌୡୢ୲୕ୖ୷ୢୣୢୢୢୢୢୢୠୣଌୄ୶୲ មានឃុំ នុវនេយ្យ មន្ទនា និមិត្តតថា ကုက္က လဋ္နဲင်ာ စီလျှင္ဂ် <u>ន</u>ត្តាញត្រូ តេ តយោ អញ្ញនៃ បញ្ហាតំពេត

វិនយប៌ដកេ មហាវគ្គោ

ی بن

វិនយម៌ិដក មហាវត្ត

ធានគណកោជនបាន ទុកដាក់អតិកេចវីវបានតាមត្រកោរ នំឹងចីវវដែលកើតទៀ័ងដល់សង្ឃគូវបានដល់ពូក្លាភិត្តដែលបាន ក្រាលកឋិនហើយ ១ ។ រឿងសូត្រញត្តិ ១ រឿងក្រាលកឋិន ទេត្រីឪបែបយ៉ាងនេះ នឹងក្រាលកឋិនមិនទេត្រីឪបែបយ៉ាំងនេះ (ឯការក្រាលកឋិនមិនទេត្រឹងនោះ)គឺ(ក្រាលដោយសំពត់គ្រាន โล) ลุง (กิลขึณท ๑ (ลายไลเญกลล่างเมต (ลายไล ចាត់ចែងលែលកឲ (គាន់តែកាត់ឲ (គាន់តែជានភ្ជាប់គ្នា ឲ គ្រៃន់តែដេវេទ គ្រាន់តែភ្ជាប់កណ្ឌំ ១ គ្រាន់តែថែមសំពត ឲ្យមាំ គ្រាន់តែប្រក់អនុវាត (ខាងខ្ទង់) គ្រាន់តែប្រក អនុកត (ទាង ពោះ) គ្រាន់តែដេវគួបគ្នាជាពីវ គ្គ គ្រាន តែជ្រលក់ឲ្យមានពណ៌ដូចភ្វុកដំប្តែដូចស្វឹកឈើខ្វុ ទ សំពត ដែល មានមក ពោះ ធ្វើនិមិត្រ សំពត់ដែល មានមក ពោះ និយាយបញ្ចុះបញ្ចូលគេទ សំពត់ដែលខ្ចុំគេទ សំពត់ដែល មិនចានធ្វើឲ្យសម្រេច ថ្ងៃនោះ ๑ សំពត់ដែលធ្វើឲ្យកន្លងរាត្រី គឺឲ្យអរុណរះឲ្យឹងទាន់១ សំពតដែលមិនចានធ្វើពិន្ទុកហួទ វៅវចាកចីវទោនថ្មី ទ វៀវចាកចីវវមានមណ្ឌល (គប់ (គាន

សញ្ចុំ នេ្ន សមណ្ឌលី ဆണ္ဆန္စြ ဗုန္ဂလာ လမ္ခာ <u>និស្ស័</u>មដោន <mark>ទោន ត</mark>ិ តាមិន អនត្តតំ ហោតិ ^{រ)} តុខ្វេន ខេសំតំ អហគាមប្រហៃតិ ខំសុទាខណ៌តាយ ខ អន៌ម័ន្តា បាំតាថា អតាតា អសន្នំដំ ខ អនិស្សត្ថិ តាប្បកាតេ ສສາ ສິຍັກທ**ຣ ຮ** ខញ្ចាតេទា ភំនំពេតេទា ភំ ំឆ្លេ សមណ្ឌល័កាតេ បុក្តលស្បត្ខរា សម្មា សំមដ្ឋោ អនុមោនតំ ນໍ ແມ່ວຍ នុ ភារសុរដ្ឋ មាន តា

ពឋិនក្នុន្ធពេ ឧទ្ទាននាថាយោ

لح مح

កបំនក្ខន្ទក: ឧទ្ទានចាប់ា

ដែលកាត់ដាច់ដាបញ្ចុំខ្ញុំស្ត្រ្តី លើសពីបញ្ចុំខ្ញុំស្ត្រី ទូ មិនឲ្យ çុគ្គលក្រាល (ទៅឲ្យសង្ឃឫឝណៈក្រាលវិញ) ទ ការក្រាល មិន ត្រឹមត្រូវ ឬភិក្ខុនៅក្រៅសីមាអនុមោទនា ๑ កឋិនដែល កាលមិន ឲ្យើន ព្រះពុទ្ធជាមា្លស់ទ្រង់សំដែងហើយ យ^{៉ឺ}ងនេះ ឯង (ឯការ(កាលកឋិនទៀននោះគឺ) (កាលដោយសំពតថ្មីឲ្ ิ งัตล์ฉัธิด งัตล์อา งัด **งั**ตล์ชัญุ _{ภู}พิด งัตล์ ធ្លាក់ចុះទៀបរានផ្ការ ๑ សំពត់ដែលឲ្យនមកដោយមិនឲ្យន ធ្វើនិមិត្ត ๑ សំពត់ដែលបានមកដោយមិនបាននិយាយបញ្ចុះ បញ្ចូលឲ្យ សំពត់ដែលមិន ខ្ទុំគេឲ្យ សំពត់ដែលមាន ធ្វើស (មេច ក្នុងថ្ងៃនោះទ សំពត់ដែលមិនធ្វើឲ្យកន្លង៣ត្រី គឺមិនឲ្យអរុណរះ ទ្យេន៍នទាន់ឲ្យ សំពត់ដែលចុរនធ្វើពិន្ទុកហ្វឲ្យ (កាលដោយចីវរ ពំង ៣ (ច័វរណាមួយកំពុន) ១ សំពត់ដែល ធ្វើឲ្យមាន មណ្ឌលគ្រប់គ្រាន កាត់ដាច់ត្រឹមត្រូវជាបញ្ចូទ័ណ្ឌក្តី លើស តីបញ្ចុំ ំណ្ឌក្ត ទី ឲ្យបុគ្គលកាល ទី ការកោលដោយតែម ត្រូវ ឬកិត្តនៅក្នុងសីមាអនុមោទនា ១ ការ ក្រាល ទ្វើងជាកឋិន ដោយអាការយ៉ាងនេះឯង មាត៌កានាំឲ្យកឋិនដោះ មាន ៨

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

មត្តមនត្តំ នំដ្ឋានំ សច្ចំដ្ឋានញុ នាសនំ សវនំ គាសាវច្ឆេនិ សមាសនុត្តរដ្ឋមី ត្តតំប៉ាមានាយ ေ ပးၚနာ္နင္ရွိ အင္မနီ តស្ប តំ កាមិនុន្ទារោ ហោត៍ ខត្តមនន្តិកោ អានាយ ខីអំ យាតំ និស្ស័មេ ៩៩ ខ័ត្តយំ តារបស្ប៉ុន ខម្ទេសរុទ្ត្រំ ធំដ្ឋានេ តម៌នុន្ទាភេ ។ អានាយ ឆិស្ប៊ីទំ នៅ ន បច្ចេស្បត្តិ មានគោ តស្ប តំ តាមិនុន្ទារព សខ្នំដ្ឋានខ្លំ កោ ភវ

હર્ઝ

វិនយចិដិត មហាវិត្ត

យ៉ាង គឺមានការចៀសបេញទៅដាកំណត់ ទ មានការធ្វើ ចីវសេ មេចជាកំណត់ ១ មានសេចក្តីសន្នដានជាកំណត់ ១ មានចំរវវិនាសជាកំណត់ ១ មានការព្ទុដំណឹងដាកំណត់ ១ អស់សេចក្តីសង្ឃឹម ๑ មានការកនុងទេត្តកឋិនជាកំណត់ ๑ សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាដោះកឋិនមួយទៀតជាគំរប់ប្រាម្បី ๑ អធិច្បាយថា) កិត្តនាំយកចំវែវដែលធ្វើហើយចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា គាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបុរិញទេ កឋិននោះ របស់កិត្តនោះឈ្មោះថាដោះ ត្រង់ចៀសចេញទៅជាកំណត់ គំនិតថា អាត្មាអញនឹងធ្វេចវីវេក្នុងទីនេះ **អាត្មា**អញនឹងមិន ត្រឲ្យ បុរិញ ទេ កឋិន (បេសភិក្ខុនោះ) ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវៃសម្រេចជាកំណត់ ។ ភិក្ខុនាំយកចីវៃចៀសចេញទៅ លុះទៅដល់ក្រៅសីមាក៌មានគំនិតថា គាត្វាអញនឹងមិនធ្វើ (ច័វវនេះ) គាត្មាអញនឹងមិនត្រឲ្យបរិញទេ កឋិនរបស់កិត្ត នោះ ឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់សេចក្តីសន្និដានជាកំណត់ កិត្ត

ທ an con a និស្ស័ាទេ ៩៦ ខិត្តឈិ តារសេរ៍ ន ឧទ្ទេសរុន្តិ ကယ်းဇူလျှ ငေလျှင်္ခ តសុត្រ តំ តាមិនុន្ទារោ ភានិ ជាសនន្ថិតោ អានាយ យាត៌ ខច្ចេស្ ពហ៌ តាហត៌ ខីភំ តាត់ចំពែរ សុណាតំ នុព្ភ ភាមិន ភាមិ តស្ប តំ តាមិនុន្ទារោ ភវតិ សវនត្តិកោ អានាយ យាត៌ ខច្ចេស្ប៍ ពហ៌ តារេតិ ចីវ៉ាំ តាតខ័យ ពហ៍ន្ទា នាមេតំ តាមិនុន្តរំ តស្រ្ត តំ តាមិនុន្ទារោ

កឋិនក្នុន្តពេ ឧទ្ទានតាថាយោ

ពម៌នក្តនុក: ឧទ្ធានតាបា

ธำយកชี้สเช่ หเชตุเดา พุ่ะเดาสณ์เกาเพื่อกะ้อยสล้-នំតថា អាត្មាអញនិងធ្វើចាំវក្មងទីនេះ អាត្មាអញនឹងមិនត្រ-ឲ្យបរិញ ទេ កាលកិត្ត ទោះកំពុងធ្វើ ចីវរក៌វិនាស ទៅ កឋិន នោះវបស់ភិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ចីវវវិនាសជាកំណត់ ភិត្តនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញ នឹងត្រទ្យបវិញ ក៏ធ្វើបីវវ (នោះ) ខាងក្រៅសីមា លុះធ្វើបីវវ ស្រេច ស្រាច់តែឲ្យដំណឹងថា តឋិនក្នុងអាវាសនោះសង្ឃព្រប គ្នាដកហើយ កឋិននោះរបស់កិត្តនោះឈ្មោះថា ដោះ ត្រង់ ព្វដំណឹងដាកំណត់ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញទៅ ដោយ បំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ ក៏ធ្វើចីវវ(នោះ)ទាងក្រៅ សីចា លុះធ្វើចំវែលលិយក៏បង្អង់ឲ្យការដោះភាមិន (នោះ) កន្វង វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

សំមាត់ក្តុន្តំកោ ភវ អានាយ យាតិ ខច្ចេស្បំ ពហ៍ តារេត៍ បីវី ແລະ ແມ່ນ ແລະ សម្ពោត៌ តាមិនុន្ធរំ តស្ស តំ តាមិនុន្ទារព សហ ភិត្តូហិ ជាយត៌ អនាយ ខ សមានាយ សត្ត សត្ថ វិជី ភាវ បក្តមនន្តិកា នត្តំ ေးက္က ဂ်ဴပျကားအ⁽³⁾ ဂရိ អានាយ និស្ស័មកតំ តារស្ម័ ឥត៌ ជាយតំ ធំដ្ឋាន សធ្នំដ្ឋានតារ នាភមនញ្ ៩ ទេ ទាយរា

» ៖. ដក្លា វិបុត្រភា ។

ಕದ

វិនាប់បំដាត មហាវង្គ

ត្រង់កន្លងទេត្តកឋិនជាកំណត់ ភិក្ខុនាំយកចីវរចៀសចេញ ទៅ ដោយបំណងថា អាត្មាអញនឹងត្រឲ្យបរិញ ក៏ធ្វើចីវា (เธาะ) อาธีเกาหียา ญะเตียีที่เโหยเทียล์ติลล์ ថា ភាគ្នាអញនឹង ត្រឲ្យបរិញ ហើយក៏បានមកទាន់ពេលដោះ កបិនមែន កបិនបេសភ្នំត្វនោះឈ្មោះថា ដោះ ជាមួយនឹង ភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងរឿងអាទាយន៍ងសមាទាយ(ទាំង៤នេះ) ចានប្រកាវ ច្រាំពីវ ១ ដំណើរក្នុងរឿងដែលភិត្តធ្វើចីវរមិនទាន ស្រេច ៦ ប្រការ គ្មានការដោះភថិនត្រង់ចៀសចេញទៅជា តំណត់ទេ ការដោះកឋិនត្រង់ធ្វើចីវៃសម្រេច ១ ត្រង់សេចក្ដី សន្និដានដាកំណត់ ១ ត្រំង់ច័វវវិនាសដាកំណត់ ត្ ពំង ៣ នេះកើតដោយកិត្តទាំយក (ចីវរចៀសចេញទៅ) ทล์เกาห้อเบ้าพยาลส์ลิลชา กลาหฏล์ลีเตู้ (อี่บ)

ពឋិនក្នុន្ធកេ ឧទ្ខានតាថាយោ អានាយ ន ខច្វេស្បត្តិ ពហ៌សំទេ កាពេម៌តំ និដ្ឋាន សន្និដ្ឋានទរ្តិ នាសនទរ្តិ ៩ឧត្តយោ អននិដ្ឋិតេន នៅស្ប្ យេដ្ឋា គឺណិ ឧយា វិជ័ អានាយ យាត់ ខច្ចេស្បូ ពហ៌សីមេ ការោទំតំ ជ បច្ចេសត្រ្តំ ការតំ និដ្ឋានេ តាមិនុន្ទភេ សត្ថិដ្ឋាន នាសនញ្ សានំ សំមត់ត្តមា សមា ភិត្តូហិ ជាយេ៩

کم کی

ពឋិនត្តន្តក: ឧទ្ទានតាជា

ត្នធំខែះ និដ្ឋានខ្លុំកាត្ត សន្នំដ្ឋានខ្ញុំកាត្ត នាសនខ្ញុំកាត្ត ទាំងញូនេះថា ភិក្ខុនាំយក (ចីវាចៀសចេញទេ?) ដោយ ุ่มกฎหฏร์ฉี่ยิ่នโลงเบ่าไฏ พฤษพิธ์ฉ បំណងថា เฟเธ็ทธ์เโก่เพียา เป็ธ์รับนี้ธีตร์ กุ ไปเบยาธ តទៅទាង (កាយថា (កិត្តនាំយកចីវរចៀស ចេញ ទៅ) ដោយមិនបានតាំងចិត្ត គឺភិត្តគ្មានគំនិតថា (អាត្មារាញ នឹងត្រឲ្យបុរិញ ឬមិនត្រឲ្យបុរិញទេ) ការដោះកហិនត្រង់ ធ្វើចីវរសម្រេចជាតំណត់ ១ ត្រង់សេចក្តីសន្នំដានដាកំ. ណត់ឲ្យតែង៍បីវវវិនាសជាតំណត់ឲ្យតែង៍ឲ្យដំណឹងជាតំ ណត់ ๑ ត្រភ័កន្ធន៍ ខេត្តកឋិនជាកំណត់ ๑ ដោះជាមួយ ຮົ້ສກັງສຳລັຊງາយ ຈ (ກຳຮັ່ວ ເຣະ) ປາ ກັງຈາກຮ່ານ r(v)ចៀសចេញទៅដោយបំណងថា គាត្នាអញនឹងត្រទ្យប់វិញ អាត្មាអញនឹងទៅ ឆ្នើរ នៅ កៅសីមា (លុះកំពុងឆ្នើ) ក៏គិតថា គាត់អញនឹងមិនត្រឡប់វិញ ហើយក៏ធ្វើចីវរឲ្យសម្រេជ فأجأف

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

ນຳ ບຸດຼາກ ສຳ សមានាយ វិញតាតា សមានាយ ថ្មនា តថា ត់ទេ គេ ខត្តរោ វារា ងពេ មណ្ឌរសា នៃ HEIMOU E HIMOU តារណ៍យោ ខ តេ តយោ ឧយតោ តំ វិជានេយ្យ តយោ នានស នានស អបវិលាយមានេវ^(®) ដាសុ ខញ្ញវិជ័ តហឹ មលំពោនាមលំពោនា នុន្ទាន នយតោ កាតន្តំ ។

• จ. ผบอิสสา ผเกฎ ๆ

វិនយបិដក មហាវត្ថ

យ៉ាំងនេះជាគត៌មាន ១៥ ប្រការ រឿងកុំក្លបមូលយកចីវរ ในณเตียิอภร่เโพย อ็ธโยยูญแก่ย้าง ในณเตุ้เโพย ដូចគ្នា វារៈ ទាំង៤ នេះរួមទាំងអស់ត្រវជា ១៥ ប្រកាវ វឿង ទាំង តា នោះ គឺជានចីវវទុសបំណង ១ បានចីវវត្រវបំណង ១ កិច្ចដែលត្រវធ្វើទ បណ្ឌិតតប្បីដឹងរឿងនោះ ដោយខ័យថា មានដប់ពីរ ញ ដង វឿងសេចក្តីមិនទួល់ទ្វាយ (ក្នុងចីវរ) មាន ៩ ប្រការ រឿងភិត្តនៅជាសុទសប្បាយមាន ៥ ប្រការ រឿងបល់ពោធន៍ងអបល់ពោធ ក្នុងអាវាស នឹងចីវវនោះ ๑ ឯទទាន (ខែកបិនកូនកៈនេះ) យើងបានធ្វើហើយ ដោយ ន័យ (ដុចពោលមកយ៉ាងនេះឯង) ។

ប៏វរក្ខត្តកំ

(៣៤) ទោន សមយេន តុខ្មោ ភកកំ ភ៩កហ វិហរតំ វេន្យូវនេ កាលន្ទុកនំវារថ ។ តេន ទោ មន សមយេន វេសាលី ឥន្ធា ថៅ ហោតំ ឌីតា ច ពហុ-ငံက မားဆိုယ္လာဗင္နလ္မွာ လုံးနိုင္တာ ေလးရွ ေ ေမာေနာ-နေလတလဂ္ဂနီ လရွ ေ တေလာနလေးရမီ လရွ ေ တေ-ကေရး မန္မာ့ ေၾကာကာမာမာဂ္ဂာနီ မန္မာ့ ေၾကာ ការសតាន៍ សត្ត ខ ក្ទុជាតារានំ សត្ត ខ អារាមស-មាសព្នំ សត្ថ ខ អារាមសតានំ សត្ថ ខ អារាមា សត្ត ខ ចេតត្តាណឹសហស្បាន សត្ថ ខ ចេតត្តាណ៍-សតាន សត្ថ ច ចោត្តាណ៍យោ អម្គចាលី ច គណ៌-ကာ မအိုးရာ တောင်္စ နေပျံခဲ့တာ စာနာ မို ကာ စာမာထ វណ្ណៈចោក្ខានាយ សមន្ទាកតា មនក្ខា ឧច្ទេ ខ ក៏តេ ောက်င်းနှာ ေမာက်လင်္ဆာ မတ္တီကာင် မတ္တက်င္ ဗည္ကာမာဏ ေၾရွိခုမ္ခန္နံ ၊ နာဏ ေၾမာက္ နီးယ္ပု-សោ មត្ថាយ ឧមសោភត៍ ។ អដុទោ រាជកហគោ

បិវរក្ខត្តក:

(៣៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានដោត គង់នៅវត្តវេទ្យវន កលន្ទកនិវាបស្តាន ទៀបក្រុងរាជត្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ក្រងវេសាលី តំំស្តុកស្តម្ភ លាយមានជន (ប៊ីន មានមនុស្សមីរដេរដាស មានអាហារ ផ្ទះកំពូល ចំណ័ក៌សម្បូណ៌ មានប្រាសាទ ៧ ពាន់ ៧ យោ ៧ ប្រាសាទ មានផ្ទះកំពូល ៧ តាន់ ៧ យេ ៧ ផ្ទះ មានសួនច្បារ ៧ តាន់ ៧រយ ៧ សួនច្បារ មាន ស្រះបោក្ខរណ៍ ៧ តាន់ ៧រយ ៧ ស្រះ ពំនមាន ស្ត្រីដាមាស (ម្នាក់) ឈ្មោះនាងអម្ពុបាលី រូបល្អគួរជាទី តិតតិលមើលមើល ជាទីនាំឲ្យកើតសេចក្តីជែះថ្ងា ប្រកចដោយសម្បូរល្អ ទំនដាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនពន់ពេក ហើយជា ស្រីប្រសប់ ក្នុងការល្បែង ក់ ចៀននឹងការដេញដំប្រគំ ជាស្រីដែលពួកមនុស្ស ត្រូវការភំងប៉ុន្មាន โลลีอูงเศเกเอีย ฉราลี (เราะ) เศกุลีอุเมชา (โลลีเมหไซู) ៥ ៖ ហាបណៈ ។ ឯក្រងវេសាលីសោត សឹងថ្កុំថ្កើនលើសលុបប្រមាណ េញះនាងអម្ពុចាលីនោះ ។ គ្រានោះ មានពួកកុដុម្ពីទៅក្រុងរាជគ្រឹះ

វិនយមិដកេ មហាវគ្គោ

នេកទោ វេសាល៍ អកមាស់ កោនចំនៅ ការណ៍យេន ។ អនុសា ទោ រាជកចាតោ នេកមោ វេសាលី ឥន្ទុញ ដ័តញ្ ពហុជនំ អាត់ាំណ្ហមនុស្ស សុភិត្តញ្ សត្ត ខ ទាសានសមាស្អានិ សត្ត ខ ទាសានសតានិ សត្ថ ខ ទាសានេ សត្ថ ខ តាដាតារសចាសព្វនំ សត្ថ ខ តាដាតារសតាន៍ សត្ថ ខ តាដាតារានំ សត្ត ច អារមសហសព្វន៍ សត្ថ ច អារមសតានំ សត្ត ខ អាវាមេ សត្ត ខ ចោត្តរណ៍សហស្អានំ សត្ថ ៥ ចេតត្តរណីសតាន៍ សត្ថ ខ ចេតត្តរណ៍យោ អម្ពូទាល់ញូ កណ៌តំ អភិរូបំ ឧស្សន័យំ ទាសានំតំ បទោយ វណ្ណចោត្តាតោយ សមត្ថាកតំ បនត្តំ ឧច្ ย ลีเล ย กลิเล ย หลิงน่ หรู้ ลาล่ หรู้ ลาล่ មនុស្សានំ មញ្ញាសាយ ខ វត្ត៍ កម្មន្តំ តាយ ខ ឋ-សាលី ភិយ្យេសោ មត្តាយ ទុខសោភន្ល៍ $^{(0)}$ ។ អ៥ទោ រាជកហគោ នេកទោ វេសាល័យ នុំ ការណ័យ ន័រគ្នោ

វិនយបិតិក មហាវត្ថ

ពុនទៅក្រង់វេសាលីដោយមានកិច្ចណាមួយ ។ ពួកកុដុម្ព័នៅក្រងវាជគ្រឹះ កំពុនឃើញក្រង់វេសាលីស្តុកស្តម្ភខូលាយ មានជន ចេខ មានមនុស្ស មីរដេវដាស មានអាហារចំណីក៏សម្បូណ៌ មាន(ចាសាទ៧តាន់៧រយ ព ជ្រាសាទ មានផ្ទះកំពូល ៧ ពាន់៧ យោ ៨ មាខសួនច្បារ ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ សូនច្បារ មានស្រះព្រេត្តរណី ៧ ពាន់ ៧ រយ ៧ ស្រះ ពំងមាន ស្ត្រីមាសម្នាក់ឈ្មោះអម្ពុជាលី រូបល្អគូរូជាទីពិតពិល រមិលមើល នាំ ឲ្យកើតសេចក្តីដែះថ្ងា បែកបដោយសម្បុរល្អ នឹងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជន ពន់ពេក ហើយប្រសប់ក្នុងការល្បែង កំចៀងដេញដំប្រិតំ ជាស្រីដែល ពុកមនុស្សនាំងប៉ឺនានតែង ទៅកេ បើន ឯនាង ទោះ ទៅក្នុង ឲ្យ ប ។ (យក d g) d o គហាបណ: ឯក្រុងវេសាលី ក៏ថ្កុំថ្កើងលើសប្រមាណ គ្រោះនាងអម្ពុបាលីនោះ ។ វេលានោះ ពួកកុដុម្ព័នៅក្រងរាជគ្រឹះ បាន តិភាណោ នូវកិច្ចដែលគូរធ្វើនោះ ក្នុងក្រុងវេសាលីរួចហើយ ក៏ត្រឲ្យបមក

ទ ធ. ជាតាហិ ។

មុខនៅ រាជតាហ៍ មច្ចាត់ខ្មុំ យេន រាជា មាកនោ សេ-ធំយោ កិទ្តិសារោ គេនុបសផ្ល័ទំ នុបសផ្ល័ទំត្វា រាជាធំ មាកដំ សេនិយំ តិម្តីសារំ វាគនកេច វេសាលី នេវ ឥន្ទា ဖော် ဆီဆာ ေ စတုဆဲသာ မာဏိိလ္က ဗဒိုလ္မာ လုံအိဳက္အာ ေ សត្ត ច ចាសានសមាស្បាន សត្ត ច ចាសានសតានំ လန္ရင္ အလားအ လန္ရင္ ကွင္ဆာရာကေတာ့ စံုလန္ရ ចក្ទដាការសតាន៍ សត្ត ចក្ទដាការា សត្ត ច អារាម-សមាសុព្ធិ សត្ថ ច អារាមសតាធិ សត្ថ ច អារាមា សត្ថ ខ ទោក្ខាណឹសមាសព្រន៍ សត្ថ ខ ទោក្ខាណឹស-តាន៍ សត្ត ច ចោត្តារណ៍យោ អម្ពុចាលី ច កណ៌កា ಸಕ್ಕಾರಾ ಇನ್ನುತ್ತಿಯ ಎಳುತ್ತಲು ಬಾನಿಯ ಸ್ಸಾಣುಷ್ಟ-កោយ សមត្ថាកតា បឧក្ខា ឧច្ទេ ខ កំតេ ខ អំធំទេ ខ អភិសដា អត្ថិតាន់ អត្ថិតាន់ មនុស្សនំ បញ្ហាសា-ယ ေ က်န္ရီ အင္မာနာ နာယ ေ ဗမာက် အီးယျားမာ វុដ្ឋារេយ្យាមាត៌ ។ តេនហ៍ ភណេ តានិសំ ភុមារី ရာဆုန^(စ)ယံ ရုမ္မေ ကုဏ္ခ်က္ ဂုန္မားစေယာ့မားရဲ့ ၅

បីវិរក្ខន្ធពេ វាជិតហា**តេគមរ**ត្ថ

boy

ច័វរក្ខន្ធត: រឿងពួកកុដុទ្ធីនៅក្រុងរាងជ្រឹ:

ក្រភពជគ្រឹះវិញ បានចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវ លុះ បុល ទៅដល់ ហើយ ក៍ក្រាបបន្ន័ទូល ព្រះ**បាទមាគធសេនិយពិម្តិសាវដូច្នេះ** ថា បតិត្រទ្រះសម្មតិ ទេព ក្រុងវេសាល័ក៏ស្អុកស្អុទូលាយ មានជន ច្រើន មានព្លកមនុស្យមីរដេវងាស មានអាហារចំណីក៏សម្បូណ៌ មាន ព្រុសាទ ៧ តាន់៧ យេ ៧ ជ្រាសា ទ មានផ្ទះកំពូល ៧ តាន ៧ យេ ៧ ផ្ទះ មានសួនច្បារ៧ ពាន់៧រយៈ៧សួនច្បារ មានស្រះល្វេត្តរណី ៧ពាន់ ៧រយៈ៧ស្រះ ពាំងមាន ស្ត្រាំមាស (ម្នាក់) ឈ្មោះនាងអម្ពុបាលរូបល្អ គរួនឹងពិតពលរមិលមើល នាំ ឲ្យកើតសេចក្តីជែះថ្នា ហើយប្រកបដោយសម្បុរល្អ នំងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ ជនពន់ពេក ហើយដាស្រីប្រសប់ក្នុងការល្បែងរាំចៀងនឹងដេញដំប្រឝំ ជាស្រីដែលពុកមនុស្សត្រូវការទាំងប៉ឺន្មាន តែងចូលទៅរកច្រើន ឯនាង (នោះ) នៅក្នុង ១ យប់ៗ យកថ្ងៃ៥០ កហាបណៈ ឯក្រុងវេសា លីល្អដោយ ក្រៃលែងជាងប្រមាណ ព្រោះនាងអម្ពុជាលីនោះ បពិត្រព្រះសម្មតិទេព គូរតែយើងទំតាំងស្រីផ្កាមាសទ្យើងទុះ ទើបជាការល្អ ។ ស្ដេចនោះទ្រង់ ត្រាស់តបថា នៃនាយ បើដូច្នោះអ្នកទាំងទ្បាយចូរជើសរើសនាង**កុ**មារី ណាដែលមានរូបល្អប្រហែលនាងនោះ តាំងឲ្យជាស្ត្រីផ្កាមាសឲ្យីង ។

රග

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

តេះ ទោ ខន សមយេន រាជកហេ សាលាតំ នាម តុមារី អភិរុទា ហោង ឧស្សន័យ ទាសានិតា បមោយ វណ្ណទោក្ខាតាយ សមត្ថាកតា ។ អដីទោ រាជកហកោ នេកមោ សាលាតំ កម្រាំ កណ៌កំ រ៉ុដ្ឋារបស់ ។ អ៥-စာ ႀကားဆီ ကော်ကာ ခင်းလျှော ဗခေရ္ရာ မူးစားဆိ **ជ**ុទ្ធ ក៏តេ ខ អនិតេ ខ អភិសដា អន្តិតានំ អន្តិភាន មនុស្សនំ ខដិសនេន ៩ រន្តំ កម្មតំ ។ អ៥ទោ សាលវតី គណ៌គោ ឧច៌រសេប្រ គត្ថិនី អ-ហោស ។ អ៩ទោ សាលវន័យ កណ៌តាយ រានឧ-ហោស ឥន្ទ័ ទោ កត្ថំនី បុរិសានំ អមនាទា សទេ មំ កោរ ជានិស្បតិ សាលាតី កណ៌តា កត្ថិន័តិ សញ្វេ မေ ၾက္ကာက တိတာယီ မ႑အိ^(စ) ယဥ္အာတ် ကိုလာ ဖိ^(၆) បដំឋនេយន្ត្រំ ។ អ៩ទោ សាលាតំ គណ៍តា នោយតំ អាណាចេស មា អាណ នោយកា គោចំ ចុរិសោ ចារិសំ ເພາ ຍ ຍໍ ຍຸຍຸສໍ ສື່ດາລາສິ ຍະິທະຍຸກສິ າ ຟາ អយ្យេត ទោ សោ នោយកែតា សាលានិយា គណ៌តាយ

ភិដ្ឋិស្បូតីតំបិ ៣ ហេ ។
 ន, តំណតាតិ ។

វិនយបិដក មហាវិគ្គ

សម័យនោះឯង ក្នុងក្រងពជគ្រឹះមាននាងកុមារីម្នាក់ឈ្មោះសាលវតី រួបល្អ គូរជាទីពិតពិលរមិលមើល នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រឹះថ្នា ហើយប្រកបដោយ សម្យាល្អ នឹងជាទីគាប់ចិត្តរបស់ជនពន់ពេក ។ វេលានោះ ពុកកុដុម្ពីនៅ ក្រងកជគ្រឹះ កំបានតាំងនាងសាលវតីកុមារិឲ្យធ្វើជាស្រីផ្តាមាស ។ ត្រា នោះមិនយូវថ៉ឺន្មាននាងសាលវតីស្រីផ្តាមាសក៏ជាស្រីប្រ<mark>ស</mark>ថក្នុងការល្បែង nំ ចៀននឹងដេញដំប្រគំ ដាស្រីដែលពួកមនុស្សត្រូវការពំង**ថ្**នភ្លានតែង ចូលទៅកេះចើន ឯនាងនោះទៅក្នុង ទ យប់(យកថ្ងៃ) ១០០កហាមណៈ។ លំដាប់នោះ នាងសាលវត៍ស្ត្រីដាមាសមិនយូវប៉ឺនានក៏មានគភ៌ទៀង ។ វេលនោះ នាងសាលវត៍ស្ត្រីមាសមានសេចក្តីត្រឹះវិះដូច្នេះថា (ជម្មតា) ស្រីតែមានគភិហើយវមែងមិនដាទីគាប់ចិត្តវបស់ពុកបុរសទ្យើយ ប្រសិន បើបុរសណាមួយន៍នដ៏ន៍អាត្មាអញថា នាងសាលវតីស្ត្រីដាមាសមានគភ៌ ហើយ គ្រឿងសត្តាវ: ទាំងអស់របស់អញមុខជាន៏ងសាបសូន្យ (មិនទាន) បើដូច្រោះ គូវតែអញ្យប្រប៉ុនចាំមានជម្ងឺ ។ គ្រានោះ នាងសាលវត័យ ផ្តាមាសក៏ចានបង្គាប់នាយន្ទាវថា នៃនាយន្ធាវ កុំឲ្យបុរសណាមួយចូល មកឲ្យ័យ ឲុកជានរណាមកសូវរកខ្ញុំ អ្នកឯងត្រូវប្រាប់ថា ទានសាលវតី មានជម្ងឺ ។ នាយទ្វារនោះកំបានទទួលពាត្យនានសាល់តែស្តែដាមាស

ចីវរក្ខុំទ្ធពេ ដីវពកោមារភព្វវត្ថ

បច្ចុស្យោស ។ អ៥ទោ សាលាតី គណ៌តា តស្ប កញ្ចុស្បូ បរិទាតាមធ្លាយ⁽⁰⁾ ឬត្តំ វិជាយំ ។ អ៥លោ សាល់៖តំ កណ៌កា នាសំ អាណា ខេសំ មាន្ត ដេ ៩ទំ းၾပားခဲ့ ၈ ၈, အကော် မျက်နှင့် ကော် ကောင်းခဲ့ကာ ဂဏ်ကာယ ဗင်္ငလ္ပုဏ်ရှာ ခံ အားကံ ကရွာလုံးဗျှ ဗက္ကံ. ខំត្វា នំហាំត្វា សង្ការក្វាដ ជាខ្នេសំ ។ តេន ទោ បន សមយេន អកយោ នាម រាជតុមារោ តាលសេដ្ រាជុំបដ្ឋាន កច្ចន្លោ អន្ទុស តំ នារាតា តាគោហ៍ လဗျီးကိုလ္က် နိုလ္နာ ေမရလေး ဗုန္မီ ကိုးမေး ဘးလာ តាតេស៍ សម្បាំភិស្តាភ្នំ ។ នាកតា នេងតំ ។ ជីវតំ ភាលោត ។ ជីវត៍ នេវត៍ ។ តេខហ៍ ភាណ តំ នាវក់ អម្លាក់ អន្តេម៉ា ខេត្តា ជាតិនំ នេម ចោសេតុឆ្នំ ។ រ), ខេមុន សេ ខេ ឧទ័ទាប់ អងុលទារី បទុទាំសាវ ខដ៍ស្បូណ៌ត្វា តំ នាក់ អកយស្ប រាជតុមារស្ប អន្តេបុរំ នេត្វា ជាតិនំ អនុសុ ចោសេថាតិ ។

કેર્સ

បីវរក្ខន្ធកៈ រឿងជីវិកកោមារកត្យ

ដោយពាក្យថា អឺនាង ។ លំដាប់នោះ នាងសាលវតី ស្រ្តាំមាស លុះ ដល់គត៌នោះចាស់ហើយ ក៏សម្រាលកូនប្រសត្វមក ។ វេណ នោះ នាង សាលតែស្ត្រីជាមាសចុានបង្គាប់ទំស្រីថា នៃនាង ហំ នាងឯងចូរដាក់ពារក នេះក្នុងចង្អេរចាស់ហើយនាំយកទៅចោលលើគំនរសម្រាមចុះ ។ ឯខ្ញុំស៊ែ នោះបានទទួលស្តាប់ពាក្យនាងសាលវិតិ៍ស្ត្រាមាសដោយពាក្យថា ចាស អ្នកច្ចស់ ហើយក៏ដាក់ទារកនោះក្នុងចង្អេរចាស់ហើយនាំយកទៅចោល លើគំនវ.ប ច្រាប់ ។ សម័យនោះឯង ព្រះពដកុមាវឈ្មោះអកយ: ចេញនៅ តាល់បម្រើស្ដេចក្នុងវេលា (តឹក តំជុំនេឃើញទាវកនោះមានត្កូកសត្វក្អែ**ក** ចោមរោម លុះឃើញហើយក៏សូវទៅមនុស្សពាំងឲ្យយថា នៃនាយ អ្វីនេះ ដែល ពុកក្មែកចោមពេម ។ មនុស្សទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទុលថា សូមទ្រង់មេត្តា រ ហ្វ្រស ទាវត ។ រាជកុមាវត្រាស់សូវថា នៃនាយ ទាវតនេះកំនៅសេ ទេឬ ។ មនុស្ស ទាំងនោះ ក្រាបទូលថា សូមឲ្រង់មេត្តា ជ្រោស នៅ**សេ**ទេ ។ រាជកុមារកំ តាស់ថានៃនាយ បើជុំចោះ អ្នកទាំងទ្យាយច្ចរនាំយកទាវកនោះ ទៅក្នុនព្រះរាជអំនយើន ហើយ ថ្ងៃតល់ឲ្យពួកស្រីមេដោះចិញ្ចឹម ។ មនុស្ស ទាំងនោះបានទទួលភាក្យអកយរាជកុមារដោយពាក្យថា បតិត្រទ្រះសម្មតិ ទេព ករុណាវិសេស ក៏នាំយកទាវក**នោះទៅ**ក្នុងព្រះពដវាំងរបស់អកយពដ កុមារហើយប្រគល់ឲ្យទៅពុកស្រីមេដោះថា នាងទាំងទ្បាយចូរចិញ្ចឹមចុះ ។

វិនយបិដិពេ មហាវិញោ

តស្ស ដីវត់តំ ដីវតោត នាម អត់សុ តុមារេន ទោសាមិនោធិ តោមារកច្នោធិ នាមំ អត់សុ ។ អ៩លោ ដឹវតោ តោមអាញ ឧច៌រសេរូវ វិញទំ ចាមុណ៌ ។ អ៥ទោ ដឹងគោ គោមារពត្នោ យេន អកយោ រាជតុចារោ ចេនុបសន្ត័ចំ នុបសន្ត័ទំត្វា หกษ์ กสสุขทํ ประเทธ สา เย เล่ ยาลา ຍາສາ a ລາລາຍ ອອດດາທ໌ ເຮັບສາ ອໍ(•) ອແມ່ຍ ទោសាចំតោធំ ។ អ៩ទោ ដីវិតាស្ស តោមារភទូស្ប រនេះ ទោស ៩មាន ទោ រាជតុលាន ន សុភាភនិ អស់ច្បេន ឧទដាំតុំ យន្ទនាហំ សំឡំ សំក្តេយត្ត្រំ ។ (ကဗံ) (နာင္က (စ) စင္က လမႈတင္က နာက္လာလ်ဴလာယ်ဴ និសាទាមោត្តោ ៧ឆ្ល៉ា ចដាំសត់ ។ អ៩លោ ដាំកោ កោមារកច្នោ អកយំ រាជកម្មមាំ អនាបុត្តា យេធ နာက္ကမီလာ အေနာ ဗက္ကာမီ မနစ္စစ္စေန ယေန နာက္ကမီ-នភេមិយបោត្តពេ អយ់ ជាហេ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិងក មហាវត្ត

ជនទាំង ខ្យាយថា នឲ្យឈ្មោះ ទាកេ នោះថា ជីវក: ដោយ ហេតុថា **ទាកេ នោះ** នៅវស់ ឲ្យឈ្មោះទាវកនោះ (ទាងក្រោយទៀត) ថា កោមាវកត្យ ញ្រោះថា ទាវកនោះអកយរាជកុមាវជា នឲ្យគេរើសយកមកចិញ្ចឹម 🤋 ត្រា នោះ ជីវិកកោមារកត្យមិនយូរប៉ឺន្មានកំបានជាអ្នកដឹងក្តី ទៀង ។ វេលា នោះ ជីវិកកោមារកត្យចានចូលទៅគាល់អកយរាជកុមាវ លុះចូលទៅ ដល់ហើយបានក្រាបបង្គ័នូលអកយរាជកុមារដូច្នេះថា បពិត្រព្រះសមត ទេព អ្នកណាដាមាតារបស់ខ្ញុំ អ្នកណាដាចិតារបស់ខ្ញុំ ។ អកយរាជ កុមាវតបថា ហៃជាជីវតៈ ទុកជាអញក៏មិនបានស្គាល់មាតារបស់អ្នកដែវ ប៉ុន្តែខ្លួនអញទុកដូចជាចិតារបស់អ្នក (ព្រោះ) អ្នកឯងយើងបា**ន**ឲ្យគេ យកមកចិញ្ចឹម ។ លំដាប់នោះ ជីវតកោមាវភត្យមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ពុក្ខកាជត្រំកូលនេះ តែបុគ្គលគ្មានសិល្យសាស្ត្រហើយមិនងាយនឹងចិញ្ចឹម ជីវិតជានទេ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញកេរៀនសិល្យសាស្ត្រ ។ (៣៥) សម័យនោះឯង មានពេទ្យម្នាក់ជាទិសាចុរចោត្ត នៅ អាស្រ័យក្នុងក្រងតក្កសិលា ។ វេលានោះ ជីវិកកោមារកត្យមិនចុានលា អកយរាជកុមារ ឡើយ ហើយចេញដើរសំដៅទៅកាន់ ត្រងតក្តសិលា ត៍ចុរន ចូលទៅរកពេទ្យនោះឯក្រងតក្តសិលាដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់

ចីវរក្ខន្ធពេ ជីវពភោមារភក្ខវត្ថ

ឋភ្នំ រានឧភេខ ឥត្តាមហំ អាចវិយ សិច្ប៍ សិត្តិតុត្តិ ។ តេនហ៍ ភណេ ដីវតា សំត្វស្បូត៌ ។ អ៩ទោ ដីវីកោ តោមកេះទេ ពហុញ កណ្តាតំ លហុញ កណ្តាតំ សុដ្ឋ⁽⁰⁾ ខ ឧខភាពតំ កហិតតា្វស្បូ ន បមុស្បូតំ ។ អ៥លោ ដាំតាស្ស តោលភេទូស្ស សត្តខ្នុំ សព្វៃខំ မင္ဒီးကေနာ္ မည္းေရာက္ အေလာ-ទំ លហុញូ កណ្តាទំ សុដ្ត ខ ឧបជាបទំ កហិតញ្ មេ ឧ បមុស្បតិ សត្ត ច បេ ស្បែតិ អជ័យនូស្ប ငယ်မနဂျ လိပ္ခုနဂျ မႏၵ္ရာ ဗက္ကာယအိ အဆ နံမနဂျ សំប្បស្ប អន្លោ បញ្ហាយំស្បូនីតំ។ អ៥ទោ ដាំកោ កោមារកត្នោ យេធ សោ ៧ដ្ឋោ តេតុខសន្ណ័មិ ឧបសន្ណ័-កណ្ដាម លហុញ កណ្ដាម សុដ្ដ ច ១០១៧ម កហិ-តញ្ចុ ទេ ឧ ខទុស្សតិ សត្ត ខ ទេ វស្សាធិ អ-ជ័យខ្លុស្ស ឈិមស្ស សំប្បស្ស អន្តោ បញ្ហាយតំ

o a. សុដ្ឋំ ។

ច័វរត្តនូក: រឿងដ័វតហេមារភត្យ

ហើយក៏និយាយពាក្យនេះនឹងពេទ្យនោះថា ឋពិត្រលោកអាចារ្យ 🧕 ព្រថ្មានឹងសិក្សាសិល្យសាស្ត្រ **។** ឯមាខាវទ្រិសាចាមោត្តនោះក៏តបវិញ ថា នៃនាយដីវត: បើដូច្នោះអ្នកឯងចូវបៀនចុះ ។ វេលានោះ ជីវត្-កោទាវកត្យក៏រៀនសិល្យសាស្ត្របានច្រើនផង រៀនបានតាប់ផង ចាំ ទុកបានល្អផង សិល្យសាស្ត្រដែលដីវិកកោមារភត្យនោះបា**ន**អៀ**នហើយ** ត៌មិនក្ដេច ទៅផង ។ លុះកន្លង ៧ ឆ្នាំ ទៅ ហើយ ទើបជីវិកកោមាវកត្យ មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា អាត្មាអញវៀនសិល្បសាស្ត្រចានច្រើនផង រៀនបានឆាប់ផង ចាំទុកបានល្អផង សិល្យសាស្ត្រដែលអញបានរៀន ហើយក៏មិនក្មេចទៅផង ម្យ៉ឹងទៀត កាលអាត្មាអញវៀនអស់ ៧ ឆ្នាំ ហើយ ក៏កេទីបំផុតសិល្យសា ស្ត្រនេះមិន ប្រាកដ ទ្យើយ ទីបំផុតសិល្យ សា ស្ត្រនេះតើនឹងបាន ប្រាកដក្នុងវេលាណា γ លំដាប់នោះ ជីវក. កោមារកត្យក៏បានចូលទៅកេពេទ្យនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយ ៣ភ្យនេះនឹងពេទ្យនោះថា បពិត្រលោកអាចារ្យ ខ្ញុំវៀនសិល្យសាស្ត្រ ចានច្រើនផង វៀនបានតាប់ផង ចាំទុកបានល្អផង សិល្យសាស្ត្រ ใสงอุํตรเปรเบียยระรุบเฟริญสล ยก็ลเอโล อุ๋เปรห้ง ព គ្នំ ហើយ ក៏រកទីបំផុតសិល្យសា ស្ត្រានរមិន ទ្រាតដ សោះ ទីបំផុត

វិនយប់ឥរត មហាវគ្គោ

กรลา ส่ยงปู พ้ยางปู หเลา ยุฏาเนิงประจิ ฯ នេះ ខេម៌ ភាណ ដឹវភា ទនំត្តំ ភានាយ តត្តសំលាយ សទន្លា យោជនំ អាម៉ាណ្ឌិត្វា⁽⁹⁾ យន្តិញុំ អភេសផ្លំ ដឹវតោ តោមកេឡេ ទស្ស ៥ដូស្ម បដ៌ស្មាឈំគ្វា ទនិន្ត អនាយ តត្ត សំលាយ សមន្តា យោជនំ អាមរិណ្ឌាឆ្នោ ន គាំញុំ អភេសខ្លំ អនុស ។ អ៩ទោ ដីវីគោ គោមារកថ្នាំ យេធ សោ វេឌ្ល៉ោ គេជុម-ಸಪ್ಲಲ್ ಇರಸಪ್ಪತ್ರಾ ಕೆ ರಕ್ಷೆ ಖಿಕಾಡಗಿರ ಕಾರಾನ್ಯಾರ್ಷ-ខ្លំ អាខាំយ នុត្ត សំលាយ សមន្តា យោជនំ ន គាំញុំ หเหลยู่ หรุงออู่ ๆ เงิรริเลาน้ำ หเณา ผีรสา អល់ ខ្មែរទូត ដាំតាយតំ ដាំតស្ប គោមាភថ្មស្ប ព័ត្ត ទានេយុ ទានាសំ ។ អនទោ ដាំគោ គោមា-រកច្នោ តំ បរិត្តំ ចាមេយ្យំ អានាយ យេន n៨កហំ នេះចំណ័ត្ន ស្រុង ស្រុង ស្រុង ស្រុង ស្រុង ស្រុង តំ ចរិន្តំ ចាដេយ្យំ អន្តរាមក្តេ សាគោតេ ចរិត្តយំ หลองนี้ ๆ หรือง ผู้ใสงปู เขาอาเมอ่งนี้

៖ ៖. សហិស្វាន្តោ ។

పిద

វិនយបិដក មហាវត្ត

សិល្យសា ស្ត្រ នេះ តើនឹងថ្កាន ប្រាកដក្នុងវេលា ណា ។ ឯអាចាវ្យ នោះកំ ជ្រាប់ថា នៃនាយដីវតៈ បើដូច្នោះអ្នកឯងត្រវកានយកចបជីកដើរទៅ ចំទូន ១ យោជន៍ជុំវិញ (ក្នុងតក្កសិលា ហើយគន់មើលវត្ថុឯណា នីមួយ ដែលមិនមែនជាថ្នាំចូរអ្នកនាំវត្តនោះមក ។ ឯជីវកកោមកេត្យទទួល ស្តាប់ពាក្យពេទ្យនោះដោយពាក្យថា បាទលោកអាចារ្យ ហើយក៏កាន់ ចបជ័កដើរទៅចំនួន ១ យោជន៍ជុំវិញក្រងតក្កសិលា ក៏មិនឃើញមាន វត្តអ្វីមួយដែលមិនមែនជាញុំ ឡើយ ។ គ្រានោះ ជីវកកោមាវកត្ $\hat{\kappa}$ ម្នានចូលទៅរកពេទ្យនោះវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏មាននិយាយ ពាក្យនេះ នឹង ពេទ្យនោះថា បតិត្រលោកអាចារ្យ ខ្ញុំបានដើរទៅ បំខ្លួន 🤊 យោជន៍ជុំវិញក្រង៍តក្កសិលា ក៏មិនឃើញមានវត្តអ្វីមួយដែល មិនមែនដាញ់ ភោះ ។ ឯអាចាវ្យនោះកំនិយាយថា នៃនាយដ័រក: អ្នកឯងយើងបានបង្រៀនរូចហើយ សិល្បសា/ស្តូប៉ឺណ្ណេះល្មមចិញ្ចឹម ส้โลเบพ่นกุลลสตรเบ้พๆ ก็บลงเพ่าไสบรู้อบรูบឲ្យสีโกเกา. មាវភត្យ **។** លំដាប់នោះ ជីវភកោមាវភត្យក៏បាននាំយកស្បៀន បន្តិចបន្តួចនោះចេញដើ**រសំ**ដៅទៅក្រងរាជគ្រឹះវិញ វេលានោះ y $[N_{ij}]$ ន៍បន្តិចបន្តួចរបស់ជីវិកកោមារភត្យនោះ ក៏អស់លើងទៅទៀប[កំង សាកេត នៅភាក់កណ្តាលផ្លូវ ។ ត្រានោះ ជីវកកោមារកត្យក៏មាន

ಶಿದ

មីវរត្តូត្នកេ ដីវតតោមារកចូវត្ថុ សេដ្ឋភរិយាវត្ថុ

ၿခင္းကမ်ား နံးေလး ေရာက္လာက္ အေရွက အတ္စ္ကေရာ အတ္စ္ကေနာက္တာ ေလ့ေၾက အမ်ားေၾကာက္ပြဲ အင္ရွိ ထင္ဆ္ဆရာကိ စားေတ္ပေတြကို တိုက္လားေလာက္ခြဲ ျ

(៣៦) គេខ (១) ១៩ សមយេន សាគោគេ សេដ្ឋិភាំយាយ សត្តវស្សិតោ សីសាពានោ ហោតិ ។ ពហ្វ មហន្តា មហន្តា និសាទាមោត្តា ៤ដ្ឋា អាកត្តា តំតិច្ឆ នាសត្វីសុ អហតំ តាតុំ ពហុំ ហំរញំ អ-ពយ អកមំសុ ។ អ៩ទោ ដឹរ តោ តោមារភញ្ជោ ကေးအား ဗါလီရာ ဗဒူးလျှ ဗုဗ္ဗိုးအား ဗူးလာ ဗီလာ-នោ តំ តំភ័ត្តម័តំ ។ ឯត៌សុក្គ អាចវិយ សេដ្ដីអរិយា-យ សត្តាស្មាំតោ សីសាតានោ កិច្ច អាទរិយ សេដ្ឋិ-តាំយំ តំអាំត្នាហ័តំ ។ អ៩ទោ ដឹវភោ គោមារកទ្នោ យេន សេដ្ឋិស្បូកមានតិស្បូ និឋសនំ គេនុមសន្ល័ទំ ទម-សន្ត័ទំនា នោយកំ អណាមេសំ កម្ម ភណេ នោយកែ សេដ្ឋិភរិយាយ ចាវឧ ៧ខ្មែរ អយ្យេ អាងតោ សោ តំ នដ្ឋតាមោធិ ។ រាវមាមវិយាធំ ទោ សោ នោកវិកោ ដាំតាស្បៈ កោមារកច្សប្ប បដិស្បៈណិត្វា យេធ សេដ្ឋិ៖

9%

.បីវរក្ខុុក: រឿងដីវិកភោមារភត្យ នឹងរឿងសេដ្ឋិភរិយា

សេចក្តីរិះគឺតដូច្នេះថា ផ្ទុវអស់ទាំងនេះជាផ្ទូវជាច់ស្រយាល មានទឹកតិច មានចំណីតាហាតេច នរណាដែលមិនមានស្យៀងតាហារហើយមិន ជាយនឹងទៅបានទៀយ បើដូច្នោះ គួរគាត្វាអញដើរស្វែងរកស្យៀងសិន (រួចសឹមទៅ) ។

(៣៦) សម័យនោះឯង ក្នុងក្រុងសាកេតមានករិយាសេដ្ឋីម្នាក់ កើតជម្មីឈឺក្បាល ៧ ឆ្នាំហើយ ។ ពួកពេទ្យដែលជាទិសាចាមោត្តយ៉ាំង ធំ១ ប្រើននាក់នាំត្នាមកព្យាបាល ក៏មិនអាចធ្វើឲ្យជារោគបាន ហើយនាំ យកតែ ជ្រាក់ទៅជា បើន ។ គ្រានោះ ជីវិកកោមាវកត្យជានចូលទៅ ក្រង សាកេតហើយសូរមនុស្សទាំងទ្យាយថា នៃនាយ នរណាមានជម្មី(១៖) នវណាឲ្យខ្ញុំព្យាចុាល (ខ្វះ) ។ មនុស្សពំងនោះច្រាប់ថា បពិត្រលោក អាចារ្យ មានតែករិយាសេដ្ឋនេះមានជម្មីឈឺក្នុងក្បាល ៧ ឆ្នាំហើយ បតិត្រ លោកអាចារ្យ អ្នកអញ្ជើញទៅព្យាចាលករិយាសេដ្ធីចុះ ។ វេលានោះ ជីវិកកោមារកតក្រំបានចូលទៅកាន់លំនៅរបស់សេដ្ឋ័គហបតិ លុះចូល ទៅដល់ហើយក៏បង្គាប់នាយទ្ធាថោ នៃនាយទ្ធារ ចូរអ្នកឯងទៅជំរាប ភរិយាសេដ្ឋថា បពិត្រអ្នកមា្ចស ឥឡូវមានគ្រិពេទ្យអញ្ជើញមក គាត់ ចន៍ឃើញអ្នកម្ចាស់ ។ នាយទ្ធាវនោះបានទទួលស្តាប់ពាក្យជីវភគោមាវ-កត្វ ដោយពាក្យថា ចាទលោកអាចារ្យ ហើយក៏ចូលទៅកេតវិយាសេដ្មី

52

វិនយបិគិតេ មហាវត្តោ

ភាំយា តេនុបសន្ថ័ទិ ឧបសន្ថ័ទិត្វា សេដ្ទិភាំយ វានន. វេវាខ វេជ្ញោ អយ្យ អាកតោ សោ តំ ឧដ្ឋ កោមោតំ ។ តិនំសោ ភណេ នោះភិត ៥ដ្ឋោត ។ ឧមារតោ អយេត្រ ។ អល់ ភណេ នោយតៃ គឺ មេ ឧហកតា វេដ្លោ ការីស្ប៊ុន ពហ្វូ មហន្តា មហន្តា និសាទា ទេក្តា ឋដ្ឋា អាកន្លា តំកាំចូន្លា នាសក្ខាំសុ អហេកំ តាតុំ ពហុំ ហិវញ្ញំ អានាយ អកមំស្ងូតំ ។ អ៩ទោ សោ នោកវិតោ យេន ដីវីកោ កោមារកច្នោ តេខ្មមសន្ត័ទំ ឧបសន្ត័-ទំត្វា ជីវកាំ កោមាភេខ្ញុំ ឯទនេវេច សេដ្ឋិភរិយា អា-ເປັນ ຟາຍາຍາ ສຸດ, ສເໜາ ເຮາມາພູ ພູ ເຄ ຮອາ. កតា ៧ដ្ឋា ការីស្បូត៌ ពហ្វ មហន្លា មហន្លា និសាទា-មោត្តា ៥ដ្ឋា អាកត្តា និតិខ្លួន នាសត្តិសុ អហតំ តាតុំ ព ហុំ ហិរញុំ អា នាយ អកមំស្ងិ ។ កច្ច ភណេ នេះកាំកែ សេដ្ឋិភរិយាយ ទាវន វេដ្លោ អយ្យ រវវមាហ ຍາ ຄຳ អເພງ ຍຸທ ຄຳກຼໍ អຊາ ຈຳ ພຊາ ມາກຄາ អ ហោស តនា យំ ៩ ខ្មេយ្យសំ តំ ឧ ខ្លេយ្យសំតំ ។ រ) អាខលោធិ ទោ សោ នោយកៃតា ដីវិតាស្ប

វិនយប័តត មហាវត្ថ

លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងករិយាសេដ្ឋីថា ៥ពិត្រ អ្នកចាស់ ឥឡូវមានគ្រុពេទ្យអញ្ចេញមក គាត់ចង់ឃេញអ្នកចា្តស់។ ឯ តវិយាសេដ្តីក៏សូវថា នៃនាយទ្វាវ គ្រៃពេទ្យនោះតើថែបយ៉ាងណា ។ នាយ ទ្វារជ័រាបថា បពិតែអ្នកម្ចាស់ គ្រីពេទ្យនោះនៅក្មេងទេ ។ ឯកវិយាសេដ្ឋី ក៏តបថា កុំទៀយនាយទ្វាវ (គានាទ្យនៅក្មេងម្នេះនឹងធ្វើកោតអញឲ្យជាម្ដេច ជាន ន្រពេទ្យដែលជាទំសាជាចោត្តយ៉ាំងធំ ។ ចើននាក់កំពានមកព្យ-បា**ល**ហើយ ក៏គន់មិនអាចនឹងធ្វើពេនឲ្យសះដាបាន នាំយក(បាក់ដាច្រើន ពៅហើយ ។ ១ណៈនោះ នាយទារក៏បានចូលកៅកេដីវកកោមារកត្យ វិញ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងជីវកកោមារកត្យថា បពុំត្រលោកអាចារ្យ ករិយាសេដ្ឋីមានទិយាយយ៉ាងនេះថា កុំឡើយនាយ ទ្វាវត្រពេទ្យនៅក្មេងម្ល៉េះនឹងព្យាបាលរោគអញឲ្យសះជាម្ដេចបាន ត្រពេទ្យ ដែលជាទិសាបាមោត្តធំ ។ (ច្រីននាក់បានមកព្យាបាលក៏គង់មិនអាចនឹងធ្វើ ពេតឲ្យសះជាបាន នាំយកប្រាក់ជាច្រើនទៅហើយ ។ ឯជីវកកោមកេត្យកំ និយាយវិញថា នៃនាយទាវ ចូវអ្នកឯងទៅជំរាបភរិយាសេដ្ទីថា បពិត្រអ្នក ច្ចាស់ គ្រីពេទ្យចាននិយាយពាក្យយ៉ឺងនេះថា បពិត្រអ្នកច្ចាស់ អ្នកច្ចាស់ កុំអាលឲ្យវត្ថុអ្វី ។ មុនឲ្យើយ ចាំអ្នកម្ចាស់ដារោគពេលណា អ្នកម្ចាស់ចង៍ឲ្យ វត្តណាក៍តប្បីឲ្យវត្តនោះ ក្នុងពេលនោះចុះ ។ នាយទ្ធាវនោះទទួលស្គាប់

បីវិវត្ថុន្ធពេ ដីវ៉ាហេចារភចូវត្ថុ សេដ្ឋិភរិយាវត្ថុ

၏ ဓားအင္မမ႑ စ ဦးမ႑လာန္နာ ၊ ယ ေ (မ ဦး Bitch ၊ အဒု-ပေလန္လံရဲ့ စရမာန္လံရဲ့စီးစာ မောင္ခ်ီးမွားကို စရာမေရးမိုင္မာ អយ្យ រាលា ស តាំ អយ្យ ឬ តេំញំ អនាសំ ယ္က မႏၵက မးစားဆံုးရက္က ယံုးရစ္မယ္စုဆံုးစံုး ឧដ្លេយក្រសិតិ ។ គេឧញ៍ កណេ នោកវិតា ឋាន្លា អ. តច្ឆត្វតំ ។ រ) អយ្យេតំ ទោ សោ នោយពិតា សេដ្ឋិ. ភវិយាយ ខដិស្បូណ៌ត្វា យេន ដឹវតោា គោមារកច្វោ តេះ បុសន្ត័ទំ ឧបសន្ត័ទំត្វា ជីវភាំ កោមារភថ្នុំ ឯគន-ហេខ សេដ្ឋិកវិយា តំ អាចវិយ បញ្ញោសត័ត៌ ។ អ៥លា ជីវីកោរ តោមារកច្នោ យេន សេដ្ឋិភរិយា តេនុមសន្ត័មិ ទមសន្ត័ទិត្វា សេដ្ឋិភរិយាយ វិតារាំ សល្វត្វេត្វា សេដ្ឋិ. ភាំយំ ឯតឧកេច បសតេន ទេ អយ្យេ សប្បិតា អត្តោភិ ។ អ៥ទោ សេដ្ឋិភរិយា ដឹវតាស្ស តោមរា-ភទ្ទុស្ប បសត៌ សប្ប៍ នាបេសំ ។ អ៥លោ ជីវំកោ កោមារកច្នោ តំ បសតំ សព្វី នានាកេសដ្លេហ៍ ជំប្បចំត្វា សេដ្ឋិភរិយំ មញ្ចុះតា ខ្មត្តានំ និមដ្ឋាមេត្វា^(*)

• និបាតេត្វាតិបិ បាហេ ។

No

ចីវរត្តន្ធុក: រឿងគឺវិកតោមារកត្យ នឹងរឿងភរិយាសេដ្ឋី

ពាត្យជីវិតកោមារកត្យ ដោយពាត្យថា ថ្លាទលោតតាចារ ្យើយក៏ចូល ទៅកេះតិយាសេដ្ឋិវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយកំទាននិយាយពាក្យនេះនឹង ករិយាសេដ្ឋីថា បតិត្រអ្នកម្ចាស់ គ្រុពេទ្យបាននិយាយពាក្យយ៉ាំងនេះ ថា បតិត្រអ្នកម្ចាស់ អ្នកម្ចាស់កុំអាលឲ្យវត្ថុអ្វី ១ មុនឲ្យ័យ ចាំអ្នកម្ចាស់ ជារោគវេលាណា អ្នកមាស់ចង៍ឲ្យវត្ថុណាក៏គប្បីឲ្យវត្ថុនោះក្នុងវេលានោះ ចុះ ។ ឯករិយាសេដ្ឋីក៏ជ្រាបថា នៃនាយទាវ បើដូច្នោះសូមឲ្យគ្រុំពេទ្យ អញ្ចេញចូលមកចុះ ។ នាយទ្វារនោះចានទទួលស្តាមពាក្យករិយាសេដ្ឋី ដោយពាក្យថា ធានអ្នកម្ចាស់ ហើយក៏ចូលទៅរកជីវិតកោមារកត្យវិញ បតិត្រលោកអាចារ្យ ករិយាសេដ្ធឲ្យអញ្ចេញលោក ។ វេលានោះ ជីវភកោមារកត្យក៏ចុនទទួលទៅកេតយោសេដ្ដី លុះចូលទៅដល់ហើយ តំសង្កេតស្គាល់វិការរបស់តរិយាសេដ្ដី ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹង ភរិយាសេដ្ឋីថា បតិត្រអ្នកម្ចាស់ ខ្ញុំបាទត្រូវការសប្បិ ១ ទូកដៃ ។ លំដាប់នោះ ភរិយាសេដ្ឋក៏ចុរនបង្គាប់ឲ្យគេឲ្យសប្រិ ១ ឲ្យដៃទៅជីវក កោមាវកត្យ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារកត្យកំចុរនស្វសញ្ចិនោះជាមួយ ខ៌ិនថ្នាំទាំងឡាយផ្សេង ៗ រួចហើយឲ្យភរិយាសេដ្ដីដេកផ្ការលើគ្រែហើយ

No

វិនយប់ដំពេ មហាវណ្ដោ

စန္ခုရာ မအဆို ၅ မင္ခုစာ မ မင့္ခ်ဳိ စန္ခုရာ နိမ့္ခ် ဗုခု၏ ရခ္ဂရွိ ၅ မင္တုစာ (လင္ရွိအာဏာ ၈ စင်ာခ္ကုတ ឧុដ្ឋហិត្វា នាសំ អាណា ទេសំ ហន្ទ ដេ ៩ទំ សព្វ័ ខំចុនា កណ្តាញ័ត៌ ។ អ៩ទោ ដឹវតាស្ស តោមារកចូស្ស យត្រ ហិ នាម ឥមំ នន្តន័យនម្នំ សព្វី ចិច្តនា ရာဟာဗေလျှရှိ စတုန္တာနဲ့ ေမေ မတချာနဲ့ မတချာနဲ့ ភេសដ្ឋាន នុបកតាន៍ គាំម្យិមាយ តាញ់^(ង) នេយ្យឧម្ម័ ឧស្មត័ត៌ ។ អ៩ទោ សេដ្ដិភរិយា ជីវតាស្ម តោមារ-កច្ចស្ត្រិការំសល្វក្តេត្វា ជីវតាំ កោមារកចំបូនឧវោច តិស្បូ ត្វំ អាចវិយ វិចនោស័តិ ។ ឥន ទេ ឯនឧទោស៍ မင်္ဂျာက္ အေကာက္ အေကာက္ အေကာက္ အေကာက္ အေကာက္ စာဖ နပ် စစ္စစ်ယစမ္မီ လပ်ိဳ စိစ္စာ ဓာတာဖလျဲ့ ពហុតាន៍ ៥ មេ មហក្បន៍ មហក្បន៍ កេសដួរនំ ရေဗဂနာနိုင်္ကေမျိုမာဏီ ကော့စို နေယျခန် အမျခန် အ មយំ ទោ អាពយៃ អាការិកា លាម នុខជាលាមេតុស្បូ

nya

បញ្ចែកថ្នាំនោះ ។ ១ណះនោះ សប្បីដែលជីវតតោមកេត្យបានច្រកទៅ ហើយនោះកំនូវចេញពីមាត់។ គ្រានោះ ករិយាសេដ្ឋកំឡុកសប្បិនោះទៅ ក្នុងកន្តោរហើយបង្គាប់ទាសីថា ចូវនាងយកសំឡីមកផ្តិតសហ្វ៊ិនេះចេញ ។ ជីវែកកោមាវតត្យមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា អើអស្ចារ្យន្វីម្វេះ វេលា ខោះ _[งเห_{นีะเ}ละต่า [งีหร ณา ง่เต้ เตาะธาร (ธาร งีน ก งั้น ก ง จุโยก สู้ ส សហ្វ៊ិនេះ ដែលជារបស់គូរតែចោល ម្យ៉ីងទៀត ថ្នាំដែលមានដំទៃរួទ្រើនៗ អញចានបើប្រាស់អស់បើនទៅហើយ ស្រីជាម្ចាស់ផ្ទះនេះ នឹងឲ្យទេយ្យ-ធម៌ (វង្វាន់) តិចតុចដល់អញដុច្ចទេជាន ។ លំដាប់នោះ ករិយាសេដ្ដី សង្កេតស្គាល់វិការជីវតកោមារកត្យ ហើយកំបាននិយាយពាក្យនេះនំងជីវត កោមាវកត្យថា នៃលោកអាចារ្យ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានចិត្តប្លែកម្លើះ ។ ឯជីវត្តកោមកេត្យតូមវិញថា ខ្ញុំចាទមានសេចក្តីរិះគិតក្នុងទីនេះយ៉ាងនេះថា អស្ចារ្យអ្វីម្វ៉េះ ស្រីមេផ្ទះនេះជាស្រីអន់ណាស់តើ ព្រោះនាងឲ្យទាស័យក **พํง**เียกผู้ลพบเเราะ **เ**สณสารยพ่ลูรโลงอาณ ยา"นเอโล ยาเสณ មានដំខ្មែរ ចើន 🤊 អញជាន បើជ្រាស់អស់ចិន ទៅ ហើយ ស្រីជាម្ចាស់ផ្ទះ នេះនឹងឲ្យទេយ្យធម៌តិចត្ចចដល់អាត្វាអញដូចម្ដេចបាន ។ ឯកវិយាសេដ្ឋីតថ វិញថា នៃលោកអាចាះ យើនជាស្រីគ្រប់គ្រងផ្ទះគួរចេះសំចៃសហ្ជិនេះ

ធិវរត្តនូតេ ដ៏វតតោមារភចូវត្ថុ សេដ្ឋិភរិយាវត្ថុ

សញ្ញមស្ស វាមេតំ សប្បី ឱាសានំ វា កម្មការនំ ក ចានត្តញ្ចនំ កំ មនីមការណេ កំ អាសិត្ត៍ មា ភ្នំ မာင္မႈက နင္းစာမွာ ေဆးေၾကာက္ ေဆးကို က က ေ ស្បត់តំ ។ អ៩ទោ ជាតោ កោមកេច្នោ សេដ្ឋភាំ យាយ សត្តសៀត សីសាពាធំ វាគេនៅ ឧត្តតាម្មេន អបតន្ត្រី ។ អ៥ទោ សេដ្ឋិភរិយា អភេតា សមានា ដីវតាស្ស តោមារកចូស្ស ខត្តារំ សមាសព្វន៍ ទានា-សំ ។ ខុត្តោ មាតា មេ អភេតា ឋិតាតំ ខត្តាវិ សហ-ស្ពានិ ទានាសំ ។ សុលាំសា សស្បូ មេ អហតា ឋិតាតិ ខត្តាវិ សហសុក្គន៍ ចានាសំ ។ សេដ្ឋី កហមតិ ភរិយា មេ អភេតា ឋិតាតិ ខត្តាវិ សមាសុព្គន៍ មានាសំ ដីវីតោ តោមាភច្នោ តាន់ សោន្យសសហសុព្គន៍ អានាយ នាសញ្ទូ នាសិញ្ទូ អសុប្រ៩ញ្ទូ យេន វាជំ-ကက် အေခ ဗန္တာ့မ်ိဳ မခုဗုံး၅ခ ယေခ ာခံကတ် ယေခ អកយំ រាជតុមារំ វាននរោច ឥនំ មេ នៅ មឋមតាអ្នំ

បីវរព្វត្វក: រឿងដីវិកកោមារភត្យ ន៍ងរឿងភរិយាសេដ្ឋី

សប្បីនេះនំងធ្វើជាញុំលាបដើងពួកទាស:ពួកកម្មករ ឬនំងស្រោចទៅក្នុង កិច្ចដែលធ្វើប្រទីប ក៏គង់តែប្រសើរ នៃលោកអាចារ្យ លោកកុំតូចចិត្ត ទ្យើយ ទេយុត្រមិរបស់លោកមុខជាមិនសាបស្កន្យទេ ។ ១ណៈនោះ ជីរកកោមារកត្យក៏បានផ្ទះជម្ងឺឈឺក្បាល ៧ ឆ្នាំរបស់ភរិយាសេដ្ឋីដោយការ ចកតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ។ វេលនោះ ករិយាសេដ្តីកំបានសះជារោគនោះទៅ ហើយបានទ្យ (រង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈ ទៅជីវកកោមារកត្យ ។ **ឯកូនប្រសត់ត**ថា មាតារបស់គ្នាត្នាអញជានសះជាជម្ងឺហើយ ក៏បានឲ្យ (រង្ខាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈទៀត ។ ឯស្រីជាកូនប្រសាគិតថា ម្តាយក្មេករបស់មាត្មាអញជានសះជាជម្ងឺហើយ ក៏ជានឲ្យ (វង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាខ់កហាមណៈទៀត ។ ឯសេដ្ឋគហមតិគិតថា ករិយារបស់អាតាអញ ជានសះជាជម្ងឺហើយ ក៏ឲ្យ (វង្វាន់) ចំនួន ៤ ពាន់កហាបណៈ ហើយ ឲ្យទាសាទា សិន៏ជរថ ទឹមសេះ (ชែមទៀត) ๆ โลเธาะ ฉี่สำเกายากลุ ពុននាំយក (រង្វាន់) គំង ១៦ ពាន់កហាបណៈនោះ នឹងទាសាទាសី ទាំងវថទឹមសេះហើយចេញទៅក្រង៍រាជគ្រឹះ ក៏បានចូលទៅរកអកយ. រាជកុមារព្វដក្រងរាជគ្រឹះដោយលំដាម លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាន និយាយភាក្យនេះនឹងអកយកជកុមាថោ សូមឲ្រជំមេត្តា ហ្វ្រេស វន្ទាន់

វិនយម៌ង:ក មហាវក្តោ

សេន្យសសហស្សាធំ នាសោ ខ នាសំ ខ អស្សាថោ ខ មឌិត្តណ្ហាតុ មេ នេវេ ទោសវនិតាន្តំ ។ អល់ ກເພາ ລິ້າຄາ ອຸໝູ່ເພາ⁽⁾⁾ ເກາອຸ អຍຼາຄາຫຼ⁽⁾ អເລູຍຸແ ລໍແຜນ ຍາເຍຍາສ້ ໆ ມີກໍ ເຂກສ໌ ເອາ ລິກເສາ ເສາ-មារកច្នោះ អកយស្បៈ រាជកម្មមារស្បៈ ខដំស្បូណ៌ត្វា អកយស្បូរជនាទារស្បូ អន្តេបុរា ជំវេសន៍ មាបេសំ ។ (៣៧) នេះ ទោ បន សមយេន វញ្ញោ មានដស្ប လေခဲ့ထဲလျှ စိမ္ဗီလာလျှ အဇစ္စလာစားရာ ဟောင်္စ ဖ မာಜာ လာစားအခ မေးကိုယ်နို့ ၊ အိုးယာ နို ကူ ទម្លះឈ្លេះឆ្នំ ទទុធីនាធិ នេយា មុម្លំ នៅស្បូ ទម្បន្នំ នចំ. រសេរ។^(៣) នេកេរិជាយិស្សតិតិ ។ ទេន ភដា មន្ត្**ំ ហោតិ** ។ អ៥ទោ រាជា មាកនោ សេចំយោ តិថ្និសារោ អកយំ រជតុមារ វត្តកេច មយ្ណ៍ ទោ ភាណេ អគយ តានិសោ អាញនោ សាដតា លោហ៍នេន មត្តិយន្តិ នេះយោ និស្វា ឧប្ផូណ្ហេឆ្នំ ឧតុន័នាន៍ នេយ មុខ្មុំ នេះស្បូ ឧប្បន្នំ

sile

វិនយមិដក មហាវត្ត

ពំឥ ១៦ ពាន់ក្តី ពាសាក្តី ពាសីក្តី សេះឆំងថេក្តី នេះជាស្នាដៃដំបូងរបស់ ទូលបង្គន់ជាខ្ញុំ សូមព្រះសថ្មតិទេពទ្រជ់ទទួលយកគ្រឿងសម្រាប់ចំតារឹម របស់ទូលបង្គំជាខ្ញុំចុះ ។ ឯអភយរាងកុមារក៏តបប់ា នៃនាយដីវក: ណ្តើយ (បេស់ទាំងនេះ) សេចនឹងអ្នកឯងចុះ ប៉ីនៃត្រវអ្នកឯងសាងលំនៅ ក្នុងបូរីរបស់យើង ។ ឯដីវិកកោមារកត្យ បានទទួលស្តាប់ព្រះបន្ទូល អកយរាដកុមារដោយពាក្យថា បតិត្រៃព្រះសម្មតិទេព ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏បានសាងលំនៅក្នុងរាំងរបស់អកយរាដកុមាវ ។

(ញ៧) សម័យនោះឯង ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្តិសាវ ទ្រង់កើត រោតឬសដូងបាត ។ សំពត់សាដកទាំងឡាយក៏សឹងតែប្រឡាក់ទៅដោយ ឈាម ។ ពួកព្រះនាងទៅឃើញហើយក៏ចំអកថា ឥឡូវនេះព្រះសម្មតិ-ទេពទ្រង់មានរដូវហើយ ផ្កាំគឺឈាមបានកើតទ្បើងដល់ព្រះសម្មតិទោ ហើយ មិនយូរប៉ឺ្មឆ្នានទេព្រះសម្មតិទេពមុខដានឹងប្រសួត(បុត្រ)មិនទាន ។ ព្រះមហាក្សត្រក៏ទ្រង់អៀនអន់ដោយហេតុនោះ ។ វេលានោះ ព្រះបាទ មាគធសេនិយពិម្តិសាវ ទ្រង់មានព្រះរាជនុង្ការសួរទៅអកយរាជកុមាវថា នៃនាយរេភ័យ យើងមានជម្ងឺប្រាកដដូ ប្នោះហើយ អស់ទាំងសំពត់ សាដកប្រឡាក់ទៅដោយលោម ឯពួកនាងទេវីឃើញហើយក៏ចំអកថា ដូទ្បូវនេះព្រះសម្មតិទេពទ្រង់មានដេវូហើយ ផ្កាំគឺឈាមបានកើតទ្បើង ចីវរត្តន្តុកេ ពិម្តិសាររាជវត្ថុវាគន្តលានាធាហ

នចំកេសត្រ នេវេរ វិជាយិសត្រូន័នំ ឥន័្យ កលោ អកយ ဆန်းမံ အဆို ဆာဆာ ကော စ ဆိုက်စွေ ယျာဆို ၅ မယ် នៅ អម្លាត់ ដឹកតា ៥ជួរ នក្លោ ។ ខ្លែកោ សោ នៅ តំតិច្ចិស្ត្រីតំ ។ តេនហ៍ ភាណេ អភយ ដឹវគាំ វេដ្ឋំ អាណាមេហ៍ សោ មំ តំតិខ្មុំស្បូត័តំ ។ អ៩ទោ អភ-យោ រាជតុមាររា ជីវតាំ តោមារភម្នំ អាណាមេសំ កច្ច ភណេ ជីវភា រាជាធំ គំភាំច្នាហ័តំ ។ សំ នេកតំ សេ ផ្ទុះយោ យោសស្រ័ អង្គលាសារី បន្ទុសាសារី ខដ៍ស្មូណ៌ត្វា ឧទេឧ ភេសថ្លំ អានាយ យេឧ រាជា មាកនោ សេនិយោ គឺម្តិសារោ នេទ្ទមសន្ត័ម ទូមសន្ត័-ទិត្វា រាជានំ មាកដំ សេនិយ៍ ពិទ្ធិសារំ ឯតឧកេច អតានំ តេ នៅ បស្បាទ័ត⁽⁰⁾ ។ អ៩លោ ដីរំកោ តោមកេច្នោរញោ មានជស្ប សេន័យស្ប តិម្តិសា-ស្ប៊េ គតចូលាតាដំ ឯតោទ្រវ អាលេចេន អចតាឡាំ។ អ៥ ទោ រាជា មាន នោ សេ ដំ យោ តំ ខ្ញុំសាររា

ญห

ច័វរក្ខន្ធក: និយាយពីរឿងទ្រិះបាទពិម្តិសារកើតពាតឫសគ្លងបាទ

ដល់ ព្រះសម្មតិ ខេពហើយ មិនយូវប៉ឺន្មានទេ ព្រះសម្មតិ ទេពមុខដានីន บหาร์ (บุโล) ยิธราธ โรธานหลัง เพลงภูษหลูเมล อา អ្នកស្វែន៍រកពេទ្យណា ដែលអាចព្យាចាលយើនថាន ។ អកយកដ-កុមារតបវិញថា បតិត្រៃទេះ មម្មតិទេព ពេទ្យរបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គឈ្មោះជីវក: នៅក្មេងជាមនុស្សកំពុងចំរើន ពេទ្យនោះនឹងព្យាបាលព្រះសម្មតិទេព ចាន ។ ព្រះមាទពិម្លិសាវត្រាស់ថា នៃនាយអភ័យ បើដូច្នោះចូរអ្នក បង្គាប់ពេទ្យដីកែ:ឲ្យគេមកព្យាជ្**ាល**អញចុះ ។ លំដាប់នោះ អកយ**ព**៨. កុមារក៏បានបង្គាប់ជីវកកោមារកត្យថា នៃនាយជីវក: ចូរអ្នកឯងទៅពុ . ចាលរោគថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ ។ ជីវិកកោមាវភត្សចានទទួលបង្គាប អកយរាជកុមារដោយពាក្យថា ករុណាវិសេស ហើយក៏នាំយកថ្នាំចំនុន មួយក្រចកចូលទៅគាល់ព្រះចាទមាគជសេនិយពិម្តិសាវ លុះចូលទៅ ដល់ហើយក៏ក្រាបទូលត្រះចុះទមាគធសេនិយពិម្តិសារដូច្នេះថា សូមទ្រ៨ ព្រះមេត្តា (ជុាស ខ្ញុំព្រះអង្គសូមមើលដម្ងឺព្រះអង្គ ។ វេលានោះ ជីវិកកោ-មាវភត្យក៏បានផ្ទុះរោគឬសដុងបាតរបស់ព្រះបាទមាតជាសេនិយពិម្តិសាវ ដោយលាបថ្នាំតែម្តង ។ គ្រានោះ ព្រះធាទមាគធសេនិយពិម្តិសារ

พร

វិនយបិឝកេ មហាវត្តោ

អហេតោ សមានោ ខញ្ ឥត្តិសតានិ សព្វាលខ្លាំ វិភ្ទុសាខេត្វា⁽⁹⁾ ងុមុញាខេត្វា ឌុញ៉ូ តារាខេត្វា ដីវភំ តោមកេច្ន វាននកេច វានុ ភណេ ដឹវតា ចញ្ចុំ ឥត្ឌ័សតាន់ សញ្ជាលផ្លាំ តុល្អំ ហោត្វតំ ។ អល់ នៅ អនិតារាំ មេ នេវេ សវត្វតិ ។ តេនហិ ភាណ ដីវភា មំ ទុបដ្តមា ឥត្តាតារញូ ពុន្ធប្បមុំ ភិក្តុ-សន័្យញាត៍ ។ សំ នេវាតំ ទោ ដឹវ តោ តោមាភច្នោ រញោ មានជស្បៈសេន័យស្បតិម្និសារស្ប បច្ចុស្សាសំ ។ (៣៤) តោន ទោ បន សមយោន រាជកាមាតាស្ប សេដ្ដិស្បូ សត្តវស្មិតោ សីសាពានោ ហោតិ ។ ពហ្វ បហត្ថា បហត្ថា ខំសាចាមោត្តា ៥ដ្ឋា អាកត្តា តំ-ကိုင္မင္သာ ဆႀက္က်ဳိးမွ ၾကးကို ကားရံု စပံု စားက္ကံု မာ-နာယ မခမို ၅ ခမိုင္ ဟိုင္လွီတို စစ္နက္ရာ (ကေရိ ၅ រ) ភាញ ៧ភ្លា រាវមាមាំសុ មញ្ចមំ ធំវស់ សេឌ្ន័ កមាមតំ តាលំ គារិស្ត្រីតំ ។ ៦តេច្ច ៥ដ្ឋា ៦វិមាហំសុ សត្ថមំ និវសំ សេដ្ដី កហមតំ តាលំ តាវិស្សត័ត៌ ។

NЪ

នៃយប៌ងត មហាវត្ត

ទ្រង់ចុនសះដារវាគហើយ ទើបទ្រង់ឲ្យពួកស្រីទាំង ច្រាំយេស្អិតស្អង ${}_{i}$ គ្រឿងអលង្ការទាំងញូងហើយឲ្យដោះចេញ ្រទែងឲ្យគរជាគំនរុរួប $[{}_{e}$ ង់ ត្រាស់ទៅន៍ងជីវកកោមារកត្យដូច្នេះថា **នៃនាយជីវកៈ** គ្រឿងអលង្ការទាំង ពូជបេស ស៊ែទាំង ជ្រុវយនេះត្រវិជ្ញានអ្នកឯងហើយ ។ ជីវិកះកាមាវកត្យ ក្រាបទូលថា សូមទ្រន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស កុំព្រយព្រះរាជហឫទ័យ ទ្បើយ សូមព្រះសម្មតិ ទេព ទ្រង់ គ្រាន់តែវលឹកទបការរបស់ ខ្ញុំព្រះអង្គចុះ ។ ព្រះ **ឲ្យទត់ម្តីសារត្រាស់ថា នៃនាយជីវក: បើដូ**ប្រោះចូរអ្នកឯងបម្រើយើងផង ស្រីស្នំផង ភិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានផង ។ ជីវកកោមារភត្យបាន *ទទុលស្តាប់ទ្រះរាដ ៖ ផ្ការ ព្រះបាទ មាគ ធ សេនិយពិម្តិសារ ដោយពាក្យថា* បតិត្រពេះសមតិទេត ព្រះករុណាវិសេស ។ (៣៨)សម័យនោះឯងសេដ្ឋនៅក្រងរាជគ្រឹះកើតកោគឈឺក្បាល៧ឆ្នាំ ហើយ ។ ពូកពេទ្យដែល**ជាទិសា** បាមោត្តធំ ។ បើខនាក់មកព្យា**ជា**លក៏មិន អាចនឹងកែកេតឲ្យសះជាជាន នាំយកតែប្រាក់ជា បើនទៅ ។ ម្យ៉ាងទៀត សេដ្តីនោះពុកពេទ្យក៏ចោះចង់ចោលហើយ ។ មានពុកពេទទ្រុះនិយាយ យាំងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានិងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី៥ ។ ពួកពេទ្យ ទូះនិយាយយ៉ាង៍នេះថា សេដ្ឋីគហបតិមុខជានិងធ្វើមវណកាលក្នុងថ្ងៃទី៧ ។

ចីវរត្តូឝ្វកេ រាដគហកសេដ្ឋិវត្ថសីណភានកថា

អ៩ ទោ រាជកាញតាស្បូ នេកមស្បូ រៀងឧ ហោសំ អយំ ទោ សេដ្ដី ឧមាមតំ ពហ្វមតាអា ក្មោរ ខៅ នេឌមស្បូ ខ អចិន ៧ភ្លេហិ ខត្តត្ថាតោ សភាទ្នេ ៧ភ្លា សមោហំ-សុ ខញ្ចុម ធិរស់ សេដ្ឋ ឧមាមតំ គាល់ គារស្ត្រតំ រ) ចេច ជ្រូ ជាអាមាមាំសុ សត្តមំ ធំអើ សេដ្ឋី កហ-ខតិ កាល់ ការស្បតិតិ អយ់ ខ ពញា ជីវាកា វេះដ្ឋា តរុណោ កន្រកោ យន្នន មយំ រាដានំ ដីវតាំ ឋេដ្ឋំ យាខេយ្យាម សេដ្ឋី កមាមតំ តំកាំខ្ញុំតុត្តំ ។ អ៩លោ រាជកល តោ ខេកសោ យេន រាជា មាកនោ សេនិយោ ពិទ្ធិសារោ នេខូបសន្ថ័ទំ ឧបសន្ថ័ទិត្វា រាជានំ មានដំ សេនិយំ តិថ្លិសារំ រទៃឧភេខ អយំ នៅ សេដ្ឋី កមាមតំ ពមា្មការោ នៅស្បូ ចៅ នេកមស្ប ច អចំច ៧ខ្លេំហំ ចច្ចគ្នាតោ រៀកច្ចេ ឋេដ្ឋា សមាហំសុ បញ្ចុំថំ ធំអស់ សេដ្ដី កហបត់ គាល់ को स्पुल के भकाष्ट्र एक्षा भाषा में सजू है हो सं សេដ្ឋ កមាមតំ កាល់ ការស្វត័តំ សាជុ នេវេ ជីវតាំ វេជ្ជំ អាណាខេត្ត សេដ្ឋី តមានតំ តំតិចិត្តត្តំ ។

ฟฟ

ចីវរក្ខន្ធក: និយាយពីររឿងសេដ្ឋីក្រុងរាជគ្រឹះកើតរោគឈឺក្បាល

លំដាប់នោះពួកកុដុម្ភិក:នៅក្នុងក្រងរាដគ្រឹះ មានសេចក្តីវិះគិតដូច្នេះថា ផង ម្យ៉ឹងទៀត សេដ្ឋីនោះពួកពេទ្យបោះបង់ហើយ ពួកពេទ្យខ្វះ និយាយយាងនេះថា សេដ្ឋគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី ៥ ព្វកពេទ្យខ្វះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋគហបតិមុខជានឹងធ្វើមរណកាល ក្នុងថ្ងៃទី៧ ម្យ៉ឺងទៀត ពេទ្យជីវត: បេស់ព្រះមហាក្យត្រនេះនៅក្មេង ជាមនុស្សកំពុងចំរើន បើដូច្នោះ គូវតែយើងទុលសូមពេទ្យដីវក:អំពី ព្រះមហាក្យត្រ ដើម្បីព្យាបាលកោគសេដ្ឋីគហបតិ ។ គ្រានោះ ពួកកុដុម្ភិក: នៅក្នុង ក្រុងរាជ ត្រុះ ទោន ចូលទៅ គាល់ ព្រះទាទ មាគធ សេនិយ តិម្លិសាវ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បានក្រាបទូលព្រះបាទមាគធសេន័យ ពិម្និសារថា សូមឲ្រជំព្រះមេត្តា ជ្រោស សេដ្ឋិតហបតិនេះមានទុបការ: ច្រើនដល់ព្រះសម្មតិទេពផង ដល់ទុកកុដុម្ភិកៈផង ម្យ៉ាងទៀត ពួក ពេរក្រំព្រោះចង់ហើយ ពួកពេទ្យខ្វះទិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋិគហបតិ មុខជាន៍ជធ្វើមរណកាលក្នុជថ្ងៃទី ៥ ត្បូកពេទ្យខ្វះនិយាយយ៉ាងនេះថា សេដ្ឋិតហបតិមុខជានឹង ធ្វើមរណភាលក្នុងថ្ងៃ វិលា យើង ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមត្រះសម្មតិទេពទ្រជ់បង្គាប់ពេទ្យជីវកឲ្យព្យាញាលាសេងដ្តីតហបតិ ។

กก

វិនយបិឥកេ មហាវគ្គោ

អ៩ទោ រាជា មាកនោ សេនិយោ ពិម្តិសារោ ដាក់ តោមកេចុំ អាណាមេសំ តច្ច ភណេ ដឹវតា សេដ្ឋី កហមតី តិកិច្ចហើត ។ រាវ៉ានេវាតិ ទោ ជីវាក្រា តោមកេច្នេរ ញោ មាតជស្ប សេន័យស្ប តិម្និសា-းမႈ ဗင်္ဂမႈ က်ေနာ္ ယေဒ မေနို့ ကေပးခံ အေဒ့ပ-សន្ថមិ ឧមសន្ថមិត្វា សេដ្ដីស្បូ កហមតិស្បូ វិតារំ សល្វក្តេត្តា សេឌ្ន៍ កទាមតំ ឯតនាេច សទាមាន្តំ ကေတင်္ခန္နာက္ မေလာင္က မေလာင္က အေလာင္က အ **်း ႑** လဂ္ဂံ လာဗေးဇာယျက္ ၊ ေနာစ်ာတ္ ၊ ေတာရ နာတက္န នេ នា សោត៌ ។ សត្វស^(b) បន ឆ្នំ ឧមាបតំ ឯ តេ ឧ មស្មេធ សត្ត មាសេ និមដ្ឋិតុន្តិ ។ សត្តោមហំ អាមរិយ រ) គោន បស្បេន សត្ត មាសេ និបដ្តិតុត្តិ ។ សត្តសំ បន ត្វំកហបតិនុតិយេន បស្បេន សត្ត មាសេ និបដ្តិតុន្តំ ។ សក្តោមហំ អាចរំយ នុត៌យេន បង្ហោន សត្ត មាសេ ធំមត្តិតុត្ត ។ សក្តាសំ មន ភ្នំ កមាមតំ ឧត្តាលោ សត្ត មាសេ និចដ្ឋិតុត្តិ ។ សត្ញោមហំ អាចរំយ ទុត្តានោ

ន. អភេទាលេយ្យំ ។ ៤ ន. សក្ខិស្សសំ ។

๗๘

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

១៣:នោះ ព្រះបាទមាគផរសនិយពិម្តិសារក៍ទ្រជំបានបង្ហារជីវកកោ. មារកត្យៅ នៃនាយជីវកៈអ្នកឯងចូរទៅព្យាបាលសេដ្ឋិតហបតិចុះ ។ ជីវភ កោមារកត្យទទួលស្តាប់ព្រះរាជនុង្គាវព្រះបាទមាគជសេនិយពិម្តិសាវ ដោយពាក្យថា បតិត្រៃ ពេះសម្មតិ ទេព ព្រះករុណា វិសេស រួចចូល ពៅកេសេដ្ឋីគហបតិ លុះចូល ទៅដល់ ហើយក៏សង្កើតដ៏ងវិការ: របស សេដ្ឋីគហបតិ រួចហើយនិយាយនឹងសេដ្ឋីគហបតិដូច្នេះថា នៃគហបតិ ប្រសិនបើខ្ញុំកែរពគលោកសះជាហើយ តើខ្ញុំនឹងត្រូវចានវង្គានដូចម្ដេច **។** សេដ្ឋគហបតិតបថា លោកអាចាវ្យ សម្បត្តិបេសខ្ញុំទាំងអស់ក្តីក៏ត្រូវ ចានលោក ខ្លួនខ្ញុំក្តីក៏ធ្វើជាខ្ញុំរបស់លោក ។ ជីវិកកោមារភត្យសូរថា នៃគហបតិ លោកអាចនឹងសម្រាន្តផ្អៀងតែម្ខាងអស់ ៧ ខែបានឬទេ ។ សេដ្ឋីគហបតិតបថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងតែ ទ្វាងអស ៧ ខែបាន ។ ជីវតកោមារកត្យសួរថា នៃគហបតិ លោកអាចនឹង \boldsymbol{N} ម្រានផ្អៀងមកទ្ខាងទៀតអ \boldsymbol{N} ៧ ខែចានឬទេ ។ សេដ្ឋគហបតិតប ថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងមកម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែចាន ។ ជីវតកោមាវកត្យសូវថា នៃគហបតិ លោកអាចនឹងសម្រាន្តផ្ទាវអស់ ៧ នៃ ជានឬទេ ។ សេដ្ឋីគហបតិ ប្រាប់ថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្ការ

សត្ថ មាសេ នំបន្លឺតុន្នំ ។ អ៩ទោ ដាំកោា កោមារ-អន្ទោ សេដ្ដី តមាមតំ មញ្ចាក និមដ្ឋាមេត្វា⁽⁾ មញ្-តោ សម្ពន្ធិនា សីសច្បី ឧញ្យនេន្ធា^(២) សិត្តិនំ វិនា ខេ-ទ្ធា ខ្វេ ទាណាកា ខ័មាវិត្វា ជនស្បូ ឧស្បេស៍ ខស្ប-៩^(m) ឥមេ ខ្វេ ចាណាគោ រៀត ខ្លុត រៀត បហាក្-ក់ យេ ទេ អាខរិយា រាវខាខាំសុ ខញុខំ ឌំវសំ សេ-ដ្ដី កមាមតំ កាល់ កាំស្បូត័តំ តេមាយំ មមាល្វភោ ចាណាកោ នំដ្ឋោ បញ្ចុមំ និវិសំ សេដ្ដីស្បូ កហមត៍ស្បូ ဗန္ဓလုန္ငံ ဗၢိဳဏာနယ္မ်ား ဗန္ဓလုန္ငံလျှ ဗၢိဳဏာနာနာ សេដ្ឋ កហមតិ តាលំ កាសត្រំ សុនិដ្ឋោ គេហំ អាចវិយេមាំ យេមិ គេ អាចវិយា ដាមាមាំសុ សត្ថមំ ធំអំ សេដ្ឋី កហមតិ គាល់ គារិស្សតីតំ តេហាយំ စုဒ္ဒ၊ကာ စာယားကာ နိုးမ္မာ မာန္စမီ နိုးမီ (မာမ္မီမျ ကောဗအိမ္နာ မန္စလုန္ရွိ ဗာဏာနယ်မှာ မန္စလုန္ရမ္နာ ပါယာအား လေးဆို ကောဗအို ကာလံ ကာလံုးရဲ့ សុនិដ្ឋោ ទេហំទំ អាទជ័យហំតំ សំភ្នំដំ សម្បដិច្ចានេត្វា 🔹 ខំបាតេត្វាតំបំ បាជោ ។ 🖢 ឱ, ឧប្ផាលេត្វា ។ ៣ ឱ. បស្ស៥យេព្វ ។

ចីវរក្ខុន្ធកេ រាជគហកសេដ្ឋិវត្តសីសាពាធកមា

បឹវរត្វូត្តក: និយាយពីររឿងសេដ្ឋក្រុងរាជគ្រឹះកើតកោគឈឺក្បាល អ.ប ៧ ខែបាន ។ ១ណៈនោះ ជីវភកោមារភត្យក៏ឲ្យសេដ្ឋគហបត៌ដេក លើត្រែរួចចងសេដ្ឋភ្លាប់លើគ្រែហើយវះស្បែកក្បាលវែកថ្មេរ(លោក្បា**ល)** ចេញក៏នាំយកចាណកដាតិ^(១)ចានពីរហើយបង្ហាញដល់ជនថាចូរអ្នកទាំង ទ្បាយមើលចាណកដាតិទាំងពីរនេះចុះ ចាណកដាតិទត្ចចចាណកដាតិទធំ ពួកអាចាវ្យណានិយាយយ៉ាំងនេះថា សេដ្ឋីគហបតិន៍ឹងធ្វើមរណកាលក្នុង ថៃទី៥ (ព្រោះ) ពួកអាចាវ្យទាំងនោះបានឃើញបាណកជាតិធំនេះ ដល់ថ្ងៃ ទី៥ វានិ៍ងជញ្ញាក់យក ខ្លុវក្នុងវលាក្បាលវបស់សេជ្ន័គហបតិ ៗ នឹងធ្វើមវណ• តាល ព្រោះវាជញ្ញក់យក ខ្លូវក្នុងវលាក្បាល គា ខាវព្រំងនោះ គេឃើញ ត្រិវ (របស់គេមិន ខុស ទេ) ចំណែក ខាងពូកអាចារ្យណា និយាយយាំងនេះ ឋា សេដ្ឋីគហបតិន៍ងធ្វើមរណកាលក្នុងថ្ងៃទី៧ (ក្រោះ) អាចារព្រាំងនោះ **ទាន**ឃើញចាណកដាតិតូចនេះ ដល់ថ្ងៃទី៧ វាន៍ឹងជញ្ជក់ខ្លរក្នុងលោក្បាល សេដ្តីគហបតិ ។ នឹងធ្វើមរណកាល ព្រោះកដញ្ចក់ ខ្លរក្នុងរលាក្យាល អាចារ្យ ពំងនោះគេឃើញត្រូវ (បេសគេមិនទុសទេ) រួចហើយទើបបិទថ្មេរ • ជាភិសព្វត្លច ១ (មេរោគ) ។

cild.

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

សឹសព្វី សិទ្ធេត្វា អាលេច អនាសំ ។ អ៩ទោ សេដ្ឋ័ តហមត៍ សត្តាមាស្បូ អច្ចយេធ ដីវេតាំ តោមារភម្នុំ វតនកេច នាហំ អាចវ័យ សត្តោទំ វាគោន បស្បែន សត្ថ មាសេ ជំបដ្លិតុត្តំ ។ ជនុ មេ ត្វំ កហមតំ ម-ដឹស្សាណ៍ សត្តោមហំ អាចវិយ វាគោន ចស្វោន សត្ត មាសេ និមដ្តិតុន្តិ ។ សត្វាហំ អាមវ័យ មដិស្ប-ណ៍ អនាហំ មរិសុក្គមិ នាហំ សក្តោមិ ឯកោន បស្បេជ សត្ត មាសេ ជំបដ្តិតុត្តំ ។ តេចហំ តំ កហ-ဗအိ ဒုအိယေဒ ဗၤလ္မာ့ေလးန္မွာ ဗားလ ဖိုဗင္ဗားတီနီ ၅ អ៩លោ សេឌ្នី កហបត់ សត្តាមារក្ស អទូយេន ជាក់ កោមកេច្នំ ឯតនភេទ នាហំ អាចវិយ សក្តោចិ នុត៌-យេធ បស្បេធ សត្ត មាសេ ធំបន្លិតុឆ្នំ ។ ធន្ម ទេ តុំ កហមតិ មដិស្បូណ៌ សក្តោមហំ អាចវិយ នុត៌យេន ပေးလျှင် လန္တ စားလ စိုဗင္လီနှစ္ခို ၅ လင္ဒာ စာ မာဇနီ-យ ខដិស្បូណ៍ អនាហំ មរិស្បាចំ នាហំ សក្តោទំ នុទ័យេធ បស្បេធ សត្ត មាសេ និបដ្តិតុត្តិ ។ តេនហិ ទ្ធំ កហមន៍ ពន្លានោ សត្ត មាសេ និបជ្ចាហ័នំ ។

ದಂ

វិនយបិដា មហាវត្ត

(លោក្យាល) ហើយដេរស្បែកក្យាលរួចលាបញ្ចំឲ្យ ។ វេលានោះ លុះ កន្ធន៍ជាថ្ងៃទៅ សេដ្ទីគហបតិកំនិយាយទៅនឹងជីវិកកោមាវក់ត្យយ៉ាំងនេះថា នៃលោកអាចារ្យ ខ្ំមិនអាចន៍ងដេកផ្អៀងខាងម្ខាងអស់៧ខែចានទេ នៃគហបតិ កែងលោកចានទទួលថ្កេដានឹង ជវិវកកោមាវភត្សតបថា ខ្ញុំថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្អៀងតែម្ខាងឲ្យអស់ ៧ ខែចាន មិន ដូច្នោះឬ ។ សេដ្ឋ័តបថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំធ្មានទទួលប្ដេជ្ញាតិតមែនហើយ ប៉ុន្តែថា ខ្ញុំមុខជានឹងស្លាប់ (មិនខាន (ពាះ) ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេក ផ្អៀងតែ ម្ខាងឲ្យអស់៧ ខែចាន ។ ដីវែកកោមារភត្យនិយាយថា នៃគហបតិ លើដូច្នោះ ចូរលោកដេក ផ្អៀងទៅម្ខាងទៀតអស់៧ខែចុះ ។ វេលានោះ លុះកន្លង ៧ ថ្ងៃទៅសេដ្ឋីគហបត៌បាននិយាយនឹងជីវកកោមកេត្យយ៉ាំង នេះថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្អៀងម្ខាងទៀតអស់ ៧ ខែចាន **ទ្យើយ ។** ជីវិកកោមារកត្យតបថា នៃគហបតិ ក្រែងលោកចានទទួល <u> ថ្លេ</u>ជ្ញាន៍ន៍ខ្ញុំថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចន៍នដេកផ្អៀន ទៅ ម្ខាង ទៀនអស់ ៧ ខែចាន មិនដូច្នោះឬ ។ សេដ្ឋីនិយាយថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំចានទទួល **ប្តេ**ផ្ញាញ់តាំតមែន ហើយ ថ្មុំន្តែថា ខ្ញុំមុខដាន ន៍ ស្លាប់ (មិន ខាន (ញាះ) ខ្ញុំមិន អាចនឹងដេកផ្អៀងទៅម្ខាងទៀតអស់៧ ខែបានទេ ។ ជីវភកោមារភតា តចថា នៃកហបតិ បើដូច្នោះចូរលោកដេកផ្ទារឲ្យអស់៧ខែវិញចុះ

പ്പ

បឹវរក្ខន្ធកេ រាជគហកសេដ្ឋិវត្ថុសិសាភាគកឋា

អ៥(១ា សេដ្ឋី កហមតំ សត្តាហស្បូ អទ្ធុយេន ដាំកាំ តោមារកថ្នំ វាតនកេខ នាហំ អាចវិយ សក្តោមិ ဒုန္စားက ဆန္စ မားက စိုဗင္ဆီနုစ္စံ ၅ စခု အေ နာမာ. បតិ បដំស្បូណ៍ សក្តោមហំ អាចវ័យ ឧត្តានោ សត្ត មាសេ និមដ្តិតុន្តិ ។ សត្វាហ៍ អាមវិយ មដិស្បូណ៍ អ. ចាហ់ មរិស្បាម នាហ់ សាត្តោម ធុន្តានោ សន្ត មា. ស និបត្តិទុត្តិ ។ អមាញ ទំ កមាមទំ ន វនេយ្យ ပါန္တက်ော် ကို စီစင္တေယာက္ မစီစ ဒန္နမ္းစီ မူမိုက္ရက္ ကုန္႔ကို (o) មយា ញាតោ គឺហិ សត្តាហេហិ សេដ្ឋី កហបនិ អភេ-តោ ភាំស្បួតិត នុដ្ឋេហ៍ កហមតំ អភេគេសំ ដានាហំ ខរិយ ខោះតុ អហញ្កូ តេ នាសោត៌ ។ អលំ កហខត៌ មា ទេ ភ្នំ ស ភ្នំ សា ខ ទេ យ ្យ អ នា សំ មា ខ ទេ នា សោ း၏ လားမာမားႏို ၊ အော် ဗဏ္ဌိ မားမာမားမျိုးစို့ ဖ

១ ១, ២៥ភាព្វ ។

-29

ជីវរត្តនុក: និយាយពីរឿងរាជតហកសេដ្ឋី កើតភេគឈឺក្បាល

លំដាប់នោះ លុះកន្ធន៍ ៧ ថ្ងៃទៅ សេដ្ឋីអហបត៌បាននិយាយទៅនឹងដីវក រកាមារកត្យយ៉ាងនេះថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំមិនអាចនឹងដេកផ្ការអស់៧ ខែចុនទេ ។ ជីវកកោមាកេត្យតបថា នៃគហបតិ កែងលោកចាន ទទួលប្តេជ្ញានឹង ខ្ញុំថា លោកអាចារ្យ ខ្ញុំអាចនឹងដេកផ្ទារអស់៧ខែទាន មិន ដូច្នោះឬ ។ សេដ្ឋនិយាយថា លោកអាចាក្រ ខ្ញុំបានទទួលប្ដេជាតិតមែន ហើយ ប៉ុន្តែថា ខ្ញុំមុខជាន៍ងស្លាប់ (មិនទាន (ពោះ) ខ្ញុំមិនអាចន៍ងដេកផ្ការ หม่ตโออาธเด ๆ นี้กำกายกลัตรบโตรชา ไรลบบติ เบื้อยิธ ជាទនិយាយនឹងលោក (យ៉ាងនេះទេ) អ្នកមុខជាមិនដេកអស់កាលទានប្រ-មាណប៉ុឺណ្ណេះទ្បើយ ម្យ៉ានទៀត យើងចានដឹងពីមុនហើយថាដល់ គ្រប់៧ ថ្ងៃ តា ដង សេដ្ឋិតហបត៌មុខជានិងសះស្បើយកេនជា(ជាកដ (មិនទាន) នៃគហបតិ ចូរអ្នកក្រោក ឡើង ឥឡូវលោកចានសះជារោគហើយ ចូវ លោកដំង៍លោកត្រូវឲ្យវង្វាន់ខ្ញុំដូចម្តេចខ្វះ ។ សេដ្ឋ័គហបតិនិយាយថា លោកអាចាវសម្បត្តិខ្ញុំទាំងអសក្តី ក៏ត្រៃព្រៃនលោក ខ្លួនខ្ញុំក្តី ក៏សូមធ្វើជាខ្ញុំ លោក ។ ជីវិកកោមារកត្យតបថា នៃគហបតិ ណ្តើយចុះ លោកកុំឲ្យសម្បត្តិ ទាំងអស់មកខ្ញុំឲ្យ័យ ម្យ៉ាងទៀត លោកកុំធ្វើជាចុរវរបស់ខ្ញុំ ហាកចូរថ្វាយ **ទ្រព្យត្ សែនកហាបណៈទៅ**ស្ដេចឲ្យទ្រព្យត្វសេនកហាបណៈមកខ្ញុំចុះ ។

ର୍ଘ ବ

វិនយប៌គឺពេ មហាវក្តោ

អ៩លា សេដ្ឋី កមាមតំ អហតោ សមានោ វញ្ញោ សតសហស្សំ អនាសំ ជីវតាស្ស តោមារកទូស្ស សតសហស្សំ ។

(៣៩) នេះ សា ឧទ មាន លោខ យោហាមេណ្ដ-តាស្ស សេដ្ឋិបុត្តស្ស ទោក្ខាខិតាយ តិន្យន្តស្ស អន្ត. កឈ្នាញនោយ ចោតិ ។ តេន យាកុមិ មីតា ន សម្នា-ပ်ာိယာမ် ကင္မနီ ကန္မင် ဂုန္မ ေလမ္ဘာဗ်ာိဏာမ် ကင္မနီ ရမ္ခားကဗ်ဳ ဗေလ္မာ့ကဗ်ဳ ေ ဗဗုႏၵိက ၅ (၈) (၈၉ က်ိဳ-ឧមន៍សន្តតតត្តោ ។ អ៩ទោ ៣រាណសេយ្យកាស្ប လေးဦးလျှ ၿခားကောက် ဗဏ္ဌ ၊စာ ဗုန္ဓလျှ ရာဒီးကေ អាតាតោ យាកុខិ ខីតា ឧ សម្មាបវិណាមំ កច្ឆតិ ភន្តំខិ ភុត្ត ន សម្មាបរិណាម ឧត្តតិ ឧទ្ធារោម បស្ពារោម ေ ဗဂု၊ဿ၊ (၈) (၈၃) က်၊ လ၂၊၈၇ နှစ္ပုဏ္ဌာ ရပ္ခုသ္ရာပ္ခုသ္ရာကေရး၊ ေခၚနဲ့ မန္နာက အန္နာ. ហំ រាជកមាំ កត្តា រាជា ំ ដីវកាំ វៅ ដំ យា ខេយ្យំ មុត្តាំ មេ តិតិថ្មិតុន្និ ។ អ៩ទោ ពារាណសេយ្យកោ សេដ្ឋី

ದ್ಡ

វិនយបិនិក មហាវត្ថ

គ្រានោះ សេដ្ឋគហបតិបានសះជាពោគហើយ កំបានថ្វាយទ្រព្យ ឲ្យសន កហាបណៈទៅស្ដេច ដូន្ទទ្រព្យត្**សែនកហាបណៈ**ទៅជីវិកកោមារកត្យ **។** (៣៩) សម័យនោះឯង មានសេដ្ឋីបុត្តនៅក្នុងក្រង់ពារា លាស់ លេងល្បែងដាំដូង ក៏កើតកេងដុំក្នុងពោះវៀនធំ ។ ចបវដែលសេដ្ឋីបុត្ត ចុនហុតក្តី ក៏មិនបានល្ហេយស្រល ចាយដែលសេដ្ឋីទុត្តចានបរិកោគក្តី ក៏ មិនជានល្មេយស្រល « ព្លារៈ ក្តី បស្សាវៈ ក្តី ក៏មិនជានស្រួលសោះ ។ ព្រោះ ពេកនោះ សេដ្ឋីបត្តនោះក៏ទៅជាស្ទមសៅហ្គង៍មានសម្បូវអាក្រក់កើតពេធ លឿងស្ដេកស្ដាំងមានទូនរវាមដោយសរសៃ ។ វេលានោះ សេដ្ដីនៅក្នុង ក្រងញាពណសីមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ជម្ងឺកូនអញ ជ្រាកដដូច្នោះ ទឹក **បបរ (**ដែលកូនអញ) ហុតទៅក្ដី ក៏មិនទានល្មេយស្រល ចាយដែលបរិំ-កោតក្តី ក៏មិនជានឈ្នេយស្រួល ទុព្ភរ:ក្តី បស្សាវ:ក្តី ក៏មិនជានស្រួលសោះ ញោះពេតនោះ ចានជាកូនអញទៅជាស្គមសៅហ្មង៍មានសម្បូវអាក្រក កើតពេតលឿងស្មេកសាំងមាន១ូនរវាមដោយសរសៃ បើដូច្នោះគូវអាត្មា អញទៅកាន់ក្រងពជត្រឹះហើយសូមយកពេទ្យជីវក:ពីស្ដេចមក ដើម្បីទ្យ មកព្យាចាលក្លួនអញ ។ លំដាប់នោះ សេដ្ឋីនៅក្នុងក្រុងតាពណសី

បីវរក្ខុន្ទុកេ សេដ្ឋីបុត្តវត្ថុអត្ថិឥណ្ឋាភាធពឋា

រជនហំ គត្តា យេធ រាជា មាកតោ សេធិយោ តិទ្ឋិ. ကေးက အေဒုၾကမ္လံမ်ိဳ ရဗကန္လံမ်ိဳးရွာ ဘင်္ဆား ေမာဇ္ကား ေကေ និយ៍ តំម្នុសារ វនានកេខ មយ្ភ ទោ នេះ មុត្តស្បូ តានិ. សោ អានានោ យាកុខិ៍ ខ័នា ន សម្មាបរិណាម កច្ចតិ အန္ခံမ်ာ အုန္ခံ ေ လမ္းမာကေန၊ ဗင္ဗခံ ရမ္နာကမ်ာ မလဂ္မ-က်န္နဲ့ စားက် ကေးမွ ဗန္က ကားမ် စားက် នុប្បណ្ឌប្បណ្ឌតនៅតោ ឧមនិសន្ទតឥត្តោ សាជុ នេវៅ ជីវភាំ វេជ្ជំ អាណាខេត្ត ខ្ញុន្តំ ខេ តិភាំខ្ញុំតុត្តំ ។ អ៥ ទោ រាជា មាកដោ សេនិយោ តិទ្តិសារោ ដីវិតាំ តោមរា-កច្ចុំ អាណា ខេស៊ី កច្ញុ កណេ ដឹវិតត ពារាណស៊ី កត្តា ពារាណសេយក្រាំ សេខ្ចឹមត្តំ តិភាំច្នាហ័តិ ។ มាំ នេវាតិ ទៅ ដឹងតោ តោមកេទ្យេ រញ្ញោ មាតជស្បូ សេន័យស្ប ត៌ម្តិសារស្ប ខដិស្ប៊ុណ៌ត្វា ពារាណសឺ កន្តា យេធ សន្ត័ទិត្វា ពារាណសេយ្យតាស្ស សេដ្ឋីទុត្តស្ស វិការ សល្វត្តេត្យ ៩៩ ឧស្សារត្យ នំហេចរណ៍ បរិក្ខិបិត្វា

പ് ന

បីវរក្ខន្ធក: និយាយពីរៀងក្លូនសេដ្ឋី កើតពាគគុំពោះរៀង

ទានទៅឯក្រងរាជគ្រឹះហើយចូលទៅគាល់ព្រះទាទមាគធសេនិយពិម្តិសាវ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបទូលព្រះបាទមាគជសេនិយពិម្និសាវដូច្នេះ **ថា សូមទ្រ**ង់ ព្រះមេត្តា (ចាស ជម្ងឺកូន ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ច្រាតដដូច្នោះ ទឹកបបរ ដែលកូនខ្ញុំព្រះអង្គហុត ទៅក្ដី ក៏មិនជានរលួយ ស្រួល បាយដែលបរិកោគ ទៅហើយក្តី ក៏មិនជានរលួយស្រួល ទុក្ខារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ក៏មិនដែលជាន $\left(\lambda_{y}^{n} o \cdot \delta n \cdot i \right)$ ចោះ ក្មេន ភ្នំ ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ទៅជា ស្គម សៅ ហ្មង៍មានសម្បូរ អាក្រក់កើតកោគលឿងស្វេកស្វាំង មានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ ខ្ញុំពាះអង្គ សូមអង្វវ សូមត្រិះសម្មតិ ទេព ទ្រង់បង្គាប់ ពេទ្យដីវត:ឲ្យព្យា បាល រោងកូន ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ។ ១ណៈនោះ ព្រះចាទមាគធសេនិយពិម្តិសាវទ្រង់បង្គាប់ជីវកកោ. មារកត្យថា នៃនាយជីវកៈ ចូរអ្នកឯងទៅក្រងញាពណសីហើយព្យាចាល កោគកូនសេដ្ឋីនៅក្នុងក្រងតាពណស័ផង។ ជីវភកោមារកត្យទទួលត្រះពជ. តុត្តាវ ព្រះ បា ទ មាគធ សេនិយព័ម្ពិសារដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសម្មតិ. **ទេពកុវុណាវិសេ**សហើយទៅកាន់ ក្រងញាណសីចូលទៅរកកូនសេដ្ឋីនៅ ក្រុងពារាណសី លុះចូលទៅដល់ហើយក៏សង្កេតដឹងវិការកូនសេដ្ឋនៅក្រុង ពារពណសីរួចបណ្ដេញជនឲ្យដើរចេញ ហើយបិទចាំងវាំងននតីទាងក្រោ

പ്ന

វិនយប់ជំពោ មហាវគ្គោ

ຢເຮຼ ຊບລັດຊັ້ອງ⁽⁰⁾ ກົບບໍ່ ບຸກເລາ ປເບລງ ຊຂາບກໍ ဒုပ္ချ၊ ဧရာ () မင္စ ကယ္ရွိ စိတၢိဳရာ က်ယာယ ေလ႔ လိ បស្ប គេ សាមិតាស្ប អាពាជំ ៩មិនា យាកុចិ បីតា ន សម្មាបរិណាម កច្ចតំ កត្តំបំ កុត្តំ ន សម្មាបរិណាមំ အဋ္ဌနာ ရန္ဒားကစ် စဆင္ရားကစ် ေစၾကော နမီးအဖ် က်ိဳးမာ လို၊စာ ဧရှီးလ္လာ ရဗ္စုလ္ရာဗ္စုလ္ရာၾပားနာ မ. មជិសធ្លតកត្តោត អត្ថកល្បី វិធិវេហេត្វា អត្ថាធិ ខជិខ្យូ-វេសេត្វា នុនរត្តរឺ សិត្វេត្វា អាលេខំ អនាសំ ។ អ៩តោ ពារាណសេយ្យតោ សេដ្ឋីមន្ត្រា ឧទ័រសេព្រ អរោតោ អហោស ។ អ៥ទោ តារាណសេយ្យគោ សេឌ្នី ខ្យុត្តា ទេ អហេតេ ឋិតោត ដឹវតាស្បូ តោមារកម្មស្បូ សោឌ្យ-ស សមាសុក្ខ ខានាសំ ។ អ៩ទោ ដឹងតោ គោមា. កេះច្នោ តានំ សោឌ្យស សមាស្បានំ អាឌាយ មុននេះ រាជកហ៍ បញ្ហាក់ខ្ញុំ ។

• • • • ទព្រុន្ទិត្វា ។ 🖢 ទ. ឧញ្ញសេត្វា ។

ದಹ

វិនយបិងត មហាវត្ត

ហើយចងកូនសេដ្ឋីភ្លាប់នឹងសសរ រួចឲ្យភរិយា (នៃសេដ្ឋិបុត្ត) ឈរ នៅពីទាងមុខរួចវះស្បែក ពោះនាំយកដុំក្នុង ពោះ វៀនធំបង្ហាញដល់ភរិយា (សេដ្ឋិបុត្តនោះ) ថា នាងចូរមើលកេគរបស់ស្ងាម័នាង បបរដែល ហុតទៅហើយក្តី ក៏មិនចានល្ហេយស្រល ចាយដែលបរិកោគទៅហើយ ភ្លី ក៏មិនទានរលួយ (សល _ខ្ចារ: ភ្លឺ **បស្បារ: ភ្លឺ** ក៏មិនដែលទាន ស្រល ត្រោះតែកេតនេះហើយ ថ្មានជាស្វាមីរបស់នាងនេះទៅជាស្គមសៅហ្មង មានសម្បូរ៣ក្រក់ កើតពោគលឿងស្វេកស្វាំង មានទូនរវាមដោយសរ-សៃ (ថាហើយក៏) ស្រាវយកដុំពីក្នុងពោះអៀនធំ ហើយបញ្ចូលពោះវៀន ទៅវិញរូចដេះស្បែកពោះហើយលាចថ្នាំឲ្យ ។ វេលានោះ មិនយូវថ្ម៉ឺន្មានកូន សេដ្ដីនៅក្នុងក្រងញារាណស័ក៌ចានសះជារោគនោះទៅ ។ គ្រានោះ សេដ្ឋី នៅក្នុន[កន៍ពារាណស័គិតថា កូនរបស់អាត្វាអញថ្កានសះដារោគ**ហើយ** ក៏បានប្រគល់ឲ្យនូវ [ទេ ព្យ ១៦ ពាន់កហាបណ:ដល់ដីវែកកោមាវភត្យ ។ ត្រានោះ ដីកែកោមាវកត្យបាន**ទ**ទួល ខ្រព្យទាំង ១៦ ពាន់កហាបណៈនោះ ហើយ ក៏ក្រឲ្យ ប់មកក្រុងរាជ គ្រិះវិញ ។

ದೆ

ចីវិរព្វន្ធពេ ចណ្ឌប្បដ្ឋោតវត្ថុបណ្ដុវោតាពាធពថា

[៤០] គេន ទោ បន សមយេន ឧន្លេនិយំ^(•) រញោ ខដ្ឋោតស្បូ ខណ្ឌរោតាតាដោ ហោត៍ ។ ពទា្ធ មហត្តា មហត្តា និសាចាមោត្តា ៧ដ្ឋា អាកត្តា តំកិច្ចន្តា នាស-ភ្លឺសុ អភេនំ តានុំ ពហុំ ហិរញំ អានាយ អតមំសុ ។ អ៩ទោ រាជា ចណ្ឌោតា ពញ្ញា មាងនស្បូ សេន័យស្បូ စံခွံလားလျှ လင္စိုးက ဒွေးစံ စားစားလံ ဗဏ္ဌ (၈) (၁) តានិសោ អាញានោ សាឌុ នេវៅ ដីវិតតំ ឋិជ្ជំ អាណាខេតុ សោ ទំ តំកិច្ចិស្បតីតំ ។ អ៩ទោ រាជា មាកដោ សេនិយោ គំម្តិភាព ដីវតាំ តោមារភថ្នំ អាណាបេសិ កច្ច ភាណ ដឹវភា ឧជ្លេខំ កញ្ហា ភាជានំ ចជ្លោភំ ភិ-តិច្បាហ៍តំ ។ ຟវំ នេវាតំ ទោ ជីវភោ តោមារកច្នោ ពញា មាកឧស្ស សេន័យស្ស តិម្តិសារស្ស បនិស្សាណ៍-ត្វា ទន្លេឆំ កត្តា យេធ រាជា ខណ្ឌោតា គេធុបសត្ត័ទំ ရဗည္ဆန္ခ်န္ခဲ့နာ က္ကာ ဗင္ဗောနည္မ က်ကား ဆလ္ခုနွာန္နာ រាជានំ មជ្លោះ សមន្តរាម សម្បី នៅ និប្បចិស្សាមិ

្ ៖ ៖ ពេមិយបោត្តកេ អយំ បាហេ ន ហោតិ ។ 🀱 អយម្បិតត្ថ ន ទិស្សតិ ។

لي لي

ចីវរត្តន្ធុក: និយាយពីរឿងទ្រិះបាទជណ្ឌបង្អោត កើតភាគស្គមលឿង (៤០) សម័យនោះឯង ព្រះចាទបញ្ញេតក្នុងក្រុងទុវេជ្ជទី ទ្រង់អា. ពាធដោយកេតលឿង ។ ពូកពេទ្យដែលជាទិសាបាមោត្តធំ ។ ច្រើខនាក់ **ย**กฤกฤณ ก็ษิรศาชร์ ธโกเทลเราะดูหะผาฤร ภัพกโล (ฤก ទៅជាច្រើន ។ គ្រានោះ ព្រះចាទបញ្ហេតកំចានបញ្ហូខព្រះរាជបម្រើ ឲ្យទៅកាន់សំណាក់ស្ដេចមាគងសេនិយពិម្តិសាវដោយព្រះបណ្ដាំថា សូម **ទ្រង់ព្រះមេត្តា (**បាស ជម្ងឺខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមត្រះសម្មតិ ទេពទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ទៅជីវភពេទ្យ ឲ្យគាត់ទៅព្យាបាលរោគទំ ។ ១ណ: នោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្តិសារទ្រង់បង្គាប់ទៅជីវកកោមារកត្យថា នៃនាយជីវត: ចូវអ្នកទៅក្រុង«ដ្លេនី ហើយ**ព**្យជាលព្រះបាទបង្ហោតផង ។ ជីវិកកោមារកត្យទទួលស្តាប់ព្រះរាជនុង្ការព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្តិសាវ ដោយពាក្យថា បតិត្រៃព្រះសម្មតិទេព ព្រះករុណាវិសេស ហើយទៅ កាន់ក្រងនុដ្តេនី ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះចុរទបដ្ឋោត លុះចូលទៅគាល់ហើយ កំំសង្កេតស្គាល់វិការ: បេស ព្រះបាទបញ្ញេត ហើយកំ[កាបបន្នំឲ្យលព្រះបាទ បញ្ញេតយ៉ាងនេះថា សូមឲ្រន៍ព្រះមេត្តា ជ្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គន័ងសូសហ្វិថ្វាយ

ದೆ

វិនយបិគិពេ មហាវត្តោ

តំ នេវេ មិវិស្បតិត ។ អល់ កណេ ដីកោ យន្តេ សត្តា ဂိ၏ လေပျို့၏ မဟုန်း ကားရုံး အံ ကဟုစ်၊ ဧနုဗ္ဗိုးမျ សច្បិចដិត្តលន្តំ ។ អ៩ទោ ដីកោស្ស តោមារកចូស្ស រាននយោស នុមស្បៈ ទោ rimm តានិសោ អាញាភោ ន សក្តា មហ^{() វិ}នា សប្បិនា អរោក តាតុំ យន្ទនាហំ လာရို စိုင်္ချားစေးကို အလားလိုက္တံု အလားနှင့် အလား. សន្តិ ។ អ៩ទោ ជីវីកោ កោមារកច្ចោ នានាភេសដ្ដេហិ សញ្ជី និម្យខំ តាសារាណ្ណំ តាសារឥន្ធំ តាសារាសំ ។ मदाका द्वास्तरमा क्लामानदृश्मा ग्रेश्वराणा सं वस्ता ကားးက္ကာ လေဗျိဳ ဗီဆိ ဗ်ာလား၊ ဗင္ဆို ရဖွေကို ေနာ္ပုံဆိ ငယ္သား ယံ ာင္ရာ ယာရား ေကာ္မာ နဲ ယင္ၾကား စင္ရီ-តាខ្មៅ អាជុខ្មេយឆ្ល្រំ ។ អ៩ទោ ដឹវតោ តោមារកទ្វោ យេធ រាជា បជ្លោតោ តេខុបសន្ណ៍ទំ ឧបសន្ណ៍ទំត្វា រាជាភំ បដ្ហោតំ វានឧកេខ មយំ ទោ នេះ ដដ្ឋា စာမ နာနီးလင္က မုတ္လန္ရွင္က မွတ္လင္စံ နန္နာမွ အေလးမွာနဲ့

• «ពេរិយៈយោត្តកេ អយំ បាហេ ន បញ្ញាយតិ ។ •

9

ព្រះសមតិទេពនឹងសោយសម្បិនោះចានដែរថ្ម ។ ពែមេហាក់ត្រ ត្រាស់ថា នៃនាយជីវត: មិនបានទេ អ្នកឯងអាចខឹងកេព្រោគឲ្យបាន សះដាដោយថ្នាំណាមួយវិញ វៀវលែងតែសប្បិចេញ ចូវអ្នកផ្យំថ្នាំ នោះចុះ ដ្បិតសច្ជជាទី ខ្លើមរអើមរបស់ខ្ញុំ ។ លំដាប់នោះ ជីវភកោ. មាវកត្យមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា អាញាធរបស់ស្តេចនេះ ជ្រាកដដូច្នោះ **តែ**កៀរ**លែងសប្ចាំចេញហើយ គាត្មាអញមិនអាចនឹងធ្វើឲ្យសះដាបា**ន *ឡើយ ។* បើដូច្នោះគូរអាត្មាអញនឹងស្វសច្បិ (នោះ) ឲ្យមានពណ៌ដុច ទឹកចត់ ឲ្យមានក្លិនដូចក្លិនទឹកចត់ ឲ្យមានរសដូចសេទឹកចត់វិញ ។ លំដាប់ នោះ ជីវិកកោមារកត្យស្ងួសហ្វិឲ្យមានពណ៌ដូចជាពណ៌ទឹកចត់ មានក្លិនដូច ជាភ្លិនទឹកចត់ មានសេដ្តចដាសេទឹកចត់ ជាមួយនឹងថ្នាំទាំងទ្បាយផ្សេងៗ ។ ជីវិកកោមាវភត្យមានសេចក្តុរិះគិតដុច្នេះថា លំដាប់នោះ សហ្ជីដែល ស្ដេចនេះសោយហើយដល់ជ្រឹតជ្រាបទៅមុខជានឹងចង្អោរចេញ ហើយ ស្ដេចកំណាចនេះនឹងបង្គាប់មនុស្សឲ្យសម្ងាប់អាត្មាអញមិនទានឲ្យីយ បើ ដូច្នោះគូវអាត្មាអញសូមលាជាមុនឲ្យហើយ ។ វេលានោះ ជីវភកោមាវភត្យ ចានចូលទៅគាល់ត្រះចាទបង្កោត លុះចូលទៅជិតហើយកំចានក្រាចចង្ន័ ទូលសេចក្តីនេះនឹង ព្រះបាទបង្កោតថា បតិត្រព្រះសម្មតិទេព ធម្មភាពុក ខ្ញុំជាពេទ្យតែងតាស់យកឬសឈើមកផ្យំថ្នាំដោយការហើសយ៉ាងនោះ

ចីវរក្ខន្ធពេ ចណ្ឌប្បញ្ញោតវត្ថុសប្បីទាន់

សំហរាម សាជុ នេវៅ វាមានាតាបសុ ខ ន្ទាបសុ ខ អាណាមេតុ យេន វាមានេន ដឹវគោ ឥច្ឆតិ តេន វាហនេន កច្ឆតុ យេន ឆ្វារថេ ឥច្ឆតំ តេន ឆ្វារនេ កច្ឆុ យ៍ តាល់ ៩ខ្មតំ តំ តាល់ កខ្មតុ យំ តាល់ ៩ខ្មតំ តំ តាល់ មនៃមន្ត្រំ ។ អ៩ទោ ភជា មជ្លោតោ កំមា. នាតាបេសុ ខ ន្លាបេសុ ខ អាណាខេសិ យេឧ វាមានេន ជីវីកោតខ្លត់ គេន វាមានេន កច្ឆតុ យេន ន្វាវេន ឥច្ឆាំ តេន ន្វាបន កច្ចត្ យំ គាល់ ឥច្ចតិ តំ គាល់ កច្ច យំ គោលំ ឥត្តន៍ នំ គោលំ មរិសត្វន៍ ។ នេន ទោ នំភា ខញ្ញាសយោជន៍តា ហោត៍ ។ អ៩លោ ដីវាគោ តោមកេទ្ធា ក្រោម ខេត្តាតស្បូ នំ សប្បី ទុមនាមេស៍ สรณที่ เลเท ยังสุลิ ๆ หย่าง ผีงเลา เสายา. အတွေ ဂဆဲခံ စက္ဆေနံ လေစျီ စားယခ္မာ တန္နာနာလံ កត្តា កន្លាតិតាយ ហត្តិធំតាយ ឧតាឡា ធិប្បតិ ។

בח

បីវរត្តន្ធក: រឿងគ្រិះបាទបណ្ឌូបដ្ហោត និយាយពីការថ្វាយសញ្ញិ

សូមអង្គរ សូមត្រះសមតិទេពទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ពុកអ្នកដែលនៅចំពេង សម្រាប់ដាក់វាហនៈហើយនឹងពុកអ្នកកេព្វទ្ធាថោ (បើ) ជីវក: ជ្រាថ្នាទៅ ដោយកំហនៈណា ច្ចូរឲ្យទៅដោយកំហនៈនោះ ជីវិត: ជ្រាថ្នាទៅតាម ទ្វារណា ចូរឲ្យទៅតាមទ្វារនោះ ជីវក: ច្រាថ្នាចន់ទៅក្នុងកាលណា ត្រវ ឲ្យទៅក្នុងកាលនោះ ជីវភៈ ជ្រាថ្នាចង់ចូលមកក្នុងក្រុងកាលណា ត្រូវ ឲ្យចូលមកក្នុងកាលនោះចុះ ។ ១ណៈនោះ ព្រះបាទបង្កោតក៏បាន ត្រាស់បង្គាប់ទៅពុកអ្នកនៅចំពេងសម្រាប់ដាក់ពំហនៈនឹងពុកអ្នកក្រព្រទ្ធរ ឋា (បើ) ជីវកៈជ្រាថ្នាទៅដោយវាហនៈណា ចូរឲ្យទៅដោយវាហនៈ នោះ ជីវកៈ ជ្រាថ្នាទៅតាមទាវណា ចុរឲ្យទៅតាមទាវនោះ ជីវក: ជ្រាថ្នាទៅក្នុងកាលណា ចូវឲ្យ**ទៅក្នុងកាល**នោះ ជីវិក:ជ្រាថ្នាចូល មកក្នុងក្រងកាលណា ចូវឲ្យចូលមកក្នុងកាលនោះចុះ ។ សម័យ នោះ ព្រះបាទបង្កោតមានមេដំរី ទឈ្មោះកទូវតិកា អាចដើរទៅបាន ៥០ យោជន៍ (ក្នុង ១ ថៃ) ។ វេលានោះ ជីវភាគោមារភត្យភំបាន បន្មោនថ្វាយសប្បីនោះទៅព្រះជុះទបដ្ដោតថា សូមព្រះសម្មតិទេព (នៅ សោយ ទឹក ចត់ (**នេះ) ។** លំដាប់ នោះ ជីវក កោមា វកត្យ ចានឲ្យព្រះចាទបង្កោត សោយសប្តរ៍ច្រហើយ ក៏ទៅកាន់រោងដំរី (ខេ្យី £ ជិះ) លើមេដំវីរ ឈ្មោះតទូវតិកា ហើយក៏បរ ចេញពីក្រងទៅ ។

វិនយបិងកេ មហាវត្ថោ

អ៩លោ កញ្ញា បដ្ហោតស្បូ តំ សច្បី ច័តំ ចរិណាមេខ្ល នុច្ចេកាំ អនាសំ ។ អដទោ រាជា ខជ្លោតោ ខត្តស្ប រទេនកេខ នុឌ្លេន គណេ ជីវគោន សព្វី ទាយ៍តោម្ល័ តេនមាំ កណេដឹកតំ វេដ្ឋំ វិចិនាថាតំ ។ ភន្លាតំកាយ အေ တန္နိဳင္ခ်ဲ့ကားထာ ႀကားမွာ စိတ္စုံး၏နီ ၅ အေ အေ တစ សមយេន រញ្ញោ មដ្លោតស្បូ កាកោះ នាម នាសោ សដ្តិយោជនំតោ ហោតំ អមនុស្សេន មដំចូ ជាតោ ។ អ៥ ទោ រាជា ៥ ជ្លោតោ គា គាំ នា សំ អាណា ខេ សំ កច្ច ភលោ ភាគា ដឹវគាំ ៥ភ្នំ និវគ្គេចាំ ភដា គំ អាចវ័យ និវត្ថា ខេត្ត និ ៧ តេ ទោ ភាណ ភាគ ឋដ្ឋា အမ ၈ဟုမာယာ မာ ငမ္းကြဲကို ပင်္ငင္လ၊မာမီနီ ၁ អ៩ទោ កាកោ នាអោ ដីកំ កោមាភទុំ អន្តរាមក្តេ កោសម្លិយ សម្តាបស់ ចាតរាស់ ការេខ្លំ ។ អ៥ទោ តាកោ នាសោ ជីវភាំ កោមអាខ្មុំ ៧តនភេខ ភជា តំ អាចវ័យ និវត្តាខេតីតំ ។ អាកមេហ៍ ភណេ កាកា

ದದ

វិនយបិដិត មហាវគ្គ

ខណៈនោះ សប្ជីដែលព្រះបាទបង្ហោតជានសោយហើយជែតជាែបទៅកំ **ប**ង្អោវ ចេញមក ។ វេលានោះ **ព្រះ**បាទបង្ហោតទ្រង់មានបន្ទូលទៅនឹង មនុស្ស ទាំង ឡាយដូច្នេះថា នៃនាយ (ឥឡូវនេះ) ជីវិក:កំណាចជានឲ្យអញ ផឹកសប្បិទៅហើយ នៃនាយ បើដូច្នោះចូរអ្នកទាំងឡាយទៅគន់កេមើល ពេទ្យជីវកៈ ។ មនុស្ស ទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ច្រាស (ឯពេទ្យជីវកះនោះ) គាត់ជិះដំរីឈ្មោះកទូវតិកាបរចេញអំពី (ក្នុងពុាត់ទៅ លើយ ។ សម័យនោះឯង មានខ្ញុំម្នាក់បេស់ព្រះបាទបង្កោតឈ្មោះកាក: អាចដើរទៅបានចំនួន ៦០ យោជន៍ (ក្នុង ទ ថៃ) ក្រោះអាស្រ័យដោយ អមនុស្ស ។ គ្រានោះ ព្រះបាទបញ្ចេតទ្រង់បង្គាប់ទៅខ្ញុំឈ្មោះកាកៈថា ខែនាយកាក: ចូវឯងទៅ ឲ្យពេទ្យជីវិក:ត្រឡប់មកវិភា្ញថា លោត អាចារ្យ ព្រះមហាក្យតែឲ្យលោកត្រឲ្យបាលវិញ (កុំឲ្យខាន) នៃនាយ កាក: ធម្មតាពុកពេទ្យនេះតែងមានមាយា ច្រើន ម្យ៉ាងទៀត ឯងកុំទទួល **ພ**ະເບ ເບ ເຊື້ອບ ຊູອເບ ເບ ເຕ ອງເຮາະເອງ ເພ າ ທໍ່ ສາ ບໍ່ເຮາ: ອູເ ແຼງ: កាត:កំបានតាមទៅទាន់ជីវិកកោមា**វ**កត្យកំពុងបរិកោគបាយ(ពឹក ក្នុងរវាង ពាក់កណ្តាលផ្ទុវ ជិតក្រងកោសម្តី ។ វេលានោះ ខ្ញុំឈ្មោះកាក:ពុន និយាយទៅនឹងជីវកកោមារកត្យដូច្នេះថា លោកពាបាវ្យ ព្រះមហាក្យត្រ ឲ្យលោកត្រទ្យប់ ទៅវិញ ។ ឯជីវិកកោមាវភត្យតបថា នៃនាយកាក: ចំរំរក្ខនូពេ ចណ្ឌប្បណ្ឌិតវត្ថុភាពស្មាមល្អកទាន់

យាវ តុញ្ញាម⁽⁰⁾មាន្ត ភាសា គោគា តុញ្ហស្មតិ ។ អល់ អាចវិយ វញ្ញាឆ្នំ អាណាត្តោ រនៃ ទោ ភាណា តាត ៥ដ្ឋា នាម ពហុមាយា មា ខស្ស តំញ្ទំ ខដ៌ក្ត-មេស៊ីតំ ។ តេន ទោ មន សមយេន ដឹះ (ភា គោមារ-အေးဌာ ေစေ ေအလင္လွ် ရဲလုမ္စေျခွာ မာဗလေလးက္ စာဒေနာ ចាន័យញុ ចំវត៍។ អ៩ទោ ដឹងតោ តោមារពច្នោ តាក់ នាសំ រៀតឧកេខ ហន្ត គណេ តាត អាមលកាញ្ ទាន ទាន័យញ្ច មិវស្សតំ ។ អ៩ទោ កាកោ នាសោ អយំ ទោ ៥៩្លោ អាមលកកញ្ច ទានតំ ទាន័យញ្ច ဗ်ားခဲ ေ အာဗာခဲ ေခ်ာက္နဲ ေစာဗေဆံ ေတာရုန္ခဲ့ . ရဗင္ဆု ျဖလ. အားက္ စားနီး စားနီယာက္ မားတယ် ၅ အလုိက် ရပာရွိပု-មលក់ ទាន់តំ តត្តៅ និញកេសិ ។ អ៩គោ កា-តោ នាសោ ដីវត់ តោមារកថ្នំ ឯតឧវេរថ អត្តិ ទេ ភេទវ័យ ដ៏វិតត្តំ ។ មា ភណេ តាតា ភាយ៍ ត្វញ្ចេរ អកេក គាំស្បូសំ រាជា ខ ខណ្តោ សោ រាជា ພາສາເອເພງອີ ຮໍ ເສລາຍໍ ລ ລໍາສາຍໍ້ສຶ ກຂູາສື່ສໍ

ದನ

បីវរត្តនូត: រឿងត្រិះបាទចណ្ឌបដ្ឋោត និយាយពីការឲ្យផ្នែតន្លូងព្រៃដល់ខ្ញុំឈ្មោះកាត:

ចុរអកឯងបង្អង់ចាំយើងបរិកោគរួចសិន នៃនាយកាក: បើដូចោះចុរអ្នក ឋរិកោគបាយសិន ។ កាក:តបថា លោកអាចារ្យ កុំ(ចាយ ដ្បិតខ្ញុំ(ពាះ មហាក្សត្រទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ថា នៃនាយកាក: ជម្មតាពុកពេទ្យទាំង នេះតែងតែមានមាយាយ្រិន ម្យ៉ានទៀត អ្នកឯងកុំទទួលរបស់បន្តិចបន្តួច **របស់ពេទ្យនោះទៀយ ។ ស**ម័យនោះឯង ជីវកកោមារកត្យបាន៥ង់ថ្នាំ ដោយកែចកហើយទំពាស៊ីផ្ទែកទុតព្រៃផង ផឹកទឹកផង ។ វេលានោះ ជីវិតកោមារកត្យកំនិយាយទៅនឹងខ្ញុំឈ្មោះកាត ដូច្នេះថា នៃនាយកាក: បើដុច្រេះ អ្នកចូរទំពាស៊ីផ្ទែកនូត (ពេផង ផឹកទឹកផងចុះ ។ លំដាប់នោះ 🤊 ឈ្មោះកាក: គិតថា ពេទ្យនេះឯងហ៊ានទំពាស៊ីផ្ទែកនុត [ៃផង ផឹកទឹកផង ពេទ្យនេះមិនគួរនឹងមានអំពើអាក្រក់តិចត្ចចូទ្យើយ ហើយកំទំពាស៊ីផ្ទៃ **កខ្វតព្រៃមួយ** ចំហៀងផង ផឹកទឹកផង 🤊 ផ្នែកខ្វតព្រៃមួយ ចំហៀងដែ**ល** រុំឈ្មោះកាក: ពំពាស៊ីហើយនោះ ក៏ចុះរាកក្នុង ទី ទោះ ឯង ។ ខណ: នោះ ទំឈ្មោះតាកៈចាននិយាយទៅនឹងជីវិកកោមារកត្យដូច្នេះថា លោក៣០ាព្វ ខ្ញុំនៅមានជីវិត (តទៅទៀតឬទេ)។ ជីវកកោមារកត្យប្រាប់ថា នៃនាយ កាត: អ្នកឯងកុំភ័យ ឲ្យីយ ខ្វុនអ្នកឯងភ្នំ ស្ដេចកំណាចក្ដី នឹងចានសះ ជាកោគហើយ ស្ដេចនោះនឹងឲ្យគេសំឡាប់ខ្ញុំមិនទាន ព្រោះហេតុនោះ **ពុនជាខ្ញុំមិនត្រឲ្យប់ ទៅវិញថាដូ ច្នោះ ហើយក៏ប្រគល់ មេដំ**រី ឈ្មោះកទូវតិកា

പ്പ

វិនយបិឝិកេ មហាវគ្គោ

ហត្តនំភំ ភាគអ្យ នំយ្យនេត្វា យេន រាជកហ៍ តេន បញ្ញាមិ អនុប្បព្វន យេធ រាជកហំ យេធ រាជា មា. កតោ សេនិយោ តិម្តិសារោ តេនុបសន្ត័មិ ឧបសន្ថ័មិត្វា រញ្ញោ មាកឧស្ស សេន័យស្ស តិម្តីសារស្ស ឯនមន្តំ អា. ពេខេសំ ។ សុដ្ត កណេ ដីវតា អតាសំ យំខំ ន នំវត្តោ ေးလွက္က (An nah ឃာតា ေၾကဗီ အဆို ។ អ៩ (စာ រាជា បណ្ដោតា អហេតោ សមានោ ដឹវតាស្ប តោ**មារ**-ភម្មស្បូ សត្ថិតោ ធ្លូតំ ចាមោសំ អាកខ្មតុ ជីវតោ អំ ឧស្យាម័តិ ។ អល់ នេវ^(e) អជិតាាំ មេ នេវេ សាត្-តំ ។ តេះ ទោ បន សមយេធ រញោ បណ្ដែតស្ប လ်ံဖံယျက် နေလျှယုက် ရပျင့် ဟောင်္ခ စပုင္ဆံ နေလျှင်္ စၯၨဋ္ နေလးျၾကားေစးတုန္ရွိ နေလးျၾကားမားေစးတုန္ရွိ នុស្សយុកសមាសព្ទនំ ពមាន្ទំ នុស្សយុកសតសមាសព្រ-• ជ អក្កញ្ សេដ្ញញ្ ចា ទោក្ខញ្ នុន្តមញ្ច មកញ្ ។ မင်္ဂစာ ပင်္သားရာ အံ လ်ံးကိုယ်ခြက် နေသူ့ထိုက်

ទ ១. អយ្យោ ។

~ 0

វិនយបិដក មហាវគ្

ទៅ ខ្ញុំឈ្មោះកាត: វិញ ហើយ ចៀស ចេញ ទៅ កាន់ ក្រង៍រាជ គ្រឹះ ចូល ទៅ គាល់ព្រះបាទចាគធសេនិយពិម្តិសារឯក្រងរាជគ្រឹះដោយលំដាច់ លុះចូល ទៅដល់លើយក្រាបបន្តំ ចូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះបាទមាគធសេនិយ**-**ពិម្តិសាវ ។ ស្ដេចទ្រន់ត្រាស់តបថា នៃនាយជីវត:អ្នកឯងមិនបាន វិលត្រឲ្យបទៅវិញដោយហេតុណា ឈ្មោះថាបានធ្វើទូវហេតុនោះដោយ ល្អហើយ ស្ដេចកំណាចនោះមុខជាន៍ជឲ្យគេសំទ្យាប់អ្នកឯងមិនខាន y គ្រានោះ ព្រះចាទបង្ហោត**ចានសះ**ដាកេតហើយកំបញ្ជូនកដបមើមៅ ក្នុងសំណាក់ជីវិកកោមាវភត្យថា សូមឲ្យជីវិក:មក (កុំទាន) យើងនឹង ឲ្យតរ ។ ឯដីវិកកោមារភត្យតបថា សូមឲ្រផំត្រះមេត្តា ្រោស កុំ ព្រយព្រះ**ទ័**យ សូមព្រះសម្មតិទេពគ្រាន់តែទ្រង់លើកនូវ e បកាវ: របស់ ភ្ ព្រះអង្គបុះ ។ សម័យនោះ សំពត់សំវេយ្យក: ទ គូ ក៏កើតទ្បើងដល់ ព្រះបាទបញ្ញោត ជាសំពត់ដ៏លើសលុបប្រសើរជាប្រធានខ្លង់ខ្លួស ក្រៃលែងជាង សំពត់ដំបើន ជាងគូនៃសំពត់ដំបើន ជាងរយនៃគូសំពត់ ដំច្រើន ជាជញាននៃគូសំពត់ដំច្រើន ជាងសែននៃគូសំពត់ដំច្រើន ។ វេលានោះ ព្រឹះបាទបង្កោតបានបញ្ចូនសំពត់សិវេយ្យក: ទ គូនោះ

د ه

ច័រវត្តនូកេ ភគវិតោ វិលចខពថា

ដីវតស្បៈ តោមរកទ្វស្បៈ ចាមេសំ ។ អ៩ទោ ដីវ-តស្បៈ តោមរកទ្វស្បៈ ៧តឧ ហេសំ ៩ នំ ទោ មេ សំវេយ្យកំ ឧស្បៈយុកំ រញ្ញា បដ្ឋោះគេន បម៌ាតំ ពហុន្នំ ឧស្បានំ ពហុន្នំ ឧស្បៈយុកានំ ពហុន្នំ ឧស្បៈយុកសតានំ ពហុន្នំ ឧស្បៈយុកសមាស្បានំ ពហុន្នំ ឧស្បៈយុកសតានំ ពហុន្នំ ឧស្បៈយុកសមាស្បានំ ពហុន្នំ ឧស្បៈយុកសតា-សហស្បានំ អក្តញា សេដ្ឋញ្ជូ ចាមោត្តាញា ឲន្តមញ្ច បវេញា នយ៌មំ អញ្ញោ កោទិ បច្សារមាតិ បរិកុញ្ចិតុំ អញ្ញត្រ គេន ភកវតា អរមាតា សម្មាសខ្លុះទូន រញ្ញា វា មាកនេន សេនិយេន តំម្លិសារនោតិ ។

បីវរត្តនូក: និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគ (ទ្រង់ហិគ) ជ្ជាំបញ្ចុះ

ទៅដីវិកកោមារកត្យ ។ លំដាប់នោះ ដីវិកកោមារកត្យមានសេចក្តីរិះគិត ដូច្នេះថា ជាសំពត់សំវេយុក្រ: ១ គូដែលព្រះចាទបង្ហោតបានបញ្ចូនមកឲ្យ អាត្មាអញនេះ ជាសំពត់ដ៏លើសលុបប្រសើរជាប្រធានខ្ពង់ខ្ពស់កែវែលផ ជាងសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងគូនៃសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងរយនៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងតាខ់នៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន ជាងសែននៃគូសំពត់ដ៏ច្រើន អ្នកដទៃណា មួយមិនគួរនឹងបើប្រាស់សំពត់សំវេយ្យក:នេះទ្បើយ វៀវលែងតែព្រះ មានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះចេញ ឬវៀវលែងតែព្រះបាទមាគធ. សេនិយពិម្តិសារចេញ ។

(៤๑) សម័យនោះឯង ព្រះកាយរបស់ព្រះមានព្រះភាគកាស់ ដោយទោស (កេតទល់) ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ ហៅព្រះមានខ្ទង៏មានមាយុមកថា នៃមានខ្ទ កាយរបស់តថាគតក្រាស់ ដោយទោសហើយ តថាគតប្រាថ្ននឹងធាន់ថ្នាំបញ្ចុះ ។ ១ណៈនោះ ព្រះ មានខ្ទង៏មានអាយុក៏ចូលទៅរកជីវិកកោមារកត្យ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយនឹងជីវិកកោមារកត្យដូច្នេះថានៃជីវិកៈដ៏មានអាយុ កាយរបស់ព្រះ តថាគតក្រាស់ដោយទោសហើយ ព្រះតថាគតត្រូវការធាន់ថ្នាំបញ្ចុះ ។ វិនយប់ឥកេ មហាវគ្គោ

តេនហំ ភន្លេ ភនភ្ល ភនាំតោ គោយ កត់ទំទាហ់ សំនេទៅទាំ ។ អ៥ទោ អាយស្មា អានខ្ចោ ភក-វតោ តាយំ គាត់ចាហំ សំនេហេត្វា យេន ដ៏វាតោ តោមារកច្នោរ តេនុមសន្ល៍មិនបសន្ល៍មិន្វា ជីវតាំ តោ. មារកថ្នុំ វាននយុន សូចនៅ សេ សារុសោ ជីវភា နေဌာနနေပါ ဃားကာ ကားကို အားတွ နေသားမှု နေသားမှု အားကာ ကားကာ ကားကား အားကား အားကား အားကား အားကား အားကား အားကား အား អ៥លោ ដឹវតាស្បូ តោមារកច្ចុស្បូ រៀតឧមោរសំ ន (၈) (၆ ဆိ ဗင်္ဂဗ် ဟော်ဟိ အဆံုးရာ စွဲချောက်ကိ ဒီဟင္မွာ ေၾကာင္ကို အဆိုက္ အိုက္ရာ အိုက္ရာ အိုက္ရာ အိုက္ရာ အိုက္ရာက္ အိုက္ရာက္ အိုက္ရာက္ အိုက္ရာက္ အိုက္ရာက္ အို នានាគេសន្លេស៊ី មវិភាបត្តា តថាកតស្ប នុមនា-^{ဧယ}ြင္ရဲ ၅ မင္မးစာ ဗူးေၾကားမားမႈတဲ့ နွယ္စ္ကာ ទុខ្យលមាត្តាតំ នានាកេសថ្លេមាំ មាំភាឋត្វា យេន ကကာ ၊ ကေဒုဗကန္ကမ်ာ ရဗကန္ကမ်ာ္အာ ။ အုန္နံ ရဗ္ခုလဗားနွာ ភកា ឧបនាមេសំ ៩មំ ភន្លេ ភកវា មឋមំ ឧម្រ-លមាន់ ទមសំផ្យតុ ឥនំ ភកវន្លំ ឧសក្វន្តំ ពៃមេស្សតីតំ ឌុត៌យំ នុប្បលហត្តំ កកាតោ នុបនាមេសំ ៩មំ កន្លេ

~ 5

វិនយបិតិត មហាវគ្គ

ជីវកកោមារកត្យតបថា បតិត្រៃទោនន្ធដ៏ចំរើន បើដូច្នោះសូមឲ្យ លោកសម្រិលព្រះកាយរបស់ព្រះដ៏មានព្រះកាគចុាន ៤ ៣ ថ្ងៃសិន ។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុចុានសម្រាលព្រះកាយរបស់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ៤ ព្វ ថ្ងៃ រួចហើយក៏ចូលទៅកេដីកែកោមាភេត្យ លុះចូល **ទៅដល់**ហើយក៏និយាយនឹងដីកែកោទារកត្យដូច្នេះថា ខែអាវ៉ុសោដីកែះ ទ្រះកាយរបស់ត្រះតថាគតជានស្រលប្ចូលហើយ អ្នកសំនាល់ខ្លះកាល គូវក្នុង ត្រានេះចុះ ។ ត្រានោះ ជីវិកកោមារកត្យមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះ ឋា អាត្មាអញថ្វាយថ្នាំបញ្ចុះដ៏គ្រោតគ្រាតដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អំពើ នេះមិនសមគុរដល់អាតា្មអញទៀយ ណ្ដើយចុះ គុរូអាតា្មអញន៍ងអប់ដ្កា <ហួលទាំងទ្យាយចុាន ញ ក្តាប់ ជាមួយនឹងថ្នាំទាំងឡាយ ដេត្រ ។ ហើយ **พื**้ยชเฐารฐานส*ิ่งไตะ*ลชาลุล ๆ โลงเราะ สี่ง่างกายงกลุงการหย่ ផ្កាទប្បល ញ ក្តាប់ ជាមួយនឹងថ្នាំ ទាំងឡាយផ្សេង ១ រួចហើយចូល ទោ គាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បង្អោនថ្វាយផ្កាទប្បល ទ ក្តាច់ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមឲ្រន់ព្រះ:មត្តា(ចុាស សូមព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រន់ហិតផ្កាទប្បូល ឲ ក្តាប់ដំបូងនេះ ផ្កាទប្បូលនេះ នឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគចុាន ១០ ដង រួចបង្កោនថ្វាយផ្កាទប្បលក្តាហ ទី ២ ដល់ព្រះដីមានព្រះកាគដោយពាក្យថា សូមឲ្រឪព្រះមេត្តា (ចា្រស

ច័វរក្ខុន្ធពេ ភគរំពោ វិរេចសាបា

ကကာ အိုဏ် နုပ္ချလတန္နာ နုပ်ာဆိုဆို ရန် အကုန္တိ ឧសត្វត្តំ វិហចស្បតិ៍តំ តតំយំ ឧទ្យលហស្តំ កកាតោ ទម្លាមេសំតមំភន្លេ ភកវា គត់យំ ទម្បលមាត់ ទម សំផ្យូតុ ៩៤ ភកវត្តំ ឧសក្ខត្តំ ពៃខេស្សតំ សំ ភកវតោ ณยฐังกาน เนอง หรุงไขยุง การเอง อุเเษา តោះ ហាក់ក្នោះ ភាក់តែ សមន្តិ៍សាយ ពៃចន៍ ឧត្វា ກຮາຊ ມີກໍາເຂດງ ບຂອງເພື່ອຄິດ ອີງ ບອງອີ າ អដទោ ដឹវតាស្បូ តោមារកច្មស្បូ ពហិនា្វាតោដួតា ខំភ្លួសរ្រ រ)នឧហោស មយា ភោ ភភវតោ សម. ត្តឹមាយ ព្រៃខ្មុំ ខ្មុំ នោមអាក់មន្ត្រា តដាក់តម្ប តាយោ ន កកវន្តំ សមត្តីសក្តុត្តំ វិហេចស្បត់ ឯក្វុ. รูรึ่งสุรุธ หลาง ที่แรงการ หย้อ หลุก ที่เลา ឧហាយិស្សតិ ឧហាតំ គកវន្តំ សក៍ ហៃខេស្សតិ ៧រំ កករតោ សមន្តិ៍សាយ វិបទនំ ភវិស្សត័ត៌ ។ យយ់ (๑) ទោ តនក ដីនៃស្បូ តោមារតចូស្បូ ខេតុសា ខេ. តោមអិតត្តមញ្ញាយ អាយស្តន្តំ អានខ្លំ អាមខ្លេស

ഹ് ന്വ

បឹវរក្ខន្ធកៈ និយាយអំពីទ្រះមានទ្រះភាគ (ទ្រង់ហិត) ជ្ជាបញ្ហុះ

សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហិតផ្កាឧប្បលក្តាប់ទី ២ នេះ ផ្កាឧប្បលនេះនឹង បញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះកាគចុាន១០ដង រួបបង្អោនថ្វាយផ្កាទប្បលក្តាប<mark>់</mark>ទីញ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា សូមទ្រង់មេត្តា ហ្វ្រេស សូមព្រះ ដ៍មានព្រះភាគទ្រង់ហិតផ្កាទប្បលក្តាប់ទី ញ នេះ ផ្កាទប្បូលនេះនឹងបញ្ចុះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន ๑០ ដង រួមកិច្ចដែលបញ្ចុះថ្នាំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រវដាញ o ដងគត់ដោយអាកាវយ៉ាងនេះ ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមាវភត្វ ជានថ្វាយថ្នាំបញ្ចុះតា «ដងគត់ចំពោះត្រេះដ៏មានត្រះកាគ រុចថ្វាយបង្គ័ត្រិះ ដ៍មានត្រះកាគធ្វើប្រទក្សិណហើយថយចេញទៅ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោ-មារតត្យកាលចេញទៅដល់ក្រៅខ្មោងទ្វាហើយ ក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះ **ថ**ា ថ្នាំបញ្ចុះពំងត្ល o ដងគត់អាត្មាអញចុរនថ្ងាយដល់ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ហើយព្រះកាយរបស់ព្រះតឋាគតដែលក្រាស់ដោយពេស ថ្នាំនោះនឹង បញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះកាគគ្រប់ព្យុ ០ដងគត់ក៏ទេ មុទជានឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មាន ព្រះភាគត្រឹមតែ២៩ដង ម្យ៉ាន៍ទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគជុានបញ្ចុះថ្នាំហើយ មុខជានឹងស្រង់ទឹក ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលចានស្រង់ ទឹកហើយម្ពងទៀត រួមជាការបញ្ចុះថ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះកាតញ្ចុះជនគត់ ដោយអាកាវយ៉ាង៍នេះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគចុរនជាបសេចក្តីវិះគំតនៃចិត្ត **វបស់ជីវ**កាតោមារកត្យដោយព្រះទ័យហើយទើបទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានឆ្ន

ഹ് ന

វិនយបិដពេ មហាវត្តោ

ឥនានន្ទ ជាតាស្បូ តោមារភម្វុស្បូ ពម៌ាន្ធារកោរដួ ကာ င်က္ခင္ရလ္၊ ပါအေၾကာက် ဗဟာ ကေဆၾကာ សទត្តិសាយ វិបទនំ និន្នំ នោសាភិសន្នោ នថាកតស្ប កាយោ ន កកវន្ទំ សមត្តឹសត្ថត្តំ ហៃចេស្បត់ ឯក្ចុន. តំសត្វត្ត ភកុវន្ទ វិបេខេស្តតិ អទំច ភកវា វិវិតោ លោយស្បត់ លោក កកវត្តំ សកាំ ហៃចេស្បត់ ៧វំ កកា សមត្ថិសាយ ពៃចនំ ភាំសត្រីតំ គេនហាននូ ពុណ្តោនគាំ មដិយានេញតំ ។ ដាំ ភាន្តេតំ ទោ ភាយស្មា អានភ្លោ ភកវតោ ខដំស្បូឈ៌ត្វា ឧណ្ដោនកំ ខដ៌-យានេសំ ។ អ៩ទោ ដឹកគោ គោមាភស្នោ យេន កកក់ តេតុបសផ្តុំចំ ១បសផ្តុំច័ត្វា កកក់ខ្ញុំ អភិវាធេត្វា រាយឧរ័ ខ្មុំ ម្នាំ ។ រាយឧរ័ ខ្មុំ អ្នះ ។ រាយឧរ័យ តោមារកច្នោះ កកវត្ថុ ឯតឧរ៉ោច វិចិត្តោ ភក្តេ គកវាតំ ។

ی^لم،

វិនយប៌ឝត មហាវត្ថ

ដ៏មានអាយុមកក្នុងពេលនោះថា នៃអានន្ទុ កាលជីវិកកោមារកត្យចេញ ទៅដល់ក្រៅ ឆ្វោង ទ្វារ ហើយក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូ ច្នេះថា ថ្នាំបញ្ចុះ ៣០ ដងគត់ អាត្មាអញច្ឆានថ្វាយដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចហើយ កាយរបស់ ព្រះតថាគតក្រាស់ដោយទោស ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះចានព្រះកាគ ត្រប ៣០ ដងគត់កំទេ មុខជាន៍ឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន តែ តែ ២៩ ដង ម្យ៉ាងទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគចានបញ្ចុះហើយមុខជា នឹងស្រង់ទឹក ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មានព្រះកាគដែលបានស្រង់ទឹក ហើយម្តងទៀត រួមជាការបញ្ចុះឃ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៣០ ដងគ្គ ដោយភាការយ៉ាងនេះ នៃភានន្ទូ បើដូច្នោះអកចូរចាត់ចែងទឹកក្តៅទ្បើង \mathbf{y} ព្រះអានខ្លូដ៏មានអាយុបានទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះកាគ ដោយពាក្យថា សូមទ្រជ័ព្រះមេត្តារេប្រាស ព្រះករុណា ម្ចាស់ ហើយកំពុន อาล่โซน์ตั้ลเก่า ๆ เว้ญาเอาะ นี้ใสเกายาเกลาดาเองเตาลาเปี่ยะ *ธิ์*ยา*ธ*(กรุกาล លុះចូលទៅដល់ហើយកំ៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដំំមានព្រ**ះ** កាត រួចហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរូ ។ ជីវិតកោមារភត្យអង្គ័យនៅក្នុង ទ័ដឹសមគរូហើយក៏ក្រាបទុល្យនេះដ៏មានទ្រះភាគរេង៉ាយពាក្យដូច្នេះថា **សូម** ឲ្រន់ត្រះមេត្តា (ជ្រាស ត្រះដ៏មានត្រះកាគឲ្រន់ជានបញ្ចុះថ្នាំ ហើយឬនៅ ។

បីវរក្ខទ្ធកេ ភគវិតោ វិរេចឧកថា

វិធត្តាម្តុំ ជីវភោទ ។ ៩៩ មយ្ណំ ភាន្តេ ពហិន្ទារ គោដ្ឋភា ខំត្តខ្លុស្ស សភាន ហោស មហា កេយ សមន្ត្រីសាយ វិចេន និន្នំ នោសាភិសាណ្ឌ នថាននស្ប កាយោ ន កកវត្ត សមត្ថសត្ថា និយេច សត្រ សិក្ស ត្តីសត្វ ភ្នំ កកវត្តំ វិព ចេស្សត៌ អមិច ភកវា វិត្តោ ឧមាយិស្សតំ ឧមាតំ ระเร้ ผลี โบเยลบูลิ ม่ำ ระบะลายสู้สภาย វិបេធន៍ ភរិស្សតីតំ ឧមាយតុ ភន្លេ ភកវា ឧមាយតុ សុខតោន ។ អ៩ទោ ខឧង ឧណ្ណោនគំ ឧមាយំ នហាត់ គតវត្ថុំ សត្វី ពៃទេសំ ដាំ គតវតោ សមត្ថីសាយ វិភេទនំ អហោសំ ។ អ៥ទោ ដឹវគោ តោមកេទ្នោ កតវន្ត រាគនាមទ លាវ ភាន្ត កតវតោ តាយោ មតា. នត្តោ ហោធំ អល់⁽⁰⁾ យូសចំណ្ហគោខាធំ ។ អ៩ (១)

لرو لېچ

បីវរត្តខ្វា: និយាយអំព័ទ្រិះមានទ្រះភាត (ទ្រង់ហិត) ដ្ឋាបញ្ចុះ

(กะเคร (กะการ (จรัรบชา 1 ธรีสาระ ธชาตรถายบาวะชำเบีย 😗 ជីវកកោមារកត្យ ក្រាបទ្ធលថា សូមទ្រន់ព្រះមេត្តា ស្រ្រាស កាលខ្ញុំ ព្រះអន្តចេញទៅដល់ក្រៅក្វោជទាពហ័យ ក៏មានសេចក្តីរិះគំត ដុះច្នះថា ថ្នាំ៥ញុះចំនួន ៣ o ដងគត់ អាត្មាអញជានថ្វាយដល់ព្រះមានព្រះកា**គ** រួចហើយ តាយរបស់ព្រះតថាគត ត្រាស់ដោយហេស ថ្នាំនោះ នឹងបញ្ចុះព្រះមានព្រះកាគ ញ្ ០ ដងគត់កំទេ មុទជានិងបញ្ចុះព្រះមាន ព្រះកាគបាន ត្រឹមតែ ២៩ ដង ម្យ៉ានទៀត ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ទ្រង់បញ្ចុះ ថ្នាំរួចហើយមុខជានឹងស្រង់ទឹក ថ្នាំនោះនឹងបញ្ចុះព្រះដ៏មាន**ព្រះកាគ**ដែល ស្រជ់ទឹករួចហើយម្តងទៀត រួមជាការបញ្ចុះថ្នាំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ **ញ** ° ដងគត់ដោយអាការយ៉ាងនេះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ស្រុស សូមព្រះ ដ៍មានព្រះភាគទ្រង់ស្រង់ទឹកចុះ សូមព្រះសុគតទ្រង់ស្រង់ទឹកចុះ ។ លំ-ដាប់នោះ (ពុះដ៏មាន(ពុះកាគ(ទង់(សង់ទឹកក្តៅហើយ ថ្នាំនោះក៏ចុរនបញ្ចុះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលចានស្រង់ទឹកហើយម្តងទៀត រួមដាការបញ្ចុះថ្នាំ รบห/ตระส์ ยาร (ตรกา ต ๓๐ อ ฉลิ ต ต ต ต ซ เร เร เร เปลา เธาะ สี รักเกายา -វភត្យចានក្រាបឲ្យប្រពេះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះ មេត្តា ជ្រោស តាយរបស់ព្រះមានព្រះភាគ តាំងនៅជា ប្រកែត័ដរាប ណាហើយ ខឹងចានចំរើនដោយដុំព្រះមិស:ដោបនោះ ។ ដលានោះ

61

र्त से

វិនយមិដកៃ មហាវគ្គោ

ភតវតោ តាយោ នទ័រស្មេរ ខតាតត្តោ អហោសំ ។ អ៩លោ ជីវកោា កោមារកច្នោ នំ សំវេយត្រាំ ឧស្សយុន អានាយ យេន ភក្សា តេនុបសន្ថ័មិ ទុបសន្ថ័មិត្វា ភកវត្តំ អភិវាខេត្តា ឧតមត្តំ តិសីធិ ។ ឧតមត្ថ និសិន្នោ ទោ ជីវតោ តោមារកច្នោ ភកវន្តំ វតនកេច រាំតាហំ ភក្តេ ភកវត្តំ អំ ហេចាម័តំ ។ អត់គ្មាន្ទារា ទោ ជីវភា តថាកតាតិ ។ យញ្ចុ ភន្លេ ភាច្បតិ យញ្ច មនវដ្ដន្តំ ។ វនេះភំ ដីវីតាត់ ។ ភកអ ភន្លេ មំសុត្វ-លំកោ ភិត្តសរេខ្យា ខ ៩ឧំ ទេ ភនេ្ត សំវេយក្រាំ နေလျှယျက် စက္ကာ စက္ကောအေ စတ်ရှိ စေတုန္တံ နေလျာနံ

29

វិនយបិធិត មហាវត្ថ

នោះ ជីវកកោមារកត្យបានទាំយកសំពត់សំរៅយក្រ:(°) ទ គុនោះចូល នៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះមានព្រះកាគហើយ អង្គ័យនៅក្នុងទីសមគរួរ ។ ជីវកាតាមាវកត្វ អត្ត័យនៅ ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបទូលេ**ព្រះ**មានព្រះភាគដោយ ពាក្យថា សូម៤៨ នៃមេត្តា ជ្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គសូមពវ ๑ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្ធទ្រន់ត្រាស់ថា នៃជីវត: ព្រះតថាគតភំង ទ្បាយមានពរកន្លងហើយ ។ ជីវិកកោមារកត្វទុលថា សូមទ្រង់ព្រះ មេត្តា ជ្រេស អំពើណាគួរផង មិនមាន ទោសផង (រុំ ព្រះអង្គសូម ចំពោះអំពើនោះ) ។ ព្រះមានព្រះកាគ/ទ្រង់ត្រាស់ថា នៃផ**័វកៈ អ្នក** ចូវនិយាយមកចុះ ។ ជីវកកោមារភត្យទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជាស ពែះមានព្រះភាគក្តី ភិក្ខុសង្ឃក្តី តែងតែទៃទ្រង់សំពត់បងក្រូល សូម [ទន់ ព្រះមេត្តា (ជាស សំពត់សំវេយ្យក: ទគ្គ នេះ ហើយដែល ព្រះបាទ បញ្ញេតបញ្ចូនមកឲ្យទុំព្រះអង្គ ជាសំពត់លើសលុបប្រសើរជាប្រធាន

អដ្ឋកថាថា បានដល់សំពត់ដែលគេចោលតៅព្រៃខ្មោច ក្នុងទត្តរកុរ្ភទ្វីប ។ បានឮមកថា ពួកមនុស្សក្នុងទត្តរក្សទ្វីបតែងរុំសាកសពដោយសំពត់នោះឯងហើយយកទៅចោល ។ មានសត្វ បក្សីមានប្រមោយដូចដំរីវាសំគាល់នូវសំពត់នោះថាដាដុំសាច់ ហើយឆាបនាំយកទៅដំកល់ទុក លើកំពូលភ្នំហិមតានូបកសំពត់នោះចោលចេញកិស៊ីសាច់សពនោះ ។ វើលានោះ ពួកអ្នកដើរ ព្រៃបានឃើញសំពត់នោះហើយក៏នាំយកមកថ្វាយស្ដេច។សំពត់នេះហើយដែលព្រះបាទបង្អោត បានមកដោយហេតុយ៉ាងនេះឯង ។

ចីវរក្ខន្ធពេ គហបភិបីវរានុងាននំ

၈ဟုန္ ဧုလ္မယ္ခရာ ေရာပ္နန္ ဧုလ္မယ္ခရာ ေရာန္နဲ့ ទុស្សយុកសមាសព្ទនំ ពមរន្ទំ នុស្សយុកសតសមាសព្ទ. ပင်္ခန္ဂယ္ယာရ ၊ ေနာၤ္က နာက နာက္ကယ္လာရ ေန႔ျထုနာ តំត្នាសន់ស្រ្យ ខ កហមតិខីអំ អនុជានាត្វតំ ។ មដិក្ត. ເບາ ຮູ້ ແລະ ເປັນເຊີ່ມ ເປັນເຊີ່ມ ເປັນ ເປັນ ជីវតាំ តោមរភថ្នុំ ខម្មិយា តថាយ សន្តសេត្តសំ សមា. នេះថេសិសទុន្តេដេសិសទ្យមាំសេសិ។ អ៩ទោ ដាំកោ កោមារកច្នោ កកវតា ជម្មុំយា តថាយ សន្ទស្បិតោ សមានចំតោ សមុត្តេដំតោ សម្បូហ៌សំគោ នុដ្ឋាយាសនា កកវន្តំ អភិវា ខេត្តា ខឧត្តិ ណំ តាត្វា ខត្តាមំ ។ អ៥ ទោ កកក់ វានស្ម័ចនាទេ វានស្ម័ ឧទរលោ ឧត្ថ័ យនុ យនា ភិត្ត អាមនេ្តសំ អនុជានាម ភិត្តាវេ កមាមតិថីអំ យោ ត់ខ្លត់ បំសុកក្ល កោះ ហេតុ យោ តខ្លត់ កហបត់ ខំហំ សានិយត្ ឥតវិតបន ចាប់ ភិក្ខុឋ សន្តដ្តី វណ្ណេម័តិ ។

13

ច័វរក្ខន្ធកះ ៣រទ្រង់អនុញ្ញាតគហបតិចីវរ

อูธ์อูงไก้โฟนีตมีพักต่ะเป็อร ตานีตูโรงกิดนี้เบื้อ ตานีเพ នៃគូសំពត់ដ៏ យើន ជាងពាន់នៃគូសំពត់ដ៏ យើន ជាង**សែន**នៃគ្**សំពត់** $\ddot{\pi}$ ប្រើន សូម (ទន់ (នេះមេត្តា (ជាស សូម (នេះមាន (នេះកាគ) ទន់ ទទួល យកសំពត់សំវេយ្យក: ទ គួរបស់ ខ្ញុំព្រះអង្គ សូម ទ្រង់អនុញ្ញាតគហបត ចវវ ដល់ភិត្តសង្ឃផង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រមទទួលយកសំពត សំវេយក្រ: ១ គ្ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ពន្យល់ជីវក. កោមារភត្យ ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយ ធម្មឹកថា ។ លំដាប់នោះ ជីវកកោមារកត្យកាលដែលព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់ពន្យល់ ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហា**ន ឲ្យកែវាយ** ដោយធម្មភថាហើយកំកោកចាកអាសន: ក្រាបថ្វាយបង្ខំព្រះមានព្រះ កាគ ធ្វើប្រទក្សិណហើយថយចេញទៅ ។ ញោះនិទាននេះ ដំណើរ នេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើធម្មឹកថាក្នុងវេលានោះ រួចទ្រង់ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំន៍ ឡាយមកថា ម្នាលភិត្តទាំង**ឡាយ** តថាគតអនុញាត នូវគហបតិចីវរ ភិត្តណា ប្រាញ់ (បងក្រូល) ភិត្តនោះចូវ ៤ ៤ ៨ សំពត បង្កកូលចុះ ភិត្តណា ជ្រាថ្នា (គហបតិចីវវ) ភិត្តនោះចូរ ត្រែកអវ នឹងភហបតិថីវរចុះ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត តថាគតពោល សរសើរសេចក្តីសន្តោសដោយបច្ច័យណាមួយ (តាមមានតាមចាន) 🤋

er es)

វិនយប៌ដកេ មហាវគ្នោ

(៤៤) អសេក្រស់ ទោ ភជនចោ មនុស្សា គនានា តាំរ ភិត្តាធំ តមាមតំខ័ររំ អនុញានឆ្នំ ។ នេ ខ មនុស្សា တင္မွာ အတေနာ့ ရင္ကေနဆစ် ေစာ ဗဏီ အဲဆစ် ឧស្មាម បុណ្ណាន ការស្បាម យនោ អងានា ភិត្តនំ កលចតិច័រាំ អនុញាតន្តិ ។ វាភារចានេះ រាជកចោ ဂဟ္ အိ မီအမဟမ္မာအိ ရမျင္လိုမႈ ၊ အမေဂ့ဆို ေရာ ជាឧបនា មនុស្សា គត់តោ គាំរា គឺត្រូនំ កហបតិ៍ខ័ររំ မၾကားအန္ဒိ ၅ အ ေ မၾက္ တင္မာ မဟေလံု ၃ ေရာ နံအာင် (စာ ဗဏ် အာင္စာမိ အေလွဂ္ဂဗ ဗုန္ကာင် အားမဂ္ဂဗ យតោ ភកវតា ភិក្ខុនំ កហមនិទីអំ អនុញ្ញានន្តំ ។ រ) កាលេនៅ ៩៩៥ ខេចំ ពហ្វន៍ ចំពុំសហសុក្តន៍ ទេបត្រ្លឺសុ ។

(៤៣) នេះ ទោ បន សមយេធ សម័្យស្បូ ចាក់កេ ទ្ហព្វណ្ឌ យោតិ ។ ភកវតោ សិនមន្តំ ភាពេខេសុំ ។

វិនយបិជិត មហាវិគ្គ

(៤៤) ត្លូកមនុស្ស ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បានឲ្យដំណឹងថា ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់អនុញាតគហបតិចីវរដល់ភិត្ថុទាំងឡាយ ហើយ ។ មនុស្ស **ពំ**ងនោះក៏មានចិត្តរីករាយស្រស់ស្រាយ**ឡ**័ងថា យើងមុខជានិងបានឲ្យ **ទាន មុ**ខជាន៍ឹងថ្កានធ្វើបុណ្យក្នុងកាលនេះឯង ចាប់ដើមតាំងពីព្រះដ៍មាន ព្រះតាគ ទ្រង់ចុរនអនុញាតគហបតិថីវដល់ភិត្ខទាំងទ្បាយ ។ ក្នុងក្រងកាដ ត្រឹះមានចីវ៉ា ប្រើនពាន់កើតទ្បើងតែក្នុង ១ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ។ ពួកមនុស្សដែល នៅក្នុងជនបទចានល្អដំណឹងថា គហបតិថីវេព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ចាន អនុញាតដល់ភិត្ខទាំងទ្បាយហើយ ។ មនុស្សទាំងនោះក៏មានចិត្តវីករាយ សេស សាយ ទៀនថា យើងមុខជានិងចានឲ្យទាន មុខជានិងចានធ្វើ បុណ្យក្នុងកាលនេះឯង ០ាប់ដើមតាំងពីព្រះដ៏មានព្រះកាគ ទ្រង់ចានអ. នុញ្ញាតគហបតិចីវរដល់កិត្តទាំងទ្យាយ ។ សូម្យីតែក្នុងជនបទក៏មានចីវរ េប៊ែនពាន់កើត ទៀនតែក្នុងឲ្យថ្ងៃខ្លាំណោះ ។ (៤៣) សម័យនោះឯង សំពត់ចាក់ $1^{(9)}$ កើត ឲ្យើងដល់សង្ឃ y តិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបបង្គំទូល សេចក្តី $\stackrel{+}{s}$ ះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ y សំពត់បែបយ៉ាងល្អដែលគេធ្វើមានលាយដោយរោមសត្វដំទន់ ។

ច័វរត្តនូកេ ៣ស័រញ្ញោ អន្យកាស័យកម្ពលំ

អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ ចាក់រន្លំ ។ កោសេយ្យចាក់កេ ឧប្យន្នោ ហោតិ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ កោសេយ្យចា-កំរន្លំ ។ កោជាំ ឧប្បន្នំ ហោតិ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវេ កោជវន្តំ ។

បឋមភាណវារំ និដ្ឋិត ។

🔹 🤹 អន្តក្រាសិកំ ។ ଢ ខមមានំ ។

م م^ر

ចីវរត្តន្ធក: សំពត់កម្ពុលមានដំខ្មែរកន្លះពាន់ របស់ស្ដេចពាសី

£ \$

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់ ចាក់ ។ សំពត់ចាក់កធ្វើពីសូត្រចានកើតទ្បើង ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញា ភសំពត់ចាក់វៅដលគេធ្វើ ពីសូត្រ ។ សំពត់កោជវ:⁽⁹⁾ បានកើតទ្បើង ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសំពត់កោជវ: ។

ចប់ ភាណវារះ ជាដម្បូង ។

៤៤) សម័យនោះឯង ស្ដេចក្នុងដែនកាស់ បាខបញ្លូនសំពត់ កម្ពូលមានដំខែ្បកន្វះពាន់(៥០០កហាបណៈ)គឺប្រហែលនឹងវត្ថុ ពុំង ឡាយ ដែលមានដំខែ្បកន្វះពាន់ដែរ ទៅឲ្យជីវកកោមារកត្យ ។ វេលានោះ ជីវកកោមារកត្យក៏បាននាំយកសំពត់កម្មលមានដំខែ្បកន្វះពាន់នោះ ចូល ទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរួរ ។ ជីវកកោមារកត្យលុះ អង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា សូមឲ្យឪមេត្តា ប៊ែស សំពត់កម្មលមានដំខែ្បកន្វះពាន់របស់ ១៉ូព្រះអង្គនេះ ប្រហែលនឹងវត្ថុ ព័ង ល្វាយដែលមានដំខែ្បកន្វះពាន់ដែរ ស្ដេចកាសីបាន បញ្ហូនមកប្រទាន សូមឲ្យឪព្រះមេត្តា ប្រាស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ • (អដ្ឋិពជាថា) សំពត់នេះប្រិហែលព្ថានិងសំពត់ជាភាៈ សំពត់ខេះសេធ្វើពីភេមសត្វ ។

វិនយបឹឝកេ មហាវគ្គោ

តទទួលំយំ មម អស្ស ន័យវត្ថុ ហិតាយ សុទាយាតំ ។ បដំកូហេសំ ភកវា កម្មលំ ។ អ៥ទោ ភកវា ដីវៃតាំ តោមារកខ្ញុំ ឌម្ម័យ តេដាយ សន្ទស្សេសិ សមានមេសិ សម្បត្តជេស សម្បូលសេស ។ អ៥ទោ ជីវាតោ តោ-មារកញ្ចេ កការតា ឧម្ម័យ កាថាយ សន្ទស្មិតោ ស. မာဒဗီး၏ လဗုုးရွာင်း၏ လဗျွတ်လ်း၏ ရင္ရာယာလအ ភកវត្តំ អភិវា ខេត្តា ខឧត្តិ លាំ តាត្វា ខត្តា មំ ។ អ៩. ទោ ភកវា សតម្មី និនានេ សតម្មី មករាណ ឧម្មី តាខំ តាត្វា ភិត្ត អាមន្តេសំ អនុជានាមំ ភិត្ត្វូវ តាម្នលន្តំ ។ (៤៤) គេន ទោ មន សមយេន សម័្យសា នត្នា. វចាន ទីវវវាន ឧទ្យដ្ឋន្តិ ។ អ៥ទោ ភិត្តនំ វវតន់ សោ. សំ តាំ ណុ ទោ ភកវតា ខ័ររំ អណ្តូញាតំ តាំ អណ្តូញ. តក្តិ ។ កកាវតោ ปតមត្តំ ភាពរចេសុំ ។ អនុជាជាមិ

 $\mathbf{0} \circ \mathbf{0}$

នៃយប៉ិតិត មហាវិត្ត

ទ្រង់ទទួលយកសំពត់កម្ពលរបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដី សុ ខដល់ខ្ញុំ ព្រះអង្គអស់កាលជាអង្វែង (តទៅ) ។ ព្រះមាន ព្រះភាគក៏ ទ្រង់ ទទួលយកសំពត់កម្ពល ។ វេលានោះ ព្រះមាន ព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ ជីវកកោមារកត្យ ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយ ធម្មីកថា ហើយ ។ លំងាប់នោះ ជីវកកោមាកេត្យកាលដែល ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់ ឲ្យឃើញ ឲ្យកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោត ចាកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោត ចាកាន់យក ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោត ចាកាសនេះ ក្របថ្វាយបន្ដំ ព្រះមាន ព្រះ ភាគធ្វើប្រទក្សិណ ហើយថយ ចេញទៅ ។ ព្រោះនំទាន នេះ ដំណើរ នេះ ព្រះមាន ព្រះភាគក៏ទ្រង់ ធ្វើធម្មីកថា ក្នុងពេល នោះ ហើយ ទ្រង់ត្រាក់ទុ ហៅភិត្ដទាំង ឲ្យយមកថា ម្នាលភិត្ដទាំង ឲ្យយ តថាគតអនុញាតទូវ សំពត់កម្ដល ។

(៤៥) សម័យនោះឯង មានចីវរល្អនឹងមិនល្អ កើតទ្បើងដល់ សង្ឃ ។ កិត្តទាំង ឡាយមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ចីវរដូចម្តេចដែល ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្វែដអនុញ្ញាតចីវរដូចម្តេច ដែល ព្រះមាន ព្រះភាគមិន អនុញ្ញាត ។ កិត្តទាំងនោះ ក្រាបចង្គំខូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះ កាគ ។ ព្រះអង្គខ្វែងអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

ចីវរក្ខត្វកេ ធច្ចីវរគលបតិចីវរពថា

ភិត្តូវ ន ខិវភនិ ទោ ខំ តាខ្យា សំ តាំ តោសេយ្យ តាម្តួលំ សាណំ ភម្ព័ន្ឋ ។ តេន ទោ បន សមយេន យេ តេ အိန္နာ ကမာအိမ်က် လာဒီယန္ရိ အေ ကုန္လာမွာယန္ရာ မိန္န ក្ល ជ សានិយត្ត រាភ់យៅ ភកវតា ខីវ៉ា អនុញាតំ ន ខេ្វតំ ។ កកាវតោ សតមត្តំ អារោបេ សុំ ។ អនុជា-នាម កិត្តាវ កហមត៍ម័រ សាន័យ នេួន បំសុត្វលំបំ សាន៌តុំ តនុកយេធ ចាហំ តិត្វាវ សន្តដ្ដី វណ្ណេម័ត៌ ។ (၇၇) အေဗ လေ အေရးက ဗ က အေး (၇၇) តោសលេសុ ៩ឧបនេសុ អន្ទាឧមត្តប្បដំបញ្ហ ហោត្តំ ។ រ)ការចូ ភិត្តូ សុសានំ §ត្តមឺសុ មំសុត្វលាយ រ)កាច្នេ ភិត្ត នាងមេសុំ ។ យេ គេ ភិត្ត សុសានំ ខិត្តមីសុ ខំសុត្វលាយ នេ ខំសុត្វលាន លភឹសុ ។ យេ នេ ភិត្ត នាគមេសុំ គេ រៅមាមាំសុ អម្លាត់ខំ អាវុសោ

 $\mathbf{0} \circ \mathbf{0}$

បីវរក្ខន្ធក: និយាយពី(ការទ្រង់អនុញ្ញាត)បីវរ ៦ យ៉ាងនឹងគហបតិបីវរ

ចីវ ៦ យ៉ាន គឺ ចីវ ដែលធ្វើដោយសម្បកឈើ ១ ចីវ ដែលធ្វើដោយ កប្បាស ១ ចីវ ដែលធ្វើដោយសូត្រ ១ ចីវ ដែលធ្វើ ដោយ ភេមសត្វ (រៀវ លែងតែសក់ឬ ភេមមនុស្ស ចេញ) ១ សំពត់ ដែលធ្វើ ដោយ សម្បក ផ្ទៃ ១ សំពត់ ដែលធ្វើលាយ ដោយវត្ត ៥ យ៉ាង ទាង ដើម ១ ។ សម័យ នោះ ឯង ពួកកិត្ត ណា ត្រេកអ នេង គហបតិ ចីវ វេ ភិត្ត ទាំង នោះ ក៏បង្អើសមិន ត្រេកអានឹង សំពត់ បង្កកូល ឲ្យយ ព្រោះ គិតថា ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតវិត ចីវ ខេ មិន បាន អនុញ្ញាត ចីវ តើ ហេ ទី ភិត្ត ទាំង នោះ ក៏បង្អើសមិន ត្រេកអានឹង សំពត់ បង្កកូល ឲ្យយ ព្រោះ គិតថា ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតវិត ចីវ ខេ មិន បាន អនុញ្ញាត ចីវ តើ វ ខេ ។ ភិត្ត ទាំង នោះ កាបបង្គំ ទូល សេច ភ្លឺ ទុំ ខេ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ នោះ កោបបង្គំទូល សេច ភ្លឺ ទុំ យ តថា គតអនុញ្ញាត ឲ្យ ភិត្ត ដែល ត្រៃកអន នឹង គហបតិ ចីវ ហើយ គ្រេក អនេងសំពត់ បង្កកូលផងកំបាន មាលកិត្ត ទាំង ទ្បាយ ម្យ៉ាង ទៀត តថា គត សរ សើរ សេច ក្តីសន្តោសដោយ ចីវ ទៅ ជា ហើង ទេ ខេ ។ ទាំង ទោះ ទា

(៤៦) សម័យនោះឯង មានកិត្តបើនរូបដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយក្នុងកោ-សលដនបទ ។ កិត្តពួកខ្វះដើរទៅកាន់ ព្រៃស្មសានដើម្បីនឹងបង្កកូល កិត្ត ពួកខ្វះមិនចានរង់ចាំ ឲ្យើយ ។ ពួកកិត្តណា ដើរទៅកាន់ ព្រៃស្មសាន ដើម្បីនឹងបង្កកូល កិត្តទាំងនោះកំចានសំពត់បង្កកូលទាំង ឲ្យយ ។ ពួក កិត្តណា ដែលមិនចានរង់ចាំ កិត្តទាំងនោះកំទានសំពត់បង្កកូលទាំង ឲ្យយ ។ ពួក

909

វិនយបិដពេ មហាវគ្លោ

ភាក់ នេយត់ ។ តេ រាវមាហ៍សុ ន មយំ អាវុសោ តុម្លាក់ ភាក់ ឧស្សាម កំស្បូ តុប្លេ នាកមិត្តាតំ ។ ភកវតោ រតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តូវ အက မေ ရွာင် အကာမာ ကက် အရုန္ရဲ ၅ အေန (စာ မန សមយេន សម្ពូហុលា ភិត្ត្ តោសលេសុ ៩ឧបនេសុ អន្ធានមក្កប្បឌិបញ្ហ ហោន្តិ ។ វាកាច្នេ ភិក្ខុ សុសាធំ ទុក្តមឹស បំសុត្វលាយ ឯតាទ្វេ ភិត្ត អាតមេសុំ ។ យេ គេ ភិត្ត្ សុសានំ និត្តមីសុ បំសុត្វលាយ គេ បំសុត្វសាន៍ លភឹសុ ។ យេ នេ ភិត្តូ អាកមេសុំ តេ រៅមាហ៍សុ អញ្ញត៌ មំ អាវ៉ុសោ ភាក់ នេយត៌ ។ តេ រៅមាហំសុ ន មយំ អាវ៉ុសោ តុទ្យាត់ គាត់ ឧស្សាម តិស្ស តុទ្លេ ន និត្តមិត្តាតិ ។ ភកវតោ សតមត្តំ អា-រោចេសុំ ។ អនុជានាទំ តិត្វាវ អាកចេន្លានំ អាាមា ភាក់ នាតុន្និ ។ តេន ទោ បន សមយេន សម្តួបុណ

វិនយបំផិត មហាវគ្គ

ចូរលោកពិ៍នឲ្យយឲ្យចំណែតមកយើង ទូ៖ ។ ភិត្តព៌ងនោះកំនិយាយ យ៉ាងនេះវិញថា នៃអាវុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកទាំង ឡាយ **ទេ (** បើលោកទាំងទ្យាយចង់ចានសំពត់បង្កកូល) ហេតុដូចម្ដេចបានដា លោកទាំងឡាយមិនរង់ចាំយើង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ (កាបបង្គំទូលសេចភ្លឺទុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គឲ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តដែលមិន ជ្រាថ្នានិ៍ ជឲ្យក៏កុំឲ្យនូវចំណែកដល់ភិក្ខុ ពំឥឡាយដែលមិនវន់ចាំបាន ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ (ច័នរូបដើរទៅ ដើម្បីនឹងបងក្រូល ភិក្ខុពួក ខ្វះបានវង់ហំ ។ ពួកភិក្ខុណា ចូល ទៅកាន វៃ ពីស្មសានដើម្បីនឹងបង្កកូល ភិក្ខុពាំងនោះកំបានសំពត់បង្កកូល ។ ពួក កិត្តណាដែលរង់ចាំ កិត្តទាំងនោះក៏ទិយាយយាំងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ ចូវ លោកទាំងឡាយឲ្យចំណែកមកយើង១ូះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះពោលតបវិញ យ៉ាំងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកពំងទ្បាយទេ ហេតុម្តេចចានដាលោកទាំង**ទ្យា**យមិនចូលទៅ ។ កិត្តទាំងនោះ(កាបបង្គំ ឲ្លរសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គឲ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុដែលទុកជាមិនចង់ឲ្យក៏ត្រូវឲ្យបំ-វណកដល់ភិត្ត្**ចាំ**ងឲ្យយដែលវង់ចាំ។ សម័យនោះឯង មានពួកភិត្ត (ប៉័នរូប

បវិវត្តផ្លូវកេ សុសានោក្តម័នកដា

ភិត្ត្ កោសលេសុ ៨ឧមនេសុ អន្ទាឧមក្កប្ប័ដំបញ្ ហោត្តំ ។ ឯកេច្ចេ ភិក្ខុ ១ឋមំ សុសាធំ ងុក្ណមឹសុ រសុតា្ហាយ រាមខេត្ត មិទ្ធា ឧទ្ទា និយត្តមូស រ លោ តេ ភិត្ត ១ឋម សុសាន ជិត្តមឹសុ បសុត្វលាយ នេ ပ်ိဳးဆိုက္ခဲ့လာခ်ိဳ လာက်ိဳးလုံ ၅ ငေယာင္စာ က်က္ဆံ က်က္ဆံ စင္လာ ရဲ့က္လာ-មឹសុ តេ ជ លភ័សុ ។ តេ រាវទាហ៍សុ អទ្លាត់ចំ អាវ៉ុសោ ភាត់ នេយត៌។ តេ រាវមាមាំសុ ឧ មយ៍ អាវ៉ុសោ ရုမ္မာက် ကက် နေသျှမ ကိမ္မာ ရုမ္မာ ဗဠာ ရိုက္ကမ်ိန္တာ-តំ ។ ភកវតោ ปลยลู่ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមំ ភិត្តូ៥ ខត្តា ឱត្តមត្តានំ នាកាមា ភាក់ នាតុភ្នំ ។ តេះ លោ បន សមយេន សម្ពុហុលា ភិត្តា កោ-សលេសុ ជំនួចនេសុ អន្ធានមក្កប្បដំបញ្ហ ញោន្តំ ។ តេ សនិសា សុសាន ឱ្យទឹសុ ចំសុត្វលាយ ។ ៦-តេទ្ទេ ភិត្តូ ខ័សុក្ទុលាធំ លភឹសុ ឯតាខ្វេ ភិត្តូ ន លភឹសុ ។ យេ គេ ភិត្តូ ន លភឹសុ គេ រាវមាហំសុ မမ္မာက်ပ်ိဳ မာင္ဂုလာ အင်္ဂ ၊ အေပါးမာဟိ လု a ဗယ် អာ/ សោ តុម្លាត់ ភាត់ ឧស្សាម តំស្ប

បីវរត្តនូត: និយាយពីភិត្តចូលទៅ៣ន់ព្រៃស្មសាន

ដើរទៅកាន់ផ្ទូវត្វាយ ក្នុងកោសលជនបទ ។ ភិត្តពូក រុះ ដើរចូលទៅ កាទ់ ព្រៃស្មសានជាមុន ដើម្បីបង្វក្លល ភិត្តពួក១ះដើរចូលទៅជាទាង ក្រោយ ។ ពូកកិត្តណាដែលដើរចូលទៅព្រៃស្មសានមុន ដើម្បីបង្បកូល ភិក្ខុទាំងនោះក៏ចានសំពត់បង្កក្រូល ។ ពួកភិក្ខុណា ចូល ទៅ (កាយ ភិក្ខុ ពំងនោះក៏ឥតចានឲ្យយ ។ កិត្តពំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នៃកា វ៉ុសោ លោកទាំងទ្បាយចូរឲ្យចំណែកដល់យើងទូ៖ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិ-យាយយ៉ាំងនេះវិញថា នៃអាវ៉ុសោ យើងមិនបានឲ្យចំណែតដល់លោកទេ ហេតុអ្វីចានជាលោកទាំងឲ្យយដើរចូលទៅក្រោយគេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គ័ទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញាត ឋា ម្នាលភិក្ខុទាំនទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុដែលមិនចង់ឲ្យ កំកុំបាច ឲ្យនូវចំណែកដល់ភិត្តទាំងទ្បាយដែលដើរចូលទៅក្រោយគេ ។ សម័យ នោះឯង មានពួកកិត្តប្រើនប្រដើរទៅកាន់ផ្លូវឆាយ ក្នុងកោសលដនឋទ ។ ភិត្ត្តពំងនោះមានដើរចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសាន ដើម្បីបងក្រូលព្រមគ្នា ។ ភិត្តពុក ទុះបានសំពត់បងក្រូល ភិត្តពុក ទុះមិនបាន ។ ពួកភិត្តណា ដែលមិនបាន ភិក្ខុពំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ លោកពាំង ទ្យាយចូវឲ្យចំណែកមកយើន រូះ ។ ភិត្តពំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះវិញថា នៃអាវ៉ុសោ យើងមិនឲ្យចំណែកដល់លោកទាំង ឡាយទេ ហេតុអ្វីបានដា

ඉංගු

វិនយបិដពេ មហាវត្តោ

តុម្លេ ជ លក់ត្តាត់ ។ កការតោ ៧តមត្តំ អាពេខេស៊ី ។ អនុជានាទី ភិត្តា៥ សនិសាន៍ ខ្ញុំត្តាមន្តាន់ អតា-មា ភាត់ នាតុភ្នំ ។ តេន ទោ បន សមយេន សម្តូហុលា ភិត្ត្ កោសលេសុ ៩ឧមនេសុ អន្ទាន-ဗင္ဂဗျင္နဲဗည္းေကာင္နဲ႔ အေဆးမွာ မိုမာဖ នុត្តមឹស បំសុត្វលាយ ។ ឯកេច្នេ ភិត្ត បំសុត្វលាន លភឹសុ រាំកាទ្ធ ភិក្ខុ ១ លភិសុ ។ យេ គេ ភិក្ខុ ေလနီးမှ (ခေါ်းမာဗာမှ နမ္မာအိမ် မား(မာ ကခိ នេយតំ ។ តេ រាវមាហ៍សុ ជ មយំ អាវ៉ុសោ តុម្ភាត់ ကင်္ဂ နယ္ချမ က်ေလး နျမ္မ ၁ လင်္ဂရွားေ ។ ဘဘံ(ရ) រ) នមន្ទំ អាហេខេស៊ី ។ អនុជានាមិ គិត្តថ តានិតា តាត្វា ខ្ញុំត្តាមត្តាន់ អតាមា ភាក់ នាតុខ្លុំ ។ (၉၅) အေဒ လာ အဒ မာဒကာဒ ရေမည် ရှိသူ

អនាយ អាវាទំ អាកច្ឆន្តិ ។ គេ ខដិត្តាហក់ អល-កមានា ខដិហារត្តិ ។ ខីវ៉ា ខាំឆ្នំ ទុខ្យន្លតំ ។ ភកវតោ

sol

វិនយចិជិត មហាវគ្គ

លោកមិនបាននឹងគេ ។ ភិក្ខុព័ងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នា $oldsymbol{v}$ ភិត្តពាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តដែលទុកជាមិនចង់ឲ្យក៏ត្រវឲ្យចំណែកដល់ភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយដែលចូលទៅកាន់ ព្រៃស្មូសានព្រមគ្នា ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ បើនរូបដើរទៅកាន់ផ្លូវត្វាយក្នុងកោសល៨នបទ ។ កិត្តទាំងនោះមាន**ធ្វើ** កតិកា(ប្តេជា)នឹង គ្នារួចហើយ ក៏ចូលទៅកាទ់ ព្រៃស្មសានដើម្បីបង្កកូល ។ កិត្តពូក ខ្លះ ទានសំពត់បង្កកូល កិត្តពួក ខ្លះមិនមាន ។ ពួកកិត្តណាដែល មិនចាន ភិក្ខុទាំងនោះក៏និយាយយ៉ាងនេះថា នៃគាវ៉ាសា លោកទាំង **ឲ្យយចូវ**ឲ្យចំណែកមកយើងទុះ ។ កិត្តពំងនោះនិយាយយ^{៉ា}ងនេះវិញថា នៃអាវ៉ុសោ យើងមិនឲ្យចំណែតដល់លោកទាំងទុកយទេ ហេតុអ្វីចាន ជាលោកមិនបាននឹងគេ 🗴 កិត្តពាំងនោះក្រាបបង្គំឲូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាង ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តដែលទុកជាមិនចង៍ឲ្យ ក៏តែវឲ្យចំណែតដល់កិត្ត្ ព៌ងឡាយដែលធ្វើកតិកា (ហ្គេដា) គ្នាហើយចូលទៅកាន់ (ព្រឹស្មសាន ។

(៤៧) សម័យនោះឯង ពួកមនុស្សចាននាំយកចីវរមកកាន់អារាម ។ មនុស្សចាំងនោះកាលមិនបានកិត្តណាមួយទទួលចីវរ ក៏ត្រឲ្យបនាំយកចីវរ ទៅវិញ ។ ឯចីវរក៏កើតតិច ។ ទៅ ។ ភិត្តទាំងនោះ (កាបបន្ត័ទូលសេចក្តីទុំ៖

ចឹវរក្ខន្ធពេ ចឹវរប្បដិគ្នាហតសម្មតិ

រានមន្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាម ភិត្តូវេ បញ្ចារេដ្ដ. တ် လမတ္မက က်က္ကို စီးကျွင်္ခက္က တက် လမ္မင္ခ်ိန္ ၊ ယာ ေ အစ္အာအနီ အဋ္ဌေယ၂ ေ အေလာက္ရနီ အင္မေယ၂ ေ မော-ဗာဂနီ ဂႏ္မေတြ ေ ကတာဂနီ ဂႏ္မတ္တု ဂတၳခၢကတၳ-តញ្ ជា ខេយ្យ ។ ឯវញ្ បន ភិក្ខាវេ សម្មន្និតញោ ។ ဗឋမ် နိန္နာ ယာင်းရေးရှာ ယာင်းနှာ ဂျန္မာေနာ်နွာ့ အ ខដ៌ពលេន សន្លែព្រ ញាខេនញេ សុណានុ ទេ ភន្លេ လေးဆို ယင်္ဂ လင်္ရွံလျှ ဗန္မာကလ္နံ လေးဆို နန္ဒာ့စုံ အိက္ခ္ဂ် စီအတ္ခန္နာက္ အေန ကမ္ဘားစ္အေတာ႔ အခုိန္နာ က សុណាតុ ខេ កន្លេ សន្លែ សន្លេ វត្ថុញ្ហមំ កិត្តាំ င်း၊ ဗျင်္ဂရွာတက် လမ္မာ္အခဲ ၅ ယလ္ဂျယလ္၊ ၈ ခုခဲ ន់ត្តញ្ហមស្ប ភិក្ខុនោ ចំពេញដំន្តាហតាស្ប សម្មតិ សោ ရုတ္သည့္ ထည့္ ခင္စာ့မခံ ၊လာ ကၤလယ၂ ႑ လမ္းရ ស ស្ព័ន វត្តញ្ញមោ ភិត្ត ទ័វប្បជិត្ត ហាតោ ។ ១មតិ လည္လွ်ံ လုု အည္ရာ ရွယ္တာ ။ ၿပီးမႈ ဆားယာမီး ာ

បីវរក្ខន្ធកៈ ការសន្មតិភិក្ខុឲ្យជាអ្នកទទួលប៏វរ

ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យសន្មតកិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៥ ឲ្យជាអ្នកទទួលចីវវ គឺ ភិក្ខុមិនបានលុះ នេទ្ទាគតិ ១ មិនបានលុះ ទោសាគតិ ១ មិនបានលុះ មោហាគតិទ មិនចានលុះកយាគតិទ ដឹងនូវចីវវដែល ខ្លួនចានទទួលនឹងមិន ចានទទួល ១ ។ ម្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ ត្រសៃង្បសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃ ត្រវៃអង្វរករកិត្តជាមុន លុះអង្វរកររួចហើយ កិត្តដែលធ្លាសប្រតិពលត្រវ ញ៉ាំ ងសង្ឃឲ្យដឹងថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្គាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលដ៏សមគរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសន្មតភិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៍ចំរើន សូម ព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នក ទទួលចីវៃ ។ ការសន្មតិកិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទទួលចីវៃ គួរដល់លោក ដ៏មានអាយុអង្គណាហើយ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីសៀម (បើ) មិនគរូដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បី ពោលឲ្យើង ។ ភិត្តឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នកទទួលចីវវ ហើយ ។ ការសន្មតិនេះសមគូរូដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ សៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការសៀមនៅយ៉ាងនេះ។

វិនយបិដកើ មហាវិត្តោ

(៤៤) គេន ទោ មន សមយេន ខំអប្បដំក្តាហតា အိဳက္ခ္ စီအိ စင္ဆိုင္လႈတ္မွာ အေနာ့ေရွ႕ိုင္စာ စင္လာမင္စီ ၅ စီ. អំ ធស្មតិ ។ ភកវាតា ಖតមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជា-លម៌ ភិត្តាវ បញ្ចូលផ្តេំហំ សមញ្ញកតំ ភិត្តាំ ទីវាធំនា-တက် လမ္မာ့ဦးရံ ၊ ဟာ ေန အာက္ရနီ က်င္မေယ၂ ေန႔ေနာက္ សាកតំ កច្ចេយ្យ ន ទោញកតំ កច្ចេយ្យ ន ភយាកតំ က ႏ္ ယ၂ ခ်ိန္မာ နာ ခ်ိန္မာ နာ နာ ကို (၈) ဆု၊ နယ္၊ နာ နာ ကို បន ភិត្តប់ សម្មភ្និតញោ ។ បឋមំ ភិត្តុ យាចិតញោ ယာစိန္ဒာ ဗျန္မေအ အိန္နာ့က ဗင်္ဂၢလာ လားခ်္မာ ဤ-ខេនញោ សុណាតុ មេ ភន្លេ សត្លែបា យនិ សត្សស្ប បត្តតាល់ សរស្អា ឥត្តុត្នាមំ ភិត្តុំ ខឹវវជ៌នាមាតាំ လမ္းဥယ၂ ၅ ၿကာ ၅) န္ရွိ ၅ လုလားန္၊ မေ အးဒ္က សដេ្យ សដេ្យ ឥត្តន្លាម ភិក្ខុ ខ័វវធិនាមាត់ សម្មុន្នតំ ។ យស្បាយស្មតោ ១មត៌ ឥត្ថជ្ជាមស្ប ភិក្ខុនោ ខ័វជំ. ឧរហកាស្បូ សម្មតិ សោ តុល្លាស្បូ យស្បូ ឧក្ខាមតិ

> ១ ១. និហិតានិហិតញ្ហ ។

វិនយប៌គំព មហាវត្ត

(៤៤) សម័យនោះឯង ពួកភិត្តអ្នកទទួលចីវៃ ឲ្យឧទទួលចីវៃទុក เอาณกุลจีเลาะโล เบ้าเยาโหเอาเด่ ๆ อี่ไร่ก็โลงเด่ ๆ กิ่ฐ ទាំងទ្បាយក្រាបបង្ខំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ **ខ្**នេងអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃសន្មតកិត្ត្ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ ឲ្យជាអ្នកទុកជាក់ចីវរ គឺភិត្ខុដែលមិនលុះធន្ទាគតិទ្ មិនលុះពោសាគតិទ មិនលុះមោហាគតិទ មិនលុះកយាគតិទ ដឹងនូវច័វវ ដែល ខ្លួនបានទុកដាក់ហើយនឹងមិនទាន់បានទុកដាក់ហើយ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ត្រវសង្ឃសន្មតយ៉ាងនេះ ត្រវសង្ឃអង្វរករភិក្ខុជាមុន លុះ អង្វរកររួចហើយ តិត្តអ្នកធ្លាសប្រតិពលត្រវញាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលដ៏សមគរូរដល់ សង្ឃហើយ គូរសង្ឃសន្ធតកិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទុកដាក់ចីវិវ ។ នេះជា តាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បត់ត្រៃព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតភិត្ត ឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកទុកជាក់បីវៃ ។ កាសេន្មតិភិត្ត ឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកឲុកដាក់ចីវរសមគូរដល់លោកដ៍មានអាយុអង្គណា លោកដ៍មាន អាយុអង្គនោះត្រវ់សៀម(បើ)មិនសមគរូដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ

ជ័វរក្ខន្ធពេ ភណ្ឌាតារសម្មតិ

សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មតោ សម្ប៉េន ឥត្តក្លាមោ ភិក្តា ចំវានិនាមាកភា ។ ១មតិ សដ្យស្ប តស្មា តុស្លា ។ ឯវមេតំ តាយោមីតិ ។

(៤៩) ភេន ទោ បន សមយេន ខំអនំនាហតា ភិត្ត មណ្ឌមេខំ ត្រូទ្ធលេខំ ជំទូតោសេខំ អដ្យេតា. សេមិទីដំងំឧមាន្តំ។ ទុន្តមមិមិទ្ធមនិតាហិមិទដ្ឋន្តំ។ កកាតោ ឯតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាឋ အယ္လ္စား၏ မေဋ္ဋန္ဒိန္ခံ ယံ မေးခ်္မော နာဇာနွံ့နာ ဂ်ဲတာဂံ ကံ បន ភិត្តូវ សម្មភ្និតញោ ។ ព្យុត្តន ភិត្តុនា បដិពលេន လ၊ ဆွေ၊ ဤ၊ ဗအ၊ ၅၊ လုလားနှ ၊ ဗ အ၊ ရွ လ၊ ဆွေ၊ ဟ နိ လခ်္မလျှ ဗန္မာကပ္ပံ လခ်္မော နန္ဒာ့ရာ မီ ကား အလ္လာ က် မာရိးဗီကါ ၈ ၅မာ မာန္နီ ၈ မာဏာနံ ၊ ေမးမီ សធ្មោ សធ្មោ ឥត្តជ្នាម វិហាវំ ភណ្ឌាតារំ សម្មុគ្ន-តំ ។ យស្បាយស្មតោ ១មត៌ ឥត្ថជាមស្ស វិមារស្ប

 $\phi \circ m$

ច័វរក្ខន្ធក: ការសន្មតិឃ្លាំង

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលទ្យើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះសង្ឃបុាន សន្មតឲ្យជាអ្នកឲុកជាក់ថ៉វ់រហើយ ។ ការសន្មតិនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះចានជាសង្ឃស្យើមនៅ ។ ទុំសូមចាំឲុកនូវរឿងនេះដោយ អាការស្យើមនៅយ៉ាងនេះ ។

(៤៩) សម័យនោះឯង ពុកភិក្ខុអ្នកទុកជាក់ចាំវា ទុកចាំវាក្នុង មណ្ឌប (មារាំ) ខ្វះ (កាមមូបឈើខ្វះ ទៀបយុស្សេរ៉េទូ៖ ក្នុងទឹកណ្តាល វាល ១៖ ។ ពួកសត្វកណ្ឌរ១៖ ពួកសត្វកណ្តេរ១៖ កំកាត់ចំរំទោំងនោះ ។ ភិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ $\left[e
ightarrow s H
ightarrow s
ightarr$ វិហាវត្តី ប្រុសាទមានសណ្តានដូចស្លាប់គ្រុំឌុត្តី ប្រុសាទវែងត្តី ជាសាទមានដំបូលត្រងិលក្តុំ គុហាក្តុំ កំតថាគតអនុញាតឲ្យសង្ឃសន្មត នូវទីនោះឲ្យជាឃ្លាំងចុនេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ គូរសង្ឃសន្មតយ៉ាំង នេះ ។ ត្រវតិក្នុអ្នកឆ្វាសប្រតិពលញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បតិត្រ[ពះសង្ឃ ដំចំរើន សូម[ពៈសង្ឃស្លាប់១ ចើកម្មមានកាលដ៏សមគូរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្មតវិហារឈ្មោះនេះ ឲ្យជាឃ្វាំងចុាន ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀង សង្ឃឲ្យដ៍ង ។ បពិត្រៃសេង្ឃដ៍ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃ សន្មតវិហាវឈ្មោះនេះ ឲ្យជាឃ្លាំងហើយ ។ ការសន្មតវិហារឈ្មោះនេះ

(៤០) នេះន ទោ មន សមយេន សម្ប័ស្បូ កណ្ដា-ការេ ចីអំ អកុន្តំ ហោន ។ ភកវតោ រទៃមន្ទំ អាអេច-សុំ ។ អនុជាលាចិ ភិក្ខាវ បញ្ចូលខ្ពេ៍ហិ សមឆ្នាកតំ ភិត្តុំ ភណ្តាតារិតាំ សម្មរ្ភិតុំ យោ ន ឧល្លាកតំ កច្ចេយ្យ န္ အေလာန္နဲ့ နားဥယ္မွာ ေမာေစာနန္ နားဥယ႑ ေန႕ ကာမန္န္ မႏၵိကါ မိမိာမိမိယိ ဘျဖက္ ၁ ၅၃ယို စစ ခ်ိဳက္အျပဴ လမ္ခင္ရွိေရးေတာ့ ျပာမမံ ခ်ိဳက္ခ္ရ ယာမီေရးက္ ယာမီေရာ ព្យន្តេន ភិត្តុនា ខដ៌ពលេន សង្កែ ញាខេងញោ လူလားရ ၊ ဗေ ဂၢ ေလးခ်္မျာ ယ ေလးခ်္မျလ႑ ဗန္မာ က်ပ္ សខ្មែរ ឥត្វគ្នាមំ ភិត្តុំ កណ្តាតាវិកាំ សម្ពុច្នេយ្យ ។

កណ្តាតារក្ស សម្មតិ សោ តុល្លាស្ស យស្ស ឧត្ឋ-មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មតោ សង្ឃេន ឥត្តត្ថាមោ វិហារោ ភណ្តាតារំ ។ ទមតិ សង្ឃស្ស តស្សា តុល្លាំ ។ ឯវមេតំ នាយោមីតិ ។

វិនយប៌ដពេ មហាវត្តោ

វិនយបិដក មហាវត្ត

ឲ្យជាឃ្លាំង គូរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គរូស្វៀម(បើ)មិនគរូដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុ អង្គនោះគប្តីពោលឲ្យឹង ។ វិហារឈ្មោះនេះសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាឃ្លាំង ហើយ ។ ការសន្មតិគូរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះចុរនដាសង្ឃ សៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្វៀមនៅយ^{1ី}ងនេះ ។ (៥០) **សម័យនោះឯង ច**វីវក្នុងឃ្លាំងរបស[់]សង្ឃឥតមានលោក ណា ត្រប់ត្រងរក្សា ឡើយ ។ ភិត្តទាំង ឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា មាលភិត្ត្ តំំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យសន្មតភិត្ខដែល ប្រកបដោយអង្គ ៥ ឲ្យ ជាអ្នកកេព្រឃ្លាំង គឺ ភិត្តដែលមិនលុះធន្ទាគតិ ត្ មិនលុះ ទោសាគតិ ត្ មិនលុះមោហាគតិ ទ មិនលុះកយាគតិ ទ ដ៏ឥនូវបេសដែល ទូនបាន គ្រប់គ្រងវក្សាហើយនឹងមិនទាន់បានគ្រប់គ្រងវក្ស ។ ម្នាលភិក្ខុ ពំងទ្បាយ សង្ឃត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវអង្វរករភិត្តជា មុន លុះអង្វរករហើយ ភិត្តអ្នកឆ្ងាសប្រតិពលត្រវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលសមគួរ ជល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្ធតភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជារក្ខុ។ក្បាញ្ចាំង 🕽

စ)နာ ၅)န္ဒီ ၅ နာဏာနာ (၁ နားန္မွ နားမွံျား ៩ភ្លូន្ទាម់ ភិត្តុំ ភណ្ឌាតាវិតាំ សម្មន្នតំ ។ យស្បាយស្ម-តោ ១មតំ ឥត្ថក្នាមស្បូ ភិត្ថុនោ ភស្លាការិតាស្ប សម្មត៍ សោ តុឃ្លាស្ប យស្ប ឧត្តរទត៌ សោ ភា-សេយ្យ។ សម្មតោ សម្ពើធ ឥត្តដាមោ គិត្ត កង្ហា-ભાષા ગ ગ શકે સહ્યુસા કર્મા કેળા ગ મુપ્લ છે. ຣາາເບລືອສ 1 (៥០) (ភេន ទោ ខន សមយេន ឧត្តភ្នំយា ភិត្តា កណ្តាការិភះ រុដ្ឋាចេន្តិ ។ ភកាតោ សិតមន្តំ ភាពេចេ-សុំ ។ ន ភិត្តាវ ភណ្ឌាតារិកោរ ដ្រាខេតញេ យោ ដែះចេញ អាចត្តំ ឧត្តាដស្អាតំ ។

បីវរត្តន្តុពេ ភណ្ឌាគារិពសម្មតិ

ីវរក្ខន្ធត: **ការស**ន្មតិភិក្ខុឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំង

នេះជាតាក្យផ្លៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃ ស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃសន្មតកិត្តឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នករក្យាយ៉ាង ។ ការសន្មតិ កិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នករក្យាយ៉ាង គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុ អង្គណា េ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល ឲ្យើង ។ កិត្តឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នកក្យាយ៉ាំងហើយ ។ ការសន្មតិនេះគួរដល់សង្ឃ ហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿង នេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(៥១) សម័យនោះឯង ពួកធព្វឝ្គិយភិក្ខុបណ្ដេញភិក្ខុអ្នកកេព្រឃ្វាំងឲ្យ ចៀសចេញ ។ ភិក្ខុពំងឲ្យាយក្រាបបង្គំទូលសេចភ្លីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ តាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពំងឲ្យាយ ភិក្ខុមិនត្រវបណ្ដេញ^(•) ភិក្ខុអ្នកវក្សាឃ្វាំងចេញទេ ភិក្ខុណាបណ្ដេញ ភិក្ខុនោះត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។

ឬគ្គលដែលមិនត្រូវបណ្ដេញចេញហាកទីកន្លែងមាន ៤ ពួក គឺភិក្ខុលស់ដាង « ភិក្ខុដា អ្នករក្សាឃ្លាំង « ភិក្ខុមានដម្ងឺ « ភិក្ខុដែលបានសេខាសនៈអំពីសង្ឃ « ។ ភិក្ខុញ្ចងមិនត្រូវ បណ្ដេញភិក្ខុលស់ចេញ ក្រោះលោកបាស់ជាងខ្លួន ។ ភិក្ខុជាអ្នករក្សាឃ្លាំង ភិក្ខុមិនត្រូវបណ្ដេញ ចេញ ព្រោះសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្លាំង ។ ភិក្ខុមានដម្ងឺ ភិក្ខុមិនត្រូវបណ្ដេញចេញ ព្រោះលោកឈំ ។ ភិក្ខុដែលបានសេខាសនៈអំពីសង្ឃ ភិក្ខុមិនត្រូវបណ្ដេញចេញ ព្រោះសង្ឃ បានឲ្យទីកន្លែងជាទីសញ្ជោយដល់លោកដែលដាតហ្វូស្ងត្រ មានឧបការៈដល់សង្ឃដោយកិច្ច មានបង្រៀនបាន្យ៍ និងអង្នកថាជាដើម (អង្នកថា) ។

0 0 d

វិនយប៌ដំពេ មហាវញ្តោ

(၄၉) အေပးလာ အအ အရးကား အရှိအား မက်ယာ. សុំ ។ អនុជានាម ភិត្តាវេ សម្មុទឹកុតេន សង្ឃេន កា-ដេតុត្តិ ។ តេន ទោ បន សមយេន សញ្វោ សត្លែ ខ័រកំ ភាដេន្តោ គោលបល់ អគាសំ ។ ភកវតោ ៦ន-មន្តំ អាហេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្តុថ បញ្ចូលខ្លេហិ សម្មឆ្នាក់តំ ភិត្តុំ ច័វកោជតាំ សម្មឆ្នំតុំ យោ ឧ ពភ្លា-កតំ កច្ចេយ្យ ន នោសាកតំ កច្ចេយ្យ ន ទោហាកតំ ကႏ္မယ္သာ ေကယာက္ေကးမွယ္သည္ ကားရဲ့၏ကားရဲ့ႀကီး သား ឧយ្យ ។ លក្ស បន ភិត្តាវ សម្ពន្និតញោ ។ បឋមំ ာိက္ရ ယာင်ိဳးေရာ ယာင်ိဳန္နာ ၅၂ နွာေဂ်ာက္ရွိက ဗင်ိဳဂေးလာဒ សរណ៍ ញារបនញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្បោយ និ សន័្យស្បូ បន្តតាល្ំ សន័្យ ឥត្វឆ្នាម ភិក្តុំ ទីវាភាជកាំ မာဆိုင်တို႔ ၈ ရမာ စာန္တို႔ ရမာတာနဲ႔ အေနာင္ပိ

វិនយបិតិត មហាវត្ថ

(៥៤) សម័យនោះឯង ចាំវក្មេងឃ្លាំងរបស់សង្ឃកំសម្បូណ៌ ទៀង ។ ភិត្តទាំង ទ្យាយក្រាបបង្គ័ទូលសេចភ្លឺទុះចំពោះព្រះដ៍មានព្រះភាគ ។ ព្រះ អង្គ (ទំង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃ ដែលនៅដូចដុំគ្នា^(e)ចែកចីវវបាន ។ គ្រានោះឯង សង្ឃទាំងពួងកាល ចែកចីវកើចានធ្វើនូវសេចក្តីកោលាហាសទ្យើង ។ ភិត្តភាំងទ្បាយ(កាប បន្តំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាត ឋា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃសន្មតភិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ ឲ្យជាអ្នកចែកចីវរបាន គឺ ភិត្តដែលមិនលុះធន្ចាគតិ ๑ មិនលុះទោសាគតិ ១ មិនលុះមោហាគតិ ១ មិនលុះកយាគតិ ១ ដឹងនូវ $t \sigma v$ ដែល ខ្លួន ទាន់ ចកហើយ នឹងមិន ទាន់ ទាន់ ចាន់ σ ទ មាលកិត្ត ពំងឲ្យយ សង្ឃត្រវសន្មតយ៉ឺងនេះ ។ សង្ឃត្រវអង្វកេរភិត្ខុជាមុន លុះ អនុវតវរួចហើយ កិត្តអ្នកគ្នាសប្រតិពលត្រវញ្ញុំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានកាលសមគូរូដល់ សង្ឃហើយ សង្ឃគួរសន្មតកិត្តឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកចែកចីវរ ។ នេះជាពាក្យ ផ្តៀនសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ ១ ៣៩ដល់សង្ឃដែលនៅខាងក្នុង១បញ្ចរសីមាដាមួយគ្នា (អដ្ឋពជា) ។

ចីវរក្ខុត្តកេ ចីវរភាជកសម្មតិ

សនេ៍ព្រ សនេ៍ព្រ ឥត្តញ្ញុម ភិត្តាំ ខឹងភាជតាំ សម្មត្នតិ ។ យស្មាយស្មតោ ១មត៌ ឥត្វជ្ជាមស្ប ភិក្ខុពោ ខឺវាភាជ-ကားမျှ လမ္ခအို (လာ အုည္မာမျွ ယမ္မျ စက္ကာမက်ိဳ (လာ ភាសេយ្យ ។ សម្មតោ សង្ខោន ឥត្ថជ្លាមោ ភិក្តុ ខឺវៈ យនយោ រ ១ឧទ្ធ មន្តើមរិ ឧម័រ ខ័មរា នារានេយ ຄາເພາຍັສ ໆ ຮຽເອາ ຍັກສາຝສາລໍ ສື່ສູລ໌ ມສຣ. ເຫານີ້ ອາຮິດຸເຈາ ຮີກໍ່ ກາເລືອງດູ້ ໆ ກອກເຫຼມອ. មន្តំ ភាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវ មឋមំ ឧត្តិតិភ្វា နေလယ်နှာ ကျွောက်လွှဲ၊ အန္ဒာ အိန္ဒာ အလေနာ့၊ ကို စနံ့နှာ ខ័រប្រេ្យដំរឹសំ ឋបេតុត្តំ ។ អ៩លោ ខ័រកោជ កាន់ គំគ្នុន វាឧយោភូ ខេតុ ខេ សាធលោរចុំ ខ្ពុំរងរំសោ នាតញោត ។ ភពវតោ សិតមត្ត អារោចេស ។ អនុ-ရာစာခို အိန္ဒာဟ လာဗေလာက္ ရဗစ္အုတ္ခုဆိုလ် အခုနို့ ၅

ចឹវរក្ខន្ធពះ ការសន្មតិភិក្ខុឲ្យជាអ្នកចែកច័វរ

សង្ឃសន្មតភិក្ខុឈ្មោះនេះឲ្យជាអ្នកចែកចីវៃ ។ កាវសន្មតិភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអ្នកចែកចីវៃគរ្លដល់លោកដ៍មានអាយុអង្គណា លោកដ៍មានអាយុអង្គ មិនគរូដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា នោះគប្បីសៀម លោកដ៍មាន អាយុអង្គនោះគប្បីពោលទ្យើង ។ កិត្តឈ្មោះនេះសង្ឃចុានសន្មតឲ្យជា អ្នកចែកចីវរហើយ ។ ការសន្មតិនេះគរូដល់សង្ឃហើយ (តោះហេតុ នោះបានជាសង្ឃសៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំឲុកនូវរឿងនេះ ដោយអា-ការស្វៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ វេលានោះ ពួកកិត្តអ្នកចែកចីវរ មានសេចក្ដី \hat{i} ះគិតដូច្នេះថា យើងគូវចែកចីវដេចម្ដេចហ្នឹ ។ ភិត្តទាំងនោះ (កាបបង្គ័ ទុលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុ (ជីសរើស (ច័រវ) ជាមុន ហើយស្ទន់មើល (ដម្ងៃ) ហើយលៃលកចីវវដែលមានសណ្ថានតូចនំថ្ងៃ ្រើនតិច (ឲ្យមានចំណែកស្មើគ្នា) ហើយរាប់ភិក្ខុ ហើយចងច័វេទ្យេជា ดุกๆ นู พียนักญิ่จุกรุไอ้เณกไรอี่น ๆ แกเราะ ดุกลิ่งห ចែកចីវេមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា យើង(តវិឲ្យចំណែកចីវវដល់ពួកសាម- \mathfrak{m} \mathfrak{m} មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តទាំងឡាយឲ្យចំណែកពាក់កណ្តាលដល់ពួកសមេណេរ ។

ದ

វិនយប៌គឺពេ មហាវិត្តោ

នេះ ទោ ខន សមយេន អញនាភ ភិក្តុ សកោន ភាកេន ឧត្តរិតុកាមោ ហោត ។ កកវតោ រតមត្តំ អា. ពេខេសុំ ។ អនុជានាទំ ភិត្តា៥ ឧត្តរន្តស្មូ សតា ភាត់ នាតុត្តិ ។ តេន ទោ បន សមយេន អញ្ញូតពេ ភិត្ត្ អតិបតាភាតេន ឧត្តរិតុកាមោ ហោត ។ ភកវតោ ៦ត. មន្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវ អនុត្តោច ឌិន្ទេ អតិបតាភាក់ នាតុន្តិ ។ អ៩ទោ ចំវភាជតានំ ភិក្ខុនំ រ)នឲយោសិ តាខំ ខ្ ទោ ខ័រប្បជំរិសោ ខានញោ អាកតប្បដិចាដិហា ពុ ហោ ខុនាហុ យដារ៉ុង្គត្រំ ។ ភកវតោ ឃិតមត្ត អាហេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុវេ កែល តេ តេ សេត្វា កុសទាន កាតុខ្ញុំ ។ (៥៣) តេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត្ នកាណេ-ឧទិ ខណ្ឌមត្តិតាយទិ ទីអំ អ៩ត្តំ ។ ទីអំ នុទ្ណា

នៃយប់ិងត មហាវត្ត

សម័យនោះឯង ភិក្ខុទរូបមានសេចក្តីប្រាថ្នានីងឆ្លងស្ទឹងថ្កូងផ្លូវឆ្ងាយហើយ ចន៍ចានចំណែករបស់ខ្លួន (ជាប់ទៅផង) ។ ភិត្តទាំងទ្បាយ (កាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាល ភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តឲ្យចំណែករបស់ខ្វួន(គឺរបស់ភិត្ត អ្នកត្វូង៍ ស្ទឹង)ដល់ភិក្ខុអ្នកត្វូង(ស្ទឹងឬផ្លូវត្វាយ)ចុះ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប មានសេចក្តីជ្រាថ្នានឹងធ្លូងស្ទឹងឬធ្លូងផ្លូវឆ្ងាយចង់ចានចំណែកថ្ងៃ (ច័នដាង គេ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ កាលបើកហ្យិយកណ្ហគេចុាន ឲ្យហើយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តឲ្យចំណែកដ៏ ប្រើនចុះ ។ ត្រានោះ ยูกกิรุษก์เอกอี่II ยารเผอก็ริเคิลมูเอะชา เพ็ม(ส/ยุ)อเกกอี่I ដូចម្តេច \dot{v} យើង (តវិទ្យុចំណែតចវិវដោយលំដាប់ភិត្តដែលមកឬ ។ នឹង ត្រវឲ្យចំណែតច័រវតាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ(កាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងទ្បាយ កាលបើចវវទ្ទះហើយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទាំងទ្បាយ ញ៉ាំងភិត្តឲ្យ តែកអរសិន ហើយសិមធ្វើការបោះស្ងាក ។ (៥៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយជ្រលក់ចីវរដោយអាចម័ គោទុះ ដោយដីស្អិតមានពណ៌លឿងទុះ ។ ចីវានោះក៏មានពណ៌មិនល្អ ។

ច័រក្តេត្តកេ ដើនានុជាននំ

ហោត ។ កកវតោ វត្ថមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ នំដោយ នំដារខ្លួន នំដាហមូ នំពេង។ ជ ឃត្តកំ បត្តជេន បុច្ចជេន ដល់ជេនភ្នំ ។ តេន ទោ បន សមយេធ ភិត្ត ស័ត្វឧតាយ⁽⁰⁾ចំអំ វដេត្តំ ។ ចំអំ ឧត្តន្ ហោតិ ។ កកាវតោ សតមត្តំ ភាពេចេសុំ ។ អនុជាជាមិ ກໍ່ສຸທ ເລລ ຍຣິສຸ ຮູຊາເລລສຸອຼິຊິ າ ເລລ ຊສູາ. យតំ ។ កក់វតោ ឯតមត្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាវេ ឧត្តរាន្យរ^(៤)ពន្ធិតុត្តិ ។ តេន ទោ បន សមយេធ ភិក្ខុ ន ជាឧន្ទំ រជនំ ខក្ខុំ វា អខក្ខុំ វា ។ ភកវតោ រានមន្ត អារោខេ**សុំ ។ អនុ**ជានាមិ ភិក្តា៥ នុនកោ

ଚ୍ଚ୍ମ

ភិត្តទាំង ឡាយក្រាបបង្ខ័ទ្ធលាសចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ e្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកដែលក อ แม้ คื จิกโปญกเกี่รถีเยี่ย ๑ จิกโปญกเกี่รถีเปีย ๑ จิ๊ก นิณก่เก็ลตั้งยุก ๑ เก็กนิณก่เก็ลตั้งก็ ๑ เก็กนิณก่เกลตตีมุจ ទឹកជ្រលក់កើតពីផ្ងៃ ទ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយជ្រលក់ចីវវ ដោយទឹកត្រជាក់ ។ ចីវរនោះកំមានភ្និនមិនល្អ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយ (កាប បន្នំ ទូល សេច ក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគ ។ ព្រះអន្ត ទ្រ ន់ ត្រាសថា មាលភិត្តទាំងឲ្យយ តឋាគតអនុញ្ញាតនូវឆ្នាំងជែលក់តូច ដើម្បីដាំទំក ជែលក់ ។ ទឹកជែលក់កំផុលទ្យើង ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល កិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យចងប្រទាស(9) ។ សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងទ្បាយមិនដឹងទឹកដែលក់គ្និនហើយឬនៅមិនទាន់គ្និន ។ ភិក្ខុទាំង នោះក្រាបបង្គំឲ្លសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យបន្តក់ $({}^{ullet})$ ដំណក់ទឹក

គឺដាក់ឈើតារាងនៅមាត់ឆ្នាំង ដើម្បីកុំឲ្យគ្រឿងជ្រលក់មានចំណាំងឈើដាដើមផុល
 ទៀងបាន ។ ២ បើទឹកដែលដាំពុសហើយយកទៅបន្តក់លើភាដនៈទឹក (ដទៃ) ក៏មិនសាយ
 ចេញរហ៍ស ឬបន្តក់លើខ្លុងក្រចកក៍ផ្លូះប្នោះដែរ (អដ្ឋកថា) ។

វិនយចិដកេ មហាវគ្គោ

ဂံ ၀စ္စိဋ္ဌိကာယ ဂံ ၊ ေက်း အခုန္ပ္ခ်ိဳ ၅ ၊ ေလ ၊ စာ បន សមយេន ភិត្តា ដេនំ ឱ្យខេត្តា តាន្តី អាវដ្តន្តំ កម្ពុ ភិដ្ឋតំ ។ ភកវតោ ៧តមត្តំ ភាពចេសុំ ។ អនុ-ជានាមិតិត្តូវេរជនុន្យុន្ត័នណ្ឌតថាលិតាន្តំ ។ តោន ទោ មន សមយេន ភិត្តនំ ដេនកាជនំ ន សំវិដ្ឋតំ ។ កការតោ ឯតមត្ត អារោបេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្តាហ វជន កោលម្លំ វជនឃ៩ន្តំ ។ គេន ទោ បន សមយេ៖ តំ ។ កក់តោ រៀតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភំក្តាវេរជននោណ៍កាន្តំ ។ គេន ទោ បន សមយេន ភិត្ត នមាយ ខីអំ បន្តរន្តំ ខីអំ បំសុភាំតំ ហោតំ ។ ភកវតោ រតមត្ត អារោចេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាប តិ-លាសន្លារភាន្តិ ។ តំំណសន្លារ កោ ១៩៩ ភាហំ ១៩ តំ។ កការតោ រៀតមត្តំ ភាពេរចេសុំ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខាវ

វិនយបិឝត មហាវត្ថ

លើទឹកកំបាន លើ១ង ក្រចកកំបាន ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងទ្បាយកាល สาก่จิก สิงกล่ก๊อผู้ ออ็นอาน ๆ ก็ใบกเต ๆ ก็กู คนเราะโกบบผู้ อูง សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខ្ តថាគតអនុញាតនូវល្វោយសម្រាប់ដងទឹកដែលកដែលមាន ទាំនទ្យាយ ដន។ សម័យនោះឯន ភាជន៍សម្រាប់ដាក់ទឹកដែលក់របស់កិត្ត គំនទ្បាយ មិនទាន់មាន ។ ភិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះមានព្រះ កាត ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតខ្ល ฏฺําลีพโยบ น่า ก่ ตึกโสญ ก่ ธิ์ลี กูย พโยบ น่า ก่ ตึกโสญ ก่ ๆ พยับ នោះឯង ភិត្តទាំងឲ្យយគក់ចីវក្មេងថាសទូវក្មេងទាត្រទះ ។ ចីវកើដាច់ដាច អស់ ។ កិត្ត ពំងនោះ ក្រាបបង្គំឲូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអត្តទ្រជ់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតនវិសត សម្រាប់ដែលក់ ។ សម័យនោះឯង កិត្តទាំង ឡាយត្រដាងហាលចីវរលើ ដែនដី ចីវរត៌ថ្ងៃ ពួកដោយអាចម៍ដី ។ កិត្តទាំងនោះក្រាមបង្គំទូលសេចក្ដី នុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតនូវក៍ មាលស្មៅ ។ ក៍ មាលស្មៅពួកសត្វ តណ្តៀរកោរអស់ទៅ ។ $\tilde{n}_{\tilde{p}}$ ទាំងនោះ ក្រាបបង្ខ័ទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ ។ ព្រះអន្តទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងខ្បាយ

ទីយ៉សំ ទីយក្ខេត្តំ ។ មដ្បេន លក្កេត្តំ ដេនំ ឧភតោ កលតំ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ ភាពេរខេសុំ ។ អនុជា-ဆမ် အိန္ဒာဟ ကလ္ဘာ စစ္စိရစ္ရဲ ၅ ကလ္ဘာ ဆီးစို ၅ ភពវតោ រខេចខ្លំ អាហេខេសុំ ។ អនុជានាចំ ភិត្តឋ ក្រសួងត្រក់ខ្លំ ។ ដេខំ វាកាតោ កល់តំ ។ ភកាតោ វានគនុំ មាលចេឡំ ត មថយខាខា ខ្លួយ មាន ស្រួន ស្ សម្ប៍វិត្តតំ រជេនុំ ឧ ខ អខ្ចុំ ្នេ ដេឋ បត្តមិតុត្តំ ។ តេន ទោ បន សមយេន ខ័ររំ បន្តិភ្នំ ហោត ។ ភក-វតោ ឯតមន្តុំ អាភេខេសុំ ។ អនុសាលាទំ ភិក្ខាប់ ឧឧកោ នុំសាធេតុឆ្នំ ។ តេន ទោ បន សមយេន ខំពំ ដរុស យោធិ ។ ភកវតោ រៀតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ អនុជា. នាម ភិត្តាវេ ទាណ៌នា អាតោដេតុន្តំ ។

99%

ចីវរក្ខន្ធកេ កណ្ណសុត្តកាទំអនុជាននំ

ជីវរក្ខន្ធក: ការទ្រង់អនុញ្ញាតខ្សែសម្រាប់ចងដាយច័ររងាដើម

តឋាគតអនុញ្ញាតនូវឈើស្ទរសម្រាប់ហាលចីវទេ៍នខ្សែស្រៀន ។ ភិក្ខុទាំន ទ្យាយពាត់ចីវរចំទីពាក់តណ្តាល ទឹកជ្រលក់កំហៀរចុះទៅតាមជាយទាំង ពីវ ។ កិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៍មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យចង ត្រង់ជាយចីវរ ។ ជាយចីវរក៏ទក់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តី នុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រជ់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំផ ទ្យាយ តថាគតអនុញាតនូវខ្សែសម្រាប់ចងជាយចីវៃ ។ ទឹកជ្រលក់កំហៀវ ទៅតាមជាយម្ខាង ។ កិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យជ្រលក់ច័រវបែបត្រឡប់ឲ្យសព្វឝ្រប់ ម្យ៉ានទៀត កាលបើដំណក់ទឹកមិន ទាន់ជាច់អស់ទេ ភិត្តកុំអាលដើរចេញទ្បើយ ។ សម័យនោះឯង ចីវដើត ទ្រាំងពេក ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គ័ទូលសេចក្តីទុំចំពោះព្រះដ៏មានព្រ:តាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យត្រា បីវាទៅក្នុងទឹក (ទទេ)។ សម័យនោះឯង ចីវាក៍មានសាប់វឹង ។ កិត្តពំង ទ្យាយក្រាមបង្គំទុលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យគក់ចំរៃដោយដៃ ។

វិនយប់ដកេ មហាវត្ថោ

អច្ចំន្នតាន់ ចីវវាន់ នាចន្តំ ឧន្តតាសាវនំ នាចន្តំ ។ មនុស្ស នុដ្យយន្តំ ទ័យន្តំ វិទា ខេន្តំ⁽⁾ ។ ភិក្ស⁽⁾ ភកវ-តោ រ) នមន្តំ អហេខេសុំ ។ ន ភិក្ខាវ អខ្លំនួកានំ ខីវភន៍ ជាបតត្វាន៍ យោ ជាបយ្យអាចត្តំ ឧុត្តាដស្ពាត់ ។ (៥៥) អ៩ទោ កកា ភាជកាហ យថាភិរត្ត វិហាំត្វា យេន ឧត្តិណាតិរំ តេន ចារិតំ បញ្ហាមំ ។ អនុសា ទោ ភកវា មាកដក្តេត្ត $^{(m)}$ អថ្ទិពន្ធំ ចាល័ពន្ធំ មាំ-យានពន្ធំ សិន្យាដភាពខ្វ^(៤) និស្វាន អាយស្មន្តំ អានខ្ញុំ អាមន្តេសំ បស្សសំ នោ ត្វំ អានន្ទ មាកជក្ចេត្ត မင်္ခရင္ခဲ့ ကေက့ မန္တာကေနာင္ခဲ့ မန္တာကေနာင္ခဲ့ န 🧕 ឥភោ បរំ ឱភេមិយបោត្ថកេ សេយ្យជាមិ តាម គិហី កាមកោតិតោតិ ទិស្សតិ ។ 🖢

នៃយបឹងត មហាវថ្ម

(៥៤) សម័យនោះឯង ពុក្ខពុត្តិយកក្ខុសេ ស្រី ទាំងទំនំទាន កាត់ ទ្រទ្រង់ចីវរជ្រលក់ដោយទឹកចត់មានពណ៌ដូចភ្នុក ។ មនុស្សទាំង ឲ្យយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប ។ កិត្តទាំងឲ្យយក្រាបបង្គំឲូល សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខ ទាំនទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយមិនត្រវៃប្រើប្រាស់ចីវៃដែលមិនបានកាត់ទេ ភិក្ខុ ណា បើប្រាស់ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ (៥៥) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះកាគគង់នៅក្នុងក្រុងរាជត្រឹះដោយ សមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យ/ស័យ ហើយក៏ឲ្រន័យាងចេញទៅ កាន់ចារិកក្នុង ទក្តិណា គិដែនបទ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឃើញស្រែអ្នកដែនមគធ: មានសណ្តានដាំសែមានជ្រង់ប្អូន មាន**ស**ណ្តានដាំសែមានភ្លឺវៃងដោយ បណ្តោយផងទទឹងផង មានសណ្តានជាស្រែមានភ្លឺទីក្នុងចន្លោះ ។ មាន សណ្តានជាប្អូនជ្រងដោយមានភ្លឺទ្វីចាញ់គេគ្នា លុះទ្រង់ទតឃើញហើយ កំត្រាស់ ហៅត្រះមានន្ទដ៍មានអាយុថា នៃមានន្ទ អ្នកឃើញស្រែអ្នក មានសណ្តានជាសែមានជ្រងបូន មានសណ្តានជាសែ ដែនមគធ: មានភ្វីវៃងដោយបណ្តោយផងទទឹងផង មានសណ្តានដាំ(សែមានភ្វឺទ្វីក្នុង ចន្លោះ ១ មានសណ្ឋានជាបួនជ្រងដោយមានក្ងឺទ្វីបាញ់តេត្នា ឬ ទេ

បស្សថ តុម្ភេតិ ទិស្សតិ ។

រ)ំ ភន្លេតិ ។ ឧស្សហសិ ត្វ អានន្ទុ ភិក្ខុនំ វាវគ្គាន ចីវភនិ សំវិនហិតុត្តិ ។ នុស្សបរាមិ ភកវាតិ ។ អ៩ ទៅ កកវា ឧត្តិណាក់ស្មៃ យដាក់ខ្មែរ ហៃវិត្វា មុខ នៅ រាជតហំ មច្ចាត់ខ្លំ ។ អ៩ ទោ អាយស្នា អានខ្ចោ សម្ពុហុលនំ ភិក្ខុនំ ខីវភនិ សំនៃហិត្វា យេធ ភកវា តេធុបសន្ត័ទំ ឧបសន្ត័ទំត្វា ភកវត្តំ រទនកេច បស្សតុ⁽⁰⁾ មេ ភន្តេ ភកវា ខឹវភនិ សំនៃ-ហ៍តាន៍តំ ។ អ៥(ទា កកក់ ឯតស្មឺ និតានេ ឯតស្មឺ ဗကၢ က ေးမွဳ က ဗ က ရာ က်က္စ မာ ဗ က္စေ • តោ ភិត្តថ អានភ្លោ មហាបញ្ញោ ភិត្តថ អានភ្លោ ယခြ ဟိ အမ မယာ လန္နိုးနွာင္ ကလီနာလျွှင့္ခြားက អន្ទ អាដានិស្សត៌ តាសិម្បិ លម ការិស្សតំ អឌ្ឍតា. សំទ្បី នាម ការិស្បតិ មណ្ឌលម្បី នាម ការិស្បតិ မနီါရကီဟရာ ဗာရ မာနာကို မွာရာ မာနာကို မာရာ မာနာကို

ចិរិវត្តទូកេ អាននូត្តេរវត្ត

ច័វរក្ខន្ធព: រឿងព្រះអាននូវត្ថេរ

ព្រះអានន្យក្រាបបង្ខ័ឲ្យលថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះ កាគទ្រង់ត្រាស់សូរថា នៃមាននូ អ្នកមាចចាត់ចែងចីវវថែបនេះដល់ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយបានឬ េ ។ ព្រះអាននូក្រាបបង្គំទូលថា បតិត្រព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចធ្វើចាន ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ្រ្ថជំ គង់ក្នុងទក្ខណា គរីជនបទ គរួដល់ពុទ្ធអធ្យស្រ័យហើយក៏ទ្រង់យាងត្រ. ឲ្យបមកក្រងរាជត្រះវិញ ។ ១ណៈនោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក៏ចាន <mark>ចាត់ចែងចីវរដល់</mark>ភិត្តទាំង ឡាយដា ច្រើនរូប រួចហើយចូលទៅគាល់ព្រះ មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបបង្គំឲ្លលព្រះដ៏មានព្រះភាគ เขา้มเละชา บติโลโตะหมู่มีขเว้ล งายโตะนี้ยาลโตะกาลโรน์รล ច័វវដែល ទំព្រះអង្គបានចាត់ចែងហើយចុះ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរ នេះ ព្រះដ៍មានព្រះកាគកំធ្វើនូវជម្មឹកថាក្នុងវេលានោះ វួចឲ្រនាំត្រាស់ហៅ $\hat{r}_{\hat{q}}$ ទាំងទ្បាយមកថា ម្នាលកិ_{ត្ត}ទាំងទ្បាយ អានន្ទដាបណ្ឌិត ម្នាលកិ_{ត្ត} ទាំងឡាយ អាននូមាន ជ្រុជ្យា ចើន ព្រោះថាតាក្យដែលតថាគតពោល ហើយដោយសង្ខេប អាននូអាចដ៏ងសេចក្តីងោយពិស្តាវចាន ហើយចេះ ធ្វើសំពត់ ឈ្មោះកុសិផង ធ្វើសំពត់ ឈ្មោះអឌ្ឍកុសិផង ធ្វើសំពត់ ឈ្មោះ មណ្ឌលៈផង ធ្វើសំពត់ ឈ្មោះអឌ្ឈមណ្ឌលៈផង ធ្វើសំពត់ ឈ្មោះវិវដ្ដៈផង

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

អនុវិវដ្តមន្ត្រី លាម គារីសត្រី គីវេយត្រាម គារីសត្រ ရးချွံထျကမျို့ အမေ က်ားလျှင်္ခ စာဗားစ္စမျို အမေ က်ားလျှ-ခ်ိဳ င်င္ၾကာက္ အားလ္ခုခ်ိဳ လခ္ရလွခ်ိ လမေလာလားျပဳ បច្ចុត្តិកានញ្ អនភិជ្ឈិតំ អនុជានាមំ ភិក្ខាប់ ន័ន្នកាំ សន័្យដឺ និន្នតាំ ឧត្តរាសន្តំ និន្នតាំ អន្តរវាសតាន្តំ ។ (៩៦) អ៩លោ ភកក ភជកលោ យ៩វភិវត្ត វិមាវិត្វា យេធ វេសាល័ នេធ ចារិតំ ចក្តាចំ។ អនុសា ទោ កកក់ អត្តភា ចារាជកហំ អត្តភា ចាប់សាលំ អន្ទាន-មក្តប្បដ៍បញ្ហេ សម្ពុហុលេ គំត្ត ដំហេឆាំ ទុក្តស្លាំកានេ^(*) สัเสข์ อีร์ส์ส์ สร้าญ จะอูย์ อีร์ส์ส์ สร้าญ ส. ຂໍ້ເມາຍ ຍິກສໍ້ ເຮົ້າສາ ສາລະເຊ ຂໍ້ມາ ເອນ ມສຂເຫາ ພໍ ສສົດເຫຼໍ ເຈາ ສເຮ ເຍາ ພະຍຸໂຍາ ຍາມ ពាហុហ្វាយ អាវេដ្ដា យក្ខភាព ភិត្តានំ ខ័រ។ សឺមំ បុទ្វេន ចារិកំ បទោនោ យេន វេសាលី គនាសាំ។

វិនយមិដក មហាវត្ថ

ធ្វើសំពត់ឈ្មោះអនុវិវដ្ដ:ផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះគឺវេយ្យក:ផង ធ្វើសំពត ឈ្មោះដង្ឃេយក្រះផង ធ្វើសំពត់ឈ្មោះពាហន្ត:ផង ហើយសំពត់នៅ៖ **អាននូ**ក៏បានកាត់ដាច់ឲ្យសៅហ្មងដោយមុខកាំចិតឲ្យសមគូរដល់សមណៈ ឲ្យជារបស់មិនគូវជ្រាញ ដល់ពួកចោរជាសត្រវ ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ តថាគតអនុញាតសង្ឃារិកាត់ «ត្តរាសង្គ៍:កាត់ អនុវាសក:កាត់ ។ (៥៦) គ្រា ទោះ ព្រះមានព្រះកាគគន៍ក្នុងក្រងរាជត្រឹះគូដេល ពុទ្ធអធ្យស្រ័យ ហើយក៏ទ្រជំបៀសទៅកាន់ចារិកក្រងវេសាលី ។ ព្រះ មានព្រះតាគទ្រជ់យាង ទៅកាន់ផ្លូវច្វាយ ជាចន្ទោះ ក្រុងពជគ្រឹះនឹងចន្លោះ ក្រុងវេសាលី ក៏បានទតឃើញកិត្តទាំងទ្បាយច្រើនប្រ មា**នច័វរវេ**ច ជាសំពាយ បានដាក់ផ្គត់ចីវរលើក្បាល 🤋 ដាក់ផ្គត់ចីវរលើ - ក 🦻 ដាក់ ផ្នត់ចីវៃលើចង្កេះខ្វះដើរមក លុះទតឃើញហើយ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ក្នុងចីវវនាប់ហើសណាស់ បើដូល្មោះគូត្រឋាគតចងសីមាតាំងទុកនូវទេត្ត ដែនក្នុងចីវរដល់កិត្តទាំនឡាយ ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រផ់ យាង ទៅកាន់ចារិកដោយលំដាច់ ទើបបានដល់ ទៅ ក្រង វេសាលី ។

ចវិរត្តូន្ធុកេ អន្តរដ្ឋករត្តិកថា

នត្រូ សុធំ ភកវា វេសាល័យ វិមារទំ កោតមភោ ខេតិ-យេ ។ តេន ទោ ខន សមយេន គក្ស ស៊ីតាសុ ហេ-មន្តំតាសុ គ្លើសុ អន្តរដ្ឋតាសុ ហិមទាតសមយេ គ្លើ หเผ่าสาเง มสายีก อิงัลิ อ รสาอุ์ งีร์ អចោស⁽⁰⁾ និក្ខានេ្ត បឋមេ យាមេ ស័តំ គតវន្តំ អចោស៍ នំក្តានេ្ត មជ្យមេ យមេ ស័ត៌ ភកវន្តំ អហោស៍ តតំយំ หหก่ อี่ที่ อาเอ็ ฉ หหา่อู้ เมื่อ หเบาเน้ อิสาเอ စင္မ်ိဳးမေ ကားေနဒီးေမး၊ ကေျခ အိုေဆာက္ ဆုန္ခဲ့တာ အိုကာ မာန္ កកាន់ កាល ភ្លំ ខេតុត្តំ កកក ខ្លំ ចារុខ ន កកាន់ ผู้สู หเอา ผู้ ๆ หยุเอา ผู้หมู่เขา ผู้ เบย **ទោ តេ កុ**លបុត្តា ៩មស្មឹ ឧទ្ទរិនយេ សំតាលុកា ស័តភ័កតា តេច សក្តោន្ទំ តំចាំបន យមេតុំ យន្ននា-ហំ ភិត្តនំ ខ័រភេ សំទំ ពន្លេយ្យំ ទរិសានំ ឋបេយ្យំ តិថ្មីអំ អនុជានេយ្យភ្នំ ។ អ៩សោ គកវា រាតស្មី នំនានេ ន ភគវន្តំ សីតំ អហោសីតិ ភគវភោ សីតំ នាហោសីតិ (អដ្ឋពថា) ។

បីវរក្ខនូក: និយាយអំពីភត្រីជាចន្លោះនៃខែមាយនឹងខែផល្គណ

ចុននព្វថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងគោតមបេតិយទៀបក្រងវេសា-លីនោះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់ចីវាតែមួយ គង់នេវ ក្នុងទឹកណ្តាលវាលក្នុងវេលាយថ់ ក្នុងសម័យមានទឹកសន្យើមធ្លាក់ចុះ ក្នុង វាត្រីទាំងឲ្យយដែលត្រជាក់នៅក្នុងហេមន្តរដូវ បិតនៅជាចន្ទោះនៃខែ មាយនឹងខែផល្គណ $^{(9)}$ ព្រះអង្គកំមិនវងា េ្យ័យ លុះបឋមយាមកន្ង ទៅហើយទើប ព្រះអង្គរងា ហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ ចីវរជា គំរប់ ពីវ ព្រះអង្គកំ **ទាត់ នោទៅ លុះមដ្ឃិមយាមកន្លងទៅហើយទើប**ព្រះអង្គវងា ហើយព្រះ អង្គទ្រង់ដណ្តមចំរំដោគំរប់បី ទ្រះអង្គកំពុតរំងាទៀត លុះបច្ចឹមយាមកន្លង ទៅហើយ កាលអរុណរះ ឡើង <mark>ភត្រ</mark>ិត៌ភ្លឺ ញាង ៗ ទើប ព្រះអង្គរងា ព្រះ អន្ធទ្រន់ដណ្តប់ចារដោះបែប ន ត្រះអន្នកំបាត់ ភោទៅ ។ គ្រានោះ ត្រះ មានព្រះភាគ ្រន៍រិះគិតដូច្នេះថា ក្នុងធម៌វិន័យនេះ កុលបុត្ត ពំងឡាយ ណាដែលជាអ្នកវង៌ាជាប្រក្រតី ជាអ្នកទា្វចរង៍ា កុលបុត្តទាំងនោះ ត៍អាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយចីវរ ៣ បាន បើដូច្នេះគូរួតថា គត ចងសីមាហើយតាំងទុកនូវទេត្តដែនក្នុងចីវៃ ហើយអនុញ្ញាតចីវៃ តា ដល់ ភិត្តទាំងឡាយ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើនុវធម្មិកថាក្នុងវេលានោះ វូចទ្រង់ត្រាស់ហៅកិត្តទាំងទ្យាយមកថា រិមតិវិតោទន័ងី៣ថា ភត្រី ៩ គឺខាងចុងខែមាយ ៤ ភត្រី ខាងដើមខែផល្គុណ ៤ ភត្រី ហៅ ជារាត្រីនៅជាបន្ទោះនៃខែមាយនឹងខែផល្គណៈ ។

00%

វិនយបិឝិកោ មហាវគ្គោ

N ន ស្មឹ ប ន វ លោ ន ម្មឹ ត នំ ត ត្វា និ តួ អ ម នេ្ត សំ ត់ជាញំ ភិត្តា៥ អត្តរា ខ រាជតញំ អត្តរា ខ ៥សាលី អន្ធាឧមក្កព្យដំពន្មោ អន្ទុសំ សម្ពព្យលេ ភិក្តា ចាំពហំ ຊຸດຸ ພູ້າສາເສ ພ້າພາບ ຍັກກໍ້ ທີ່ ສາເສງ ຈາຊ ບ ຍັກກໍ້-សំ ការិត្វា កាដំណប់ ចំពត់សំ ការិត្វា អាកច្ចន្លេ នំ-က္အား အေ ၈ အေးသောက္ မန္တာ့တည္ ၊ စာ ရအေ ကေဆာင္-វិសា ខ័រ៤ ពាហុល្វាយ អាវដ្តា យន្ននាល់ ភិក្តានំ ខ័រ៤ လိမ် ၈၊ ဒွယ္မ မကားနဲ ဗမောက္ရန္တဲ့ ၈ နေဆာက် အိုက္အမ សំតាសុ ចោមខ្ញុំតាសុ រត្តីសុ អន្តរដ្ឋតាសុ ហំមទាត-សមយេ វត្តឹ អន្សោតាសេ រៀតចំរោ និស័នី ន មំ ស័ត៌ អញោស៍ ជំក្នុនេ្ត បឋមេ យាមេ ស័តំ មំ អញោ-សំ នុតិយាមាំ ចំរាំ ទារុទី ឧ មំ សំតំ អញោសំ ឧំក្ខាន្លេ မင္စိုးမ ယားမ ညီဆံ မိ မးတာညီ ဆဆီယာတိ စီအံ ចារុំចំ ឧ មំ សំតំ អហោសំ និត្តានេ្ត បច្ចុំមេ យាមេ ទទំនេ អាយោ ខទំនង ហាន្ត័ល ស្ន័ន អាយាអ ចតុត្តាហំ ចំរាំ ចារចំ ន មំ ស័តំ អហោះ សំ តស្ប មយ្លំ ភិក្ខុវេ រានឧហោស យេម៌ ទោ តេ ក្មួលបុត្តា

វិនយបិដក មហាវត្ត

ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ ក្នុងកាលនេះតថាគត បានដើរទៅកាន់ផ្លូវចាយ ចន្វោះក្រងរាជគ្រឹះនឹងចន្វោះក្រង់រេសាលីហើយឃើញភិក្ខុ (ចិនបូប មាន ចីវរវេចជាសំពាយដាក់ផ្គត់ចីវរលើក្បាល 🤋 ដាក់ផ្គត់ចីវរលើ - កទ្វះ ដាក់ ផ្នត់ចីវវលើចង្កេះ ទុះដើរមក លុះឃើញហើយ តថាគតក៏មានសេចក្តីគ្រុះរិះ ដូចេះថា ពុកមោយបុរសទាំងនេះវិលមករកសេចក្តីលោកកងចីវវធាប់ពេក $m \kappa'$ បើដូច្នេះគរូតេថាគតចងសីមាតាំងទុកនូវខេត្តដែនក្នុងចំរែរដល់កិត្ត ពំងឲ្យយ។ ម្នាលភិក្ខុពំងឲ្យយក្នុងកាលនេះតថាគត (ទង់ច័រវតែមួយ អង្គួយនៅក្នុធទឹកណាលក់លក្ខធរលោយប់ក្នុងសម័យមានទឹកសន្យើមផ្លាក់ ចុះភ្នុង៣ត្រីទាំងឲ្យយដែលត្រជាក់ នៅក្នុងហេមន្តរដូវ ឋិតនៅចន្ទោះនៃ **ែ**ទមាឃន[ឹ]ងខែផល្គណ តថាគតក៌មិនវង៌ា ឡើយ លុះបឋមយាមកន្លង ទៅហើយ ទើបតថាគតនោ តថាគតបានដណ្តប់ច័រែជាគំរប់ព័រ តថាគត ត៍ំហ្វាត់វង៌ាទៅ លុះមជ្ឈិមយាមកន្លងទៅហើយ ទើបតថាគតវង៍រា តថាគត ចានដណ្តប់ចីវរជាគំរប់បី ទើបតថាគតចាត់នោទៅ លុះបច្ចិមយាមកន្លង ទៅហើយ អរុណរះទ្បើង៣ត្រឹកភ្វីព្រាង១ ទើបតថាគតវងា តថាគតចាន ដណ្តប់ចីវរជាគំរប់បួន តឋាគតក៏បាត់ អោទៅ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តឋា. ត្តភកិមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ក្នុងធម្មវិន័យនេះ កុលបុត្តទាំង ឡាយណា

ច័វរក្ខន្ធកេ អតិបេកច័វរប្បញ្ញត្តិ

តមស្មី ជម្មវិនយេ សីតាលុកា សីតភ័ក្រា តេម៉ សក្តោន្តិ តំបីវេន យរេមតុំ យន្ធនាមាំ ភិក្ខាន់ បីវេរ សីម ពន្ធេយ្យ៍ មវិហន់ ឋមេយ្យ៍ តំបីវ៉ា អនុជានេយ្យន្តិ អនុជាលម ភិក្ខាវេ តំបីវ៉ា ខ្វិកុណំ⁽⁹⁾ សផ្សាដី វាកាថ្វិយំ ទន្តរាសខ្ញុំ វាកាច្ចិយំ អន្តរវាសកាន្តិ ។

(៥៧) គេន ទោ បន សមយេន នព្វក្ត័យ កំក្ត្ កកាតា តិចីអំ អនុញ្ញាតន្តំ អញ្ញេនៅ តិចីវេន កាមំ បរិសន្ត៌ អញ្ញេនៅ តិចីវេន អារាមេ អច្ឆន្តំ អញ្ញេនៅ តិចីវេន ឧហានំ ទិតាន្តំ ។ យេ គេ កំក្តូ អច្ឃិញ ។ បេ ។ តេ ទុជ្ឈាយន្តំ ទីយន្តំ វិចាចេន្តំ កាថំ ហិ នាម នព្វក្ត័យា ភិក្ត្ អតិវេតាចីអំ នាវេស្បន្ត័តិ ។ អថទោ តេ ភិក្ត្ កកវាតោ ಖតមត្តំ អាវោខេសុំ ។ អថទោ កកវា ಖតស្មឺ និនានេ ಖតស្មឺ បតាវេណា នម្មី កាដំ តាត្វា ភិក្តុ អាមន្តេសំ ន ភិក្សាវ អតិវេតាចីវាំ នាវេនព្វំ យោ ជាវេយ្យ យថានម្នោ កោវេនាព្វាតិ ។ គេន ទោ បន

• จ. จิตุณภ์ ๆ

ចីវរត្ថន្ធត: សេចក្តីបញ្ហត្តិអតិរេតចីវរ

ដែលជាអ្នករងាជា ប្រក្រតី ជាអ្នកទ្វាចរងា កុលបុត្ត ពំងនោះអាចញ៉ាំង អត្តភាពឲ្យប្រពិត្ត ទៅដោយ បីវេបា បើដូច្នោះគួរតថា គតចងសីមា តាំងខុក ខូវ ទេត្ត ដែនក្នុង ចីវរ គួរអនុញ្ញាត ចីវរ បា ដល់ភិត្ត ពំង ឡាយ ម្នាលភិត្ត ពំង ឡាយ តថា គតអនុញ្ញាត ចីវរ បា គឺ សង្ឃាដិពីរជាន់ «ត្តពសង្គ: (ចីពវ) ទ ជាន់ ស្យន់ ឲ្យជាន់ ។

(៥៧) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្តដឹងថា ចីវរ ៣ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតរួចហើយ ១ ក៏នាំគ្នាចូលទៅកាន់ស្រកដោយចីវរ ៣ ដទៃទៀត នៅក្នុងវត្តដោយចីវរ៣ដទៃទៀត ចុះទៅកាន់កំពង់ដាទីស្រង់ ទឹកដោយចីវរ៣ដទៃទៀត ។ ភិត្តទាំង ឡាយណា មានសេចក្តី (ជាថ្នាតិច ។ បេ ១ កិត្តទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកធព្វ-គ្និយកិត្តមិនសមបើនឹង (ទំ ទ្រង់អតិវេកចីវរសោះ ។ ភិត្តទាំងនោះ (កាប បង្គំ ខូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ពោះនិទាននេះ ដំណើរ នេះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (ទង់ធ្វើធម្មីកថាក្នុងពេលនោះរួច (ទង់ត្រាស់ហៅ ភិត្តទាំង ឡាយមកថា មាលភិត្តទាំង ឡាយ ភិត្តមិន ត្រវៀទ (ទង់អតិវេកា-ចីវរទេ ភិត្តណា (ទ (ទង់ ភិត្តនោះ ត្រៃវិទយធរឲ្យធ្វើតាមធម៌ ។ សម័យនោះ

វៃសារក្រុង មហាវត្តោ

សមយេធ អាយស្មតោ អានខ្ចស្ប អតិកេតចំអំ ឧប្បន្ន ហេរតំ ។ អយស្មា ខ អនន្ទោ តំ ទីអំ អយស្មតោ សារប៉ុត្តស្ប នាតុតាមោ ហោធំ ។ អាយស្នា ច សារីម៉ឺន្តោ សាគោតេ វិហរតំ ។ អ៩ទោ អាយស្មតោ អានខ្លុស្ស រវិតនយោសិ ភកវតា ខញ្ញតំ ន អតិច-តាចំពំ ជាបតព្វត្តំ ឥនញ្ មេ អតិបតាចំពំ ឧប្បត្នំ អហញុំមំ ចំរាំ អាយស្មតោ សារីមុន្តស្បូ នាតុតាមោ ကယည္ ေလးမႈ၊ ေလးကေႏြးမ်ားခဲ့ ကဗ် ေႏ က ဗဟာ ဗင္ဗီဗင္ဗီနာ၅္နဲ့ ។ မင္ဂၤစာ မာဏည္ မာင္ကော့ សារីប៉ុត្តោ អាកច្ចិស្ត្រីតំ ។ នៅទំ ជ កកក់ នំសំ ឧសម៌ វាត៌ ។ អ៩ទោ ភកវា សតស្មី ឆិនា េ សតស្មី ខករលោ ជម្ពឺ កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ អនុជា-នាទំ ភិត្តូ៥ ឧសាលបម៉ំ អតិបតាចីអំ ជាបត្តភ្លំ ។ តេន (ទា បន សមយេន ភិត្តនំ អតិកេតចំអំ ឧប្បន្នំ ហោឆិ ។ អ៥ (ទា ភិត្ត្ ជំ ៧ តន ហោ សំ តា ថំ

វិនយបិដក មហាវិត្ត

អតិវេកចីវរបានកើតទៀនដល់ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ ។ ឯព្រះអានន្ទ ដ៏មានអាយុ ជ្រា ថ្នាប្រគេនចីវរនោះទៅ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ។ ព្រះ សារីថុត្តដ៏មានអាយុក៏គង់នៅឯក្រងសាកេត ។ វេលានោះ ព្រះអានទូ ដ៍មានអាយុមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា ព្រះមានព្រះភាគ ចានបញ្ហាតូថា \hat{n}_{j} មិនត្រូវឲ្រទ្រង់អតិវេកចីវែទេ ក៏ឯអតិវេកចីវៃនេះកើតទ្បើងដល់អាត្ប អញហើយ តែថាអាត្មាអញចង់ប្រគេនចវិវៈនេះ ទៅព្រះសារីបុត្តដ៏មា**ន** អាយុ ឥឡូវព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុគង់នៅឯក្រងសាកេត តើអាត្មា អញត្រវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ១ណ:នោះ ព្រះអានខ្ទដ៏មានអាយុក្រាឋ បន្ធំ φ ្លាសេចក្តីទុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអន្នឲ្រន់ត្រាស់ស្កា ឋា នៃគាននូ ចុះសារីបុត្តនៅយូរប៉ឺត្មានថ្ងៃទៀតទើបបានមក ។ ព្រះ មានខ្ទុក្រាបបង្ខំខ្លួលថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ព្រះសារីបុត្តមុទជានឹង មកក្នុងថ្ងៃទី៨ឬក្នុងថ្ងៃទី១០ ។ ក្រោះនិទាននេះ ដំណីវនេះ ព្រះដ៏មានត្រះ តាគឲ្រង់ធ្វើធម្ម័កថាក្នុងវេលានោះ រួចឲ្រង់ត្រាស់ហៅភិត្តទាំងឡាយមក ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុទាំងទ្បាយ ទៃ ទ្រង់អតិ หกับรี่รักผกต่ (ตีย ๑० ชี ฯ พยับเอาะ หลิเรกบีรรเกี้ตเต่ โลสญ $\hat{r}_{\hat{p}}$ ទាំងឲ្យយ។ ៧លានោះ $\hat{r}_{\hat{p}}$ ទាំងឲ្យយមាន រេបចក្តី $[\hat{s}_{i}, \hat{s}_{i}]$ ចុះបា

ជីវិរក្ខន្ធពេ អញ្ញតរភិក្ខុវត្ថ

(៥៤) អ៩ទោ គគវា ៥៩ភាល័យ យថាភិវត្ត វិព. ចារិត ខាមានោយនេ ពារាណសី តនាសា ។ តត្រ សុនំ គកវា ៣រាណសំយំ ហៃរតំ ឥស៌បតនេ ទំគនា-យេ។ តេន ទោ បន សមយេន អញ្ញតាស្ស ភ័ត្ត-នោ អន្តរវាស ភោ ឆំន្ទោ ហោត ។ អ៩ ទោ តស្ប အိဳက္ရွားေဆာ မဲဆင္းတာ မိ အက အိစ္မ်ား မိ အိုက္ရာ ဆို -ဗူလာ မာခ်ျာင်း ၿခားစို့၊ဟာ ရန္စာကမားတဲ့ ၿခားစို့၊ဟာ អន្តរក់សតោ អយញ្ មេ អន្តរក់សតោ ឆំន្ទោ យខ្ល្-លាហំ អក្កន្យំ អច្ចបេយ្យំ សមន្តតោ នុចដ្ឋំ ភាំស្សតំ មដ្តេ រាយចំពិលខ្ញុំ ។ អនុសោ សោ មួយ អជីនរំ អច្ចុបេស ។ អន្តសា (ទា ភកវា សេនាសេនភារិតាំ မာတ်လွှားရွာ စံ စိုက္ခံ မင္ဂဒျိ မင္ဗး<mark>ပရွိ နို လ္နာ</mark>္ပ

ទ ឧភេម័យបោត្តកេ អយំ បាហេ ន ហោតិ ។

စ္မက္

ஒடிற

បីវរក្ខន្ធព: រឿងភិក្ខុ ១ រូប

យើងគួរប្រតិបត្តិក្នុងអតិវេកច័រដែ្ចចេល ។ ភិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះចំពោះ ចែះដ៏មាន ច្រះភាគ ។ ច្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យវិកប្បអតិវេកចវៃវទុកចាន ៗ (៥៨) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងក្រុងវេសាល័គ្លរដល់ ពុទ្ធអធ្យក្រើយក៏ទ្រន័យាន ទៅកាន់ចារិកក្រងញាពណសី កាល ទ្រជ័យរងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ កំពុនដល់ទៅក្រុងពារាណសី ។ **ចានឲ្យមកថា ព្រះដ៏មានព្រះកាគ**ទ្រង់គង់ក្នុងត់សិបតនមិតទាយវនទៀប ក្រងញាពណស់នោះ ។ សម័យនោះ ភិក្ខុ ទ រូបមានស្យន់ឆ្លុះ ។ វេលានោះ ភិត្តនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ចីវេ ៣ គឺ សង្ឃាដិ៤ ជាន់ ឧត្តភ-សង្គតជាន ស្បន់ ត្ ជាន ព្រះដ៏មានព្រះភាគពុនអនុញាតរួច ហើយ ឯ ស្បង់បេសអាត្វាអញធ្វះ បើដូច្នោះគូវអាត្វាអញប៉ឺះនូបែម្នះ កាលបើដូច្នោះ ស្បន៍នោះនឹង ទៅជា ៤ ជាន់ ជោយដុំវិញ តណ្តាល ១ ជាន់ ។ វេលា ເລາະ ລົງເອາະຕິຊາຣບັເຮຼໃບຍະ ໆ ໂອະລິຍາຣໂອະລາສຊາຣພາລ໌ເອາລາ $\dot{\mathbf{s}}$ សេនាសនថាវិកក៏ចានទតឃើញកិត្តនោះកំពុងប៉ះនូវបម្នះ លុះទតឃើញ

វិនយបិតពេ មហាវគ្គោ

ယောင္းလာ အီက္စ္ကားလုပ္ရာမီ သူမလမ္လံ့မီးစ္မွာ အံ အီက္စ္ဂ်
រតនកេខ គឺ តុំ ភិត្ត ការោសតិ ។ អក្កខ្ម័ ភកវា
អច្ច មេមីតំ ។ សាពុ សាពុ ភិត្ត សាពុ (ទា ភ្នំ ភិត្ត
អក្កន្មំអនុបេស័ត៌ ។ អ៩ទោ ភកវា ឯតស្មុំ ចំនានេ
រ) ន ស្មុំ ថ ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន ន
អនុជានាមិ ភិត្តា៥ អហតានំ ខុស្សានំ អហតាញនំ
နှိုးရှက် လမ်း္စာဗီ ပါးက်င္ခ်ီလံ ရေရွာကလံန္လို ပါးက်င္ခ်ီလံ မမ္မာ
ကလက် ဒခုန္ဒခင်္ခ နေတ္ခင်္ခ စခုခုလာ လမ္ခ်ျင်း နွိခု-
ណ៍ ឧត្តរាសន្តំ ខ្វិតុណ៍ អន្តរវាសតាំ ខំសុត្វលេ យា
វឧត្ត ទាបណ៌គេ នុស្សាយា ការណីយោ អនុជានាមិ
ភិក្ខុវេ អក្កន្បំ តុន្នំ សុវត្ថិតាំ តាឈ្លាសតាំ ឧន្យ័តាម្នន្នំ ។

୭୫୯

វិនយបិដក មហាវត្ថ

ហើយក៏ទ្រង់យាងចូលទៅកេភិត្ខនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយទ្រង់ត្រាស ន៍ងភិត្តនោះដូច្នេះថា នៃភិត្ត អ្នកធ្វើអ្វី ។ ភិត្តនោះក្រាបបង្គ័ឲូលថា បពិត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គប៉ឺះនូវបម្នះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ តបថា ប្រពៃហើយ 🤊 ភិក្ខុ ប្រពៃហើយភិក្ខុ អ្នកបានប៉ឺះនូវបម្នះ 🏻 ញ្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ទ្រង់ធ្វើនូវធម្ម័កថាក្នុង វេលនោះ រួច ទៃន់ ត្រាស់ ហៅភិត្ត ពំងទ្យាយមកថា ម្នាលភិត្ត ពំងទ្យាយ កាលបើសំពត់នៅថ្មោងឬសំពត់ដែលគេចោកលាងម្ដងហើយ តបាគត អនុញ្ញាត (ឲ្យអ្នកទាំងទ្បាយធ្វើ) សង្ឃាដិ២ដាន់ ទត្តពសង្គ: ១ដាន ស្យន៍ ๑ ជាន់ (បើ) សំពត់ដែលគេ រើ ទ្បើងពីរដូវ (គឺសំពត់ ហ ស) តឋា-គតអនុញាតឲ្យអ្នកពំងទ្បាយធ្វើសង្ឃាដិ៤ ជាន់ ទត្តពសង្គ: ២ ជាន់ ស្យូផ័ ៤ ជាន់ អ្នកទាំង ឡាយគូរធ្វើនូវសេចក្តីប្រឹងប្រែងស្វែងរកសំពត់បងក្រូល សំពត់ធ្លាក់ចុះក្នុងរានផ្អារតាមត្រូវការ ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ តឋាគតអ-នុញ្ញាតនូវបម្នៈ (\circ) នូវការដុល នូវក្រវិលកណ្ឌំ នូវកណ្ឌំ នូវការធ្វើឲ្យមាំ(b)

បានដល់សំពត់ដែលភិក្ខុប៉ះគ្រង់កន្លែងធ្លុះឬត្រង់កន្លែងដែលខ្លួនកាត់ចេញ ។ ៤ បាន
 ដល់សំពត់ដែលភិក្ខុប៉ះត្រង់កន្លែងដែលមិនបានកាត់ចេញ ។

បីវរក្ខន្ធពេ វិសាខាមិតារមានាវត្ថ

(ช่๙) หยเจา หลุก ตากเภ ณิเช เมชา หัวอู่ វិហាត្វា យេធ សាវត្តី តេខ ចារិតាំ បញ្ហាមំ អនុបុទ្វេន တၢိဳင်္က ေၾကာက္ ေလားစိုင္ရွိ အေၾကာက္ အတြင္ လုံး កកក់ សាវត្ថ័យ វិចារតំ ដេតានេ អនា៩ចំណ្តិតាស្ស. พกเย ๆ หรเดา โญาดา ยิ่งกายาลา เพล หลก តេទុបសន្ថម ឧបសន្ថមនា ភកវត្ថំ អភិវាធេនា សភាមត្ថ តំស៊ីតំ ។ ឯកមន្តំ តំសំន្នំ ទោះសាទំ មិតារមាតា កកក់ ខម្មិយា តាដាយ សន្ទស្សេសិ សមានបេសិ សមុត្តេដេសិ សមប្រាសេសិ ។ អ៥ទោ វិសាទា ទំពារមាតា កក់តា ខម្មិយា គេថាយ សនុស្សិតា พยาลข้อม พยุเลลี่ม พยุเย่งช้อม หหร่อ มิล-នកេខ អនិវាសេតុ ទេ ភន្លេ ភកវា ស្វាតជាយ ភត្ត ผรุ้ หัฐงเผู่เลาสิ ๆ หน้าเผง หลา สุญาภา-វេន ។ អដទោ វិសាទា ទំតាទោតា ភកវតោ អជិវាសន

ជីវរក្ខន្ធពៈ រឿងខាងវិសាទាមិតារមាតា

(៩๙) โตาเอาะ โตะส์ยายโตะการใจส่รล่เยา (กุสตากณณีรูเ ដល់ពុទ្ធអធ្យ/ស័យហើយ ក៏ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកក្រងសាវត្ថី កាល [នជ័យាង ទៅកាន់ចារិកដោយលំដាច់ ក៏ចានដល់ ទៅ ក្រងសាវត្តី នោះ ។ ទានឲ្យមកថា ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់គង់នៅវត្តព្រះដេតពនរបស់អនា-ឋមិណ្ឌិកសេដ្ដីទៀបក្រឥសាវត្តីនោះ ។ វេលានោះ នាងវិសាទាមិគាវ-មាតាចានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះកាត លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាប ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ អង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគុរូ ។ កាល នាងវិសាទាមិគារមាតាអង្គួយនៅក្នុងទីដ៏សមគូរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះ តាគទ្រង់ពន្យល់នាងវិសាទាមិគារមាតាដែលអង្គុយនៅក្នុងទីសមគ្រូវហើយ ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីក-ឋា ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាទាមិគាវមាតា លុះព្រះដ៏មានព្រះកា**គ** (รส์ตรุเพ้ตุเพ็ញอุกห่ ดุการ่พกลาย ดุเกองกร ดุเกิกพ ដោយធម្មឹកថាហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះកាគ ชา บติโลโตะหฐรั้งเรือ សូមโตะรั้ยารโตะกาลโคร่งจุญกลุงบพ่ ខ្ញុំព្រះអង្គ ដើម្បីតាន់ក្នុងថៃស្អែកជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃ ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (ទន់ទទួលនិមន្តដោយតុណ្តីភាព ។ លំដាប់នោះ នាងវិសា-ទាមិគាវមាតាចុានដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះករ៖ទ្រង់ទទួលនិមន្តហើយ វិនយបិដិកេ មហាវត្តោ

វិនិត្វា ឧដ្ឋាយាសភា ភកវន្តំ អភិវា ខេត្វា ខឧត្តិណ៍ ကၡာ ဗက္ကာဗ်ိဳ ។ အေဒ (စာ ဗဒ လဗဏေဒ အလျှ វត្តិយា អច្ចយេន ចាតុខ្លីចំកោ មហាមេឃោ ទាវស្បិ ។ អ៩លោ ភកវា ភិក្ខុ អាមន្តេសិយថា ភិក្ខុឋ ជេនានេ ស្បេត ឃំ ខត្វសុ ឌី ខេសុ ស្បេត សុស្បាខេដ ភិក្ខុ-ឃោត ។ រ)វំ ភន្លេត ទោ តេ ភិក្ចុ ភកវតោ ខដិស្បូណ៌ត្វា និត្តិតួខ័រា តាយ់ ដាស្បាចេន្តំ ។ អ៩ទោ សៃ ទា ទំការមាតា បណ៌តំ ទានន័យ កោជន័យ បដិយានា. ខេត្តា នាសំ អាណាខេស៌ កច្ច ដេ អាវាម កត្តា តាល់ អារោខេញ តាលោ ភន្លេ ខិដ្ឋិតំ ភត្តន្តិ ។ ៧វ អយ្យេត ទោ សា នាសី វិសាទាយ មិតារមាតុយា បដិស្សុណ៍ត្វា អារាម កញ្ញា អនុស ភិក្ខា និក្ខាំត្តថ័វា

063

វិនយបិតិត មហាវិទ្ធ

តំំកោក៣កមាសន:ថ្វាយបន្តំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណៈហើយ ចៀសចេញទៅ ។ សម័យនោះឯង លុះពត្រីនោះកន្ទងទៅហើយមានក្វៀង ต้ตุกก่ตุะพฤดุขตาร ๒ พ ณ หาย่ายาะ โตะนี้ยายโตะการโดร่โภาพ ហៅពុកភិត្តមកថា មាលភិត្តទាំងឲ្យយ ភ្លៀងធ្លាក់ចុះក្នុងវត្តជេតពន យ៉ានណា ក្រៀនគ្នាក់ចុះក្នុនទ្វីបទាំង៤ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ម្នាលកិក្ខទាំង ទ្យាយ អ្នកទាំងទ្យាយចូវងូតជំរះកាយគ្រប់ ៗ គ្នាទៅចុះ (ពោះ) គ្រៀង ធំដែលធ្លាក់សព្វឲ្វបទាំង៤ នេះដាបំផុត(ត៌មនេះហើយ ។ កិត្តទាំងនោះ **ទទួល**ស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ហើយក៏នាំគ្នាដាក់ចីវរចេញង្គតទឹក ក្វៀងជំរះកាយ⁽⁹⁾ ។ ត្រានោះ នាងវិសាទាមិគារមាតាបានឲ្យជនភាក តែងទាទន័យកោជនីយាហារដ៍ទត្តមហើយបង្គាប់ទាសីថា នៃហង ហង ចូវទៅកាន់អារាមហើយក្រាបបង្គំទូលកត្តកាល(bo) ថា បពិត្រព្រះអង្គ _{ส์อี}เรื่อ กาณเละสากาณตุ_มเพื่อ กลุกันเยอเพื่อ ๆ ค.นี้ នោះទទួលស្តាប់ពាក្យរបស់នាងវិសាទាមិតារមាតាដោយពាក្យថា ពាះអ្នក ជាម្ចាស់ ហើយទៅកាន់អារាមក៏បានឃើញពួកកិត្តដែលដាក់ចំវែរចេញ

ភិត្តទាំងនោះង្ងួតទឹកញៀងត្មានសំពត់ង្ងួត (អាក្រាត) ។ la ពេលគួរធាន់ចង្កាន់ ។

ចីវរក្ខុន្ធពេ វិសាខាមិពារមាំពាវត្ត

តាយ៍ វិស្បាចេន្តេ និស្វាន នត្តិ អារាមេ ភិត្តូ អាជី-វតា តាយំ ងុវស្សាខេត្តិតំ យេនវិសាទា មិតាទោតា តេខុមសន្ល៍មិ ឧមសន្ល័មិត្វា វិសាទំ មិតាទោតា ឯតន-វោទ ឧត្តយ្យេ អារាទេ ភិត្ត្ អាជីវិតា តាយំ ងារស្ថាចេន្ត័តំ ។ អ៩ទោ វិសាទាយ មិតាមោតុយា စက္ခ်ာဆက္ အေဆာက္ ကေဆာက္တက္ စုန္ကေဆာက္ အေဆာင္ សយ់ ទោ អយ្យ ជិត្តិត្តច័រភ តាយំ ឱ្យស្បាបេឆ្តំ សាយ ពាលា មញ្ញ័ន្ត ឧត្តិ អារាមេ ភិត្ត អាដីវិតា តាយំ ឱ្យស្បាខេត្តនិ ។ នាសំ អាណាខេស៌ កច្ច ដេ អរាម តន្តា តាល់ អារោទេឆាំ តាលោ កន្តេ នំដ្តំទំ ភត្តភ្នំ ។ អ៩ទោ តេ ភិត្ត កត្តាភ្នំ សំនឹកភិត្វា កាល្-តាយ ចីវានិ កហេត្វា យថា ហៃរំ បរិសីសុ ។ អ៩ ទោ សា នាស់ អារាម កន្លា ភិត្តា អបស្បត្តិ ឧត្តិ អារាមេ ភិត្ត សុត្តោ អាវាមេតិ យេធ វិសាទា មិការមាតា តេនុបសត្តមិ នុបសត្ថមិត្វា វិសាទំ មិតាមោនាំ ៧តុន.

060

ប៏វរត្តនូត: រឿងនាងវិសាទាមិតារមាភា

កំពុងន៍តទឹកក្រៀងជ័រះតាយ លុះឃើញហើយក៏គិតថា ក្នុងអារាមនេះគ្នាន ពួកភិត្ខទេ មានតែពួកអាជីវកកំពុងនូតទឹកភ្លៀងជ័វះកាយ រួចហើយកំ ត្រឲ្យបច្ចូលទៅកាន់សំណាក់នាងវិសាខាមិតាមោតាវិញ លុះចូលទៅដល់ ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងនាងវិសាទាមិគាវមាតាថា បពិត្រអ្នក ម្ចាស់ ក្នុងមារាមនេះគ្មានពុក្ខកិត្តទេ មានសុទ្ធតែពុក្ខអាជីវកកំពុងង្ក័ត ទឹកភ្វៀងដំរះកាយ ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាទាមិគារមាតាជាបណ្ឌិត ជាស្រីច្លាស ជាអ្នកប្រាជ្ញ ចានរិះគិតយ៉ាងនេះថា ច្បាស់ជាលោក ម្ចាស់ទាំងទ្បាយដាក់ចីវៃចេញហើយនាំគ្នាងតែទឹកក្វៀងដំរះកាយ តែព. ស់នេះជាស្រីល្អន៍សំគាល់ថាក្នុងសារាមគ្មានភិក្ខុទេ មានសុទ្ធតែពួកអាជីវិក កំពុងនាំគ្នាងត្រទឹកក្រៀងជ័រះកាយ ។ នាំងវិសាទាមិតារមាតាបង្គាប់ទាសីថា នៃហង ហងចុរ ទៅកាន់អារាមហើយក្រាបចង្គំទុលកត្តកាលថា បតិត្រទ្រ អន្តដ៍ចំរើន កាលនេះជាកាលគួរហើយ កត្តកំសម្រេចហើយ ។ កាលនោះ ភិត្តទាំងនោះងូតទឹកឲ្យត្រជាក់ខ្វួន មានកាយដ៏ស្រល ហើយក៏នាំគ្នាយក ចីវរទាំងទ្យាយចូលទៅកាន់លំនៅដូចដែលវិញ ។ ឯទាសីនោះទៅកាន់ **អា**រាមមិនឃើញព្លួកកិត្តក៏គិតថា ក្នុងអារាមគ្មានកិត្តសោះ មានតែគា-**រាមទទេ** ហើយក៏ត្រទ្យបច្ចូលទៅកាន់សំណាក់នាងវិសាខាមិគារមាតាវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយថាននិយាយពាក្យនេះនឹងនាងវិសាទាមិគារមាគាថា

st.

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្នោ

វេរិច ឧទ្តយ្យ អារាមេ ភិក្ត្ សុញ្ញោ អារាមេានិ ។ អ៩ ទៅភាទាយ ទំការមាតុយា ខណ្ឌិតាយ វិយត្តាយ မေဆာင်ကေ အနေးကေးနဲ့ စွေနာင်္ပနာက အဆိုပါတဲ့ အနောက် កត្តានំ សំគឺការិត្វា កាលុកាយ ខ័រវានំ កហេត្វា យថាវិហារំ បរិដ្ឋា សាយំ ពាលា មញ្ញិត្ត ឧត្តិ អារាមេ ភិត្ត សុញោ អារាមោត ។ មុន នាសំ អាណាមេសំ តច្ច ដេ អារាមំ តត្តា. តាលំ អារោចេរាំ តាលោ ភន្តេ និដ្តិតំ ភត្តត្តំ ។ អ៩ទោ កកវា កិត្តូ អាមន្តេសំ សន្នហថ តិក្ខាវេ បត្តច័រាំ កាលោ កត្តស្អាតិ ។ លំ កន្តេតិ ទោ គេ តំត្ ភកវតោ បច្ចស្វេសុំ ។ អ៩ទោ ភកវា បុគ្គណូ-សមយំ និវាសេត្វា បន្តទីវាមានាយ សេយ្យដាចំ នាម စလင်္ဂ ဗုဂိုးလာ လမ္ခံ့က္တဲ့ ကို ကို ကို ဗလားထျပာလား ကို វា ពាហំ សម្មិញេយ្យ រៅមៅ ជេនានេ អន្តរហិនោ វិសា-ទាយ មិតារមាតុយា កោះដ្ឋកោ ចាតុរយោសំ ។ ជំស័ន៌ កកក់ បញ្ហាត្ត អាសនេ សន្ធឹ ភិក្ខុសន្បែន ។ អ៥ទោ

øbd

វិនយបិតិក មហាវត្ត

បពត្រអ្នកម្ចាស់ ក្នុងអារាមគ្មានកិត្តសោះ មានតែអារាមទទេ ។ លំជាប់នោះ នាងវិសាទាមិគារមាតាជាបណ្ឌិត ជា ស្រីច្ងាស ជាអ្នក ជ្រាជ បានវិះគិតយ["]ន នេះថា ច្បាស់ជាលោកច្ចាស់ទាំងឲ្យយង្ខ័តទឹកឲ្យត្រជាក់ខ្វួនមានកាយដំ ស្រល ហើយនាំយកចីវៃទាំងឡាយចូលទៅកាន់លំនៅដូចដែល ទាសី នេះជាស្រីលូន៍សំគាល់បាក្នុងអារាមគ្មានពួកកិត្តសោះ មានតែអារាមទទេ ។ <u></u>สรริการกับสาบคางเอโลซา ไรบล บลซุบตากร่ากยเบ็บ ក្រាបបន្នំទូលកត្តកាលថា បពិត្រព្រះអន្នដ៏ចំរើន កាលនេះជាកាលគ្/ហើយ តត្តតំសម្រេចហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះតាគត្រាស់ហៅព្លួកកិត្តមក ឋា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ចូរអ្នកពល់គ្នាវៀបចំធាត្រនឹងចីវវចុះ((ពោះ)ដល់ ពេលចង្កាន់ហើយ ។ កិត្តទាំងនោះទទួលស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៍មាន ព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ លុះវេលា(ពឹកទៀន ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់ស្ងៀកស្សង់ប្រដាប់ដោយបាត្រនឹងចីវរហើយទ្រង់ បំផុត តែះអង្គអំពីវត្ត ដេតពនទៅ ផ្រុកដទៀប ក្រោងទ្វា វេបសនា ងវិសា ទា មិតាវមាតា (ដោយនាបរហ័ស) ប្រៀបដូចបុរសមានកំឡាំងលាដៃដែល ទូនបត់ចូល ឬបត់ដៃដែលខ្លួនលាចេញ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ លើអាសនៈដែលគេតាក់តែងថ្វាយជាមួយនឹងព្រះកិត្តសង្ឃ ។ គ្រានោះ ចីវរក្ភនូកេ វិសាខាមិតារមានាវត្ថុអដ្ឋវរកថា

វិសាទា ទំការមាតា អប្ញវិយ៍ វតា កោ អព្គតំ វតា កោ តថាកតស្បូមហិនិ្វភាតា មហានុភាវតា យត្រ ហំ នាម ជន្តតាមត្តេសុចិ និយេស វត្តមានេសុ() តាដ៏មត្តេសុចិ និយេសុវត្តមានេសុ ន ហំ នាម ឯកកំត្តស្យាចំ ចានា វា ចំពាន់ វា អល្វាន់ ភាំស្បន្តិត មាដ្ឋា ឧឧក្តា ពុន្ធ ប្បមុខ កិត្តុសន្យ៍ បណ៌គេន ទានន័យេន ភោ៩ន័យេន សហត្វា សន្តបេត្រ្វា សម្បារិវេត្វា ភកវន្តំ ភុត្តាវី ងុន-តបត្តចាណ៍ រាកាមន្តំ និស័និ ។ រាកាមន្តំ និស័ន្នា លោ វិសាទា មិតារមាតា កតវន្តំ វាតនកេច អដ្ឋាហំ កន្តេ รรรณ์ เกล้ เมอายัลิ ๆ หลิสสถา เจา ริงภเจ តថាកតាត៍ ។ ហេនំ ច ភន្លេ តាច្បន្នំ យានំ ច អន-វជ្ញាន៍តំ ។ វនេហ៍ វិសាទេតំ ។ ឥញ្ញមហ៍ ភន្តេ សន័្យស្ម យាដើរ ស្ប៊ិតាសាដីតាំ នាតុំ អាកត្តតាភត្តំ នាតុំ

obd

បីវរក្ខន្ធព: រឿងនាងវិសាខាមិតារមាតា និយាយអំពីពរ ៤ ប្រការ

នាងវិសាខាមិគារមាតាគិតថា អើហ្នំ (ហេតុនេះ) អស្ចាវ្យពេកណាស អើហ្នំ (ហេតុនេះ) ចំទែកពេកណាស់ ព្រះតថាគតមានឫទ្*ចៃ*ន មានអានុកាព បើន ព្រោះថាជំនន់ ប្រមាណ ត្រឹមជង្គង់ ១៖ ត្រឹមចង្កេះ ១ះកំពុងហូវទៅ ៗ សូម្យីតែជើងឬចីវររបស់ភិត្ត ១ អង្គក៏គា្មនទទឹកទៀយ ហើយក៏មានចិត្តរីករាយ**ខ្ពស់**ទ្យើង រួចអង្គាសព្រះកិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជា ប្រជានដោយទាទន័យ:នឹងកោជន័យាហារដ៏ទុត្តទដោយដែរបស់ខ្លួន (តា តែព្រះកិត្តសង្ឃ ហាមឃាត់ លុះកំណត់ដឹងថា ព្រះមានព្រះភាគនាន់ ហើយ ដាក់ព្រះហស្តចុះចាកចាត្រហើយ នាងក៏អង្គួយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ នាងវិសាទាមិគារមាតាអង្គយក្នុងទីសមគូរូហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះ ธิ์ฉโตะะ็ษาธโตะกาลชา บติโลโตะหฐีนี้อเวือ จุโตะหฐีผูษตรส ប្រការអំពីព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសា ភា ធម្មតា ព្រះតថាគត ពំងឲ្យ យគ្មានពវទេ ។ នាងវិសា ទា ក្រាបបង្ខ័ឲ្**លថា** ឋពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន <u>ទ</u>ំព្រះអង្គសូមតែពណោដែលគួរនិ៍ងពណោដែល ឥតទោស ។ ព្រះដ៍មានព្រះកាគទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសាទា ច្អ នាង និយាយមកចុះ ។ នាងវិសាខាក៍ក្រាបបង្គំទុលថា បតិត្រ៍ព្រះ អន្តដ៏ចំរើន ១ំព្រះអន្តចន់ប្រគេនវស្សិកសាដក (សំពត់សម្រាប់ផ្គត់ទឹក ក្វៀង) ចន់ប្រគេនអាគន្តុកភត្ត (ភត្តដែលប្រគេនដល់ភិត្តទើបមកដល់ថ្មី)

962

កម៌តាកត្ត នាតុ កំលានកត្ត នាតុ កំលានបដ្ឋាភាភត្ត នេះតុំ កំលានភេស ខ្លី នាតុំ ដាយកុំ នាតុំ កំក្នុនីស ផ្លូស្បូ **ន្**នេះ សាជិតាំ នាតុត្ថិ ។ កាំ បន ត្វំ សៃ ទេ អត្ថាស សម្យសម្រានា គថាគតំ អដ្ឋ វរាធំ យាខសំតំ ។ ឥតាហំ ពនេ្ត នាស់ អណាមេសំ ឧត្ត ដេ អារមំ ឧត្តា កាល់ អពេរេចហ៍ គាលោ ភន្លេ និដ្ឋិត ភត្តភ្នំ អ៩ទោ សា ភន្តេ ពស៍ អារាម កញ្ញ អនុស ភិត្ត និត្តិត្ត ខ័រប តា. យ៍ វិស្សោបេន្តេ និស្វាន នត្តិ អារាមេ ភិត្ត្ អាដី. វភា តាយ់ ឱ្យស្មាចេន្តតំ យេនាហ៍ តេនុចសន្ត័មំ ទមកន្ល័មនា មំ សងនាភេខ ខន្ទាយ្យ សេវាមេ ភិក្ខា

រិនយប់ដកេ មហាវញោ

\$ 07 o

រិនយបិដក មហាវគ្គ

ថន៍ ប្រគេនគមិកកត្ត (ភត្តដែលប្រគេនដល់ភិត្តអ្នកមានដំណើរ ទៅ) ចន័ บเลลลิงาลกุ (กลูโนงบิเลลนง่กิฐษายนย์) ชล์บเลลลิงา-នុបដ្ឋាកកត្ត (កត្តដែលប្រគេនដល់ភិត្តអ្នកបម្រើជម្វី) ចង់ប្រគេនគំលាន. កេសជ្លៈ (ថ្នាំដែល ប្រគេនដល់ភិក្ខុមានជម្ងឺ) ចង់ប្រគេនធុវយាគូ (បបរ ដែលត្រវប្រគេនជានិច្ច) ដល់ព្រះសង្ឃ នឹងចង់**ប្រគេន**ទទុ**កសាដិក** ព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសាទា នាងឃើញអំណាចប្រយោជន៍ ដុចម្ដេច ធុនជាសូមពវ ៨ ប្រការអំព័តថាគត ។ នាងវិសាខា ក្រាប បន្តំទូលថា បតិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន ក្នុងវេលាព្រឹកមិញនេះ ទំព្រះអន្ត បង្គាប់ទាសីថា នៃហង ហងចូរទៅកាន់អារាម ហើយក្រាបបង្គំទ*ូ*ហ កត្តកាលថា បតិត្រៃព្រះអន្ធដ៏ចំរើន កាលនេះជាកាលគូវហើយ កត្ត ត៍សម្រេចហើយ បពិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន **ពស៊ីនោះ**ក៍ ពៅកាន់អារាម ហើយមានឃើញពូកកិត្ត ដាក់បីវេចេញហើយ កំពុងនាំគ្នាងូតទឹកក្វៀង ជំវះតាយ លុះឃើញហើយក៏សំគាល់ថា ក្នុងអារាមគ្មានពួកកិត្តទេ មានសុទ្ធតែពុកអាជីវិត កំពុងង៍តទឹកក្វៀងជំរះកាយ រួចក៏ត្រឡប់ចូល មកកាន់សំណាក់ទុំព្រះអង្គ លុះចូលមកដល់ហើយ ជាននិយា**យ** ពាក្យនេះនឹង ខ្ញុំព្រះអង្គថា បពិត្រអ្នកច្លាស់ ក្នុងអារាមគ្នានព្លួកកិត្ត 🤉

បីវរត្តនូពេ វិសាខាមិពារមាពាវត្ថុអដ្ឋវរពឋា

អាដីវិតា តាយ៍ វ៉ាំស្បាចេន្តិ៍និ អសុចំ អន្តេ ឧត្ត័យ៍ ដេកុច្ចំ ខដិតាលំ ឥមាហ៍ ភាន្តេ អត្តាសំ សម្បូស្បូមាណ ឥញ្ញាទំ សន់្យស្ម យោដីវំ ស្មើតសាដិតំ នាតុំ ។ មុន ខមរំ ភន្លេ អកន្លូកោ ភិក្ខុ ន វី៩កុសលោ ន តោបវតាសលោ គាំលត្តោ ខំណ្តាយ ចវតិ សោ ^{မေ နာ}ခင္စခားခ်္ရ ဂိုက္ဆိုရွာ ^ဦဗီရာနားလာ ကေဗးအု-សលោ អតាំលន្តោ ចំណ្វាយ ចរិស្សត៌ ឥមាហំ ភន្លេ អត្តាសំ សម្បស្សមានា ឥឡូម សង្ឃស្ប ហារដំរំ អាកត្តភាភត្តំ នាតុំ ។ បុខ ចប់ ភាន្តេ កមំគោ **ភិក្ខុ** မန္ခုက ခန္ခံ စားယေလမာ၊ ေလန္ခု က ဒီတာယီလျွန်ာ យន្ត n n សំ កន្តុតាមោ ភវិស្សត៌ នត្ត វិតាលេ ရဗကင္မ်ဳိးလျွန္ပာ ကိုလားရွာ မန္မာ့အိ အမ်ဳိးလျွန္ပ်ဳိး (လာ (ဗ ကမ်ဳိကာအန္ခ် ကုက္တိခ္ခာ လန္ခာ ေနေတာယ်လျွန်ာ ယန္ခ វ៉ស់ កន្តភាមោ ភរិស្សត៌ តត្ត វិកាលេ ន ទូប. តខ្ញុំសុត្រ៍ អភាំលន្លោ អន្ទានំ កធំសុត្រ៍ ៩មាហំ កន្លេ អត្តរសំ សម្បស្បមានា ឥទ្នាធំ សន់្បូស្ប យាវដំរំ

୭ମ୭

បឹវរកន្ធុត: រឿងនាងវិសាខាមិតារមាតា និយាយពីពរ ៤ ប្រការ

មានសុទ្ធតែពួកអាជីវកង្គតទឹកក្វៀងជ័វះកាយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិរិយា អាក្រាតជាការមិនស្អាត គួរខ្លើមកើម បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនវស្សិកសាជិកដល់ **ស**ង្ឃអស់មួយជីវិត ។ บติโลโตะអង្គដ៏ចំរើន ตរដ ទៃមានតទៅទៀត ភិត្តជាអាគន្លកៈ (ទើបមកដល់ថ្មី) មិនទាន់ធ្លាសក្នុងផ្លូវ មិនទាន់ច្បាសក្នុង ទីគោចរ លំបាកនឹង តែាច់ទៅបិណ្ឌូបាត ភិក្ខុជាអាគន្លក: នោះនឹងចាន់អា-គន្លកកត្តរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ មុខជានឹងច្ងាសក្នុងផ្លូវ ច្ងាសក្នុងទីគោចរ មិនលំបាតនឹងត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត បតិត្រទ្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំទ្រះអង្គឃើញ អំណាចប្រយោជន៍នេះ ហើយ បានជាចង់ប្រគេនអាគន្លកភត្ត ដល់សង្ឃ អស់មួយជីវិត ។ បតិត្រព្រះអន្ធដ៏ចំរើន ពរដទៃមានតទៅទៀត ភិត្តអ្នក ដំណើរ បើរលៃតែស្វែងកេកត្តសម្រាប់ខ្លួន មុខជានឹងបែកខែកចាកគ្គីគ្នា ឬចេចន៍ទៅកាន់លំនៅក្នុនប្រទេសណា និនចូលទៅដល់ប្រទេ**ស**នោះទុស កាលវេលា នាំឲ្យលំបាកនឹងទៅកាន់ផ្ទុវត្វាយ កាលបើកិត្តអ្នកដំណើរនោះ ចុនធាន់គមិកកត្តបេស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ មុខជាមិនបែកខែកចាកគ្នីគ្នាទេ ឬបើចង់ទៅកាន់លំនៅក្នុងប្រទេសណា នឹងចុនចូលទៅដល់ថ្រទេសនោះ មិនខុសកាលវេលា ឃើញថាមិនលំបាតនឹងទៅកាន់ផ្ទវត្វាយ បតិត្រព្រះ អន្តដ៏ចំរើន ទុំព្រះអន្តឃើញអំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចន់

វិនយបិងពេ មហាវត្តោ

តមិតាភត្ត នាតុ ។ បុន ចប់ ភន្តេ តំលានស្បូ ភិត្តូ. នោ សប្បាយានិ កោដនានី អលភន្តស្បូ អាពានោ ជំអភិវឌ្ឍស្បត៌ តាលក់វិយា ជំ ភរិស្បត៌ តស្ប ទេ តំលានកត្ត ភុត្តស្ស អាពាដោ នាភិវឌ្ឍស្សតំ កា-លក់វិយា ជ ភវិស្បត៌ ឥមាហំ ភាន្តេ អត្តវសំ សទ្យស្សមានា ឥទ្ឆាមិ សន្យស្ស ហៅដំរំ គំលានគត្តំ ေရးဆုံ ၅ ဗုဒ္ ဗဗၢိဳ အႏု ဆီလာဒုဗ ဗ္ဗား ကာ အို မုန္မ-នោ ភត្ត មរិយេសមានោ គំលានស្ស នុស្សូវ ភត្តំ នឹ. ហាំស្បត់ ភត្តច្លេនំ កាំស្បត់ សោ ទេ កំណនុខដ្ឋាក-ភត្តំ ភុញ្ចិត្វា តំលានសុត្រ តាលេន ភត្តំ នីមាវិស្បតិ ភត្តច្លេនំ ន ការិស្បត៌ ឥមាហំ ភន្លេ អត្តាសំ សម្បស្រ្-មានា ឥឡាមិ សង្ឃស្ប យាវដីវំ កំលានុខដ្ឋាកភត្ត အေနုံ ។ ဗုဒ ဗဗၢိ ကၤင္ရ ကိလာ လေျကိဳက္စားေလး ဗ႐ုတာ-ធំ ភេសដ្ឋាធំ អលភន្តស្បូ ភាពាដោ វា អភិវឌ្ឍស្បត៌ តាលក់វិយា វា ភាំស្បូតិ តស្បូ ទេ កំលានគេសផ្លំ បរិភុត្តស្បូ អាពាតោ នាភិវឌ្ឍស្បិត តាលក់វិយា

ony

វិនយបំផត មហាវត្ត

บเลรลษิกกลุ่นเงิงญี่หญ่ผนี้โล ๆ บติโลโตะหฐะบัง ดา ដទៃមានតទៅទៀត ភិក្ខុមានជម្ងឺកាលបើមិនបានកោជនជាទីសប្បាយទេ អាពាធក៏រឹងរឹតតែចំរើនឲ្យឹង ឬនឹងធ្វើមណេភាពទៅក៏សឹងមាន កាលបើ ភិត្តមានជម្ងឺនោះបានធាន់គិលានភត្តវបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ អាពាធក៍មិន ចំរើនទេ្យីឥ មរណភាពក៏គ្មាន បភិត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញ អំណាចប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនគិលានកត្តដល់ព្រះសង្ស អស់មួយជីវិត ។ បតិត្រៃព្រះអន្នដ៏ចំរើន ពរដទៃមានតទៅទៀត កិត្តអ្នក បមើតិត្តឈឺកាលបើវវល់តែនឹងស្វែងវកភត្តសម្រាប់ ខ្លួនហើយ មុ១ជា ន៍ននាំយកកត្តមកឲ្យកិត្តឈឺក្នុនវេលាថ្ងៃពេក ហើយកំនឹងធ្វើកិត្តឈឺឲ្យជាច ចត្លាន បើកិត្តអ្នកបម្រើកិត្តឈឺនោះបានឆាន់គិលានុបង្អាកកត្តវបស់ខ្ញុំពិះ អត្តហើយនឹងបាននាំយកកត្តមកឲ្យកិត្តឈឺកុងកាលគរូ ហើយនឹងមិនធ្វើកិត្ ឈឺឲ្យដាច់ចង្កាន់ ឡើយ បតិត្រៃ ពេះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាច ថ្ងៃយោជន៍នេះហើយ ថ្ងានដាចន៍ប្រគេនគិលានុបដាកកត្តដល់សង្ឃអស មួយជីវិត ។ បតិត្រៃពេះអន្នដ៏ចំរើន ពដេទៃមានតទៅទៀត កិត្តមានជម្ងឺ តាលបើមិនបានកេសដ្តៈជាទីសប្បាយទេ អាញធភិរឹងតែតែចំរើនទ្យើង ឬ នឹងធ្វើមរណភាពទៅក៏សឹងមាន កាលបើកិត្តមានជម្មីនោះបានធាន់គឺលាន. កេសដ្ដ:បេស់ទំព្រះអង្គហើយ អាពាធក៌មិនចំរើនទ្យើង មិនធ្វើមរណភាពទេ

0 m b

ន ភាំស្បូតិ ឥមាហ់ ភន្លេ អត្ថាសំ សម្បូស្សមានា ឥញ្ញាមិ សត្យស្បូ ហាវដីរំ គិលានគេសដ្ឋំ នាតុំ ។ បុន ចមាំ កន្លេ កកាំតា អន្តកាំខ្លេ ឧសាធិសំសេ សម្បូស្រ្-ဗား ေ ယာ ရ မ ဒု ေ ဆာ ရ ာ တ နာ ေ နာ ေ လ ေ လ ေ សទ្យស្សមានា ឥញ្ឌូទី សង្ឃស្ស យោដាំ ជាយាកុំ នា. តុំ ។ ៩៩ ភន្លេ ភិត្តនិយោ អចិវាតិយា នន័យា ៧.សិ. យាហ៍ សន្ធឹ ឧត្តា រាកតំន្តេ ឧហាយន្តិ តា ភន្លេ វេស៌. ယာ အိန္နာစီးယာ ရပ္ခုလ္အဆံု က်င္လ္ (စာ ဆမ နုမ္မာ က် မးယြ နေစာဂဒံ စြတ္ခင်းထံ စီးက္က နန္နနာမ ကာမာ បរិស្សថ ៧វំ តុម្លាក់ «កោ អត្តា^(%) បរិក្តហ៍តា ភ-ဂိဳလ္ပုဂ္ရွိခ်ဲ ခ) အင္စ္မေ အိုင္စာ့ ေလာ ဗလိပာက် နုဗ္စုလ္န္ရာီ ဖာ-មានា មន្ត្ត័ អហេសុំ អសុចិ ភន្តេ មាតុតាមស្បូ ឧត្តិយំ

ជីវរក្ខន្ធពេ វិសាទាមិតារមានាវត្តអង្គរំរពថា

ចីវរក្ខន្ធក: រឿងតាងវិសាខាមិតារមាតា និយាយពីពរ ៤ ប្រការ

បតិត្រព្រះអត្នដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអត្តឃើញអំណាចប្រយោដន៍នេះហើយថាន ជាចង់ប្រគេនគិលានកេសដ្ត:ដល់សង្ឃមស់មួយជីវិត ៗ បពិត្រព្រះអង្គ ពដេទៃមានតទៅទៀត ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យល់ឃើញ ដំចំព័ន អានិសង្សពាំង ១០ យ៉ាងហើយ បានជា ទ្រជ់អនុញ្ញាតបបរក្នុងអន្ធកវិន្ ប្រទេស បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ១ំព្រះអង្គបានឃើញអានិសង្សទាំងនោះ ដែរ ចានជាចន៍ប្រគេនធុវយាគូដល់សង្ឃអស់មួយជីវិត ។ បតិត្រៃព្រះអង្គ ដំចំរើន ពូកភិត្តនីក្នុងសាសនានេះ មានកាយអាក្រាគងូតទឹកក្នុងកំពង់មួយ ជាមួយនឹងពុកស្រីពេស្យា (ដ្តាមាស)នាស្ទឹងអចិរវតី បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពូកស្រីពេស្យា ពំងនោះនាំគ្នា ចំអកចំអនឲ្យពូកតិត្តូនីថា បតិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ទាំងទ្បាយនៅក្មេងនៅទ្បើយ ប្រញាប់អ្វីប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយ-ធម៌ គូរតែលោកម្ចាស់ទាំងទ្បាយនៅបរិកោគកាមគុណសិន បើលោកម្ចាស ពំងទ្យាយចាស់ជារវេលាណាសិមនាំគ្នាប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌វេលានោះ យ៉ាំងនេះទើបឈ្មោះថាលោកម្ចាស់ទាំងទ្បាយបានកេ្យប្រយោជន៍ Û: ទាំងពីរទុក បតិត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន កាលបើពុក្តស្រីពេស្យានិយាយចំអត ចំអន់ (ឲ្យដូច្នោះ) ហើយ កិត្តនីពំង៍នោះកំចានសេចក្តីអៀន**ភ្លូស** បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំវើន មាតុត្រាមមានកាយអាក្រាត ជាការមិនស្អាតទេ

វិ៍នយបំដកៃ មហាវិក្តោ

ដេកុច្ចំ ខដិតា្លំ ៩មាហំ ភន្លេ អន្តាំសំ សម្បស្សមានា ត់ច្នាមី ភិត្ត្តិសន់ស្រ្យ យោដំរំ ឧឧតសាដ៍តំ នា-តុន្តំ ។ គឺ ខន ភ្នំ សៃ ទេ អនិសំសំ សម្បស្បមានា តថាកត់ អដ្ឋ វរាធំ យាខស័ត៌ ។ ៩៩ ភាន្លេ និសាសុ ស្មេ ត្រា ភិក្ខា សារត្តី អាកច្ឆិស្បត្តិ ភកវត្តំ ឧស្បនា. ယ အေ အက'န္ရွိ ရပလန္လဲမ်ိဳနာ ပုင္မိဳလႈန္ရွိ ရံခုန္ထားမာ အႏန္ရ ភិត្ត តាលក តោ តស្ប តា កតំ តោ អភិសម្បារ យោតិ តំ ភកអ ព្យុភាវិស្សតិ សោតាបត្តិដលេ អ សភនភាមិដលេ វា អនាតាមិដលេ វា អរមាត្តេ⁽⁰⁾ វា းဂျဟ် ရဗေလဒ္တံဗိန္ဒာ ဗုင္ဗိုလ္ဂျမိဳ မာဇာေဗၚစ္မွာ ရ (စာ ភន្តេ នេន អយ្យេន សាវត្ថ័តំ សចេ ទេ វត្ថាភ្នំ អាង-စပို့ရှာ အေင အိုက္ခံသာ လားခွီးစီ စိမ္မးဖေခွ ဇင္ဇိလျှာဖိ និស្ប៉សយំ បរិកុត្តា តេន អយ្យេន វស្សិតាសាឌិតា វា

ទ. អាហត្តដលេ ។

ඉගුරු

វិនយប៌គិត មហាវត្ថ

គរូបទ្តីមរអើមពេកណា ស់ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអំណាច ប្រយោជន៍នេះហើយ បានជាចង់ប្រគេនទទេកសាជិក: (⁰)ដល់ភិក្ខុនីសង្ស អស់មួយជីវិត ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសា**វា** ចុះនាងយល់ឃើញអានិសង្សដូចម្ដេច ចានជានាងសូមពវ ៨ ប្រកាវ អំពីតថាគត ។ នាងវិសាទា កែបបង្ខំទុលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៍ចំរើន ពុក ភិត្តកុងសាសនានេះនៅចាំវស្សាក្នុងទិសទាំងទ្បាយ រួចហើយនឹងមកកាន ក្រុងសាវត្ត័ដើម្បីគាល់ព្រះអង្គ ភិក្ខុទាំងនោះនឹងចូលមកគាល់ព្រះអង្គហើយ សូរថា បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុឈ្មោះនេះធ្វើមរណភាលហើយ ភិក្ខុ នោះមានគតិដូចម្តេច មានបរលោកដូចម្តេច ព្រះដ៍មានព្រះភាគមុខជានីង [ទង់ ព្យាករណ៍ បញ្ហា នោះក្នុងសោតាបត្តិផលក្ដី សកទាគាមិផលក្ដី អនា-តាមិផលក្តី អរហត្តផលក្តី ខ្ញុំព្រះអង្គន៍ិងចូលទៅរកកិត្តទាំងនោះហើយ និ៍ដសូវថា បតិត្រលោកម្ចាស់ទាំងឡាយដ៏ចំរើន ហោកម្ចាស់នោះគ្នាថ់ និមន្តមកក្រងសាវត្តដែវឬ បើប្រសិនជាពួកកិត្តនិយាយប្រាប់ទំព្រះអង្គថា តិត្វនោះឆ្ងាប់មកក្រងសាវត្ថ័ដែរ ១ូព្រះអង្គនឹងដល់នូវសេចក្តីចូលចិត្តក្នុង ហេតុនេះថា ច្បាស់ដាលោកម្ចាស់នោះធ្លាប់បានបរិកោគវស្សិកសាដិកក្តី

សំពត់សម្រាប់ងូតទឹក ឬដែលហៅដាភាក្យកាត់ខ្លីថាសំពត់ងូត ។

ଚମଧ

ច័វរក្ខត្វពេ វិសាខាមិគារមាតាវត្ថុអដ្ឋវរពថា

អាកត្តភាកត្តំ វា កមិតាភត្តំ វា គិលាឧកត្តំ វា គិលានុ-បដ្ឋាភាភត្តំ វា គំលានគេសដ្ឋំ វា ដុវយាតុ វាតំ តស្ស មេ គននុស្សរត្តិយា ចាមុដ្លំ ជាយ៉ិស្សតិ បមុនិតាយ បីតំ ជាយ៉ស្សិត ប៉ត៌មនាយ គាយោ បស្សខ្ពុំស្សិត បស្សខ្ចុ-ကာယာ လှစ် ဗဲဒယ်လျှားစို လှစ်ခ်ယာ စိုးရွံ လမာစီ-ដោជ្យផ្តែការនា ឥមាហំ កន្តេ អានិសំសំ សម្យសរុមានា តថាកត់ អដ្ឋ វរានិ យាថា ខ័ត៌ ។ សាតុ សាតុ វិសាទេ សាជុ ទៅ ធ្វុំវិសាទេ ៩មំ អាជិសំសំ សម្បស្សមានា តថាកតំ អដ្ឋ វភនិ យាខសិ អនុនានាមិ តេ វិសាទេ หผู่ เกล็ล ๆ หย่เอา หลุก โงกจ์ ยิลาเยลร์ ត់មាញ់ តាយ់ញំ អនុមោន

បីវរក្ខន្ធព: រឿងនាងវិសាខាមិតារមាតា និយាយពីពរ ៤ ប្រការ អាគនុកភត្ថ គមិតភត្ថ គិលានភត្ថក គិលានបង្អាតភត្ថក គិលា នកេ. សដ្ដៈភ្លឺ ធុវិយាគុភ្លឺ (មិនទាន) កាល ១ំព្រះអង្គនោះវលឹកទាននោះរឿយ ៗ ហើយសេចក្តីត្រេកអរទន់នឹងកើតទ្បើង កាលបើសេចក្តីត្រេកអរទន់កើត ទៀនហើយ ចិត្តប្រកបដោយប័តិនិងកើតទៀង កាលបើចិត្តប្រកបដោយ ប័ត៌កើតឲ្យើងហើយ កាយក៏នឹងសូបទ្យេបំ លុះ ទំ**ព្រះ**អង្គមានកាយសូប រមាប់ហើយ នឹងទទួលសេចក្តីសុ១ កាលបើ១ ព្រះអង្គបានទទួល សេចក្តីសុ រហើយ ចិត្តក៏នឹងដំកល់មាំ ឥន្ត្រិយកាវនា ពលកាវនា ពោដ្យផ្ន. កាវនានោះ នឹងមានដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ បពិត្រព្រះអង្គជ័ពរើន ខ្ញុំព្រះអង្គ ជានយល់ឃើញអានិសន្យនេះហើយ ជានជាសូមពវ ៨ ប្រការអំពីព្រះ តថាគត ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលនាងវិសាភា ល្អហើយ ល្អហើយ មាលនាងវិសាទា នាងចានយល់ឃើញអានិសង្សនេះ ហើយ ពុនសូមពរ ៤ ប្រការអំព័តថាគតជាការប្រពៃពិត មាលនាងវិសាទា (បើ ដុល្មោះ) តថាគតអនុញ្ញាតពវេជ ប្រកាវដល់នាង ។ គ្រានោះ ព្រះមាន ព្រះតាគទ្រន៍អទុមោទនាបំពោះនាងវិសាខាដោយគាថា ទាំង ឡាយនេះថា

វិនយបិដពេ មហាវក្តោ

(៦) ဟံ អត្តចានំ នេះ ខេមានិតា សីល្ង ប ខ ឆ្នាំ សុក ត ស្ស សារិតា នេះ តំ នានំ អភិកុយ្យ ម ខួរ សោវ ក្តិ តំ សោក នុ នំ សុ ទាវ ហំ នំ ព្ំ ព លំ សា ល ភ ទេ ខ អា ឃុំ អា ក ម្ម ម ក្តំ វិវ ជំ អ ន ន្ត ឈំ សា បុញ្ញ តា មា សុ ទំ ន័ អ នា អ ហោ សក្ត ម្តុំ តា យ ម្តុំ ខំ រំ ប មោ ន ត័ តំ ។

វិសាភាភាណវារំ និដ្ឋិត ។

ඉගුර්

វិនយបិងក មហាវត្ត

(៦០) ស្រីណាជា អ្នកឲ្យចាយន៍ជទឹក មានចិត្តរីករាយមាន សិលបរិបូណ៌ ជាសាវិការបស់ព្រះសុគត គ្របសត្នត់នូវ សេចក្តីតំណាញ់ជាន ហើយឲ្យនុវតាន (សំនោះឯង តែងបាននុវុផល គឺអារម្មណ៍ដ៏ប្រសើរដោយប្រពៃ មានប្រ ជាដើម បានបន្ទោបន៍ទូវសេចក្តីសោក នាំមកនូវសេចក្តីសុទ មានកំខ្យំ ន៍ន័ងតាយុដាទិត្វ ស្រីនោះជាស្រីមានសេចក្តី ជ្រាថ្មានវបុណ្យមានសេចក្តីសុ១ ឥតមានឲុក្ខ តែងរីករាយ ត្នុងស្ថានសូគ៌អស់កាលជាអង្វែង ព្រោះអាស្រ័យនុវមគ្គចិត្ត ដ៏ ជ្រាសចាកធុលី មិនមានកំលេស (នោះឯង) ។ (29) กาญเธาะ (ตะส์ยาร(ตะการ(จุธีหรุเยาจุธาช์เตาะ នាងវិសាខាមិគារមាតា ដោយតាថាទាំងនេះហើយ ៤ ន៍ក្រោកហក អាសនៈយាងចៀសចេញទៅ ។ ញោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះ មានព្រះភាគទ្រន់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិត្តទាំង ឡាយមកក្នុងពេល នោះថាមាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតស្បែកសាដិត: អាគន្លកកត្ត គមកភត្ត គិលានភត្ត គិលាទុបដាកភត្ត គិលានកេសដូ: ផ្លាយគេ នឹង បប់ រ៉ារះពោលអំពីនាងវិសាខា ។

ច័វរក្ខន្ធពេ មុដ្ឋស្សតិភិក្ខុទិទ្ទាពថា

(៦៤) នេះ ទេ បន សមយេន ភិត្ត បណ៌តានំ ភោជនាធំ ភុញ្ចិត្វា មុដ្ឋស្មតី អសម្បជានា ធំខ្ចុំ ទំត្តមត្តំ ។ តេសំ មុដ្ឋស្បត់តំ អសម្បជាជាតំ តំន្ទំ វុត្តមន្តានំ សុខិននេ្តន អសុខិ មុខ្វតិ សេខាសនំ မင်္ဂော ရမ္ခံကုန္ ၃ မရလ မမလ မက អានខ្លេន បញ្ចូសមណេន សេនាសនចារំគាំ អា-ហិណ្ឌូត្តោ អន្ទុស សេនាសន៍ អសុចិនា មក្តាំតំ និស្វាន អយស្មន្តំ អានន្តំ អាមន្តេសំ តាំមេនំ អានន្ទុ សេនា-សនំ មត្តិតន្តិ ។ ឯតរហិ ភន្តេ ភិត្ត បណីតានិ កោជនាន់ កុញ្ចិត្វា មុដ្ឋស្បត់ អសម្បជានា និន្ទុំ ទុញ្ញ-ខត្តំ តេសំ មុដ្ឋស្បត់ធំ អសម្បជានាធំ ធំខ្ចុំ ជុំក្លាមត្លា. င်္ဂ လုဗ်င္လင္ရင္က နာလုဗ်င္ မုဗ္န္က်ာ အထိန္ အက္က (လင္လာ-សធំ អសុចិនា មក្ខិតន្តិ ។ ឯវមេតំ អានន្ត ឯវមេតំ អានន្ទ មុខ្ខតំ ហំ អានន្ទ គេសំ មុឌ្ឌស្បូត័នំ អសម្ប-ជានានំ និន្តំ ងុត្តមន្តានំ សុមិននេ្តន អសុខិ យេ គេ អានន្ត ភិត្តា ឧបដ្ឋិតស្បតិ៍ សម្បជានា និន្ទុំ ឱ្តត្តមន្តំ តេសំ អសុចំ ន មុទ្ធតំ យេចំ តេ អានន្ទ ខុ៩ខ្លួនា

ଚମ୍ଚା

ଡ୍ମୁନା

ចីវរក្ខន្ធកៈ និយាយគឺភិត្តភ្លេចស្មារតឹសិងលក់

(៦৬) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តបានធាន់ ភោជនទាំង ឡាយដ៏ទុត្តម ក៏ភ្លេចស្មរតីមិនដឹងទូន សិងលក់ទៅ ។ កាលបើកិត្តពំងនោះភ្លេចស្មាតើ មិនដឹង 🤊 ន កំពុងសិងលក់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ សេនា. សនៈ ក៏ប្រទុកកំដោយអសុចិ ។ កាលនោះ ព្រះមាន ព្រះកាគមានព្រះ អានន្ទដ៏មានអាយុជាបច្ចាសមណៈ^(©)ទ្រង់ពុទ្ធដំណើ**រ កៅ**កាន់សេនាសន-ចារិក ហើយទតឃើញសេនាសនៈច្រទ្យាក់ដោយអសុចិ លុះទគឃើញ ច្បាស់ក៏ត្រាស់ហៅ ព្រះអានន្ធដ៏មានអាយុមកថា ម្នាលអានខ្វ សេនាសនៈ នេះប្រទ្យាក់ដោយវត្តអ្វី ។ អាននូក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងពេលនេះ ត្លុកភិក្ខុបាននាន់កោជនទាំងទ្បាយដ៏ទុត្តម ក៏ភ្លេចសារត៍មិន ដឹន ទូន ហើយសិងលក់ ទៅ កាល បើកិត្ត ទាំង នោះ ក្ដេច ស្មារត័មិនដឹង ទូ ទ កំពុងតែសិងលក់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញដោយយល់សច្តិ បតិត្រព្រះមាន ព្រះកាត សេនាសនៈនោះប្រទុកដោយអសុចិ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស ថា ម្នាលអានន្ យ៉ាន៍ហ្នឹងហើយ ម្នា**លអានន្ យ៉ាន៍ហ្នឹ**ងហើ**យ** ចុានជាដេត លក់ទៅ អសុចិឃ្វាតចេញដោយយល់សច្តិ ម្នាលអាននូ ពួកកិត្តណា ដំកល់សាវត័ទ្ធាប់ដឹន ទូនហើយដេកលក់ទៅ អសុចិរបស់កិត្ត ទាំងនោះមិន ឃ្លាតចេញទេ ម្នាល់អានន្ទ ម្យ៉ាំងទៀត ពូកកិត្តណាជាបុថុដ្ឋនមែន ជាសមណៈដើរតាមក្រោយត្រុះអង្គ ។

វិនយបិងពេ មហា?ត្តោ

តាមេសុ វិតរាតា តេស អសុចិ ឧ មុទ្ធតំ អដ្ឋា. នេទេតំ អានន្ទុ អនាតាសោ យំ អាហតោ អសុចំ မိုးငွံဟေပါန္း ၈ မရာလာ အမွာ ၅ ရမ္မီ စီအးဖ ၅ နမ္နီ បករលោ ជអ្មី តាថំ តាត្វា ភិត្ត្ អាមន្តេសំ ឥជាហំ ធត្វា៥ អានខ្លេន បញ្ហាសមណេន សេនាសនចារិតាំ អា-ហិណ្ឌុន្តោ អន្តសំ សេនាសនំ អសុខិនា បត្តាំតំ និស្វាន អានថ្លូ អាមន្តេសំ តាំមេតំ អានឲ្យ សេនាសនំ មក្តុំ-តន្តំ ឧតរហ៍ ភន្តេ ភិក្ខុ បណីតាន ភោជនានំ កុញ្ចិត្វា မုန္မလ္မႈရီ မလမျှငားေဆာင္ဖိန္နံ စိုက္လမစ္တီ အေလံ မုန္မလုန္-អសុខិ មុទ្ធតិ តយិនំ ភកវា សេខាសនំ អសុខិណ មត្តិតភ្នំ ឯកមតំ អានន្ទ ឯកមតំ អានន្ទ មុច្ចតំ ហិ អានន្ តេសំ មុដ្ឋស្បភិន អសម្បជានានំ និន្ទំ វិត្ត-មន្តានំ សុមិនន្តេន អសុខិ យេ តេ អានន្ទ ភិត្តា ទ្ធបដ្តិតស្បត់ សម្បជានា ជំនួំ ទុក្តាមឆ្នំ តេសំ អសុចិ ឧ មុច្ធត៌ យេប៍ តេ អានន្ទ បុថុដួនា កាមេសុវីតាកា

o ଫ୍ ର୍

စက္ရ

វិនយបិដាក់ មហាវត្ត

តែគ្មានតម្រេក ក្នុងកាមពាំងទ្បាយ អសុចិរបស់ពួកកិត្តនោះក៏មិនហ្កាត ចេញដែរ មាលអានន្ ឯភាក្យថាអសុចិរបស់ព្រះអហេន្តឃាតចេញនេះ មិនសមហេតុ មិនសមផលទេ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដំ មានព្រះកាគទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅពួកភិត្តមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិត្តពំឥឡាយ តថាគតមានអានខ្ទុជាបញ្ហសមណៈ ដើរទៅកាន រសនាសនចារិកក្នុងទីនេះ បានឃើញសេនាសនៈប្រទ្យក់ដោយអសុចិ លុះឃើញហើយក៏ហៅអានទូមកសូរថា ម្នាលអាននូ សេនាសនៈនេះ ប្រទ្យាក់ដោយវត្តអ្វី អានទូធ្វើយឋា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងពេល នេះ ពុកកិត្តបានធាន់កោជនទាំង ឡាយដ៏ឧត្តមហើយក្ទេចស្មារតីមិនដឹងខ្វន ដេកលក់ ៅ កាលបើកិត្ត ពំងនោះក្ដេចស្មារត័មិនដឹងខ្លួន កំពុងដេកលក់ អសុចិក៍ឃ្វាតចេញដោយយល់សច្តិ បតិត្រព្រះមានព្រះកាគ សេនា.ស**ន**: ទោះប្រទ្យាក់ដោយអសុចិ តថាគតកំពោលថា ម្នាលអានន្ង យ៉ាំងហ្នឹង ហើយ ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ម្នាលអានន្ទ ព្រោះតែកិត្តទាំងនោះ ក្ដេចស្មារត៍មិនដឹងទូន បានជាដេកលក់ទៅ អសុចិយ្លាតចេញដោយយល់ សច្តិ ម្នាលអានខ្ចុ ភិត្តទាំងទ្បាយណាដំកល់ស្មាវតីខ្លាប់ដឹងខ្លួនហើយ ដេកលក់ទៅ អសុចិរបស់កិត្តទាំងនោះមិនយោតចេញទេ ម្នាលអានខ្ទ ម្យ៉ាង ទៀត ពួកកិត្តណាជាបុថុដ្ឋនមែន តែគ្មានតម្រេក ក្នុងកាមទាំងឡាយ

បីវរព្វន្ធពេ និសីទនានុជានន

តេស អសុខ ន មុទ្ធតិ អដ្ឋាន ទេត អានន្ទុ អនាតា. လာ ယံ អាហតោ អសុខិ ဗုဒ္ဓေယျာန်ာ ។ ဗဏ္ဒို ဗ ភិត្តា៤ អានិនក មុដ្ឋស្បត៌ស្ប អសម្បជានស្ប និន្ទុ ទិក្តាមតោ ឧត្តា សុខតិ ឧត្តា ខជំពុជ្ឈតិ ទាខកាំ សុចិន បស្សតិ នៅតា ន ក្តោន្តិ អសុចិ មុច្ចតិ ៩មេ ស ភ្លុំ ពេឃ អនុនម ឥឌីសាន្ទមាំ អសតាយ-နေလျှင်နို့ နိုက္ကဗ၊ ော ဗက္နိုးမ အိုက္ခံက မာနီ လံုလာ နစဦးနေလျွန်းလျှ လမျှင်္သာနေလျှင်္နွိ ရဲန္တာဗေးရာ လုစ် សុខតំ សុខំ ខដិតុដ្ឋាតំ ៤ ទាខកាំ សុខំំំំំំំំំ ខស្សតំ នេះតា វត្តាឆ្នំ អសុខិ ឧ មុទ្ធតំ ៩ ទេ ទោ ភិក្ខុវេ ខញ្ អាធិសំសា ឧបដ្ឋិតស្បតិស្ប សម្បជាធស្ប ធំខ្ចុំ ងុត្ត-មតោ ។ អនុជានាម ភិត្តូ៧ តាយកុត្តិយា ខ័ពកុត្តិ យា សេនាសឧតុត្ថិយា ជំសីនឧត្ថិ ។ តេន ទោ បន សមយេន អតិទុន្តតាំ និសីននំ ន សព្វំ សេនា-អនុជានាម តិត្វាវ យោមមាន្តំ មច្ចន្លាណំ អាតាន្តតំ តារមហន្តំ បច្ចុទ្ធាណំ កាតុន្តំ ។

ond

ចីវរក្ខន្ធរះ: ៣រទ្រង់អនុញ្ញាគនិសីទន: (សំពត់ទ្រាប់អង្គុយ)

អសុចិរបស់ពួកភិត្តនោះក៏មិនឃ្លាតចេញដែរ ម្នាលអាននូ ឯពាក្យថា អសុចិរបស់ ព្រះអហេន្តឃ្លាតចេញនេះ មិនសមហេតុ មិនសមផលទេ 🤊 មាលកិត្តទាំងឲ្យយ ទោសរបស់កិត្តក្ដេចស្មារតីមិនដឹងទូនដេកលក់ទៅ នេះ មាន៥ យ៉ាង គឺ ភិត្តនោះលក់លំបាក ១ ភ្ញាក់លំបាក ១ ឃើញ សុមិនអាក្រក់ 🤉 ទៅតាមិនវក្ស 🤋 អសុចិឃ្ងាតចេញ 🦻 ម្នាលភិក្ខុទាំង-**ឲ្យាយ ទោសរបស់ភិ**ភ្នុក្ខេចស្មារត៍មិនដឹងទុនហើយដេកលក់ទៅមាន ៥ យ៉ាំងនេះឯង ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អានិសង្សរបស់កិត្តដែលចានដំកល់ ស្មារត័ខ្លាប់ដឹងខ្វួនហើយដេកលក់ទៅនេះមាន៤ យ៉ាង គឺ កិត្តនោះដេកលក់ ស្រល δ ភាក់ស្រល δ មិនឃើញសុបិនអាក្រក់ δ ទៅភារក្យ δ អសុបិ មិនឃ្វាតចេញ ទ ម្នាលកិត្តព័ន៌ ឡាយ អានិសន៍ប្រស់កិត្តពុនដំកល់ស្វាវ-តីខ្លាប់ដឹងទូនហើយដេកលក់ទៅមាន៥ យ៉ាំងនេះឯង ។ ម្នាលកិត្តទាំង **្យាយ** តថាគតអនុញាតនិសីទន: (សំពត់ទ្រាប់អង្គួយ) ដើម្បីកេព្រកាយ ដើម្បីរក្យចីវរ ដើម្បីរក្យាសេនាសន: ។ សម័យនោះឯង និសីទនៈតូច ពេក ក្រោសនាសនៈព័ងអស់មិនបាន ។ ពួកភិត្ត (តាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គឲ្រ៩ំត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងឡាយ តិត្ថចង់ចានកម្រាលទំហំប៉ីន្មាន តឋាគតអនុញាតឲ្យធ្វើទំហំប៉ឺណោះ ។

ଚ୍ଚେଣ୍

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

(៦៣) តេន ទោ ១ន សមយេន អាយស្នាតា ពាននូស្ស នុខដ្លាយស្ស អាយស្មុតោ វេលដ្ឋសំសស្ស နိုလ်ၾမိဳးမျက္ ကေနာ္နဲ႔ လက္နယ္က ကေနာက္က စိုယ္စန កាយេ លក្កភ្នំ ។ តាភំ ភិក្ខុ នុឧកោន ទោទត្វា តេមេត្វា អបកាឡន្លំ ។ អ៥ទោ ភកវា សេនាសននាវិតាំ អហិណ្ឌូត្តោ ទេ ភិក្ខុ តាន់ ទីវភន៍ ទុនកោន ទេ-မေရာ၊ အမေရာ၊ မဗၼရူ၊ နူ နေလာ့ ေယာင္းေနာက္ခ តេះ ទេស ភ្លំមិ ឧបស ភ្ល័មិត្វា តេ ភិក្ខុ ឯតឧហេច កាំ ត់មស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ អាពានោះ ។ តមស្ស ភន្លេ မာဏည္။ေဆာင္ချက္ခဲ့တဲ့အစားစားကား လမ်ဳိးကားတာ စီးကားစီး កាយេ លក្កភ្នំ តាន់ មយំ ទុនកោន តេមេត្វា តេមេត្វា អបកាន្យាមាត់ ។ អ៩ទោ ភកវា ឯតស្មឺ ចំនានេ ឯតស្មឺ បករណ ជម្មី តថ់ តាត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ អនុជាជាមិ အိန္နာ့ဟ ယင္ဆု အယ္လ္ရာ က မင္ဆာုတဲ က ដុល្វភត្លា ។ អាពាតោ ភាណ្ឌមដ៏ថ្លានិន្តំ ។

(៦៤) អ៩ ទោ វិសាទា ទិតា ទោតា មុខបុញ្ជ លោល ភានាយ យោឧ កកវា តេឧុបសន្ណ៍ទិ ឧបសន្ណ័ទិត្វា

०७७

វិនយបិដក មហាវត្ត

(៦៣) សម័យនោះឯង ព្រះវេលដ្ឋសីស:ដ៏មាខកាយុជាទូបដ្បាយ៍ **វបស់ព្រះអាន**ន្ទដ៏មានអាយុកើតហ្វូសធំ ។ បីវវតាំឥទុក្រយរបស់ព្រះវោលដ្ម-សីសៈ ទោះជាប់ស្អិតនឹងកាយដោយទឹករំអិល ។ ពួកភិត្តយកទឹក ទៅ ដៀម ចីវវភំងនោះឲ្យដោកហើយទើបបកចេញជាន ។ ត្រានោះ ព្រះមានព្រះ ៣៥ ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរ ទៅកាន់សេនាសនចារិក ទ្រង់ទតឃើញកិត្តទាំងនោះ កំពុងយកទឹកទៅផ្យើមចីវរទាំងនោះឲ្យដោកហើយបកចេញ ក៏ទ្រង់ពុទ្ធដំ. ណើរចូលទៅកាន់សំណាក់ភិក្ខុទាំងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ(ទង់មាន ពេះពុទ្ធដីកានេះទំឹងភិត្តទាំងនោះថា មាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តនេះមាន អាពាធដូចម្តេច ។ កិត្តពំងនោះក្រាបបង្គំទុលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លោកដ៍មានអាយុនេះកើតបូសធំ ចីវរទាំងទ្យាយជាប់ស្អិតនឹងកាយដោយ ទឹកវំអិល យើងខ្ញុំទាំងទ្យាយយកទឹកមកផ្ដើមចីវេទាំងនោះឲ្យដោកហើយ ធម្មឹកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅពូកភិត្តមកក្នុងពេល នោះថា ម្នាលភិត្តពំងឲ្យ យ ភិត្តណាមានអាពាធ គឺកមឬមោស់ក្តី ឬសត្វចក្តី ទឹកវងៃក្តី ឬសធំក្តី តថាគតអនុញាតសំពត់សម្រាប់គ្របកម (ជាដើម) ដល់ភិត្តនោះ y (៦ ८) โดงเธาะ ธาล์ริงกรายิดารยาการที่เบกงักส่ง (ยาบ่ ជួតមុទចូលទៅកាន់សំណា ក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ

មាត្តេស៍ អនុជានាទ័ កិត្តា៥ មុខបុញ្ជនចោលក្តិ ។ (៦៥) គេន ទោ ខន សមយេន រោដោ មល្វោ អាយស្មតោ អានខ្ចស្បូ សហាយោ ហោតិ ។ រោជស្បូ មលូស្បូ ទោមចំលោតិតា អាយស្មតោ អានខ្ចស្បូ មាត្តេ តិត្តិត្តា ហោតិ ។ អាយស្មតោ ៥ អានខ្ចស្បូ

ភកវត្ត អភិវានេត្វា វាយមត្ត ចំស័ន ។ វាយមត្ថ ចំ-សំភ្នា ទៅ វិសាទា មិតាមោតា ភកវត្ថំ វនានយោប **ၓ**ႜႜႜႜႝႜ႙ၟၮၟႜႍႜႜၛႜၟႜႜႜႜႜႜႜႜၛၟႜၟၜၓၟၮၟႄႍၭၯႄၨၯၨၒႜႜႜၑႜႜႜႜႜၯႜ႞ ន័យវត្ត ហិតាយ សុទាយតំ ។ ខដំក្តហេសំ ភកក បុទបុតា្ទនេះ លំ ។ អ៩ទោ ភកវា វិសាទ ទំការមាតា ជម្នំយា តាថាយ សន្ទស្សេសំ សមានរបស់ សមុន្តេ-ដេស សមប្រាសេស ។ អ៥ ទោរសាទា អ្នករាមាតា កកវតា ឧម្មិយា កាដាយ សន្ទស្សិតា សមានបំតា လဗုန္ရေငါ့ရာ လဗျက်လဲရာ ဒုဘ္ရာယာလဆ အဆန္ရွိ မ-အာဂ်င်္ဂေရာ စင်္ကောက် အခါ စင်္လာရာ နင္းစာ မင္းစာ မင္းစာ រ) គ ស្ម័ នំ នា នេ រ) គ ស្ម័ ប កា ព នា ឆ្ម័ ត ថ្ម ក ត ត្វា ភិក្ខា្ អាមន្តេសំ អនុជានាទំ ភិត្តា៥ មុខបុញ្ជនចោលឆ្គំ ។

ចីវរក្ខន្ធពេ មុខបុញ្ចនបោណនុដាននំ

បីវះភ្លូត្នកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតសំភត់សម្រាប់ផ្លូតមុខ

ថ្ល៉ាយបន្តំព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចអង្គ័យក្នុងទីសមគួរ។ លុះនាងវិសាទាមិគា-វមាតាអង្គយក្នុងទីសមគរួរហើយក៏ក្រាបបង្នំទូលព្រះដ៏មាន ព្រះកាឝដូច្នេះហុ ចតិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន សូមព្រះអន្តឲ្រជំទទួលសំពត់សម្រាប់ជូតមុទវបស់ ទំព្រះអង្គ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុទអស់កាលជាអង្វែង ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាតក៏ចានទទួលសំពត់សម្រាប់ជុតមុទ(នោះ) ។ វេលា នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រផ់ពន្យល់នាងវិសាទាមិគារមាតឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យ ភានយកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មឹកថា ។ ឯនាងវិសា 🔊 មិតារមាតាកាលដែលព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ឲ្រឪពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យ កានយកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោក ០រកអាសនៈថ្វាយបន្តំព្រះមានព្រះភាគធ្វើបទក្ខណ (°) ហើយចៀស ចេញទៅ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់ធ្វើ ធម្មឹកថាហើយត្រាស់ហៅពុកកិត្តមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតសំពត់ស មាប់ជុំតមុ > ។

វិនយបឹងពេ មហាវត្តោ

ទោមបំលោតភាយ អត្តោ ហោត ។ ភកវតោ សតមត្ត អារោខេស៊ី ។ អនុជានាម ភិក្ខា៥ ខញ្ទមារន្តេហិ សមន្លា. အအလျှားလျားလံံ အေးစားရှိ လင်္ခိုးခ္ဆာ ေးကေးစာ လမ္ဘုရွာ ច អាលចំតោ ច ជីវតិ ច ជានាតិ ច កហិតេ មេ អត្តមនោ ភាស្បតីតំ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ៩មេហ៍ បញ្-ពរេត្តហំ សមន្នាតតស្បូ វិស្បាសំ កហេតុត្តំ ។ ស្លាចថា នំក្នុង នយរមស ឧប ទា ឧតរ (៤៤) ហោត តិចីវ៉ា អត្តោ ច ហោត ចរិស្សាវនេមាំចំ ៩វិភា ហិច ។ កការតោ វាឧឧន័្ត អារោចេស៊ំ ។ អនុជានាទំ យាន តាន កកវតា អនុញ្ញាតាន តិទីវវន្ត វា វស្សិត-សាដិតាត់ វា និសីនឧត្តិ វា បច្ចុន្តាណត្តំ វា គាណូ-ខដិត្តានីតិ កំ មុខបុព្វានចោលភ្នំ^(២) កំ ខរិត្តារចោលភ្នំ កំ

🔹 🛯 បរិក្ខារបោលពន្តំ ។ 🖕 មុខបុញ្ចូនបោលពន្តំ ។

រិនយបិតិត មហាវត្ត

តិត្រៃវការនំងសំពត់សម្បកឈើ ។ ភិត្តទំងេទ្យាយក្រាបថង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទំងេទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តកាន់យកដោយសេចក្តីស្និទ្ឋ ស្នាលរបស់មិត្រ ប្រកប ដោយអង្គ៥ គឺ មិត្រដែល ត្រាន់តែបានឃើញគ្នាម្តងមួយ ត្រា ១ មិត្រដែល ស្និទ្ធ ស្នាលនឹងគ្នាមាំមួន ១ មិត្រដែលបាននិយាយ ចើក តាសគ្នាតាម ត្រវ កាវ ១ មិត្រ នោះមានជីវិតវស់នៅ ១ ភិត្តដឹងថា បើអាត្ញាអញកាន់យកវត្ត ណាមួយ ហើយ មិត្រ នោះមាន សេចក្តី តែកអវ ១ ម្នាលភិត្តទាំង ទ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តកាន់យកដោយ សេចក្តី ស្និទ្ឋ ស្នាល របស់មិត្រ ប្រកប ដោយអង្គទាំង ៥ នេះបាន ។

(៦៦) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តមានតែចីវរបរិបូណិហើយ តែត្រវ ការដោយសំពត់តម្រងទឹកផង ដោយថង់ថ្នាត្រផង ។ កិត្តទាំងទ្យា យ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតអនុញាតសំពត់បរិក្ខាវ ។ ក្នុងគោលនោះ ពួកកិត្តមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា សំពត់ទាំងទ្យាយណា គឺ ត្រៃចីវរក្តី សំពត់សម្រាប់ផ្លួតទឹកក្លៀងក្តី សំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គយក្តី សំពត់កម្រាល ភ្ញាំ សំពត់សម្រាប់គ្របកមក្តី សំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គយក្តី សំពត់កម្រាល ភ្ញាំ សំពត់សម្រាប់គ្របកមក្តី សំពត់សម្រាប់ដូតមុះក្តី សំពត់បរិក្ខាវក្តី វែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អនុញាតហើយ សំពត់ទាំងអស់នោះតើយើង

បីវរត្តខ្លូពេ តិបីវភធំដ្ឋានាទឹអនុជាននំ

လက္ခင်္နဲ့ နင်္နင္ဗားရက္ခင်္နင္းစာ ရဆုတ္ ဂ်ိဳကားဖျွေ. តញានិតិ ។ ភកវាតា ឯតមត្ត អារោចេសុំ ។ អនុជា-នាម ភិត្តាវ តិថីអំ អជិដ្ឋាតុំ ន វិតាប្បេតុំ វស្សិតាសា-ដិត ស្បែន ខាតុម្នាស់ អនិដ្ឋាតុ តតោ បារិតាប្បេតុ រំសិនរំ អនិដ្ឋាតុំ ន វិតាប្បេតុំ បច្ចុត្តាណ៍ អនិដ្ឋាតុំ ន វិតាបេត្រុំ កាណ្ឌូ ខេដិច្ឆាន យាវ អាពានា អនិដ្ឋាតុ តតោ បរំ វិកាប្បេតុំ មុខបុញ្ចរចោល អតិដ្ឋាតុំ ន វិតាប្បេតុំ បរិត្តារចោល អជិដ្ឋៈតុំ ជ វិតាបេ្បតុន្និ ។ អ៩-ទោ ភិត្ត្ច ំ ឯតឧយោស៍ តិត្តតាំ បច្ចំមំ ឩុ ទោ ចំអំ វិតាប្បេនត្វភ្នំ ។ ភតវតោ ឯតមត្តំ អារោចេស៊ី ។ អនុដា-លមិ ភិត្តាវ អាយាមេន អដ្ឋស្ត័លំ សុកតង្កលែន ខត្ វត្តលវិត្តតំ បច្ចំ ទំ ចំអំវិកាហ្សេតុត្តំ ។ តេន ទោ បន សម-យេធ អាយស្មតោ មហាតាស្បូបស្បូ បសុក្ទលិតា. តោ⁽⁰⁾ ករុកោ ហោត ។ ភកវតោ រទៃមត្ត អាភេ-ខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខុឋ សុត្តលុទ តាតុន្តំ ។ ៖ ៖ បំសុក្លល**ពភោ ។**

ବ୍ୟମ୍

ជីវរត្តនូក: ៣រ(ទិង់អនុញ្ញាត*ត្លូវតារ*អធិដ្ឋាន)ត្រិថីវរដាដើម

គូវអធិដានឬគូវវិកប្បទុក ។ ពួកភិត្តក្រាបបន្ដំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដឹ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រជ័ត្រាសថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអ. នុញ្ញាតឲ្យភិត្តអធិដ្ឋានត្រៃចីវរមិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់សម្រាប់ង្កត ទឹកភ្លៀងអស់៤ ខែនៃរដ្ឋភ្លៀង តអំពីកាល៤ ខែនោះទៅត្រវវិកប្បទុក ឲ្យអធិដានសំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គ័យមិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត កម្រាលមិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់សម្រាប់គ្របកមកំណត់ត្រឹមមាន អាពាធ ហូសអំពីអាពាធនោះទៅត្រវិកប្បទុក ឲ្យអធិដ្ឋានសំពត់ស/មាថ ដូតមុខមិនឲ្យវិកប្បទេ ឲ្យអធិដានសំពត់បរិក្ខារមិនឲ្យវិកប្បទេ ។ ក្នុងពេល នោះ ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា នុ \dot{q} ចីវេយ៉ាងតូចបំផុត ត្រឹមប៉ឺន ណា ទើបត្រវវិកប្បជាន ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះតាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បា យ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ តិត្តុវិតប្បចីវរយាំងតូចបំផុតបណ្តោយត្រឹម៨ឆ្នាប់ ទទឹងត្រឹម៤ឆ្នាប់ ដោយ ព្នាប់ព្រះសុគត ។ សម័យនោះឯង ព្រះកស្យបដ៏មានអាយុដាអ្នកធ្វើសេចក្តី គោរពក្នុងសំពត់បងក្រូល $^{(0)}$ ។ ពួកភិត្ត $\left(\widehat{n} \right)$ បបន្ន័ទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិត្ថុធ្វើចីវវឲ្យសៅហ្គងដោយចេស (គឺដេរប៉ះដោយចេស) ។ អដ្ឋកថា ថា ព្រះមហាកស្សបលោពជាអ្នកតោរពក្នុងការប៉ះច័ររបង្សកូលក្នុងកន្លែងដែល

ព្រំត្រា ។

00

វិនយមិដកេ មហាវត្ថោ

វិកាណ្ណេ ហោត ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អារោច ស៊ុ ។ អនុជាជាម ភិក្ខុឋ វិកាណ្ណ៍ ឧទ្ធរិតុន្តំ ។ សុត្តា ខ្ញុំការិ-យន្តំ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេ ស៊ុ ។ អនុជាជាមំ ភិក្ខុឋ អនុវាតំ ថវិភណ្ឌំ អារោចេតុន្តំ ។ គេន ទោ បន សមយេន សន្ឃាដិយា ថត្តា លុជ្លន្តំ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អារោច ស៊ុ ។ អនុជាជាមំ ភិក្ខុឋ អដ្ឋថន ភាំ កាតុន្តំ ។

វិនយបិឝិក មហាវិត្ត

បវវមានជាយមិនស្មើគ្នា ។ ពូកភិត្តក្រាបបន្ត័ទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះ ដ៏មាន ព្រះភៈគ ។ ព្រះអង្គទ្រជ់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិត្តុះរើចវែរដែលមានជាយមិនស្មើគ្នា (គឺកាត់ជាយដែលវែង ជានគេចេញ) ។ សរសៃអំប្មោះទាំនទ្យាយក៏ចេះតែសោតចេញ ។ ពួកកិត្តកាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ តាស់ថា មាលកិត្តទាំងទ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តលើក ទៀង (គឺប៉ះ) អនុក់តទាន១ន៍ន៍ដ៍អនុក់តទាងពោះ ។ សម័យនោះឯង ជាន់ទាំងឲ្យយនៃ សង្ឃាដិដាច់ចេញព័ត្នា ។ ពួកភិត្តក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះត្រះ ដ៏មាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិត្តធ្វើថ្មេរឲ្យមានសណ្ដានដូចជាក្រឡាចត្រង្គ 🥲 (៦៧) សម័យនោះឯង ពុកភិត្តភ័ពុងធ្វើចីវរ (ឲ្យ) ភិត្តទុរូប

លុះភិត្តភាត់បីវរទាំងអស់ទៅហើយក៏មិនគ្រប់គ្រាន់ ។ ពួកភិត្តុកាបបង្គ័ ទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកាត់តែចីវពើវ ចីវរមួយមិនចាច់ កាត់កំបាន ។ ដល់កាត់ចីវពើវ ចីវរមួយមិនកាត់ក៏នៅតែមិនគ្រប់ ត្រាន់ ។ ពួកភិត្តុកាបបង្គ័ទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

069

ចិវរព្វន្តពេ ន សព្វំ អព្ថិន្នកំ ជាបតព្វំ

អនុជានាម ភិក្ខាឋ ទ្វេ អច្ឆិន្នភាន វាក់ និន្នភាន្តិ ។ ទ្វេ អច្ឆិន្នភាន វាក់ និន្នកំ ឧទ្យយោធិ ។ ភកវតោ វាតមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាឋ អន្ធានិកំចំ អារោចេតុំ ឧ ច ភិក្ខាឋ សព្វំ អច្ឆំន្នកំ នាឋតព្វំ យោ នាវេយ្យ អាចត្តិ ឧត្តាដស្សាតិ ។

(៦៤) តេន ទោ ខន សមយេន អញ្ញតាស្ប ភិក្តុនោ ពហុំ ខីវ៉េ ខុប្បន្នំ ហោតំ ។ សោ ខ តំ ខី-វ៉េ មាតាចិត្ននំ នាតុកាមោ ហោតំ ។ ភកវតោ រាត-មត្តំ អាហខេសុំ ។ មាតាចិតហេតំ ទោ ភិក្ខាឋ ឧឧមា-នេ គាំ វ នេយ្យាមិ⁽⁹⁾ អនុជានាមិ ភិក្ខាឋ មាតាចិត្ននំ នាតុំ ន ខ ភិក្ខាឋ សន្ធានេយ្យំ វិនិចាតេតព្វំ យោ វិនិ-ចាតេយ្យ អាបត្តិ ខ្ញុត្តដស្បាត៌ ។

ក្តាក៍ កានញ្ញម ឧយាមស ឧម ទោ ឧតា (๖๔) យញ្ចរាថំ មំក ឧបាន្តរុន្តស ក្តេមីក្តីន៍ វ៉ារី ឧវវន្តម ស្តាក៍ សា ។ ស្រាំលៅម វ៉ារី គំ ការឲ្យ ទំរាំខេ

៤ វិទេយុកម ។

បីវរក្ខន្ធក: ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រទ្រង់បីររដែលមិន៣តំទាំងអស់

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញារ ចឹវ ព័រមិន ចាច់កាត់ ឲ្យកាត់តែចីវរមួយចាន ។ ភិក្ខុមិនកាត់ចីវ ពើរ កាត់តែចីវ មួយ ក៏នៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់ទៀត ។ ពួកភិក្ខុកាបបង្គំទួល សេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះ ដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យភិក្ខុពលើក ទ្យើង (គឺបឺះ) សំពត់អាតខ្ពុក: (សំពត់ថ្មី) ទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវ (ខ្មែងថៃវ វ ដែលមិនកាត់ទាំងអស់ នោះ ទេ ភិក្ខុណា ខ្ ទ្រង់ (ស្ងៀកដណ្តប់) ត្រូវអាបត្តំទុកដ ។

(៦៤) សម័យនោះឯង ចីវរកើតឲ្យើងជា ប្រើនដល់ភិត្តមួយរូប ។
 ឯភិត្តនោះចង់ឲ្យចីវរនោះដល់មាតានឹងបិតា ។ ពួកភិត្តកាបបង្គំទូលសេចក្តី
 ទុះបំ ពាះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំង
 ឲ្យយកាលបើភិត្តឲ្យចីវរដោយគិតថាមាតានឹងបិតាដូច្នេះ តថាគតនឹងថា
 ឲ្យយកាលបើភិត្តឲ្យចីវរដោយគិតថាមាតានឹងបិតាដូច្នេះ តថាគតនឹងថា
 ដូចម្តេចបាន ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តឲ្យចីវរដល់មាតា
 នឹងបិតាបាន ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តឲ្យចីវរដល់មាតា
 នឹងបិតាបាន ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តឲ្យចីវរដល់មាតា
 នឹងបិតាបាន ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តែថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តឲ្យចីវរដល់មាតា
 នឹងបិតាបាន ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ តែថាភិត្តមិនត្រវធ្វើទានដែលគេឲ្យ
 ដោយសន្នាឲ្យធ្លាក់ចុះឲ្យើយ ភិត្តណាឲ្យឆ្នាក់ចុះ ត្រវិអាបត្តិទុក្កដ ។
 (៦៤) សម័យនោះឯង ភិត្តមួយរូបទុកចីវរក្នដ៍អន្ធវន (ពៃតងឹត)
 ហើយមានតែស្បងនឹងទត្តពសន្ន: (ចីពវ) ចូលទៅស្រតដើម្បីបិណ្ឌ លុក ។ ពួកចោរក៏លួចយកចីវានោះទៅ ។ ភិត្តនោះមានសំពត់អាត្រក់កំទាំ

නුවල

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

នុច្នោះលោ ហោតិ លុខខឹវភេ ។ ភិក្ខុ រវវមាហំសុ តិស្ប ត្វំ ឌុច្នោល លូខខ័រភេនិ ។ ៩ភាពំ អារ៉ុសោ អនុវនេ ទីអ និត្តិចិត្វា សន្តរុត្តបន តាម បិណ្ឌាយ ឆា-វិសី ចោក តំ ចំពំ អាហារីសុ តេនាហំ ឧុច្នោលោ ល្វ-ទទ័រភេទ ។ កករ េ សតមត្ថ ភាភេខេសុំ ។ ន ភិក្ខុ-ឋ សន្តរុត្តបេន តាមោ បរិសិតញោ យោ បរិសេយ្យ អា-បន្តំ ឧុត្តដស្សន៍ ។ តេខ ទោ បន សមយេន អា-យភ្នា អាន ្តោ អសតិយា សន្តរត្ត តាម ចំណូ -យ ទាវិសិ ។ ភិត្ត្ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ រវតនកេខុំ ឧខុ អាវុសោ អាឧខ្ទុ ភតវតា ខញ្ញត្តំ ជ សន្តវត្តវេជ តាអោ បរិសិតញោត តិស្បូ ត្វូ អាវុសោ សន្លវត្តាវេន តាម បរិដ្ឋោត ។ សម្ងំ អាវុសោ អងវតា បញ្ហតំ ជ လင္ရႈန္ရႈင္ ၈၊ မာ ဗါလဲ ၈ ကျဲခ်ဲ မဗိတ မာ မုန អសតិយា មវិដ្ឋោត ។ កកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។

វិនយម៌ដក មហាវត្ថ

មានចរំរសៅហ្មង ។ ពូកភិក្ខុនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ហេតុអ្វី ក៏អ្នកមានសំពត់អាក្រក់ មានចាំវេសៅហ្មូង ។ កិត្តនោះនិយាយនឹងកិត្តផង គ្នាថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ខ្ញុំទុកចីវិវក្នុងអន្ធវននេះ ហើយមានតែស្យូជ័នឹង ត្តពសន្ន: ចូលទៅស្រុកដើម្បីបណ្ឌិណុត ពួកចោរលួចយកចីវ៉ានោះទៅ ជានដាខ្ញុំមានសំពត់អាក្រក់ មា**ន**ច័ររសៅហ្មន (តោះហេតុនោះ y ពូកភិត្តក្រាបបង្គំឲូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គឲ្រផ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កិត្តមានតែស្បង់នឹង «ត្តពសង្គៈមិនត្រវចូល ពៅ ស្រុក ទេ កិត្តណាចូល ទៅ ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យ ទោះ ឯង ព្រះ អាននូដ៍មានអាយុ មានតែស្បង៍នឹងទត្តរាសង្គៈចូលទៅស្រុកដើម្បីបំណ្ឌ-ជាតដោយក្ដេចស្មរតី ។ ពួកកិត្តជាននិយាយដូច្នេះ នឹងព្រះអានខ្ច ជំមានអាយុថា ម្នាលអាវ៉ុសោ អានន្ទ ព្រះមានព្រះភាគទ្រន់បញ្ហត្តថា ភិក្ខុមានតែស្យង់នឹងទត្តពសង្គ: មិនត្រវចូលពៅស្រុក មិនមែនទេប្ មាលអាវ៉ុសោ ចុះហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានតែស្បន៍ទំងំទត្តពសន្នៈចូលទៅ ត្រះអានទូធ្វើយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ត្រះមានត្រះភាគទ្រ៨ សក បញ្ហត្តសិក្ខាបទថា ភិក្ខុមានតែស្បន៍និងទត្តពសត្ន:មិនត្រវចូលទៅស្រក *ទេ កំ*ពិតមែនហើយ ម្នាលអាវ៉ុសោ តែថាខ្ញុំចូលទៅហើយដោយក្មេច សារតី ។ ពួកកិត្តក្រាមបង្គ័ទូរបសេចក្តីទុះចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។

ច័វរក្ខន្ធពេ តិច័វរនិក្ខេចឬច្រូយា

អ៥ ទោ គកវា រានស្មី ខំនា ខេ រានស្មី ខការ លោ ដ ខ្មុំ កា ខំ តាត្វា ភិត្តា អាមន្តេសំ បញ្ចុំមេ ភិត្តាវេ មត្វុយា សង្ឃាដំ-យា នំក្តេចាយ តំហានោ វា ហោតំ វស្សិតាសន្ត្រតំ វា ហោត អត្តតតាមិន វា ហោត ៩មេ ទោ ភិក្ខាវ အိဳက္အား ဗင္ဒယာ နန္စာလန္ရဲလ္က စိုးက္ခေတာ အိုလားက ា ហោត ស្ប៊ុតសន្តេត n ហោត ឧឌីថា កន្តំ n យោត អក្កនុក្រុត្តិយោរោ ជ យោត អត្ថតកាប់នំ ជ ហោត ៩មេ ទោ កិត្តាវេ បញ្ចូយ នុត្តរាសខ្ល័ស្ស ខំក្តេទាយ ។ បញ្ចាំមេ ភិត្តាវេ បច្ចុយា អន្តរវាសតាស្ប င်းက္ခွာေဖာက်လူးက က ကေးခ်ား ကြည့်ကဆဖ္ခန္မာ က ហោត នដីថា កន្លំ <u>វ</u> ហោត អក្កឧ្បក្តន៍ហោរ វា យោត៌ អត្តតតាមិនំ វា ហោតំ ៩ ទេ ទោ ភិក្ខុវេ ខញ្ បចូយា អន្តរវាសតាស្បូ និក្តោទាយ ។ បញ្ចាំមេ ភិក្តា. វេ ខទួយ ស្ប៊ិតាសាដិតរាយ និក្ខោទាយ គំលានោ វា ហោត និស្ស៊ីម កន្តុំ វា ហោត ននីទាវ កន្តុំ វា ហោត

०८ण

ចីវរក្ខត្តកះ ហេតុដែលគួរទុកដាក់ ត្រៃជីវរ

ញ្រោះទំទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើធម្ម័កថា ហើយ ត្រាស់ ហៅកិត្ត ទាំង ឡាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ឯហេតុគួរទុកជាក់សង្ឃាជិមាន ៥ យ៉ាង គឺ កិត្តមានជម័ទ មានកំណត់ ដោយរដ្ឋត្រៀង ៤ ខែ ១ ភិត្ត ៧កាន់ ត្រឹយ ស្ទឹងទាងទាយ ១ វិហារមាន តាវវត្យ ទ្វាវមាំមួន ១ កិត្តពុនក្រាលកឋិនហើយ ១ ម្នាលកិត្ត ព័ង ឡាយ ហេតុទាំង៥ យ៉ាងនេះឯង ជាហេតុតូរូទុកជាក់សង្ឃាដិបាន ។ ម្នាលកិត្ ពំង ឡាយ ឯហេតុគួរទកដាក់ខ្វរសំពត់ «ត្តាសង្គី: មាន៥ យ៉ាង គឺ ភិក្ខ មាន៨មិទ មានកំណត់ដោយរដ្ឋរក្វេង៤ ខែ ១ ភិត្ត កៅកាន់ (តែយស្ងឹង ទាននាយ ១ វិហារមានការក្រព្រទារមាំមួន ១ ភិក្ខុបាន ក្រាលកឋិនហើយ ១ មាលភិត្តពំឥឡាយ ហេតុពំង៥ យ៉ាងនេះឯង ជាហេតុគួរទុកដាក់សំពត <ត្តរាសត្ត:បាន ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយ ឯហេតុគួរឲុកដាក់ស្បង់មាន ៥ យ៉ាង គឺ ភិក្ខុមានជម្ងឺឲ្ មានកំណត់ដោយដេរ៉ូវភ្លៀង៤ ខែ ឲ្ ភិក្ខុ ៧ កាន់ ត្រើយស្ទឹងទាងនាយ ១ វិហារមានការវក្សា ទាវមាំមួន ១ កិត្តពុន ក្រាលកឋិនហើយ 🧿 ម្នាលកិត្តពំង ទ្យាយ ហេតុ ពំង ៥ យ៉ាំងនេះ ឯន ជាហេតុគូរួទុកដាក់ស្បូន៍បាន ។ មាលកិត្ត ពំនីទ្យាយ ឯហេតុ គរូទុកដាក់សំពត់សម្រាប់ង្កតទឹកក្មៀងមាន ៥ យាង គឺ កិត្តមានជម្ងឺ ๑ ភិត្ត ទៅកាន់ រីឥតទានសីមា គ្ន្រ កេត្ត ទៅកាន់ គ្រើយស្ទឹង ភាង នាយ គ្

វិនយបិឝំពេ មហាវត្ថោ

អក្កឧ្បកុត្តិវិហារេវា ហោតិ វស្សិតាសាដិតាា អតាតា វា ហោតិ វិប្បភាតា វា ៩ ទេ ទេ ភិក្ខាវេ បញ្ច បច្ចុយា វស្សិតាសាដិតាយ ឧិក្ខោទាយតិ ។

(៧០) តេន លោ បន សមយេន អញ្ញូតកេ ភិត្ត រ) កោរស្ម័រសំ ។ តត្ថ មនុស្ស សង្ឃស្ស នេមាតំ ខីវភនិ អនុសុ ។ អ៩ទោ តស្ប ភិក្ខានោ ៧តន ហោ-សំ ភកវតា បញ្ហត្តំ ខតុវក្តោ បច្ចុំមោ សដ្ឃេតំ អហញុខ្ញុំ វាកាកោ តមេ ខ មនុស្សា សន់្យស្ស នេមាតិ ខ័រវានិ អនុសុយន្ននាហំ ឥមាន សង្ឃិតាន ខីវារនិ សាវត្តី មារយេន្ត្រី ។ អ៩ទោ សោ ភិក្ខុ តានិ ទីវភនិ អនាយ សាវត្តិ កញ្ញ កកាវតោ ៧តមត្តំ ភាពេខេសិ ។ តុយ្លោ ភិក្ខុ តាន ខីវភនិ ហៅ កមិនស្បូ ឧញ្ហភហន៍ ។ ឥជ បន ភិក្ខាវ ភិក្ខុ ៧ កោ ស្ប័ សេតិ ។ តត្ខ មនុស្សា សន័្យស្មា នេមាតិ ចីវភនិ នេន្តិ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ គរស្បា តាន់ ខារភន៍ យាវ កាមិនស្ប នុត្តា-រាយរតិ ។ តេន ទោ ខន សមយេន អញ្ញូនរោ ភិក្តា

វិនយមិងក មហាវត្ត

វិហាវមានការក្សោទ្វាមោមុន ១ សំពត់សម្រាប់ផ្លូតទឹកក្វៀងភិក្ខុមិនទាន់ ចានធ្វើថ្មធ្វើមិនទាន់ សែច ១ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ហេតុទាំង ៤ យ៉ាំងនេះ ឯង ជាហេតុគ្លូវទុកជាក់សំពត់ស ម្រាប់ន៍តទឹកក្វៀនបាន (៧០) សម័យនោះឯង កិត្តមួយប្រនៅចាំសេព្វតែម្នាក់ឯង ។ មនុស្ស ទាំងទ្បាយនាំគ្នា (ចាតនចិវរក្នុងទីនោះដោយពាក្យថា យើងទាំង ឡាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ ។ ភិត្ខនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដំ មាន ព្រះភាគបានបញ្ហត្តថា ដែល ហៅថាសង្ឃ បើយ៉ាងតិចបំផុត ត្រឹមភិក្ខ ៤ រូបឥឡូវអាត្មាអញតែម្នាក់ឯង ក៏មនុស្សពំងនេះប្រគេនចីវៃពំងឡាយ ដោយពាក្យថា យើងទាំងទ្បាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ បើដ្លូវេញ៖ មានតែ អាត្មាអញនាំយកចំវែរបស់សង្ឃពាំងនេះទៅកាន់ក្រងសាវត្ថី ។ កិត្តនោះកំ នាំយកចីវេទាំងនោះទៅកាន់ក្រងសាវត្ថី ហើយក្រាមបង្ខំទូលសេចក្ដីនុះចំ-ពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាសថា មាលភិត្ត ចីវទោងនោះ ជាចីវរបេសអ្នកកំណត់តែត្រឹមកឋិនដោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល តិត្តទាំងទ្បាយ បើភិត្តក្នុងសាសនានេះនៅចាំស្បៃតែម្នាក់ឯង ។ ក្នុងទីនោះ ត្ចកមនុស្យប្រគេនចវៃទោំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេន ចីវទេ ពោះសង្ឃ ។ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតចីវទោំងនោះ ដល់ភិក្ខុនោះឯង កំណត់ ត្រឹមកហិនដោះ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប ជីវរក្ខន្ធពេ សង្ឃិតជីវរកថា

နေရကာလ် ပါးကားလ် ၅ ခရ္မ ဗင္ဂလျှ လမ္မံလျှ ឧហោស ភកវតា ខញ្ញត្តំ ខត្វក្តោ ខច្ចំមោ សដ្ឃេតំ អលញុទ្ធិ រាយយោ ។ គេ ខ ឧថសារ សន្យ៍សា ខេសខ្ ចីវភភិ អនិសុ យន្ត្ទនាហំ ឥមានិ សន្សិតានិ ចីវភភ្ សាវត្ត៍ មារយ្យត្តំ ។ អ៩ទោ សោ ភិត្ត្ តាតំ ច័រភត់ អានាយ សាវត្ត៍ តត្តា ភិក្តាន វាតមត្ត អាពេទេស ។ ភិត្តា ភកវតោ វតមត្ត អារោចេ សុំ ។ អនុជានាម ភិត្តាថ សម្មទីភ្លូតេន សដ្ហែន ភាដេទុំ ។ ឥន បន ភិត្តាឋ តំត្ត ឧតុតាលំ វាតោវសត៌ ។ តត្ត មនុស្សា សន់្បូស្ស នេមាត់ ខ័រវាន៍ នេន្តំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ តេន តំត្ហូនា តាន បីវកន់ អត់ដ្ឋាតុំ មយ្ណិមាន បីវកន័ត ។

ច័វវត្តត្តក: និយាយអំពីចីវវដារបស់សង្ឃ

ទៅតែម្នាក់ឯងអស់កាលនៃរដូវ⁽⁹⁾ ។ ក្នុងទីនោះពួកមនុស្យចានប្រគេនច័វ ពំឥឡាយដោយពាក្យថា យើងពំងឡាយប្រគេនចីវរចំពោះសង្ឃ \hat{n}_{g} នោះកំមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៍មានព្រះកាគចានបញ្ហាត្តថា ដែល ហៅសង្ឃ បើយ៉ាងតិចបំផុត ត្រឹមភិត្ត ៤ រូប ក៏ឥឡូវអាត្មាអញតែម្នាក់ **ងន** ចំណែកទាន់ព្លុកមនុស្សនេះចានប្រគេនថីវ៉ះទាំងទ្វាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឲ្យាយប្រគេនចីវចេំពោះសង្ឃ បើដូច្នោះគូវអាត្មាអញនាំយក ថវររបស់សង្ឃនេះទៅកាន់ក្រងសាវត្ថី ។ ភិត្តនោះកំចាននាំយកចវវទាំង នោះទៅកាទ់ក្រងសាវត្ថី ហើយជានជ្រាប់សេចក្តីទុះដល់ភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តទាំង ទ្យាយ កាបបង្គ័ ទូល សេចក្តីនុះ ចំពោះ ន្រះដ៏មាន ព្រះកាឝ ។ ត្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយតថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃដែលមាន កងទីចំពោះមុ^{១(២)} ចែកគ្នាជាន។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើ មានភិត្តនៅតែម្នាក់ឯងអស់កាលនៃវដូវ ។ ក្នុងទីនោះពុកមនុស្ស(បគេន ចវវទាំងទ្បាយដោយពាក្យថា យើងទាំងទ្បាយប្រគេនចវវចំពោះសង្ឃ ។ ព្រះអង្គឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថា**គត**អនុញាតឲ្យភិ**ក្ខុ** នោះអធិដានចីវទោំងនោះដូច្នេះថា ចីវទោំងនេះជារបស់អត្ថាអញ y

សំដោយកកាលដទៃអំពីរដូវភ្លៀង ។ ៤ អដ្ឋកថា ថា ត្រូវសង្ឃដែលឋិតនៅ
 ក្នុងឧបបារសីមាវាយរនាំងប្រាប់វេលាហើយសឺមចែកគ្នា ។

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

តស្មេ ចេ ភិត្តាវ ភិត្តានោ តំ ចំរាំ អន់ខំដ្តិតេ អញោ កំត្តូ អាកច្ឆតំ សម តោ នានញេ ភា តេ នេហ៍ ចេ ភិត្តាវ ភិត្តាហិ តំ ខីវ៉ាំ ភាជិយមានេ⁽⁾ អទា-តំតេ តុសេ អញ្ញោ កំត្តូ អាកច្ឆតំ សមតោ នានញេ ភាតោ គេហិ ខេ ភិក្ខុវៅ ភិក្ខុហិ តំ ខ័វា ភាជិយមានេ ចាត់តេត្យស អញ្ញោ ភិត្ត អាកច្ឆតំ នាតាមា នានញោ ភាកោត ។ តេះ លោ ខន សមយេន ខ្វេ ភាតុកា ខេ។ អយស្មា ខ ឥសំនាសោ អយស្មា ខ ឥស៌ភត្តោ សាវត្ថិយ៉ាវស្ប៉ុ វុត្ថា អញ្ញតាំ តាមតាវាសំ អកមំសុ ។ មនុស្សា ខិរស្សាខិ ៤៩៣ អាងតាតិ សខិវរានិ ភត្តានិ អនិសុ ។ អាវាសិតា ភិត្ត ដេរ បុខ្ចឹសុ ឥមាន ភន្តេ សន្យិតាធិ ខ័រភធិ ៩េ៤ អកម្ម ទុទ្យខ្លាធិ សាធិយិ. ស្បត្តិ ៩េក ភាគត្តិ ។ ៤៩ក រាវមាមាំសុយ ៥។ ទោ មយំ អាវុសោ កុខាតា ឧទ្ទំ នេសំតំ អាជានាម

វិនយប់ជំព មហាវត្ថ

មាលកិត្តទាំងទុកយ បើកិត្តនោះមិនទាន់អធិដានចី!បនោះទេ ទទួលមានកិត្ ឯទៀតមកដល់ ត្រវកិត្តនោះចែកចំណែកស្មើ (ដល់កិត្តដែលទើបមកដល់ នោះ)ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើកិត្តទាំងនោះកំពុងចែកចីវរនោះ ហើយស្វាក មិនទាន់ធ្លាក់អស់ ទទួលមានកិត្តឯទៀតមកដល់ ត្រវកិត្តនោះចែកចំណែក ស្មើ(ដល់កិត្តដែលទើបមកដល់នោះ)មាលកិត្តទាំងឡាយ កាលបើកិត្តទាំង នោះចែកចីវៃនោះ ស្វាកធ្លាក់អស់ទៅហើយ ទើបមានភិត្តុឯទៀតមកដល់ មិនបាច់ចែកឲ្យទេ ។ សម័យនោះឯង មានព្រះថេវ:ពីររូបជាបងប្អូននឹងគ្នា គឺព្រះថេវ: ឈ្មោះឥសិទាស:ដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេវ: ឈ្មោះឥសិតត្តដ៏មាន អាយុ ១ នៅចាំវសព្រក្នុងក្រងសាវត្តី លុះចេញវសព្រហើយក៏នាំគ្នា ទៅកាន អាក់សក្បែរ (សុកត្ទូចមួយ ។ ពួកមនុស្សនិយាយគ្នាថា ព្រះថេវៈ ពំ័ន ឡាយ ធាត់យុរណា ស់ហើយទើបឃើញនិមន្តមក ថាដូច្នោះហើយក៏នាំតាប្រគេន ចត្តាន់ព្រមទាំងចីវរ។ ពូកកិត្តអ្នកនៅក្នុងអាពសស្បូវព្រះថេរ: ទាំង ឡាយថា បពិត្រព្រះថេរ:ដ៏ចំរើន ចីវែរបស់សង្ឃពាំងនេះកើតទ្យើងក៏ព្រោះតែព្រះ ឋេរៈ ទាំង ទ្យាយ តើព្រះ ថេវៈ ទាំង ទ្យាយនឹង ត្រេកអរនឹង ចំណែកដែរថ្ម ទេ ។ ព្រះថេរៈទាំង ទ្យាយកំនិយាយយ៉ាននេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ ធម៌(9)ដែល ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយយ["]ងណា យើង រាំង ទ្យាយក៏ចា**នដឹង**

ច្បាប់ដែល ច្រះ នំមាន ច្រះភាគទ្រន់បញ្ញត្ត ។

ជីវរក្ខន្ធពេ សង្ឃិតចីវរតថា

តុម្លាក់យៅ តាន់ ខាវភនិ យាវ តាមិនស្បូ ទុញ្ញភយា-តំ ។ តេន ទោ មន សមយេន នយោ កិត្តា រាជត. ហេ សេរុំ សេន្តិ ។ តត្ថ មនុស្សា សន់ស្បូ នេមាតំ ចំពេន ខេត្ត ។ អថទោ គេសំ ភិត្តន៍ វភានញោស ក់ការតា បញ្ហត្តំ ចតុក្តែ បច្ចុំមោ សាន័ព្វតំ មយញ្វម្ភ តយោ ជនា ត់មេ ខ មនុស្សា សន់្បូស្មា នេមាតិ อ้เมริ เธรู้ สร้ ธุ เจา หเยูบา ชธิชธิฐลตุรู้ ๆ เสร សេ ឧទ មានលោខ មានសំលា នេង មាលសំ ឧ ខ្នំលា ក់អំ អយស្មា ខ សាណក់អំ អយស្មា ខ តោខ តោ អយស្មា ខ ភក្ អាយស្មា ខ ដល់តាសន្ទានោ ទាតលំ. មុត្តេ ហៃវត្ត តុត្តដារាម ។ អដទោ តេ ភិត្ត ចាតលិំ-មុន្តំ កញ្ញា ដេល មុច្ចឹស្ ។ ដេរា រារមាល់សុ យដា ហ មយំ អារ៉ុសោ ភកវតា <u>ខម្ម</u>ំ នេសំតំ អាជានាម តុម្នាក់យៅ តាន់ ខ័រកន់ យៅ កាមិនស្បូ ទុញ្ញាយាតំ ។

បីវរក្ខន្ធកះ និយាយអំពីចីវររបស់សង្ឃ

ច្បាស់ហើយថា ចាំវេទាំងនោះជាចាំវរមេសលោកទាំង ឡាយកំណត់តែត្រឹម កឋិនដោះ ។ សម័យ នោះឯង ភិក្ខុ ញ រូបនៅហំវៃស្សាត្នង៍ ត្រង់ពជ គឺ៖ ។ ពួក មនុស្សក្នុងទីនោះប្រគេនចីវទោំងទ្យាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយ បែគេនចីវរចំពោះសង្ឃ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់បញ្ហត្តថា ដែលហៅថា សង្ឃបើយ["]ងតិចបំផុ**ត** ត្រឹមភិត្ត ៤ រូប ឥឲ្យវយើងពំងឡាយជាជន ៣ រូប ក៏មនុស្ស ពំងនេះ ប្រ គេនចីវិវេទាំងឡាយដោយពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចីវិវេចំពោះ សង្ឃ តើយើងទាំងឡាយត្រៃប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ សម័យនោះឯង ត្រះ ថេវះចើនអង្គ គឺព្រះថេវះឈ្មោះនិលវាសីដ៏មានអាយុ ១ ព្រះថេវះឈ្មោះ សាណាវាសីដ៏មានអាយុទ្ ទ្រះថេវ:ឈ្មោះគោបក:ដ៏មានអាយុទ្ ទ្រះថេវ: ឈ្មោះកគុដ៌មានអាយុ ១ ព្រះ ថោៈ លោះផលិកសន្ធាន :ដ៏មានអាយុ ១ នៅក្នុងកុក្កដារាម ទៀបក្រង៍បាតលិបុត្ត ។ កាលនោះ កិត្តទាំងនោះ នាំគ្នាទៅកាខ់ក្រង៍ចាតលំបុត្តហើយស្លូវទោះថេរៈទាំងទ្បាយ ។ ទោះថេវៈ ព័ន៌ ទាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះ **ភាគ (ទ្**ផ័សំដែងហើយយ៉ាងណា យើងទាំងទ្បាយក៏ចានដឹងច្បាស់ថា ចវិវទាំងទ្យាយនោះជាចវិវរបស់អ្នកទាំងទ្យាយកំណត់តែត្រឹមកឋិនដោះ ។

ଚଟଚ

វិនយមិឝីកេ មហាវគ្គោ

(មុខ) ខេត ស ឧទ មាន មាន ស ខេត្ត ខេត្ត) (ទំនា សក្យបុត្តោ សាវត្ថិយំវេស្ស៍ វុត្តោ អញតាំ តាមតាវាសំ អកមាស់ ។ តត្ត ភិក្តុ ខ័រវ៍ ភាជេតុកាមា សច្និបតីសុ ។ តេ រៅមាហ៍សុ ឥមាន ទោ អាវុសោ សង្ឃិតាន ចំពោ-ធំ ភាជិយ៍ស្បន្តំ សាធិយ៍ស្បស់ ភាកន្តំ ។ អាមាវុសោ សានិយ៍សុក្រម៉ឺត តតោ ខឹវភោក កហេត្វា អញ្ញំ អាវា-ស់ អកមាស់ ។ តត្តបំ ភិត្ត ប៉ីអំ ភាដេតុកាមា សច្និប-តំសុ ។ តេច រាវមាហ៍សុ ៩មាន ទោ អាវុសោ សន្បំ-តាន ទីវាន់ ភានិយ៍ស្បន្តំ សានិយ៍ស្បូសំ ភាកន្តំ ។ អាមារ៉ូសោ សានិយ៍ស្បាទ័ត៌ តតោចំ ច័យកាត់ កហេតា អញ្ញំ អាវ៉ាស់ អគមាស់ ។ តត្តូចំ ភិត្តូ ច័អំ ភាដេតុ-តាមា សន្ថិបតីសុ ។ គេថិ ឃាមាហ៍សុ ៩មាន ទោ អាវុសោ សន័្នតាន ខ័ពានិ ភានិយិស្បន្តិ សានិយិស្ប-សំ ភាកខ្លំ ។ អាមាវុសោ សានិយិស្បាទ័ត៌ តតោទំ

វិនយបិឝិក មហាវត្ត

(ពំទ) សម័យនោះឯង ព្រះទបននូសក្យបុត្តដ៏មានអាយុនៅ ហំ វសព្វក្នុងក្រងសាវត្តី លុះចេញវិសព្វហើយកំពុនទៅកាន់អាវាសក្បែវ ស្រុកតូចមួយ ។ ពួកភិត្តមានសេចក្តី ជ្រាថ្នានឹងចែកចីវែ ក៏ប្រជុំដ្បាក្នុងអា-វាសនោះ ។ កិត្តពំងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ ក៏វែរបស់ សង្ឃពាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា គើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ។ ព្រះឧបននូសត្យបុត្តធ្វើយថា អើមាវ៉ិសោ ខ្ញុំត្រែកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ก็จรุญพรย์โณกซี่มีห์ตี้หาก่างเราะเราการ่หาก่างโเรโล ๆ โต่กูก តិត្តមានសេចក្តីជ្រាថ្នានឹងចែកចីវវ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត។កិត្តទាំង នោះបាននិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ចីវររបស់សង្ឃទាំងនេះ យើង នឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរឬ ។ ព្រះទុបននូសក្យបុត្ត ធ្វើយថា អើអាវ៉ុសោ ខ្ញុំត្រែកអវដែរ ថាដូច្នោះហើយក៏ទទួលយកចំណែក ចីវវអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ព្លួកភិត្តុមានសេចក្តីប្រាថ្នានិង ចែកចីវរ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះបាននិយាយយាំង នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ចីវារបស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោក ត្រេកអរន៍ិងចំណែកដែរឬ ។ ព្រះទបនន្ទូសក្យបុត្តធ្វើយថា អើអាវ៉ុសោ ខ្ញុំ ត្រុកអងដែរ ថាដូច្នោះហើយក៏ទទួលយកចំណែកចីវរអំគីអាវាសនោះ

បីវិរត្តន្លូកេ ឧបនន្ទវិត្តបីវិរភាគឥថា

ខំវាភាភ កលោត្វា មហន្តំ ខំវាភណ្ឌិត អានាយ បុននៅ សាវត្តំ បច្ចាកច្នំ ។ ភិត្ត វាមោហ៍សុ មហាបុញ្ញោសំ ទុំ អាវ៉ាសា ឧបឧន្ទ ពហុំ តេ ចំអំ ឧប្បន្នន្តំ ។ ကုုရာ ၊ ဗ អား ကာ ဗုုဏ္ဌ ရ ဆ ဟ် လာ နွာ ထံ ကျွံုးရွာ អញនាំ តាមគោរាស់ អកមាស់ តត្ត ភិក្តុ ខ័រវំ ភាដេ-តុតាមា សន្និបតីសុ គេ មំ ឯវមាហំសុ ៩មាន ហោ អាវុសោ សន័្យតាន ទីវវានិ ភានិយិស្បន្តិ សានិយិស្ប-សំ ភាកន្តំ អាមារ៉ុសោ សានិយ៍ស្បាទ័ត៌ តតោ ខំវាភា-តំ ក ហេត្វា អញ្ញុំ អាវ៉ាស់ អកមាស់ តត្ត្ថ ភិក្ត្ ច័រាំ ភាដេតុកាមា សន្និបតីសុ តេច មំ រាវមាហំសុ ៩មាន ទោ អាវ៉ុសោ សន្ឃិតានិ ចីវានិ ភានិយិស្បន្តិ សានិ-យ៉ស្សសំ ភាកន្តំ អាមារុំសោ សានិយ៍ស្បាទ័ត៌ តតោច ខ័វភាត់ កហេត្វា អញ្ចំ អាវ៉ាស់ អកមាស់ តន្ត្ត ភិក្ត្ ខីវ៉ា ភាដេតុភាមា សន្និបតីសុ តេច ខំ រាវមាហ៍សុ ត់មាន : ទា អាវុសា សន័្ធិភាន ខ័រវាន ភានិយិស្អន្តិ

ଚଟମ

បីវរក្ខន្ធព: រឿង១២នន្ទ និយាយអំពីចំណែពច័វរ

ហើយក៏ស្តាយសំពាយចីវ៉េធំ រួចត្រឲ្យបមតកាន់ក្រងសាវត្ថុវិញដដែល ។ ពួកកិក្ខនិយាយយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោទបនន្ទុ លោកជាអ្នកមាន មុណ្យធំ ធ្ងានដាលោកធ្ងានចីវរៈច្រើន **។** ព្រះទួបនន្ទុសក្យបុត្តធ្វើយ ថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ខ្ញុំមានបុណ្យមកពីណា ដោយសាវតែខ្ញុំនៅចាំ វសព្វក្នុងក្រុងសាវត្ថ័នេះ លុះចេញសេព្រហើយ១ុំបានទៅកាន់អាវាសក្បែវ សែកតូចមួយ ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីជ្រាថ្នានិងចែកចីវវេភ៌ប្រជុំគ្នាក្នុងអាពស នោះ ភិក្ខុទាំងនោះបាននិយាយយ៉ាងនេះនឹង១ថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ចីវា របស់សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា តើលោកត្រេកអរនឹងចំណែកដែរ ថ្ម ខ្ញុំធ្វើយថា អើមាវ៉ិសោ ខ្ញុំត្រែកអវដែរ ថាដូច្នោះហើយ ខ្ញុំកំ ទទួលយកចំណែកចីវរអំពីអាវាសនោះរួចបានទៅកាន់អាវាសឯទៀត ពួកកិត្តមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងចែកចីវៃ ក៏ប្រជុំគាក្នុងអាវាសនោះទៀត ភិត្ត ទាំងនោះបាននិយាយយ៉ាំងនេះនឹង ខ្ញុំថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ចីវែរបស់ សង្ឃទាំងនេះ យើងនឹងចែកគ្នា គើលោកត្រេកអរន៍ងចំណែកដែះថ្ក 🤋 ចុននិយាយថា អើអាវ៉ុសោ ខ្ញុំត្រែកអដែរ ថាដូច្នោះហើយ ខ្ញុំតំ ទទួលយកចំណែកច័វវអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសឯទៀត ព្លុកកិត្តមាន សេចក្តី ជ្រាថ្នាន៍ងចែកចំរាវ ក៏ប្រជុំគ្នាក្នុងអាវាសនោះទៀត កិត្តទាំងនោះ ចាននិយាយយ៉ាងនេះនឹងខ្ញុំថា ម្នាលអាវ៉ាសា ចាំររបស់សង្ឃទាំងនេះ

ବଧମ

026

នៃយប់ណា មហាវត្តោ

សានិយីស្បូសិ ភាគន្តំ អាមារ៉ុសោ សានិយិស្បាទ័ត តតោច ចីវាភាត់ អត្តហេសី ដាំ ទេ ពហុំ ចីវ៉ា ឧទ្យន្នន្តំ ។ အီ ပင နှံ မာဂုံးလာ ရဝင္ပင္ မည္ဆြ လြန္ပံုးရွာ អញ្ញត្រ ច័រកោក សាធិយ័តិ ។ រៅមារុសោតិ ។ យេ តេ ភិត្ត្ អញ្ជិញ ។ មេ ។ តេ នុជ្ឈាយ ន្តំ ទីយ ន្តំ វិទា-ខេត្ត តាន់ ហិ នាម អាយស្មា នុមឧន្ទោ សតាយ្រុត្តោ អញ្ញត្រវស្សំ វុត្តោ អញ្ញត្រ ច័វភោឌ សានិយិស្សត័តិ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ សច្ចុំ គាំរ ឆ្វំ ឧបឧន្ អញន្ត្រ ស្ប៉ុ ត្រោ អញន្ត្រ ខឹងភាន់ សានិយីនំ ។ សថ្នំ ភកវាតំ ។ វិករហ៍ ពុន្ទោ ភកវា កេថ ហំ នាម ត្ មោយមុរិស អញ្ញន្រ វស្ប ពុន្ធា អញ្ញន្រ ច័រវាភាគ សានិ-យ៉ីស្បូសំ នេះ ទោឃបុរិស អប្បសញ្ញនំ វា បសានាយ ។ បេ។ វិករហិត្វា ជម្នឹ កថៃ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ

វិនយបិងក មហាវត្ត

เพิ่มรั้นโอกลา เล็เดากเโลกหรรั้นอัโณกในเว อู้รั้นาเยซ่า เห អាវ៉ុសោ ខ្ញុំត្រែកអរដែរ ថាដូច្នោះហើយ ខ្ញុំក៏ទទួលយកចំណែកចីវរ អំពីអាវាសនោះមក យ៉ងនេះបានជាខ្ញុំបានចីវរ (ប៊ីទ ។ ពួកកិត្តសូរហ ម្នាលអាវ៉ិសោទបនន្ទ លោកនៅចាំវិស្សាក្នុន៍អាវ៉ាសដទៃ ហើយលោក ត្រេកអរនឹងចំណែកចីវក្មេងអាវាសដទៃ មែនឬៗ ព្រះទុបនន្ទុសក្យបុត្តធ្វើយ ថា ម្នាលអាវ៉ុសោ មែនហើយ ។ ពូកកិត្តណា មានសេចក្តី ប្រាថាតិច ។បេ។ កិត្តទាំងនោះកំពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្គាប់ថា ព្រះទុបនន្ទុសក្យ. *បុត្តដ៍មានអាយុមិនគរូបេនី៍*ននៅចាំវិស្សាក្នុងអាវាសដទៃ ហើយ (េតកអ**រ** នឹងចំណែកចីវវក្នុងអាវាសដទៃសោះ ។ ពួកភិត្ត្រាបបង្ខំទួលសេចក្តីទះ . ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទបនន្ទ ព្វថាអ្នកឯងនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដទៃ ហើយត្រេកអរនឹងចំណែកចីវវក្ខុង អាក់សដទៃ ពិតមែនឬ ។ ព្រះទបននូសត្យបុត្តឆ្លើយថា សូមទ្រង់ព្រះ មេត្តា (ចាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះកាគ ទ្រង់តិះដៀលថា មាល មោឃបុសេ អ្នកឯងមិនគរូបេន៍ងនៅចាំវសព្វក្នុងអាវាសដទៃ ហើយ ត្រេកអរន៍ងចំណែកច័រក្មេងអាវាសដទៃសោះ នៃមោឃបុរស អំពើនេះ មិនមែននាំពុក្ខជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្វាឲ្យជ្រះថ្វាឡើង ទេ ។ បេ ។ លុះ ទ្រជ់តិះដៀល ហើយ ទ្រជ់ ធ្វើធម្មឹកថា រួច ត្រាស់ ហៅភិត្ត ទាំង ទ្បាយមកថា

បីវរត្តនូកេ ឧបននូវត្តបីវរភាគកថា

ន ភិត្តាប់ អញ្ញន្រ ស្បើ វុទ្តេន អញ្ញន្រ ចំរាភាតោ សានិ. តញោ យោ សានិយេយ្យ អាចត្តិ ឧុត្តាដស្សាតិ ។ តេន ទោ ឧន សនយេន អាយស្នា និពនធ្មោ សតាថ្ងៃខ្មោ រ) គោ ខ្លីសុ អាវាសេសុ វស្ស វភិ រំរំ ទេ ពញុំ ខឺវ៉ា នប្បជ្ញិស្មតីតំ ។ អ៩ទោ តេស ភិត្តូធំ ឯតឧញោស៍ តាខំ ុ ទោ អាយស្មតោ ឧបឧទ្ទស្ស សតារមន្តស្ប ចំអប្បដំរិសោ នាតញោត ។ ភកវតោ វិតមត្ត ភាពេខេ សុំ។ នេ៥ ភិត្តាវ ទោយបុរិសស្ប ឯកានិច្បាយ់ ។ ៩១ ១១ ភិត្តាម ភិត្តា ៧ តោ ខ្វីសុ អាវាសេសុ វស្ម វេសតិ ៧វ៉ំ មេ ពហុំ ច័រាំ ឧប្បដ្ចិស្សតិតិ ។ ស ចេ អ-ध्हि २७ द्यां मध्हि २७ द्यां रेराके मध्हि २७ रद्या អមុត្រ ឧបន្លោ ជីវប្បជំរំសោ នានញោ យត្ត វា បន ពហុតរំ សេត៌ នតោ ច័រប្រ្យដំរិសោ នានញោតិ ។

ច័វរក្ខន្ធក: រឿងឧបនន្ទ និយាយអំពីចំណែកចីវរ

ច្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តនៅចាំវិសព្រក្នុងអាវាសឯទៀត មិនត្រវៃត្រែកអវ ន៍ងចំណែកច័រក្មេងអាវាសឯទៀតទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង ព្រះទូបននូសត្យបុត្តដ៏មានអាយុនៅចាំវៃសព្រក្នុងអាវាសពីវ តែម្នាក់ឯងដោយគិតថា ចីវរមុ១ជាន៍ងកើតទៀងដល់អញជា ប្រើនដូច្នេះ ។ ក្នុងពេលនោះភ័ត្តទាំងនោះមានសេចក្តីត្រិះវិះដូច្នេះថា យើងទាំងឲ្យយត្រុវ ឲ្យចំណែតចវវដល់ព្រះទុបននូសត្យបុត្តដ៏មានអាយុដែវឬ ។ ភិក្ខុពាំងទ្បាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ត័នុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលតិក្ខុទាំឥឡាយ អ្នកទាំឥឡាយចូវឲ្យច័រវតែមួយចំណែកដល់មោយថុ-វសចុះ ។ ម្នាលកិត្តព័ន៍ឲ្យយ បើកិត្តក្នុងសាសនានេះនៅចាំវស្សាក្នុងអា-វាសព័រតែម្នាក់ឯងដោយគិតថា ចីវរមុខជានឹងកើតឲ្យើងដល់អញជា ប្រើន ដូច្នេះ ។ បើភិត្ថុនោះនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសឯណោះចានពាក់កណ្តាល ចាំ វសព្វត្នង៍អាវាសឯណោះបានពាក់កណ្តាល កិត្តទាំងឲ្យាយត្រវឲ្យចំណែក ចវវក្នុន៍អាវ៉ាសឯណោះពាក់កណ្តាល ក្នុន៍អាវ៉ាសឯណោះពាក់កណ្តាលទៅ តិក្ខុនោះចុះ ប្រសិនបើកិក្ខុនៅចាំសេក្រក្នុងអាវាសណា ប្រើនជាង កិក្ខុទាំង **ឲ្**ជាយត្រុវឲ្យចំណែកច័ររទៅភិត្ខនោះតាមកំណត់ថ្ងៃដែល (ច្រីននោះចុះ y

ر می کو کو

វិនយមិដកេ មហាវគ្លោ

(៧៤) នេះ ទោ បន សមយេន អញនាស្ស ភិទ្ធានោ តុច្ចំតារា៣នោ ហោត ។ សោ សនេះ ទុត្តតារីសេ មល់ ខេឆ្នោ សេតំ ។ អ៩ ទោ ភកវា អាយស្មតា អាន ខ្លេន ខត្តាសមណេន សេនាសនតាកៃ អាហ៍ណ្ហូន្នោ យេន តស្បូ ភិត្តានោះ ហៃពេ តេនុបសន្ត័ទំ ។ អន្តសា ទោ **ភក**វា តំ ភំក្តុំ សាកោ មុត្តការីសេ បលិបខ្នំ សយមានំ តំ ភិត្ត វត្ត វត្ត ភិត្ត អតានោត ។ តុទ្ធិវិតា-ពេ មេ ភកវាតិ ។ អត្ថិ បន តេ ភិក្សា ឧបដ្ឋា គោតិ ។ នត្តិ ភកវាតំ ។ កើស្ស តំ ភិត្តា ន ឧបដេន្តិតំ ។ អហំ ទោ ភន្តេ ភិត្ត ជ អការកោ តេន មំ ភិត្ត ន ទុបដ្ដេន្តី. តំ។ អ៥ទោ កកក់ អាយស្មនំ អាននំ អាមនេស កញ្ញា-នន្ទ ឧនក៍ អាមារ ឥមំ ភិក្ខំ នមារខេស្អាមាត៌ ។ ៧វំ ភន្លេត ទោ អាយស្តា អានន្លោ កក់ពេ មដិស្សូណិត្វា

វិនយបិដក មហាវត្ត

(៧៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទ រូបមានកោគឈឺពោះ ។ ភិក្ខុនោះ เนก โล้า เธา เงียุธูรั้ ฉีก เึ่ง เบ เม่ จู ธ ๆ โลา เธา **:** โตะ นี้ ยา ธ โตะ **กา** ส មានព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុជាបច្ចាសមណៈ (ទៃឥពុទ្ធដំណើរទៅកាន់សេ**នា** -សនចារិត ហើយចូលទៅកាន់លំនៅនៃភិត្ថនោះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគបាន **ទ**តឃើញកិត្តនោះដេកត្រាំនៅលើមូត្តន៍ឹងករីសវបស់ខ្លួន លុះទតចក្រស ហើយក៏ឲ្រង់ចូលទៅកាន់សំណាក់តិត្តនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ(ទង់ នោះក្រាបបង្គំទូលថា បតិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ១ំព្រះអង្គឈឺ ពោះ ។ ត្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងមានភិក្ខុជាអ្នកបម្រើដែរឬទេ ។ ភិក្ខុ នោះ ត្រាបបន្ត័ទូលថា សូមទ្រជ់មេត្តា ប្រុាស គ្មានទេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស ឋា ចុះពុកភិត្តហេតុអ្វីក៌មិនបម្រើអ្នក ។ ភិត្តនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជ្រាស (ដ្បិត) ខ្ញុំព្រះអង្គមិនដែល ធ្វើ (e បការ:) ដល់ព្លួក ភិត្ត្ថសោះ ព្រោះហេតុនោះបានដាពក្នភិត្តមិនបម្រើទំព្រះអង្គ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ អ្នកចុវទៅនាំយកទឹកមក យើងនឹងឲ្យកិត្តនេះងត្រ ។ ព្រះអានន្តដ៏មានអាយុ **ទ**ទួលត្រះបន្ទូលត្រះដ៏មានត្រះកាគដោយពាក្យថា ត្រះករុណាត្រះអង្គ

ប៏វរក្ខន្ធពេ កុច្ឆិវិការាពាធិ៍ពភិក្ខរត្ថ

នឧត់ អហវី ។ ភតវា នឧត់ អាសំញុំ អយស្មា អា នន្ទោ ខរិតោវិ ភកវា សីសតោ អក្តហេសំ អាយស្មា អា-စးက္ဆ စာစး၏ ရင္ဒားက္ခာ ဗက္ခုက စိစားေလ်ာ့ ។ မင်းစာ ·អកអ រាឌស្មឺ ខ្លួននេ រាឌស្មឺ ឧយលោ ភ្នំ សំន័ សឆ្នំចាតា ទេត្វា ភិក្ខុ ខដំបុខ្ខំ អត្ត ភិក្ខុវេ អមុកាស្ម័ វិហាវេ ភិត្ត កំលានោត ។ អត្តិ ភកវាតំ ។ កិន្តស្ប តិត្វាវ តិត្វានោ អពានោតិ ។ តស្បូ ភន្លេ អយស្នុតោ តុច្ឆាំភារាភានោត ។ អត្ថ ខន ភិក្ខុវេ តស្បូ ភិក្ខុនោ ទុបដ្ឋាភោធិ ។ ឧត្តំ ភកវាធិ ។ តិស្បូ តំ ភិត្ត្ ន ទុ-ខដ្តេត្តិ។ រាសា ភន្តេ ភិត្តុ ភិត្តុនំ អតារាគារ នេន ចំតា យេ វោ ឧបដ្ឋហេយ្យ៉៍ តុទ្លោ ខេ គិត្តូវ អញ-មញ្ញំ ន នុមដួមាំសុរ្ម អ៥ តោះចរមាំ នុមដួមាំសុរ្តាំ

のはの

ចីវរក្ខន្ធកៈ រឿងភិក្ខមានភេគឈំពោះ

ហើយក៏នាំយកទឹកមក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ ស្រាចទឹក ព្រះអា-**ន**ន្ទដ៏មានអាយុដុសលាង ព្រះដ៏មានព្រះភាគចាប់ទាងក្បាល ព្រះអានន្ទ ដ៍មានអាយុ០ាប់ទាងជើង សែងទៀងយកទៅដាក់ឲ្យដេកលើ (គឺគ្លូច 😗 ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិត្តសង្ឃ ហើយសូវបញ្ជាក់ភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ ក្នុងវិហារឯណោះ មានភិក្ខុឈឺដែរឬ ។ ពួកភិក្ខុកាបបង្គំខូលថា សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជាស មាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ នាស់សូរថា ម្នាលកិត្ត ពំង **ទ្យាយ កិត្ត្**នោះមានរោគអ្វី ។ ព្លួកភិត្ត្ ក្រាបបង្គ័ទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ព្រៃស លោកដ៏មានអាយុនោះមានរោគនោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡា ១ ចុះកិត្តអ្នកបម្រើកិត្តនោះមានដែរឬ ។ ពួកកិត្តក្រាប vត្នំទូលថា សូម etaន់ ព្រះមេត្តា (\dot{q}) ស គ្មាន េ ។ ព្រះអត្ន etaន៍ តាស ឋា ចុះហេតុអ្វីបានជាពួកភិក្ខុមិនបម្រើភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុទាំង ឡាយ (កាបបង្គំ ទូលថា សូមទ្រ៨់ព្រះមេត្តាប្រោស ដ្បិតកិត្តនោះមិនដែលធ្វើ (e បកាវ:) ភិត្តនោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា មាលភិត្តទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយ តានមាតាបិតាទេ បានអ្នកណាបម្រើអ្នករាល់គ្នា ម្នាលកិក្ខព័ងទ្បាយ បើអ្នក ពំង ទ្យា យមិនបម្រើគ្នានឹង គ្នា ហើយ តើបានអ្នក ណា នឹងបមើវិញ

វិនយបិឥតេ មហាវគ្នោ

យោ គំត្តា៥ ទំ ឧខដ្ឋបោយ្យ សោ គំលានំ ឧខដ្ឋ-មោយ្យ។ សចេ ទុខដ្បាយោ ញោតិ ទុខដ្បាយន យាវដ៏រំ ទុខដ្ឋាតញេ ដ្អោនស្ស ភាគមេតត្វំ ។ សុខេ ភាពវិយោ ហោតំ អាចរិយេន យាវដីវំ ឧចដ្ឋាតញេ រ៉ុដ្ឋានស្ស អា-កមេតឲ្ំ ។ សទេ សន្តិវិញាវិកា ហោតំ សន្តិវិញាវិកោន យាវដីវំ ឧចដ្ឋានញោ វ៉ដ្ឋានស្ស អានមេនឲ្ំ ។ សតេ អន្តេវាសំ ភោ ហោត អន្តេវាសំ ភេន យាវជីវំ នុចដ្ឋា-ខេតញោ វ៉ដ្ឋានស្បូ អាកមេតាញំ ។ សចេ សមានុខដ្ឋា-យកោ ហោតំ សមានុខដ្យាយកោន យាវដីរំ នុខដ្ឋា-តញេ វុដ្ឋានស្បូ អាកទេតឲ្ំ ។ សទេ សមានាចរិយ-តោ ហោត៌ សមានាចរិយកោន យារដ៏រំ ឧបដ្ឋានញោ វុដ្ឋានស្បុ អាកមេតត្វំ ។ សចេ ន ហោតំ នុមដ្ឋាយោ ក អាទវិយោ ជ សន្ដិវិហាវិកោ ជ អន្ដេងសំតោ ជ សមានុចដ្បាយតោ វា សមានាចរិយតោ វា សាផ្លែន **ទុ**ត្តជូន ស្មាន ខ្មែរ ស្ម័ន ស្ម័ន្ន សមន្នាក សមន្ ခ်ီလ၊အ နွှစ်ဆ္ဆ၊ကာ၊ ဟာခ်ီ မမစ္စျ**ယကား၊ ဟာခ်**

វិនយប៌គិត មហាវត្ត

ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ អ្នកណាបម្រើតថាគត អ្នកនោះឈ្មោះថាបម្រើភិក្ខុ ឈឺ ๆ เชี่ยาនะชนฎาณ์ ะชนฎาณ์ ติใชเย็ลกูรเภาะหน่อ นี้โล ะช-ជ្ឈាយ៍ត្រវៃង់ចាំទំពំភិត្តនោះសះជា។ បើមានអាចារ្យ អាចារ្យត្រវែបម្រើភិត្ត្ នោះអស់ ១ ជីវិត អាចាវ្យត្រវវង៍ចាំទំពុំភិត្តនោះសះជា ។ បើមានសទ្ធិវិហា-រិក សទ្ធិវិហារិកត្រូវបម្រើកិត្តនោះអស់ ១ ជីវិត សទ្ធិវិហារិកត្រូវវង់ចាំទំរា ភិត្តនោះសះជា ។ បើមានអន្តេវាសិក(កូនសិស្ស)អន្តេវាសិកត្រវបម្រើកិត្ត នោះអស់ ឲ ដ៍វិត អន្តេពសិកត្រវង់ចាំទំពុំភិត្តនោះសះជា ។ បើមានភិត្ត្ មានទបជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នា ត្រវកិត្តមានទបជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នាប (មីកិត្តនោះអស់ ๑ ជ័រិត ភិក្ខុមាន e បជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នាត្រវង់េថា ទំពំភិក្ខុនោះសះជា ។ បើមានភិក្ខុ មានអាចារ្យស្មើគ្នា ភិក្ខុមានអាចារ្យស្មើគ្នាត្រវបម្រើភិក្ខុនោះអស់១ ជីវិត ភិក្ខុ មានអាចាវ្យស្មើគ្នា ត្រវវង៍ចាំទំរាំភិត្ថនោះសះជា ។ បើទបជ្ឈាយ៍ក្តី អាចាវ្យ ត្តី សទិវិហារិកត្តី អន្តេវាសិកត្តី ភិត្តមាន «បជ្ឈាយ៍សើគាត្តី ភិត្តមានអា-ចាវ្យស្មើគាត្តី មិនមានទេ សង្ឃត្រវបម្រើកិត្តមានដម្លឺនោះ ។ បើសង្ឃ មិនបម្រើទេ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលមានជម្ងឺប្រកប

បីវរក្ខន្ធកេ គឺណនុបដ្ឋាភពថា

សប្បាយ មត្តំ ន ជានាតំ កេសជួំ ន មដិសៅតា ហោតំ អត្ថតាមសុរ្រ កំហនុខដ្ឋាកស្ស យដាក្តុំ អតាជំ នាវិតាត្តា ហោតំ អភិត្តាមភ្នំ វា អភិត្ត-ยลัล ยะิฐยรู่ ท ยะิฐยลัล บิล ท ឋំតោត ឧប្បន្នាន់ សារីវិកាន់ ៥ឧនាន់ នុក្ខាន់ តំពុន ទរាន់ តាដុតាន់ អសាតាន់ អមនាចាន់ ចាណហរាន់ អន់ជាំងអាជាតំណោ ហោតំ ត់ទេហំ ហេ ភិក្ខាវេ បញ្-មាខ្មេ៍មាំ សមន្តាកតោ គឺលានោ ធ្វូមដ្ឋាគោ ហោតំ ។ បញ្ចូញំ ភិក្ខុ៥ អន្តេញំ សមន្លាកតោ កំលានោ សូ-ខដ្ឋាភោ ហោត៌ សប្បាយការី ហោតំ សប្បាយ មត្ត័ ជានាត៌ កេសផ្លំ បដិសៅតា ហោតំ អត្តភាមស្រុ គំ-លានុខដ្ឋាតាស្យ យ៩វាភ្លនំ អាពានំ អាវិតាត្ថា ហោត អភិក្តមន្តំ 👌 អភិក្តមត័ត៌ បដិត្តមន្តំ 👌 បដិត្តមត័ត៌ ឋិតំ វា ឋិតោត៌ ឧប្បន្នាន់ សារីវិភាន់ ឋននាន់ ឧុត្តានំ តំព្វានំ ទរាន់ តាដុតាន់ អសាតានំ អមនាទាន់ ចាណមារាន អនិវាសភាជាភិភោ មោភិ ៩មេហិ ទោ គិត្តា៥ ខញ្ទហន្តេ៍ហិ សទន្នាកតោ គំណនោ

のふえ

ថីវិវត្តនូត: និយាយអំពីភិត្តអ្នកបម្រើងម្វី

មិនដឹងប្រមាណក្នុងការសប្បាយ ១ មិនទាស់ខ្វែងប្រើថ្នាំ ១ មិនប្រាប់ អានាធដែលចំរើនថា ចំរើនភ្លឺ មិន ជ្រាប់អានាធដែលធូរថយថាធូរថយ**ក្ដី** មិន (ចាប់អាពាធដែលនៅខឹងដដែលថានៅខឹងដដែលក្ដី ឲ្យច្បា**ស់តា**ម ពិតដល់បុគ្គលអ្នកបម្រើដមី ដែលជាអ្នកចង់ឲ្យសះជា ១ មិនអត់សង្កត់ នូវទុត្ខវេទនាដ៏រឹងក្លាផ្កាក្ដៅ ដែលកើតទៀងក្នុងប្រជុំនៃសរវះមិនឆាញ ពីសា មិនគាប់ចិត្ត ដាទីនាំឲ្យខូចជីវិត ទ មាលកិត្ត ព័ង ព្យយ បុគ្គល មានជម្ងឺប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង តែងលំពុកគេបម្រើ ។ ម្នាល ភិក្ខុពំឪឡាយ ថុគ្គលមានជម្ងឺប្រកបដោយអង្គ ៥ ងាយគេបម្រើ គឺបុគ្គល ចេះធ្វើខ្វនឲ្យសប្បាយ ឲ្ដឹងប្រមាណក្នុងការសប្បាយ ឲ រាស់ខ្មែងប្រើថ្នាំ ឲ្យថ្ម ពាត់ជានាំងលេចំរើនទ្បើងថាចំរើនទ្បើងក្តី ជ្រាប់អាពាធដែលធូរថយថាធូរថយក្តី ជ្រាប់អាពាធដែលនៅនឹងដដែល ឋានៅនឹងដដែលឲ្យច្បាស់តាមពិតដល់ចុគ្គលអ្នកបម្រើជមី្វ ដែលជាអ្នក ចង់ឲ្យសះដាឲ ជាអ្នកអត់សង្កត់នុវទុក្ខវេទនាដ៏ដែក្លាផពក្រៅ ដែលកើត ទ្យើងក្នុងប្រជុំនៃសរីរ:មិនធ្យញ់ពីសា មិនគាប់ចិត្ត ៨ាទីនាំឲ្យខូចជីវិត ๑ ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ បុគ្គលមានជម្ងឺប្រកបត្រមដោយអង្គទាំង ៥ ខេះឯង

৫४ त

វិនយបិដិពេ មហាវត្ថោ

សូមដ្ឋាកោ ហោតំ ។ មញ្ចរាំ ភិក្ខុវេ អន្តេមាំ សមន្ទា-កតោ កំហនុខដ្ឋាគោ នាល់ កំហន់ ទុខដ្ឋាតុំ ឧ ខដិ. ၈၊လာ ၊ ကေနာ် ၊ အလမ္မီ လံ⁷ဆန် လဗျာယာလဗျာယ် ဒ ရာအဲန္ မမာရီကေန အေအေနေနာက္ကိုက္ရဲ့ မရာအေနေနာ អាមិសន្តរោ កំលានំ ឧបដ្ឋេត នោ មេត្តចំត្តោ ដេកុខ្លី ကောင်္ခနား က မာဂ္ဂနား က က်က္မာ က က်က္ခနာ အကားရှိ န ဗင်္ငရားလား စားစား စားလာန်း ကားလာန္ ကားလံ ဆမ္ခ်ီလာ តថាយ សន្ទសេត្រុំ សមានបេតុំ សមុត្តេជេតុំ សម្ប-ហំសេតុំ ៩ មេហ៍ ហេ ភិត្តា៥ ខញ្ចហន្តេ៍ហ៍ សមត្ថាក-តោ គិហានុខដ្ឋា គោ នាលំ គិហានំ នុខដ្ឋាតុំ ។ ខញ្-တိဳ အိဳက္စ္ၿပီ អឌ្លេ៍တိဳ လမစ္ၾား၏ အိလားဒုဗ ဆူး၏ မလိ ခ်ဳံလာဒိ နဗင္ဗားရံ ဗင်္ဂဂလ (တားခ်ိဳ (အညံ့ရွိ ဆံးခြားရုံ လၓဂ္ဂယာလၓဂ္ဂယံ ေငါ့လဲကို မလၓဂ္ဂယံ မၓၹးၾကိဳ សច្យាយំ ឧបនាមេត៍ មេត្តចំត្តោ កំហាន់ ឧបដ្ឋេត៍ នោ မာန္အာက အေနာင္မ်ိဳး ကေနာ့ စီစီ၊ မူ ရော၊ မူ

វិនយបិដក មហាវត្ត

វតឥត៍ហេគេបមើ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បុគ្គលអ្នកបមើជទីប្រកប ដោយអង្គ៥ មិនគួរន៍ឹងបម្រើជម្ព័រ គឺបុគ្គលមិនប្រសប់ចាត់ចែងថ្នាំ ទ មិនស្គាល់ហេតុសប្បាយនឹងមិនសប្បាយ១ នាំបេសដែលមិនសប្បាយ ចូលទៅ ភាំរបស់ដែលសប្បាយចេញមកឲ បម្រើអ្នកជម្ងឺចង់ចានតែ អាមិស: ឥតមានចិត្តមេត្ត មានតែទ្លើមអើមនឹងការនាំចេញខ្លាំ«ក្លារ:ក្តី บพาง: กู้ อึกธาล่ กู้ ก็ผุลกู้ ๑ ย้อยายอ็ลตราญ่แกษา ธนย์อาเพ็ញ ច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្ម័តថាសត្វៗ កាលឲ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ បុគ្គលអ្នកបម្រើជម្ងឺប្រកបដោយអង្គ៥ នេះ ឯង មិនគូរបម្រើជម្ន័ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុ ភំងិទ្យាយ បុគ្គលអ្នកបម្រើជម្ន័បើ ប្រកពដោយអង្គ៥ ទើបគួរបម្រើជម្លឺសុន គឺបុគ្គលប្រសប់ចាត់បែងថ្នាំ ទ ស្គាល់ហេតុសប្បាយនឹងមិនសប្បាយ ១ នាំរបស់ដែលមិនសប្បាយ ចេញទៅ នាំរបស់ដែលសប្បាយចូលថក ១ មានចិត្តមេត្តា មិនជ្រាថ្នា រពទិស: ហើយថាមើជម្ងឺមិនទ្រើមវអើមត្ថឯការទាំចេញខ្លាំឧក្ខាវ: ក្ដឹ**បស្យាវ**:ក្ដឹ ទេឌ្យំ វា វត្តំ វា នីហាតុំ ខដិតលោ ហោតិ កំហានំ កាលេន តាលំ ឧម្មិយា តដោយ សន្ទស្បេតុំ សមា-ឧខេតុំ សមុត្តេជេតុំ សម្បូហំសេតុំ ៩ខេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ខញ្ចមន្តេហិ សមន្លាកតោ កំហនុខដ្ឋាកោ អលំ ភិ-លានំ ឧមដ្ឋាតុន្តិ ។

ចីវរក្ខន្ធកេ គឺសានុបដ្ឋាកានំ កាលកតបត្ថថ័វរទានកថា

(៧៣) តេន ទោ បន សមយេន ទ្វេ ភិក្ត្ កោ-សលេស ៩នបនេស អន្ធានមក្កប្បដិបញ្ញ ហោត្តិ ។ តេ អញ្ញតាំ អាវាសំ ឧបកថ្លីស ។ តន្ត អញ្ញតារា ភិក្តុ កំលានោ ហោឆិ ។ អ៥ទោ តេសំ ភិក្ត្តនំ វាត-នេហេសំ ភកវតា ទោ អាវុសោ កំលានុខដ្ឋានំ វណ្ណិតំ លន្ទ មយំ អាវុសោ ៩មំ ភិក្ត្តំ ឧបដ្ដេមាតិ ។ តេ តំ ឧបដ្ឋហឹស ។ សោ តេហិ ឧបដ្ឋយមានោ កាលម-តាសំ ។ អ៥ទោ តេ ភិក្ត្ត តស្ប ភិក្តុនោ បន្តចីវវ-មានយេ សាវត្តី កញ្ញូ ភកវតោ វាតមត្តំ អាវោចេសុំ ។ កំញូស្ប ភិក្ខាវេ កោលកាតេ សរេត្យូ សាមី បន្តចីវវោ

បីវរក្ខខ្នុក: ឧិយាយអំតីការឲ្យជាត្រន៍ងបីវររបស់ភិក្ខុស្លាប់ ដល់អ្នកបម្រើដម្វឺ ទឹកមាត់ក្តី កំអួតក្តី ១ អាចនិងពន្យល់អ្នកមានដម្ងឺឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់ យកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីតថាសព្វៗ កាល ១ ម្នាលភិក្ខុ

ទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកបមើ្រជម្ងឺលុះតែប្រកបព្រមដោយអង្គទាំង ៥ នេះ ឯង ទើបគួរូបមើើជម្ងឺបាន ។

(៧៣) សម័យនោះឯង មានកិត្តពីររូបដើរទៅតាមផ្លូវចាយក្នុង កោសលដនបទ ។ កិត្តទាំងពីររូបនោះចូលទៅកាន់អាវាស ឲ ។ ក្នុងអា-វាសនោះមានភិត្ថមួយប្រឈឺ ។ ភិត្តទាំងនោះកំមានសេចក្តីត្រិះវិះដូច្នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ព្រះដ៍មានព្រះភាគទ្រង់សរសើរការបម្រើជម្ងឺពេកណាស អាវ៉ុសោ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងទ្បាយនឹងបម្រើកិត្តនេះ ។ កិត្តទាំងនោះ តំនាំគ្នាបម្រើកិត្តឈឺនោះ ។ កាលដែលកិត្តទាំងនោះកំពុងបម្រើ កិត្ត ឈឺក៏ធ្វើមរណកាលទៅ ។ គ្រានោះ កិត្តទាំងនោះកំនាំយកចាត្រនឹង ចវររបស់ភិត្តឈឺនោះទៅឯក្រងសាវត្តី ហើយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំ-ពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពំងទ្បាយ បើមានកិត្ត(ណាមួយ)ធ្វើមរណភាពទៅហើយ ត្រូវសង្ឃជាម្ចាស់លើជាត្រ វិនយចិងកេ មហាវក្តោ

អទិច គំហនុចដ្ឋាភា ពហ្វខភារា ។ អនុជានាទំ ခ်ိဳက္ခံ ျပင္ခံျင္ခဲ့ ဆီ စီးက္ခံ စိတ္ခ်က္ခံ ဆီ လာင္ရမင္ဆုံးကားမ်ိဳ ေးးရံု ។ ၿ/းက္ ဗ ေ အဲက္စ္က ၊ အ ေ အဲလာ ဂု-បដ្ឋាតោន ភិត្តុជា សន័្យ ឧបសន្ថ័មិត្វា រ៉ាមស្បី ខែនឹ. យោ ឥត្វញ្ហាមោ ភន្លេ ភិក្សា កោលកាតោ ឥនំ តស្ប តំច័រកញ្ បត្តោ ចាត៌ ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដំពលេ-န လင်္ကေျ ញား ဗနားရွာ လိုလားအို မေ နားန္ရ လင်္ကေျ ឥត្តឆ្នាមោ ភិត្តុ កាលកាតោ ឥនំ តស្ប តិច័រវាញ បត្តោ ပာန္ရက္ ဗီလာဒုဗင္ဆာကားေဒးဒယ႑ ។ ၿဲ႕ာ ဤန္ရဲ **។** ၾကားခု ၊ ေနားန္မ မားမွဴျ နန္စည္းမာ အိန္မာ အာလ-ក តេ តន់ តស្ប តិទីវាញ បត្តោ ច ។ ស ខ្មែព ៩ ទំ តិច័រកញ្ បត្តញ្ កំលានុបដ្ឋាភាន ខេនិ ។ យស្អា-បាស្តេតា ១មតំ ឥមស្ម តំចំរាស្ម ខ បន្តស្ម ខ តំហនុខដ្ឋាតានំ នានំ សោ តុស្លាស្បូ យស្បូ ឧត្តុ. မေခ်ာ ကေ ကာလေးတျ ။ ခ်ဦ္နံ နံ ဆံ ဆံ ဆွေ ခ်စ္စီကံ က္ရွ

វិនយបិដក មហាវត្ត

ទ្ធ៌ត៍ ចីវរ (របស់ភិត្តនោះ) តែថាពុកភិត្តអ្នកបម្រើជម្ងឺមាន «បកាវៈច្រើន**ជា**ន គេ ។ ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ តឋាគតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យតែចីវរន៍ឹងឲ្យត្រ ដល់ភិត្ត្*ម្នុកបម្រើជំមឺចុះ ។ ម្នាលភិត្ត្*ទាំងទ្បាយ សង្ឃត្រវឲ្យយាំងនេះ ភិក្ខុអ្នកបម្រើជម្ងឺនោះត្រវចូលទៅរកសង្ឃហើយនិយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃ ថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំវើន កិត្តឈ្មោះនេះធ្វើមណេភាពទៅហើយ ត្រៃ ចវវន៍ឪឲ្យត្រនេះជារបស់កិក្ខនោះ។ កិក្ខដែលធ្វាសប្រតិពលត្រវៃផ្អៀងសង្ឃ ឲ្យដឹងថា បតិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះ នេះធ្វើមរណភាពទៅហើយ ត្រៃចីវនេ៍ងថ្នាត្រនេះ ជារបស់កិត្តនោះ ។ បើ ការឲ្យតែចើវរនឹងបាត្រមានកាលសមគរូដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រវឲ្យត្រៃ ច័វនេំងចាត្រនេះដល់ពួកកិត្តអ្នកបម្រើជម្ងឺចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃ ។ បតិត្រពះសង្ឃដ៍ចំរើន សូម ព្រះសង្ឃស្តាប់១ ដ្បិតកិត្តឈ្មោះនេះធ្វើ មណេភាពទៅហើយ ត្រៃចីវរនេះនឹងថ្នាត្រនេះ ជារបស់ភិក្ខុនោះ y *ឥឲ្យវិស*ង្ឃបានឲ្យត្រែបីវិរនិ៍ងបាត្រនេះដល់ពួកកិត្តអ្នកបម្រើជម្ងឺហើយ ការឲ្យតែចវរន៍ងចុះត្រដល់ពុកកិត្តអ្នកបម្រើជម្ម័នេះ (បើ) គាប់ចតដល់ លោកដ៍មានអាយុអង្គណា លោកដ៍មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវសៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោតដ៏មានអាយុអង្គណា ទេ ត្រវលោកដ៍មានអាយុអង្គ នោះនិយាយឲ្យើង ។ សង្ឃចុរនឲ្យតែច័រនេំងថាត្រនេះ ដល់ពួកកិត្ត ច័ររត្តន្លុពេ គិលានុបដ្ឋាភានំ កាលកតបត្តច័រិវទានកថា

តុណ្ល៍ ។ រាក្រេខុ យាលោគួន ។ ខេច សេច ភេទ. យេន អញ្ញូតកេ សាមឈេកេ តាលកាតោ ហោតំ ។ កកៅតោ ឯតមន្តំ អាពេខេសុំ ។ សាខណេរស្បូ ភិក្ខាឋ តាលកានេ សង្ឃេ សាមី បន្តថ័រីវេ អបិច កំណនុ-បដ្ឋាភា ពហ្វបភារា ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាឋ សាផ្លែន စီးက္ ေနာက္ က်လာလုံဗင္ဆာကားေ ေနာက္ ေျပးက္ ေ ភិត្តា៥ នានត្វំ ។ តេន តិលានុខដ្ឋាតេន ភិត្តានា လအို ဒုစလဒ္ထိမီရွာ ၿပံမလုပ္ ပံစစ်ကေ ရန္စစ္ဆားမာ ភនេ្ត សាមលោភេ តាលកាតោ ៩៩ំ តស្ស ទីវាញ ပေးရွာ တန်ာ ၅ ဗျေးရွာ အိုက္ခရာ ဗင်္ဂစားလာ လေးချွံျ ရာ။ အေးရာ လူလားရာ ၊ ေနားရွ လုန်း ရန္မာရားမာ សាមលោរោ គោលគាតោ ឥនំ តស្បូ ចំរ៉ាញូ ចត្តោ ဗ ។ ယဒိ လေးရွံးလုံး ဗန္ခာကလို လေးရွံုး ရမိ စီကံက္န ၒႜႜၟၮၟ ၐၳဢ<u>ႄ</u>ၓႜၟၙၣႜၮၨၜႆႜႜႜႄၬၕၓၯၟႍႜႜႜႜဎၧႜၮႜႜၟႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜ

ඉවත

ចិវរក្ខន្ធពៈ និយាយអំពីការឲ្យបាទ្រនឹងចីវររបស់សាមណេរស្លាប់ ដល់អ្នកបម្រើដម្វី

អ្នកចមើជម្លឺហើយ ។ ការឲ្យតែចវរនឹងបាត្រដល់ពួកភិត្តអ្នកចមើជម្លឺប្រ-**ហែ**លជាគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុខោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ទុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្វៀមយ៉ាងនេះ ។ សម័យនោះ ឯន មានសាមណេរមួយរូបធ្វើមរណភាព ។ ពួកភិត្ត(កាបបន្តំទូល សេចក្តីខ្លះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល តិត្តទាំនឡាយ កាលចើសាមណេរ (ណាមួយ)ធ្វើមរណភាពទៅហើយ ត្រវសង្ឃជាម្ចាស់លើចាត្រនឹងចីវរ (របស់សាមណេរនោះ) តែថាភិក្ខុ អ្នកបម្រើជម្ងឺមាន «បកាវៈ បើខដាង ។ ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ តថា គត អនុញាតឲ្យសង្ឃឲ្យចីវនេំងបាត្រដល់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើជម្ងឺ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំន ឡាយ សង្ឃត្រវឲ្យយ["]ងនេះ ។ ភិត្ត្មអ្នកបម្រើជម្ងឺនោះត្រវចូល **ពៅកេស**ង្ឃហើយនិយាយយ^{៉ា}ងនេះនឹងសង្ឃថា ថពិត្រៃព្រះសង្_{ឃឹ}ដ៏ចំ-**រើន សាមណេ៖ឈ្មោះនេះធ្វើមរណភាពទៅ**ហើយ បីវៃនឹងថ្វា*ត្រនេះ* ជារបស់សាមណេរនោះ ។ កិត្តដែលច្ងាសប្រតិពលត្រវ៉ាផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៍ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសាមណេរឈ្មោះនេះ ធ្វើមរណភាពទៅហើយ ចីវវនឹងថ្កាត្រូនេះជារបស់ភាមណេរនោះ ។ **បើការឲ្យចីវៃនឹងចុកត្រមានកាលសមគូរដល់សង**្ឃហើយ សង្ឃត្រវិឲ្យចីវែ នឹងចាត្រនេះដល់ព្លួកភិត្តអ្នកបមើជមិចុះ ។ នេះជាតាក្យផ្តែងសង្ឃ ។

វិនយបំឪពេ មហាវត្តោ

សុណាតុ ទេ ភន្លេ សង្ខោ ឥត្តឆ្នាមោ សាមណេរោ តាលកាតោ ៩៩ តស្បូ ខ័រវញូ ខត្តោ ខ ។ សង្មេ ឥមំ ទ័ក់ញូ បត្តញូ កំលានុបដ្ឋាភានំ ខេត៌ ។ ထင်္ကာထက္ခဏ စခန္နဲ့ ရမလ္မ၊ စိုင္စာလုိ စ စိုးလုိ ောင်္ဂလာဒုဗင္ဗာကားေနာင္ေလာ ရုပ္သာလ္မွာ ယာလ္စ ឧត្តមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ឧិន្នំ ៩៩ំ សន្យេន စီးးက္ ဗးန္ရာ ေႏ်းလားပုံဗင္ဗာကားေ ၅ ခုေနာ် សន័្យស្បូ តុស្លាំ ។ សំមេតំ ពាយោម័ត៌ ។ នេះ ទោ បន សមយេន អញនារា ភិត្តា ច សា-មណេរោ ច តិលានំ នុចដ្ឋហ៍សុ ។ សោ តេហ៍ នុ-ខដ្ឋហិយមានោ កាលមកាសំ ។ អ៩ទោ តស្បូ ခ်ဲလာဒုဗဠာအမျှ အိန္ဒားက သဲနေးကေလ် အင်္ပ ဒေ តំលានុខដ្ឋាតាស្បូ សាមណេរស្បូ គឺអេច្យដំរំសោ នា. តញោត ។ ភកវតោ ឧតមត្ត អារោចេសុំ ។ អនុ-ជានាម ភិត្តា៥ កំលានុខដ្ឋាតាស្ស សាមណោស្ស សមក មដិវិសំ នាតុត្តំ ។ តេន ទោ បន ស. មយេធ អញតរោ ភិត្ត្ ពហុភណ្ឌោ តហុខភិត្តារោ

វិនយបិគិត មហាវត្ត

ឋពិត្រទេះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាច់១ ដ្បិតសាមណេរឈ្មោះ នេះធ្វើមរណភាពទៅហើយ ចីវនេឹងចុត្រនេះជារបស់សាមណេរនោះ ។ **ដឲ្យ**វែសង្ឃឲ្យចីវៃនឹងធ្វាត្រនេះដល់ពួកភិត្ត្មអ្នកបម្រើជម្ងឺហើយ ។ ការឲ្យ ចីវទេន៍ចាត្រដល់តាកកត្តអ្នកបម្រើជម្នះនេះ (បើ) គាប់ចិត្តដល់លោកដ៍មាន អាយុអន្តណា លោកដ៏មានអាយុអន្តនោះត្រវស្វៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ទេ ត្រវលោកដ៏មានអាយុអង្គនោះនិយាយ ទ្បើង ។ ចំអនឹងណុត្រនេះសង្ឃមានឲ្យដល់ពួកកិត្តអ្នកបម្រើជម្ងឺហើ**យ ។** ការឲ្យច័រវនឹងធុត្រដល់ពួកភិត្តអ្នកបម្រើជម្ងឺ ប្រហែលជាគាប់ចិត្តដល់ សង្ឃលើយ ក្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកទ្រើងនេះ ដោយអាការសៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុទុប្ខនឹង សាមណេវទវុបបមើកិត្តឈឺ ។ កាលបើកិត្តនឹងសាមណេវទាំងនោះ កំពុងបម្រើ ភិក្ខុឈឺនោះកំធ្វើមរណភាពទៅ ។ ឯភិក្ខុអ្នកបម្រើជម្ពឺនោះកំ មានសេចក្តីត្រិះវិះថា អាត្មាអញត្រវឲ្យចំណែតចីវរទៅសាមណេវដែល ជាអកប ម៉េដម្លីដែរឬ ។ ភិក្ខុទាំង ខ្យាយក៍ក្រាបបង្គំទុលសេចក្តីនុះចំពោះ ตะน์ยารตรกาล ๆ ตะหฐัตร์โลงช่า ยางกิรูตาริยุกษ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុទ្យបំណែកស្មើគ្នាទៅសាមណេរដែលជាអ្នកបម្រើ ដទ័ចុះ ។ _សម័យនោះឯង មានភិត្ខុឲ្យបមាន ្រព្យចើន មានបរិក្ខាវ (ចើន

តាលកាតោ ហោតំ ។ កកាតា វិតមត្តំ អាហេ ខេសុំ ។ ភិត្តុស្ប ភិត្តា៧ កាលកាតេ សង្ឃេ សាមី បត្តចីវៃ អចិន កិលានុខដ្ឋា កា ពហ្វូប ការា ។ អនុជាជាមិ ភិត្តា៧ សង្ឃេន តិចីវេញ បត្តញ្ កិណ-នុខដ្ឋា កានំ នាតុំ យំ តត្ថ លហុភឈ្នំ លហុបរិត្តារំ តំ សម្មុទីភ្លូតេន សង្ឃេន ភាដេតុំ យំ តត្ថ កក្រឈ្នំ កប្រវិត្តារំ តំ អាកតានាកតស្ប មាតុខ្ចិសស្ប សង្ឃស្ប អរិស្បដ្ឌិតាំ អឋាភន្តិកាន្តិ ។

ចីវរក្ខន្ធកោ នត្តិយាទិតិត្ថិយសមាទានកថា

បីវិរក្ខន្ធក: និយាយអំពីតិត្ថិយសមាទានមានការអាក្រាតជាដើម

ធ្វើមរណភាព សៅ ។ ភិត្ត ពំង ទ្យាយ ក្រាបបង្គំ ខូល សេច ក្តីទុះ ចំ ពោះ ព្រះ មាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា មាលភិត្ត ពំង ទ្យាយ បើមានភិត្ត (ណាមួយ) ធ្វើមរណភាព ទៅ ហើយ ត្រវសង្ឃជាម្ចាស់ លើបាត្រនឹង ច័វវ (របស់ភិត្ត នោះ) តែថា ពួកភិត្តអ្នកប មើជម្វីមាន បេកាវ: ប្រើនជាង តេ ។ មាលភិត្ត ពំង ទ្យាយ តថា គតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃឲ្យ តែ ចីវវនឹងបាត្រដល់ ពួក ភិត្តអ្នកប មើជម្ងឺចុះ បើមានវត្ត ណាមួយជា (គ្យឹងលហុត ណ្ហ^(ទ)ឬជា (គ្យឹង សហុបរិក្ខាវ^(ទ) នៅក្នុង ទី នោះ តថា គតអនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃ ដែលមាន ក្នុង ទី ចំពោះមុ ខ (ព្រម ពៀង គ្នា) ចែក (គ្យឹងសហុត ណ្ហ ^(ទ)ឬជា (គ្យឹង វិត្តាវ នោះបាន បើមាន (គ្យឹង គួរ) ចែក (គ្យឹងសហុត ណ្ហ ^(ទ)ឬជា (គ្យឹង [គ្រឿងគរុក ណួន ងែ ត្រឹងគរុក ណ្ហប្ ត្រឿងគរុប រិកា លោ នៅក្នុងទី នោះ គ្រឿងគរុក ណួន ឆែ ត្រឹងគរុប រិក្ខាវ នោះ ត្រ វិតកសម្រាប់សង្ឃ ដែល មក ឬ មិន ទាន់បានមកពីទិស ពាំង៤ ភិក្ខុមិន ត្រៃវិលះ មិនត្រ វ ចែកគ្នា ទេ ។

(៧៤) សម័យនោះឯង មានភិភ្នុ ១ រូបមានកាយអា កាតហើយ ចូលទៅកាន់សំណា ក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាប បង្គំឲូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះអង្គ តែងខែងសរសើរគុណរបស់បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាតិច មានចិត្តសន្តោស មាន ចិត្តផ្លូវផង កំចាត់បង់កំលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជែះថ្នា មិនសន្យំកំលេស-វដ្ត ព្រះពួព្យាយាម ដោយបរិយាយជា ច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន •-៦ តំរបស់រាយរង ក្រៅអំពីគរុកណ្តូទាំង ២៥ ។

\$ 28

វិនយបិដកេ មហាវិគ្នោ

ឧត្តិយ៍ អនេតាចរិយាយេន អច្បិត្តតាយ សន្តដ្ឋតាយ សហ្វេទាយ ដូតត្តាយ ចាសាឧិភាតាយ អមទយាយ វីវិយាវម្តាយ សំវត្តតំ សានុ ភន្លេ ភកវា ភិក្ខុំំំំំ ឧក្តុំ-យំ អនុជានាត្តតំ ។ កែហើ ពុះន្ធា កកវា អននុញ្ញាំកាំ មោយពុរីស ។ ចេ ។ តាដំ ហំ នាម ត្វំ មោយពុរិស ឧភ្នំយ៍ តិត្តិយសមានានំ សមានិយ៍ស្បូសំ នេតំ មោ. ឃបុរិស អប្បសភ្ជានំ វា បសានាយ ។ បេ ។ វិករ-ហ៍ត្វា ជម្មុំ តថ តត្វា ភិក្ខុ អាមន្លេសិ ន ភិក្ខុវេ နိုးလယ္မ မာဒန္နီ ဗိုလ္ခ်င္ခံကမာပီမွ နဲ႔ေသ ဂေနာ ကေနာ សមយេធ អញនារា ភិត្ត តុសច័រ ធំរាសេត្វា ។ បេ រ ក់តាច់ព័រធំកាសេត្វា ។ មេ។ ដលតាចំព័រតំកាសេត្វា ។ បេ។ គេសតម្លាល់ និវាសេត្វា ។ បេ។ វាលតម្លាល់ នំកំសេត្វា ។ មេ ។ ឧល្វតមេត្ត នំកំសេត្វា ។ មេ ។

វិនយប៌ជា មហាវត្ថ

ការអាក្រាតនេះទាំឲ្យមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច សេចក្តីសន្លោស សេចក្តីវូវ **ផ**ង់ កំចាត់បង់កំលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីដែះថ្នា មិនសន្យកំលេសវដ្ត: នឹង ឆាំឲ្យមានសេចក្តីប្រារព្ធព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះ អត្នដ៏ចំរើន សូមព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុញ្ញាតការអាក្រាតដល់ពួកភិត្ ជាការស្រួលពេកណាស់ ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគបន្ទោសថា នៃមោយ-បុរស អំពើនេះមិនទំនងទេ ។ បេ ។ ម្នាលមោយបុរស អ្នកមិនសមបើនឹន សមាទាននូវការអាក្រាតជាតិត្តិយសមាទាន^(\$) (ដូច្នេះ) សោះ មាល មោយបុរស អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យដែះថ្លាដល់ពុកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្លា ទេ ។បេ។ ទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកឋារួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងទ្បាយ មកថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ កាវអាក្រាតជាតិត្តិយសមាទាន ភិត្តមិនត្រូវ សមាទានទេ គិត្តណាសមាទាន ត្រវអាបត្តិថុល្ងច្ច័យ ។ សម័យនោះឯង មានភិត្ត 🧕 ប្រស្ងៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីស្យូវភ្លាំង ។ បេ ។ ស្ងៀកសំពត់ ដែលគេធ្វើពីសម្បកឈើ ។ បេ ។ ស្វៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីផែនក្តាវ ។ បេ។ ស្ងៀកសំពត់កម្មលដែលគេធ្វើពីសក់ ។ បេ ។ ស្ងៀកសំពត់កម្មលដែលគេ ធ្វើពីរោមកន្ទុយសត្វ ។ បេ ។ ស្ងៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពី ស្ងាបមៀម។ បេ ។ ទ្រង់ឃាត់មិនឲ្យភិច្ចប្រព្រឹត្តវត្តថែបពួកភ្នំដែយ ព្រោះភ័រ្ត័យខ្លះអាញ្រិតតមមិនស្បៀកសំពត់ មិនឥណ្ឌប់សំពត់ ។

ច័ររដូទូ៣ នត្តិយាទិតត្ថិយសមាទានពថា

អជិនត្តិអំ និវាសេត្វា យេន ភកវា តេនុមសផ្តមិ 🧣 បសត្ត័ទិត្វា ភតវន្តំ វៀតឧវេរថ ភតវា ភន្តេ អនេតាម. រួយលេខ អត្សិន៍សាំ សន័នីសាំ មលេខមាំ ឌំឧមាំ ទាសានិតាស្បូ អមទយស្បូ រឺវិយាវថ្កស្បូ វណ្ណាងដំ ឥនំ ភន្លេ អជិនភ្នំបំ អនេតាបរិយាយេន អប្បិទ្នតាយ សន្ត្ ដ្ឋតាយ សហ្វេទាយ ឆ្លុតត្តាយ ចាសានិតាតាយ អប-ខយាយ វីលោវម្ភាយ សំវត្តតំ សាធុ ភន្លេ ភកវា ភិត្ត្ អជិនភ្លិចំ អនុជានាត្វតិ ។ កែហើ ពុន្វោ ភកវា អន-នុញ្ញាំកាំ មោយបុរិស ១២េ១ កាថំ ហិ នាម ត្វ មោឃបុរិស អជិនភ្លំចំ តិត្តិយន្ធដំ ជាអេស្មសំ នេតំ ទោយមុរិស អប្បសត្នានំ វា បសានាយ ។ ចេ ។ វិករហ៍ត្វា ជម្មឹ តថំ តត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ ជ ភិត្តា៧ អជិនត្តិថំ តិត្តិយន្ធដំ ជាកេតព្វំ យោ ជាយេប្រ យេន អញនារា ភិត្ត អត្តនាល់ និវាសេត្វ ។ ចេ ។

បីវរត្តទូក: និយាយអំពីតិត្ថិយសមាភានមានការអាក្រាគដាដើម

ស្ងៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីស្បែកទ្វាហើយចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មាន ព្រះតាង លុះចូលទៅដល់ហើយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មាន **ตะกา**ลซ่า ชติโลโตะหฐนี้อํเรือ โตะหฐโลนโดนี่ หรางหัวคุณเชง បុគ្គលអ្នកប្រាញ់តិច មានចិត្តសន្តោស មានចិត្តផូរផង់ កំចាត់បង់កំលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្ងា មិនសន្យំកិលេសវដ្ត: ព្រះពួតព្រយម ដោយ បរិយាយដាច្រើន បតិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន ស្បែកទានេះនាំឲ្យមានសេចក្តី ច្រាថ្នាតិច សេចក្តីសន្តោស សេចក្តីផ្លូវផង កំចាត់បង់កំលេស នាំឲ្យកើត រសចក្តីដែះថ្នា មិនសន្យតំលេសវដ្ត: នឹងនាំឲ្យមានសេចក្តីព្រាវព្វព្យាយាម ដោយបរិយាយជា ច្រើន បតិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន សូមព្រះអន្ធទ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យពួកតិត្តូស្វៀតដណ្តប់សំពត់ស្បែកទ្វា ជាការស្រលពេកណា ស់ ។ ព្រះ ពុទ្ធដ៏មានព្រះកាគ (ទ្ធន់បន្ទោសថា នៃមោយបុរស អំពើនេះមិនទំនងទេ ។ បេ។ នៃចោឃបុរស អ្នកមិនសមបេន៍ឹងឲ្រទ្រង់សំពត់ស្បែកទ្វាដាទង់ **ជ័យនៃតិវិយាភោះ នែមោឃបុរស អំពើនេះមិនមែននាំ**ឲ្យដែះថ្លាដលំព្លូក **ជនដែលមិនទាន់**ជែះថ្នាទេ ។ ថេ ។ ទ្រង់ថន្លោសរួចទ្រង់ធ្វើធម្មីកថារហ័យ ត្រាស់ហៅកិត្តទាំង ព្យាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំង ព្យាយ កិត្តមិនត្រវឲ្យ ៨៨ វស្សកទ្វាជាទន៍ជ័យបេសតិរិយទេ ភិក្ខុណា ទៃទ្រន់ ត្រូវអាបត្តិថុល្អច្ច័យ ។ សម័យនោះឯង មានកិត្ត ១ ប្រ ស្វៀកសំពត់ដែលគេធ្វើពីដើមពក់ ។ បេ ។

វិនយមិដកេ មហាវគ្គោ

ទោត្តត៍ និវាសេត្វា យេធ ភកវា ភេនុមសន្ត័មិន ទុបសន្ត័ទិត្វា កកវន្តំ វាននកេខ កកក កន្តេ អនេ-យត្តលោក មត្តិទីសរី សន័ឌីសរី សាល់ឧសរី និ-នុស្ស ខាណន៍តាស្ស អនខយស្ស ពេលរដ្ឋស្ស វណ្ណាន័ အကို မိုင်းရှိန်းများသည်။ အေးရိုင်းများသား အားမိုးများသား အားမိုးများသား အားမိုးများသား အားမိုးများသား အားမိုးမ សន្តដូតាយ សហ្វេទាយ ខ្វុតត្តាយ ចាសានិចាតាយ អំបនយាយ វិរិយារម្តាយ សំវត្តតំ សានុ គន្លេ គតវា កកក អននុញ្ញីតំ មោយបុរិស ។ ចេ ។ កាដំ ហ៊ំ ពម ត្វំ មោឃមុរិស ចោត្តតាំ និក់សេស្បូសិ នេតំ មោឃ ម៉ាំស អប្បស ឆ្នានំ 🖒 បសានាយ ។ បេ ។ វិកហេត្វា ជម្មុំ ៣៩ ៣ត្វា ភិក្ខុ អមនេ្តសំ ជ ភិក្ខុវេ ទេះត្តា ធំវាសេតញា យោ ធំវាសេយ្យ អាបត្តិ ឧត្តដសព្វតំ ។

ඉළුත්

វិនយម័តក មហាវត្ត

ស្ងៀតសំពត់ដែលគេធ្វើពីសម្បតត្រចៅ ហើយចូលទៅកាន់សំណាត់ព្រះ ដ៍មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្ខំទូលសេៗក្តីនុះ៉រំពោះ **[กะนั้ยาร[กะกาลซา บติโล**โตะหฐนี้อํเรีร โดะหฐไลนโดนี่งงเพรี គុណរបស់បុគ្គលអ្នកមានសេចក្តីជ្រាញ់តិច មានចិត្តសន្តោស មានចិត្ត ផ្លូវផង់ កំចាត់បង់កំលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្ងា មិនសន្យ័កំលេសវដ្ត: ជ្រាវត្វត្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បតិត្រៃ ទ្រះអន្តដ៏ចំរើន សំភត សទ្យកកែបៅនេះនាំឲ្យមានសេចក្តីជ្រាជ្ញាតិច សេចក្តីសន្តោស រសចក្តី ផ្លូវផ់ កំចាត់ចង់កំលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជិះថ្ងា មិនសខ្យុំកំលេសវដ្ត: នឹងនាំឲ្យមានសេចក្តី (ចុះវត្តព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បតិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះអង្គទ្រង់អនុញាតឲ្យពួកភិត្ខុ (ទ្រទែន់) សំពត សម្បកក្រចៅ ជាការស្រលពេកណា ស់ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះកាគទ្រផ់ បន្ទោសថា ម្នាលមោយបុរស អំពើនេះមិនទំនងទេ ។ បេ ។ ម្នាល មោយបុរស អ្នកមិនសមបើនឹងស្វៀតសំពត់សម្បកក្រចៅសោះ មាល **មោយបុរស អំពើនេះមិន**មែននាំពូកជនដែលមិនទាន់ជែះថ្វាឲ្យជែះថ្វាទ្យើន **។ បេ ។** ទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មឹកថាវួចត្រាស់ហៅភិត្ត្**ទាំង** 19 ទ្បាយមកថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ភិត្តមិនត្រូវស្ងៀកសំពត់សង្ឃកក្រលៅ ទេ ភិក្ខណា ស្វៀត ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

ច័ររកូនូកេ ធព្វត្តិយភិត្ថវត្ថុសព្វតីលកាទិច័វរធារណកថា

(၈၉) အေ ကေ စေ မာရကာစ စမ်မှန်ကာ မှန်နို សព្វជ័លកាធំ ច័រវាធំ ជាវេន្តិ សព្វថ័តកាធំ ច័រវាធំ ជាបន្តិ សព្វលោហិតតាន ខីវារនិ នាបន្តិ សព្វមញ្ចេ-ដ្ឋកាន់ ទីវវាន់ នាហន្តិ សព្វភាណ្តាន់ ទីវវាន់ នាហន្តិ សត្វមហាវន្តវត្តានិ ច័វភនិ នាវេន្តិ សត្វមហានាមវត្តានិ ខីវភនិ ជាវន្តិ អច្ឆន្នសានិ ច័វភនិ ជាវន្តិ ន័យនូសានិ ទីវារន៍ ជាវរន្តំ ឬម្លូនសាន៌ ទីវារន៍ ជាវរន្តំ ដលន. សាន៌() ទីវវានំ នាបន្តំ តាញតាំ នាបន្តំ តិវីដតាំ នាបន្តំ ឋមន៍ នាពន្តិ ។ មនុស្សា នុដ្យាយន្តំ ទីយន្តំ វិទាខេត្តិ សេយុត្រាចំ តំហំ តាមគោតំពោត ។ ភកវតោ ឯកមត្ត អារោចេស៊ី ។ ន ភិត្តាវេ សព្វនិលតានិ ចីវវានិ នាច-ສຸຫຼາລັດ ພຸດຍັສຸສາຂີ້ຍາກລີ ລາທສຸຫຼາລັດ ພຸດ. លោហ៍តតាន់ ទីវវាន់ នាវតេញនំ ន សព្វមញ្លេដ្ឋតានំ ទីវភភិ នាបតត្វាភិ ន សព្វតទស្លាភិ ទីវភភិ នាប-តចាតិ ន សឲ្យមហាវន្តវត្តាតិ ទីវរាតិ តារវត្តាតិ

ទ ផណទសាន៍តិ ន បោត្តពេ ទិស្សតិ ។

ចីវរក្ខន្ធពៈ រឿងធព្វត្តិយភិក្ខនិយាយអំពីការប្រើចីវរមានពណ៌ទៀវសុទ្ធជាដើម

(៧៥) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្ខ(៤៨៨() ចីវរទៀវសុទ្ធ e e ន់ ចីវរ លឿន សុទ្ធ e e ន់ ចីវវ ក្រហម សុទ្ធ e e ន់ ចីវវ ពណ៌ហង្វ. ចាទសុទ្ធ ៤៤៩ន៍ចីវរទ្វោសុទ្ធ ៤៩៤៩ថីវវកែហមកែមៅសុទ្ធ (ពណ៌ខ្មង វក្អប) ធ្វៃទ្រន់ចីវរលឿនទុំសុទ្ធ (ពណ៌ដូចផ្កាឈូក) ទ្រទ្រន់ចីវរមានដាយ មិនបានកាត់ចេញ ៤៤៨ន៍ចីវេមានជាយវែង ៤៤៤ន៍ចីវេមានជាយជាផ្កា ឈើ ទ្រទ្រន់ចីវទោនជាយជាផ្ទៃឈើ ទ្រទ្រន់អាវ ទ្រទ្រន់ម្នុក ទ្រទ្រន់ សំពត់ឈ្នេត ។ មនុស្សទាំង ឡាយពោលទោស តិះដៀល បន្លះ បង្គាប់ថា ដូចជាពួកគ្រហស្តអ្នកបរិភោគកាម ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាសថា ម្នាលកិត្ត្ ទាំនទ្បាយ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យទៃន័ចវីវទៀវសុទ្ឋ មិនត្រូវឲ្យទៃន័ចវីវលឿង សុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រន់ចីវវក្រហមសុទ្ធ មិនត្រូវទ្រទ្រន់ចីវវពណ៌ហង្យចាទ សុទ្ធ មិនត្រាំ ទ្រៃ ទ្រង់ ចាំវា ស្មេទ មិនត្រាំ ទ្រៃ ទ្រង់ ចាំវា កែហម កែមៅ សុទ្ធ

នេះជាពាក្យសាធារណះ នឹងហៅថាស្លៀតឬហៅថាដណ្តច់ឬហៅថា ពាក់នឹងផ្លូតជាដើម
 តំបាន ហៅតាមសមគួរដល់របស់ដែលប្រើប្រាស់ ។

obd

វិនយបឹងកេ មហាវត្តោ

A សព្វមហាជាមក្តោនិ ខីវភនិ ជាកេតញានិ ន អច្ឆិន្ន-ឧសានិ ខីវភនិ ជាកេតញានិ ន ឌីឃឧសានិ ខីវភនិ ជាកេតញានិ ន ឬខ្លួឧសានិ ខីវភនិ ជាកេតញានិ ន ៥៤-ឧសានិ ខីវភនិ ជាកេតញានិ ន តាញាតាំ ជាកេតញំ ន តំរីដាត់ ជាកេតញំ ន កេសនំ ជាកេតញំ យោ ជាកេញ អាបត្តិ ឧុត្តាដស្សាតិ ។

ono

វិនយបំដែត មហាវត្ត

មិនត្រូវឲ្យ៤ន់ ចីវរ: លឿនទុំសុទ្ធ មិនត្រូវឲ្យ៤ន់ ចីវរមានដាយមិនចានកាត់ ចេញ មិនត្រៃ (ទទ្រន់ ចីវរមានដាយវៃង មិនត្រៃ (ទន់ ចីវរមានដាយដា ផ្កាឈើ មិនត្រវឲ្រទ្រង់ចីវទោនជាយជាផ្ទៃឈើ មិនត្រវឲ្រទ្រង់គាវ មិន ត្រវទ្រទ្រង់មក មិនត្រវទ្រទ្រង់លំពត់ឈួត ភិក្ខណាទ្រទ្រង់ត្រវអាបត្ត ទុកជ

(៧៦) សម័យនោះឯង ភិត្តទាំងទ្យាយនៅ ហំសព្រះចហើយ តែចវរ មិនទាន់កើតទ្បើ^{ជ(•)}កំនាំគ្នា ចៀសចេញទៅ ខ្វះ សឹកចេញទៅ ខ្វះ ស្លាប់ទៅ ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជា សាមណេរ ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គលពោលលាសិត្តា ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គលត្រូវអន្តិមវត្ត ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គលត្ថ គន ខ្វនាបុគ្គល ទានចិត្តអណ្តែតអណ្តូ ន ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គលត្ថ ភេទ ខ្វែជា ខ្វនជាបុគ្គល ទានចិត្តអណ្តែតអណ្តូ ន ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គលតិវេទនា គ្របសត្ត គំនះ ថ្លេជា ខ្វនជាបុគ្គលតិវេអត្តិមវត្ត ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គល ទានចិត្តអណ្តែតអណ្តូ ន ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គលតិវេទនា គ្របសត្ត គំនះ ថ្លេជា ខ្វនជាបុគ្គលតិសង្ឃលើកវត្ត (ពោះមិនឃើញអាបត្ត ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជាបុគ្គល គឺសង្ឃលើកវត្ត (ពោះមិនបានសំដែងសាបត្ត ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជា បុគ្គលគឺសង្ឃ លើកវត្ត (ពោះមិនបានលះបង់ខេដ្ឋិអ. ក្រក់ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជា បុគ្គលគឺសង្ឃ ខ្លនជាជាក្នលេច សំវស ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជា អ្នកចូល ឆ្លកតិវិយ ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជា សត្វ ភ្លំ ភេទនេះ ប្តេជា ខ្វនជាអ្នកសម្លាប់មាតា ខ្វះ ប្តេជា ខ្វនជា អ្នកសម្លាប់បិតា ខ្វះ

on'o

ចឹវរក្ខន្ធពេ វស្សំ វុត្ថានំ អនុប្បន្នចីវរកថា

បដំជានន្តំ អហេនួឃាតតាចំ បដំជានន្តំ ភិត្ត្ថនីន្ទុស. តាចំ ខដំជានន្តំ សត្ឃភេនតាចំ ខដំជានន្តំ លោហំ. ရုပ္ျခကာဗီ ဗင်္ခင်္ဂာခန္တိ ရက ကေတျက္မခကာဗီ ဗင်္ခ. ជាឧត្តំ ។ ភកវតោ សភមត្តំ អាពេខេសុំ **។ ៩**ជ ខត ភិត្តាវ ស្មេ ពុំត្តា **ភិត្ត** អនុប្បនេ្ន ច័ល បត្តាមតិ ។ សន្តេ បដិរូបេ តាហកោ នាតព្ំ ។ ៩៩ បន ភិក្ខាវ ស្ប៉ វ៉ុត្តោ ភិត្ត អនុប្បន្ន ច័យវិត្តមតិ តាលំ តារា. តំ សាមណេរោ ថដំដានាតំ សំក្ខំ ថទ្ទុក្ខាតកោ ថ ដំជានាត់ អត្តិមវត្តុំ អជ្ឈ ខត្ន កោ ខដិជានាត់ ។ សង្ឃោ សាមី ។ ឥន បន ភិក្ខាវេ វស្ស វ៉ុត្តោ ភិក្ខា អនុប្បន្នេ ຍິທ ຊິຍຸສູເກາ ບໍ່ຂໍ້ຝາລາສີ ຈິສູຍເສາ ບໍ່ຂໍ້ຝາລາສີ ឋឧនដ្តោ ខដំជានាត់ អាខត្តិយា អឧស្បូនេ ឧត្តិត្ត-កោ ខដ៌ជានាត់ អាខត្តិយា អខ្យដ៌តាម្នេ ឧត្តិត្តកោ ខដំជានាតិ ចាចិតាយ និដ្ឋិយា អប្បដ៏និស្សាក្ត ទុក្ខិត្តកោ មដិជានាតិ ។ សុន្តេ មដិរូមេ តាហកោ

ono

ចីវិវក្ខន្ធពៈ និយាយអំពីចីវិវដែលមិនទាន់កើតឡើងដល់ភិត្តដែលទៅបាំវិស្សារួចហើយ

ប្តេញ់ ខ្លួនជាអ្នកសម្ងាប់ ព្រះអហេត្ត ខ្លះ ប្តេញ ខ្លួនជាអ្នក ខ្លែស្តភិត្តនីខ្លះ ប្តេញ \mathfrak{s} នជាអ្នកបំបែកសង្ឃខ្វះ ប្តេជាខ្វុនជាអ្នកធ្វើលោហិត (ព្រះបរមគ្រ) ឲ្យពុវពងទ្បើង១ះ ប្តេជា ខុនជា ទភ តោព្យ ញូនក (មនុស្សមានកេទ ពីរ) ខ្វះ ។ ភិត្តពំងឡាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិត្តនៅចាំសេព្ររួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឡើង ក៏ចៀស ចេញទៅ ។ កាលបើមានកិត្តអ្នកទទួលយកចីវវដ៏សមគួរ សង្ឃត្រវឲ្យចីវវ (នោះទៅ) ចុះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តនៅចាំ វសព្វរួចហើយ តាលបើចីវមេិនទាន់កើតទ្វេជី ក៏សឹកទៅក្តី ស្វាប់ទៅក្តី ប្តេជា ខ្លួនជាសាមណេក្តើ ប្រជាខ្លួនជាអ្នកពោលលាសិក្ខាត្តី ប្តេជាខ្លួនជា អ្នកត្រវអន្តិមវត្ថុក្តី ។ សង្ឃត្រវជាម្ចាស់ (ចវវរនោះឯង) ។ ម្នាលកិត្ ទាំំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តនៅចាំវិសព្វរួចហើយ កាលបើចីវិវ មិនទាន់កើត ឡើង ក៏ប្រជាទ្ធនជាមនុស្សត្ថតក្ដី ប្រជាទ្ធនជាមនុស្សមានចិត្ដ អណ្តែតអណ្តូងក្តី ប្រជាខ្លួនជាមនុស្សមានវេទនា ត្របសង្កត់ក្តី ប្តេជាខ្លួនជា ភិត្តគឺសង្ឃលើកវត្ត ពោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ប្តេជាខ្លួនជាកិត្តគឺសង្ឃលើក វត្ត (ពាះមិនបានសំដែងអាបត្តិក្តី ប្តេជាខ្លួនជាកិត្តគឺសង្ឃលើកវត្ត (ពាះមិន លះបន៍ទិដ្ទិអាក្រក់ក្តី ។ កាលបើមានកិត្តជាអ្នកទទួលយកចីវរដិសមគ្គរ វិនយមិដពេ មហាវគ្គោ

ឧរភភ្នំ ។ ដួន ឧទ ភ្នំស្លា ស្រ្មី វ៉ុន្តោ ភ្នំឆ្នំ អត់ពិចើ ້ອີ່ປະ ຮັດກາເສກ ຮະ້ະລາຂາ້ ຳເຮັຳ ຈາກເຄາຍໃໝີຮ-កោ ខដដានាតំ ។ សង្កោ សាមី ។ ឥន ខន ភិត្តាវ វស្សំ វ៉ុត្តោ ភិត្តា ឧប្យរុត្ន ច័រីវេ អភាជិតេ បក្តាមតំ ។ សន្តេ ខដិរូខេ តាមាកោ នាតព្ំ ។ ឥន ខន ភិក្ខុវេ រស្ម វុត្តោ ភិក្តា ឧប្បន្ន ខ័ររៃ អភាជិតេ វិត្តមតិ តាលំ ការាតំ សាមណេរោ មឌំជានាតំ ស័ក្ខាំ បទ្ធត្វាតតោ បដិជាលាតិ អត្តិមវត្តំ អជ្ឈាបត្នតោ ខដដានាតិ ។ សត្លៀ សាមី ។ ៩៩ ខន ភិត្តាវ វស្ស វ៉ុន្តោ ភិក្សា ឧប្បន្ន ច័រិវោ អភាជិនោ ឧម្មន្តាកោ ບຂໍ້ຝາລາສ້ ຈຶ່ສູບໍ່ເສຼາ ບຂໍ້ຝາລາສໍ້ ທີ່ຂໍດເຊກ ບຂໍ້ຝາ. លៈតំ អាចត្តិយា អនុស្មាន ខ្មត្តិត្តាតោ ចដំជានាត់ អាចឆ្នំយា អព្យដ៏តម្លេ ឧត្តរំនូវតោ បដំដានាតំ ចាចំ-តាយ នំដួយ អព្យដ៍និស្សក្តេ នុត្វិត្តតោ ខដំជានាតិ ។

វិនយបិដត មហាវត្ថ

ត្រវសត្វឲ្យច័រ (នោះទៅ) ចុះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះបើ មានភិត្តនៅចាំវស្យរួចហើយ កាលបើចីវែរមិនទាន់កើតទៀនក៏ប្រជាខ្លួនជា មនុស្ស ខ្ទើយក្តី ។បេ។ ប្តេជា ខ្លួនជា ទុកតោព្យញ្ជនកក្តី ។ សង្ឃត្រវជាម្ចាស (ចីវរនោះឯង) ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តនៅ **ចាំវសព្វរួចហើយ កាល**បើចីវាកើតទ្បើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានបែក **ខ្លួនក៏ច្រៀសចេញទៅ ។** កាលបើមានភិត្តជាអ្នកទទួលបីវដែសមឝ្ចរ ត្រូវ សង្ឃឲ្យចីវវ (នោះទៅ) ចុះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងសាសនានេះបើមាន ភិត្តនៅចាំវិស្សារួចហើយ កាលបើចីវិវកើតឲ្យើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន ចានចែក ខ្លួនក៏សឹកទៅក្តី ស្ងាប់ទៅក្តី ថ្លេយខ្លួនជាសាមណេរក្តី ថ្លេយខ្លួ ជាអ្នកពោលលាសិក្ខាត្តី ក្មេជា ខ្លួនជាបុគ្គល ត្រូវអនិមវត្ថុតី ។ សង្ឃត្រូវជា ម្ចាស់ (បីវរនោះ) ។ មាលភិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិត្ត នៅចាំវស្យារួចហើយ កាលបើចីវរកើតទៀន តែសង្ឃមិនទាន់មានចែក ក៏ ខ្លួនជាបុគ្គលមានវេទនាគ្របសង្កត់ក្តុំ ប្តេជ្ញាខ្លួនជាកិត្តគឺសង្យលើកវត្តពោះ **មិនឃើញអាបត្តិក្ដី ប្ដេជា ខ្**នជាភិក្ខុគឺសង្ឃលើកវត្ត (ពាះមិនថានសំដែង **អាបត្តិក្ដី ប្ដេ**ជាខ្លួនជាកិត្តគឺសង្ឃលើកវត្ត ព្រះមិនលះបន់ខិដ្ឋិអាក្រក់ក្ដី ។ ଚୋଟ

ច័ររក្ខន្ធពេ វស្ស វុត្ថាន់ អនុប្បន្នច័ររកថា

សន្តេ ចដិត្តថ តាមាកោ នាតឲ្យ ។ ឥន មន ភិក្ខុវេ វស្ស វុត្តោ ភិក្តុ ឧប្បន្ន ខ័វភេ អភាជិតេ ខណ្ឌាកោ ខដិដានាតិ ។ ខេ ។ នុកតោត្យញួន កោ ខដិជានាតិ ។ សដេ៍ សាម ។ ៩ជ ១ឧ ភិក្ខាវេ សេរ្ម វុត្តាជ ភិក្ខុធំ អនុប្បន្ន បីវាវ សង្កៀ ភិដ្ឋតំ ។ តត្ត មនុស្សា ឯកស្ម័ បក្ខេ នឧកំ ខេត្តំ ឯកស្ម័ បក្ខេ ខ្លាំ ខេត្តំ សន់្បូស្ស ខេមាត៌ ។ សន់្បូស្សេប៉េត៍ ។ ៩ជ បន ភិត្តាវ ស្ប៉ុ វុត្តានំ ភិត្តិនំ អនុប្បន្នេ ខ័រព လေးဆို ကိုင္လဲကို ၅ ကိုင္ရာ မင္မလုပ္ ပဲကို ေပးက္မွ နေဒက် အေနို အညိုးယာ ဗုန္နာ စိတ် အေနို ကုန္တို ကုန္တိုက္တို ကုန္တို ကုန္တ នេមាត់ ។ សន័្យស្មេបត់ ។ ៩៩ ១៤ ភិត្តាវ ស្បែ វុត្តានំ ភិត្តក្នុំ អនុប្បន្ន ទ័រភេ សារេត្យ ភិន្នតំ ។

ចីវរក្ខន្ធពៈ និយាយអំពីចីវរដែលមិនទាន់កើតឡើងដល់ភិត្តដែលនៅបាំវស្សារួចហើយ

កាលបើមានកិត្តជាអ្នកទទួលចីវរដ៍សមគរូវ ត្រូវសង្ឃឲ្យចីវរ(នោះទៅ)ចុះ ។ ម្នាលភិត្តទាំឥឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានភិត្តនៅចាំវេស្តាវួចហើយ កាលបើចីវរកើតទ្បើងហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានបែក ក៏ប្តេជាខ្លួនជា មនុស្យ ខ្ទើយក្តី ។ បេ។ ប្តេញ ខ្ទនជា ឧកតោព្យញ្ញនកក្តី ។ សង្ឃត្រវជា ម្ចាស់ (ចីវរនោះឯង) ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយក្នុងសាសនានេះ បើមានពួក ភិត្តនៅចាំវសព្វរួចហើយ តាលបើចីវមេិនទាន់កើតទ្បេីង សង្ឃកំបែកគ្នា $(\mathfrak{g})^{(\mathfrak{g})}$ ។ មនុស្ស ទាំងឲ្យ យក្នុងទីនោះកំនាំគ្នា ប្រគេនទឹកចំពោះកិត្តមួយព្លុក ប្រគេនចវ័រចំពោះកិត្តមួយពួក ដោយពាក្យថា យើងទាំងទ្យាយប្រគេនចំ ពោះសង្ឃ ។ ទឹកនឹងចីវរនេះក៏នៅជារបស់សង្ឃដដែល ។ ម្នាលកិត្តទាំង ្សាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកកិត្តនៅចាំវស្សារួចហើយ កាលបើចីវ**រ** មិនទាន់កើត ្រើង សង្ឃក៍បែកគ្នាទៅ ។ មនុស្សទាំងឲ្យ យក្នុងទីនោះកំ នាំគ្នាប្រគេនទឹកចំពោះភិត្តមួយពួក ប្រគេនចីវរចំពោះភិត្តមួយពួក ដោយ ពាក្យថា យើងទាំងឡាយប្រគេនចំពោះសង្ឃ ។ ទឹកនឹងចីវរនេះក៏នៅជា suvសង្ឃដដែល ។ មាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកកិត្ត នៅចាំវស្សវួចហើយ កាលបើចីវរមិនទាន់កើតឲ្យើង សង្ឃកំបែកគ្នាទៅ ។

សង្ឈបែកគា្នជាព័រពួក ផ្ទុនពួកភិត្តនៅក្រុំងកោសទ្ធី (អដ្ឋតថា) ។

វិនយបិដិកេ មហាវត្តោ

តត្ថ មតុស្បា ឯកស្ម័ បត្ថោ ឧឧត៍ ខេត្តំ ឯកស្មឺ បក្ថោ ចីអំ ខេត្តំ បក្ខាស្បា ខេមាតំ ។ បក្ខាស្បោ ឋតំ ។ ៩ឧ បន ភិក្ខាវ ស្ប៉ី វុត្ថានំ ភិក្ខាន់ អនុប្បាន្ន ចីវ សម្លៀ ភិជ្ជតិ ។ តត្ថា មនុស្សា ឯកស្មឺ បក្ខោ ឧទតំ ខេត្តិ តស្មីយោ បក្ខោ ចីអំ ខេត្តិ បក្ខាស្ប ខេមាតំ ។ បក្ខាស្បាវតំ ។ ៩ឧ បន ភិក្ខាវ វស្ប៉ី នេមាតំ ។ បក្ខាស្បាវតំ ។ ៩ឧ បន ភិក្ខាវ វស្ប៉ី សព្វេសំ សមតំ ភាជេតព្វត្តិ ។

(៧៧) នេន ទោ បន សមយេន អាយស្មា ហៅតោ អញ្ញតាស្បា ភិត្តានោ មាន្ត អាយស្មនោ សារីថុត្តស្ប ចំរាំ ចាមោសិ ៨មំ ចំរាំ ថេស្បា នេមានំ ។ អថទោ សោ ភិត្តា អន្តរាមក្តេ អាយស្មនោ ហេទស្បា វិស្បាសា នំ ចំរាំ អក្តមោសិ ។ អថទោ អាយស្បា ហៅតោ អាយស្មតា សារីម៉ុត្តែន សមាភត្តា មុទ្ធិ អហំ ភាត្តេ

វិនយបិតិត មហាវត្ត

មនុស្សព៌នទ្យាយក្នុងទីនោះកំនាំគ្នាប្រគេនទឹកចំពោះភិត្តមួយពួក ប្រគេន ចីវរចំពោះកិត្តមួយពួក ដោយពាក្យថា យើងទាំងទ្បាយប្រគេនចំពោះ ពួក ។ ទឹកនឹងចីវៃនេះក៏នៅជាបេសពួកដដែល ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ ក្នុង សាសនានេះ បើមានពួកកិត្តនៅចាំវិស្សារួចហើយ តាលបើចីវិរមិនទាន កើតទៀន សង្ឃក៏បែកគ្នាទៅ ៗមនុស្សព៌ងទ្យាយក្នុងទីនោះក៏នាំគ្នាប្រគេន ទឹកចំពោះភិត្តមួយពួក ប្រគេនចីវវចំពោះភិត្តមួយពួកនោះឯង ដោយពាក្យ เพลต์สดา พบเครอเกาะกูก ๆ ด์กริสธีปรเราก็เราสารปรง ពួកដដែល ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានពួកភិត្តនៅហំ វសព្វរួចហើយ កាលបើចីវរកើតទៀ្មីនហើយ តែសង្ឃមិនទាន់ចែក សង្ឃ ក៏បែកគ្នាទៅ ។ ចវៃនោះ សង្ឃត្រវចែកដល់ពួកកិត្តទាំងអស់ឲ្យស្មើគ្នា **។** (៧៧) សម័យនោះឯង ព្រះរេវតដ៍មានអាយុបានផ្ញើបីវរទៅប្រគេន ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុនឹងដៃកិត្តឲ្វប ដោយពាក្យថា ចូវលោកប្រគេន ចីវរនេះដល់ព្រះថេវៈផងចុះ ។ ត្រានោះឯង លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្ទូវ ភិក្ខុ នោះក៏យកចីវិវនោះ (មកប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តី សុទ្ធ សាលនឹង ព្រះវេរតដ៏មានអាយុ ។ គ្រាកោយ ព្រះវេរតដ៏មានអាយុបាន មកដូចនឹងព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុហើយសូវថា ចតិត្រព្រះថេរៈដ៏ចំរើន

ចីវរត្តនូកេ បរិតត្ថេរវត្ថុវិស្សាសគ្គាហពថា

នេះស្មេ ចំរាំ ចាហេសី សម្បន្តំ នំ ចំរាន្តំ ។ នាហន្តំ អាវុសោ ខ័ររំ បស្បាមតំ ។ អ៥ ទោ អាយស្នា ហេតោ តំ ភិក្ខំ វតនកេច អហ៍ អាវុសោ អាយស្មតោ ហត្តេ ៩េ-វស្មិច័យ ចាលសំ ភាពខ្លំ ច័យខ្លំ ។ អលំ ភានេ្ត អាយ-ស្មតោ វិស្សាសា តំ ខ័ររំ អក្កបោសន្តំ ។ ភកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខា ភិក្ខាស្ប ហត្តេ ខ្លំ បញ្ចូលាន ៩៩ ខ្លំ ៩និយាតមរាំ ខេញន រ មោ អន្តរាមក្តេ យោ បញ្ចំណត់ តស្ប ស្បែសា កណ្ដាតំ សុត្តហិតំ ។ យស្បូ មហ័យតំ តស្បូ ស្បែសា កណ្ដា. តំ ឧុក្កមាំតំ ។ ៩១ ខន ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ ភិក្ខុស្ប ហត្ថេ ខ័រាំ បញ្ចូណៈតិ ឥត ខ័រាំ ឥត្ថជ្លាមស្បៈ នេញតិ ។

ជីវរក្មន្នក: រឿងព្រឹះរេវតត្ថេរ និយាយអំពីការកាត់យកចីវរដោយសេចត្តីស្ទិទ្ធស្នា**ល** ទ្ញុំករុណាបានផ្ដើចវែរមកប្រគេនព្រះថេវៈ គើចវែរនោះបានដល់មកហើយ ម្ភ ។ ត្រះសារីបុត្តធ្វើយថា ម្នាលអកុំសោ ខ្ញុំមិនឃើញចីវៃនោះទេ ។ ទើបព្រះបវតដ៏មានអាយុបាននិយាយទៅនឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ទំពុនផ្ដើចវែរមកប្រគេនព្រះថេរៈនំងដែលោកដ៏មានអាយុ កើចវវនោះ នៅឯណា ។ កិត្តនោះធ្វើយថា បតិត្រទៃថេវៈដ៏ចំរើន ខ្ញុំបានយកចីវវ នោះ (មកច្រើ (បាស់ដោយ ខ្វូនឯង ទៅ ហើយ) ដោយ អាងសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាលនឹងលោកដ៏មានអាយុ ។ ភិត្តទាំងទ្បាយក៏ (ភាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ 🤊 ព្រះអង្គ (ទន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត ទំន ឲ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចវៃទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នាដោយ តាក្យថា ចូរលោក ប្រគេនចីវវនេះដល់កិត្តឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ តាក់កណ្តាលផ្ទុវ ភិត្តអកទទួលបញ្ហើនោះក័យកចីវរ (មកប្រើប្រាស ដោយ ខុនឯនវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាលនឹងកិត្តអ្នកធ្វើនោះ (យាំង នេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ បើភិត្តអ្នកទទួលបញ្តោយកចីវរ (មក ប្រឹ (ទាស់ដោយ ខ្លួនឯងវិញ) ដោយ អាងសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាលនឹងកិត្តអ្នក លំ ទទួលយកថីវរនោះ (យ៉ាំងនេះ) ហៅថាកាន់យកមិនល្អទេ ។ ម្នាល ភិត្តទាំង ឡាយ ក្នុងសាសនាខេះ បើមានភិត្ត ផ្ញើបវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយពាក្យថា ចូរលោក ថ្ងៃគេនចីវែនេះដល់ភិត្ត ឈ្មោះនេះផងចុះ IJ

013

វិនយបិឝិតោ មហាវិគ្នោ

សោ អន្តរាមក្តេ យកររូ បហ័យតំ តស្ស វិស្សាសា ကယ္လာအီ ၾကား၏ ។ ဟာ ေပးပဲလား၏ အဆုိ႔ နက္စာမာ កណ្តាត់ សុក្តហ៍តំ ។ ៩៩ ខន ភិត្តាវ ភិត្តា ភិត្តាស្ប ហត្តេ ខ័រាំ បហិណតិ ៩ទំ ខ័រាំ ឥត្វឆ្នាមស្បូ នេហិតិ ។ ကော မန္စာမၾက လူလာဆို ကာ စတိုလာဆို ကော តាលកតោត តស្ប មនកាខ័រាំ អនិដ្ឋាត ស្និដ្ឋិត ។ យស្បូមហ័យតំ តស្បូវិស្បាសា កណ្ដាតំ ខុក្ដហ៍តំ ។ វជ បន ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ ភិក្ខុស្ប ហន្តេ ខីអំ បហ៌ណត៌ **។** តួ ខ្លំ ។ ទំនឹយឧមារី ខេល ខ្លំ រ មោ អទ័បឧមេដ៍ សុណាត៌ យស្បូ បហ័យតំ សោ តាលកាតោតំ តស្ប មតតាចំអំ អត់ដ្ឋាតិ ខ្វត់ដ្តិតំ ។ យោ មហិណតិ តស្ស

វិនយបិឝិក មហាវត្ត

បុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្ទុវ កិត្តអ្នកទទួលបញ្ចើនោះក័យកបីវវ (មកប្រើ-(ចាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាលនិងកិត្តអ្នកចាំ ទទួល យកច័រវនោះ (ω'' ងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ បើកិត្តអ្នកទទួល **ប**ញ្ញើយតចីវៃ (មកស្រី ច្រាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេច**ក្ដី** ស្ទិទ្ធ ស្នាលន៍ ន៍ភិត្ខុអ្នកដើនោះ (យ៉ាន៍នេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ មាលភិត្ត ពំងឲ្យយ ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្តធ្វើចីវរទៅនឹងដៃកិត្ត ផងគ្នា ដោយពាក្យថា ចូរលោក ប្រគេនចីវីវនេះដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលផ្ទុវ កិត្តអ្នកទទួលចញ្ញើនោះពុដំណឹងថា កិត្តដែល ធើចីវរមកនោះស្លាប់ទៅហើយ ១ ក៏អធិដា្ឋនមតកចីវរ^(ទ)របស់ភិត្តរូរកធ្វើនោះ (យ["]ងនេះ) ហៅថា អធិដានល្អ **។** បើភិក្ខុអកទទួលបញ្ចេយកចិវិវ ខ្មុំ ដំ ញ (មក [បី] ធុស ដោយ ទូនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និន ស្នាលនឹងកិត្តអ្នក ចាំទទុលយកចិវៃនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ មាលកិត្ត ទាំងឲ្យយក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តផ្ញើចវែទៅនឹងដៃកិត្តផងគ្នា ដោយ ពាក្យថា ចុវលោកប្រគេនចីវីវនេះដល់ភិក្ខុឈោះនេះផងចុះ ។ លុះដល់ ពាក់កណ្តាលផ្លូវ កិត្តអ្នកទទួលបញ្ចើនោះឲ្យដំណឹងថា កិត្តដែលចាំទទួល ចីវិវនោះស្លាប់ទៅហើយ ៗ កំអតិដ្ឋានមត្ថកចីវិវវបស់ភិត្តនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានមិនល្អ (អធិដ្ឋានមិនទ្យើង) ។ បើកិត្តអ្នកទរួលបញ្ចោ

ព័រិអាចសំភិត្តដែលស្លាប់ ។

ចីវរតូនូពេ វេវតត្ថេរវត្ថុវិស្សាសគ្គាយកថា វិស្សាសា កណ្តាត់ សុក្តហំតំ ។ ឥន បន ភំក្តាប់ ភិក្តា ភិត្តាស្ប មាត្តេ ចំអំ មហិណត៌ ៩មំ ចំអំ ៩ត្តព្លាមស្ប នេហ៍តំ ។ សោ អន្តរាមក្តេ សុណាតំ ។កោ តាលតា. តាតិ យោ បហិណតិ តស្ប មតកាចិកំ អតិដ្ឋាតិ ស្វតិដ្តិតំ ។ យស្បូ បហ័យតំ តស្បូ មតកាចំអំ អតិដ្ឋា. តំ នូចំដ្តំ ។ ៩៩ បន ភិត្តាវ ភិត្តុ ភិត្តុស្បូ ហន្តេ ខំអំ មហិណត់ ៩ទំ ខំអំ ៩ត្តុជ្នាមករុរ្ម ឧទ្ម័ត៌ ។ កោ អន្តរាមក្តេ យោ បញ្ចំណត៌ តស្បូ វិស្សាសា កណ្តាតំ សុក្តហិត ។ ៩៩ បន ភិត្តា៥ ភិត្តា ភិត្តាស្បូ ហត្តោ

900

ចីវរត្វនូក: រឿងព្រិះរេវតត្ថេរ និយាយអំពីការកាន់យកចីវរដោយសេចក្តីស្ទីទ្ធស្នាល

យកចីវែ (មកប្រើ (ជាស់ដោយ ខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និន្ទ ស្នាល ន៍ឹងកិក្ខអ្នក ផ្ទើនោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ ម្នាលកិក្ខទាំង *ទ្យាយ ម្យ៉ា*ងទៀត ក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តផ្ញើចវែរទៅនឹងដៃកិត្តផងត្មា ដោយពាក្យថា ចុរលោក(បុគេនច័រវនេះដល់ភិត្តឈ្មោះនេះផងចុះ ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិត្តអ្នកទទួលបញ្ចើនោះព្វដំណឹងថា ភិត្តទាំងភាំវ รุช⁽⁹⁾ស្វាขเต) เហ็យ ๆ ก็ผลิะเลยลกซี่เนยงก็กูมูกเยี้เธาะ (ហេង៍ នេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។ បើកិត្តអ្នកទទួលបញ្ចើអធិដ្ឋានមតកចីវរ វបស់ភិក្ខុដែល ចាំ ទទួល ចីវរវិញ (យ៉ាំងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានមិនល្អទេ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ់ ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្តផ្ញើចវិវទៅខឹងដៃភិក្ខុ ផងគ្នា ដោយពាក្យថា ខ្ញុំកុវុណា ប្រគេនចវរនេះដល់កិត្តឈ្មោះនេះ លុះដល់ពាត់កណ្តាលផ្លូវ ភិត្តអ្នកទទួលបញ្ចេក័យកច័វវ (មកច្រើបាស ដោយ ខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តី ស្ទ័ទ្ធ ស្នាលនិងកិត្តអ្នក ផ្ញើនោះ (យ៉ាំ**ន** នេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អទេ ។ បើភិត្ត្នអ្នកទទួលបញ្តោយកចិវិវ (មក ច្រើបាស់ដោយខ្លួនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាលនឹងភិត្តអ្នក ចាំទទួលចីវវវិញ (យ៉ឺងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ មាលភត ពំងឲ្យយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុធ្វើចីវរទៅនឹងដៃភិក្ខុផងគ្នា សំដោយពភិត្តអ្នកផ្ញើច័វរ ១ រូប ភិត្តអ្នកចាំទទួលយកចីវរ ១ រូប ។

อกท

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ ពីឃុំ ពល្លាយន្ត មុត្ត ពូឃុំ មុន័យិតអារី ខត្តិទ្ធ រ មោ អន្តរាមក្តេ យស្ប បហ័យតំ តស្ប សៃពួសា កណ្ដាតំ **ၾက္ဂတ်ခ်ာ ၊ ဟေ ပ**တ်ကာခ်ာ ခုမ္ပေါ်များမှာ ခုလ္လာခ်ာ ខុត្តហ៊ំតំ ។ ៩ជ ខន ភិត្តាវ ភិត្ត ភិត្តុស្បូ ហត្តេ ខំអំ បហិណតិ ៩មំ ខំអំ ៩តុត្តាមស្បូ ឧម្ម័តិ ។ សោ អន្តរាមក្តេ សុណាត៍ យោ មហំណតំ សោ តាលក. តោត តស្ប មតកចំពំ អធំដាត ខ្វធំដំត ។ យស្ប បហ័យតំ តស្បូរស្បាសា កណ្តាតំ សុក្តហំតំ ។ ៩៩ បន ភិត្តាវ ភិត្តុ ភិត្តុស្ស ហត្តេ ចីវ៉ា បហិណតិ ៩ទំ ចំរាំ ឥត្តជាមករា ឧត្តិតំ ។ កោ អន្តរាមក្តេ សុលាតំ យស្ទ បហ័យតំ សោ តាលកាតោតំ តស្ស មត្តតំហំ

ଚମଣ

វិនយបិដក មហាវត្ថ

ដោយពាក្យថា ខ្ញុំតរុណា ប្រគេនចវែរនេះដល់ភិត្តឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិត្តអកទទួលបញ្ចើនោះកំយកចីវវ (មកប្រើប្រាស់ដោយ ១នឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្ទិទ្ធ ស្នាលន៍ងកិត្តអ្នកចាំទទួលយកចីវៃនោះ (យ៉ាំងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ បើភិក្ខុអកទទួលបញ្ចោយកចិវែ (មកប្រើបាស់ដោយ ទូនឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្ទិន ស្គាលន៍ងកិត្ត អ្នក ធើនោះ (យ៉ាំងនេះ) ហៅថា កាន់យកមិនល្អ ទេ ។ ម្នាលកិត្តពំង ទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានភិក្ខុផ្ញើចវែរនិងដៃភិក្ខុផងគ្នា ដោយ ពាក្យថា ខ្ញុំកុរុណា ប្រគេនចីវរនេះដល់ភិត្តឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់ កណ្តាលផ្ទរ ភិក្ខុអកទទួលបញ្ចោក៍ព្ទដំណឹងថា ភិក្ខុដែលផ្ញើចវរមកនោះ ស្ងាច់ទៅហើយ ហើយក៏អធិដានមតកចិវិវរបស់ភិត្តអ្នកផ្ញើនោះ (យ៉ាងនេះ) (ចាស់ដោយ១៩ឯងវិញ) ដោយអាងសេចក្តីស្ទិទ្ធ ស្នាលនឹងកិត្តអ្នកចាំទទួល យកចីវរនោះ (យ៉ា័ងនេះ) ហៅថា កាន់យកល្អ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្តធ្វើចីវវនិងដៃកិត្តផងគ្នា ដោយពាក្យថា ទុកពុណា ប្រគេនចីវិវនេះដល់ភិត្តឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់កណ្តាល ផ្លូវ ភ្និតអកទទួលបញ្ចោះនោះពុជំណឹងថា ភិត្តអ្នកចាំទទួលយកចីវៃនោះ ស្លាប់ទៅហើយ ១ តំអធិដ្ឋានមតកចិវៃរបស់ភិត្តអ្នកចាំទទួលយកចិវៃនោះ អដំដ្ឋាត់ ស្ងដំដ្ឋត់ ។ យោ បញ្ចំណត់ តស្ស វិស្សា-សា កណ្ដាត់ ឧត្តហ៍តំ ។ ៩៥ បន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា ភិក្ខាស្ស ហន្តេ ចីវេ បញ្ចំណត់ ៩មំ ចីវេ ឥត្ថន្លាមស្ស តិក្ខាស្ស ហន្តេ ចីវេ បញ្ចំណត់ ៩មំ ចីវេ ឥត្ថន្លាមស្ស ឧម្ម័តំ ។ សោ អន្តរាមក្តេ សុណាតំ ១ ភោ កោលកា-តាត់ យោ បញ្ចំណត់ តស្ស មតតាចីវេ អដំដ្ឋាត់ ធ្វ-ដំដ្ឋិតំ ។ យស្ស បញ្ច័យតំ តស្ស មតតាចីវេ អដំដ្ឋាត់ ស្ងដំដ្ឋិតំ ។

បីវរត្តនូពេ បីវរស្ស ឧច្ឆាទាយ អដ្ឋ មាតិកា

(៧៨) អដ្ដិមា ភិក្ខា្យ មាត់កា ខីវាស្ស ឧប្បាន-យ សីមាយ នេត់ កាត់កាយ នេត់ ភិក្ខាបញ្ញត្តិយា នេត់ សន្ឃស្ប នេត់ ទុកតោសន្ឃស្ប នេត់ វេស្ស វុត្ថស្ប សន្ឃស្ប នេត់ អាត់ស្ប នេតំ បុក្កលស្ប នេតំ ។ សីមាយ នេត់ យាវតំកា ភិក្ខា្ទ អន្លោសីមកតា តេហំ កានេតំ ។ កាត់កាយ នេត់ សម្អូហុលា អាវាសា

00%

បីវិរក្ខន្ធភៈ មាតិកា ៨ យ៉ាងដែលជាហេតុឲ្យកើតបីវិរ

(យ៉ឺងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។ បើកិត្តអ្នក ធទួលបញ្ចោយកចីវវ (មក (ប៊ី (ប៉ា ស់ ដោយ ១ ន ឯងវិញ) ដោយ អាង សេច ក្តី ស្និទ្ធ ស្នាល និង ភិត្ត អ្នក ផ្ញេនេះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កាន់ យកមិនល្អ ទេ ។ មាលកិត្ត ទាំង ទួក យ ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្ត ផ្ញេច វិវេន ង ដៃ ភិត្ត ផង គ្នា ដោយ ពាក្យថា ទុំករុណា ប្រគេន ចីវី នេះដល់ ភិត្ត ឈ្មោះនេះ ។ លុះដល់ពាក់ កណ្តាល ផ្លូវ ភិត្ត អ្នក ទ ខួលបញ្ញោនោះ ព្ទដំណឹងថា ភិត្ត ទាំង ពី វិវូប ស្ងាប់ ទៅ ហើយ ។ ក៏អធិដ្ឋានមគក ចីវី វេបស់ ភិត្ត អ្នក ផ្ញេទៅ នោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋាន មិន ល្អ ។ បើកិត្ត អ្នក ទ ខួលបញ្ញោអធិដ្ឋា នមតក ចីវី វេបស់ ភិត្ត អ្នក ចាំទ ខួល បីវី នោះ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា អធិដ្ឋានល្អ ។

(៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ មាតិកា (ហេតុ) ដែលនាំឲ្យកើតចីវវ ទ្បើងមាន៤យ៉ាងគឺ គេឲ្យចីវរក្ខងសីមា១ គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីថ្លេដ្យ ១ គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីបញ្ញត្តិនៃភិក្ខា (ទីបរិញ្ចគទានរបស់ខ្វួន)១ គេឲ្យចីវវ ចំពោះសង្ឃ១ គេឲ្យចីវវចំពោះទុកតោសង្ឃ១ គេឲ្យចីវរចំពោះសង្ឃដែល នៅហំវស្សា ១ គេចំពោះវត្តឬកំណត់វត្តហើយទើបឲ្យចីវរ ១ គេឲ្យចីវវ ចំពោះបុគ្គល១ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរក្ខងសីមា ៖ (សំដៅយក) ភិក្ខុ មានចំនួនប៉ឺន្មានរូបដែលនៅខាងក្នុងសីមា ត្រវភិក្ខុទាំងនោះចែកចីវរគ្នាចុះ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តីប្តេដ្យគឺ (សំដៅយក) កាវាសច្រើន វិនយបិតិកេ មហាវត្ថោ

សមានលាកា ហោន្តិ ឯកស្មឹ អាក់សេ និច្ចេ សព្វត្ត ខិន្ទ ហោត ។ ភិក្ខាបញ្ចត្តិហា ខេតិ យត្ត សង្ឃស្ប ពុវភារា ការិយន្តិ តត្ត នេតិ⁽⁹⁾ ។ សន្យស្ប នេតិ សម្មទឹក្ខតេន សរស្លែន ភាដេតឲ្ំ ។ ទុកតោសស្ល៍ស្ប នេត ពហុតាម ភិក្ខុ ហោត្ត ឯតា ភិក្ខុនី ហោត នុបត្ត នាតត្វ ។ ពហុតាច ភិត្តនិយោ ហោន្ត វាគោ ភិត្ត ហោត ឧបឌ្ឍ នាតព្ំ ។ ស្ប៉េ ត្រុស្ស សន់ស្រ្ នេត ហៅតំតា ភិក្ខុ តស្ទឹ អាវាសេ ស្ប៉ុ វុត្ថា តេហិ ភាដេតចំ ។ អានិស្ស នេតិ យាកុយា វា ភត្តេ វា សឧទ្ទលោ អ ខ្លុំពេ អ សេខាសាខេ អ សេសាមើ ម រ បុក្តលស្បៈ នេត៌ ឥម៌ ខឺអំ ឥត្តភ្នាមស្បូ ឧម្ម័ត៌ ។

បីវរក្ខុន្ធក់ និដ្ឋិត អដ្ឋមំ ។

ឥមម្លឺ ខត្តពេ វត្ថុ ឆន្នវ៉ិតិ ។

ទ ន. ទេមាតិ ។

ଡ଼୷୕ଡ଼

នៃយប៌ជំព មហាវគ្គ

ជាអារាសមានលាកស្មើត្នា កាល ចើតេឲ្យចីវក្មេងអារាសតែ 🧔 ទុកដូចជា ចានឲ្យចីវវក្មន៍អាវាសទាំងអស់ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរដោយសេចក្តី បញ្ហត្តនៃភិត្តាគឺ (សំដៅយក) ការបូជាជានិច្ចដែលគេធ្វើចំពោះសង្ឃក្នុង ទំណា គេក៏ឲ្យចីវវក្នុងទីនោះ។ដែលហៅថា គេឲ្យចីវរចំពោះសង្ឃគឺ (សំ-ដោយក) សង្ឃដែលមកដូចដុំមុខគ្នាហើយត្រូវចែកចីវរចុះ ។ ដែលហៅថា គេឲ្យចំពែចំពោះទុកតោសង្ឃ (សំដៅយក) កិត្តសូម្បី (ចើនរូប កិត្តន័តែ ទ រូប សង្ឃក៏ត្រវឲ្យច័រពោកកណ្ដាល (ស្មើគ្នា) ។ ភិត្តទីសូម្បីច្រើនរូប ភិត្ត្ តែ ទ រូប សង្ឃក៍ត្រុវឲ្យច័រវពាក់កណ្ដាល (ស្មើគ្នា) ។ ដែល ហៅថា គេឲ្យ ចិវៃចំពោះសង្ឃដែលនៅចាំស្បា (សំដៅយក) កិត្តមានកំណត់ថ្ម័នា្មនរូប នៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសនោះ កិត្តទាំងនោះ ត្រូវចែកចាំវគ្នាចុះ ។ ដែលហៅ ចំពោះវត្តឬកំណត់វត្តហើយ ទើបគេឲ្យចីវវគី (សំដៅយកត្រង់ហេតុ) ರು ដែលគេឲ្យបបរហើយ គេឲ្យចីវរផង ដូនកាលគេឲ្យភត្តហើយគេឲ្យចីវរ **៩**ឪ ដួនកាលគេឲ្យទាទន័យ:ហើយគេឲ្យចីវផេង ដួនកាលគេឲ្យចីវរតែម្ដង ដុនកាលគេឲ្យសេនាសនៈហើយគេឲ្យពំងថវដេង ពុំនោះសោតគេឲ្យកេ សដ្ដ: ត្រមទាំងចីវវផង។ ដែល ហៅថា គេឲ្យចីវវចំពោះបុគ្គលគឺ (សំដៅយក ត្រង់ហេតុ)ដែលគេឲ្យដោយពាក្យថា ខ្ញុំឲ្យចីវរនេះចំពោះកិត្តឈ្មោះនេះ ។ ចប់ ច័រវាត្តូក: ទី ៩ ។ ក្នុងខត្តកះនេះមាន ៩៦ រឿង ។

ចីវះក្ខន្ធពេ ៖ ទានជាថា

តសត្រ្គាន់ (៧៩) រាជតហគោ នេតទោ និស្វា វេសាល័យ គណ៍ មុន រាជតហំ តន្លា រញោ តំ បដិវេនយ៍ ។ បុត្តេ: សាលវត៌កាយ អកយស្បូ សំ អត្រដោ ជីវតីតិ កុមារេន សឆ្កាតោ ជីវ កោ ៩តិ ។ សោ ហិ តក្តាសំលំ កត្តា នុក្តហេត្វា មហាភិសោ សត្តាស្សិតាអាពាំ ឧត្តតាម្មេន នាសយ៍ ។ រញោ ភកខ្ចលានានំ អាលេបេន អទាតាលំ ។ មមញ្ ឥត្តាភារញ្ ពុន្ធុសន័្យញ្ចបដ្ដល ។

ଚଣ୍ଡ

ច័រិរដ្ឋន្តរះ ទទួនជាបា ទទានរបស់ច័រវត្តនកៈនោះគឺ (៧๙) រឿងពុកកុដុម្អិក:នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ឃើញពួកស៊ ផ្តាមាសក្នុងក្រុងវេសាលី ហើយទៅក្រុងរាជគ្រឹះវិញ កំបាន មាសឈ្មោះសាលវតី ត្រឲ្យបំបានមកជាកូនអកយរាជកុមារ វិញ ព្រះរាជកុមាវជានចិញ្ចឹមទុកឲ្យឈ្មោះថា ជីវក: ព្រោះ ហេតុតែពាក្យសួរថា កូននោះមានជីវិតសេនៅឬស្លាប់ 🤊 🕽 វឿងជីវកកោមារកត្យទៅក្រងតក្កសិលា រៀនធ្វើពេទ្យបាន ជាមហាពេទ្យហើយមើលជម្ងឺក្នុងក្បាលករិយារបស់សេដ្ឋី ដែលឈឺ៧ឆ្នាំ ឲ្យសះដាដោយនត្ថកម្ម គឺកាវបញ្ចាកថ្នាំ ៅ តាមច្រមុះ 🤊 ហឿងជីវភកោមាវភត្យ ទាញចេញ (មើលជា) អាតាធឫសដ្អឪពុតនៃព្រះចុទពិម្និសារ ដោយញុំលាប ។ ព្រះរាជា (ទន័មានបន្ទូលនឹងកោមារកត្យថា អ្នកឯងចូរបៈ ទ្រឹ អញផង ពួកសើក្នុងរាំងផង ព្រះពុទ្ធនឹងព្រះសង្ឃផង ១ ។

វិនយចិងពេ មហាវត្តោ

រាជតហគោ ខ សេដ្ឋី អន្តតណ្តំតំតិចូត ខជ្លោតស្ស ទញ្ហោត ឃ៩តានេន នាសយំ ។ អជ៌តារញូ សំវេយ្យ អភិសឆ្នំ សំ េញ ឃំ() តំហំ ឧប្យលហត្តេហំ សមន្ត៍សាំរេខនំ មកតត្តំ ភំ យាខំ សំវេយញ្រា បដិត្តឆាំ ខ័រវញ្ តំហិនានំ អនុញាស៍ តថាក តោ ។ រាជកាហេ ជំឧមនេ ຄ ບໍ່ ຊ ບ ເ ຊີ່ ຮັກ ຳ ទាក់ពេរ គោសិយញេវ តោជាវ អឌ្ឍតាសំតាំ

🔹 ។. សំសេហភិ ។

វិនយបិដា មហាវិច្ច

រឿងសេដ្ឋនៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ១ រឿងជីវតកោមារកត្វ មើលអាតាធពកក្នុង ពោះវៀន ១ វឿងជីវកកោមារកត្យញាំង មហារោគនៃព្រះបាទបង្ហោតឲ្យសះជាទៅ ព្រោះសោយទឹក ដោះរាវ ។ ជីវកកោមារកត្យក្រាបទូលថា សូមឲ្យព្រះព្**ទ** បដ្តោតរឲ្យកមធិការរ**ប**ស់ខ្លួនរួច ទ្រង់បាន ផ្ញើសំពត់សំរេវយ្យក: មួយគូមកជីវកកោមារភត្យ រឿងជីវកកោមារភត្យញាំង កាយព្រះមានព្រះភាគដែលមានកោគទល់ឲ្យស្រួល ហើយ ពុនហ្វុយញុំបញ្ចុះ ៣ ៖ ដងដោយផ្កានប្បូល ៣ ក្តាប់ ព្រះ មានព្រះភាគក៌មានព្រះកាយជាប្រក្រតី ទើបឲ្រង់ទទួល សំពត់សំវេយ្យក:ដែលជីវកកោមារកត្យសុំពរលើយថ្វាយ ព្រះ អង្គ ទ វឿង៍ ព្រះតថាគតអនុញ្ញាតគហបតិចីវវ ទ ។ វឿងចីវវ កើត ទៀនជា ប្រើនក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ១ ក្នុងជនបទ ១ រឿងព្រះ មាន ព្រះកាគអនុញ្ញាតសំពត់ ឈ្មោះពុវាវ: ធ្វើដោយសូត្រ ๑ សំពត់កោជវ: ធ្វើដោយរោម ១ វឿងស្ដេចក្នុងដែនកាស បញ្ចូនសំពត់កម្ពុលមានដំខ្វែកខ្វះពាន់មកជីវែកកោមាវេកត្យ ឲ្

ବ୍ଦେହ

ប៉ីរត្តពោះទទួត៣៣ ទុទ្ធាវទា ខ សន្តដ្ដិ លក់ទេសក់ទេសុ ខ ខឋទំ ខត្ឆា សនិសា តាត់ ភា ខ ខដិហរុំ

ភណ្ឌា តារំអក្សត្ញា

វដ្ឋាបេន្ត តថៅ ច

នុស្សន្នំ តោលមលញ្

តថំ ភាដេ តថំ ននេ

សតាត់កេតាតេន

ត្ថញ

បីវរត្តទ្ធក: ឧទ្ទានតាហិ

រឿនចីវរទួសន័នទាបកើតឲ្យើនដល់សន្យហើយព្រះអង្គ[ទន័ សរសើរសេចក្តីសន្តោស ១ វឿងព្រះដ៏មានព្រះកាឝឲ្រងំ អនុញាតកុំឲ្យភិត្ថឲ្យចំណែកចីវដេលភិត្ខដែលមិនបានឈប់ចាំ **គ្នា ១** វឿង[ព៌ះដ៏មាន[ព៌ះតាគអនុញាតឲ្យកិត្តឲ្យចំណែកចីវ**រ** ដល់ភិត្ខដែលឈប់ចាំគ្នា ១ រឿងភិត្ខចូលទៅកាន់ ព្រៃស្មសាន មុន នឹងចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសានក្រោយ 🤊 វឿងកិត្តចូលទៅ ក្នុងព្រៃស្មសានដំណាលគ្នា ្វ រឿងកិត្តធ្វើសេចក្តីប្តេជានឹង ត្នាហើយចូលទៅក្នុងព្រៃស្មសានដើម្បីបងក្រូល ១ វឿងពាួក មនុស្សនាំយកចីវៃមកកាន់អារាម លុះវកភិត្តអកទទួលមិនបាន តំនាំតែទ្យប់ ទៅវិញ ១ វឿង ព្រះសា ស្តាអនុញាតឲ្យកិត្តសន្មត ឃ្វាំងដាក់ចីវវឲ វឿងចីវវត្តងឃ្វាំងឥតមានអ្នកណាថែវត្យ ទ រឿងច័វ**រ** រឿងធព្វគ្គិយភិត្ថបណ្ដេញភិត្ថអ្នកក្យេឃ្វាំង ១ កើតទៀរដ៍ ត្រាស់ តែល ១ រឿងសង្ឃថែតចីវរធ្វើឲ្យកោល-**ហល** ១ រឿងកិត្តអ្នកចែកចីវររិះគិតថា យើងត្រវចែកចីវរដូច ម្តេច ទ រឿងភិត្តអ្នកចែកចីវររិះគិតថា យើងត្រូវឲ្យចំណែកចីវ ដល់សាមណេរដូចម្តេច ១ រឿងកិត្តមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹង **ធ្ងន៍បំ**ង៍ប្តូផ្លូវលំចាកយកទាំងចំណែកចីវររបស់ខ្លួនទៅផង

វិនយបិដកេ មហាវិក្ដោ មដាំសោ តាដំ ននេ នតាលោន ស័ត្តលោ ខ ខុត្តវិតុំ ជ ជា ជា ង្វភេខេត្តា ភាជនញ្ចូ ອາສັບກ ຮ ຂອງແ ຮ ឧបចំកា មដេរ ជ័រភ្នំ ປລາເຄາ ຮອ້ເຂຂ ຮ ដកោះចិត្តទំពន្ធា អនុសាស៍ ឧភណ្ឌ៍នេ វិម៌សំត្វា សក្សមុនិ អនុញាស់ តិខ័ររំ

វិនយប់ដំពី មហាវត្ត

រឿងភិត្តមានសេចក្តីជ្រាថ្នានឹងធ្ងងស្ទឹងឬផ្លូវលំំំំំំំំំំងចាំងចំ-ណែតចីវរដែលមានដំខ្មែរ ច្រើនជាងគេ១ វឿងភិត្ត្អក្នាចែកចីវវ រិះគិតថាយើងត្រូវឲ្យចំណែតចីវរដូចម្ដេច ១ រឿងកិត្តជែលក ចវីវដោយអាច់ គោទ រឿងភិត្ត្ថជែលក់ចីវវដោយទឹក ត្រ្មជាក់និង ទឹកក្តៅ ទ រឿងទឹក ជ្រលក់ពុះផុលកំពប់ ទ រឿងកិត្តមិនដ៏ងថា ទ័កជែហេក់ឆ្អិនឬមិនឆ្អិន១ រឿងកិត្តសិតទឹកជែលក់ ឆ្នាំងកំហែក ទៅ ១ រឿងភិត្តគ្មានកាដនសម្រាប់ដាក់ទឹកជែលក់១ រឿងភិត្ត ជែលក់បីវរក្នុងផើង១ វៀងកិត្តហាលចីវរលើផែនដ័ទ រឿងសត្វ កណ្តៀរកាត់ក ចាលស្មៅ ១ វឿងកិត្តហាលច័ររបត់ចំទីពាក់ កណ្តាលឲ រឿងចីវររេចឲ រឿងទឹកដែលកំហូរទៅតែម្ខាងឲ រឿងភិត្តដែល អ់បីវរជិតពេកឲ រឿងចីវរអាក្រក់ឲ រឿងចព្វឝ្តិយ ភិក្ខុ ទៃ ទៃ ន័បវរមិនកាត់ ១ រឿងសែអ្នកមគធ:មានសណ្ឋាន ជ់របូនជ្រង ១ រឿងព្រះមានព្រះកាគពុនទគឃើញកិត្តទាំង \boldsymbol{e}_{1} យ វេចច័វរៈធ្វ័ជាបង្វេច ទារឿងព្រះសក្យមុនី ខែងល្បូង មើលរដូវត្រដាក់ក្នុងវេលាយប់ហើយទ្រង់អនុញ្ញាត់តែចីវេ ๑

ចីវរក្ខន្ធកេ ឧទ្ទាន៍តាថា អញ្ចេ អតិបតេះ ជ **ទ** មេរន្ត្រី ជំនួមេ៖ **ខ** စားရှန္ဒိုးစာ က်ံ ယာစီ នាតុំ វស្សិតាសាដំតាំ អាតន្តតទំតំហ.នំ ទបដ្ឋាភាញ ភេសជ្ឈ ពុំ ននភាសាដ៍ ខ ยณ์ส หลังผูส င္ပံကဲ့ဆင္စံ ရဲစ္ (စာ ရ ព្រំព័យ៌ អន្ទដីច បច្ចុំមំ ភាតោ ក្រកា វិតាណ្ហេ សុន្តមោភាំរំ ဟုင္လံန္ရဲ့ ဧဗ္ဒ၊ဟာန္ခဲ့ ဗ អន្ទាន់កាំ ពហ្វនំ ច

ඉය්ප්

ចីវរក្ខន្ធក: ទទួនតាហិ

រឿងធព្វគ្គិយកិត្ខុ ទៃ ទ្រង់អតិវេកចីវរដទៃ១ ១ រឿង ព្រះអានន្ទ ចានអតិវេកចីវរ ១ ហ្នើនភិត្តស្បន៍ផ្ទះ ១ ហ្នឹង ភ្លេង ធ្លាក់សព្វឲ្វថ ព៌នថ្លូន 🤉 រឿននានវិសាទា សុំពរដើម្បីប្រគេនវស្សិតសាដិត: អាគន្លកកត្ត គមិកកត្ត គិលានកត្ត ទបជ្វាកកត្ត កេសដ្ត: ធុវ័យាគុ នឹងទុទកសាដិក: ទ ហឿងកិត្តចាន់បណីតកោដន ទ រឿង **ง**ถสรรมีระสุขเถล เป็รโตะเวงปรมีมาลังบุมตั้ง រឿង ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ទ្រង់អនុញ្ញាត សំពត់ដូតមុទ ទ เป็ส **រ**កដមល្វក្យត្រផ្មើសំពត់សម្បកឈើខុកនិ៍ងព្រះអាននូទ វឿង ត្រៃចវរបរិបុណ៌កើត ទៀងដល់ភិក្ខុទរឿងព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យភិត្តអធិដ្ឋានត្រៃចីវវជាដើម ១ វឿងព្រះអង្គទ្រង់អនុញាតឲ្យ វិកប្បចីវរយាំងតូចបំផុត ១ វឿង[ពាះកស្សបធ្វើសេចក្តីគោវព ក្នុងការដេរប៉ះសំពត់បង្កកូល ១ រឿងចីវរមានជាយមិនស្មើ គ្នា១ វឿងចេសវសាត់ចេញ១ វឿង(សទាប់សង្ឃាដំដាច ចេញពីគ្នា ១ រឿងភិត្តកាត់ចីវវសំពត់មិន ត្រាន់ ព្រះអង្គទ្រង់ អនុញាតឲ្យលើកទ្បើងខ្លាំអគន្តកូចដ: ๑ វឿងចីវែរ ចែនកើត

୍ଟ୍ଟ ଅନ୍ତ

អនុវាន អសតិយា រ់ កោវស្ស ឧតុទ្ធ ច ន្ទេ ភាតុតា រាជតហេ នឧទទៅ ឧទ និស តុត្តំវិតារោ គំលានោ នយោ នៅ ភិលាយនា ឧត្តា កុសា វាតាខ័រ ដលក់⁽⁰⁾ កេសតម្លល់ អជិន អត្តនាលតំ ចេរត្តគាំ ដល់បំតញ្

វិនយថ៌ឝំពេ មហាវិគ្នោ

វិនយប៌ជិត មហាវិត្ត

ឲ្យនឹងលក់ក្នុ ព្រឹងក់ក្ខុទុកចវរក្នុងអន្ធវ័ន (ព្រៃងងឹត) 🧿 រឿងព្រះអាននុមាន!តស្សង់នឹងទុត្តរាសង្គ : ចូលទៅចំណូពុត ក្នុង ស្រុកដោយក្ដេចស្មារតី ១ រឿងតិក្ដូចាំវិសព្វតែម្នាក់ឯង ទ រឿងភិក្ខុនៅតែម្នាក់ឯងអស់មួយរដូវ ១ រឿង ព្រះថេរ: ព័ររូបជា **ប**ន៍ប្អូនទឹងគ្នានៅហាំសព្រក្នុងក្រុងសាវត្ថ័ 🤊 ពឿងភិត្តបីរូបនៅ ចាំវសព្រក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ១ រឿង ព្រះទបនន្តនៅចាំវសព្រក្នុង ក្រងសាវត្ត័ ១ វឿងព្រះទបននូនៅចាំវស្កាតែម្នាក់ឯងក្នុង អាវាសព៌ងពីវេទ វៀងភិក្ខុមានអាពាធវិកាវក្នុងពោះទ វៀង ភិត្តមួយរូបមានដម្ងឺ ១ វៀងជនទាំងពីវ គឺភិត្តមួយរូបសាម-**េ**ណរមួយរូបបម្រើភិក្ខុមានជម៉ឺ ១ រឿងភិក្ខុអ(កាត ទ រឿងកិត្តស្លៀកសំពត់ធ្វើពីស្យូវភ្លាំង ១ រឿងកិត្តស្លៀកសំ ពត់ធ្វើពសម្បកឈើ១ រឿងភិត្តូស្វៀកសំពត់ធ្វើពីផែនក្តាវ ๑ រឿងកិត្តស្វៀកសំពត់កម្មលធ្វើពីសក់ ១ រឿងកិត្តស្វៀក พํตธฺํเธฺตีเกษกรูฒุงธุ ๑ เป็ลกิรูเญิกพํตธฺเธฺตี ស្លាបមៀម ១ វឿងកិត្តស្វៀកសំពត់ធ្វើពីស្បែក ទ្វា ១ វឿងកិត្ត្ សៀកសំពត់ធ្វើពីដើមរាក់១ រឿងកិត្តស្វៀកសំពត់ធ្វើពីសម្ប**ក** ក្រចៅ ១ រឿងធព្វគ្គិយភិត្តុប្រើចីវទោនពណ៌ ទៀវពណ៌ លឿង

\$ a b

ចីវរត្តនូពេ ឧទ្ចានតាថា លោហ៍តំ ខញ្ចេះដួន ខ តាណ្ណា មហាវន្តនាម. អព្ទំនួនសំគា តថា ន័យបុប្ផដលឧសា⁽⁰⁾ តាញូត៌ដែលឋនំ អនុប្បន្នេ បញ្ណមតំ សត្វោ ភិដ្ឋភិ តាវនេ បក្វេ ននន្តំ សន់្បស្ប អាយស្មា ហេតោ បហ៌ វិស្សាសតាហាតិដ្ឋាតិ អដ្ឋ ចំពមាត៌កាតំ ។

୍ର ମ

ច័ររក្ខទួក: ទទួនភាភិ

ពណ៌ក្រហម ពណ៌ហង្សជាទ ពណ៌ឡៅ ពណ៌ កែហមកែមៅដូចខ្នងវក្អប ពណ៌ហឿងទុំដូចផ្កាឈូក មាន ជាយមិនកាត់ មានជាយវែង មានជាយមានផ្កាជាផ្កាឈើ មាន ជាយមានផ្កាជ់ផ្លែឈើ អាវ មួក នឹងសំពត់ឈួត ១ រឿងចីវវ មិនទាន់កើតឡើង កិត្តបៀសចេញទៅ ១ រឿងសង្ឃបែកគ្នា ១ រឿងពួកជនប្រគេនទឹកមួយចំណែកនឹងចីវរមួយចំណែកចំពោះ សង្ឃ ១ រឿង៍ព្រះវេវតដ៏មានអាយុផ្ញើចីវវ ១ រឿងកិត្តុកានំយក ចីវរដោយសេចក្តីស្និទ្ធ ស្នាល ១ រឿងកិត្តុអធិដ្ឋានមតកចីវវ ១ រឿងមាតិកានាំឲ្យកើតចីវវមាន[ជាម្បីយ៉ាង ១ ។

បម្បេយ្យក្ខុត្ទកំ

(do) ၊ အေ လာမေးယာင္က ရုံးအေ အဆက္ ေမွ်ာ္ပယ វិហរតំ កក្ករាយ ចោក្ការណ៍យា តំរោ ។ តេន ទោ បន សមយេធ តាស៊ីសុ ជំនបនេសុ វាសកតាមោ នាម ហោត ។ តត្ត កស្សមកោត្តោ នាម ភិក្តុ អាវាសំកោ ហោត តន្តិត់ខ្វោ ឧស្សត្ត អាបន្នោ តិន្តិ អនាកតា င ဖေလက ခ်ိန္နာ မာရင္မေထးျမားအေ ေဖေလက ភិត្ត ដាសុំ ហៃបេយ្យំ អយញ្ អាវាសោ វុឌ្ឍ៍ វ៉ាន្ប្ម័ ឋ. ၓုက္ခံ မာဗးင္ဗီယ႐ုန္ခံ **ၫ (**နာန္းစာ - ဗန္က မာဗးယန္ សម្លូហុល ភិត្ត តាសិសុ ចាំតំ ចមោនា យេន វាស-កតាមោ តនាសាសុ^(ទ) ។ អន្ទុសា ទោ តាស្បូបតោត្លោ ភិក្ខុ ទេ ភិក្ខុ នូវតោ វ អាតខ្លះន្ត និស្វាន អាសនំ បញ្ហាមេស៍ ចានោនកំ ចានមីឋំ ចានកាដលំកំ ទុម. ធំភ្លិច បទ្ទុក្តន្ទា បត្តចំអំ បជ៌ក្កហេសំ ចាន់យេធ អាជុខ្ជុំ ឧហានេ ឧស្សត្ត៍ អតាសំ ឧស្សត្តំចំ អ-ကားမ်ာ ယာက္မယာ စာအဦးယာ ကန္မာမ်ိဳး ။ မင်္လာ ၊ အမ်ိဳ

បម្យេយក្រុត្តត:

(៤០) សម័យ នោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ គង់នាច្នេរ ស្រះ (q)ត្ត(ណ្តឹះគគ្គ $\pi(e)$ ប(ក្នុងចម្ប) γ សម័យនោះឯង ក្នុងកាសីជនបeមានស្រុក ១ ឈ្មោះពសត: ។ កិត្តឈ្មោះកសប្រគោត្តជាម្ចាស់អាវាស ក្នុងស្រុកឈ្មោះវាសក:នោះ មានចិត្តជាប់ចំពាក់ដោយការរៀបចំក្នុងអា. វាសនោះ ដល់្លូវសេចក្តីទូល់ទ្វាយដូច្នេះថា ធ្វើដូចម្តេច គិត្តទាំងឡាយមាន សិលជាទីស្រឲ្យ ញ់ដែលមិនទាន់មកដល់ក៏គប្បីឲ្យមកផង ភិក្ខុមានសិល ជាទីស្រទ្យ ញ់ដែលមកដល់ហើយក៏គប្បីនៅជាសុ១ផង ម្យ៉ាងទៀតអា. វាសនេះគប្បីដល់នូវសេចក្តីចំរើនសេចក្តីលូតលាស់ន៍ឹងការទូលំទូលាយ ។ សម័យនោះឯង ពួកភិត្តជា ចើនប្រ ត្រាច់ទៅកាន់ចារិត ក្នុងកាសី ជនបទ ក៏បានទៅដល់ស្រុកឈ្មោះវាសត: ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្យូបគោត្ត ជានឃើញត្កូកភិត្តនោះកំពុងដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រាល **ពសន:** ដំកល់ទឹកសម្រាប់លាងដើង តាំងសម្រាប់កល់ជើង នឹងវ**ត្ថ** សម្រាប់ដូតជើង ហើយក្រោកទទួលធាត្រនឹងចីវៃ អើពើដោយទឹកតាន់ ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការងូត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបនេំងខាទន័យ: នំឹងកត្តទៀត ។ ពូកភិក្ខុជាអាគន្លុកទាំងនោះបាន ប៉ឹកព្រគ្នាដូច្នេះថា

បម្បេយ្យក្នុន្ទកេ កស្សបតោត្តភិក្ខុវត្ថុ

မာဒင္မရားငံ အိန္နားငံ ၿဲအေးေတာက် အင္ဒုကာ (စာ မယ် អារុសោ អាវាសំតោ ភិត្ត្ ឧហានេ ឧសរ្ត្តាំ ការោត နည္ခုန္က်မီ ကႏၵနံ ယာဒုယာ စာဒဒီးယ ခန္စည္မီ တန္န មយំ អាវុសោ ឥនេវ វាសភតាមេ និវាសំ កាប្បេមាតិ ។ អ៥ទោ នេ អាកន្លូកា ភិក្ខុ នន្ត្រៅ វាសភតាមេ ធំវាស់ តាច្បេសុំ ។ អ៩ទោ តាស្សចតោត្តស្ស ភិក្ខុ-ເຕ ຟສຂເຫານ້ໍເພາ ເຫ ຣໍເຍນໍ້ ກາວຊູດາດໍ ခ်ိဳက္စုံး မာဇဥ္ရကၱကိဳလမႈ၏ (လာ စင်္ဂဗျလ္မႈ(ဒ္ဒာ) (ယ-ខមេ តោខា អប្បភានញានោ នេនា ខំមេ តោខា ប-ញ តតញានោ នុក្តាំ ទោ មន មកកុលេសុ យាវដីរំ ឧស្សក្តាំ តាតុំ វិញត្តិ ច មនុស្សានំ អមនាទា យន្ទនាហំ ន ရမ္မႈန္ကို အဖော္ ယာဗုတ္ စာနင္နီးလ ခန္ရမ္နီင္ရဲ့ ၅ ಸ್ಟೆ 9 ಆಕರಣ (ಕಲೆ ಅನ್ನಾನಾಜಿ ಕಿಕ್ಷಾಪಿ ವಿಕಾಶರ). က် ဗျစှ စွာယ် မာဂုံလာ မာဂ်လ်းကာ ခ်ိက္က သော-នេ ឧស្សត្ត៍ ភាពនំ ឧស្សត្តំខំ ភាពនំ យាកុលា ទានន័យ គត្តស្មុំ សោធានាយំ ន ខុស្ត្រ្តាំ ការាតំ

୭୯୯

បម្បេបប្រក្នុន្ទុក: រឿងកស្សបណេត្តភិក្ខុ

ម្នាលអាវ៉ុសោទាំនទ្យាយ ភិត្តជាម្ចាស់អាវាសនេះល្អណាស់ ធ្វើសេចក្តី \boldsymbol{y} លទ្វាយក្នុងការផ្លូត ច្រើសេចក្តីទ្វល់ទ្វាយ ក្នុងបបរនឹងទាទន័យ:ខឹងកត្ត ទៀត ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ បើដូច្នេះយើងនឹងសម្រេចការនៅក្នុង វាសភគ្រាមនេះចុះ ។ គ្រានោះ ពូកអាគន្លកភិត្តនោះក៏សម្រេចកាវ នៅក្នុងវាសក ត្រាមនោះឯង ។ កិត្តឈ្មោះកសប្រគោត្តមានសេចក្តីត្រិះរិះ **ក្នុងពេលនោះ**ដូច្នេះថា សេចក្តីលំបាតដោយកិច្ចជាអាគន្តករបស់អាគន្តក ភិត្តទាំងនេះ ក៏សូបរទ្យប់ទៅហើយ ឥឡូវភិត្តទាំង ឡាយនោះដែលមិន ស្គាល់ទីគោចរជាប្រក្រតី ក៏ត្រទទ្ធប់ស្គាល់ហើយ ឯការធ្វើសេចក្តីទូល ទ្វាយក្នុងត្រកូលនៃបុគ្គលដទៃ អស់មួយដីវិត ជាការកម្រពេកណាស់ ម្យ៉ឺងទៀត ការសូមមិនជាទីគាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងទ្បាយ បើដូច្នោះ ត្ត ត្រែអញកុំធ្វើសេចក្តី gលំខ្វាយ ក្នុងបបរនឹងទាទន័យ:នឹងកត្តទៀត $\hat{\pi}_{g}^{*}$ ឈ្មោះក \mathcal{M}_{g} គេត្តនោះលែងធ្វើសេចក្តីទូលំទ្វា \mathcal{U} ក្នុងបបរនឹងទាe -ន័យ:និងភត្ត ។ សេចក្តីប៉ឹក្សាដចេះ កើតមានដល់កិត្តអាគន្លកនោះ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ពីដើមកិត្តជាម្ចាស់អាវាសនេះធ្វើ th សេចក្តី ខ្វល់ ខ្វាយក្នុងការង៍ត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ ខ្វាយ ក្នុងបបរន៍ងទា ទន័យ: ខឹងកត្តទៀត ឥឡូវកិត្តជាម្ចាស់អាវាសនោះ លែងធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយ

904

វិនយប៊ីដំពេ មហាវត្តោ

យាកុយា ទានន័យេ កត្តស្ទឹ ខ្មះដ្ឋានានាយ៍ អាវ៉ុសោ អាវាសំតោ ភិក្ខា មាន្ទ មយំ អាវុសោ ឥមំ⁽⁰⁾ អាវា-សំក់ ភិក្ខុំ ឧក្ខុំចាមាតំ ។ អ៥ទោ តេ អាកត្តុកា ភិក្ខុ សន្និមនិត្វា កាស្សមកោន្តំ ភិក្ខុំ ៧តនវេវ ខុំ ខុំ ទេ ទោ ត្វំ អាវ៉ុសោ ឧហានេ ឧស្សត្តំ តារោសិ ឧស្សត្តំ. ຍໍ້ ສາກ ຍໍ້ ແກ່ສຸພາ ຈາຊຂໍ້ເພ ສູສູ ຍູ້ ເພາ ສໍ ສຸ a «សត្រ្តំ ការោស យាតុយា ទានន័យ **ភត្តស្ទ័** អាបត្តី ត្វំ អាវុសោ អាចញ្ញេ ចស្បូសេតំ អាចត្តិន្តិ ។ ឧត្តំ ទេ អាវុសោ អាចត្តំ យមហំ ចស្បេយន្ត្រំ ។ អ៩ ទោ តេ អាតត្តភា ភិត្ត្ តាសរ្ថបកោត្តំ ភិត្តុំ អាបត្តិយា អ-ឧស្សាន ឧត្តិ ទឹសុ ។ អ៩ទោ តាស្ស ខាតត្តស្ស ភិត្តានោ ມສ ແ ເຫາ ພໍ ສ ຍຳ ເອາ ມ ສໍ ລ ຝາ ຍາ ອໍ ສາ ຍ ສູ້ n ມ ແ អនាបន្ត៍ ជ អាបន្នោ ខម្មំ អនាបន្នោ ជ ឧត្ត៌ត្តោ ខម្មំ អនុត្តិត្លោរា ឧម្ម័តេន វា អឧម្ម័តេន វា កាចេន្រ វា អយ់ ញើន ហ្វ ស្មារសេខ អ្ន អដឹរយរសេខ អ្ន ពេទីមាស

១ ន. លោត្តកេ អយំ បាឋោ ន ហោតិ ។

វិនយចិនត មហាវត្ថ

ក្នុនីបបរខឹងទាទន័យ:នឹងកត្តហើយ ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ភិត្តជាម្ចាស់អាវាសនេះ ត្រឲ្យចំទៅជាកាចវិញហើយ ម្នាលអាវ៉ុសោទាំន ទ្បាយ បើដូច្នោះគរូវយើងទាំងទ្បាយលើកវត្តកិត្តជាម្ចាស់អាវាសនេះ ត្រានោះឯង ពូកកិត្តជាអាគន្លកនោះប្រជុំគ្នាហើយបានទិយាយពាក្យនេះ និ៍នភិត្តឈ្មោះកស្សបគោត្តថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ពីដើមលោកធ្វើសេចក្តីខ្វល់ ទ្វាយក្នុងការង៍ត ធ្វើសេចក្តីទ្វល់ទ្វាយក្នុងបបរទ័ងទាទន័យ:នឹងកត្ត ឥឡូវ អាវ៉ុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិនុះឬទេ ។ កិត្ត ជាម្ចាស់អាវាសនោះទ្វើយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ អាបត្តដែល ខ្ញុំគប្បីឃើញ នោះខ្ញុំគ្មានទេ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិត្តជាអាគន្តកនោះ លើកវត្តភិត្ត ឈ្មោះកសប្រគោត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ កិត្តឈ្មោះកសប្រគោត្ត មានសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងពេលនោះថា អាត្វាអញមិនដំងនូវហេតុនេះថា នេះ ជាអាបត្តិឬមិនមែនជាអាបត្តិ ម្យ៉ាងទៀត អញត្រវអាបត្តិហើយឬមិនទាន ត្រូវទេ សង្ឃ (គូវ) លើកវត្តអញុប្មមិន (គូវ) លើកវត្តទេ ដោយកម្ម ប្រកបដោយធម៌ថ្ភមិនប្រកបដោយធម៌ទេ ដោយកម្មដឹកមើត ឬមិនកមើក ដោយកម្មគូរដល់ហេតុឬមិនគូរដល់ហេតុទេ បើដូច្នោះមានតែអញ 13

040

ဗေမျိ ကန္တာ အကၤန္ရွိ ဃဲနာဗန္နာ ဗုိုင္မေယျန္ရွိ ၅ မင္မေလာ က လျှပေးကျေး အို ကြားလားလား လီလားမေနာ့ မန္တာ စီးက မာနာယ ၊ ယ ေ ဗ ဗျာ ၊ ေ ေ ဗ က္လာ ဗ် န မု ဗု ၊ ဗု ၇ ၊ ယ ေ ខម្យា យេធ ភកវា តេនុបសន្ត័មិ ឧបសន្ត័មិត្វា ភ**ក**-វន្តំ អភិវា ខេត្តា វាយមន្តំ និសិនិ ។ អាចិណ្ណ៍ ទោ ប-នេះ ពុទ្ធាន់ កកវត្តាន់ អាកន្តុកេញ ភិក្ខុញ សន្ធំ ថដិ-សម្មោនគុំ ។ អ៩ទោ ភកវា តាស្បូបតោត្ត ភិត្តុំ ៧តន. វេរ ភ្នំ ភិត្ត ទមន័យ តទ្ធំ យាមន័យ កទ្ធុំសំ អប្បភ៌លមដេន អន្ទាន់ អាកតោ កុតោ ខ ត្វំ ភិក្ខុ พลยูงเริ่า จยฉี่เมื่อสก เมยลี่เมื่อสก่ អប្បក៌លមថេន ចាហំ ភន្តេ អន្ទានំ អាកតោ អត្ត ភន្តេ តាស៊ីសុ ៩ឧបនេសុ កសកតាមោ នាម តត្តា. ហំ អាវាសំតោ តន្តិតន្ត្រា ឧស្សុត្តាំ អាមន្នោ កិន្តិ

ជម្យេយព្រូន្ធកេ តស្សបតោត្ថភ័ព្វវត្ថុ

040

បម្បេយត្រ្តន្ទុក: រឿងពស្សបតោត្តភិក្ខុ

គប្បីទៅកាន់ក្រងចម្បាហេយក្រាបបង្ខំទូលស្ងរសេចក្តីនេះនឹង(ព្រះដ៏មាន *ព្រះតាគ ។ គ្រានោះឯង ភិត្តឈ្មោះកស្សបគោត្តវៀ*បបំទុកដាក់ សេនាសន: ហើយកាន់យកចាត្រនឹងចីវរ ចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងចម្បា ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ឯក្រងចម្បាដោយលំដាប់ ចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដំ សមគរូ ។ ការពក់ទាក់មួយអន្វើដោយកិត្តទាំងឲ្យាយជាអាគន្លកនេះជាប-វេណីរបស់ព្រះពុទ្ធពំងឲ្យាយដ៏មានព្រះកាគ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដំ មានព្រះភាគ(ទង់មានព្រះបន្ទូលនេះនឹងកិត្តឈ្មោះកស្សបគោត្តថា ម្នាល ភិត្ត អ្នកឯងអាចអត់ ទ្រាំសេចក្តីទុក្ខបានឬទេ អាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រទ្រឹត្ត ទៅបានឬទេ អ្នកឯងមកកាន់ផ្លូវឆាយមិនលំបាកទេឬ មាលកិត្ត ម្យ៉ាង ទៀត អ្នកមកពីណា ។ ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបឝោត្តកាបបង្គំទូលថា បពិត្រ ត្រះដំមានត្រះភាគ 🤊 ត្រះអង្គអាចអត់ធន់សេចក្តីទុក្ខបាន បតិត្រៃត្រ មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រពាំត្ត ពាំបាន บติ(ธ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមកកាន់ផ្ទុវឆាយដោយមិនមានសេចក្តីលំពាក បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (សុកឈ្មោះវាសក: មានក្នុងកាសីជនបទ ទំព្រះអង្គជាម្ចាស់អាវាសក្នុងស្រុកឈ្មោះវាសក:នោះ ជាប់ចំពាក់ដោយ តាវរៀបចំក្នុងអាវាសនោះ ដល់នូវសេចុក្តីទ្វល់ទ្វាយថា ធ្វើដូចម្ដេច

െന

ବ୍ୟୁତ

វិនយចំឪកេ មហាវគ្គោ

អនាតតា ေ ဗေလလ၊ ခ်ိဳက္ခ္မွ អាកទ្លេ យ្យំ អាកតា ေ ဗေ សលា ភិត្ត្ ដាសុំ វិមាវេយ្យ៍ អយញ្ អាវាសោ វុឌ្ឍ័ វិវុន្បីវេមុល្វំ អាមផ្លេយ្យតំ អ៩ទោ ភន្លេ សម្គូហុលា ភិត្តា តាស៊ីសុ ចារិតំ បមានា យេធ វាសកតាមោ តនាស-វឹសុ អខ្ចសំ ទោ អហំ ភន្លេ តេ ភិត្ត្ ឌ្វាតោ វ អា-កច្ចនេ និស្ថាន អាសនំ បញ្ហាបេសី ចានោនកំ ចានចំបំ ទានតាមលំតាំ ១០នំត្វ៉ាបី បច្ចុត្តន្ទា បត្តទ័រអំ បដិត្តហេស៍ ទានិយេធ អាមុខ្លុំ ឧហានេ ខុសត្រ្តំ អតាសី ខុសត្រ្តំចំ မကာလီ ယာဂ္ဂယာ စာဒခ်ိဳးယ ဂန္ဂလ္ခ်ီ မင္ဂးစာ နော အႏ္ရ မာရစ္မဲဆာင္ နာင္တိုင္ ရာမေးကာက္ မာဒီ၊ မာန អយំ អាវុសោ អាវាសិតោ ភិត្តា នយានេ ឧស្សត្តាំ កហេតំ ឧស្សត្តំបំ ភាហតំ យកុយ ខានទ័យ កត្ត-ស្មិ៍ មាន្ត មយ៍ អាវុសោ ឥនៅ វាសភតាម និវាសំ តេខ្យេមាត៌ អ៩លោ តេ ភណ្ដេ អាកស្មូតា ភិត្ត្ តន្ត្រៅ វាសភតាទេ ឆ្នំវាសំ តាហ្វេសុំ តស្ស មយ្ញំ ភន្លេ

026

វិនយចិដត មហាវត្ត

តិត្តពំងឲ្យ យដែលមានសីលដាទីស្រទ្យាញ់ដែលមិនទាន់មកគប្បីឲ្យមក ភិត្ខដែលមានសីលជាទីស្រឡា ញ៉មកដល់ហើយគប្បីនៅសប្បាយ ផន៍ ម្យ៉ាងទៀត អាវាសនេះគប្បីដល់នូវសេចក្តីចំរើនលូតលាស់ទូលំ-ផង បព៌ត្រព្រះអង្គដ៍ចំអើន ពេលនោះមានព្លួកតិត្តដា េប៊ែនរូប ទ្ធលាយ ត្រេចទៅកាន់ចារិកក្នុងកាសដនបទកំចុនទៅដល់វាសក (គាម បពិត្រព្រះ ខ្ញុំពេះអង្គុធុនឃើញពូកកិត្តនោះមកព័ចម្ងាយ លុះឃើញ អង្គដ៍ចំរើន ហើយកំ(ក្រាលអាសនៈដកល់ទឹកលាងដើង តាំងសម្រាប់(ទដើង នឹងវត្ថ សម្រាប់ដុតដើង ហើយក្រោកទទួលនូវជាត្រិនឹងចីវរ អើពើដោយទឹក ទាន់ បានធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយក្នុងការងូត បានធ្វើសេចក្តីទូល់ទ្វាយក្នុង បបរនឹងទាទនីយ:នឹងកត្តទៀត បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សេចក្តីប្រឹក្សាដូច្នេះ មានដល់ភិត្តទាំង ឡាយជាអាគន្លកនោះក្នុងពេលនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ពំឥទ្យាយ កិត្តជាម្ចាស់អាវាសនេះល្អណាស់ ធ្វើសេចក្ដីទូល់ទ្វាយក្នុង ការង្វ័ត ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបរនឹងខាទន័យ:នឹងកត្តទៀត ម្នាល អាវ៉ុសោទាំងឡាយ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយនំងសម្រេចការនៅ ក្នុងវាសក/គាមនេះឯង បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គ្រានោះឯង ពូកកិត្តជា អាគន្លកនោះសម្រេចការនៅក្នុងវាសកគ្រាមនោះ បព៌ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

យម្លេយក្រុត្តពេ ពស្សបគោត្តភិក្ខុវត្ថ

^ညနေးကေးလ်ိဳး (ယား၊ စားနံ၊ ဗေးလို မားဇန္န ကားငိုး ကို ကွိုင်္ငံမာ-កន្តិតាតិលមដោ សោ ខដំខ្យស្បន្ទោ យេខ៌មេ តោខដ អប្បកានញាលោ នោនាតំទេ តោចរោបកានញាលោ ឧក្កាំ စာ ဖော်ကျေးလမှ ယားသီး ရမ္မာကို ကားရုံးစားနွာ ဗ မဂုလ္ဂျား နမအာဓာ ယန္ၾကားမ်ား ေ ရလ္နုန္ကာ အ-ឋយ្យំ យកកុយា ទានន័យេ ភត្តស្មឺ សោ ទោ អមាំ ភន្តេ ေ ဒုန္ဘုန္ကို ၾကားမ်ိဳး ယာန္နယ္ စာဧစီးယ အနွည့္ရွိ អ៥ ទោ គេអំ ភន្លេ អាកន្តភានំ ភិត្តនំ វិតឧ មោស បុច្ចេ ទ្វាយំ អាវុសោ អាវាសំតោ ភិត្តា នហានេ ទុស្ស-က္ကံ ကႏၵာအီ ရည္ခ်ုက္ကံဗီ ကႏၵာအီ ယာခုယာ စာဒုဒီးယ ႒န္စည္ ေလာအာအာဏ် ေရေလးက်က္ကံ ေအးအခံ ေယာက္ခဏာ ទានន័យ កត្តអ្មំ នុដ្ឋោនានាយ៍ អាវុសោ អាវាសំគោ ភិត្ត មាន មយំ អាវុសោ នមំ អាវាសំតាំ ភិត្តំ ខុត្តិ-ទាមាន៍ អ៥ទោ នោ ភន្លេ អាកន្លុកា ភិក្ខុ សន្និចនិត្វា မ်ိဳ ၿခန္မာက်င္စံ ဗုံးေစာ ခွံ မာင္စီးေလာက္လက္ရွိ ကေးကမ်ိဳ နမ္မာ့က္က်င်္ပို ကေးကမ်ိဳ ဟာကိုဟာ စာနစီးယ ភត្តស៊ី សោនាន៍ តំ ន ទស្វត្ត៌ តារោស៍

ବ୍ୟ ସ

ចម្បើយក្រ្តូន្លុក: រឿងកស្សូបគោត្ត

សេចក្តីត្រិះរិះនេះមានដល់ខ្ញុំព្រះអង្គថា ការលំចាតដោយអាគន្តកកិច្ចរបស់ មាគន្លកកិក្ខពំងនេះក៏សូចរមាច់ទៅហើយ ឥឡូវកិត្ខពំងទ្យាយដែលមិន ក្សាល់ទីគោចដៅ(ថ្ងៃ(កូតីនោះកំបានស្គាល់ហើយ ការធ្វើសេចក្ខ័ទ្ល ទ្វាយក្នុង ត្រកូលនៃបុគ្គលដទៃអស់មួយជីវិតជាការកម្រពេកណាស់ ម្យ៉ាន ទៀតការសូមក៏មិនជាទីគាប់ចិត្តដល់មនុស្សទាំងឡាយទ្បើយ បើដូច្នោះគូរូ តែអាត្មាអញលែងធ្វើសេចក្តី១ូល១ាយក្នុងបបរនឹង ១ាទន័យ: នឹងកត្តទៀត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គនោះលែងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុងបបវទីផ **ទាទខ័យ:នឹងកត្តទៀត បត់ត្រព្រះអង្គដ៍** ចំរើន ក្នុងពេលនោះ កិត្តជាអា. គន្លកទាំងនោះចាន $\left(v_{\mathcal{T}} \right)$ គ្នាដូច្នេះថា មាលអាវ៉ិសោទាំងឲ្យយ គីដើមភិត្ត **៣ ម្ចាស់អៈវាសនេះធ្វើសេចក្តី ខ្វល់ខ្វាយក្នុង**ការងួត ធ្វើសេចក្តី ខ្លល់ខ្វាយក្នុង vvisឹងទាទន័យ:នឹងកត្តទៀត ឥឡូវកិត្តនោះលែងឆ្នោសបត្តទូលទ្វាយ កងបបវន៍ងទាទន័យ:នឹងកត្តហើយ ម្នាលអាវ៉ុសោទាំង ឲ្យយ តទុវ ភិត្តជាម្ចាស់អាវ៉ាសនេះកាចណាស់ ម្នាលអាវ៉ិសោទាំងឲ្យាយ បើដូវចោះ មានតែយើងទាំងទ្បាយនឹងលើកវត្តកិត្តជាម្ចាស់អាវាសនេះ បពិត្រព្រះអង្គ ដំចំអើន លំដាប់នោះ ពួកកិត្តជាអាគន្តកនោះ ប្រជុំស្គារ ហើយនិយាយពាក្យ នេះនំង៍ ខ្ញុំ ពែះអង្គថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ពីដើមអ្នកធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការ ង្វត ធ្វើសេចក្តីទូលទ្វាយក្នុងបបវន៌ងទាទន័យ:នឹងកត្ត ឥឡាវអ្នកលែងធ្វើ

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

យាកុយា ទានន័យ កត្តស្មុំ អាបន្តឺ គ្នំ អាវ៉ុសោ អាបញ្ញោ បសេ្បតំ អាចត្តិភ្នំ ឧត្តំ មេ អាវុសោ អាចត្តំ យមហំ បស្សេយន្ត្រំ អ៩ទោ តេ ភន្តេ អាកន្តុ ភា ភិត្តុ មំ **អាបត្តំ**-យា អនស្បនេ ខុត្តិ ខឹសុ តស្ប មយ្លំ កន្លេ ឯតឧហោស អហំ (ទា រ) នំ ន ជានាមិ អាចត្តិ វា រ) សា អនាមត្តិ 👌 អាមណ្តោ ខម្មិ៍ អនាមណ្ឌេ 👌 ឧត្តិត្តោ င်္ပ္က အင္ဒန္နားရွာ က စမ္နီးနားေက အင္ဒမ္နီးနားေက យ នៅខេ មុ មយ នៅខេ មុ សូនរាសេខ មុ មដឹរយ-បុច្ចេយ្យន្តំ តតោ អហំ ភកវា ភាកញ្ញម័ត៌ ។ អនា-ဗန္ဂ် ၿလာ နိုင္လာ အေမာင္စံ မဆဗုန္မာ စီ စီ မာပေးစား မင်္ခနိုးသော စာစ် စာစ် စာစ် မင်္ခနိုးသော မာစ် မောင်စီ မောင်စီမောင်စီ မောင်စီ မော តាម្នេន នុត្តិត្តោរ តាម្បែន អដ្ឋានរយោម តម្ង ត្វិតិត្នា

វិនយប៌ដក មហាវគ្គ

សេចក្តីទ្វល់ទ្វាយក្នុងបបរន៍ងទាទន័យ:នឹងកត្តហើយ ម្នាលអាវ៉ុសោ អ្នក ត្រវអាបត្តិហើយ អ្នកឃើញអាបត្តិប្តូទេ ១ំព្រះអង្គច្លើយថា ម្នាលអាវ៉ុសោ អាបត្តិដែល ខ្ញុំគប្ប៉ឈើញនោះមិនមានទេ បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពុក្ខកិត្ត ជាអាគន្លកនោះលើកវត្ត១ំព្រះអង្គ ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិកងកាលនោះ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំអើន ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញមិន ដឹងហេតុនេះថា នេះជាអាបត្តិថ្វមិនមែនជាអាបត្តិ ម្យ៉ាងទៀតអញត្រូវ អាបត្តិហើយឬមិនទាន់ត្រវទេ ម្យ៉ាងទៀតសង្ឃ (គួរ) លើកវត្តអញឬមិន (គូរ) លើកវត្តទេ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ឬមិនប្រកបដោយធម៌ទេ ដោយកម្មដ៏កម្រើក ឬមិនកម្រើកទេ ដោយកម្មគួរដល់ហេតុ ឬមិនគួរដល់ ហេតុទេ បើដូច្នោះមានតែអញគប្បីទៅកាន់ក្រឹងចម្បា ហើយក្រាមបង្គំឲូល ស្តរសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាង បតិត្រព្រះដ៏មានព្រះកាង (ពោះ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំព្រះអង្គមក ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត នេះជា អនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ អ្នកជាភិក្ខុដែលមិនត្រវអាបត្តិ អ្នកជាភិក្ខុ មិនតែវអាបត្តិ (អ្វីទេ)អ្នកជាកិត្តដែលសង្ឃមិនគរលើកវត្ត ជាកិត្តដែលសង្ឃ លើកវត្តមិនចានទេ អ្នកសង្ឃចានលើកវត្តហើយដោយកម្មមិនប្រកបដោយ ធម៌ ដោយកម្មជ័កម្រើក ដោយកម្មទំនគរូវតាមហេតុ េ មាលកិត្ត អ្នកចូរ

ចម្បេយត្រូត្តកេ អាតត្តកភិក្ខុវត្ថ

តន្លៅ វាសភភាមេ លិវាសំ តេខ្យេឆាំតំ ។ ៧វំ តន្លេតំ ទោ តាស្សបតោត្តោ ភិត្ត្ ភតវតោ បដិស្សណ៌ត្វា នុដ្ឋាយាសនា ភកវន្តំ អភិវាខេត្តា បឧត្តិណំ តាត្វា យេធ វាសកតាមោ គេធ បត្តាមំ ។ អដទោ តេសំ អាតត្ថភានំ ភំត្ថានំ អហុនៅ តាត្តាខ្ញុំ អហុ វិច្បដិសាភេ မကၤနား ကေ ကေ ကေ ကနာ ရက္ခန္ဒံ ကေ ကေ ន នេះ នេះ សុលន្ធំ យេ មយំ សុន្ធំ ភិត្តំ អនាមត្តំ-ကံ အခွည့် အကားလာ ရက္ခံစိမ္မာ စာန္ ဗမံ မာနုံးက ေချ် အခ္ဆာ အတား၏ မာန္စီးက မင္ဒယ် မင္ဒယ ေရးေနာ္ មាន ។ ១៩ ទោ នេ មានខ្លួញ និត្ត សេខាសនំ សំ. လားအေနာ့ ခန္မ ဆိုးမာနာယ ၊ ယခ ေခၚာ၊ အေ ခန္က ခ်ိဳ လု ទុបសន្តទិត្វា គត់ខ្ញុំ អភិវាខេត្តា វាតាមខ្ញុំ ខិសីឌឹស្ ។ អាចិណ្ណំ ទោ មនេន ពុន្ធាន់ ភតវន្តានំ អាកន្តតោហ៍ ភិត្តហ៍ សន្ធំ បដិសម្ពោននុំ ។ អថទោ ភកវា តេ ភិភ្នា រវននរោប តាថ្វុំ ភិត្តាវ ទមន័យ តាថ្វុំ

9 x y

បម្បេយប្រក្ខន្ធពះ រឿងអាគន្តពភិត្

ទៅសម្រេចការនៅក្នុងវាសភគ្រាមនោះវិញចុះ ។ ភិក្ខុឈ្មោះតស្យូបគោត្ត ទទុលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ហើយក៏ក្រោកចាតាពាសនៈ ថ្វាយបង្ខំព្រះមានព្រះកាគ ធ្វើ ប្រទុក្សិណហើយចៀសចេញទៅកាន់វាសុក(គ្នាមនោះ ។ ក្នុងលំដាប់ នោះ ពូកកិត្តជាអាគន្តកនោះកើតសេចក្តីវង្វៀ.បក្តៅ(កហាយថា មិន មែនជាលាករបស់យើងហើយ យើងឈ្មោះថាឥតលាកហើយ អត្តភាព ជាមនុស្សយើងបានដោយក្រ មិនមែនយើងបានដោយងាយទេ (ព្រោះ) យើងលើកវត្តភិក្ខុបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តិ ដោយឥតរឿងឥតហេតុ ម្នាល **អាវុសោ ពាំង ឲ្យ យ** មើដ្ត ចោះមានតែយើង ពាំង ឲ្យ យនឹង ទៅ (ក្នុងចម្បា ហើយសំដែងនូវទោសតាមទោស ក្នុងសំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ J (គានោះឯង ពុកកិត្តជាគាតន្តកនោះកំរៀបចំឲុកដាក់សេនាសនៈហើយ កាន់យកបាត្រនឹងចីវរបៀសចេញទៅកាន់ក្រង់ចម្បា ចូលទៅគាល់ត្រះ ដ៏មានព្រះភាគឯក្រឹងចម្បាដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ ថ្វាយបង្គំ [ពះដ៏មាន [ពះភាគហើយអង្គយនៅក្នុងទីដ៏សមគុរ ។ សេចក្តី រីករាយនឹងភិត្តដាអាគន្លកនេះដាប្រពៃណីរបស់ព្រះពុទ្ធ **ទាំង ឡាយមាន** ព្រះភាគ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនេះ ន៍ឪពុកកិត្តនោះថា ម្នាលកិត្តពាំឪឲ្យយ អ្នកទាំឪឲ្យយអាចអត់ (ទា

វិនយប់ដំពេ មហាវត្តោ

យាបន័យ ភាទ្វិត្ត អទ្យុភាំលម ៩េន អន្ទានំ អាកតា តុតោ ខ តុទ្ធេ គិត្តា អាកច្ចថាតំ ។ ១មន័យ ພອ ແລງຄຸທາສາ ແລະ ແລະ ເພື່ອເມັນ ແລະ ពនេ្ត អន្ទាន់ អាកនា អត្ថិ ភនេ្ត តាសីសុ ៨១១នេ-សុ វាសភតាទោ នាម តតោ មយំ ភកវា ភាកញ-មាត៌ ។ តុទ្លេភ័ក្ខាឋ អាវាសិកាំ ភិក្ខាំ ឧក្ខាំមិត្តាតំ ។ ឃុំ កន្លេធ ។ ភាំស្ទ័ ភិក្ខុឋ វត្ថុស្ទ័ ភាំស្ម័⁽⁶⁾ ភាពណតិ ។ អន្តៃស្មឹ ភកវា អតារលោត ។ វិតហើ ពុន្ទោ ភកវា អននុញ្ញវិតាំ ភិត្តាឋ អននុលោមិតាំ អប្បឌិរូទំ អស្រ-မေလးကိံ ၾကာ႐ိုယ် ၾကားလာယ် ကောင် ဟို အမ ရုန္က မာယဗုန်က လုန္နံ ခ်ိန္နံ မကဗန္ဂီကံ မာန္ဂလ္နီ ១ ឪ. បោត្តកេ អយំ បាឋៅ ន ហោតិ ។

ويا

វិនយបិងក មហាវត្

សេចក្តីទុក្ខជានឬទេ អាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រ(ព័ត្តទៅថ្មានឬទេ Ħñ **ពំឥ**ឲ្យយមកកាន់ផ្លូវតាយដោយការមិនលំបាកទេឬ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ អ្នក ទាំង ឲ្យយមកអំពីទីណា ។ ពុកកិត្ត ទាំងនោះ (កាបបង្ខំ ម្យ៉ាងទេត ទូលថា បពិត្រិព្រះដ៏មានព្រះកាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអាចអត់(ទំាជាន បពិត្រៃព្រះ មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គមាចញាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅបាន บติ/ ล ម្យ៉ាងទៀត យើងខ្ញុំទាំង ឡាយមកកាន់ផ្ទុវត្វាយដោយ (ตะหฐุธิอเกีร បព៌ត្រ៍ព្រះអង្គដ៍ចំរើន មាន (សុកមួយ ឈ្មោះវាសត: នៅក្នុងកាសីជនបទ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ យើងខ្ញុំទាំងទ្បាយ មកអំព័ ស្រុកឈ្មោះវាសកៈនោះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ អ្នកទាំងឲ្យយលើកវត្តភិត្តជាចៅអាវាស មែនឬ ។ ពុក្ខភិត្តកាបបង្គំឲ្យ ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ។ ព្រះអង្គ (នុវត្រាសថា ម្នាលកិត្ត ពំងឲ្យ យ អ្នកទាំងទ្បាយលើកវត្ត (ពាះវត្តដូចប្តេច (ពោះហេតុដូចម្តេច ។ ពួកកិត្ត កាបបង្គំទួលថា <u> ខ្ញុំត្រះអង</u>្គទាំងទ្បាយលើក ๆ (ถะตุดุษาร(ถะการ(ดร์ลิะเส)เซปา វត្តដោយគ្មានវត្ត គ្មានហេតុទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ការនេះមិនសមគរូវ មិនទំនង មិន ត្រវបែប មិនមែន មិនគប្បី មិន តែវៃធ្វើទេ មាលមោយបុរសទាំង ឡាយ ជារបស់សមណៈ **អកទាំងទ្យាយ** មិនគួរនឹងលើកវត្តភិត្តដ៏ស្អាតគានអាបត្តិ ដោយគានវត អភារលោ ខុត្ត៌ចំស្បូ៩ ខេតំ ទោយខុរិសា អខ្យ-សន្លានំ 🖞 ខសានាយ ។ ខេ ។ វិករហិត្វា ជម្មុំ កេដំ តាត្វា ភិត្ត អាមន្តេសំ ន ភិត្តា៥ សុន្តោ ភិត្តា អនា-ဗန္ဂ်ိဳးကာ မာန္ဂန္မီ မကားလာ ဒုန္ဂ်ိဳဗီးးစ္မာ လာ ဒုန္ဂ်ိ-បេយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តាដស្អាតិ ។ អ៥លោ តេ ភិត្តា នុដ្ឋាយសេនា ៧ភាំសំ នុត្តរាសខ្ញុំ ភាំត្វា ភាកា តោ ဓားနေ ဆီးဆာ နိဗနီနာ အက်န္တိ ပါနာနက်ငံ မင္စုယာ នោ ភន្លេ អនុក្តមា យដាពាលេ យដាមុន្បេ យដា-អកុសលេ យេ មយំ សុន្ធំ ភិត្តុំ អនាបត្តិតំ អវត្តុស្មី អភារាណ «ភ្លុំ ខ័ម្លា តេសំ នោ កន្លេ ភកវា អទ្វយំ អច្ចូយតោ ខដិត្តណាតុ អាយតំ សំវោហាតំ ។ តត្ប តុទ្ធេ ភិត្តាវ អន្ទលោ អន្ទុក្តមា យ៩វាពាលេ យ៩វា-មូន្បេ យថាអតាសលេ យេ តុទ្វេ សុទ្ធំ ភិត្តុំ អនាខត្តិកំ မာန္ကမ္ မၾကားလာ ရက္ပ်ံစံနွာ ယးစာ ေ ေ ေ ေ ေ ေ အိဳက္အာ့ဟံ မင္ခယ္၊ ေရာင္နာ္က ယ ေရာင္ရာမွဳ ပ ဆီ က က ဗ ေ

ចម្បើយ្យក្នូនូវេត អាតន្តពភិក្ខុវត្ថុ

ចម្ងេយត្រូន្ធកះ រឿងអាគន្តកភិក្ខុ

គ្មានហេតុទេ ម្នាលមោឃបុវសទាំងទ្បាយ ការនេះនាំមិនឲ្យដែះថ្វាដល់ ពូកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្ងា ។ ហេ ។ ទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីក-ថារួច ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំងទ្បាយមកថា ម្នាលភិត្តទាំឥទ្យាយ กิกษิธ(ลง លើកវត្តភិត្តដ៍បរិសុទ្ធគានអាបត្ត៍ដោយគ្មានវត្តគានហេតុទេ ភត្តិណា លេក ត្តៃ ភិត្តនោះ ត្រាមបត្តទុកដ ។ គ្រានោះ ពួកភិត្តនោះ កោកចាកអាសនៈ ហើយធ្វើសំពត់ទត្តរាសង្គៈលើស្មាទ្នាង ហើយ(កាបចុះទៀប(ពុះធុាទំព័ង ទ្យាយនៃ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគដោយ សិវសា េហិយទុលតា_{ក់}ព្រះទេំង[|]តះ ส์ยาร(ตะกาลชา ชติโต(ตะหลุสังช์เรือ យើងខ្ញុំទាំងទ្បាយ[តវទោស (ត្រោះជាបុគ្គលពាលយ៉ាងណា ជាបុគ្គលវង្វេងយ៉ាងណា ជាបុគ្គលមិន ធ្វាសយ[៉]ងណា (ដោយហេតុ) យើងខ្ញុំពំងឲ្យាយ:លើកវត្តកិត្តដ៏ស្អាត មិនមានអាបត្តិដោយគ្មានវត្តគ្មានហេតុ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដំ មាន[ពះកាគទទួលអត់ទោសតាមទោសនៃយើងខ្ញុំទាំងទ្បាយដើម្បីស[ងម តទៅ ។ (ពះអង្គខែន័(តាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយត្រូវ ទោស (តោះជាមុគ្គលតាល ជាបុគ្គលវង្វេង ជាបុគ្គលមិនត្វាសយ¹ងណា (ដោយហេតុ) អ្នកទាំងទ្បាយបានលើកវត្តភិត្តដ៏ស្អាតមិនមានអាបត្តិដោយ មាលកិត្តទាំងឡាយ កាលណា បើអ្នកទាំងឡាយ លើញទោសតាមទោសហើយចូរធ្វើតថ (សំដែន) នូវទោសតាមធម៌ចុះ

រិនយរជំពោ មហាវិក្តោ

តំ វៅ មយំ ខដំក្តណាម វូឡាំ ហេសា ភិក្តាវ អាំយស្បូ វិនយេ យោ អទូយំ អទូយតោ និស្វា យថាជម្នំ មឌិតារោត៌ អាយតំ សំអំ អាមដូតតំ ។ (၂၀၀) အေန ကော အေနာ ကော အေနာ (၇၀၄) វវរុទាន៍ តម្មានំ ការេន្តំ អនម្មេន វត្តតម្ម^(®) ការេន្តំ မ္ကားအဆိုက္ရန္က ဆိုက္ျပင္က (၅) အေပၚအ အဆို အျပင္ရန္က အျပင္က ខម្មប្បដិរូបតោធ ក្តេតាម្នំ ការរាធ្នំ ឧឬប្បដិរូបតោធ ស-<u> ဗက္ဂက</u>ဋံ ကျကင္ရွိ ပါးကာဗ်ဳ ပါကံ ရက္ခ်ဳံဗနီ ပါးကာဗ်ဳ ၊ နွ ទុក្ខិចតិ ឯកោមិ សម្ពូហុលេ ទុក្ខិចតិ ឯកោមិ សង្ឃ័ ឧញ្ចឹបតំ ខ្វេច ៧៣ ឧញ្ចំបន្តំ ខ្វេច ខ្វេ ឧត្ថិបន្តំ ខ្វេច សទ្ធហុលេ ឧត្តិបត្តិ ខ្វេចិ សន្ស័ ឧត្តិបត្តិ សទ្ធហុ-လာဗ် ႀကံ ဒုက္ခံဗန္ဂ် လမ္မာ့ဟုလာဗ် ၊ နွ ဒုက္ခံဗန္ဂ် សទ្ធហុលាខ៍ សទ្ធហុលេ ឧត្ត៌ខន្តំ សទ្ធហុលាខំ សដ្ឋ ឧត្តិបត្តិ សន្លៀមិ សន្សំ ឧត្តិបតិ ។ យេ តេ ភិត្តា បាលិយា ន សមេន្ត្ថី ។ តត្ថ ហិ ចត្តារីមាន ភិក្ខុវេ ឧបោសថពម្មានិ អធម្មេន វត្តំ ឧបោស-ដកម្មន្ត្តទំពា បាល់ ទំស្សតំ ។

95'2

វិនយប៌ដក មហាវិត្ត

តថាគតទទួលអត់ទោសនោះរបស់អ្នកទាំងឡាយ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សេចក្តីពិតថា កិត្តណាឃើញទោសតាមទោសហើយធ្វើតបទោសនោះ តាមធមិ ដល់នូវសេចក្តីស នែមតទៅ នេះជាសេចក្តីចំរើនរបស់កិត្តនោះ អ្នកជូអរិយវិន័យ ។

(๘ ๑) พยับเราะ วิธี ริ ริ ริ ริ ริ มี ยา บเรา ริ มี โกล์ อยุกเมื ร ย ពំនឲ្យយមានសភាពយ[៉]ងនេះ គឺធ្វើកម្មជាព្លុកឲ្រមពំងមិនប្រកបដោយ ធម៌ខ្វះ ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ខ្វះ ធ្វើកម្មជាពួកតែប្រកប ដោយធម៌ទុះ ធ្វើកម្មជាពូកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌បូមទុះ ធ្វើកម្មព្រម *ព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌បូម ១៖ ភិត្តមួយ រូប លើកវត្តភិត្តមួយ រូបក៍*មាន ลิุธยุญาณีสารลิลิุธีที่มาก็อาธารีการแก้ เกิรลิลิร์ เบื้องการอาราย ភិត្តមួយរបល់កវត្តសង្ឃត៍មាន ភិត្តពីវរុបលើកវត្តភិត្តមួយរូបក៏មាន ភិត្តពីវ รุบเพิกปลุริลิตที่รุบพิษาร ลิลูตรีรุบเพิศปลุริลิตรี រូបលើកវត្តសង្ឃក៏មាន ភិត្ត បើនរូបលើកវត្តភិត្តមួយរូបក៏មាន ភិត្ត ប្រើនរូប លើកវត្តភិត្តពីររូបក៏មាន ភិត្តប្រើនរូបលើកវត្តភិត្តប្រើនរូបក៏មាន ភិត្តប្រើន រូបលេកវត្តសង្ឃក៍មាន សង្ឃលើកវត្តសង្ឃក៍មាន ។ កិត្តទាំងទ្បាយណា

မျက္ခ်င္မ်ား ရက္ေဆာင္စာ အနိုင္ခံ က លទ ចប្បាយំ ភិត្តា ឃុះចារិ តាម្នារិ តាវិស្បត្តិ អពាម្ន-នវត្តតាម្មុំ ការិស្មន្តំ ។ បេ ។ សង្ខោទ័សង្ខ័ ទុទ្ធ៌ប៊ីសុរ្ម-ត័ត៌ ។ អ៩ទោ តេ ភិក្ត្ ភកវាតា ឯតមត្ត អារោប-សុំ ។ សថ្ងំ ភាំរ ភិត្តាវេ ខម្យាយំ ភិត្តា ៧វរូចានំ តេឡានំ កហេដ្តំ អនាធេន វត្តភាញំ ភាហេដ្តំ រា នេ រា សាម៉្យាឆ្ ณล์ ู่ จุรู้ ซลีลี ๆ . บรุ่ หลุกล์ ๆ รีลรย์ คุเลา หลุก ។ បេ ។ វិករហិត្វា ជញ្ជី កេដំ ភេត្វា ភិត្ត អាមន្លេសំ ។ ខេត្ត ម្នំតាង ខ្នែតក្តុំ បត្តកំ ខា ឧរម្មានម (៩៦) ការហ្វាញ រងឌាតើច នេ មួយព្រមជាង ៤ ហ្វាហ្វាយ ຂອ ແພງ ເພື່ອ ສະສະຊຸດ ເຊັ່ນ ເພີ່ມ ເພີ່ມ ເພີ່ມ ເ ນ ຜູ້ສຳ ເຊິ່ງ ເຊິ່ງ ເຊິ່ງ ເພື່ອ ເພື່ອ ເພື່ອ ເ

ចម្បេយត្រូត្វកេ ឧក្ខេមន័យកម្មាកម្មកថា

ចម្បេយ្យក្នន្ធូព ឧក្ខេមន័យកម្ម ន័យាយអំពីកម្មនំងមិនមែនកម្ម

មានសេចក្តីជ្រាជ្ញាតិច ។ បេ ។ កិត្តទាំងទ្បាយនោះពោលទោស តិះ-ដៀល បន្តរបង្គាប់ថា ភិត្តក្នុង \int_{a}^{a} តែងចម្បាមនគរួន ន៍ឆ្កើតម្នុំភំងឡាយមាន **សភា**ពយ^{៉ា}ងនេះ នឹងធ្វើកម្មជាព្លូកព្រមទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តសង្ឃត៌មាន ។ โลงเราะ ดูกลิธุเธาะโกบชน์ดูญเพชลู้ $\dot{s}_{,i}^{\dagger}$ ះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ព្ទុំថាពួកកិត្តកុង ក្រងចម្បាធ្វើកម្មទាំងទ្បាយមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺធ្វើកម្ម ជាពួកព្រមទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តសង្ឃក៏មាន ពិតមែនឬ ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រជ់ពេះមេត្តា ប្រោស ពិត មែន ។ ត្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានត្រះកាគ ទ្រង់បន្ទោស ។ បេ ។ លុះទ្រង់ បន្ទោសហើយ (្រង់ធ្វើធម្ម័កថា រួចត្រាស់ ហៅភិត្ត ទាំង ឡាយមកថា ។ (ab) ម្នាលភិត្តពំងឡាយ បើកម្មជាព្លូកពំង៍មិន ប្រកបដោយធម៌ $ilde{\pi}$ ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ បើ កម្មព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌កំឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិន ត្រូវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិត្ថទាំងទ្យាយ បើកម្មជាព្លួកតែ ប្រកបដោយធម៌ កំ ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម កិត្តមិនត្រវធ្វើ េ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ

រក្តតាម្នុំ អតាម្នុំ ឧ ច តាណើយ ។ ឧម្មប្បដំរុបតោឧ ខេ ភំក្តាឋ សមក្តកាម្ម អកាម្ម ឧ ខ ការណ័យ ។ រាកោម ມ ສໍ ຊຸສູ້ຍ ສໍ ສຸສຸຍູ່ ລ ຍ ສາເພັ້ ພໍ ມເສາ ຍໍ້ ទ្ធេ ឧត្តិបតិ អតាម្នំ ឧ ខ ការណ័យ ។ រាកោចំ សម្គួញលេ ឧត្តិចន៍ អតាម្មុំ ឧ ខ តារណ័យ ។ ឯកោម សន័្យ ខុត្តិបត៌ អកាម្មំ ជ ច ការណ៍យំ ។ ខ្វេចំ ឯកាំ ឧត្តិមត្ត អកាម្ម ឧ ខ ការណ៍យំ ។ ខ្វេម ខ្វេ ឧត្តា-បត្តំ អតាម្មំ ជ ៥ តារណីយំ ។ ខ្វេចំ សម្គូហុលេ ឧត្តិមត្តិ អតាម្មុំ ឧ ខ តារណ៍យំ ។ ទ្រេម សង្ឃំ ឧត្តិ-ၓၷ္ရွိ ၾကာမ္<mark>မွိ ၈ ေကးက်ာဏ် ၅ လမ္</mark>ဓာရာလာဗ်ီ ႀကိ នុត្តិបន្តំ អកម្ម<mark>័ ឧ ខ ការណ័យ</mark> ។ សម្ពុហុល ខំ ខ្មេ នុត្តិមត្តំ អកាម្មុំ ឧ ខ ការណ័យ ។ សម្តូហុលមិ សទ្ធហុលេ ឧត្តិបន្តិ អតាម្នំ ជ ច ការណ៍យំ ។ សម្តូហុលាចំ សង្ឃ័ ខុត្ត្តិមន្ត្តំ អតាម្មុំ ន ខ តារណ៍យំ ។ សរេត្យបំ សន្សំ ឧត្តិបតិ អតាម្មំ ឧ ខ គារណ៍យំ ។

វិនយចិដិកេ មហាវក្តោ

វិនយចិដក ចញាវត្ត

លើកម្មជាពូកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម កិត្តមិន ត្រវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ចើកម្មព្រម ព្រៀងគ្នាតែប្រកបដោយធម៌ ប្ទ កំឈ្មោះថាមិនមែនជាតម្ម ភិត្តមិន ត្រាំធ្វើទេ ។ ភិត្តមួយរបលើកវត្ត ភ៌ក្ខុមួយរូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាចិនមែនជាកម្ម ភិក្ខុមិនត្រវ៉ាធ្វើទេ ភិក្ខុមួយរូបលើក វត្តភិត្តពីវរូបភ្លំ ក៏ឈ្មោះថាមិនថែនជាកម្ម ភិត្តមិនត្រវធ្វើទេ ។ ភិត្តមួយ រូបលើកវត្តភិត្ត ប្រើនរូបភ្លំ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិត្តមិន ត្រវធ្វើទេ ។ ភិត្តមួយប្រលើកវត្តសង្ឃ័ត្ត កំឈ្មោះថាមិនមែនជាតម្ម ភិត្តមិនត្រវៃធ្វើ ទេ ។ តិត្តពីរប្រលើកវត្តភិត្តមួយប្រក្ត័ កំឈ្មោះថាមិនមែនជាតម្ម ភិត្តមិនត្រវធ្វើ ទេ ។ ភិត្តព័ររូបលើកវត្តភិត្តពីររូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិត្តមិន ត្រវធ្វើទេ ។ ភិត្តពីរប្រលើកវត្តភិត្ថុ (ប៊ីនវូបក្ដី កំឈ្មេះថាមិនមែនជាកម្ម តិត្តមិន ត្រៃផ្ទៃទេ ។ កិត្តពីររូបលើកវត្តសង្ឃ័ត្តី កំឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិត្តមិនត្រវធ្វើទេ ។ ភិត្ថុ ប្រើនរូបលើកវត្តចំពោះភិត្តមួយរូបក្ដី ក៏ឈ្មោះថា មិនមែនជាកម្ម កិត្តមិនត្រវៃឆ្នើទេ ។ កិត្តប្រើនរូបលើកវត្តកិត្តពីវរូបក្តី ក ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម ភិត្តមិនត្រូវធ្វើនេ ។ ភិត្តប្រើនរូបលើកវត្តភិត្តប្រើន រូបក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម កិត្តមិន ត្រូវធ្វើទេ ។ កិត្ត ប្រើនរូបលើក វត្តសង្ឃត្តី កំឈ្មោះថាមិនមែនជាតម្ម ភិត្តមិនត្រវៃធ្វើទេ ។ សង្ឃលើកវត្ត សង្ឃក្តី ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាតម្ម ភិត្តមិន ត្រូវឆ្កើរ ៗ

(៤៣) ខត្តារីមាន ភិត្តាវេ កេម្មាន អនម្មេន ក្រុ စ္မမ္းအ မွ်းကုန္က စမ္မာအ မွ်းကုန္ကမေၾ စမ္မာအမ မွ်းက សមត្តតាថ្នំ ។ តត្រៃ ភិត្តាវ យន៌នំ(*) អនារម្មលាក្ត-តាម្ម ៩៥ ភិក្ខុឋ តាម្ម អនម្មត្លា វត្តតា តាប្ប អដ្ឋានាហេ តាម្មុំ អធុញ្ញាតំ ។ តន្រ្ត ភិក្ខាវ យនិនំ អនាម្មេ សមក្ត-តាម្នំ ៩នំ ភិត្តាប តាម្នំ អជម្នត្តា តាប្បំអដ្ឋាណបោំ ជ ភិត្តូវ វវររបំ កម្មំ កាតពុំ ជ ច មយា វវររបំ កម្មំ မင်္ခဏာဆွဲ ၈ ဆွေ မွ အနွား က အနွင့် စားရောင်း နိုင်္ခနား ကို အနွား က အနွား အနွား က အနွား အနွား အနွား အနွား အနွာ ខំ តម្មំ តាតព្ំ ជ ជ មហា រៅរុម តម្មំ អនុញានំ ។ อ จ. เมษิร์ ๆ

បម្លេយត្រូនកំ ចតុក្មម្មកមា

ចម្បេយត្រូទូក នំ**យាយអំពីក**ម្ម ៤ យ៉ាង

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ឯកម្មនេះមាន៤ យ៉ាង គឺ កម្មជាពួក ตํล์ษิริโบลบเสาเพลษิ ๑ ลยุโตษเโตฺโลโลยิรโบลบเสาเพลษิ ๑ ลยฺ ជាពុកតែប្រកបដោយធម៌ ๑ កម្មព្រមព្រៀនទាំងប្រកបដោយធម៌ ๑ ฯ ម្នាលភិត្តទាំង ឲ្យយបណ្តាកម្មទាំង៤ យ៉ាង ទោះ កម្មណា ជាពួកទាំងមិន បែកបដោយធម៌ ម្នាលក់ក្តុទាំងឲ្យយកម្មនេះឯងជាកម្មកំវើក (១ូប) មិន គូរដល់ហេតុ ព្រោះជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាពុកជង ម្នាលភិក្ខុ ពំងឲ្យាយ កម្មមានសភាពយាងនេះភិត្តមិនត្រវៃធ្វើទេ កម្មមានសភាព យរ៉ងនេះតថាគតមិនចានអនុញាតទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ បណ្តាកម្ម ពំងឲ្យយនោះ កម្មណា ព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ មាលភិត្ត ព៌ងឲ្យយកម្មនេះជាកម្មកំរើក មិនគ្លូដល់ហេតុ ព្រោះថាកម្មនោះមិន ប្រកបដោយធម៌ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កម្មមានសភាពយា៉ងនេះ កិត្តមិន $\int_{a}^{a} h_{a} h_{a}$ ភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្តាកម្មទាំងទ្បាយនោះ កម្មណាជាពុកតែប្រកប ដោយធម៌ មាលភិត្តពំងឲ្យយកម្មនេះឯងជាកម្មកំរើក មិនគូរដល់ហេតុ *េត្រោះថាតម្មនោះជាពុក ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ កម្មមានសភាពយ*៉ឹងនេះកិត្ត មិន ត្រវធ្វើទេ កម្មមានសភាពយ៉ាងនេះតថាគតមិនចានអនុញាតទេ y

អតុសារនសមន្ត្រត្តិបិ បាហេ ។

កម្ម ភានឲ្យ វាវរូបញ្ មហា កម្ម អនុញានំ ។ នស្មា-តំហ កំតូវ វវរ្ទ័ កម្មំ ការិស្បាម យន៍នំ ជម្មេល សមក្តន៍ រារញ៍ វោ ភិត្តថ សិត្តិតពុន្តំ ។ က္ရာကို လာင္ကိုင္မအ သံဃားမၾ သမ က ေအး (၁၆) វាវរួទានំ តម្មានំ តារាន្តំ អនាមួន វត្តតាម្នំ តារោន្តំ អជម្មេធ សមត្តតាម្មុំ ការរាន្ត្តំ ជម្មេធ វត្តតាម្មុំ ការរាន្ត្ ະອຸບງະງບເສລ ເຮາຍູ້ ສະເກລີ ຂອບງະງບເຄາຍ សមត្តតាម្នំ តាពេន្តំ ញត្តិខែខ្នំខំ តាម្នំ តាពេន្តំ អ-ន<mark>ុស្សាវ</mark>នសម្បន្ន^(*) អនុស្សាវនវិចន្នំចំ កាញ់ ការាន្តំ ញត្តិសម្បន្នំ ញត្តិថៃន្នំបំ អនុស្សានវិបន្នំ ចំ នាញ់ តាពេន្តំ អញ្ញត្រាបំ ជម្នា តម្មុំ ការោត្តិ អញ្ញត្រាប<mark>ំ</mark>វិនយា

វិនយបិដិពេ មហាវិក្តោ

តត្រ ភិត្តា៥ យន៌ន៍ ជាម្មេល សមត្ថតាម្ម័ ឥនំ ភិត្តា៥

កម្មំ ជម្មត្តា សមក្តត្តា អកុច្យំ ឋានារាហំ ឯវរុចំ ភិក្ខាឋ

វិនយចិតិត មហាវត្ថ

ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ បណ្តាកម្មទាំងឲ្យាយនោះ កម្មណា ត្រម ត្រៀងទាំង បែកបដោយធម៌ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ កម្មនេះឯង ជាកម្មមិនកំរើក ជាកម្ម គូរូដល់ហេតុ (ពោះថាកម្មនោះប្រកបដោយធម៌ផង ពែមព្រៀងផង ម្នាល $\hat{r}_{\hat{q}}$ តំនទ្យាយ កម្មមានសភាពយ៉ាំងនេះ $\hat{r}_{\hat{q}}$ ត្រូវឆ្វើចុះ កម្មមានសភាព យ៉ាងនេះតថាគតក៏អនុញាត ។ ព្រោះហេតុដូចោះ មាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ អ្នកទាំងឲ្យាយត្រវសិក្សាក្នុងសាសនានេះថា យើងទាំងឲ្យាយនឹងធ្វើកម្ម មានសភាពយារីននេះ គឺកម្មព្រមព្រៀងគ្នាទាំងប្រកបដោយធម៌ មាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យ យេ អ្នកទាំងឲ្យ យត្រវសិក្សាដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ (៤៤) សម័យនោះឯង ពូកធព្វគ្គិយកិត្តធ្វើកម្មទាំងទ្យាយមាន សភាពយ៉ាងនេះ គឺ ធ្វើកម្មជាពុក្ខទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ខ្វះ ធ្វើកម្មព្រម-ព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ខ្វះ ធ្វើកម្មជាពុកតែប្រកបដោយធម៌ខ្វះ ធ្វើកម្ម ជាពុកតាំងប្រកបដោយធម៌បូម១ុះ ធ្វើកម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌ បូមខ្វះ ធ្វើកម្មវិបត្តិដោយញត្តិ តែបរិបុណ៌ដោយអនុស្សាវនាខ្វះ ធ្វើកម្មវិបត្តិ ដោយអនុស្សាវនា តែបរិបូណ៌ដោយញត្តិ១៖ ធ្វើកម្មវិបត្តដោយញត្តិនឹង វិបត្តិដោយអនុសព្វនា ខ្វះ ធ្វើកម្មខុសចាកធម៌ខ្វះ ធ្វើកម្មខុសចាកវិន័យខ្វះ

ចម្បេយត្រូត្ធកំ ជពុត្តិយកិត្តវត្ថុ អកម្មកថា

តម្នំ តហន្តំ អញ្ញត្រាបំ សត្ថុ សាសនា តម្នំ តហន្តំ បដ៍តុដ្តកត់បំ កម្មុំ កហរន្តំ អនម្ម៌កំ តុប្យំ អដ្ឋានា. រហំ ។ យេ តេ គិត្ត អច្បិទ្ធា ។ ចេ ។ តេ នុដ្ឋាយត្តំ န္နာကို ကာက္ကိုင္ရာ ဗက က် ဘဲက နွိပ္စၥက က်က္က រ)វទ្រាន តាម្មាន តារៃអង្គ អនម្មេន វត្តតាម្ម ត-်ာလျှင့် ၂ က ၂ က နော်ဆိုန်းဆို ဆန်ရ အားလျှင့် မဆန့်-តាំ តាុច្យំ អដ្ឋានាវមាន្តិ ។ អ៩ទោ តេ ភិក្តុ ភកវតោ ပါအမန္ဒိ မာကၢငားဆို ၅ လင္ဒို အိာ အိန္လာက အစ္ပ္ကိုယာ ភិត្ត ស់រូចាន តម្មាន តាពន្តំ អនម្មេន ក្តេតម្មំ តាហត្តំ ។ មេ។ បដ៌តាដូតាន់បំ តាម្មំ តាហត្តំ អជម្មំតាំ កុច្យំ អដ្ឋានាចាន្តិ ។ សច្ចំ កកកនំ ។ កែចោំ ရုန္မော အဆက္ ၈ စော စိုအားတိုန္မွာ ဆမ္မီ ေဆးရွာ အိုက္လွ អាមនេ្តសំ ។

១ ឩ ម្មំតាម ម្ម័តាក្ដា ហត្ថាតំ ១រ ឧម្មរជម (៦៦) ម្ម័តាម ម្ម័តាក្ដមហ វាក្ដាតំ ១រ ឧម្មរជម េ ឃំណែរកា

රංග

បម្បេយ្យក្ខន្ធព រឿងជព្វត្តិយភិក្ខុ និយាយអំពីធម្មជាតមិនមែនជាពម្ម

ធ្វើកម្មខុសចាកសត្តសាសនទុះ ធ្វើកម្មដែលព្រះពុទ្ធតិះដៀលហើយ ជាកម្ម មិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក មិនគុរដល់ហេតុខ្វះ ។ ពុកភិត្តណាមាន សេចក្តី (ជាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកកិត្តពំងនោះ ពោល ទោស តិះដៀល បន្តះ បង្គាប់ថា ពួកធព្វគ្គិយកិត្តមិនគួរនឹងធ្វើកម្មពំងឲ្យយមានសភាពយាំងនេះ គឺធ្វើកម្មជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌១៖ ។ បេ ។ ធ្វើកម្មដែល សោះ ตะกุฐ (คล่ละเส) เบเบีย สากษุษิร (ยกบเสาเบลย์ สากษุกเรีก สา កម្មមិនគូរដល់ហេតុទ្វះ ។ គ្រានោះ ពួកភិត្តនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ព្វថាពួកធព្វគ្គិយកិត្តធ្វើកម្មទាំងទ្យាយមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺធ្វើកម្មជាពួក ទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ទុះ ។ បេ ។ ធ្វើកម្មដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់តិះដៀល ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក ជាកម្មមិនគូរូដល់ហេតុ១្វះ ពិត មែនឬ ។ ពុកកិត្តក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ពិតមែន ។ ตะตุฐุธั๊ยารตะกาลโรร่ละเปิง ๆ เบ ๆ งุะ(ริร์ละเปิงเทีย [ន៨ ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំងទ្យា យមកថា J (៨៥) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ចើកម្មជាពួកទាំងទំនយកបដោយធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រវធ្វើទេ ។ ម្នាលកក្តទាំងទ្បាយ បើកម្ម

ព្រមព្រៀងតែមិនប្រកបដោយធម៌ កំឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិន

វិនយបិដពេ មហាវគ្គោ

ေ ေ ကေးလာိယ် ၅ ဆမ္ခေ ေ ေ ခ်က္စား၊ ဂ်င္လကမ္ခ် မကမ္ခ် ន ខ ការណ៍យំ។ ឧម្មប្បដំរូបកោន ចេ ភិក្ខាវៅក្តកាម្មំ អកម្ម ឧ ខ ការឈាយ ។ ឧម្មប្បដំរុបកោឧ ៤ ភិក្ខាវ လဗင္ဂကဋ္ဌိ ၾကဋ္ဌိ ေၾကးလာတဲ့ ၅ ဤ ဆို ဗင္ၾးက္န តំ ភ្លាវ តម្ម អនុស្សានសម្បន្នំ អតាម្មំ ឧ ខ ការណ៍យំ ។ អនុស្សាលាបន្ន ភិត្តាប់ កម្ម ញត្តិសម្បន្នំ អកម្ម ន ខ ការណ៍យំ ។ ញត្តាំខត្នញេ ភិក្តាវ កាម្ម អនុស្សា-វនវិបន្នំ អតាម្មុំ ឧ ខ តារណ៍យំ ។ អញ្ញត្រាបំ ភិក្ខុ-ပ ငး မွာ က မွှေ မ က မွှေ ေ ေ က လ ပ် ဖ မ က ကြ စ ភិត្តថ វិនយា តាម្នំ អតាម្នំ ន ច តារណ័យ ។ អញ-ត្រាច់ ភិត្តាវ សត្ត សាសនា តាម្មំ អតាម្មំ ន ខ តាវ-ឈ័យ ។ បដំកាដ្ឋកានំ ចេ ភិក្ខាប់ តាម្នំ អងម្មិតាំ តាប្យ អដ្ឋានរបៅ អកាម្មុំ ន ខ កាឈាយំ ។

វិនយបិដក មហាវត្

ត្រវធ្វើទេ ។ ថ្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ បើកម្មជាពុកតែប្រកបដោយធម៌ $\hat{\kappa}$ ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រាវឆ្កើទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ថើ កម្មជាពុកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រវធ្វើ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ចើកម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌បូម 81 ក៍ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រវធ្វើទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បើកម្មវិបត្ត ដោយញត្តិ តែបរិបូណ៌ដោយអនុស្សាវនា ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនដាកម្ម មិនត្រវធ្វើទេ ។ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ បើកម្មវិបត្តិដោយអនុស្សាវនា តែបរិបូណ៌ដោយញត្តិ ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រវ់ធ្វើទេ ej ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ បើកម្មវិបត្តដោយញត្តិផង វិបត្តដោយអនុស្សាវនាផង ក៏ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រាំធ្វើទេ ។ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ កម្មខុសចាភធម៌ក្តី កំឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រៃផ្ទៃទេ ។ ម្នាល កិត្តពំឥឡាយ កម្មទុសចាកវិន័យ កំណ្រោះថាមិនមែនជាកម្ម មិន ត្រវធ្វើទេ។ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ កម្មទុសហតសត្វសាសនៈ ក៏ឈ្មោះ ឋាមិនមែនជាកម្ម មិនត្រវ់ធ្វើទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើកម្មដែល ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់តិះដៀល ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក ដា កម្មមិនគរូដល់ហេតុ $\hat{\kappa}$ ឈ្មោះថាមិនមែនជាកម្ម មិន ត្រូវធ្វើ េ ។

ចម្បេយត្រូនកំ ជក្កម្មពថា

ម្មីតាងដំ ដំមាង អំពុតម្មាង អំពុម្មជាង (៤៦) សមាមរ៉ែង ទ្រូតាងកំ នាក្សាមរ៉ែង ទ្រួតក្នុង ស សមាមរំង ទ្រួតក្នុង នាកាមរ៉េង ទ្រួតក្នុង ស សមក្កាម ខ្មែតក្នុង នាកាមរំងំ ខេត្តតាម

(៤៧) ភាគមញ្ ភិក្ខាវ អជម្មតាម្ម ។ ញត្តិឧុត៌យេ င္ အီလူက ကုမ္မွ သကာယ ကုန္ရွိယာ ကုမ္မွ ကျက္ခ်ိဳ ၃ ទ តាម្នក់ខំ អនុស្សាវេតិ អងម្មតាម្នំ ។ ញុត្តិនុតិយេ ငေ နိဗ္ဗာဟ ကားမျှ နွိတ် ဤန္ဒီတ် ကမ္ခံ ကဟန်ာ ေင အမ္ခာင် မင်ကျားနှ မင်ခံမာန် ၁ သိန္ဒီဒီနားက ငေ ေး ဤန္ဂ်ဳိ ဗ၊ ဗေနာ် မားမွေးကမ္ " ဤန္ခ်ိန္ခန်းလ ေဖာက်ိဳက္အျပ ကျမွ နွိတ် ကမ္ဘာဂတတ် ကမ္ဘံ ကျားစို ေပး ဤရွိ ឋបេត៍ អនុម្មតាម្នំ ។ ញូន័បតុត្តោ ខេ កិត្តាវ តាម្នេ ပါ့အာဏ ဤန္စီတာ ကမ္ခံ ကာကနီ ဒ ေကမ္ခာပံ မဒု-လဂ္ဂဟန်ာ မင်္ဂေနာက္ဆို ၅ က ခိုင်ခရန္နော (၁) ခိုက္ရာပံ က (ဋ နှိတ် ရှန်တ် နိတ် ရှန်တ် ဖွေတ် ရှန်တ် ကဋံ កេរោត៌ ឧ ច កាម្មវាខំ អនុស្សាវត៍ អនម្មតាម្មុំ ។

បម្បយក្រូនក និយាយអំពីកម្ម ៦ យ៉ាង

(៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ កម្មនេះមាន៦យ៉ាង ឆ័កម្មមិនប្រកប ដោយធម៌ឲ កម្មជាពូក១ កម្មព្រមព្រៀង១ កម្មជាពូកទាំងប្រកប ដោយធម៌បូម១ កម្មព្រមព្រៀងតែប្រកបដោយធម៌បូម១ កម្មព្រមព្រៀង ទាំងប្រកបដោយធម៌ឲ ។

(៤៧) ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ កម្មមិនប្រកបដោយធម៌តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីវ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយ ញត្តិម្នង តែមិនសូត្រកម្មាចា ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌។ មាលភិក្ខ តំងឲ្យយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិពីរដង តែមិនសូត្រកម្មវាចា ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំង-ទ្យាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចា ្ត តែ មិនតាំងញត្តិ ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីរ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចាពីរ តែមិនតាំង ញត្តិ ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តពំងទ្យាយ បើកម្ម មានញត្តិជាគំរប់៤ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិទ្ធ តែមិនសុត្រកម្មវាចា ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ បើកម្មមាន ញត្តិជាតំរប់៤ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយញត្តិពីរក្តី ដោយញត្តិបីក្តី ដោយ ញត្តិបូនក្តី តែមិនសូត្រកម្មវាចា ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយជមិ 🤊

កេញខ្ញុំការោតិន ច ញុត្តិ៍ ឋបេតិ អនម្មតាម្នំ ។ ញុត្តិច-ရုံးနွာ ၊ ော်ကွား၊ က ေမွ နွီ တိ က မွ က တ တိ စိ တိ က မွ-វាចាហិ ខត្វហិ តាម្នាំពាហិ តាម្នំ តារោតិ ឧ ខ ញត្ត័ ឋ មេន៍ អនម្មតាម្មុំ ។ ឥនំ វុច្ខត៌ ភិភ្លាប់ អនម្មតាម្មុំ ។ (៥៥) ភាគមញ្ ភិក្ខាឋ វត្តតាម្នំ ។ ញត្តិនុត៌យេ ខេ ភិត្តាវ តាម្មេ យាវតំតា ភិត្ត តម្មបត្ត្រា តេ អនា-အခာ ၊ ဗာာန္ရွိ အအ္အားတာနံ အၾက္ အနားတားဆံုးမႈ-ទឹក្ខតា បដំក្តោសន្តិវត្តតម្នំ ។ ញន្តិឧុន៌យេ ខេ គំគ្នាឋ តាម្មេ យាវត៍កា ភិក្ខុ តាមួខ្យត្តា តេ អាកតា យោន្ត៌ ជន្លារហាន ពន្លោ អនាហដោ ហោឆិ សម្មុខិត្តនា បដំក្តោសត្តិ វត្តតាម្នំ ។ ញត្តិឧុត៌យេ ខេ គំគ្គាឋ កម្ម យាវន៍កា ភិក្ខុ កម្មប្បត្នា ទេ មានតា းကာန္ရွိ အန္အားတာငံ အးက္အာ မာမားေဆး ေၾာနီ ဆမ္ခံစိုက္မွနာ

វិនយបិដិតេ មហាវគ្គោ

វិនយប៌ដក មហាវត្ថ

ម្នាលកំត្តូ តំង ឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ ៤ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយ កម្មវាចា ๑ តែមិនតាំងញត្តិ ហៅថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ថ្នាលកិត្ត តំងឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់៤ (សង្ឃ) ធ្វើកម្មដោយកម្មវាចាពីក្តើ ដោយកម្មវាចាបីក្តី ដោយកម្មវាចាបូនក្តិ តែមិនជានតាំងញត្តិ ហៅថាកម្ម មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តតាំងឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅថាកម្ម មិនប្រកបដោយធម៌ ។

(៨ ៨) ម្នាលភិត្តទាំង ទ្បាយ កម្មជាពួក (នោះ) តើដូចម្តេច ។ ម្នាល ភិត្តទាំង ទ្បាយ បើកម្មមាន ញត្តិជា គំរប់ពីវ ភិត្តប៉ឺន ទ្យាយដែល គួរដល់ ទាំង ឲ្យាយ នោះមិន ទាន់មកជួបជុំគ្នាត្តី ធន្ធរបស់ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល គួរដល់ ធន្ធភិត្តភិទិន ជា នាំមកក្តី ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល មាន ក្នុង ទី ចំពោះ មុ ១ ក៏ហាម ឃាត់ កម្មក្តី ហៅ ថា កម្មជា ពួក ។ ម្នាលភិត្តទាំង ឲ្យាយ បើកម្មមាន ញត្តិជា គំរប់ពីវ ភិត្តប៉ឺន្មានរូបដែល គួរដល់ កម្ម ភិត្តទាំង ឲ្យាយ នោះ មកជួបជុំគ្នា ហើយ តែ ខេទ្ទរបស់ ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល គួរដល់ កម្ម ភិត្តទាំង ឲ្យាយនោះ មកជួបជុំគ្នា ហើយ តែ ខេទ្ទរបស់ ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល គួរដល់ ខេទ្ទភិត្តភិត្តទាំង ឲ្យាយនោះ មកជួបជុំគ្នា ហើយ តែ ខេទ្ធរបស់ ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល គួរដល់ ខេទ្ទភិត្តភិទាំង ឲ្យាយនោះ មក ចួបជុំ គ្នា ហើយ តែ ខេទ្ធរបស់ ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល គួរដល់ ទេទ្ទភិត្តភិត្តទាំង ទាយនៅ កិត្ត ភិត្តទាំង -ទ្យាយដែល មាន ក្នុងទី ចំពោះ មុ ១ កំហាម ឃាត់ ក្តី ហៅ ថា កម្មជា ពួក ។ ម្នាលភិត្តទាំង ឲ្យាយ បើកម្មមាន ញត្តិជា គំរប់ពីវ ភិត្តដែល គួរដល់ កម្ម ទាំង ប៉ឺនាន ភិត្តទាំង នោះ ក៏មកជួបជុំគ្នា ហើយក្តី ធន្ធរបស់ភិត្តទាំង ឲ្យាយដែល គួរដល់ ខេទ្ទភិត្តកំ ជា នោះ ភិទ្ធ តែ ត្រូវ តែ ជាត្តទាំង ទាយដែល មាន ក្នុងទី ចំពោះ មុ ១

បដំក្តោសភ្នំ វត្តតម្អំ ។ ញត្តិខត្តត្នេ ៤ គំគ្នាឋ តម្មេ ហាវត៌តា ភិក្ត្ កម្មប្បត្តា ទេ អលកតា ញេន្តំ នន្តារបាន នន្ទោ អនាមាដោ ហោតំ សម្ម-စိဳအ္ခရာ ဗင်္ဂါက္ကာလင္ဖို ဒုဂ္ဂကမ္ခံ ၁ ၅ နွာ့ံေနးနေ ငေ ភិត្តាវ តាម្ម ហៅតិតា ភិត្តា តម្មប្បត្នា តេ អាកតា ကာဖို့ အစ္အားစာနံ အဖွော မလာစားရာ ကားနံ လမ္န-စိဳភ្គា ខដំណោសន្ដិ វត្តតម្មំ ។ ញត្តិខត្តត្ដេ ខេ ភិត្តា៥ តម្មេ យាវត៌កា ភិត្តា តម្មប្បត្ថា តេ អាកតា ၊ေတာင္ရွိ စက္အားတာငံ စက္အေ မာမာ၊ ေကာင္စံ လမ္နစိုန္ပ္ပ္စံရ បដំក្តោសន្តំ ក្តេតាម្មុំ ។ ៩៩ រុទ្ធតំ ភិត្តាវ វត្តតាម្មុំ ។ (៤៩) ភាគមញ្ច ភិភ្លាះ សមក្កកម្មំ ។ ញត្តិខុត៌-យ ខេ ភិត្តាវ តាម្ម យាវតំតា ភិត្តា តម្មប្បត្តា តេ မာအရာ ၊တာင္ရွိ ဆင္ဖားတာငံ ဆင္ဖာ မာတးဆံ ၊တာနာ

បម្បេយ្យក្នុន្ធកំ ជក្កម្មកថា

ចម្បេយក្រុទ្ធក: និយាយអំពីកម្ម ៦ យ៉ាំង

ក៏ហាមឃាត់កម្ម ហៅថាកម្មជាពុក ។ ម្នាលកិត្តពាំង ណួយ បើកម្ម មានញត្តិជាគំរប់៤ ភិក្ខុដែលគូរដល់កម្មទាំងប៉ឺនាន ភិក្ខុទាំងនោះកំមិន ជានមកដួបជុំគ្នាក្ដី ធន្ទ: របស់ភិក្ខុទាំង ឡាយដែលគូរដល់ធន្ទ: ភិក្ខុមិនបាន នាំមកក្តី ភិក្ខុទាំង ទ្បាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅឋាភម្មជាពួក ។ មាលកិត្តពាំង ឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំបេ ៤ កិត្តដែលគូ រដល់កម្មទាំងប៉ឺនាន កិត្តទាំងនោះកំបានមកដូបជុំគ្នាហើយ តែ នន្ទ: របស់ភិត្ខដែលគរូដល់នន្ទ:ភិត្ខុមិនបាននាំមក កិត្ខទាំង ឲ្យយដែលមា**ន** ក្នុង ទីចំពោះមុខ ក៏ហាមឃាន់កម្មភ្លឺ ហៅថាកម្មជាពួក ។ ម្នាលកិត្ត ទំង ទ្យាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់៤ កិត្តដែលគរូដល់កម្មទាំងប៉ឺនាន កិត្ ពំងនោះកំចុនមកជួបជុំគ្នាហើយ ធន្ទៈរបស់កិត្តដែលគួរដល់ធន្ទៈកិត្តចាន នាំមកហើយ តែកិត្តដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខហាមឃាត់កម្ម ហៅថាកម្ម ជាពុក ។ មាលកិក្ខទាំងទ្បាយ កម្មនេះតថាគតហៅថា កម្មជាពុក ។ (៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ កម្មព្រមព្រៀង (នោះ) តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីវ កិត្តទាំង ឡាយមាន ប៉ឺនាទរូបដែលគូរដល់កម្ម ភិត្តទាំង ឡាយនោះបានមកដូបដុំគ្នាហើយផង ធន្ទ: របស់ភិក្ខុ ទាំន ទ្បាយដែលគរដល់ នន្ទ: ភិក្ខុបាននាំមកហើយផង ភិក្ខុ

600

វិនយបិដិពេ មហាវក្តោ

សម្មុទ័ក្វតា ឧប្បឌ៌ក្តោសន្តិ សមក្កតាថ្មំ ។ ញត្តំបត្តត្តេ បេ ភិត្តាវ ធម្មេ យាវតំតា ភិត្តា តាម្មប្បត្តា តេ អាកតា ហោត្តិ ឧណ្ណាហាតំ ឧណ្ដា អាហដោ ហោតំ សម្មុទ័ក្វតា ឧប្បឌ៌ក្តោសត្តិ សមក្កតាថ្មំ ។ ៩ឧំ វុច្ចតំ ភិត្តាវ សមក្កតាថ្មំ ។

(៤០) ភាគមញ្ ភិក្សាវ ជម្មប្បដំរូបភោន វត្តភាម្ម ។ ញត្តិនុធិយេ ខេ ភិក្សាវ ភាហ្ម បឋមំ ភាហ្មវាខំ អនុស្សា-វេតិ បញ្ញ ញត្តិ ឋេខេតិ ឈាតិកា ភិក្សា ភាម្មប្បត្តា នេ អនាគតា ហោឆ្តំ ជន្មារហានំ ជន្មោ អនាហដោ ហោតិ សម្មុទីភូតា ចំដំក្លោសឆ្តំ ជម្មប្បដំរូបគោន វត្តភាម្មំ ។ ញត្តិនុតិយេ ខេ ភិក្សាវ ភាម្មប្បដំរូបគោន វត្តភាម្មំ ។ ញត្តិនុតិយេ ខេ ភិក្សាវ ភាម្មប្បដ្តិបតោន ភិក្សា ភាម្មប្បត្តា វេតិ បញ្ហ ញត្តិ ឋេខេតិ យាវតិកា ភិក្សា ភាម្មប្បត្តា គេ អាកតា ហោឆ្គំ ជន្ថាវាហានំ ជន្លោ អនាហដោ

វិនយបិងក មហាវត្ថ

ពំងំឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ មិនហាមឃាត់កម្មផង ហៅថាកម្ម ព្រមព្រៀង ។ ម្នាលកិត្តពំងំឡាយ បើកម្មមានញត្តជាគំរប់៤ កិត្តពំង ឡាយមានប៉ឺឡានរូបដែលគួរដល់កម្ម កិត្តពំងំឡាយនោះបានមកដូបដុំគ្នា ហើយផង ធន្ទៈរបស់កិត្តពំងំឡាយដែលគួរដល់ធនួ: កិត្តបាននាំមក ហើយផង កិត្តពំងំឡាយមានក្នុងទីចំពោះមុខ មិនហាមឃាត់កម្មផង ហៅថាកម្មព្រមព្រៀង ។ ម្នាលភិត្តពំងំឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅ ថា កម្មព្រមព្រៀង ។

(๙๐) ម្នាលភិត្តុទាំងឲ្យយ កម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌ បម តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិត្តុទាំងឲ្យយ បើកម្មមានញត្តដាគំរប់ពីវ (ភិត្តុ) សូត្រកម្មវាចាដាមុន ទើបតាំងញត្តិជាទាងក្រោយវិញ ភិត្តុទាំងឲ្យយមាន ប៉ឺន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិត្តុទាំងនោះមិនបានមកជួបជុំគ្នាត្តី ធន្វ: របស់ភិត្ត្ ទាំង ឲ្យាយដែលគួរដល់ធន្វ: ភិត្តុមិនបានទាំមកហើយក្ដី ភិត្តុទាំងឲ្យយ ដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មត្ដី ហៅថាកម្មជាពួកព្រមទាំង ប្រកបដោយធម៌បូម ។ ម្នាលភិត្តុទាំងឲ្យយ បើកម្មមានញត្តដាគំរប់ពីវ ភិត្តុសូត្រកម្មវាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តិជាទាងក្រោយវិញ ភិត្តុទាំងឲ្យយ បានប៉ឺន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិត្តុទាំងញាត្តដាននោះជានមកជួបជុំគ្នាហើយ តែធន្ល: របស់ភិត្តុទាំងឲ្យយដែលគួរដល់កម្ម ភិត្តុទាំងនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយ តែធន្ល: របស់ភិត្តុទាំងឲ្យយដែលគួរដល់កម្ម ភិត្តុទាំងនោះបានមកជួបជុំគ្នាហើយ តែធន្ល: ហោតិ សម្មុទ័ក្ខតា មដំក្តោសន្ត្ថិ នម្មប្បដំរុមគោជ វក្តតាម្នំ ។ ញត្តិនុតិយេ ចេ ភិត្តាវេ តាម្នេ បឋមំ ကမ္ဘာင် မင်္ဂလာပြန္နဲ့ ရင်း ဆိုန္နဲ့ ရင်္ဂနာ ကျန္နဲ့ ဆိုနဲ့ ကျန္နဲ့ ကျန္နဲ့ ကျန္နဲ့ ကျန္နဲ့ ကျန္နဲ့ ကျန္နဲ့ ကျန အိဳက္ခ္က ေနာ့မွပ္ခုန္ရာ အေနာက္မေကာင္ရွိ အဖွားမာဂငံ အဖွာ អាហដោ ហោត សម្មុទីភ្វតា ខជំក្តោសភ្នំ ជម្មព្វដំ-႗ဎၾက ၾကမ္ ၊ ဤန္စိိင္ရေနေျပ နိုင္ဖုပ္ က ျမွ ပ-ឋទំ តម្មវាខំ អនុស្សាវត៌ បញ្ញ ញុត្តិ៍ ឋបេត៌ ហៅតំតា အိန္နာ ကမ္မဗ္ဘန္မာ (ေ မေလးခေရ ၊ ဟာန္ရီ ဆန္အားတာနိ ជញ្ចេ អនាមាដោ ហោត សម្មុទីភ្វូតា បដិក្តោសត្តិ းမှာ ကျွင်္ဆာ့ကျောင်းရောက္ချင်း ကျွင်္ချားကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျောက်ကျေ យធើ ឧភុត មានបុទ្ធ អន់សារាធ្នូ ឧទ័រ យន្ទ័ ភ្នំ ភ្នំ ភ្នំ រហានំ ជញ្ចេ អនាមាដោ ហោតំ សម្មុំទីភ្វតា បដំក្លោ လင္ရွိ စမ္မစ္ခုဆိုးစ၊ အဂၤကို အခ်ို ေဆာင္စာ၊ ကို အခဲ့ ကို

ចម្ងេយត្រូនកេ ជក្កម្មកថា

បម្បយ្យក្នុត្តក: និយាយអំពីកម្ម ៦ យ៉ាង

ដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថាកម្មជាពួក(ពមពាំផ ប្រកបដោយធម៌ប្អូម ។ ម្នាលភិត្ថុទាំងឲ្បាយ បើកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីវ េទេបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញកិត្តទាំងឡាយ ភិត្តសុត្រកម្មរាំចាជាមុន ហនប៉័ន្មានប្រដែលគួរដល់កម្ម ភិត្តទាំងនោះចានមកជួបជុំគ្នាហើយក្ដី ធន្ម: របស់ភិត្តទាំង ឡាយដែលគូរដល់ ននូ: ភិត្តពុននាំមកហើយក្តី តែភិត្តទាំង ទុក្រយដែលមានកងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្ម ហៅថាកមជាពួក/ពម ពំងប្រកបដោយធម៌បូម ។ ម្នាលកិត្ត ពំង ទ្យាយ បើកម្មមានញត្តិជា កិត្តសូត្រកម្មវាចាជាមុន ទើបតាំងញត្តជាទាងក្រោយវិញ តរប់៤ ព៌ំនឲ្យយមានប៉ឺន្មានរូបដែលគូរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះមិនទាន់មកជួបជុំគ្នា ភ្លឺ ធនៈរបស់ភិត្តទាំង ឡាយដែលគរូដល់ធន្ទ: ភិត្តមិនឲ្យខនាំមកត្តី ភិត្តទាំង ទ្បាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថាកម្មជាពួក(ពប ពំងបែកបដោយធម៌ឫម ។ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យាយ បើកម្មមានញត្តជាគំរប់ ៤ ភិត្តសូត្រកម្មរាចាដាមុន ទើបតាំងញត្តិជាខាងក្រោយវិញ ភិត្តទាំងទ្បាយ មានប៉ុន្មានរូបដែលគរូដល់កម្ម កិត្តពំងនោះមកដូបដុំគ្នាហើយ តែចន្ទ: របស់ភិក្ខុទាំង ទ្យាយដែលគួរដល់ធន្ទ: ភិក្ខុមិនចាននាំមកហើយក្តី ភិក្ខុទាំង ទ្បាយដែលមានក្នុងទ័ចំពោះមុខ ហាមឃាត់កម្មក្តី ហៅថាកម្មជាពុក ព្រម ពំង[បកចដោយធម៌បូម ។ ម្នាលកិត្តពំង ឡាយ បើកម្មមានញត្តជាគំរប់៤

(៩๑) តាតមញ្ ភិក្ខាវេ ជម្មប្បដំរូបកោន សមត្ត-តាម្មំ ។ ញត្តិនុត៌យេ ខេ ភិភ្នាវ តាម្មេ ១ឋមំ តាម្មវាចំ អនុស្បាវតិ ខេត្តរ ញត្តិ ឋថេតំ យាវតំតា ភិភ្នា តាម្ន-ប្បត្តា តេ អាតតា ហោរ៉ូ ឧល្លរហារំ ឧល្លោ អាលដោ ហោតំ សម្មុទីភ្លូតា នប្បដំក្តោសភ្នំ ឧម្មប្បដំរូបកោន សមត្តតាម្នំ ។ ញត្តិខតុត្តោ ខេ ភិក្ខាវ តាម្មេ ១ឋមំ តាម្នវាចំ អនុស្បាវតិ ខេត្តរ ញត្តិ ឋថេតំ យាវត៌-តា ភិក្ខា តាម្មប្បត្តា តេ អាតតា ហោរ៉ូ ឧល្លាហារំ ឧល្លោ អាហដោ ហោតំ សម្មុទីភ្នូតា នប្បដំក្តោសភ្នំ

កាម្មេ បឋមំ តាម្មវាចំ អនុស្សា៧តំ បញ្ញាញ្ញ្ ឋ ខេតំ យាវតំតា ភិក្ខា តាម្មប្បន្នា តោ អាកតា ហោឆ្ដំ ជន្លារហាធំ ជន្លោ អាហដោ ហោឆិ សប្មុទីភ្វូតា ប-ដំក្តោសឆ្ដំ ជម្មប្បដិរូបកោន វក្កតាម្នំ ។ ឥនំ វុច្ចតំ ភិក្ខាវ ជម្មប្បដិរូបកោន វក្កតាម្នំ ។

វិនយមិដកេ មហាវគ្គោ

វិនយបិជា មហាវត្ត

ភិត្តូសូត្រកម្មវាលដាមុន ទើបតាំងញត្តិជា១ាងក្រោយវិញ ភិត្តទាំងឡាយ មានប៉ឺន្មានរូបដែលគូរដល់កម្ម ភិត្ត ទាំងនោះបានមកដូបជុំគ្នាហើយក្តី ធន្វៈ របស់ភិក្ខុ ទាំង ឡាយដែលគូរួងល់ធន្វៈ ភិត្តបាននាំមកហើយក្តី តែភិត្តទាំង ឡាយដែលមានក្នុងទីចំពោះមុ១ ហាមឃាត់កម្ម ហៅថាកម្មជាពួកព្រម ទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅ ថាកម្មជាពួកព្រមទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ១

(๙ ๑) ម្នាលភិត្ត ទាំង ទ្បាយ ឯកម្មរបស់ភិត្ត ព្រមព្រៀងគ្នា តែ បែកបដោយធម៌បូម (នោះ) ដូចម្តេច ។ ម្នាលភិត្ត ទាំង ទ្បាយ បើកម្ម មានញត្ត ជា គំរប់ ពីរ ភិត្ត សូត្រ កម្ម វា ចា ជា មុន ហើយ ទើប តាំង សូត្រ ត្រ ត្ត ជា ទា ង ្រោយ ភិត្ត ទាំង ទ្បាយដែល គួរជល់ កម្ម មាន ថ្មីន្មាន រូប ភិត្ត ទាំង នោះ កំពុ នមក ហើយ ទាំង មាន នាំ ធន្ទៈ របស់ភិត្ត ទាំង ទ្បាយ ដែល គួរជល់ ធន្ទៈ មក ហើយ ភិត្ត ទាំង ទ្បាយមក ជួប ជុំគ្នា ហើយ ក៏មិន ឃាត់ ហាម កម្ម នោះ ឈ្មោះ ថា កម្ម បេស់ភិត្ត ដែល ព្រម ពី ព្រឹងគ្នា ដែរ តែ ប្រកបដោយធម៌បូម ។ មាល ភិត្ត ទាំង ទ្បាយ បើកម្មមាន ញត្តិជា គំរប់ ៤ ភិត្ត សូត្រ កម្ម កំបាជា មុន ហើយ ភិត្ត ទាំង ទ្បាយ បើកម្មមាន ញត្តិជា គំរប់ ៤ ភិត្ត សូត្រ កម្មក់ចាជា មុន ហើយ ទើបតាំង ញត្តិជា ទាង ក្រោយ ភិត្ត ទាំង ទ្បាយ ដែល គួរដល់ កម្ម មាន ប៉័យ ទើប ភិត្ត ទាំង នោះ កំបាន មក ហើយ ទាំង បាន នាំ ធន្ធៈ បេស់ភិត្ត ដែល គួរ ដល់ ធន្ធៈ មក ហើយ ភិត្ត ទាំង ទ្បាយមក ជួប ជុំគ្នា ហើយ តំមិន ឃាត់ ហាម

ចម្ងេយត្រូនកេ ជក្កម្មកមា ជម្មប្បជ៌របកេរ សមក្តកម្មំ ។ ឥនំ កុច្ចតំ ភិក្ខុវេ ជម្មប្បជ៌រូបកោរ សមក្តតាម្មុំ ។ (៩៤) ភានមញ្ច ភិត្តាវ ជម្មេជ សមត្តភាម្មំ ។ ញន្តំ-នុត៌យេ ខេ កំត្វាវ តាអ្មេ បឋទំ ញត្តំ ឋបេតំ បញ្ រ)តាយ តម្មវាទាយ តម្មំ តារាតំ យាត់តា ភ័ត្ត្ តាម្មប្បត្តា នេ អាកតា ហោឆ្ដុំ នន្ទារហាឆំ នន្ទោ អា-ហដោ ហោតំ សម្មុំទ័ក្ខតា ឧទ្យជំគ្នោសន្តំ ជម្មេន လဗင္ဂကဋိ ၊ ၅န္စီငနုန္ရေ ၊ ေန်းနွာ၊ က ဖြ ပေမ ၅န္စီ ឋខេត៌ ខន្មា គឺមាំ កម្មភូមាមាំ ចេញំ កេហេតំ យាន់កោ စိဳက္ခံ အမွပ္စုန္မွာ (အ မာဇနာ (တာမွ် အဖွဲ့)) မာ ေၾက អាហដោ ហោឆំ សម្មុទ័ក្ខតា ឧប្យដំក្តោសន្តំ ជម្មេន សមត្ថតាម្នំ ។ ៩៩ រុទ្ធតំ កំតុវា ជម្មេះ សមត្ថតាម្នំ ។

ចម្យេយក្រ្តូន្ទុកៈ និយាយអំពីកម្ម ៦ យ៉ាង

កម្មនោះឈ្មោះថាកម្មរបស់កិត្តដែលព្រមព្រៀងគ្នាដែរ តែប្រកបដោយ ធម៌ប្ងូម ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅថាកម្មរបស់កិត្ត្ ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ងូម ។

(៩৬) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ឯកម្មរបស់កិត្តព្រម ព្រៀងគ្នា ទាំង បែកបដោយធម៌(នោះ)ដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើកម្មមាន ញត្តិជាគំរប់ពីរ ភិត្តតាំងញត្តិមុនហើយ ទើបធ្វើកុម្ម(នោះ)ដោយកម្ម-វាចាតែម្តងជាខាង (f_{n}) យ កិត្តទាំងទ្បាយដែលគរូដល់កម្មមាន $v_{i}^{
m s}$ នរូប ភិត្តទាំងនោះកំចានមកហើយ ទាំងបាននាំធន្ទៈរបស់ភិត្តទាំង ព្យយដែល គរូដល់ធនូ:មកហើយ កិត្តពំងទ្យាយមកដូបជុំគ្នា ក៏មិនឃាត់ហាម កម្ម នោះឈ្មោះថាកម្មរបស់កិត្តដែលព្រមព្រៀងគ្នា ពំងប្រកបដោយធម៌ 🤊 ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ ចើកម្មទានញត្តិជាគំរប់៤ ភិត្តតាំងញត្តិមុនហើយ ខើបធ្វើកម្ម (នោះ) ដោយកម្មវាចាប់ដងជាខាង (កោយ កិក្ខទាំង **ខ្យាយ** ដែលគុរដល់កម្មមានប៉ឺនានប្រ ភិក្ខុទាំងនោះកំបានមកហើយ ទាំងបាន នាំធន្ទ:របស់ភិក្ខុទាំង ឲ្យយដែលគួរដល់ធន្ទ:មកហើយ ភិក្ខុទាំង ឲ្យយមក ដូបដុំគ្នាក៏មិនឃាត់ហាម កម្មនោះ ឈ្មោះថាកម្មរបស់ភិក្ខុដែល ព្រម ព្រៀន ត្លា ទាំងប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ កម្មនេះតថាគតហៅ តម្មរបស់ភិត្ត្តព្រម ព្រៀងគ្នា ពាំងប្រកបដោយធម៌ ៗ ชา

๑ ១. ឥតិ សាទ្ចោ ន ទិស្សតិ ។

(៩៣) បញ្ចុ សផ្លា ខេតុវក្តោ ភិត្តុសផ្លោ បញ្ចុវក្តោ ភិត្តុសធ្យោ ឧសវត្តោ ភិត្តុសធ្មោរ សៃនិវត្តោ ភិត្តុ-សដេ្យ អតិបតាវិសតិវត្តោ ភិត្តសដេ្យតំ⁽⁰⁾ ។ តត្រ အိဳက္စ္တား ေၾကာက္ အိဳက္စ္စ္ကားေၾကာက္ အီလာ ကမ္ဘာ့ ရဲ့ ရမ္မာ့အို ဗက္ကက် မက္ကာ စီ စီးမြံစီ မေရးမ်က လ၅ကမ္မေလ အမ္မာ့ဗျန္မာ ၁ ခရြာ အိန္နား၊ ဟွာယံ ဗရာ့-វក្តោ ភិត្តុសង្ឃោ ឋមេត្វា ខ្វេ តាម្នានិ មជ្ឈិមេសុ ៩-အေပးနေလ့ ရဗေလဗျွနို မက္ကားနို ဆမ္ခေန္မာ ေဆာက္ခ္တာ. ភិត្តាសរណ៍ ឋបេទ្ធា ៧៩៩ ភេម្ម័ អញ្ចនំ ឧរម្មន សមក្តោ လဂ္ခင္ထားမွာလု အေမွာဗ္ကူးရွာ ၁ အခြဲ အိန္နား ယွာ ထံ ဂ်ိဳလ-តាំក្តោ ភិត្តសរ៉េត្រ ជម្មេន សមក្តោ សព្វតាម្មេសុ ភិត្តាសរស្អោ ជម្មេធ សមក្តោ សត្វតាម្មេសុ តាម្មប្បត្តោ ។

វិនយប៌ដកេ មហាវត្តោ

វិនយប៌ដា មហាវគ្គ

(៩១) ជំនុំសង្ឃមាន ៥ ពួក គឺ ភិត្តសង្ឃមតុវគ្គ (សង្ឃមានភិត្ត្ ៤ រូប) ទ កិត្តសង្ឃបញ្ចវគ្គ (សង្ឃមានកិត្ត៤ រូប) ទ កិត្តសង្ឃទស-វគ្គ (សង្ឃមានកិត្ត ๑០ រូប) ១ កិត្តសង្ឃរីសតវគ្គ (សង្ឃមានកិត្ត ៤០ tv) \mathfrak{s} ភ្នំក្នុសង្ឃអតិកេវីសតិវគ្គ (សង្ឃមានភិត្ត្រលើសព័ \mathfrak{b} \mathfrak{s} tv) \mathfrak{s} ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយបណ្តាកិត្តសង្ឃទាំង ៥ ពុកនោះ ឯកិត្តសង្ឃចតុវគ្គនេះ បើព្រម ព្រៀងគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគូរដល់កម្មក្នុងកម្មទាំងពូផ វៀរលែងតែកម្ម ញ យ៉ង់ គឺ ៖ បសប្បទាកម្ម ១ បវាវណាកម្ម ១ អញ្ចន-កម្ម ទ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បណ្តាកិត្តសង្ឃទាំង៥ ពួកនោះ ឯកិត្តសង្ឃ បញ្ចុវគ្គនេះចើតមៅតៀនគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគូរដល់កម្មក្នុង **កម្មទាំង**ត្បូង វៀរលែងតែកម្ម២យាំង គឺ «បសមប្រាកមកងមជ្ឈិមជនបទឲ **អញ្ហានកម្ម ្**ឲ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ បណ្ដាកិត្តសង្ឃទាំង៥ពួកនោះ ឯកិត្ត សត្វទសវគ្គនេះបើព្រម ព្រៀងគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគុរដល់កម្ម ក្នុងកម្មទាំងពុង វៀវលែងតែកម្ម គឺ អញ្ចានកម្ម ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ **បណ្តាភិត្តស**ង្ឃពាំង៥ពូកនោះ ឯភិត្តសង្ឃវីសតវគ្គនេះបើ[ពមរ[ព]ងគ្នា ដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគូរដល់កម្មកងកម្មទាំងសួង ។ មាលភិត្តទាំង ទ្យាយ បណ្តាភិត្តសង្ឃទាំង ៥ ពួកនោះ ឯភិត្តសង្ឃអតិកេវិសតិវគ្គនេះ ចើត្រម ត្រៀនគ្នាដោយធម៌ហើយ ឈ្មោះថាគួរដល់កម្មកងកម្មទាំងត្បូង ៗ

(៩៤) ខតុវត្តការណាញេ ភិក្ខាវេ កាម្មំ ភិក្ខាន័បនុត្នោ ကာမ္ခံ ကားယ၂ မကမ္ခံ ေ ေကာလာိယံ ာ ေရာက္ရက . រណៈញេ ភិត្តាវ តេម្ម សិត្តមានាខតុត្នោ ។ ថេ ។ လာဗေးလားဗေးရုန္မာ လာဗေးလားဗေးရုန္မာ လိုက္ပံံ ဗင္ဒက္စားနာ ကင္ဆင္စနား မင္စီအဲန္နံ မင္စီပင္နမ္းစေးေနာ မာဝန္စီက អឧស្សនេ ខុត្តិត្តតាចតុត្តោ អាមត្តិយា អម្យដំតាម្មេ ទក្ខាំត្តតាបតុត្តោ ចាចិក្រាយ និដ្តិយា អប្បដំនិស្សក្តេ ရက္က်ိဳရွာကဗေရုန္အော ဗလ္သကဗေရုန္အော ဗေယျမိဳာမေလးမေ ရုံးနွာ စိန္ရွိယ ဗျွန္မာန္တဲ့ က ဗ အုံးမွာ အ စာ ေ តុឃាតកាខតុត្តោ ខ័តុឃាតកាខតុត្តោ អាមានយោតកា-ဗရုန္မာ ဂ်ိန္လာ့ဖိဳင္သမၼဗရုန္မာ မရွိ၊႔ေၾကေၾးနာ ពាលាស់វាសកាចតុត្តោ លាលាសីមាយ ឋិតចតុត្តោ

ចម្បើយ្យក្ខន្ធកេ បញ្ចសង្ឃកថាចតុវត្តករណកម្មំ

ចម្បេយ្យក្ខុត្តត: និយាយអំពីដំនុំសង្ឃមាន ៥ ពួក នឹងកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃចតុវត្ត (៩៤) ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃ័ចតុវគ្គ សង្ឃមានភិត្តនីជាគំរប់៤ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថាកម្ម សង្ឃក៍មិនត្រវធ្វើផង ។ បាលក់តូទាំងឲ្យាយ មើតម្មសម្រាប់ធ្វើ ជន ដោយសង្ឃួចតុវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគំរប់ ៤ ១ បេ ។ បាន សាមណេរជាគំរប់៤ បានសាមណេរីជាគំរប់៤ បានកិត្តដែលពោល លាសិក្ខាជាគំរប់៤ មានកិត្ខដែលត្រូវអន្តិមវត្ថុជាគំរប់៤ មានកិត្ខដែល សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគំរប់ ៤ ហនកិត្តដែលសង្ឃលើក វត្ត (ពោះមិនសំដែងអាបត្តិជាគំរប់ ៤ មានភិត្ខដែលសង្យលើកវត្ត (ពាះ មិនលះបន់ទិដ្តិភាក្រក់ជាគំរប់៤ មានមនុស្ស ទ្ទើយជាគំរប់៤ មានថុគ្គល ដែលលួចសំវាសជាគំរប់៤ មានភិត្តដែលចូលទៅកាន់ពួកត្តិយជាគំរប់៤ មានសត្វតិរុច្ចានជាគំប់ ៤ មានបុគ្គលដែលសម្លាប់មាតាជាគំរប់៤ មាន បុគ្គលដែលសម្ងាប់ចំតាជាគំរប ៤ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់ព្រះអរហន្តជា តំរប់៤ មានថុត្តលដែល ៤ ស្តភិត្តនីជាគំរប់៤ មានភិត្តដែលបំបែកសង្ឃជា គំរប់ ៤ មានបុគ្គលដែលធ្វើព្រះលោហ៊ិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យពុវពង៍ ទៀង ជាគំរថ់៤ មាន ទុកតោព្យញ្ជូនកជាគំរថ់៤ មានកិត្ខដែលមានសំវាស ផេត្រ១ គ្នាជាគំរប់៤ មានកិត្តដែលបិតនៅក្នុងសីមាផេត្រ១ គ្នាជាគំរប់៤

ພອກ

(៩៥) បញ្ចុវត្តតាលេញ កិត្តាវេតម្នំ ភិត្តាលបញ្ហមោ ကမ္ခံ ကပယ္၊ ၾကမ္ခံ ေေၾကးက်က် ာ စက္နားဇွက-សោះ តេត្តថ កម្មំ សំក្តុមានាបញ្ហមោ។ បេ ។ សាម-ណេរថញូមោ សាមណេរីបញូមោ សំគ្នំ បច្ចុក្ខាតកា បញ្ចមោ អន្ត៌មវត្តំ អដ្យាបន្ទតាបញ្ចមោ អាបត្ត័យា អឧស្សនេ ឧត្តិត្តតាបញ្ចូទោ អាខត្តិយា អព្យដំតាម្មេ ទុក្ខិត្តតាបញ្ហទោ ចាចិត្តាយ និដ្ឋិយា អប្បដ៏និស្សក្តេ နက္ခ်ိန္ရကဗက္စ၊ ဗေလ့စကဗက္စ၊ ဗေလ့ေလ့ဂံလက-មាតុឃាតតាខញ្ហមោ ខិតុឃាតតាខញ្ហមោ អាហាខ្លូ-

ចតុវត្តករណ៍ ។

វន្វិយា វេញសេ ឋិតខត្ត្តោ យស្ប សង្វេតា កម្មុំ ការភតិ តំខតុត្តោ កម្មុំ ការយ្យ អកម្មំ ន ខ ការណីយំ ។

វិនយបិដក មហាវិត្ត

មានកិត្តដែលថិតនៅលើអាកាសដោយថុទ្ធិជាគំរប់ ៤ សង្ឃធ្វើកម្មដល់ បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគំរប់បួន ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថាកម្មផង សង្ឃ័ក៌មិន ត្រវ៉ាធ្វើផង ។

ចប់ពម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃចតុវគ្គ ។

(៩៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃ បញ្ចវគ្គ សង្ឃមានភិក្ខុនីជាគំរប់ ៥ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) បិន ហៅថាកម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើកម្ម សម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃបញ្ចវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគំរប់ ៥ ។ បេ ។ មានសាមណេរដាគំរប់ ៥ មានសាមណេរីដាគំរប់ ៥ មានភិក្ខុដែល ពោលលាសិក្ខាជាគំរប់ ៥ មានកិក្ខុត្រូវអន្តិមវត្តជាគំរប់ ៥ មានភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្ត ញោះមិនឃើញអាបត្តិជាគំរប់ ៥ មានភិក្ខុដែល សង្ឃលើកវត្ត ញោះមិនឃើញអាបត្តិជាគំរប់ ៥ មានភិក្ខុដែល សង្ឃលើកវត្ត ញោះមិនសំដែងអាបត្តិជាគំរប់ ៥ មានភិក្ខុដែល សង្ឃលើកវត្ត ញោះមិនសំដែងអាបត្តិជាគំរប់ ៥ មានភិក្ខុដែលសង្ឃ លើកវត្ត ញោះមិនលះបង់ខិដ្ឋិមាក្រក់ជាគំរប់ ៥ មានមនុស្ស ខ្លើយជាគំរប់ ៥ មានបុគ្គលដែលលួចសំវាសជាគំរប់៥ មានភិក្ខុដែលចូលទៅកាន់ពួកតិរិ្តយ ជាគំរប់ ៥ មានសត្វតិ ប្លោនជាគំរប់ ៥ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់មាតា ជាគំរប់ ៥ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់ចិតាជាគំរប់ ៥ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់មាតា

(៩៦) ឧសវត្តតារណាញ ភិក្ខាវ តាម្នំ ភិត្តុន័ឧសមោ តាម្នំ តាវេយ្យ អតាម្នំ ឧ ខ ការណីយំ ។ ឧសវត្តតា-ណេញ ភិត្តាវា តាម្នំ សិត្តាមានាឧសមោ **។ ទេ ។** សាមលោះឧសមោ សាមណោនៃសមោ សិត្តាំ ខខ្ខុត្តា-តាតាឧសមោ អង្គិមវត្តំ អដ្ឈាខខ្លួតាឧសមោ អាមត្តិយា អឧស្បនេ ឧត្តិត្តតាឧសហោ អាមត្តិយា អប្បដិតាម្នេ ឧត្តិត្តិតាឧសហោ ចាមិតាយ និដ្ឋិយា អប្បដិតិស្បត្តេ

បញ្ចវត្តករណំ ។

ឃាតកាបញ្ហា កិត្តុនិធ្វសកាបញ្ហា សង្ឃកេន កាបញ្ហា លោហិតុប្បានកាបញ្ហា នានាសីមាយ កាបញ្ហា នានាសំវាសកាបញ្ហាមា នានាសីមាយ មិតបញ្ហា សន្លិយា ៥ហាសេ មិតបញ្ហាមា យស្ប សង្ឃោតម្លំ កាហតិ តំបញ្ហាមា តាម្លំ តា៥យ្យ អកាម្មំ ឧ ប កាហើយ ។

ចម្បេយត្រូត្វពា បច្ចាសង្មពេជាទសវគ្គពរណពម្មំ

ចំឡេយ្យក្ខត្តក: តំយាយអំព័ដំតុំសង្ឃមាន ៥ ពួក តឹងកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ

ព្រះអរហន្តជាគំរប់ ៥ មានបុគ្គលដែលឲ្រស្តភិត្តន័ជាគំរប់ ៥ មានភិត្តដែល បំបែកសង្ឃជាគំរប់ ៥ មានបុគ្គលដែលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា) ឲ្យ ពុរពង ឲ្យន៍ជាគំរប់ ៥ មានទុកតោព្យញ្ជនកជាគំរប់ ៥ មានភិត្តដែល មាន សំវាស ផ្សេង ១ គ្នាជាគំរប់ ៥ មានភិត្តដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមា ផ្សេង ១ គ្នាជា គំរប់ ៥ មានភិត្តដែលស្ថិតនៅលើអាកាសដោយ បុទ្ធិជាគំរប់ ៥ សង្ឃធ្វើកម្ម ដល់បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគំរប់ ៥ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិន ហៅឋាកម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រូវធ្វើផង ៗ

ចបកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃបញ្ចវត្ត ។

(៩ ៦) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ សង្ឃមានភិត្តន័ជាគំរប់ ១០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថាកម្ម ផង សង្ឃកំមិនត្រវធ្វើផង ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយ សង្ឃទសវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគំរប់ ១០ ។ បេ ។ មានសាមណេរ ជាគំរប់ ១០ មានសាមណេរីជាគំរប់ ១០ មានភិត្តវដលពោលលាសិត្តា ជាគំរប់ ១០ មានភិត្តដែល ត្រូវអន្ត៌មវត្តជាគំរប់ ១០ មានភិត្តវដលសង្ឃលើក វត្ត ពោះមិនឃើញអាបត្តិជាគំរប់ ១០ មានភិត្តវដលសង្ឃលើកវត្ត ញោះ មិនសំដែងណបត្តិជាគំរប់ ១០ មានភិត្តវដលសង្ឃលើកវត្ត ញោះ

វិនយបិដិពេ មហាវញ់ោ

ទត្តិតកានសមោ បណ្ឌកានសមោ ៥យ្យសំវាសកាន សមោ តិត្តិយប្បញ្ញត្តតានសមោ តិវេជ្ជាឧកាតនសមោ លតុឃាតកានសមោ បំតុឃាតកានសមោ អរហន្តឃោ តកានសមោ ភិក្តុនីនូសកានសមោ សង្ឃកោនកាន សមោ លោហិតុប្បានកានសមោ ឧភតោត្យញួនកាន-សមោ ពេលហិតុប្បានកានសមោ ឧភតោត្យញួនកាន-សមោ នានាសំវាសចានសមោ នានាសីមាយ ឋិតន-សមោ ឥន្ទិយា វេហាសេ ឋិតនសមោ ជាស្បូ អកាម្នំ ន ខ កាម្នំ កាហតិ តំនសមោ តាម្នំ កាវេយ្យ អកាម្នំ ន ខ កាវណីយំ ។

ទសវត្ថុករណំ ។

(៩៧) វីសនិវត្តការណរញ្ទាំត្តាវេ តាម្មំ ភិត្តានីវីសោ កម្មំ តាបយ្យ អតាម្មំ ឧ ខ តារណ៍យំ ។ វីសនិវត្ត-ភ្លាតែសា ។ បេ ។ សាណាញ ភិត្តាវេ តាម្មំ សិត្តមានារីសោ ។ បេ ។

វិនយប៌ិដក មហាវគ្គ

ទិដ្ឋិអាក្រក់ជាគំរប់ ๑ ១ មានមនុស្ស ខ្ទើយជាគំបេ ១ ១ មានបុគ្គលដែលលួច សំពសជាគំរប់ ១ ១ មានកិត្តដែលចូលទៅកាន់ពួកតរ្លិយជាគំរប់ ១ ១ មាន សត្វតិ ក្លោនជាគំរប់ ១ ១ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់មាតាជាគំរប់ ១ ១ មាន បុគ្គលដែលសម្ងាប់បិតាជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់ទោតជាគំរប់ ១ មាន បុគ្គលដែលសម្ងាប់បិតាជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់ទោះអរហន្ត ជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែល (ទ្ ស្តភិត្តន៍ជាគំរប់ ១ មានភិត្តដែល បំបែកសង្ឃជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែល ធ្វើ ព្រះ លោ ហិត (ព្រះសា ស្តា) ឲ្យ ពុ ពេង ទ្បើងជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែល ធ្វើ ព្រះ លោ ហិត (ព្រះសា ស្តា) ឲ្យ ពុ ពេង ទ្បើងជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែល ធ្វើ ព្រះ លោ ហិត (ព្រះសា ស្តា) ឲ្យ ពុ ពេង ទ្បើងជាគំរប់ ១ មានបុគ្គលដែល ធ្វើ ព្រះ សោ ហិត (ព្រះសា ស្តា) ឲ្យ អ្នាជាគំរប់ ១ មានកិត្តដែល ស្ថិតនៅលើអាកាស ដោយ បុទ្ធិជាគំរប់ ១ សង្ឃ ធ្វើកម្មដល់បុគ្គល ណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាតំរប់ ១ ហើយ ធ្វើ កម្ម (កម្មនោះ) មិន ហៅថា កម្មផង សង្ឃ ក៏មិន ត្រវ ធ្វើជន ។

ចប់ពម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃរសវគ្គ ។

(៩៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ បើកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិ-វគ្គ សង្ឃមានកិត្តនីដាំគំរប់ ៤០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅថា កម្មផង សង្ឃក៍មិនត្រវធ្វើផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើកម្ម សម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ សង្ឃមានសិក្ខមានាជាគំរប់ ៤០ ។ បេ ។ ចម្បេយ្យក្ខន្ធពេ បញ្ចូសង្ឃពថារីសតិវត្តករណកម្មុំ

ကေဗးလာက်ကာ ကေဗးလာက်ကာ က်းဆို ဒင္ဒက္ရားန. ការីសោ អន្ត៌មវត្ត អដ្យបន្តការីសោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ទុក្តិត្តការីសោ អាចត្តិយា អច្បដិកាផ្មេ နက္ခံရွကၢိဳးမာ စာဗီကာယ နိမ္ရီယာ မပျင်နိန်မျူးရွ နမို့ခိမ္မႈန္းက ရကိာမႈန္ကာ၊ ရေကါက္နဲ့မှာအမႈန္ကေ နံနံ့ ယ ဗျက္က န္ၾကားေလာ နားရွာ ေၾအားေလာ မာဆု ဃာ ဆက . វីសោ ខំតុឃាតតាវីសោ អហេត្តឃាតតាវីសោ ភិក្ត្ត 2. န္နေၾကိဳးမ်ား မာဆ္ခိုအေၾကားမ်ား လာစာိရများအေၾကာ നേണ്ണുമന്ന്നെ മാമാഷ്മകന്നെ മാമാം សីមាយ មិនាំសោ យស្បូ សន្លៀ តម្លំ ការាតំ ំព័រសារគេ ន ន ខ្ម័តតម្បាយ។ ខេ ន ការស័យ ។ វីសតិវត្តពរណ៍ ។

បម្បេយ្យក្ខន្ធក: និយាយអំព័ដ៌នុំសង្ឃមាន ៥ ពួក នឹងកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ មានសាមណេរដាគំរប់ ៤០ មានសាមណេរីដាគំរប់ ៤០ មានភិក្ខុដែល ពោលលាសិក្ខាជាគំរប់ bo មានកិត្តដែល ត្រូវអន្តិមវត្តជាគំរប់ bo មាន ភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្ត (ពាះមិនឃើញអាបត្តិជាគំរប់ ៤០ មានភិត្តដែល សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិជាគំរប់ ७० មានកិត្តដែលសង្ឃ លើកវត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិមាក្រក់ជាគំរប់ ៤០ មានមនុស្ស រទ្វ័យជា តំបេ ២០ មានបុគ្គលដែលលួច សំវាសជា គំរប់ ២០ មាន គិត្តដែលចូល ទៅ កាន់ពូកតិវិយជាគំរប់ ២០ មានសត្វតិវិច្ចានជាគំរប់ ២០ មានបុគ្គលដែល សម្ងាប់មាតាជាគំប់៤០ មានបុគ្គលដែលសម្ងាប់បិតាជាគំប់៤០ មាន មុគ្គលដែលសម្ងាប់ព្រះអហេន្តជាគំរប់ ២០ មានបុគ្គលដែលឲ្រស្កូភិត្តនី ជាគំរប់ ៤០ មានភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃដាគំរប់ ៤០ មានភិក្ខុដែលធ្វើព្រះ លោហិត (ត្រះសា ស្តា)ឲ្យពុះពង៍ឲ្យើងជាគំរប ២០ មាន «កតោព្យញ្ញនក ជាគំរប់ ៤០ មានភិក្ខុដែលមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នាជាគំរប់ ៤០ មានភិក្ខុ ដែលស្ថិតនៅក្នុងសីមាផេត្រ ១ គ្នាជាគំរប់ ៤០ សង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា សង្ឃមានបុគ្គលនោះជាគំរប ៤០ ហើយធ្វើកម្ម (កម្មនោះ) មិនហៅឋា តម្មផង សង្ឃត៍មិនតែវៃឆ្នើផង ៗ ចប់ពម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវត្ថ ។

(៩៤) ចារ៉ាសំតាខតុត្តោ ខេ គិត្តា៥ បរិវាសំ ន-នេយ្យ អូណយ បដ៌តាស្មេយ្យ មានត្តំ ននេយ្យ តំរីសោ မးရွတ္သေ အဆို အ ေအးလာတ္ ရ မိတာက ခန္း အေလျှားကင်ချင်္ခော (ေခ်ိန္နာ၊ တဲ့နာ့နဲ့ နေထေျမွန လာဏ စဆိုအဆွေသျှသျှ စာခန္ဒံ ဧနေထျ နံအီနော အုန္ဒာထျ អកម្មុំ ឧ ខ ការលាយ ។ មានត្តារមានតុត្តោ ខេ ភិក្ខាវ ឋាភំអំ ឧខេយ្យ ដូលាយ បដ៌តាអេរួយ្យ មានត្តំ ឧ. င္ကေတာ့ နားကောင္း အေၾကာင္း အေၾကာက္ အေနာက္ နန္စစားကမ္နေနာ ၊ ေခ်င္နာ၊ စာဂမံ ေနေထျ မွ လ-យ ខដ៍កាស្បេយ្យ មានត្តំ ននេយ្យ តំរ៉ឺសោ អគ្គេយ្យ អកម្មំ ឧ ខ ការណ៍យំ ។ អញ្ញ នារ មា ខ គុំ ត្នោ ខេ គំ ក្នុ វ

វិនយបិដក មហាវត្ត

 $\{ \mathcal{A} \mathcal{A} \}$ ម្នាលកិត្តទាំនឲ្យយ បើសង្ឃមានកិត្តអ្នកនៅបរិវាសដា ត់រប៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យ មានត្ត (បើ)សង្ឃមានភិត្តអ្នកនៅបរិវាសនោះជាគំរថ ៤០ ហើយឲ្យអញ្ហន (យាំងនេះ) មិនហៅថាកម្មផង សង្ឃកំមិនត្រវធ្វើផង ។ ម្នាលកិត្ត **ពំឥ**ឡាយ មើសង្ឃមានភិត្ខុដែលគូរូដល់ការទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុង មូលាបត្តិជាគំរប់៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត (បើ) សង្ឃមានកិត្តនោះជាគំរប់ ២០ ហើយឲ្យអញ្ញាន (យាំងនេះ) មិន ហៅថាតម្មផង សង្ឃត៍មិនត្រវធ្វើផង ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំនទ្បាយ បើសង្ឃមានភិក្ខុដែលគូរដល់មានត្តជាគំរប់៤ ហើយឲ្យបរិ-វាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត (បើ)សង្ឃ មានភិត្ខាដែលគូរដល់មានត្តនោះដាំគំរប់៤០ ហើយឲ្យអញ្កាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថាកម្មផង សង្ឃមិនត្រវៈធ្វើផង ។ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ បើសង្ឃ មានភិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្តជាគំរប់៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យមានត្ត បើសង្ឃមានកិត្តផុត ប្រព្រឹត្តមានត្តនោះ ជាគំរប់ ២០ ហើយឲ្យអត្តាន (យ៉ាំងនេះ) មិនហៅថាកម្មផង សង្ឃកំមិន (តវធ្វើផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ បើសង្ឃមានកិត្តដែលគូវដល់អញ្កន

රිඉත්

တံက မိ အေကါ ခိုလာက စန္နမ္းမားကို က အနီ အ -နေယျ အီးနာ မရွေယျ မက္ခရွိ ေငေကးလာယ် ဒ (៩៩) ឯកច្ចុស្ស ភិត្តាវេសន្សមជ្លេ ១៩ំក្តោសនា រិសន្ទ ឮយដំសារ ចរិលន្ទ រ មមរាំ ឧ មន័ណ្រ មនុរាំតប៉ោ មជំក្តោសនា ន រូបាត់ ។ ភិត្តុនិយា ភិត្តាវ សង់រួមដោ្ល ខដំក្តោសនា ន រូហតំ ។ សំគ្ល មានាយ ភំគ្លាប់។ ខេ ។ សាមណេរស្ប ភិក្ខុ៥ សាមលោវិយា ភិក្ខុ៥ សិក្ខុំ បច្ចុត្តានតស្ប គិត្តប អន្តំបាត្តំ អង្គាបន្ទគស្ប គិត្តប ទម្នតកស្សភិត្តប ទិត្តចិត្តស្ប ភិត្តប បឧទដ្ឋស្ប ភិត្តប អាចត្តិហា អនុស្សនេ តុត្វិត្តចស្ស ភិត្តថ អាចត្តិយា អប្បដ៌តម្មេ ឧត្តំត្តតស្ប គំត្ទាវ ទាប់តាយ ធំដ្ឋំហ អប្បដ៍និស្សក្តេ ខុត្តិត្តតាស្ស គិត្តា៥ បណ្តាស្ស គិត្តា៥

ចម្បេយ្យកូនូកេ ឯកថ្វស្ស បដិក្តោសតា រូសគិ ន រូសគិ

60%

^{ចម្បេ}យ្យក្ខន្ធពៈ ៣រយាមឃាត់ (ពណ្តាលដំ**ងុំសង្ឃ) របស់បុគ្គល**ខ្វះឡើង ខ្វះមិនឡើង ជាគំរប់៤ ហើយឲ្យបរិវាស ទាញអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយឲ្យ មានត្ត បើសង្ឃមានភិត្តុដែលគួរដល់អញ្កាននោះជាគំរប់ ៤០ ហើយឲ្យ អញ្កាន (យ៉ាងនេះ) មិនហៅថាកម្មផង សង្ឃក៏មិនត្រីវៈធ្វើផង ។

 $\{\mathcal{A}\mathcal{A}\}$ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ របស់បុគ្គល ខ្វះ ឲ្យឹង របស់បុគ្គល ខ្វះមិន ឲ្យឹង ។ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឲ្យយ ឯ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃរបស់នរណាដែលមិនទៀង ។ ម្នាល ភិត្ខុពំងឲ្យាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃរបស់ភិត្តន៍មិនឲ្យើង ^{ទេ ។} មាលភិត្តទាំងឡាយ បេស់សិត្តមានា ។ បេ ។ មាលភិត្តទាំងឡាយ វបស់សាមណេរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់សាមណេរី ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ របស់ភិត្តអកពោលលាសិក្ខា មាលភិត្តទាំងទ្យាយ របស់ភិត្តអក ត្រអៃន្តិមវត្ថុ មាលភិត្តទាំងទ្បាយ របស់ភិត្តដែលគ្លត មាលភិត្តទាំង ទ្យាយ របស់ភិត្តដែលមានចិត្តរវើរវាយ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ វបស លើកវត្ត(ពោះមិនឃើញអាបត្តិ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ របស់កិត្តដែលសង្ឃ លើកវត្ត[៣ះមិនសំដែងអាបត្តិ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ របស់ភិត្តដែលសង្ឃ លើកវត្ត (ពោះមិនលះបង់នូវទិដ្ឋិអាក្រក់ ម្នាលភិត្ថទាំង ឡា ថេ របស់បណ្ឌូក ខេយ្យសំវាសកាស្ស ភិក្ខាវេតិតិយម្បញ្ញត្តតាស្ស ភិក្ខាវេ តិរទ្ធានកតស្ប ភិត្តា៥ មាតុឃាតចាស្ប ភិត្តា៥ ខិតុ-ឃាតតាស្បូ ភិក្ខុឋ អាខាន្តឃាតតាស្បូ ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ ឧទ្ធសកស្ស ភិត្តា៧ សន័្យភេនតាស្ស ភិត្តា៥ លោហិ-តុប្បានតាស្បូ គំត្វាប់ ឧកតោព្យញួនតាស្បូ គំត្វាប់ នា-ឧរសំវាសកាស្ម ភិត្តា៥ នានាស័មាយ មិតស្បាភិត្តា៥ ಕತ್ತೆಯ ಚಲಾಸು ಕಿಕನ್ನು ಸಿಕ್ಕರ ಅನ್ನು ನಡ್ಜು ಹಕ್ತ តាពេត៌ តស្បូ ភិត្តាវេ សង់ទ្រដេរ្លូ មជំក្តោសនា ន រូបាន ។ ៩មេស ទោ ភិន្ទាវ សង់្បមណ្ដេ បដំគ្លោ-សភា ជ រូមាន ។ តាស្បូ ខ ភិត្តា៥ សង្ឃមណ្លេ ខដំគ្លោសនា រូបាន ។ កំពុស្ស ភិត្វាវ ខតាតត្តស្ប ພສາຂພໍກພສສາງ ພອງຂພ້ອງແ ບໍ່ສະຖາ

វិនយប់ដកេ មហាវិគ្នោ

វិនយចិតិក មហាវិត្ត

ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែលលួបសំវាស ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ របស់ភិត្ខដែលចូលទៅកាន់ពូកត្ថិយ ម្នាលភិត្ខទាំងឡាយ របស់សត្វ តិរច្ឆាន ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ របស់បុគ្គលដែលសម្ងាប់មាតា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្បាយ របស់បុគ្គលដែលសម្ងាប់បិតា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ របស់បុគ្គល ដែលសម្ងាប់(ពះអហេន្ត ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ របស់បុគ្គលដែល(ទស្ត តិត្តនី មាលកិត្តពំងឲ្យយ បេសកិត្តដែលបំបែកសង្ឃ មាលកិត្តពំងឲ្យយ របស់បុគ្គលដែលធ្វើព្រះលោហិត (ព្រះសាស្តា)ឲ្យពុរពង៍ ទៀង ម្នាលភិត្ត ទាំងទ្បាយ របស់ទុកតោព្យញ្ញនក: ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ របស់ភិក្ខុដែល មានសំវាសផ្សេងៗគ្នា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ របស់ភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុង សីមាផេត្រ១ គ្នា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយរបស់ភិត្តដែលស្ថិតនៅលើអាកាស ដោយឫទ្ធិ ជំនុំសង្ឃធ្វើកម្មដល់បុគ្គលណា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ការ ហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ របស់បុគ្គលនោះមិនឲ្យើងទេ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំនទ្បាយ ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ របស់បុគ្គលទាំងអម្បាល នេះឯងមិនឲ្យើង ទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ ឯការហាមឃានក្នុងកណ្តាល $\dot{a}\dot{s}\dot{s}\kappa$ ង្ឃ រប κ ់នរណា ទើបទ្យើង ។ ម្នាល $\ddot{a}\dot{s}\dot{s}$ ពំងំទ្យាយ ការហាម ឃាត់ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ របស់ភិត្តជាបកតត្តមានសំពសសើគ្នា ญิติ

ឲ ឌ. ឥត បន ។

(೧۰۰) ទ្វេមា ភិត្តាវ ជំស្សាណា អត្ត ភិត្តាវ បុត្ត-លោ អច្យត្តោ និស្សារណ៍ តំ ចេ សន្លោ និស្សារេត៍ រ)-ကးဖွာ သုန်းလျှားရာ ခဲကဖွော နုနံ့လျှားရာ ။ ကရာမာ ော်နှား၊ မုန္ဂ၊လာ မဗျူးရွာ စီမဂ္ဂာလ်ံ ခံ ငေမးဖွံ့ျာ ជំស្បាបតំ ខុច្ចិស្សាវិតោ ។ ៩៩ ភិត្តាវ ភិត្តា សុន្តោ មោះតំ អនាបត្តិកោ តំ ខេ សរេខ្យា និស្សាវត៌ នុន្និស្សាវិ-តោ ។ អយំ វុទ្ធតំ ភិត្តាវេ ខុត្តលោ អប្បត្តោ និស្សារណំ ទំ ខេ សដេ័ក្រ និស្សាវទេ ខុត្តិស្សាវិតោ ។ កាតាមោ ော်နှား၊ ဗုဒ္ဂလော မဗျူးရွာ အိမ္များကံ အံ ေ ស ស្ពេ និស្សា ទេ សុនិស្សា នោ ។ ៩ ដ⁽⁰⁾ ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ

អន្តមសោ អនន្តរំតាស្បាមិ តិត្តានោ វិញ្ញាបន្តស្ប សង់ទ្រដៀ បដិត្តោសនា រូហតិ ។ តមស្ប ទោ ភិត្តាវ សង់ទ្រដៀ បដិត្តោសនា រូហតិ ។

ជម្យេយ្យក្ខន្ធកេ ទ្វេ ទិស្សារណា

ចម្បេយត្រូត្វកៈ និស្សារណាកម្ម (ការបណ្ដេញចេញ) មានព័រយ៉ាំង

នៅក្នុងសីខាជាមួយគ្នា ដោយហោចទៅ សូម្បីកិត្តដែលអង្គ័យនៅជា លំដាប់ ដែលញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹង ក៏ទៀងដែរ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ការហាមឃាត់កណ្តាលជំនុំសង្ឃរបស់ភិត្តនេះឯង ទើបទ្បើង ។

(១០០) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ និស្សាណោកម្ម(ការបណ្ដេញចេញ) នេះមាន b យ៉ា័ន ម្នាលភិត្ថទាំង ្សាយ មានបុគ្គលគឺភិត្តដែលមិន ទាន់ដល់ នូវនិសព្រវណាកម្មនៅ ឲ្យីយ បើសង្ឃបណ្ដេញបុគ្គលនោះចេញ បុគ្គល ពួកខ្វះ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្ដេញចេញដោយល្អ $(-\pi^*)$ បុគ្គលពួកខ្វះឈ្មោះ ថាសង្ឃបណ្ដេញចេញដោយអាកែក់(ទុស)។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គល ដុចម្តេចដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្ម ចើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះ ចេញ ឈ្មោះថា សង្ឈបណ្ដេញចេញដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលកិក្ខ ពំងឲ្យយ ភិត្តកងសាសនានេះជាអ្នកស្អាតបរិសុទ្ធគ្មានអាបត្តិ បើសង្ឃ បណ្ដេញកិត្តនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្ដេញចេញដោយអាក្រក់ ។ មាលភិត្តពាំងឲ្យាយ បុគ្គលនេះតថាគតហៅថា បុគ្គលដែលមិនពន់ដល់ នុវនិស្សារណាកម្ម បើសង្ឃបណ្ដេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃ បណ្តេញចេញដោយអា (\hat{r}, \hat{r}') មាលភិត្ត ទាំង ឡាយ បុគ្គលដូចម្តេច ដែលមិនទាន់ដល់នូវនិស្សារណាកម្ម បើសង្ឃបណ្ដេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃថណ្ដេញចេញដោយល្អ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្ត្

វិនយបិងកេ មហាវិក្តោ

ពាលេ ហេរតំ អព្យត្ថា អាមត្ថិពហុលេ អនមនានោ តំហិសំសដ្ឋោ វិហរត៍ អននុលោម៌គេហំ តំហំសំ-လးက္လမ်ာ အို ၊ ေလးဖျံု စိုလ္႐ူးအို လူစိုလ္ဂျားကြာ ျ អយំ វុច្ធតិ ភិក្ខាវេ បុក្ខលោ អប្បត្ថោ ធិស្សាណំ តំ ខេ សធ្មេរ និស្សាវាតិ សុនិស្សាវិតោ ។ (0 0 0) ខេតា មួយ ព ទាហា សង្ខ័ មួយ (ဗုန္ဂးလာ မဗျူးရွာ ရဲ့လားလ်ံ အို ၊ေ မားမျိုာ ရဲ့လားကိ រ)ភាទ្ធោរ សោសារ៍នោ រ) ភាទ្ធោរ (នាសារ៍នោ រ ភាន-မော ေနာ်သွား၊ ဗုန္မလော မတ္ဖုန္ရာ ရဲမားလံု နံ ေလးချာ ရဲမာဖန်ာ အေမာဂါနာ ၅ ဗလ္ဘားကာ ភិត្តថ អមត្រោ ឱ្យសារណ៍ នញេ សងេ័ព ឱ្យសារតំ នោសារិតោ ។ ដេយ្យសំវាសតោ ភិត្តាវេ ។ ចេ ។

វិនយបិឝត មហាវត្ត

ក្នុងសាសនានេះ ល្ងង់មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិ ថ្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅប្រឲ្យក៏ប្រឲ្យំដោយគ្រហស្ត ដោយការប្រឲ្យក៏ប្រឲ្យំមិនសមគួរ បើ សង្ឃបណ្តេញកិត្តនោះចេញ ឈ្មោះថា សង្ឃបណ្តេញចេញដោយល្អ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ បុគ្គលនេះតថាគតហៅថា បុគ្គលដែលមិនទាន់ដល់ នូវនិស្សាវណាកម្ម បើសង្ឃបណ្តេញបុគ្គលនោះចេញ ឈ្មោះថា បណ្តេញ ចេញដោយល្អ ។

(១០១) ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ «សារណាកម្ម^(๑)ហន ៤ យ៉ាង ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ មានបុគ្គលដែលមិន ទាន់ដល់នូវ «សារណាកម្មនៅ ទ្បើយ បើសង្ឃ៍ ហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល បុគ្គលព្លក ១ខ្ ឈ្មោះថា សង្ឃ ហៅបញ្ចូលដោយ ល្អ បុគ្គលព្លក ១ខ្លំ ឈ្មោះថា សង្ឃ៍ ហៅបញ្ចូលដោយ អាត្រក់ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ បុគ្គលដូច ទ្លេច ដែលមិន ទាន់ដល់នូវ «សារណា កម្ម បើសង្ឃ៍ ហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃ៍ ហៅ បញ្ចូលដោយ មាត្រក់ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ បណ្ហាកៈមិនដល់នូវ «សា-វណា កម្ម ទេ បើសង្ឃ៍ ហៅបណ្ហាកៈនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថា សង្ឃ៍ ហៅបញ្ចូល ដោយ អាត្រក់ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ បុគ្គលដែលលួច សំដស ។ ហេ។ « ការហៅបញ្ចូលពួក ដោយអំណាចនៃកម្ម មាន«បសម្បទាឲ្យបានជាកិច្ចការិះដាំដើម ហៅថា «សារណាកម្ម ។ តំត្ថិយញ្ជក្កន្តកោត់ក្វាវត់ច្រេនកតោត់ក្វាវេមាតុឃា-តកោ ភិក្ខុវេ ខិតុឃាតកោ ភិក្ខុវេ អហន្តឃាតកោ ភិត្ត្ថឋ ភិត្ត្ថន័ន្ធសភោ ភិត្តថ សន្យភេនគោ ភិត្តថ លោហ៍តុប្បានតោ ភិក្សា៥ ឧភតោព្យញ្ញនកោ ភិក្សា៥ អប្បត្តោ នុសារណ៍ គំ ខេ សង្លែ នុសារគំ នោសា-ဂ်ိဳးရာ ၅ မယ် ႏုဒ္နရီ ဂ်ိဳက္ခံပ ဗုဂ္ဂလော မဗျူးရွာ ရီမာကော် ဂ်ား ငေး နားဆို ရွှာ ရွှိနားကို အေးနားကြေး (⁹⁾ ကျောက္ခားမာ ဗ ဂ်ိဳဂ္ဒာ။ ဗုဒ္ဂုလာ မဗ္ဘုရ္ဓာ ရဲလာလ်ံ အံ ငေ ဆင်္ကျေ ရံလာဟာ လောလာဂ်ေရ ၅ မာနွာဗိုးရွာ ခ်ိန္နာဗံ မာဗျူးနွာ ងុសារណ៍ នំ ចេ សង្ក្រេ ងុសារនេំ សោសាវិតោ ។ ဓာဒင္မ်ိဳးရွာ ခ်ိဳက္စားပီ ၁ အေ မာန္မမာနင္မ်ိဳးရွာ ခ်ိဳက္စားပီ ១ ឱ ឥមេ វិច្ចន្តិ ភិក្ខុវេ ឬគ្នួលា អប្បត្តា ឱសារណំ តំ ចេ សង្ឃោ ឱសារេតិ រោសាវិ៣ ។

ចម្បេយក្រ្តនូកេ ទ្វេ ឧសារណា

២ម្យេយ្យក្ខន្ធកៈ ឧសារណាកម្ម (ការហោបញ្ចូលពួក) មានព័រយ៉ាង

ម្នាលភិត្តទាំន e_1 យ ភិត្តដែលចូលទៅកាន់ពួកត្តិយ ម្នាលភិត្តទាំន e_1 យ សត្វតិរក្ខាន មាលភិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលដែលសម្ងាប់មាតា មាលភិត្ត្ ពំងឲ្យយ បុគ្គលដែលសម្ងាប់បិតា ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ បុគ្គល ដែលសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ម្នាលភិត្ត្ថទាំងទ្បាយ បុគ្គលដែលខ្រស្តភិត្ត្ មាលភិត្តទាំងទុកយ ភិត្តដែលបំបែកសង្ឃ មាលភិត្តទាំងទុកយ ថុគ្គល ដែលធ្វើលោហិតុប្បាន ម្នាល់ភិត្តទាំងទ្បាយ «ភាតាព្យញូនក: មិនដល់ នវនុសារណាកម្ម េ បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថាសង្ឃហៅ បញ្ចូលដោយអា $(\pi\pi, 9)$ មាលកិត្តព័ងទ្យាយ តឋាគត ហៅបុគ្គលនេះ ឯឪថាមិនដល់នូវ ្ សារណា កម្ម បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះ ថាសង្ឃហៅបញ្ចូលដោយអាក្រក់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គល ដូចម្តេចដែលមិនដល់នូវ៖ សារណាកម្ម បើសង្ឃហៅបុគ្គលនោះបញ្ចូល ឈ្មោះថាសង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ ។ ចាលភិត្ថុទាំងឲ្យាយ មនុស្ស កំបុតដៃមិនដល់នូវតុសា ណោកម្ម េើ បើសង្ឃ៍ ហៅបុគ្គល នោះបញ្ចូល ឈ្មោះថាសង្ឃហៅបញ្ចូលដោយល្អ ។ មាលភិត្ថុទាំងឲ្យយ មនុស្ស កំបុតជើង ១ បេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យេ មនុស្សកំបុតទាំងដៃទាំងដើង

ඉදු්

အယ္လ္ကဗ္မ်ဳိးစ္သား နီးခွားက စာမင္မ်ဳိးစ္သား နီးခွားက နားခ်ဳိးစား ဆိုန္အာ့ မန္တလိုင္စိုးစ္သာ ဆိုန္အာ့ မန္အာ့ မန္တာ့ အနက္ရွာ-រខ្ញុំឆ្នោ គំនុះ៥ ដណទាត្តតោ គំនុះ៥ ខ្យុជ្ញា គំនុះ៥ វាមទៅ គំគ្គាឋ កលគណ្ដី គំគ្គាឋ លគ្គណាមគោ ភិត្ត្លាវ គាសាហាតោ ភិត្តូវ លិខិតតោ ភិត្តូវ សីថនី ភិត្តឋ ទាបរោគ័ គិត្តឋ បរិសនុសតោ ភិត្តឋ តា-ឈោ ភ្នំត្តមតា្មណ៍ ភិត្តម ខញ្ញោ ភិត្តម ខត្តមានោ

666

វិនយបិឝិកោ មហាវិគ្នោ

វិនយប៌ឝក មហាវត្ត

ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ មនុស្សកំបុតត្រចៀក ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ មនុស្ស កំបុត ច្រមុះ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ មនុស្សកំបុត ពំងត្រចៀក ពំងច្រមុះ ម្នាល ភិត្តទាំងឲ្យយ មនុស្សកំបុត មាមដៃ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ មនុស្សកំបុត មេដៃមេជើង ម្នាលភិត្ថុទាំងទ្បាយ មនុស្សជាចសរសៃធំ (សរសៃពូវដើង) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ មនុស្សមានដៃព្រែក (មានច្រាមដៃជាប់គ្នាដូចស្វាប ប្រចៀវ) ម្នាលកិក្ខុទាំងទុកយ មនុស្សគម ម្នាលកិក្ខុទាំងទុកយ មនុស្ស តឿ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ មនុស្សពកកប្តភកត្រង់អវយវៈឯណា និមួយ ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ មនុស្សដែលគេចៀតចៀនឲ្យមានស្វាកស្នាម មាលភិត្ត ពំនឲ្យយ មនុស្សដែលគេវាយឲ្យមានស្នាមដោយវំពាត់ ម្នាលកិត្តពំន ទ្យាយ មនុស្សដែលគេកត់ឈ្មោះទុក (ព្យួរទោសទុក) ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ មនុស្សដែលមានដើងហើមស្កក់ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ មនុស្សដែល មានកេឝឝា (កក់ (មានបុសដូងចុាតជាដើម) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ មនុស្ស ដែលមានរួច[សូមសែទ្យ (គឺមានរួមអាក្រក់ទុសគេ មានទួស់ពេកទាប ពេកជាដើម) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ មនុស្សដែលទើបតែនឹងទ្វាក់ ឬទ្វាក់ម្ខាង ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ មនុស្សកែងក្នុងដៃដើងជាដើម មាលភិក្ខុទាំង ឡាយ មនុស្ស រូកដើន មាលកិត្តពំងឡាយ មនុស្សដែលស្លាប់ ១ ចំហៀង រុខ្ល

បម្បេយត្រូនូវេរ «ហូបន័យកម្មា អធម្មកម្មំ

ភិត្តា៥ ធំធ្លំវិយាមដោ ភិត្តា៥ ៩ភនុព្វលោ ភិត្តា៥ អង្វោ ភិត្តា៥ មូកោ ភិត្តា៥ ពធិរោ ភិត្តា៥ អនូមូកោ ភិត្តា៥ អន្ធពធិរោ ភិត្តា៥ មូកពធិរោ ភិត្តា៥ អនូម្ភកពធិរោ ភិត្តា៥ អម្បត្តោ ឱុសាលេំ នំ ខេ សង្លោ ឱសាបភិ សោសារិតោ ។ អយំ វុទ្ធតិ ភិក្តា៥ ទុក្កលោ អទ្យត្តោ ឱសាលេំ នំ ខេ សង្លោ ឱ្យសាបតិ សោសារិតោ⁽⁰⁾ ។

វាសភគាមភាណវារំ បឋមំ ។

ចម្បេយ្យក្ខូត្នុក: ឧក្ខេបគីយកម្ម ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធមិ

ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្ស រិ្វន ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្ស ចាស់ (គំ)-(គា ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្សដែល ទ្វាក់ពីកំណើត ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្ស គ ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្សថ្ងន់ ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្ស ពំឥ ទ្វាក់ ពំឥ គាំ ម្នាលកិត្តពំឥ ឲ្យយ មនុស្ស ព័ត៍ ទ្វាក់ ពំ ន៍ថ្ងន់ ម្នាលកិត្តពំ ន៍ ឲ្យយ មនុស្ស ពំនគ ពំ ន៍ថ្ងន់ ម្នាលកិត្តពំ ន៍ ឲ្យយ មនុស្ស ពំន៍ទ្វាក់ ពំ ន៍ គ ពំ ន៍ថ្ងន់ មិនដល់ នូវ ទុសា លោក ម្ន ទេ បើស ន៍្យ ហៅ បុគ្គល នោះបញ្ចូល ឈ្មោះថាស ន៍្យ ហៅបញ្ចូល ដោយ ល្អ ។ ម្នាលកិត្តពំ ន៍ ឲ្យយ តថា គត់ ហៅបុគ្គល នេះ ឯ ន៍ថា មិនដល់ នូវ ទុសា លោក ម្ម ទេ បើ ស ន៍្យ ហៅបុគ្គល នោះ បញ្ចូល ឈ្មោះថា ស ន៍្យ ហៅបញ្ចូលដោយ ល្អ ស ន៍្យ ហៅបុគ្គល នោះ បញ្ចូល ឈ្មោះថា ស ន៍្យ ហៅបញ្ចូល ដោយ ល្អ ស ន៍្យ ហៅបុគ្គល នោះ បញ្ចូល ឈ្មោះថា ស ន៍្យ ហៅបញ្ចូល ដោយ ល្អ

ចប់វាសភធាមភាណវារៈ ኛ ๑ ។

(๑០৬) ម្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ បើអាបត្តដែលកិត្តត្រូវឃើញមិនមាន ដល់កិត្តក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃត្តី កិត្តប្រើនរូបក្តី បុគ្គល (គឺកិត្ត) ទរូបក្តី ចោទកិត្តនោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកត្រូវអាបត្តហើយ លោក ឃើញអាបត្តិទុំះទេ ។ កិត្តនោះពោលតបវិញយាំងនេះថា ម្នាលអាវុសោ

វិនយបិធីតេ មហាវិគ្គោ

မာဒန္နီ ယဗဗာ ဗ ေလ့လျန္နီ ၅ က လးဆုံ႔ မာဒန္နီယာ អនុស្សាន ឧត្តិមតិ អនម្មតម្មំ ។ ៩៩ ១៩ ភិត្តាហ အိဳက္ခန္႔ ေ ေကာက္ခ်ဳိ ကာစစ္ကိဳ စင္ခ်ဳိကားရာ ။ အမေဒ ေရာ-នេតិសរស្លែវា សម្លូហ្លា វា ឯកចុត្តលោ វា អាចត្តី ត្វំ អាវុសោ អាបណ្ឌេ បដិតភោហ តំ អាបត្ថិត្ថិ ។ (ស) រ)វ វនេតិ ឧត្តិ (ម អាវុសេា· អាវេតិ៍ យមហំ បដិតាយេន្ត្រី ។ តំ សង្កៀ អាមត្តិយា អម្យដិ-កម្ម ទទួបគំ អនុម្មតម្មំ ។ ៩ឧ បន ភិត្តាប ភិត្តស្ម ឧ ហោត ទាចំតា និដ្ឋ ១ដំនិស្សដ្ឋតា ។ នមេនំ ពេនេន៍ សង្កោ វា សម្គុញលា វា វាតាចុក្តលោ វា ចាបិតា នេ អាដុសោ និដ្តំ ចដំនិស្សារដ្ឋតំ ចាបិតាំ ខំខ្ញុំខ្ញុំ ។ សោ ឃុំ វនេន ឧត្តិ ទេ អាវ៉ុសោ ဓာဗ်ကာ နိန္နံ ယမမ်း ဗန္နံနိန္နံးမွေ့ယျန္နံ ။ နံ မားမျို စာစ္မႀက နနီးက မေရးနာ့မှာမေါ်းမွ ဖမ္မီစန္ ကေဒရွိ နင္ရတ္နာ ေျပားေနာ္ ဗင္နီ ကားရတ္ ၅ အျဖ-នំ ចោធេត៍ សង្ឃោ វា សម្តុប្យលា វា វាតាចុក្តលោ វា

វិនយបិឝក មហាវត្ថ

អាបត្ថ៍ដែល ខ្ញុំគួរ ឃើញនោះ មិនមានដល់ ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃក៍លើកវត្តភិក្ខ្ នោះ (ញោះមិនឃើញអាបត្តិ (យាំងនេះ) ឈ្មោះថាកម្មមិន(ចកប ដោយធម៌ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទុក្ខយ មួយវិញទៀត អាបត្តដែលភិត្ត(ត្រូវ សំដែងមិនមានដល់កិត្តក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃក្ត័ តិត្ត (បីនវូបក្ដី បុគ្គល ត រូបក្តី ចោទភិក្ខុនោះថា មាលអាវ៉ិសោ លោក ត្រូវអាបត្តិហើយ ចូរលោកសំដែងអាចត្តិនោះចេញ ។ កិក្ខនោះពោលតបវិញយ៉ាងនេះ ថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រវៃសំដែងនោះមិនមានដល់ខ្ញុំទេ Ч សង្ឃកំលើកវត្តភិក្ខុនោះ (ពាះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ (យ^{៉ា}ងនេះ) ឈ្មោះ ឋាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាងទៀត ទិដ្ដី អាក្រក់ដែលត្រលែះបង់មិនមានដល់ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃត្ត័ ភិត្ត េច្រើនរូបក្តី បុគ្គល ๑ រូបក្តី ចោទកិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកមាន ទិដ្តិអា(កក់ហើយ ចុរលោកលះបង់ទិដ្តិអា(កក់នោះចេញ ។ កិត្តនោះ *ពោលតបវិញ យ*៉ឹងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ទិដ្ដីអាក្រកដែល ខ្ញុំត្រវលះបង់ មិនមានដល់ខ្យុំទេ ។ សង្ឃក៏លើកវត្តភិក្ខុនោះ (ពោះមិនលះបង់ខំដ្ទិអាក្រក់ ចេញ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាំងទៀត អាបត្តដែលត្រវឃើញក៏មិនមាន អាបត្តដែលត្រវសំដែងក៏មិន មានដល់ភិត្តក្នុងសាសទានេះទេ ។ សង្ឃ័ត្តី ភិត្ថា(ប៊ីនរូបត្តី បុគល ឲ្យបុត្តី

ចម្បេយត្រូនកា នក្ខេមន័យកម្មា ធម្មកម្មំ

អាចន្លឺ ទំ អាវុសោ អាបន្នោ ចសេ្ទសេនំ អាចន្លឺ បដិកាពេម៉ា ទំ អាចត្តិខ្លុំ ។ សោ លាំ វឌេតំ ឧត្តិ ၊ မ က_ုးက ကဗန္ရဲ ယဗဗ်ာ ဗ က္မေယ် အန္ရဲ ၊ မ អាវុសោ អាមត្តិ យមហំ មឌ៌ភាពយន្ត្រំ ។ តំ សារណ្តា អនុស្សាន ក អព្យន៍តាម្មេ វា នុត្តិបត់ អនុម្មតាម្មុំ ។ ៩ជ បន ភិត្តាប ភិត្តាស្ប ន ហោតិ អាមត្តិ ឧដ្ឋញា န ၊ ဗားနို ဓာဗီကာ နိမ္ခ် ဗင်္ဂနဲ႔ျပ္တရာ ၅ နားမန္ ទោនេត៍ សរេត្យា វា សម្គូហុលា វា រាំតាចុក្តលោ វា អាបត្តី ត្វំ អាវ៉ុសោ អាបញ្ញេ បស្សសេតំ អាបត្តំ ចាប់ិកាា តេ ឧំដ្ឋំ ចដំឧំស្បុរេដ្ឋតំ ចាប់កំ និដ្ដិឆ្នំ ។ សោ ៧វំ វនេតិ ឧត្ដិ ទេ អាវុសោ អាចត្តិ ယဗဟိ ပၤလ္နယ္တုိ ဒန္နာ ၊ ဗ ဓာ ပို ကာ နိ ဦ ယ ဗ ဟိ បដំធំស្បុះដួយត្រ្តំ ។ តំ សង្កោ អឧស្បុនេ វា អប្ប-ដំំស្សាត្ត ។ ឧត្ទិបទ៌ អនម្មតាម្មំ ។ ៩៩ ពន ភិត្តាប ភិត្តុស្បូ ជ ហោត៌ អាបត្តិ បដិកាតេញ ជ ហោតំ ចា-បំកា ឌិដ្ឋិ បដិនិស្សុជ្លេតា ។ តមេនំ ចោឌេត៍ សង្បោ រ សម្ពូហុល ។ ៧៣មក្តលោ ។ អាមន្ត្តី ឆ្នំ អាវុសោ

ជម្លោយត្រូត្តកៈ «ក្លេបត័យកម្ម ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌

ចោទភិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកត្រវអាបត្តហើយ លោកឃើញ អាបត្តិទុះ ខេ ចុវលោកសំដែងអាបត្តិនោះចេញ ។ កិត្តនោះពោលតបយ៉ឺង អាបត្តដែល ១ (តវយើញមិនមានដល់ ១ំទេ នេះថា មាលអាវ៉ាសា មាល *អាវ៉ុសោ អាបត្តដែល ខ្ញុំត្រសៃដែងក៏មិនមានដល់ ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិត្ត* នោះ (ពោះមិនឃើញ (អាបត្តិ) ក្តី (ពោះមិនសំដែងក្តី (យ៉ាងនេះ) ឈោះ ឋាកមមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ មួយវិញទៀត អាបត្ត ដែលត្រូវឃើញក៏មិនមាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រវលះបង់ក៏មិនមានដល់កិត្ត ក្នុងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃត្ត ភិត្តប្រើនរូបត្តី បុគ្គលឲ្យបត្តី ចោទភិត្ នោះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ លោក ត្រាំអាចត្តិហើយ លោកឃើញអាចត្តិនុះទេ លោកមានទិដ្ទិអា(កក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ទិអា(កក់នុះចេញ y ភិត្តនោះពោលតបយ^{៉ី}ងនេះថា មាលអាវ៉ីសោ អាបត៍ដែល 🤊 តែវយើញ *๏ิ*ธุุ้ิค/กก่ในเงอู้โก*เ*เงะชน์ก็ษิรยารนเง่อุในเ មិនមានដល់ខ្ញុំទេ y សង្យលើកវត្តភិត្តនោះ (តោះមិនឃើញ (អាបត្តិ) ក្តី (៣ះមិនលះ ชล์ ดินิศ) กก่กั (យ៉ាងនេះ) ឈោះថាកមមិន ថកបដោយធម៌ y ម្នាលភិត្តទាំង ទ្យាយ ម្យ៉ានទៀត អាបត្តដែល ត្រៃវេសដែងកំមិនមាន ଡ଼ି ដ ଜ *គាក្រក់ដែលត្រលេះបង់តំ*មិនមានដល់ភិត្តកងសាសនានេះទេ y សង្កត ភិត្តប្រើនរូបភ្លឺ មាល**អាវ៉ុសោ** <u>លេទ្រភ</u>ិភ្នំនោះថា ឋគលមួយវូបក គ្រំ រ រ រ

វិនយបំដុពេ មហាវត្តោ

អាចឆ្នោ ចដិតកោហិ តំ អាចត្តី ចាចិតា តេ ធំដ្ដី បដិធិស្សផ្លេត ចាប់កាំ ឧំដ្តិឆ្នំ ។ សោ រហំវានេតិ ឧត្តិ មេ អាវុសោ អាចត្តំ យមហំ ចដំគារយេរ៉ំ ឧត្តំ ចេ មារុំសោ ចាច់កា នំដ្តំ យមហំ ចដំនិស្សដ្លេយន្ត្រំ ។ နံ လမ္ခေါ် မရိန္ဒမားခ်ီ ၃ မရိန္ဒင္စမ်ား မရိန္နာရန္ អជម្មតាម្នំ ។ ៩ជ ២៤ ភិទ្ធាវេ ភិទ្ធាស្បូ ជ ហោន မာဗင္ခ်္ခ ဒင္ရတ္ ေ ေတာင္ခံ မာဗင္ခ်္ခ ဗင္ခံ ေနာက္မွာ ေ ေတာင္ခံ ទាំទំគា និដ្ឋ ទដ៏និស្សាវង្គតា ។ តមេនំ ចោនេតំ សន្តេ២ ម មាតិសំលា ម ពុយធំដែលោ ម មាធន្ន័ ទំ អារុសា អាបណ្ឌ បស្សសេនំ អាបន្ត័ បង់ការោ-ហំ គំ អាបត្តី ចាប់កា គេ ធំដុំ បដំធំស្បូវ្លេតំ ចាប់កាំ ខ្ញុំដ្តឹ រ (សា វ), រូខេន្ត ខន្ទុំ ខេ សារុំសា សានន្ទ័ ယဗဟိ ၓၬလ႑ယျိ ဒန္ရဲ ၊ ေ မာဂၢိုလာ မာ ဗန္ရဲ ယ ဗ ဟိ មជំភាមយុវ័ ឧត្តិ មេ អាវុះសា ចាប់តា ធំដ្តំ យមហ ពន្ធទាវីញើង ដូ ។ នូ មាន៉ើ អនមរាំច អ អពិន្ទុ យធើ ម អនានុទ្ធមវីសេ ម នទំនួនទុ អនគីយគឺ រ

វិនយប៌ជំព មហាវត្ថ

លោកត្រូវអាបត្តិហើយ ចុវលោកសំដែងអាបត្តិនោះចេញ លោកមានរិដ្ឋិ អ ត្រក់ហើយ ចុវលោកលះបង់ទិដ្ទិអា ក្រក់នុះចេញ ។ ភិក្ខុនោះពោល **តបវិញុ**យ["]ងនេះថា អាបត្តដែល ១ុំ ត្រវសំដែងមិនមាន មាលអាវ៉ិសោ ដល់ខ្ញុំទេ ម្នាលអាវ៉ុសោ ទិដ្តិអាក្រភាដែលខ្ញុំត្រវលះបង់ក៏មិនមានដល់ខ្ញុ ដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តកិត្តនោះ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនលះ បន៍ខំដុំអា $(\pi\pi' i \sigma i \sigma) \pi' (\omega'' \delta i \delta s)$ ឈ្មោះថាកម្មមិន $(\upsilon \pi \sigma i \sigma) \pi \omega$ ធម៌ y ម្យ៉ាន៍ (ទៀត វរាបត្តំដែលត្រវយើញក៏មិនមាន មាលភិត្តទាំងទុកយ ដល់ភិក្ខកងសាសនានេះទេ ។ សង្ឃត្តី ភិក្ខុ (ប៊ីនរបត្ត បុគ្គលមួយរបត្ត លោក[តវអាបត្តិហើយ លោកឃើញ ចោទភិត្តនោះថា មាលអាវ៉ុសោ អាចត្តិទុះខេ ចុះលោកសំដែងអាចត្តិនោះចេញ លោកមាន់ខំជុំអា(r,r)<u>ตุรเฉาลดะเชล์ดินี้</u>คา(คล่เ**ธาะเ**ชตุ ភិត្តនោះពោលតប ហើយ IJ ម្នាលកាវ៉ុសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រវ៉យើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ភាបត្តដែលខ្វំត្រវស់ដែងត៌មិនមានដល់ខ្ញុំដែរ ម្នាលអាវ៉ុសោ ต์ ธดิ์ มีก (กก่ เมก อู่ (ก่ เพรง นี่ ก็ยิ่ง ยางมา ท่ อู่ เมา ។ សង្យលេក ត្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្ដី ត្រោះមិនសំដែងក្ដី ត្រោះមិន វត្តភិក្ខុខោះ លះបង់ខ្ញុំដ្អិញ $\int n \dot{n} \dot{n} \dot{n}$ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាកម្មមិន ប្រកបដោយជម៌ y បម្បេយក្រុត្តពា នព្វេបន័យកម្មា ធម្មកម្មំ

(೧୦៣) ៩ជ ខន ភិត្តាវ ភិត្តុស្ស ហោត អាខត្ត ឧដ្ឋញា ។ តមេនំ ចោនេតំ សង្កោ វា សម្គូហុលា វា រ) តេចុត្តលោ វា អាចត្តឺ ត្វំ អាវ៉ុសោ អាចឆ្នោ ចស្បូ-လေး ကဗန္ဂာန္ခဲ့ ၅ လော ၿပီ ဂအေ ကမာဂုံလာ ဗလဂု-មិត ។ តំ សរណ៍ អាចត្ថិយា អនស្សនេ ទុក្ខិចត៌ អជម្មតាម្ម ។ ឥជ បន ភិត្តាវ ភិត្តស្បូ ហោន អាបន្តិ បដ៏កានញា ។ នមេនំ ចោនេន៍ សង្លៀររំ សម្តូហុលា វា ឃិតាមុត្តលោ វា អាចត្តី ត្វំ អាវ៉ុសោ អាចញ្ញោ ចដំ. ភាពេញ នូ មានន័ទ័ រ ទោ សូ រទេន មាសរុទោ បដំការិស្បាម៉ត់ ។ តំ សង្បោ អាបត្តិយា អប្បដ៍កាម្មេ នុក្ខិបត់ អនម្មតាម្មុំ ។ ៩៩ បន ភិក្ខុឋ ភិត្តូ ស្បូ ហោតំ ទាបិកកា និដ្ឋ ទដិនិស្សដ្លេតា ។ តាមនំ ចោនេតំ လးဖို့္က က မန္မာ့တ္ က က က က က က က က က က က က က តេ អាវ៉ុសោ និដ្តី បដិនិស្សស្តែនំ ចាប់គាំ និដ្តិត្តិ ។ សោ រាំ វនេន៍ មាសាវុសេ ខនិនិសាវ្នឹស្វាទ័ត៌ ។ នំ សនេ្យ ទាប់តាយ និដ្ឋិយា អប្បដ៍និស្សក្តេ ទុក្ខិបត៌

បម្បេយក្រូត្នក: ឧក្ខេបតីយកម្ម ដែលជាកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌

(១ • ៣) ម្នាលភិត្តពំងឲ្យយ មួយទៀត អាបត្តដែលត្រូវ ឃើញ មានដល់កិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃត្តី កិត្ត(ចំនរូបត្តី បុគ្គល មួយរូបក្តី ចោទកិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកត្រវៃអាបត្តហើយ លោក ឃើញអាបត្តិទុះទេ ។ កិត្តនោះនិយាយតបយាងនេះថា អើមាវុសោ 🧃 ឃើញដែរ ។ សង្យលើកវត្តភិត្តនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ (យ៉ឺងនេះ) ឈ្មោះថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ថ្នាលកិត្តពាំងទ្បាយ មួយវិញទៀត អាបត្តដែលត្រវស់ដែងមានដល់ភិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្ដី ភិត្ត t \dot{v} $\dot{$ អាចត្តូហើយ ចូរលោកសំដែងអាចត្តិនោះចេញ ។ កិត្តនោះនិយាយតប យាងនេះថា អើតាវ៉ុសោ ចាំខ្ញុំសំដែង ។ សង្ឃលើកវត្តភិត្តនោះ (ញាះ មិនសំដែងអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ឈ្មោះថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ មាល ភិត្ត ទាំង ឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រូវលះបង់ មានដល់ភិត្ត ក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្តី កិត្តប្រើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទកិត្ត នោះថា ម្នាលអាវុសោ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចុ**រ**លោ**កលះ**បន់ ទំដ្ឋិអាក្រក់នុះចេញ ។ កិត្តនោះនិយាយតបយាំងនេះថា អើអាវុសោ ហំ **១លះ**ថង ។ សង្យលើកវត្តភិត្តនោះ ព្រោះមិនលះថង់ទិដ្ឋិ៣ក្រក់ចេញ

(០០៤) ៩ជ ខន គិត្តាវ គិត្តាស្ប ហោតិ អាមត្តិ ឧដ្ឋភ្ជា ។ នមេនំ ចោមេនំ សង្កោ វា សម្ពុបាលា វា ឯតាមក្តលោ វា អាមត្តិ ទំ អាវ៉ុសោ អាមណ្ឌេ ខស្សសេតំ អាមត្តិត្តិ ។ សៅ ៧វំ វែឧន័ ឧត្តិ មេ អាវ៉ុសោ អាមត្តិ

អជម្មតម្លំ ។ ៩ជ ថន ភិក្ខាប់ ភិក្ខាស្បូ ហោឆំ អាមឆ្គំ នដូញ ហោតំ អាចត្តំ ចដំកាតញ ។ ហោតំ អាចត្តំ ឧដ្ឋញ ហោត ចាប់កា និដ្ឋ បដំនិស្សដ្ឋេតា ។ ហោត မာဒန္ရွိ ဒင်္ခကာနက္ ၊တာနိ ဓာဒိကာ နိင္ရွိ ဒင်္ခနံန္နံန္႔ျင္မွ-តា ។ ហោត៍ អាមត្ត័ ឧដ្ឋញា ហោត៍ អាមត្ត័ មដំកាតញា ញោត ទាប់កា និដ្ឋ ខដ៌និស្សដ្លេតា ។ តមេនំ ចោ-នេះ សរផ្សា វា សម្ពូហុលា វា វាតាចុក្តលោ វា អា-ទត្ត ទុំ អាវុសោ អាចន្នោ បស្សសេន៍ អាចត្តី ចដំការោ-ហំ តំ អាចត្តី ចាចំកា តេ និដ្ឋ ចដំធំស្យូផ្លេតំ ចាចំកាំ និដ្ឋិន្នំ ។ សោ ಖាំ វនេនំ អាមាវុសោ បស្សាមំ អាម បដំការស្មែម អាម បដ៌ដំសុរ្វដ៍ស្បាមនំ ។ នំ សាវេញ មនសរទេ អ មឲ្យដឹតាម្ម វា មឲ្យដឹតិសរ្តក្តេ វា ទុក្ខិបតិ អនម្មតាម្មំ ។

វិនយមិដកេ មហាវគ្នោ

វិនយបិឝិត មហាវត្ថ

(យ៉ាំងនេះ) ឈ្មោះថាតម្មមិន ប្រកបដោយធម៌ ។ មាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តដែលត្រវយើញក៏មាន អាបត្តដែលត្រវស់ដែងក៏មាន ដល់ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ អាបត្តដែលត្រវយើញក៏មាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដែលត្រវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តដែលត្រវស់ដែងក៏មាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែល สาวการ (สาวการ (អាបត្តិដែល*ត្រ*វ សំដែងក៏មាន (ទាំង) ទិដ្ឋិអា $\left(
m \kappa \kappa
m i t$ ដែល $\left(
m s
m i m$ ះបន់ក៏មាន ។ សង្ឃក្ដ ភិត្ត (បើទរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី ចោទកិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ លោក *ត្រវអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាប*ត្តំ[‡]ះទេ ប្ដូរលោកសំដែន៍អាបត្តិនោះ ចេញ លោកមានទិដ្ដិគា(កក់ហើយ ច្ចូរលោកលះទិដ្ដិគា(កក់នោះចេញ ៗ **ก**็ศูเ**ธาะอิเ**ภาษาสายแ["]่มีเอาซ่า เพ็พกุ่เสม อู่เพ็ญไน**เ** เพื่อเอื่ សំដែងចេញ អើចាំ ខ្ញុំលះបង់ចេញ ។ សង្យលើកវត្តភិត្ត នោះ ក្រោះមិន ឃើញអាបត្តិក្តី (ពោះមិនសំដែងក្តី (ពោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអា(កក់ចេញក្តី (យ៉ា័ងនេះ) ឈ្មោះចាកម្មមិន (បកបដោយធម៌ ។

(១០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាបត្តដែលត្រូវឃើញ មានដល់ ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃត្តី ភិត្តច្រើនរូបត្តី បុគ្គលមួយរូបត្តី ចោទ ភិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកត្រៃវិអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិ ទុំ ទុំ៖ទេ ។ ភិត្តនោះនិយាយតបយ["]ងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ អាបត្តិដែល

បម្បេយ្យក្ខន្ទកេ នក្ខេចន័យកម្មធម្មកម្មំ

យមហំ បស្សេយន្ត្រំ ។ តំ សង្ខៀ អាចត្តិយា អនុស្សេះ នុក្ខិបតិ ជម្មុកាម្មុំ ។ ៩ជ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុស្ស ហោតិ អាខត្តំ ខដ៌កាតញា ។ តមេនំ ចោនេត៍ សង្បោរវា សម្អ-ហុលា វា រាំតាចុត្តលោ វា អាចត្តី ត្វំ អាវ៉ុសោ អាចឆ្នោ បដិតាពេហ៍ នំ អាមត្តិថ្នំ ។ សោ រាវ៉ានេន៍ ឧន្ទំ មេ អាកុំ សោ អាបត្តិ យមហំ ខដ៌តាវេយន្ត្រំ ។ តំ សង្ឃេ អាចត្តិ-យា អប្បដ៍កាម្នេ ឧត្តិបនិ ឧម្មតាម្នំ ។ ឥជ បន ភិត្តាវ ភិត្តាស្បៈ ហោឆិ ទាចិតា និដ្ឋិ ថដ៌និស្បៈជួតា ។ តមេនំ ចោខេត៍ សដ្បែ វា សម្ពូហុលា វា ឯកចក្តុលោ វា ទាបិកកា តេ អាវ៉ុសោ និដ្ឋិ ខដិនិស្សដ្លេតំ ទាបិកាំ ឧំដ្តិ ទំ សោ ៧វំ វនេតិ ឧត្តិ ទេ អាវុសោ ចាចិកាា ឧំដ្ឋិ យមហំ បឌ៌និស្សុវេជ្ឈឆ្លំ ។ តំ សរេណ៍ ចាប់កាយ နိဳင္ရွိယာ မေျငိဳနဲ႔ေျးလ္က ဒုက္ခ်ိဳဗရိ ಐမ္ခဏမ္ခံ ၅ နေ မေဒ ភិក្ខាវេ ភិក្ខាស្ប ហោត អាមត្ត ឧដ្ដថា ហោត អាមត្ត មជំ-កាតញា ។ ហោត៍ អាចត្តំ ឧដ្ដញា ហោតំ ចាចំកា ឧំដ្ដី បដំធំស្បូវេដ្តតា ។ ហោត អាចត្តំ ចដំកាតញា ហោតំ ចាបិកាា និដ្តី បដិនិស្សដ្លេតា ។ _ហោត៌ អាចត្តិ

6 ல ர

បម្បេយ្យត្តូន្ធកៈ ឧក្ខេចគឺយកម្មដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌

ទំត្រវឃើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ ។ សង្ឃលើកវត្តភិក្ខុនោះ (ើញះមិនឃើញ អាបត្តិ ($m^{"}$ ងនេះ) ហៅថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ានទៀត អាបត្តដែលត្រីវស់ដែង មានដល់ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃ \tilde{n} $\tilde{n}_{\tilde{p}}$ $\tilde{v}_{\tilde{p}}$ $\tilde{v}_{$ ត្រូវអាបត្តហើយ ចូរលោកសំដែងអាបត្តិ \hat{s}_{i}^{\dagger} េញ ។ ភិត្តនោះនិយាយ តថយ["]ងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាចត្តដែល ខ្ញុំត្រវស់ដែងមិនមានដល់ ខ្ញុំ ទេ ។ សង្ឃលើកវត្តភិត្តនោះ (ញាះមិនសំដែងអាបត្តិ (យ៉ាងនេះ) ហៅថា កម្មបែកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ មួយវិញទៀត ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដែលត្រវលះបង់ មានដល់កិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ សង្ឃក្ដី កិត្ដុ ចើន វបត្ត បុគ្គលមួយរូបក្តី លោទភិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ លោកមានទិដ្ឋិ អាក្រភ់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នុះចេញ ។ ភិត្តនោះនិយាយតប យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ទិដ្ឋិអាក្រិកដែលខ្ញុំត្រវលះបង់មិនមានដល់ខ្ញុំ ទេ ។ សង្ឃលើកវត្តភិត្តនោះ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្និអាក្រក់ចេញ (យាំងនេះ) *ហៅថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំ*ងឡា យ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តដែល ត់វៃឃើញក៌មាន អាបត្តដែលត្រវស់ដែងកំមាន ដល់កិត្តក្នុងសាសនានេះ ។ អាបត្តដែលត្រវយើញក៏មាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តិ ដែលត្រូវសំដែងក៏មាន ទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រវលះបង់ក៏មាន ។ អាបត្តដែល

វិនយបិដិពេ មហាវិផ្តោ

ឧដ្ឋញ ហោត អាមត្តំ មដ៌កាតញ ហោត ទាមិកា នំដ្ឋំ បដំនំស្បូដ្លេតា ។ តមេធំ ចោធេតំ សង្បែ វា សម្លូម្យុ-ហ វា វាកាមក្តលោ វា អាមត្តំ ត្វំ អាវុសោ អាមន្តោ បស្បូសេតំ អាមត្តិ មដ៌តហេមាំ តំ អាមត្តិ ទាមិកា តេ អាវុសោ ឌំដ្ឋំ មដំនំស្បូដ្លេតំ ទាមិកាំ និដ្ឋិត្តំ ។ សោ វារំ វេធេតំ ឧត្តំ ទេ អាវុសោ អាមត្តំ យមមាំ មស្បេយ្យំ ឧត្តំ ទេ អាមត្តំ យមមាំ មដ៌តហេយ្យំ ឧត្តំ ទេ ចា-មិកា ឌំដ្ឋំ យមមាំ មដ៌ដស្បូដ្លេយ្យង្គំ ។ តំ សង្បោ អនស្បូនេ វា អម្បដ៌តម្លេ អើយ្យដំនំស្បូក្តេ វា តុភ្លំមតំ ជញ្ជា ខំដំ យមមាំ មដ៌ស្បូដ្លេស្បូង្គំ ។ តំ សង្បោ អនស្បូនេ វា អម្បដ៌តាម្នេ វា អញ្ជដំនំស្បូក្តេ វា តុភ្លំមតំ ជញ្ជា អម្បដ៌តាម្នេ វា អញ្ជដំនំស្បូក្តេ វា ភ្លំមតំ

(೧០៥) អ៩លោ អាយស្មា ខ្លួនាល័ យេធ ភងវា នេះខុមសន្ត័ទំខ្លួនសន្តទំត្វា ភងវន្តំ អភិវាធេត្វា រៀតមន្តំ ជំសឺន ១ រៀតមន្តំ ជំសឺខ្មោ លោ អាយស្មា ខ្លួនលើ ភងវន្តំ រៀតឧវេជ យោ ខ្លួ លោ ភន្លេ សមក្តោ សរេដ្យា សម្មុទាតាលើយ តម្លំ អសម្មុទា តារោឆិ ជម្មតាម្នំ ជុ លោ តំ អន្តេ វ៉ែលយកម្មខ្លំ ១ អជម្មតម្នំ តំ ខ្លួនាលំ

60%

វិនយបិដក មហាវត្ត

ត្រវឃើញក៏មាន ៣បត្តិដែលត្រវសំដែងក៏មាន ទំងំទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលត្រវ លះបង់ក៏មាន ។ សង្ឃក្តី ភិត្តបើនរូបក្តី បុគ្គលមួយរូបក្តី បាទភិត្តនោះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ លោកត្រវិអាបត្តិហើយ លោកឃើញអាបត្តិទុះទេ ចូរលោក សំដែងអាបត្តិនោះបេញ ម្នាលអាវ៉ិសោ លោកមានទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ចូរលោកលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់នោះបេញ ។ ភិត្តនោះនិយាយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រវិឃើញមិនមានដល់ខ្ញុំទេ អាបត្តិដែលខ្ញុំត្រវ សំដែងក៏មិនមានដល់ខ្ញុំ ទាំងទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលខ្ញុំត្រវិលះបង់ក៏មិនមានដល់ ខ្ញុំដែរ ។ សង្ឃលើកវត្តភិត្តនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិន សំដែងក្តី ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញក្តី (យ៉ាំងនេះ) ហៅថាកម្ម បែកបដោយធម៌ ។

(๑ ៰ ៥) គ្រា នោះ ឯង ព្រះ ទ ជា លិដ៌មានអាយុ ចូល ទៅ គា ល ព្រះ ដ៍មាន ព្រះភាគ លុះ ចូល ទៅ ដល់ ហើយ ក៏ថ្វាយ បង្គំ ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគ ហើយ អង្គុយ នៅ ក្នុង ទី សមគួរ ។ លុះ ព្រះ ទ ជា លិដ៌មាន អាយុ អង្គុយ នៅ ក្នុង ទី សមគួរ ហើយ ក៏ កាប បង្គំ ទូល សួរ ពា ក្យ នេះ ចំពោះ ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគថា ប ពិ ត្រ ព្រះ អង្គ ដ៏ ចំ វើន ត ឬ ដែល ត្រូវ ធ្វើ ក្នុង ទី ចំ ពោះ មុ ទ សង្ឃ ណា មួយ ព្រម ព្រៀ ន៍ គា្ ផ្វេ ក្នុង ទី កំ ជុំ ង មុ ទ ទេវ វិញ ប ពិ ត្រ ព្រះ អង្គ ដ៏ ចំ វើន ត ម្ម នោះ ជា ត ម្ម ត្រ វ តា ម ធ ជា ត ម្ម ត្រ វ តា ម វិន័យ ដែរ ឬ ។ ព្រះ អង្គ ទៃ ន៍ ត្រាស់ថា ម្នាល ទ ជា លិ ចម្បេយត្រូន្ធកេ ឧបាលិបុប្ផាបព្វាដន័យាទិកម្មំ

អាំងយកាម្មន្លំ ។ យោ ខ្ ទោ ភាន្តេ សមក្តោ សង្កោ បដំបុត្តាការណ៍យំ កាម្មំ អប្បដំបុត្តា ការោត បដំញាយ ការណ៍យំ តាម្នំ អប្បដ៍ញាយ ការោត៌ សត៌វិនយារ-တင့္မ အခွင့္ပါဒထိ အေနာ အခွင့္ပါဒထားတင္မႈ အင္မာ-တစ်ထင်္ခကာကား၌ ကေဟာ် ရက္ခ တစ်ထင်္ခကာကားများ ហេស្បូ តជ្លដ័យតម្លំ កហេឆំ តជ្លដ័យតម្លាហេស្បូ និយក្សតាម្នំ តាហនា និយក្សតាម្នាហេក្ស បញ្ហាដនី-យតាម្នំ តាពេត បញ្ហាដន័យតាម្នាហេស្បូ ខដិសារណ៍-យតាម្នំ តារោត៌ បដិសារណ័យតាម្នារោស្បូ ឧក្ខេច-ន័យកម្មំ ការគំ ឧក្ខេមន័យកម្មាមាស្បូមវិវាសំ នេត៍ ចកែសាម៉ា ទូលាយ ជដ៍តាស្បត់ ទូលាយ ជដ៍តាស្ប-ကးတက္ မာင္ဆန္းင္ဆံ တင္မောက္ မးမိနင္ မညီဆၤလ္ ရပာလာမျိုးအေနာ့ ဆီစီးဆို ရှိ လေး ဆို ဆူးစီ အားစီ အာ អឌម្មតាម្មំ នំ ទុចាល់ អាំឧយតាម្មំ យោ ទោ ទុចាលំ လဗုန္ကေလးဖို့ျပားခိုစာၾကာက္မႈ အခို အခုိစာ

6றற

ចម្យេយ្យត្ននូត: ៣ក្យសួររបស់នបាលិត្ថេរអំពីបញ្ជាដន័យកម្មជាដើម

កម្មនោះដាកម្មមិនត្រវតាមធម៌ ជាកម្មមិនត្រវតាមវិន័យ ទេ ។ ត្រះទបាលជំ មានអាយុ ក្រាបបន្តុំឲ្លលសូរថា បតិត្រៃព្រះអង្គដ៍ចំរើន កម្មដែលត្រវំធ្វើ ដោយការសាតសុវ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀនគ្នាច្វើដោយការមិនសាភ សូវវិញ កម្មដែលត្រវាធ្វើដោយការប្តេជា សង្ឃធ្វើដោយមិនបានប្តេជាវិញ ឲ្យអមូឡូវិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល់សតិវិន័យវិញ ធ្វើតស្យុទាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិត្តដែលគរូដល់អមូឡូវិន័យវិញ ធ្វើតដ្អូនីយកម្មដល់ភិត្តដែលគរូដល់ តសុច្រាចិយសិកាតម្មវិញ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិត្ខដែលគូដេល់តដ្តន័យកម្ម វិញ ធ្វើបញ្វជនីយកម្មដល់កិត្តដែលគួរដល់និយសក្រមវិញ ធ្វើបដិសាវ-ណីយកម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់បញ្ហាជនីយកម្មវិញ ធ្វើទក្ខេបន័យកម្មដល់ \tilde{r}_{π} ដែលគូរដល់ចដិសារណ៍យកម្មវិញ ឲ្យចរំវាសដល់ភិត្តដែលគូរដល់q-ក្ដេចន័យកម្មវិញ ឲ្យមូលាយចដិតសន្រដល់កិត្ខដែលគរូដល់ចរិវាសវិញ ឲ្យ មានត្តដល់កិត្តដែលគូរដល់មូលាយបដិកសន្រៈវិញ ឲ្យអញ្កានដល់កិត្តដែល គូរូដល់មានត្តវិញ ឲ្យ $\mathfrak{g}\mathfrak{g}\mathfrak{v}\mathfrak{v}\mathfrak{g}\mathfrak{g}\mathfrak{v}\mathfrak{v}$ ត្រូវដល់គរ្លដល់អន្តានវិញ បតិ $|\mathfrak{s}$ ទ្រះអង្គដ៏ចំរើន កម្មនោះជាកម្មត្រវតាមធម៌ ជាកម្មត្រវតាមវិន័យដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល $_{q}$ បាលិ កម្មនោះមិនមែនជាកម្មត្រវតាមធម៌ មិនថែនជាកម្មត្រូវតាចវិន័យទេ ម្នាល៖បាលិ សង្ឃណាមួយចាមព្រៀង គ្នាធ្វើកម្មដែលត្រវធ្វើក្នុងទី បំពោះមុខ (ត្រទាប់ជាធ្វើ) ក្នុងទីកំពុំងមុខវិញ

វិនយបិតិពេ មហាវត្តោ

ភាពតំ រ៉ាំ ទោ ទុចាល់ អនុម្មតាម្មុំ ហោត៌ អនៃយតាម្មុំ រ) ញ មន សរេត្តែ សាត៌សារោ ហោតំ យោ ទោ ឧទាល៍ សមក្តោ សត្លៀរ បដិបុត្តាភាលាយំ តម្លំ អប្បដិបុត្តា កហេត ខដំណាយ កហើយ កេញំ អព្យដំណាយ កកេន្ត សនាវិនយាលេស្ស មនុន្សវិនយ៍ នេន្ត មនុន្ស-នៃយោះមាស្បូ គស្បូ មាខ័យសំគាតាអ្នំ ការវាតំ តស្ប ဓာဗ်ယည်း အားအမှားစားမျှ အင္တင်္ဂီယံအဖွံ့ အဟာအိ အင္တ-ទួលយស់លោមរើ ទូលមរិយត្ថិ យល់ទូ ចូលមរិយស៍-មោករដ្ឋបញ្ជាជន័យតាម្មុំ តាមានិបញ្ជាជន័យតាឡាមោករដ្ឋ បដ៏សារណ៍យនាផ្ទំ ភាពរតិ បដ៏សារណ៍យនាញរមាស្ស នុន្តេមន័យកម្មរំ កាហតំ ទុក្តេមន័យកម្មរាមរារួ ဗၢိဳ႔မို အဆို အာက္မမားလဲ ခိုလာကာ အနာ့အေမာ္ပိန္မွာ មូលាយ ខដ៌តាស្បូនរាហស្បូ មានត្តំ នេតំ មានត្ថារហំ မးရှိေနာ် မရွာအားတို ရဖိလများနေနဲ့ သိုး၊ စာ ရမာလီ မႊရိမ္မေနာင္ ကေနာ္ မျင္းဆီအေၾကာင္ အေၾကာင္က សាត៌សារោ ហោត័ត៍ ។

វិនយបិដិត មហាវិត្

ម្នាល ទ ជា លិ តម្ម យ៉ឺន៍នេះឯង ឈ្មោះថាអធម្មកម្ម (កម្មមិន ត្រវតាម ធម៌) ឈ្មោះថាអវិនយកម្ម (កម្មមិនត្រវតាមវិន័យ) ឯសង្យសោតក៏ជា សង្ឃប្រកបដោយទោស ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាលទចាលិ កម្មដែល ត្រវធ្វើដោយការសាកសូវ សង្ឃណាមួយ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើដោយមិន ចុនសកសុវ កម្មដែលត្រវធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជា សង្ឃធ្វើដោយមិនបាន ម្តេញ់វិញ ឲ្យអមុទ្យ វិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល់សតិវិន័យ ធ្វើតស្យុទាបិយ-សិកាកម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់អមុទ្យវិន័យ ធ្វើតដន័យកម្មដល់ភិត្តដែលគូរ ដល់គស្យចាបិយសិកាកម្ម ធ្វើនិយសក្រម្មដល់ភិក្ខុដែលគរូដល់តដ្តន័យកម្ម ធ្វើបញ្ចុជនីយកម្មដល់ភ្លុកដែលគូរដល់និយសក្រម្ម ធ្វើបដិសារណ៍យកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់បញ្ហាដន៍យកម្ម ធ្វើទក្ខេបន័យកម្មដល់ភិត្ខដែលគូរដល់ **ចដំសារណ៍យកម្ម ឲ្យប**រិវាសដល់ភិត្តដែលគួរដល់ទក្រេចន័យកម្ម ឲ្យ មូលាយបដិតស្យន:ដល់ភិត្តដែលគូរូដល់បរិវាស ឲ្យមានត្តដល់ភិត្តដែល គ្.ដល់មុលាយបដិកសុន្រៈ ឲ្យអញ្ញានដល់ភិត្ខដែលគរូដល់មានត្ត ឲ្យ ឧបសម្បទាដល់ភិត្តដែលគូរដល់អក្កាន ម្នាលឧបាលិ តម្មយ៉ាងនេះ ដង៍ ឈ្មោះថាជាអធម្មតម្ម ជាអានយកម្ម ឯសង្ឃសោតក៏ជាសង្ឃប្រកប ដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

ចម្បេយ្យក្ខន្លកេ ៖បាលិបុត្តាបញ្ជាដន័យាទិកម្ម័

(೧۰៦) យោ ធ្នូ ទោ ភាន្តេ សមក្តោ សង្កេំ សម្មទាការណីយំ តាម្នំ សម្មទា ការពត៌ ជម្មតាម្នំ ជុ စာ ခံ အရွှော်ထေးကမ္မရွိ ၅ စမ္မကမ္မံ ခံ ရေဓာလ် វិនយកាម្មឆ្នំ ។ យោ ឆ្ ទោ ភាឆ្លេ សមក្តោ សារភ្នំ បដំបុត្តាការណ៍យំ កម្មំ បដំបុត្តាការាតំ បដំញាយ ការណ៍យំ នាម្នំ ១ដំពាល ការោត សត៌វិនយារមាស្ប សត៌នៃយំ ខេត្តំ អមុន្ស្រឹងយាហេស្ស អមុន្សរិងយំ ខេត្ နေလျှဆစ်ယလ်ကာကမ္ဘားစာလျှ နေလျှ အစ်ယလ်ကာ. តាម្នំ ការកតំ តជ្លជ័យកាម្នារមាស្ស តជ្លជ័យកាម្នំ កពេត និយស្បតាម្នារមាស្ប និយស្បតាម្នំ កាពេត ឧឃិតុច្ចលយសាសេអា ឧឃិតុច្ចលយត្ត យលេខ្ ខដិសារណីយកាឡារមាស្ស ខដិសារណ៍យកាម្មំ ការោទំ ទក្តេចន័យតម្លារបាស្បូ ពុក្តេចន័យតម្មំ ការោត បរិវាសារមាស្បូ បរិវាសំ នេតំ ថ្វលាយ បដំតាស្បូនាហំ មូលាយ បដ៌តាស្បូនិ មានត្តាហេស្បូ មានត្តំ ដេត៌ អត្ថាအាល់ អច្លេន៍ ទុបសម្បនាហំ ទុបសម្បានេន៍

ចម្បេយ្យក្ខន្ធត: ពាក្យសួររបស់៖បាលិត្ថេរអំពីបញ្កដន័យកម្មជាដើម

(១០៦) ព្រះទជាល់ត្តេវក្រាមបង្គំទូលសូវថា មតិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន កម្មដែលត្រវធ្វើ ក្នុងទីចំពោះមុខ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើក្នុងទី ចំពោះបុទ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កម្មរបស់សង្ឃនោះតើ ហៅថាធម្មកម្ $(\pi \mathbf{u}_{l} \mathbf{f} \mathbf{n} \mathbf{f} \mathbf{n} \mathbf{u} \mathbf{n} \mathbf{u})$ ហារិនយកម្ម (កម្មត្រវតាមវិន័យ) ដែរឬ ។ ព្រះអន្ឋខ្វែន័ ကြားလ်တ် မွာလခုထူလီ နမ္းစားးကေါတ်ရာနမ္ခနမ္ အာဒီနယနမ္ ၅ (စား ទបាលិត្តេវ/កាបបង្គំទូលសូរថា បតិត្រៃ ពេះអង្គដ៏ចំរើន កម្មដែលត្រំវគ្វើ ដោយការសាតសូវ សង្ឃណាមួយព្របព្រៀងគ្នាធ្វើដោយការសាតសូវ កម្មដែលត្រវធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជា សង្ឃធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជា ឲ្យសត៌-វិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល់សត៌វិន័យ ឲ្យអមូឲ្យវិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល់ អមូឡវិន័យ ធ្វើតសត្រាចិយសិកាកម្ម ដល់ភិត្តដែលគូវដល់តសត្រាបិយ. សិកាកម្ម ធ្វើតដូនីយកម្ម ដល់កិត្តដែលគរូដល់តដ្ឋន័យកម្ម ធ្វើនិយស្យ-កម្ម ដល់ភិត្តដែលគូរដល់និយស្សកម្ម ធ្វើបញ្ហជន័យកម្ម ដល់ភិត្តដែល គូរដល់បញ្ចជនីយកម្ម ធ្វើបជិសារណ៍យកម្មដល់ភិត្ខុដែលគូរដល់បដិសារ-ណីយកម្ម ធ្វើទុក្ខេបនីយកម្មដល់កិត្តដែលគរូដល់ទុក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាស ដល់ភិត្តដែលគូរូដល់ចរិវាស ឲ្យមូលាយចដិកស្សនៈដល់ភិត្តដែលគូរូដល់ មូលាយថដិកស្សនៈឲ្យមានត្តដល់ភិត្តដែលគរូវដល់មានត្ត ឲ្យអព្ភានដល់ភិត្ត្ ដែលគូរដល់អត្តាន ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្តដែលគូរដល់ឧបសម្បទា

វិនយបិឝិកេ មហាវង្កោ

းမှုကမ္မံ ၃ (၈) က် က(၃) ဂ်လကမ္မင္ဂ်ီ ၅ ငမ္မကမ္မံ ត់ នទាល់ វិនយកាខ្មុំ យោ ទោ នទាល់ សមក្តោ សដេ្យ សម្មទាការឈំយំ តម្មំ សម្មទា ការាតំ ၿပံုး (စာ) ရေးအလို ဆမ္မာ့အမ္ခံ ျပားဆို ဦးေၾကာမ္ခံ ၿပီးက္န បន សង្កោ អនតំសាភេ ហោតំ យោ ទោ ទុទាល័ လမႈန္မွာ လႊစ္မက စဆိုဗုပ္မာအားယာထိ အမ္ခံ စဆိုဗုပ္မာ ສເກສັ ຍະຫຼາយ ສາເທັມ ສຍູ ຍະຫຼາມ ສ. ពេន៍ សនិវិនយាមាស្បូ សនិវិនយំ នេនំ អនុន្យវិនយា-រមាស្ស អមុន្យាំជយំ នេតំ តស្ស ចាប់យសំតាតាម្នា-មោករុ នេះសុ សាខ៌យក់តាតម្នំ តាហត់ តជួជ័យ. सन्तियाय हुए स्टब्स् हे स លេស្ត ន័យស្បូតវម្ម តាពន័ បញ្ហដន័យតាម្តាហស្ប ពឃុនចូលធរតិ យលេខ ឧត្ទសាហ្គោលមាគីរលេសា បដំណាល់យកាម្មំ ការ៉ាន់ នាក្នុមន័យកាម្មារមាស្ប ខុត្តេមន័យតម្មំ តហេន មិនាំសាហស្ប មវិវាសំ အော် အလာက အန္ဒာမှာ မူလာက အန္ဒာမှာ အလာက အန္ဒာမှာ

វិនយបិឝិក មហាវគ្គ

បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កម្មរបស់សង្ឃនោះ ជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល៖ ចុលិ កម្មនោះ ជាជមកម ជាវិនយកម្ម ម្នាលទុចាលិ កម្មដែលត្រូវធ្វើក្នុងទំចំពោះមុខ សង្ឃណា មួយ ព្រម ព្រៀងគ្នា ធ្វើក្នុងទី ចំពោះមុខ ម្នាល ទុល្ល កម្មយាំង នេះឯង ឈ្មោះថាជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោតក៏ឈ្មោះថាជាសង្ឃមិន ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ម្នាលនុបាលិ កម្មដែល $\int \mathbf{\tilde{s}}^{\mathbf{i}}$ ធ្វើដោយការសាតសូរ សង្ឃណាមួយព្រម ព្រៀងគ្នាធ្វើដោយការ សាកសូរ កម្មដែល ត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីប្តេជា សង្ឃធ្វើដោយសេចក្តី ភិត្តដែលគរូដល់អមូឡិវិន័យ ធ្វើតសម្រាបិយសិកាកម្ម ដល់ភិត្តដែលគរូ ដល់តស្យចាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតដូនីយកម្មដល់កិត្តដែលគរូដល់តដូនីយ. កម្ម ធ្វើនិយសក្រមដល់ភិត្តដែលគរូដល់និយសក្រម្ម ធ្វើបញ្វជន័យកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់បញ្ហជនីយកម្ម ធ្វើបដិសារណ៍យកម្មដល់ភិក្ខុដែល គូវដល់ថជិសារណ៍យកម្ម ធ្វើ៖ ក្តេមន័យកម្មដល់ភិត្ខដែលគូវដល់៖ ក្លេមន័ យកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិត្តដែលគូរដល់បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិតសន្ទះ

បម្បេយ្យក្ខន្ធកេ ១ជាលិបុក្ខាអធម្មកម្មាវិនយកម្មំ

មានត្តារបាស្ប មានត្តំ នេតិ អត្តានារបាំ អត្តេតិ ឧបសម្បនារបាំ ឧបសម្បានេតិ ៧វំ ទោ ឧចាលិ ឧថ្មតាថ្នំ ហោតិ វិនយតាថ្នំ ។ ៧វញ្ច បន សត្សោ អនតិសារោ ហោតីតិ ។

(೧୦៧) យោ ជុ ហោ ភន្តេ សមត្តោ សន័្យ សត៌វិន-យាហេស្បូ អទ្វន្សានៃយំ នេតំ អទ្វន្សានៃយាហេស្បូ ស-អនម្មតាម្មំ នំ ឧទាល៍ អាំនយតាម្មន្តំ ។ យោ ឧ ទោ ភន្លេ សមក្តោ សរេត្យា អទ្ធន្យវិនយារមាស្ស តស្ស ទាប់យ-សំតាកម្ម តាពតំ តស្ប ទាប់យសំតាកម្មាហេស្ប តថ្លន័យតាម្នំ តាពេន តថ្លន័យតាម្នាហស្ស តស្ប ទារិយស់តាតថ្នំ តារាតំ តថ្លន័យតម្លោរមាស្ប ធំយស្សតាម្នំ តារោត៍ ធំយស្សតាម្នារមាស្ស តាដូនី. យតាញំ តាហន៍ និយក្សតាម្នាហក្ស បញ្ហាជន័យតាម្នំ ការកំ បញ្ចាដជ័យតាម្មារបាស្បា ជ័យស្បាតាម្ម័ ការកតំ

ษฏ๗

ចម្បេយ្យក្ខន្ធក: ៣ក្យសួររបស់ ១ជាលិត្ថេរអំពីកម្មដែលមិនមែនដាធម្មវិន័យ

ដល់ភិត្តុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិត្តុដែលគួរដល់ មានត្ត ឲ្យអញ្ញានដល់ភិត្តុដែលគួរដល់អញ្ញាន ឲ្យទបសម្យទាដល់កុលបុត្ត ដែលគួរដល់ទបសម្បទា ម្នាលទចាលិ កម្មយ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថាជា ធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ។ ឯសង្ឃសោតក៏ហៅថាជាសង្ឃមិនប្រកបដោយ ទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

(១០៧) (ពះទុចាលិត្តេរ/កាបចង្គំទូលសូរថា ៥ត/ត/ពះអន្តដីចំរើន សង្ឃណាមួយ ត្រម ត្រៀង គ្នាឲ្យអមូទ្យ្រិន័យដល់ភិក្ខុដែល គួរដល់សតិវិ-ន័យ ឲ្យសតវិន័យដល់ក៏ក្នុដែលគរូដល់អមុទ្យនៃ័យ បព៌ត្រព្រះអង្គដំចំរើន កម្មនោះជាធម្មតម្មជាវិនយកម្មដែរឬ ។ ព្រះអង្គ[ទន៍ត្រាស់ថា មាល ទុចាលិ កម្មនោះជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម ។ ព្រះទុចាលិត្តេវ(ក្លាប បន្តំទូលស្សថា បតិត្រតែអន្តដ៏ចំអើន សង្ឃណាមួយតែមាត្រឿងគ្នាធ្វើ តសូច្រាបិយសិតាកម្មដល់កិត្តដែលគូរូដល់អមូឡុវិន័យ _____្រទ្រមូទ្ធត្រន**យ** ដល់កិត្តដែលគូរដល់តស្យឲ្យបិយសិកាកម្ម ផ្ទេតដ្តន័យកម្មដល់កិត្តដែលគុរ ដល់តសុច្រាប័យសិកាកម្ម ធ្វើតស្យចាប័យសិកាកម្មដល់កិត្ខដែលគូរដល់ តដូនីយកម្ម ធ្វើនិយស្សកម្មដល់កិត្តដែលគរូដល់តដ្តនីយកម្ម ធ្វើតដូ-ន័យកម្មដល់កិត្តដែលគូរដល់ន័យសក្រម្ម ធ្វើបញ្វជន័យកម្មដល់កិត្តដែល គូរដល់និយស្យកម្ម ធ្វើនិយស្យកម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់បញ្វាជនិយកម្ម

វិនយបិដិកេ មហាវគ្គោ

បញ្ជាជន័យកាម្មាហេស្ស ជនិសារណ៍យកាម្មំ កាហត់ ប-ដ៏សារណ៍យកាម្នាហេស្បូ បញ្ហជន័យកាម្មុំ កាហតំ បដិ-សារណ៍យកាម្នាហេស្បូ ឧក្ខេមន័យកាម្មំ ការោត៌ ឧក្ខេ-បជ័យកាម្នាហេសុរ បដិសាណើយកាម្នំ កាហេតំ ឧក្ខោប-ន័យកម្មរហេស្បូ ចាំវាស់ នេតិ ចាំវាសាហេស្បូ នក្តោ-បន័យកម្មំ ការកតំ បរិវាសារលំ មូលាយ បដិកាសត្រ ಕ್ರಿಲುದು ಒಕ್ಕಷ್ಟುಮಾರ್ಗ ಮುಗಳು ಡಶ್ಶಿ ಕಿಲುದ បដិតាស្សនាហេស្ស មានត្តំ នេតិ មានត្តាហំ មូលាយ បដិតាស្បតិ មានត្តាហេ អច្កេតិ អញ្ចនារបាស្ស មានត្តំ းမှဳဲ့ အမ္ခါးက នំ នទាល់ អាំជយកាម្នំ ។ យោ ទោ នុទាល់ សមក្តោ សដេរ៉ា សនិវិនយាហេស្ទ អមុន្យវិនយំ នេន៍ អមុន្យ-វិនយារមាស្យ សត៌វិនយំ នេន៍ សំ ទោ ខុចាលំ អនុម្ន-តាម្នំ ហោតំ អនៃយតាម្នំ វាញ បន សង្ឃេ សត៌-សាពេ ហោឆំ ។ យោ ទោ នុទាលំ សមត្ថោ လေးဆ္မ်ာ မမိုင္ဆိုန္တတားစာ က် ဆက္ စာစ္ကထုန္နာ မနီ

ළගුර

វិនយបិឝិក មហាវត្ត

ធ្វើចដិសារណីយកម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់បញ្ហា៨ន័យកម្ម ធ្វើបញ្ហា៨ន័យ-កម្ម ដល់ភិត្តដែលគូរដល់បដិសារណីយកម្ម ធ្វើទុក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខ ដែលគូរដល់ចដិសារណ័យកម្ម ធ្វើចដិសារណ័យកម្ម ដល់ភិត្តដែលគូរ ដល់ទក្ខេមន័យកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់ទក្ខេមន័យកម្ម គ្វើ < ក្ដេចន័យកម្មដល់ភិត្ដដែលគូរដល់ចរិវាស ឲ្យមូលាយបដិតស្សនៈដល់ កិត្តដែលគូរូដល់បរិវាស ឲ្យបរិវាសដល់កិត្តដែលគូរូ ដល់មូលាយបដិ-កស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់កិត្តដែលគូរដល់មូលាយបដិកសន្រះ ឲ្យមូលាយ-**បជិក**សន្រៈ ដល់កិត្តដែលគូរដល់មានត្ត ឲ្យអញ្ភានដល់កិត្តដែលគូរដល់ មានត្ត ឲ្យមានត្តដល់កិត្តដែលគរូដល់អក្កាន ឲ្យទបសម្បទាដល់កិត្តដែល គ្លុវដល់អត្ថាន ឲ្យអត្ថានដល់កិត្តដែលគរូដល់១បសម្បទា บ ติ/ ส ព្រះអង្គដ៏ចំរើន កម្មនោះជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្មដែរថ្ង ។ ព្រះអង្គឲ្រន័ ត្រាស់ថា មាលទបាលិ កម្មនោះមិនមែនជាធម្មកម្ម ជានៃយកម្មទេ ។ ម្នាលទជាលិ សង្ឃណាមួយត្រឹមត្រៀងគ្នា ឲ្យអមូឲ្យវិន័យដល់ភិក្ខុ ដែលគូរដល់សត៌វិន័យ ឲ្យសត៌វិន័យ ដល់ភិក្ខុដែលគរូដល់អមូទ្យវិន័យ មាល «បាលិកមយ៉ាន៍នេះឯន េឈាះថាជាអធិមកម ជាអវិនយ-កម្ម ឯសន្យសោតក៏ពាំសន្ឃប្រឹកបដោយទោសដោយប្រការដូច្នេះ 7 ម្នាលទុចាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ធ្វើតសុទ្រាបិយសិកាកម្ម

ចញ្ជេយ្យក្ខុតកេ ៖ជាលិចុក្ខាអធម្មកម្មារិនយកម្មំ

ພະນສໍາສະນູ ຫຍັບເຮົອກອາຍາຍເຮງ អອຸຊູກິຊຜໍ នេន៍ តស្ប ចាប់បាស់កាត់ច្បាបាស្ប តន្លួន័យតម្ម័ កហត់ នទួនយកហូរមាស្បូ នស្បូ មាមយល់គោតម្លំ កហេទំ ទន្លន័យកម្មាហស្ប ន័យស្បូតម្នំ កហេទំ ធំយស្សតាញបោស្ស តថ្លឺធំយតាម្មុំ តាពេតិ ធំយស្ស-តម្លោះមកម្ម ខណ្ឌដង័យតាម្មុំ តារោតិ ខណ្ឌដង័យ-តេញបោស្ស ធំយស្សតម្នាំ តាហន៍ បញ្ហាជន័យតម្នោះ មោករាំ ឧត្តមាហ្មរល់ខាយត្តី យោង ឧត្តមាហ្មាណ-តាឡារមាស្បូ បញ្ហាជន័យតាម្នុំ តាពេតិ បដិសារសាយ-តាស្លាសស្នា សត្វេចន័យតាម្នំ តាពេតិ សត្វេចន័យ-តេឡាមេស្ស មឌ័សារណ៍យនាម្នំ ភាពនាំ ពូច្នេមនឹ-យនាសាលាមារ សុខមុ ខេន្ សុទុមសាសមាមា វាយ-បន័យកម្ម គោតន៍ បាំងសាមាំ អូលាយ បដិតាស្បតិ មូលាយ ឧដ៌គមរានរបាមរៀ ជាវាងាំ ខេត្ត មូលាយ စင္ခန္းမႈစာကုန္းစန္းနဲ့ မာဖနိယ္ရေနာက္ ခဲ့တာထ ខដ៍កាស្បត់ មានត្ថាមាំ អះស្មត់ អញនារមាស្បូមានត្តំ នេត៍ អញ្ញណាហំ ឧបសម្បានេត៍ ឧបសម្បនាហំ អព្ថេត៍

6 ମନ୍ଦ୍ର

ចម្បើយ្យក្ខន្ធក: ពាក្យសួររបស់ ១បាលិត្ថេរអំពីកម្មដែលមិនមែនដាធម្មវិន័យ

ដល់ភិ**ត្**ដែលគរូដល់អមុទ្បុវិន័យ ឲ្យអមូទ្បុវិន័យ ដល់ភិត្តដែលគរូដល់ តសម្រាបិយសិកាកម្ម គ្លើតដ្តទ័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលគរូវដល់តសម្រាបិយ• សិកាកម្ម ធ្វើតស្យូធាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់តដ្ថនីយកម្ម ធ្វើ ទំយសក្រម្មដល់ភិត្ខុដែលគួរដល់តដ្តន័យកម្ម ធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់ភិត្ខុដែល ត្រូវដល់និយសក្រម្ម ធ្វើបញ្ជូជនីយកម្ម ដល់ភិត្ខុដែលគួរដល់និយសក្រម្ ធ្វើទិយសត្រម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់បញ្ហជន័យកម្ម ធ្វើបដិសារណ័យកម្ម ដល់ភិត្តដែលគូរដល់បញ្ហូជនីយកម្ម ធ្វើបញ្ហូជនីយកម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់ ឋដិសារណ៍យកម្ម ធ្វើទុក្ខេបន័យកម្មដល់កិត្ខដែលគូរដល់បដិសារណ័យ. កម្ម ធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិត្តដែលគួរដល់ទុក្ខេបនីយកម្ម ឲ្យបរិវាស ដល់ភិត្តដែលគរូដល់ « ក្លេបនីយកម្ម ធ្វើ « ក្លេបនីយកម្មដល់ភិត្តដែលគរូដល់ បរិវាស ឲ្យមូលាយបដិតស្សនៈដល់ភិត្ខុដែលគូរដល់បរិវាស ឲ្យបរិវាស ដល់ភិត្តដែលគូរដល់មូលាយចដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិត្តដែលគរូវដល់ មូលាយបដិកស្សន: ឲ្យមូលាយបដិកសុន្រ:ដល់កិត្តដែលគុរដល់មានត្ត ឲ្យអគ្គានដល់ភិត្តដែលគរូដល់មានត្ត ឲ្យមានត្តដល់ភិត្តដែលគរូដល់អគ្គាន ឲ្យទបសម្បទា ដល់ភិត្តដែលគរូដល់អន្កាន ឲ្យអន្កានដល់ភិត្តដែលគរូ

bond

୭ 🌢

វិនយបិដកេ មហាវត្ថោ

သင်္ဂလာ ရေမာလ် မဆ္ဆနာမွိ မေားနာ မင်္ဂလေ မန်္ဘမွိ ၁ သင်္ကေ ဗဒ လမ္မေို လာနာ်လာဟာ ဟောနာ်နာ ၁

(០០៤) យោ នុ ទោ ភាត្តេ សមក្តោ សាន្បែា សត៌វិនយាហេស្បូ សត៌វិនយ៍ នេតិ អម្វន្យវិនយាហេស្បូ မမိုင္ပါ႕တဲ့ ၊ဗန္န္န္ ဆီရီမမို ဗိုင္စာ နွ နားဗီ ဆူအေန ករម្មត្តំ ។ «ម្មតាម្ម តំ ខុចាល់ នៃយតាមត្តំ ។ យោ ខុ ទោ ភន្លេ សមក្តោ សត្សោ អម្វន្សវិនយាហេស្ប မမှင္ပါငယ္ ေနေနာ့ နည္က စာစီယည္နယ္ရမ္မားစာည္က តស្ប ទាប់យសំគាត់ម្នំ កាហតំ តដ្ឋធំយកម្មាហស្ប នដ្តន័យកម្មំ ការកតិ ន័យស្បាតម្នារមាស្បី ន័យស្ប-តាម្នំ តារោត បញ្ជាជន័យតាម្នាហេស្ស បញ្ជាជន័យតាម្នំ កពេធិ ខដិសាណើយកាឡាបាស្ប ខដិសាណើយ-តាម្មំ តារោត ឧត្តេបន័យតាម្នាហេស្ម ឧត្តេបន័យតាម្មំ ការេត មរិវាសារមាស្ស មរិវាសំ នេតិ អូលាយ មឌិ-ကလျှကားမ်ာ မွေလာယ ဗင်္ဘာလျှင်္နာ မာဒေရွားမာလျှ မာဒာန္ရွိ အေနာ္ မရွာဆားတံ မားရွဆီ ရေမေမျွအားတံ ရဗမာဗျားအော် ဆမ္ခာ့အမွှေ ၃ (စာ အို အဖြောင်းမယ် အမ္ခာ့စ္တဲ့ ၅

វិនយមិជិត មហាវិច្ឆ

ដល់ទបសម្បទា មាលឧចាលិ កម្មយ៉ាំងនេះឯងដាអធម្មកម្ម ដាអវិនយ-កម្ម ។ ឯសង្ឃសោត ក៏ជាសង្ឃប្រកចដោយទោសដោយប្រការដូច្នេះ ។ [១០៨] ព្រះទលុលិក្រាបចង្គ័*ចូលស្*រូថា បតិត្រព្រះអង្នដ៏ចំរើន សឡូណាមួយ[ពម ញៀនគ្នាឲ្យសតិវិន័យ ដល់កិត្តដែលគរូដល់សតិវិន័យ ឲ្យអមូឡុវិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល់អបូឡូវិន័យ បតិត្រទាះអង្គដ៏ចំរើន កប នោះជាជម្មកម្មជាវិនយកប្ដដែរឬ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទុចាល កម្មនោះជាជម្មកម្ម ជាវិនយកម្មហើយ ។ ព្រះទុបាលិក្រាបបង្គំឲ្យលស្សលា សង្ឃ ណា ម្ទុយព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យអមូឡ វិន័យ ชติ*โ*ต(ตะหฐสิบิเทีย កិត្តដែលគូរដល់អមូទុ្រវិន័យ ធ្វើតស្យូទ្យាច័យសិកាកម្មដល់កិត្តដែលគូរដល់ តសុច្រាបិយសិកាកម្ម ធ្វើតដួនីយកម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់តដ្ឋនីយកម្ ធ្វើនិយសក្រម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់និយសក្រម្ម ធ្វើបញ្វដនីយកម្មដល់ភិត្ត្ ដែលគូរដល់បញ្ហជន័យកម្ម ធ្វើបដិសារណ័យកម្មដល់ភិត្តដែលគូដេល់ ថដិសារណ៍យកម្ម ធ្វើទុក្ខេបន័យកម្មដល់ភិត្តដែលគួរដល់ទក្ខេបន័យកម្ ឲ្យបរិកាសដល់កិត្តដែលគូរដល់បរិកាសឲ្យមូលាយបដិកសន្រៈដល់កិត្តដែល គូរដល់មូលាយបដិតសនទរៈ ឲ្យមានត្តដល់ភិត្ខដែលគូរដល់មានត្ត ឲ្យអញ្កាន ដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់អគ្ភាន ឲ្យទុបសម្បទាដល់កុលបុត្តដែលគូរដល់ទប-សមុទ្រា បតិត្រៃព្រះអន្លដ៏ចំរើន កម្មនោះជាធម្មកម្មជាវិនយកម្មដែរឬ y

ចម្បេយ្យក្ខន្ធកេ ១០លំបុប្ផាធម្មកម្មវិនយកម្មំ

းမွားကမ္ခံ ကိ ဒုတက် ဒိသေးကမ္ခံ ၊ ယာ (စာ ဒုတက် សមក្តោ សង្ឃោ សត៌វិនយាហេស្បូ សត៌វិនយំ ខេត៌ မခ်ိုင်္တာလာကာက် မခိုင်ပြီးစက္က အေသာက္ ဆမ္ခဏမ္ခံ ဟောင်္ခါ ဒီသေထာမ္ခံ ၅ ခါးတူ ပဒ လဖေျ မဒ-က်ိဳးလျက္ ကျောက္ခ်ိဳ ၊ ကျေးကျောက္ခရာက္ မားရွိေျ អម្ធន្យនៃយោហេស្បូ អម្ធន្យនៃយំ នេតំ តស្បូ ចាប់យ. សំភាកម្មាហេស្បូតស្បូ ទាប់យសំភាកម្ម កាហតំ នដួនយកម្មារហស្ប នដួនយកម្មំ ការ៉ានំ ន័យស្ប-តម្លារបាស្បូ ន័យស្បូតាម្នំ ការវាតិ បញ្ហាជន័យតាម្នា ហេស្ប បញ្ជជ័យកម្ម កហេត បដិសាហើយកម្មា-ហេស្បូ បដិសារណ៍យកាម្មំ ការវាតំ ឧក្តោមន័យភាម្នា-ហេស្ស ឧក្ខេមន័យកាញ់ ការោត មវិវាសាហេស្ប ဒါကမ္ အေနာ္ ခ်ဲတကာ ဒန္နမ္မားလုပ္သားသူ ခ်ဲတကာ បដិតាស្បតិ មានត្ថាហេស្បូ មានត្តំ នេត៌ អញនាហ អត្តេត៌ នុបសម្បូនបហំ នុបសម្បានេតំ ៧វំ ទោ នុទាល់ នម្មតាម្ម ហោត វិនយតាម្មំ ។ រៅញូ បន សង្កោ អនតិសារោ យោតិត ។

ចម្បេយត្រូនក្នុះ ៣ក្យសួររបស់ឧបាលិត្ថេរអំពីកម្មដែលជាធម៌ជាវិន័យ

ព្រះអង្គឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលទបាល់ កម្មនោះជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ហើយ ។ ម្នាលទបាលិ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យសតិវិន័យដល់កិត្ត ដែលគុរដល់សតិវិន័យ ឲ្យអមុទ្យវិន័យដល់ភិត្តដែលគុរដល់អមូឲ្យវិន័យ មាល៖ ចាលំ កម្មយ៉ាន៍នេះឯន៍ ឈ្មោះថាជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ។ ឯសន័្យ សោតក៏ជាសង្ឃមិនប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយាំងនេះ ។ ម្នាល **ទជាលិ**សង្ឃណាមួយ(ទាមព្រៀងគ្នាឲ្យអមុទ្យនៃយដល់ភិត្ខដែលគូរដល់ អមូឡូវិន័យ ធ្វើតស្យចុរបិយសិកាកម្មដល់កិត្តដែលគុរដល់តស្យចុរបិយ-សិកាកម្ម ធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់កិត្តដែលគូដល់តដ្តន័យកម្ម ធ្វើន័យស្យុកម្ម ដល់ភិត្តដែលគួរដល់និយសក្រម្ម ធ្វើបព្វាជន័យកម្មដល់ភិត្ខដែលគួរដល់ បញ្ហូជនីយកម្ម ធ្វើបដិសាណើយកម្មដល់ភិត្តដែលគូដេល់បដិសាណើយ-កម្ម ធ្វើឧត្តេបន័យកម្មដល់ក្តុំដែលគូរដល់ឧត្តេបន័យកម្ម ឲ្យបរិវាសដល់ កិត្តដែលគូរូដ ប់បរិពស ឲ្យមូលាយថដិត ប្សនៈដល់កិត្តដែលគូរដល់មូលា -យបដិតសុន្រៈ ឲ្យមានត្តដល់កិត្ខដែលគរូដល់មានត្ត ឲ្យអញ្ញានដល់ភិត្ខដែល គុរដល់អញន ឲ្យទបសម្បទាដល់កុលបុត្តដែលគុរដល់ទបសម្បទា ម្នាល ទជាលិ កម្មយ៉ាន៍នេះឯង ឈ្មោះថាជាធម្មកម្ម ជាវិនយកម្ម ។ ឯសង្ឃ សោតក៏ជាសង្ឃមិនប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។

វិនយបឹងពេ មហាវត្តោ

(០០៩) អ៥លោ ភកវា ភិក្ខា មាមឆ្លេស យោ អមុន្យាំនយំ នេនំ ឃំ ទោ ភិត្តាវ អនម្មតម្ម យោធំ អវិនយកទម្នំ វាវញ្ ថុន សង្ក្រោ សាត៌សាពេ យោន ។ យោ ទោ ភិត្តថ សមត្តោ សរេត្បា မ၏စယားစာမျှ နမျှ စစ်ယမ်းရားနှစ် ကေးစံ សត៌នៃយារមាស្បូ តដ្ឋន័យកេឡំ ការាតំ សត៌នៃយោ-មាស្បី និយសត្រាថ្នំ កាហន័ សនិវិនយាមាស្ប បញ្ជជ័យតាម្នំ តាហនំ សនិវិនយាហេស្បូ បដំសា-ឈើយតាម តាហត់ សត៌នៃយាហសរ្ម ឧត្តេមន័-យកាម្មុំ ការរាត់ សតាំនយារបាស្យ បរិវាស់ នេត់ មាស្ប មានខ្ញុំ នេនិ សនិនៃយារមាំ អត្តេនិ សនិវិន-យារេចាំ ឧបសម្យានេតិ សំ ទោ គិត្តថេ អនប្លូតាថ្មុំ មោធិ អាំចយកាម្នំ ៧វញ្ច ខន សម្លោ សាធិសាហ ញោធិ ។ បេក ទោ គំន្ទេប សមត្តោ សរេត្បា អម្វូឌ្ឍាំនយារមាស្បូ តស្បូ មានយល់តាតេម្នំ តារោត៌

វិនយប៌ិតិក មហាវត្ថ

(១០៩) គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហៅកិត្តទាំងទ្បាយ មកថា មាលភិត្តទាំងឲ្យាយ សង្ឃណាមួយ ព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យអមូឲ្យវិន័យ ដល់ភិត្តដែលគូរដល់សតិវិន័យ មាលភិត្តទាំងទ្យាយ កម្មយ៉ឺងនេះឯង ជាអធម្មតម្ម ជាអវិនយតម្ម ឯសង្ឃសោតកំជាសង្ឃប្រកបដោយទោស ដោយថ្រកាយ៉ើងនេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ សង្ឃណាមួយ ព្រម ព្រៀងគ្នាធ្វើតស្យចាបិយសិកាកម្មដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់សតវិន័យ ធ្វើតដ្ឋ-ន័យកម្មដល់កិត្តដែលគូរដល់សតិវិន័យ ធ្វើនិយសក្រម្មដល់កិត្តដែលគុរ ដល់សត៌វិន័យ ធ្វើបញ្ហជន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលគួរដល់សត៌វិន័យ ធ្វើ ភិត្តដែលគ្លូដេល់សត៌វិន័យ ឲ្យបរិវាសដល់ភិត្ខដែលគូរួដល់សត៌វិន័យ ឲ្យ មូលាយបដិកស្សន ដល់ភិត្តដែលគូរូដល់សតិវិន័យ ឲ្យមានត្តដល់ភិត្តដែល គ្លូវដល់សត៌វិន័យ ឲ្យអព្ភានដល់ភិត្តដែលគូរូដល់សត៌វិន័យ ឲ្យទបសម្បូ-ទាដល់ភិត្ខុដែលគូរដល់សត៌វិន័យ មាលភិត្ខុទាំងទ្បាយ កម្មយាំងនេះ ឯង ជាអធម្មកម្ម ជាអរិនយកម្ម ឯសង្ឃសោតក៍(បកបដោយទោ**ស** ដោយប្រកាវយ៉ាំងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យលេ សង្ឃឯណាមួយ ព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើតស្សចុរចិយសិកាកម្មដល់ភិត្ខុដែលគួរដល់អមូទ្យវិន័យ បម្បេយ្យក្នុន្តពេ អធម្មពម្មាវិនយពម្មំ

រ៉ា ទោ ភិត្តាវេ អជម្នតាម្នំ ហោន អាំជយកាម្នំ រ៉ាវញ្ ဗေန မျဖို့က မာန်းမာက ကေန် ရ ဟာ ကေန်ာက္ကျပ សមក្តោ សន្លែ អមុខ្សាំណាហស្ស តដ្តន័យតាម្នំ កពេត អទុន្យនៃយាហស្ស ន័យស្បកម្មំ កាពតំ អម្វន្សវិនយាហេស្ស បញ្ហា៩ន័យតាម្នំ តារោតិ អម្វន្យវិន-យាសេសរ៍ ឧត្តមហេលាលយមត្ថំ យលេខ្នាំ អធិនវិរុចលោះ-លស្ប ទះក្មេចន័យកម្មំ កាហតំ អមុន្យ្រិនយាហស្ប တိုက်လံံ (ဒေနဲ့ နမ္ခန္တုိသေားတံံ မွတ္တယ္ စဆိုအလျွန်ာ မမိုင်္ချီးကေလာက္၊ မာဇနို (ဇန္န မမိုင္ပြီးတေလာ့ မးမိန့် မရိန်သြင့္စာ စနာရပါး မရိန်သည့် အောင်ကောင်ကို မရိန်သည့် အထားရား အောင်ကို ကေလျှ လင်္ဆာငယ် အေနဲ ဃံ ေနာင္တာက မႊခင္ခက္ခဋိ យោធិ អនិយធរម្ម វារញ ១១ សង្កោ សាតិសារា <mark>ហោ</mark>នំ ។ យោ ទោ ភិត្តូវេ សមត្តោ សម្ពេ័ព នស្ប ចា-စီယင်္ယာကာမ္ဘားတင်္ကျနင္လံနီယင်္ကမွံ ကာကာစိုးစည္ တ-စိယဆိုကာကမ္ဘားစာ ကျေခံလာက္အေမွ် ကဟခံ ခက္ချ စာ-បំបស់តាតម្មាមស្បូបត្ថាដដ័យតម្មំ តហន់ តស្ប စာစီယလ်ကာကမ္ဘားစာလျှ စင်္ဂလာလာယကမ္ဘံ ကဟခ်

បម្បយក្រត្តរះ កម្មដែលមិនមែនជាធម៌ជាវិន័យ

មាលកិត្តទាំងទ្យាយ កម្មយា៉ង់ខេះឯង ជាអធម៌កម្ម អនៃយកម្ម ឯសង្ឃ សោតក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ើនទេះ ។ ម្នាលភិត្តទាំង ទ្បាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នាធ្វើគដ្ឋទីយកម្មដល់កិត្ខដែលគូរដល់ អមូឡវិន័យ ធ្វើនិយសក្រម្មដល់ភិត្តដែលគូរដល់អមូឡវិន័យ ធ្វើបញជ-នីយកម្មដល់កិត្តដែលគូរដល់អមូឡូវិន័យ ធ្វើឋដិសារណ៍យកម្មដល់កិត្ត ដែលគូរដល់អមុទ្យវិន័យ ធ្វើទក្ខេបន័យកម្មដល់ភិត្ខដែលគូរដល់អមុទ្យ-វិន័យ ឲ្យបរិវាសដល់ភិត្តដែលគូរដល់អមូឡវិន័យ ឲ្យមូលាយបដិតស្សន ដល់កិត្តដែលគូរដល់អមូឡាវិន័យ ឲ្យមានត្តដល់កិត្តដែលគូរដល់អមូឡ-វិន័យ ឲ្យអត្កានដល់កិត្តដែលគូរដល់អមូឲ្យវិន័យ ឲ្យទបសម្បទាដល់ ភិត្តដែលគូរដល់អមូឡវ៉ន័យ ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល់អមូឡវ៉ិន័យ មាលភិត្តទាំងទ្យាយ កម្មយ៉ង់នេះឯង ជាអធម្មកម្ម អរិនយកម្ម ឯសង្ឃ សោតក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាំងនេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំង សង្ឃណាមួយត្រមវិញដ្រា្គ ធ្វើតផ្គន័យកម្មដល់កិត្តដែលគុវ ទក្ល ដល់តស្សធាបិយសិកាកម្ម ធ្វើនិយសត្រម្មដល់កិត្តដែលគូរដល់តស្យចា-បិយសិកាកថ្ម ធ្វើបញ្ហាជន័យកម្មដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់តស្យចាបិយសិកា-ធ្វើចដិសារណ៍យកម្មដល់កិត្តដែលគូរដល់តស្សចាបិយសិកាកម្ម **ក**ម

វិនយបិដកេ មហាវត្ថោ

តស្យ ទាប់យស់ភាគម្នារមាស្យ ឧត្តេមន័យកម្ម័ ာ ဗော အလျှ တစ်ယလ် ကာ အမ္ဘားစာ လျှ လဲ ဆိုဒယ် នេត៍ តស្ប ទាប់យស់តាតម្លាហស្ប អម្វន្យនៃយំ នេត៌ ឃុំ ទោ ភិត្តា៧ អនុម្មតាម្នំ ហោតំ អនៃយតាម្នំ ^{စ)}က္ ဗာဒ ဆးဖျံဂူ ဆာဆိုဆားက းစာဆီ ၅ (ယာ (စာ အိက္ၿပီ သမင္သာ ဆၽို္ နာင္ၿငိဳထက္ မွားစားလုု ၅ ဖေ ၅ ន័យស្សតាញារមាស្ស បញ្ហាជន័យតាម្នាហេស្ស បន់សា-លោយតម្លោះមាស្បូ ឧត្តោមន័យតម្លោះមាស្បូ មវិវាសា-របាស្ប ទុលាយ ខឌិតាស្បូនាមាស្បូ មានន្លាមោស្ប អត្តាណាមាស្ស ឧបសមន្ត្រាមាស្ស សត៌វិនយំ នេតំ နစ္မွားလည္က မန္ခင္တိုင္ခဏ္က ၊ အေနာ္ နစ္မက္ရေဆး-រហស្ស តស្ស ចាចិយសិតាតាថ្នំ ការវាតិ ទ្រស់អ្យ-នាហេស្ស តថ្លឺចំយករត្នំ កាហន៍ ទូបសម្បនាហេស្ស តំយស្សតម្នំ ភាពតំ នុមសម្បនរមោស្ស មត្វាជត័យ-ការោត៍ ឧបសម្បនារបរស្ប ឧក្តោមជ័យកម្មុំ ការោតំ

វិនយបិដិក មហាវត្ត

ធ្វើទក្ខេមន័យកម្មដល់ភិត្តដែលគរូដល់តស្យុចាមិយសិកាកម្ ឲ្យបរិវាស ដល់ភិត្តដែលគូរដល់តស្យចាប់យស៌កាកម្ម ១ បេ ១ ឲ្យសតវិន័យដល់ភិត្ត ដែលគូរដល់តស្យចាបិយសិកាកម្ម ឲ្យអមូឲ្យវិន័យដល់ភិត្តដែលគូរដល តស្សចាបិយសិកាកម្ម មាលកិត្តទាំងឡាយ កម្មយ៉ាងនេះឯង ជាអធមកម្ម អវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោតក៍ប្រកបដោយទោស ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យាយ សង្ឃណាមួយព្រមព្រៀងគ្នា ឲ្យសតិវិន័យដល់ភិត្ត ដែលគូរូដល់តដ្តន័យកម្ម ។ បេ ។ ដល់ភិក្ខុដែលគូរូដល់និយសក្រម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលគួរដល់បញ្ហជន័យកម្ម ដល់ភិត្តដែលគួរដល់បដិសាណើយកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលគូរដល់ 🧃 ក្ខេបនិយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលគូរដល់បរិវាស ដល់ភិក្ខុដែល គូរដល់មូណយបដ៌តស្សនៈ ដល់ភិត្តដែលគូរដល់មានត្ត ដល់ភិត្តដែលគូរ ដល់អញ្ភាន ដល់កុលបុត្តដែលគុរដល់^{ទូ}បសម្បទា ឲ្យអមូឡានៃយដល់កុល-បុត្តដែលគូរដល់ទបសម្បទា ធ្វើតស្យូលុបិយសិកាកម្មដល់កុលបុត្តដែលគូរ ដល់ទបសមុទ្រា ធ្វើតជ្លូនីយកម្មដល់កុលបុត្តដែលគួរដល់នបសមុទ្រា ធ្វើ និយសក្រម្មដល់កុលបុត្តដែលគរូដល់ទបសម្បូន ធ្វើបញ្ហដន័យកម្មដល់ កុលបុត្តដែលគូរដល់ទុបសម្បូត ធ្វើបដិសារណ៍យកម្មដល់កុលបុត្តដែល គូដេល[់] ឧបសម្យា ធ្វើនក្លេបនីយកម្មដល់កុលបុត្តដែលគូដល់ ឧបសម្យា

ចម្បេយព្រូទ្ធពេ ភដ្តន័យកម្មាធម្មវត្តា៖យោ

ឧបសម្បធារបាស្ប បរិវាសំ នេតិ ឧបសម្បធារបាំ មូលាយ បដិតាស្បតិ ឧបសម្បធារហស្ប មានឆ្នំ នេតិ ឧបសម្បធារបាំ អច្កេតិ សំ ទោ ភិត្តាវ អនម្មតាម្មំ ហោតិ អនៃយតាម្មំ សំពា្ បន សង្ឃោ សាតិសារោ ហោតីតិ ។

ឧបាលិចច្រភាណវ៉ារំ ។តំយំ ។

(000) ៩៥ ខន ភក្ខាវ ភិក្ខុ ភណ្ឌនតារតោ ហេតំ កលហការកោ វៃនភារកោ កស្បតារកោ សត្ប៉េ អតិភាលា ភារភោ ។ ទទ្រ ខេ ភិក្ខុនំ រ៉ាំ ហេតំ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ខុ កណ្ឌនតារកោ កាលហកា-រកោ វៃវានការកោ កស្បតារកោ សត្ប៉េ អតិភាលា ការកោ ហន្តស្បូ មយំ ទន្លន័យតម្លំ តារោមាត៌ ។ តោ ទស្បូ ទន្លន័យតម្លំ តារោន្តិ អនម្មេន វក្តា ។ សោ ទញ្ញ អាវាសា អញ្ឈំមំ អាវាសំ តច្ឆតិ ។ ទទួម ភិក្ខុនំ រ៉ាំបញ្ហាតំ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ខុ សត្បេន

បម្បេយព្រូន្ធក: ភិត្តទាំង ស្ពាយដាគ្នក (ធ្វើ) ភត្តន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម

ឲ្យបរិវាសដល់កុលចុត្តដែលគួរដល់ ទបសម្បទា ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ដល់កុលបុត្តដែលគួរដល់ ទបសម្បទា ឲ្យមានត្តដល់កុលបុត្តដែលគួរដល់ ទបសម្បទា ឲ្យអក្កានដល់កុលបុត្តដែលគួរដល់ ទបសម្បទា ម្នាលភិត្ត្ ទាំងឡាយ កម្មយ៉ឺងនេះឯង ជាអធម្មភម្ម អវិនយកម្ម ឯសង្ឃសោត ក៏ប្រកបដោយទោស ដោយប្រកាវយ៉ឺងនេះ ។

បប់ ឧបាលិបុត្តាភាណាវារ:

(១៩០) ម្នាលភិត្តទាំង ឡាយ ក៏ក្នុងសាសនា ខេះ មានភិត្តដាអ្នក ធ្វើ ខូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជំលោះ ជាអ្នកធ្វើខូវវិកទ (ទាស់វៃទងគ្នា) ជាអ្នកធ្វើខូវតិរក្ខានកថា ជាអ្នកធ្វើខូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងវឿង នោះ បើកិត្តទាំង ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ឡាយ កិត្តនេះ ឯង ជាអ្នកធ្វើខូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើខូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើខូវវិកទ ជា អ្នកធ្វើខូវតិរក្ខានកថា ជាអ្នកធ្វើខូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែ យើងពលគ្នាធ្វើតដ្ឋនិយកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំង ឡាយនោះជាពួកមិន បែកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្ឋនិយកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ ឯភិត្តនោះកំចេញពី អាកសនោះទៅកាន់អាក់សដទៃទៀត ។ ឯភិត្តទាំង ឡាយក្នុងអាក់សនោះ កំគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ឡាយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃ

នៃយប៌ដកេ មហាវផ្ដៅ

តដឹច្ច ប្រសិសាមនេយា អនាធិច រាយសារ សារី តណ្ តដូនយកាម្មំ កាហេមាតំ ។ តេ តស្បូ តដួនយកាម្មំ កពេន្ត៌ អនម្មេន សមត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញុំចំ អាក់ ភេទ ភ៍ ។ ភេទ្ទ ភិទ្ទ ឆំ ៧វ មោះតំ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្ត្ សង្ឃ័េន តដ្ឋន័យ-ကမ္ခဏ၊၈၈ မင္စားမွာ လမင္ကေတ် တင္စည္ မထိ តជួនិយកាម្នំ ការរាមាត់ ។ តេ តស្ប តជួនិយកាម្នំ កេះពេន្ត៌ ជម្មេន វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ញំចំ អាវ៉ាស់ កច្ចតិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខុនំ ដាំ ហោតិ អយំ ទោ អាវ៉ុសោ ភិក្ខុ សង្ខៀន តដ្ឋន័យកម្មភាតោ ជម្មេ-ေးက္လည္း စကို မကို ဆင္မီဒူက က စန္နဲ႔ က စန္နဲ႔ အ តេ តស្ប តថ្ល័យកាម្មំ កាហន្តំ ជប្បជារំបាតា វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញុំថំ អាវាសំ តម្លូតំ ។ နားနွား နားအွာ့ သိုး၊ ကောင်္ခာ မယ် (စာ) မားကော နားအွာ សង្ឃេត តដ្ឋន័យកាម្មកា េរដ្ឋប្បដំរូបកោត វក្តេហ៍

វិនយបិដិព មហាវគ្គ

ជានធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយដោយកិត្ត**ទាំនទ្**បាយដែលជាពុកមិនប្រកបដោយ ធម៌ បើដូ បោះមានតែយើងពាំងឲ្យយធ្វើតដូនីយកម្មដល់កិត្តនេះ ។ ភិត្ត ต์สดุกพรราะ (ฤษเติ)สลา โลษิรโบกบเปกพรษ์ ก็เตุ้ลปูรีพกษุ ដល់ភិត្តនោះ (ទៀត) ។ ភិត្តនោះចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាស ដទៃ ។ ឯភិត្តទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះក៏គិតគ្នាយាំងនេះថា ម្នាលអាវុ-សោទាំងឡាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយដោយកិត្ត ពំនឲ្យយដែលព្រមព្រៀនគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែ យើងពល់គ្នាធ្វើតដ្តនីយកម្មដល់កិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងឡាយនោះជាពុក្ក តែ បែកចដោយធម៌ ធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ ភិត្តនោះតំចេញពីអាវាស នោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំឪទ្យាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នា យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ញ-ន័យកម្មហើយដោយកិត្តទាំងទ្បាយជាពុក្ត តែ ប្រកបដោយធម៌ បើដូល្មោះ មានតែយើងទាំងទុកយាឆ្កើតដូនយកម្មដល់ភិត្ថនេះ ។ ភិត្តទាំងឡាយនោះ ជាពុកតំង $\left(v$ កបដោយធម៌ចុម ធ្វើតដូនីយកម្មដល់កិត្តនោះ ។ កិត្តនោះកំ ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ៗ ឯភិក្ខុទាំនីទ្យា យក្នុងអាវាស នោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃ **ពុនធ្វើតផ្តន័យកម្មហើយដោយកិត្តទាំង**ឡាយជាព្លួកទាំងប្រកបដោយធម៌ មាន ស្បូ មយ់ តដ្ឋឧ័យតម្មំ ការរាមាតំ ។ តេ តស្ប តដូនីយកម្មុំ ការាន្តំ ឧម្មប្បនិ៍រូបកោន សមត្តា ។ (000) ៩៩ ៩៩ ភិត្តាវ ភិត្តា ភណ្ឌនការគោ មោត តាបមាតារកោ វ៉ានតារកោ តស្សតារកោ សដេ្ល អជិតករណាការកោ ។ តត្រ ខេ ភិត្ត ខំ រារំ ហោតំ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្ត្ ភណ្ឌនភារកោ កាលហកា. កតា វិវាឧតារាតា ភស្សតារាតា សង្ឃេ អនិតាលា-តារកោ ហន្ទុស្បូ មយំ តដ្ឋន័យកាម្នំ ការោមាតំ ។ នេ តម្បូ តដ្ឋន័យកម្មុំ ការវាន្តំ អនុម្មេន សមក្តា ។ សេរ នទ្លា អាវាសា អញ្ញុំថ្ម អាវាសំ ឧត្លូន៍ ។ នន្ត្តបិ ភិត្ត្ ជំ វៅ ហោតំ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិត្ត្ សង្ឃែន តជួនយកាម្មកាតោ អជម្មេន សមក្តេហិ ហនុស្ប មយំ តដ្ឋន័យកម្មុំ ការោមាត់ ។ តេ តស្ប តដ្ឋន័យ កម្មំ ការាន្តំ ជម្មេជ ក្តោ ។ សោ តម្លា អាវាសា

ចម្ងេយត្រូនកេ តត្តិទ័យកម្មាធម្មសមគ្គាទយោ

២ម្យេយ្យចូន្ធត: ពួកភិក្ខុព្រិមព្រៀងគា្ន (ធ្វើ) គដ្ឋន័យកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌ដាដើម

បូម បើដូរេប្នះមានតែយើងពល់គ្នាធ្វើតផ្លូនីយកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្ត្តាំង ណ្ឌាយនោះ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ក៏ធ្វើតផ្លូនីយកម្មដល់ ភិត្តនោះ (ទៀត)។

(១១១) មាលកិត្តពំងឲ្យយ មួយញៃទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនុវតារបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនុវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនុវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើខ្ចុវតិរុទ្ធានកថា ជាអ្នកធ្វើខ្វុវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងហ្វើងនោះ បើ ភិត្តទាំង ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើនូវតិរុច្ខានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើជួរច្នោះមានតែយើង ទាំងឲ្យយធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្ឋនីយកម្មដល់កិត្តនោះ ។ កិត្តនោះក៏ចេញពី អាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុទាំងទ្បាយក្នុងអាវាស នោះ ក៏តិតត្មាយ៉ឺននេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឲ្យយ កិត្តនេះឯងដែល សង្ឃបានធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ ដោយកិត្តពំងឲ្យយដែលព្រឹមព្រៀងគ្នា តែមិន(ហកបដោយធម៌ បើដូ បោះមានតែយើងទាំងទ្យាយធ្វើតដួនីយកម្ម ដល់ភិត្តនេះ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយនោះជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្ឋ-នីយកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ ភិត្តនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាខ់អាវាស

វិនយបិជិកេ មហាវិគ្នោ

អញុំចំ អាវ៉ាស់ កច្ឆតំ ។ តត្តចំ ភិត្ត្ត រ៉ាវ ហោត៍ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្តុ សត្វេន តថ្លន័យតាម្នកតោ ខេត្តេ មួយស្នាល សទ័ណា ឧញ្ចុងលាយ អង់ អាមា-ခ်ာ ၂ အ နာမျှ နာင္ထီစီယက္နန္ဒံုက၊ာန္နံု စမ္မစ္စုဆိုစ၊ကစ វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញុំ មិ អាវ៉ាស់ តម្លូតិ ។ តត្ថិ ភិក្ខុ រំ យោត៌ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ខុ សាស្ម័ន តជ្លន័យកាម្មភាតោ ជម្មប្បជ៌រូបកោន វាក្តេហិ មានស្ប មយំ តន្លន័យកាម្មំ ការោមាតំ ។ តេ តស្ប នដ្ឋន័យតាម្នំ តារវាន្តំ ជម្មប្បដំរូបតោន សមត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ់ចំ អាវាសំ កច្ឆតំ ។ តត្តចំ តដួនយកាម្មកាតោ ឧម្មប្បដំរូបកោន សមក្តេទាំ មាន្តស្ប មយំ តជួន័យកម្មុំ ការោមាតំ ។ តេ តស្បូ តជួន័យកម្មុំ តោពេន្តំ អជម្នេរ ក្តា ។

វិនយបិដក មហាវត្ថ

ដទៃ (ទៀត) ។ ឯកិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាវាសនោះក៏គិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃថានធ្វើតដ្ថន័យកម្មហើយ ដោយកិត្តទាំងឡាយដែលជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ បើដុចោះមាន តែយើងទាំងទ្បាយធ្វើតដូន័យកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្តទាំងនោះជាពុកទាំង ប្រកបដោយធម៌បូម ធ្វើតជួន័យកម្មដល់កិត្តនោះ (ទៀត) ។ កិត្តនោះកំ ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិក្ខុពាំងឲ្យយក្នុង អាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា មាលអាវុសោទាំងទ្យាយ កិត្តនេះឯង ដែលសង្ឃបុានធ្វើតដ្តនីយកម្មហើយ ដោយភិត្តទាំងឡាយដែលជាព្លូក ទាំងប្រកបដោយធម៌ឫម បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងទ្បាយធ្វើតដួនយកម្ម ដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះត្រមាត្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម គ្នើ តដ្តន៍យកម្មដល់ភិត្តនោះ (ទៀត)។ ភិត្តនោះកំបេញពីអាវាសនោះទៅ តាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិត្តទាំងទ្បាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំង ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្ឋ-នេះថា និយកម្មហើយ ដោយកិត្តទាំងទ្បាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែច្រកបដោយ ធម៌បូម បើដូ បោះមានតែ យើង ទាំង ទ្យាយ ធ្វើតដ្តន៍យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុពំងនោះជាពួកពំងមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្គន័យកម្មដល់ភិក្ខុ ເສາະ (ເຈ) ສ)

ししょ

ចមេយ្យក្នុន្ត៣ គដ្ឋន័យកម្មធម្មវិត្តាទយោ

(೧೧೬) ៩៩ ខន ភិត្តាវ ភិត្តា ភណ្ឌនភារកោ ហោតំ តាលហតារាតោ វ៉ាំឧតារាតា កស្បូតារាតា សដ្បៃ អជិតាលោតារាតោ ។ តន្រា ខេ ភិត្តាជំ រ) ហោត៍អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភ័ត្តា ភណ្ឌនភារាភោ តាល-ហការកោ វ៉ានការកោ ភស្សភារកោ សន្លែ អជ៌-ការលាការកោ ហន្តររ្ម មយំ នថ្លន័យតាម្ម ការោ-មាតំ ។ តេ តស្បូតដួនយកាម្នំ ការរាន្តំ ឧម្មេរ ក្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញុំចំ អាវាសំ កច្ខត៌ ។ តត្តូចំ ភិត្ត្ ធំ ៧វំ ហោត៍ អយំ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្ត្ សង្ឃែធ နားင္အဆက္အေၾကာင္း အေၾကာက္ အေၾကာင္းက အေၾကာင္း အေၾကာင္း အေၾကာင္းကို အေၾကာင္းကို အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာက္က အေၾကာ តជួនយកម្មំ ការាមតំ ។ តេ តស្បូ តជួនយកម្មំ តារោត ជម្មប្បដំរូបកោន វិក្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា မကိုစ် မာဂံလံ ဇင္ဇာ ၅ ခန္နစ် နီနှင့် ပါဂံ ကော် អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្ត្ សដេ្ឋន តជ្ជន័យកាម្មកាតោ ឧម្មុច្បដំរុចកោធ កេត្តហំ មានស្មា មយំ តដួជ័យកាម្មុំ

bla

០ម្យេយ្យតូន្វតៈ ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) ឥដ្ឋន័យកម្មប្រកបដោយធម៌ជាដើម

(១១៤) ម្នាលភិក្ខុពំនឲ្យយ ម្យ៉ីផទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសពានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើនូវតិវញ្ជានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើ កិត្តទាំង ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលកាវ៉ុសោទាំង ឡាយ កិត្តនេះឯង ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើទូវតិរក្ខានកថា ជាអ្នកធ្វើទូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូវបាះមានតែយើង ព៌នទ្យាយធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុព៌ងនោះជាព្លុក តែប្រកប ដោយធម៌ ធ្វើតជួនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាពសដទៃ(ទៀត) ។ ឯកិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាពសនោះគិតគ្នា យ៉ាងនេះថា ថ្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើ តដ្ថន័យកម្មហើយ ដោយភិត្តទាំងទ្បាយដែលជាពុក្ក តែប្រកបដោយ ធម៌ បើដូ ្រោះមានតែយើងទាំងទ្បាយធ្វើតដួនយកម្មដល់កិក្ខុនេះ ។ កិក្ខ ពំងនោះជាតុក្តពំង ប្រកបដោយធម៌បូម ធ្វើតជួនីយកម្មដល់ ភិក្ខុនោះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិក្ខុ ពំ័នឲ្យាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោ ពាំងឲ្យាយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ ដោយកិត្តទាំងឡាយ ដែលជាតុកតាំង ចែកបដោយធម៌បូម បើដូប្មោះមានតែយើងតាំងឡាយ

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

ကေးကမားခ်ား " ေရႊက ေရွးနိုင္ငံ ထက္မ်ား က က ေရွးနိုင္ငံ ខ្យដំរួចកោន សមត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ញ៍ចំ ကင်္ဂလံ ကင္ဆက် ၅ ကန္ဆင် အိုက္ခင်္ ၿငိုး ကောက် မယ် (စာ អាវុសោ ភិក្ខុ សង្ឃេត តដ្ឋន័យតាម្មភាគោ ជម្ម-រ្យដំរូបកោន សមក្តេហ៍ ហន្តស្បូ មយ៍ តន្លួន័យកាម្មុំ ကကမာန် ၊ ၊ ေ ရက္မျ ရင္ဆီစီယံကမ္မီ ကကင္ရွိ မင္စးမွစ វត្ត ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ញុំទំ អាវាសំ តម្លូតំ ។ အန္ခုပို အ်က္အားစံ ၿပီး တောင်္ဂီ မယံ (စာ) မာဂုံ(A)) အိက္အာ សដេ៍ន្ត្រ តដ្លួនយកាម្មតាតោ អជម្មេន វក្តេហ៍ មានក្មរប្ប មយំ តដ្តន័យកម្មុំ ការោមាតំ ។ គេ តស្បូ តដ្ឋន័យ-តាម្មំ តារោត្តំ អជម្នេត សមត្តា ។

(០០៣) ៩១ ១១ ភិក្ខាវ ភិក្ខា ភណ្ឌឧតាវតោ ហេតំ តាលយតាវកោ វិវាឧតាវកោ ភស្សតាវកោ សង្ឃេ អជ៌តារណាវាកោ ។ ទទ្រិ ខេ ភិក្ខាវៃ វិវំ ហេតំ អយំ ទោ អាវ៉ុសោ ភិក្ខា ភណ្ឌឧតាវកោ

វិនយបិតិក មហាវិត្

ធ្វើតជ្លូនីយកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្តទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយ ធម៌បូម ធ្វើតដ្តន៍យកម្មដល់ភិត្តនោះ (ទៀត) ។ ភិត្តនោះក៏ចេញពីអាវាស នោះទៅកាន់អាពសដទៃ ។ ឯភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាពសនោះគិតគ្នាយ៉ាំង នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្បាយ កិត្តនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្តនី-យកម្មហើយ ដោយភិត្តទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយ ធម៌ឲ្ភម បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងទ្យាយធ្វើតដ្តនីយកម្មដល់ភិត្តនេះ y កិត្ត ទាំងនោះជាពុក ទាំងមិនបែកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្តនីយកម្មដល់កិត្តនោះ (ខេត្ត) ។ ភិត្តនោះកំចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដ៤ៃ ។ ឯភិត្ត **ពំ**ងឲ្យយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ["]ងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោពាំងឲ្យយ ភិត្តនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្ថន័យកម្មហើយ ដោយភិត្តទាំងទ្យាយ ជាតុក្តតំងមិន \int_{U}^{1} កបដោយធម៌ ហើដូ ្រោះមានតែយើងទាំងទ្បាយធ្វើតដ្ឋ-<u>ธัพกษุ</u>นัญ่ริรูเระ (เอ) ธ) ๆ ริรู**ต**ุ้มเธาะโฤษเติ) มีคา โลยริโบกบ ដោយធម៌ ធ្វើតដ្ដន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ(ទៀត) ។

(๑๑៣) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាងវិញ់ទៀត កិត្តក្នុងសាសនា នេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្ត ទាំងឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យយ កិត្តនេះឯងជាអ្នក

៥ម្យេយ្យក្នុន្ធពេ តង្គន័យកម្មធម្មប្បតិរូបកវត្តាទយោ

តលហតារគោ វ៉ានតារគោ កស្បតារគោ សន្បែ អជ៌ការណ៍ការកោ មាន្តស្បូ មយំ តន្លួនយកាម្ម័ កហេមាន ។ នេ នុស្ស នុដ្ឋន័យកម្ម កហេត្តំ ជម្មប្បជ៌រូបកោន វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ញាំចំ អាវ៉ាស់ កច្ឆតិ ។ តត្តូរំ ភិត្តូរំ ៧វំ ហោតិ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្ត្ សង្ខេន តដ្ចន័យកម្មកាតោ នផ្មប្បដំពៃមេខ រយើល សទ័លា ឧញ ឧទ័ទ្ធ លេខមុំ កហេមាតំ ។ គេ តស្ប តដ្ចន័យកាម្មំ ភាហឆ្នំ ជម្ម. ប្បជ៌រូបគោធ សមត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ញំចំ អាក់សំ កច្ឆតិ ។ តត្ត្រំ ភិក្តុជំ រ៉ាំ ហោត៌ អយ៍ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្តា សង្ខ្លែន តន្លន័យតេម្មតាតោ ជម្ន-ပျွင်းပေးကာင္က လမ္းကို လုပ္ခ်ဳိန္လင့္လင့္က အဆိုဆိုက အခုိန္နဲ႔ အမ်ိဳးကို အမ်ိဳးကို အမ်ိဳးက အမ်ိဳးကို အမ်ိဳးကို အ ការោមាតំ ។ តេ តស្ប តជ្លួនយកាម្មំ ការោត្តំ អជម្មេន វត្ត ។ សោ តម្លា អាវាសា អញុំចំ អាវាសំ កម្មតំ ។ နန္ဒဗီ အိန္နာ့ သံ ကေနာ် မယံ စာ မာဂုံလာ အိန္နာ

ចម្បេយ្យក្ខន្ធព: ភិក្ខុទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) គដ្ឋន័យកម្មប្រិកបដោយធម៌ប្អមជាដើម

ធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនុវវិវាទ ជាអករធ្ ជាអ្នកធ្វើនុវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើង នុវតិវិច្ចានកថា ទាំងឲ្យយធ្វើតជួនយកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងឲ្យយនោះជាពួកទាំង ប្រកបដោយធម៌ឫម ធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់កិត្តនោះ ។ កិត្តនោះកំបេញពី ពាក់សនោះទៅកាន់អាក់សដទៃ ។ ឯភិក្ខុទាំងឲ្យាយក្នុងអាក់សនោះគិតគ្នា w៉ឹងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃចានធ្វើ តដ្ថន័យកម្ម ដោយក៏ក្នុទាំង ឡាយជាពុកទាំង(បកបដោយធម៌បូម បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឲ្យយង្កេតដួនយកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្តទាំងនោះ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឲ្រម ធ្វើតជួន័យកម្មដល់ភិត្តនោះ (ទៀត) ។ ភិត្តនោះក៏ចេញពីភាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិត្តទាំង ទ្យាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្យាយ កិត្តនេះ ឯងដែលសង្ឃចុរនធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឲ្យយព្រមព្រៀង គ្នា តែ $[
organized of
mathbf{eq}]$ ត្រូវទានតែយើងទាំងទ្យាយ ធ្វើតដ្ដនី-យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះដាញកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្លន័យកម្មដល់កិត្តនោះ (ទៀត) ។ កិត្តនោះកំចេញពីអាវាសនោះទៅ កាន់អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នា យ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្បាយ កិត្តនេះឯង ដែលសង្ឃពុនធ្វើ

វិនយបិងពេ មហាវត្ថោ

សដ្បែន គដ្ឋន័យកាម្មកាតោ អជម្មេន វក្កេហ៍ ហន្តស្ប មយំ គដ្ឋន័យកាម្មំ កាហេមាតំ ។ គេ គស្ប គដ្ឋនី-យកាម្មំ កាហេត្តិ អជម្មេន សមក្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្លំមំ អាវាសំ កច្ឆតំ ។ តត្តមំ កិត្ត្លាំ លកម្មកាត់ អយំ ទោ អាវុសោ ភិត្តា សង្ឃេត គដ្ឋនី-យកម្មកាតោ អជម្នេន សមក្តេហ៍ ហន្តស្ប មយំ គម្លេនីយកម្មំ កាហមាតំ ។ គេ តស្ប គដ្ឋន័យតាម្មំ កាហេត្តិ ជម្មេន វក្តា ។

(006) ៩៩ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខា ភិក្ខា (000) ហោទ សលមាតាវាណា វិវានិតារាតោ អស្សតារាតោ សង្កើន និត្តាភិន ខេ ភិក្ខានំ វិវិ លោទ អយ៉ លោ អាដុសា ខេត្ត ខេ ភិក្ខានំ វិវិ លោទ អយ៉ លោ អាដុសា ភិក្ខា ភិក្ខា ភិក្ខា អាដុសា សលមាតាវាតោ មានស្ស ខយ៉ ទាដ្ឋន័យតាម្នំ ការមាន ។ នេ ទស្ស ទាដ្ឋន័យតាម្នំ ការអន្តំ ឧម្មវ្យវិទ័រចេកទ សមត្តា ។ សោ ទម្លា សោ ទម្ព័រ ស្រុក ព សមត្តា ។ សោ ទម្ព័រ ស្រុក សមត្តា ។

វិនបាបិដា មហាវត្ត

តដ្កទ័យកម្មហើយ ដោយកិត្ត្ថពំ ឪឲ្យ យដាពូក ពំ ឪមិន បែកបដោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែយើង ពំ ឪឲ្យ យធ្វើតដ្កន័យកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្ត ពំ ង នោះ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្កន័យកម្មដល់កិត្តនោះ (ទៀត) ។ កិត្ត នោះក៏ចេញ ព៌ាអាវាសនោះ ទៅកាន់ អាវាសដទៃ (ទៀត) ។ ឯ កិត្ត ពំ ឪ ឲ្យ យក្នុងអាវាសនោះ គិតគ្នា យ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោ ពាំង ឲ្យ យ កិត្ត នេះ ឯងដែលសង្ឃថាន ធ្វើតដ្កន័យកម្ម ហើយ ដោយកិត្ត ពំងឲ្យ យដែល ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិន បែកបដោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែ យើង ទាំង ទ្យា យ ធ្វើតដ្កន័យកម្មដល់កិត្តនេះ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះជាពួក តែ ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្កន័យកម្មដល់កិត្តនេះ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះជាពួក តែ ប្រកបដោយធម៌

(១១៤) ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ ភិត្តក្នុងសាសនានេះជាអ្នកធ្វើខ្ញុវ ការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើខ្ញុវជំលោះ ជាអ្នកធ្វើខ្ញុវរិវាទ ជាអ្នកធ្វើខ្ញុរតិរដ្ឋាន កថា ជាអ្នកធ្វើខ្ញុរអនិករណ៍ក្នុនសង្ឃ ។ ក្នុងរឿង៍នោះ បើភិត្តទាំងឲ្យយ គិតគ្នាយ⁷ងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឲ្យយ ភក្ខុនេះឯង ជាអ្នកធ្វើខ្ញុវការ បត្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើខ្ញុវរិវាទ ជាអ្នកធ្វើខ្ញុវត៌រច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើខ្ញុវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំង ស្វាយធ្វើតផ្លូ-នយកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះ ពែមក្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ ឫម ធ្វើតដូនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រៃមញ្ញេតាះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅ မက်ပဲ မာဂမံ ကင္မ၏ ၅ ခန္စပ် ကိန္နာ ငံ ပါး ေကာက် អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្តុ សង្ខ្លែន នដ្ឋន័យតាម្មតាតោ ဆမ္မတ္ခြင်္ခာ့တာေနာမၾကာ တန္နန္႔ မယံ နာန္မဆီယ-តាម្នំ តារោមានំ ។ តេ តស្បូ នថ្លន័យតាម្នំ តារោន្តំ មជម្មេធ វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ចំចំ អាវាសំ က္မေနာ် ၅ အခုစ် ခ်ိဳက္ကွာင် ၿငိုး ကေနာ် မယ်၊ ကေနာင္နံကေ ភិត្តា សង្កេន នង្គន័យតាមត្រាតា អងម្មេន ក្រុសាំ ហនុស្យ មយំ តន្លួនយកម្មុំ កហេមាតំ ។ តេ តស្ប តថ្លំធំយកាញ់ ការាន្តំ អះម្មេន សមត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញុំចំ អាវាស់ ៥ខ្លួន ។ ឥត្តចំ ភិក្ខុ ជំ វា ញោត៌ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិត្តុ សរេវែន តន្លួនយកាញ្-តាតោ អនម្នេន សមក្តេចាំ មាន្ទស្ស មយំ តជ្លន័យកាម្នំ ការមេន ។ ទោតស្បូតដ្លួនយកម្មំ ការពន្លំ ជម្មេន វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ញុំថំ អាវាស់ តច្ឆតំ ។

ចម្បេយ្យក្នុន្តពេ តដ្ឋន័យកម្មាធម្មវត្តាទយោ

បម្បេយ្យក្ខន្ធក: ភិក្ខុទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) តដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ដាដើម

កាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ឯភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំងនេះ ម្នាលអាវ៉ិសោទាំងឡាយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃចានធ្វើតដ្តន័យ-ರ್ಗ កម្មហើយ ដោយភិក្ខុទាំងឡាយដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយ ធម៌បូម បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងទ្យាយធ្វើតដ្គន័យកម្មដល់កិត្តនេះ 4 ភិត្តទាំង នោះជាពូកទាំងមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដូនីយកមដល់ភិត្ត នោះ (ទៀត) ។ ភិត្តនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិត្តទាំងទ្បាយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំង ទ្យាយ កិត្តនេះឯង ដែលសង្ឃចុនធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ ដោយកិត្ត ទាំងទ្យាយជាពួកទាំងមិន(បកបដោយធម៌ បើដុច្នោះមានតែយើងទាំង ឲ្យយធ្វើតដួនីយកម្មដល់ភិត្ថនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិន บกบเนาพลษ์ เม็ลสู่ธีพกษุนพ่ริฐเธาะ (เยโล) ๆ ริฐเธาะก์ ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាវាស នោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យាយ កិត្តនេះឯងដែល សង្ឃចុនធ្វើតជួនយកម្មហើយ ដោយកិត្តទាំងឲ្យាយដែល(ពម(ពៀងគ្ តែមិន ប៊ែកបដោយធម៌ បើដូវុញះមានតែយើងទាំងទ្យាយធ្វើតដ្ឋន័យកម្ម ដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពុក តែប្រកុបដោយធម៌ ធ្វើតដូន័យកម្ម ដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ y

රුද්ග

វិនយមិដិតេ មហាវិគ្នោ

តត្ថបំ ភិក្ត្ភនំ រារំ យោតិ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ត្ សង្ឃេន តដ្ឋន័យកាម្មភាតោ ជម្មេន វក្កេហំ មាន្ដស្ប មយំ តដ្ឋន័យកាម្មុំ ភាហមាតិ ។ តេ តស្ប តដ្ឋន័យ-កាម្មុំ ភាហត្តិ ជម្មប្បដិរូបកោន វក្កា ។

(១១៥) ៩ដ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខុ ៣លោ ហោឆំ អព្យត្លោ អាខត្តិពបាលោ អនខនានោ គឺហិសំសដ្ឋោ វិមាវឆំ អននុលោខំគេហិ គឺហិសំសក្កេហិ ។ ទម្រិ ខេ ភិក្ខុនំ ^{សំវ} ហោឆំ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ខុ ៣លោ អព្យត្លោ អាខត្តិពបាលោ អនខនានោ គឺហិសំសដ្ឋោ វិមាវឆំ អននុលោខំគេហិ គឺហិសំសក្កេហិ ហន្តស្ប មយំ និយស្បតម្មំ ចាហេខាឆំ ។ ទោតស្ប និយស្បតម្មំ តហេត្តិ អនម្មេន វក្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្ឈំពិ អាវាសំ កច្ឆតំ ។ តត្តខំ ភិក្ខុនំ សំវ ហោឆំ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ខុ សត្បែន និយស្បតម្មេតាតោ អនាម្នេន វក្កេសិ ហន្តស្ប មយំ និយស្បតម្មេតាតោ អនាម្នេន

វិនយបិងត មហាវគ្គ

ឯភិត្តទាំនឲ្យយក្ខផអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ឲ្យយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយ ដោយភិត្តទាំង ឲ្យយជាពួក តែប្រកបវោយធម៌ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឲ្យយធ្វើ តដ្ថន័យកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ធ្វើតដ្ឋន័យកម្មដល់ភិត្តនោះ (ទៀត) ។

(០០៦) ៩ដ បន កំត្តាវ កំត្តា កាលទូសតោ ហោតំ ទាបសមាទារោ ។ តទ្រា ខេ កិត្តានំ ៧វំ ហោតំ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ កំត្តា កាលខ្វសកោ ទាបសមាទារោ ហន្ធស្ស មយំ បញ្ជាជន័យតាខ្នំ តារោមាតំ ។ តោ តស្ស បញ្ជាជន័យតាខ្នំ ការោន្តិ អងខ្មេន វត្តា ។ សោ តម្លា អាវាសា អញ្លំបំ អាវាសំ កច្ឆតំ ។ តត្តបំ កំត្តានំ ៧វំ ហោតំ អយំ ទោ អាវ៉ុសោ កិត្តា សន្សេន បញ្ជា-ជន័យតាខ្មតាតោ អងខ្មេន វក្សេម៉ា ហន្ទស្ស ចយំ

តេ តស្ប ន័យស្បតាម្នំ តារាន្តិ អនម្មេន សមត្តា ១ ខេ ១ នម្មេន វត្តា ១ នម្មប្បដិរូបគោន វត្តា ១ នម្ម-ប្បដិរូបគោន សមត្តា ១ យដា ហេដ្ឋា តថា ចញ្ណឹ តាតពុំ ១

ចម្ងេយត្រូនកេ បញ្ហជន័យកម្មាធម្មវិត្តា«ឃ្មោ

ចម្បេយ្យត្វន្ធក: ភិត្តទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) ចញុដន័យកម្មមិនច្រុកបដោយធម៌ជាដើម ភិត្តទាំងអម្យាលនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើនិយសុរ្-กษุ สงหริฐ เธาะ ๆ เบ ๆ ต่าดูก โลยิรโบกบเล่าเพลยิ ๆ ต่าดูกดา์ ล บหชเสาเผลยิบุษ ๆ โดยเโกใล้ลา โลโบหชเสาเผลยิบุษ ๆ บณูริล គប្បីធ្វើបក្ដ^(ទ)ឲ្យដូចសេចក្ដីដែលបានពោលមកហើយព្វដ៏ទាង(ក្រាយ **។** (១១៦) ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះមានភិត្តជាអ្នក(ទុស្ត ត្រកូល មានមារយាទអាក្រក់ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តពំងឲ្យយគិតគ្នា យ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្យាយ ភិក្ខុនេះឯង ជាអ្នក ទ្រសួត្រកូល មានមារយាទអាក្រក់ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយធ្វើបញ្ហាដនីយកម្ម ដល់ភិត្តនេះ។ ភិត្តទាំងនោះជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបញ្ហាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំបេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯ តិត្តទាំងឲ្យយក្នុងអាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោទាំងឡាយ តិត្តូនេះឯង ដែលសង្ឃពុនធ្វើបញ្ហជនិយកម្មហើយ ដោយកិត្តទាំងឲ្យយ ដែលជាតុកូទាំងមិន [បកបដោយធម៌ បើដូ ្រ្មោះមានតែយើងទាំងទ្យាយរឿងដែលត្រូវសំដែងវិលទៅរកសេចក្តីដើមវិញ ហៅថា ចក្ត គឺត្រូវបន្ថែមសេចក្តីខាងដើម

ទំងខាងចុងដ្ទូចរឿងរ៉ាំវដែលនិយាយមកហើយ ។

ଚମ

វិនយបិឝកេ មហាវគ្គោ

បញ្ហជន័យកាម្នំ ការោមាតិ ។ តេ តស្ប បញ្ហាជន័យ-កម្នុំ ការោន្តិ អជម្នេន សមត្តា ។ បេ ។ ជម្នេន វត្តា ។ ជម្នុប្បដិរូបកោន វត្តា ។ ជម្មូប្បដិរូបកោនសមត្តា ។ ជក្តាំ កាតឲ្ំ ។

(೧೧៧) ៩ជ បន ភិត្តាវ ភិក្តា ភិបា អក្តោសតំ បរិកាសតំ ។ តទ្រា ខេ ភិក្តានំ រារំ ហោតំ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិក្តា កំបា អក្តោសតំ បរិកាសតំ បានស្ប មយំ បដិសារណីយកម្មំ ការោឆ្នាំ មជម្មេន វក្តា ។ ទេ តស្ប បដិសារណីយកម្មំ ការោឆ្នំ អជម្មេន វក្តា ។ បេ ។ អជម្មេន សមក្តា ។ ជម្មេន វក្តា ។ ជម្មប្បដិរូបកោន វក្តា ។ ជម្មប្បដិរូបកោន សមក្តា ។ បក្តាំ កាតព្ំ ។ (೧০៤) ៩ជ បន ភិក្តាវេ ភិក្តា អាបឆ្លឺ អាបឆ្លិត្វា

A ရင္မာနာ မာဗန္ရီ ဗလ္မီနံ ၊ နန္ပြ ေၾကာ္မွာ A မိန ကေနာ္ မာဗန္ရီ ဗလ္မီနံ ၊ နန္ပြ ေၾကာ္မွာ A မိန ကေနာ္ မာဗန္ရီ ဗလ္မီနံ တန္ဖလ္မ ဗဏံ မာဗန္မီတာ

វិនយបិឝិក មហាវត្ថ

ធ្វើបញ្ហជន័យកម្មដល់កិត្តូនេះ ។ កិត្តូទាំងនោះ ព្រម ព្រៀងត្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបញ្ហជនីយកម្មដល់កិត្តូនោះ (ទៀត) ។ បេ ។ ជាព្លូក តែ ប្រកបដោយធម៌ ។ ជាព្លួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្វម ។ ព្រម ព្រៀង ត្នា តែ ប្រកបដោយធម៌ប្វម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើបក្ក (បំពេញសេចក្តីដូច រាងដើម) ។

(១១៧) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុ ដេវប្រទេចពួកគ្រហស្ត ។ ក្នុងវឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងទ្យាយគិតគ្នាយាំង នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ កិត្តនេះឯង ដេរប្រទេចពួកគ្រហស្ត មើដ្ច ច្នោះមានតែ យើងទាំងទ្យាយធ្វើបដិសារណ៍យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបដិសាវណីយកម្មដល់ភិក្ខ เธาะ ๆ เบ ๆ (ฤษเติโลลา โลษิรใบกบเปาเพลษ์ ๆ ปาตุกโล ប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុកទាំងប្រកបដោយធម៌ឫម ។ ព្រមព្រៀងគ្នាតែ (บกบเล่าเบลยิบุษ ๆ บณูโลลบุโเตีอกู(บเตญเพอกู้สุบอาลเส็ย) ๆ (១១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រវអាបត្តិហើយមិនជ្រាថ្នាន៍ងឃើញអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំង ឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ីសោទាំងឲ្យយ ភិក្ខុនេះឯង/ត្រអែបត្តិ ហើយ មិន ជ្រាថានឹងឃើញអាបត្តិសោះ បើដូច្នោះមានតែយើងពំងឡាយ

ចម្បេយត្រ្គន្នកេ ឧក្ខេមន័យកម្លាធម្មវិគ្គាទយោ

អនុស្សនេ ឧក្តេចន័យតាម្នំ ការោមតំ ។ តោ តស្បុ អាខត្តិយា អនស្បាន ឧក្ខេចន័យកាម្មុំ ការភន្តិ អជម្នេរ ក្តា ។ ខេ ។ អជម្នេ សមក្តា ។ ជម្នេ န္က ၈ စန္မစ္မိနာ့္စံ၊ေၾက နမ္မာစီနာ့်စဲ၊ေၾဖ សមក្តា ។ ខក្តាំ កាត់ព្វំ ។ ៩ជ ខន ភិក្ខុប ភិក្ខា អាបត្តី អាបជ្ឈិត្វា ជ ៩ចួត៌ អាបត្តី បជំ-ကားရံ ၅ ရေးရြး ငော်က္ကောင် ၿပီး တောင်္ခ မေဖ ေစာ អាវុសោ ភិត្ត អាចត្តី អាចដ្ចិត្វា ៤ ៩ច្ឆុំ អាចត្តី បដិតាតុំ ហន្តស្បូ មយំ អាបត្តិយា អប្បដិការម្ម នុក្ខេចជ័យកម្ម ការោមាតិ ។ តេ តស្ប អាចត្តិយា អច្បដ៌តាម្មេ ឧក្ដោចន័យតាម្មុំ ការោត្តំ អជម្នេជ ក្តា ។ បេ ។ អជម្នេជ សមត្តា ។ ជម្នេជ វត្តា ។ ជម្មប្បដំរុបកោធ វត្តា ។ ជម្មប្បដំរុបកោធ សមត្តា ។ ខត្តាំ កាតឲ្ំ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុវេ အိန္နာ နင္းနာ ေစာဗီးနာ နိင္ညီ ဗင်ိဳးနဲ႔ ျင္လွ်ဳိးနာ ၅ နေနြ ငေ အိန္နာ အိ ျပီး တောင်္စာ မယ် တော မာဂုံးလာ အိန္နာ

បច្ចេយ្យក្នុត្តក. ភិក្ខុទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) ឧក្ខេបតីយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ដាដើម ធ្វើទត្តេបនីយកម្មដល់ភិត្តនេះ (ពោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ភិត្តទាំងនោះជាព្លូក ពំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើទុក្ខេបទីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ (ពោះមិនឃើញ អាបត្តិ ។ បេ ។ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពត តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាល្អកទាំងប្រកបដោយធម៌ថ្ងម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឲ្យ ។ បណ្ឌិតគហ្លីឆ្លើចក្តចុះ ។ មាលកិត្តទាំងឲ្យ យ ម្យ៉ាងទៀត ក៏ភ្នុក្នុងសាសនានេះត្រវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្មានឹងសំដែង មាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តពំងំឡាយគិតគ្នាយាំងនេះថា ម្នាល អាវ៉ុសោទាំងឲ្យាយ កិត្តនេះឯងត្រូវអាបត្តិហើយ មិន(ជាថ្មាន់ងសំដែង អាបត្តិ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងទ្យាយធ្វើទក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ្រេវាមើនសំដែងសាបត្តិ ។ កិត្តទាំងនោះជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើទត្តេបនីយកម្មដល់កិត្តនោះ (ពាះមិនសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ (ពមាព្រៀង เลยิรโบคบเมาเมลย์ ๆ สาดูก โลโยกบเสาเมลย์ ๆ ដា คิไ ពូកទាំងប្រកប ដោយធម៌បូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ។ បណ្តិតគប្បីធ្វើចក្តបុះ ។ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ មួយវិញ ទៀត កិត្តក្នុង សាសនានេះ មិន ប្រាជ្ញាន៍ងលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រិក់ចេញ ។ ក្នុងវឿងនោះ ចើកភ្នំទាំងទ្បាយគិតគ្នាយ^{រី}ងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្បាយ ភិត្តនេះឯង

しょの

វិនយម៌ដកេ មហាវត្តោ

វិនយប៌ដក មហាវត្ថ

មិន (ជា ថ្នានិ៍ឪលះបន់ខិដ្តិអាក្រក់ចេញសោះ បើផ្លូវច្នោះមានតែយើនទំនឹ ទ្យាយធ្វើទត្រេបនីយកម្មដល់ភិត្តនោះ (ពោះមិនលះបន់ទិដ្តិអាក្រក់ ។ កិត្ត ទាំងអម្យាលនោះជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើទក្ខេបន័យកម្មដល់ភិក្ខ เธาะเโตาะษิรณะชล์ดินิุศา(กก่ ๆ เช ๆ โตษเโต)ลิุศา ไลษิรโบกช ដោយធម៌។ ជាពុក តែប្រកបដោយធម៌។ ជាពុកទាំងប្រកបដោយធម៌ ថ្ងម ។ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ថ្ងម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្តុចុះ ។ (១១៩) មាលភិត្តទាំងឲ្យយេ មួយវិញទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃចុរនធ្វើតជួនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ថ្ងៃតែត្តរត្តតូរដល់កំយោលោសចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្យប តដ្តន៍យកម្ម (ទំឹងសង្យ) ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិត្តទាំងទ្យាយគិតគ្នាយ៉ឺងនេះ ឋា ម្នាលអាវុសោទាំងឲ្យយ ភិក្ខុនេះឯង សង្ឃថ្ងានធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ កំបြព្រឹត្តវត្តដោយច្រពៃ ទាំងសម្ងុបរោមប្រព្រឹត្តវត្តដូរដល់កំរិយារលាស់ ចេញ០រកកម្ម ឥឡូវនេះមកសូមការរម្យប់តជ្លន័យកម្មនោះ បើដុប្រោះ មានតែយើងទាំងឲ្យយវមាប់តដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្យាល នោះជាតុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ម្រាប់តជ្លន័យកម្មដល់កិត្តនោះ IJ ភិត្តនោះក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ឯភិត្តទាំងឲ្យយក្នុង ពាវាសនោះគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលកាវ៉ិសោទាំងឲ្យយកិត្តនេះឯងរបង្ឃ

នដីចូលយត្ថិ ឧត្តរាស់ខ្មែំ អនាតិច រយើល លាប់សារី មយ៍ នដ្ចន័យកម្មំ បដំប្បស្សទ្អេមាត៌ ។ តេ នស្ប នជួនយកាម្មំ បដិប្បស្សន្ត្ត អនម្មេន សមត្តា ។ បេ ។ ះ គើ ច មើរ ដាតិ ស្មី ស្មី សម្ពេស សម្ព័រ នាតិ ស្មី ស្មី ស្មាន សម្ព័រ នាំ សម្ព័រ នាំ សម្ព័រ នាំ សម្ព័រ នាំ សម្ព័រ សមត្តា ។ ឥជ បន ភិត្តាវ ភិត្តុ សដ្បែន ទដ្ឋន័យ-အဋ္ဌက(၈) မမ္ခာ ၊ ခွစ် (လာဗ် ဓာ ၊ ခော် ၊ ရွှော် ၊ ခွစ် နမ္တံ့ငံတေနာမ္ခန္မာ စင္စံစ၂န္မာန္တံ့ တာစနာ ၈ နေျပေ ភិត្ត្លធំ ៧វំ ហោធំ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិត្ត្ សត្វែជ នដ្ចន័យកម្មកាតោ សម្នាវត្តតំ លោម ចាតេត៌ ខេត្តាវំ းနွား နားင္အီးထဲကာမ္ခန္း၊ ဗင္နာရဲ႔ေနျဖို့ လာင္မႈ စာဖွဲ့နား មយ៍ តដ្ចជ័យកាម្មុំ បដិប្បស្សម្ភេមាតិ ។ តេ តស្ប តដួនយកម្មំ ខដ៍ខ្យុស្បូទ្កេត្ត អជម្មេធ សមត្តា ។ ខេ ។ ខធ្មេរ ក្តោរ ខត្តពិទ្ធាំលាយ សូម ។ ខត្តពិទ្ធាំលាយច សមត្តា ។ អជម្នេវត្តា ។ ៩៩ បន ភិត្តាវ ភិត្តា សង្ឃេន

ចម្បេយ្យក្នុន្ធពេ តដ្ឋន័យកម្មាធម្មសមគ្គា៖យោ

បម្បេយ្យត្តនូត: ពួកភិក្ខុព្រមព្រៀងគា្ន (វំងាប់) គដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម

ជានរមា^{ប់}តដ្តន័យកម្មហើយ ដោយភិត្តទាំងទ្បាយដាពូកទាំងមិនបែកប ដោយធម៌ បើដុប្មោះមានតែយើងទាំងទ្បាយម្យាប់តដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ច្បេប់ តជ្លន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ជាពូក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពូក ตํมมโบกบเน่าเผลยิ่งย ๆ โตยเโตใม้คา ไลโบ๊กบเน่าเผลยิ่งย ๆ មាលភិត្តទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាងទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្យបានធ្វើ តជូនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគុរ ដល់កំរិយាលោស់ខេញចាកតម្មហើយ មកសូមការរម្យប់តដ្ថន័យតម្ម។ ត្នុង រឿងនោះ បើកិត្តទាំងទ្យាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងទ្យាយ ភិត្តនេះឯង សង្ឃបុរនធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយ កំពុនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម បြ ព្រឹត្តវត្តគូរដល់កិរិយាលោស់ចេញចាកតម្ម ឥឡូវនេះមក សូមការវម្លាប់តដ្តន័យកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរម្យប តជ្លន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុពាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយ ធម៌ រមាច់តដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ជាពុក តែ ប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្អម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អម ។ ជាពូកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត វិនយមឹងពេ មហាវត្តោ

តដ្តឧ័យកម្មភាគោ សម្នាវត្តតំ លោម ទាតេត៍ ខេត្តារំ វត្តតំ តដ្ចន័យកាម្មស្ប បដិប្បស្បន្ធំ យាខតំ ។ តត្រ ខេ ភិក្ខុធំ ស់ ហោត៍ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិក្ខុ សាស់ត្រ តដូនយកអ្នកតោ សម្ភាវត្តតំ លោម ចាតេតំ នេត្តារំ က္ခြဲ၏ အင္လင္ခ်ီလာအားရဲ့နယ္မ စဆိုစ္ခုနယ္မိန္မို ကာစေနာ္ စာမွ နယ္မိ មយំ តដ្លួនយកាម្មុំ បដិប្បស្សគ្គេមាត៌ ។ តេ តស្ប តដូនយកាញ់ ចដំច្បស្បារម្ភភ្នំ ឧម្មេធ វត្តា **។ ខេ ។** ឌតីតាំដូវៃតមេខេរុម្ភា a ឌតីជានុវេតមេខ មាតុម័រ a អនម្មេធ វត្តា ។ អនម្មេធ សមត្តា ។ ឥន បន ភិត្តាហ ភិត្ត សង្ខេ៍ន តដ្ចន័យកម្មកាតោ សម្នា វត្តតំ លោម ចាតេត ខេត្តាំ វត្តតំ តដ្ចន័យតាមូស្ស បដិប្បស្សន្ធឹ អាវុសោ ភិត្តា សាស្មែន តដ្ចន័យកម្មកាតោ សម្នា វត្តតំ

វិនយបិជិត មហាវត្ថ

តិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជួនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយ ប្រពៃ ពំងសមូចពេមប្រព្រឹត្តវត្តគូដេល់កំរិយាវលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយ សូមការវេចាប់តដ្តន័យកម្ម ៗ ក្នុងវៀងនោះ បើកិត្តទាំងទ្យាយគិតគ្នាយាំង នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យាយ ភិក្ខុនេះឯងសង្ឃបានធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយ កំបានប្រព្រឹតត្រូវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងុបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគូរដល់កិរិយា លោស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវនេះមកសូមការរមាប់តជ្លន័យកម្ម បើដូច្នោះ មានតែយើង ទាំង ឡាយរម្ងាប់តដ្ថន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះដា ព្លុក តែ យកបដោយធម៌ រម្ងាប់តដ្ថន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ជាព្លុក ទាំង ប្រកបដោយធម៌ប្អូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម ។ ជាព្លូក ตำล์ษิรโบกบเปาเผลษ์ ๆ โกษเโกโล้คา ไลษิรโบกบเปาเผลษ์ ๆ ยาเง ភិត្តទាំងឲ្យាយ ម្យ៉ឹងវិញទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះសង្ឃបានធ្វើតដ្ថន័យ-កមហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃទាំងសមូបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគូរូដល់កំរិ-យារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការរមាច់តដ្ថន័យកម្ម ។ ក្នុងវៀន នោះ បើភិក្ខុទាំងឲ្យ យគិតគ្នា យ៉ឺងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យ យកក្ខុនេះ ឯង ដែលសង្ឃចានធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយ កំបានប្រហែត្តវត្តដោយប្រពៃ

លោទំ ចាតេន៍ ខេត្តាាំវត្តន៍ នដ្ឋជ័យកម្មស្បូ ចដំប្បស្បូ န္ဒီ ယာဗနာ စာန္နည္းမယံ နာန္အနီယာနာမ္ခံ ဗဲဆိုပ္ခုလ္မႈမွ -မာန်ာ ၊ ၊ ေနာက္ျ နာင္ၿငိဳထက္ မိ ရင္စရင္ရွိ က ရင္နီ က မိ ေ រឿជ្នាំពយេខ ឃើរ រ ខេ រ ខេតីរឿជ្នាំពយេខ មានយ័រ រ អជធើចរុម ត្រពេតថម មានមិរត ពាត់ចរុម រ ឥជ បន ភិត្តា៧ ភិត្តា សង្ខ្មែន តដ្ចន័យកាម្មកាតោ လမ္း 'နွန် ၊လာဗီ ဓားနာနီ ' ေနွာ၊' 'နွန် နာင္ပ-နဲ့ကၽရိက်၊ စန္စရိက်၊နွဲ့ ကနေမွ ။ မနေန္န၊ စ ភិត្តាធំ រ)វំ ចោរ តិ អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្តា សរស័ព្ទធ តដ្ចន័យកម្មតាតោ សម្មា វត្តតំ លោម ចាតេតំ ធេត្តារំ វត្តតំ តដ្ចជ័យកាម្មស្ប បដំប្បស្បន្ទំ យាខតំ លក្ខុស្ស មយ់ តដ្លត័យតាម្នំ បដិប្បុស្សម្តេមាត៌ ។ តេ နယ္၊ နဗိုဗ္ခက္က ရန္ ရန္ ရိက္စ္လုံးရီ ဆီ ဆီ ရီ ရီ ရန္နဲ႔ အနားရိန္နဲ႔ အနားရိန္႔ အနားရိန္႔ အနားရိန္႔ အနားရိန္႔ အနာ សមត្តា ។ បេ ។ អនាធិច ដូ ។ អនាធិច ។ សមនិ ។ ະເອີຍ ເພີ່ມ ເອີດໃຊ້ໂຄເພຮ ເພື່ມ

បម្បេយ្យក្ខន្តកេ តដ្ឋន័យកម្មប្បដិរូបកវត្តា«យោ

យម្យយ្យត្វន្វក: ភិក្ខុទាំងឡាយឝាពួក (រំងាប់) គដ្ឋន័យកម្មដោយធម៌ប្លូមជាដើម

ពំងសមូចរោម [ច[ត្រឹត្តវត្តគូរដល់កិរិយាវលាស់ចេញចាកកម្ ឥទ្វវនេះ មកសូមការរមាប់តដ្តន័យកម្ម(នោះ) បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរមាប់ តដ្ឋនីយភម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះជាពួកទាំង $\int \mathcal{O}$ កចដោយធម៌បូម វមាប់តដ្តន៍យកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយ ធម៌បូម ។ ជាព្លួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិន ប្រកចដោយធម៌ ។ ជាពុក តែប្រកចដោយធម៌ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ណូយ ម្យ៉ាងទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតដួនយកម្មហើយ ក៏ប្រ-ព្រឹត្តវត្តដោយ ប្រពៃ ទាំងសម្ងួចពោម ប្រព្រឹត្តវត្តគរូជល់កិរិយាវលាស់ចេញ ចាកកម្ម ហើយមកសូមការវមាប់តជ្ជន័យកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំង ឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឲ្យយកិត្តនេះឯងដែលសង្ឃ ចានធ្វើតដូនីយកមហើយ ក៏ចានប្រប្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្វបពេមប៊្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយាលោសចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរមាប តដូន័យកម្ម (នោះ) បើដូល្មោះមានតែយើងទាំងឡាយម្លាប់តដ្តន័យកម្ម ដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូមរទាប់ តជ្លន័យកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ បេ ។ ជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ព្រម-เติโลคา เลยิรโบกบเสาเอลยิ ๆ สาตูก เลโบกบเสาเอลยิ ๆ ជាពួកទាំង(បកបដោយធម៌បូម ។

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

(೧ ២ ០) ឥន ខ ន ភិត្តាវ ភិត្តា ស ស្មែន និយស្រ្-ကမ္မက(ရာ လမ္မာ) ရွာနီ (လာဗိ ဇာ(ရာနီ ၊ ဂရူာ၊) ရွာနီ ဂ်ို-ယလျှကမ္ခသျှ ဗင်္ခဗျလျှဒို ယာငအိ ၅ အခြံ ငေ ភិក្ខានំ រ៉ាំ ហោត៌ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិក្ខា សង្ឃេន រំយស្បតម្មតាតោ សម្មា វត្តតំ លោមំ ចាតេតំ ខេត្តារំ វត្តតំ ដំយស្បភាឮស្ប ខដំប្បស្បន្ធំ យាខតំ មាន្តស្ប ၿကိ ခ်က္ကည့္ စင္စစ္ခုလူးလူမာနာ ၅ (နာ နာလ္မ និយស្បត្តថ្មុំ ខដ្ខប្បុស្សម្ពុន្តុំ អជម្នេធ វត្តា ។ ខេ ។ អឌធើច មានយ៉ ា ឌតើច ដោ ។ ឌតីពិ ទាំព យេច ိဂ္ဂာ ។ ဆမ္မတ္မဆိုဗ၊ အေန လမဂ္ဂာ ၅ စက္ကံ ကားရမွိ ၅ (១២០) ៩១ ១១ ភិត្តាម ភិត្តា សង្ខេរ បត្វាជន័យតាម្មតានោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ၾကိုးနိုင္ငံရဲ့ အသင္စာကို အဆိုက္ရဲ့ ကို အေနာ္ကို အခုိက္ကို အခုိက္ကို အခုိက္ကို အခုိက္ကို အခုိက္ကို အခုိက္ကို အ နေနြ ၊ ေနာန္နာ ေပး ကေနာ် မယံ ၊ ေ မာ႔ကေ ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ហជន័យកទម្មភាគោ សម្នំា វត្តភិ

វិនយប់ិឝិក មហាវត្ថ

(១៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខ័យមួយទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ សង្ឃ នានធ្វើនិយស្បតម្ ហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយ ថ្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តតួរដល់កិរិយាលោស ចេញចាតកម្ម ហើយ មកសូមការ ទ្យេប់ និយស្បកម្ម ។ ក្នុង រឿងនោះ បើភិក្ខុទាំង ឡាយគិតគ្នា យ៉ិងនេះថា ម្នាលកាវុ-សោទាំង ឡាយ កិក្ខុ នេះ ឯងដែលសង្ឃ នានធ្វីនិយស្បតម្ ហើយ ក៏ទាន ប្រព្រឹត្តវត្តដោយ បែរិព ទាំងសម្ងប រោម ប្រព្រឹត្ត វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ ចេញចាតកម្ម ឥឡាវមកសូមការ ទោប់និយស្បតម្ម (នោះ) បើដូ ប្នោះមាន គែ ឃើងទាំង ឡាយ ទោប់និយស្បតម្មដល់ភិក្ខុ នោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំង មិន បែកបដោយធម៌ ទោប់និយស្បតម្មដល់ភិក្ខុ នោះ ។ បេ ។ ព្រម ព្រៀង គ្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែបែកបដោយធម៌ ។ ជាពួក ទាំងប្រកបដោយធម៌ ។ បាពួក តែបែកបដោយធម៌ ។ ជាពួក បណ្ឌិតគប្បីធ្វើបក្ខពុះ ។

(១៩១) ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជជន័យកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្វប កេមប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយាវលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមកាវ វម្ងាប់បញ្ជជន័យកម្ម ។ ក្នុងវៀងនោះ បើកិត្តទាំងទ្បាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះ ថា ម្នាលអាវុសោទាំងទ្បាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ហាជន័យតម្ម လောမိ အေးနော် အောက် အွာ် ပတ္စင်ခံထက္ကမ္မလျှ စင်္ဂရာအီ ကာနော စာနီ ကို ရက္ ရသီတယ္ ရဲ့ ပင်္ငံတျွိလျှံးမှုမား၏ ។ ဧေ နေလျှံ တရားမီနီယဲ့ ကမ္မီ မေမည္ ေၾကာင္းမ်ိဳး ေနာ္ ေဆာင္ရရာက္ခ်ိဳးရဲ႔ေနာ္ ျ <u>းမ</u>ှုပျွင်း**ပျကာ** သမ္မရာ ၅ စက္ကံ ကားရမ္နံ ၅ (೧৮৮) ៩ឧ ១១ ភិត្តាវ ភិត្ត សន្បែន បដិសាវ-ឈាយកម្មកាតោ សម្មាវត្តតំ លោម ចាតេតំ ខេត្តាវំ းရှားစာ စင်္ဂလားလားလားမှုလျှ စင်္စစ္ပေလျှဖို့ ဟာစစ် ၅ အခြ ၊ ဖ အဲန္မာ ဖိ ၊ ၊ ၊ က အိ မ ထိ ၊ စာ မာ႔ ကေ န်းရှာ လၽွံဂူဂ ဗင်္ဂလာယကမ္ခဏ(၈) လမ္ခာ ၊ နွေးနို លោម ចាតេតិ ខេត្តាះំ វត្តតិ ចដ៏សារណីយកាម្មស្ប စင်္ခစ္ခုလျဖို့ တာစခံ စာဖို့မ်ိဳး ရက္ ရန္နမားဟူက မနာ့

စင္ခ်င္စုလ္မႈမွာ၏ ၅ အေ အနပ္မ စင္မီနာက်ကို ထဲအမွဴ

ចម្បេយក្រូនូវេត បង្គិសារណ៍យកម្មាងឬវគ្គាទយោ

បម្បេយ្យព្ធន្ធព: ភិត្តុទាំងឡាយជាពួក (រំគាប់) បងិសារណ័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាងើម ហើយ ក៏បြ ព្រឹត្តវត្តដោយ ប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រ ព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិ យា លោស ចេញ ចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បញ្ហាជនីយកម្ម (នោះ) បើ ដូច្នោះមាន តែ យើង ទាំង ឡា យរម្ងាប់បញ្ហាជនីយកម្មដល់ភិត្ត្ នេះ ។ ភិត្តុ ទាំងនោះជា ពួក ទាំងមិន ប្រកបដោយធម៌ រម្ងាប់បញ្ហាជនីយកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ ហេ ។ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាប់បញ្ហាជនីយកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ ហេ ។ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាប់បញ្ហាជនីយកម្មដល់ភិត្តនោះ ធម៌ ។ ជា ពួក ទាំង បែកបដោយធម៌ ប្រ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែ ប្រកប ដោយធម៌ប្រម ។ បណ្ដិតគប្បីធ្វើចក្តចុះ ។

(១৬৬) ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុក្ខងសាសនានេះ សង្ឃ ចានធ្វើបដិសារណ៍យកម្មហើយ ក៏បြព្រឹត្តវត្តដោយបြពៃ ទាំងសម្ងួចរោម ប្រព្រឹត្តវត្តភ្លូវដល់កំរិយាលោស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់ បដិសារណ៍យកម្ម ។ ក្នុងវឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឲ្យាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអា វ៉ុសោទាំងឲ្យ យ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃចានធ្វើបដិសារណ៍យកម្ម ហើយ ក៏ចានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងួចរោមប្រព្រឹត្តវត្តភ្លូវដល់ កំរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឲ្យវមកសូមការទ្យេប់បដិសារណ៍យកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឲ្យយម្លោប់បដិសារណ៍យកម្ម នេះ។ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ គ្នោប់បដិសារណ៍យកម្ម វិនយបិដពេ មហាវណ្ដើ

មដំប្បស្សម្ភេធ្លំ អនាម្មធរត្តា ។ ខេត្ត អនាម្មធរ្វ ។ នាម្មធរក្តា ។ នម្មប្បដំរូបកោន វក្តា ។ នម្មប្បដំរូបកោធ សមក្តា ។ ខក្តតំ កោតព្វំ ។

(០៤៣) ៩ជ បន ភិត្តាវេ ភិត្តា សង្លើន អាបន្តិយា អនុស្មាន ទុក្ខោមន័យតម្មតាតោ សម្មារត្តតំ លោម ចាតេន៍ ខេត្តារំវត្តន៍ អាបន្ត័យា អឧស្សាន ឧត្តេចដី-ယကမ္မန႔္ ဗငိဗျန႔္နို ယာင္ခန္ ၅ အခြားေၾကာက္မွန္ រ) ំ ហោត៌ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិត្ត្ ស ខ្មែរ អ ខត្តិយា អនស្បូនេ ឧត្តេទន័យតាម្មតាតោ សម្មា វត្តតំ លោមំ ទាគេតំ ខេត្តារំវត្តតំ អាបត្តិយា អឧស្សាន ឧក្ដេចនំ-ယကမ္ခနာျ ဗၕိဗျနာ္မဒ္ဒီ ယာဧနီ တန္နနာျ မယိ អាចត្តិយា អនុស្សនេ ឧក្ដោមន័យតម្មំ បដិព្យស្សព្អ-មាត់ ។ តេ តស្បូ អាចត្តិយា អនស្បនេ ឧក្ខេចដ័យកាម្ម័ စင္စရိုက္ခါးခ်ီစင္စီ ေဆြေနယ္က ၁၂၀ ၁ မစားခ်ီစ မာဓယ္လ ၁ សមត្តា ។ ខត្ត តាតព្ំ ។ ៩៩ ខន ភិត្តូវ ភិត្ត្

វិនយបិងក មហាវត្ថ

ដល់ភិត្តនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាព្លួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាព្លួកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្វម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្វម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្តចុះ ។

(១៤៣) មាលភិត្តទាំងឲ្យយន័យមួយទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ដែលសង្ឃចុានធ្វើទុក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ក៏ប្រព្រឹត្ត វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្វុបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគូរដល់ភិរិយាលោសចេញចាត កម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ក្នុង វឿងនោះ បើកិត្តទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ភិត្ថនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើទុក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តហើយ $\check{\pi}$ ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងុបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគូរដល់កិរិយាលោស ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការវម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ (នោះ) បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរម្យប់ទក្ខេបន័យកម្ម(កោះ មិនឃើញអាបត្តិដល់កិត្តនេះចុះ ។ កិត្តពាំងនោះជាពូក តែប្រកបដោយ វមាប់ « ក្ខេបន័យកម្ម ពោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិត្តនោះ ធម៌ 9 10 9 (กษะ(กุ)ุธิฏา โลยิร(บุลบเสาเมลยิ ๆ สาภูล โล(บุลบเสาเมลยิ ๆ ជាត្លូកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្អូម ។ ត្រមត្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ ថ្មម ។ បណ្ឌិតគប្បីឆ្កើចកូចុះ ។ ប្នាលកិត្តទាំង ្ជាយ មួយវិញទៀត កិត្ត

សង្ខេ អាបត្តិយា អប្បដ៌តាម្នេ ទុត្តោចជ័យតាម្នូតាតោ လမ္မာ 'နွန် ၊လာဗ် ဓားနေန်ာ ၊ ေနွာ၊' 'နွန် မာဗန္စီယာ អព្យដ៍កាម្មេ នុក្ខោមជ័យកាម្មស្បូមដ៍ប្បស្បន្ធំ យានតំ ។ အခြံ ၊ ေ က်က္ခ သိ ၊ ဟာအီ မယံ ၊ ေ မာ႔ က်က္ခ សង្ខេត សមត្តិយា អប្បដ៌តាម្នេ ឧត្តេមដំយតាមតាតា လမ္မာ ၊ နွအ် လာမံ အ၊ နာန် ၊ ဒန္ဓား ၊ နွအ် မာ ဗန္ဓီ ယာ អព្យជំតាមេ្ម ឧត្តោពជ័យតាម្មស្បូ ពជ៌ព្យស្បន្ទឹ យាពត៌ ហនុស្ស ទយ់ អាបត្តិយា អប្បដ៌តាម្មេ ឧក្តោមជ័យតាម្ម័ បដិប្បស្សឡេមាត់ ។ តេ តស្ប អាបត្តិយា អប្បដិកាម្មេ ន ក្តេចជ័យកម្ម ចជិប្បស្សម្តេត្ត អជម្មេធ វត្តា ។ ចេ ។ អជ្ញផ្ទេ សមត្តា ។ ជម្មជវត្តា ។ ជម្មប្បដំរូបគោន វត្ត ។ ಐម្មុខ្យដំរូខ គេ ជ សមត្តា ។ ខត្តាំ តាតព្ំ ។ ឥន មន ភិត្តា៥ ភិត្តា សរេះត្រ ចាបិតាយ និដ្ឋិយា អច្យដ៍ជំស្សក្តេ ៖ ក្មេចជ័យតាឮតាតោ សម្នាវត្តតំលោម ទាតេទំ ខេត្តាអំវត្តទំ ទាចំតាយ ឌំដ្ចំយា អច្បដំនិស្សាក្ត ရက္ခေမာင္က က အေဆာင္စာက အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ အဆိုင္စာ

ចម្បើយច្រៃនូវេត »ក្មេចន័យកម្លាងម្មវិត្តាទំណើ

ចម្សេយ្យក្ខនុក: ភិត្ថទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) ឧក្ខេមគឺយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម ក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបុរនធ្វើទក្ខេបន៍យកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ $ilde{\kappa}$ ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគរួដwហើយ កិរិយាវលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្មព្រោះ មិនសំដែងអាបត្តិ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកក្តុទាំងទ្បាយគិតយាំងនេះថា ម្នាល អាវ៉ុសោទាំងឲ្យយេ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃបានធ្វើទក្ខេបន័យកម្ម (ពាះ មិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងួប ពេមប្រព្រឹត្ត វត្តគួរដល់កំណែរលាស់ចេញចាកតម្ម ឥឡូវមកសូមការវម្យប «ក្មេមន័យតម្ (ញាះមិនសំដែនអាបត្ត័ (នោះ) បើដុ ប្រោះមានតែយើនទាំង ទ្យាយរម្យប់ទក្រូបនីយកម្ម(ពោះមិនសំដែងអាបត្តិដល់ភិត្តនេះចុះ ។ ភិត្ត ទាំងនោះជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ វមាប់ទុក្ខេបន័យកម្ម ពោះមិនសំ-ដែងអាបត្តិដល់ភ័ត្តនោះ ។ ចេ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុកពាំងប្រកបដោយធម៌បូម ។ ព្រម ក្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ។ បណ្ឌិតគហ្ស៊ីធ្វើចក្តចុះ ។ ម្នាលកិត្ត ពំង ឲ្យាយ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃជានធ្វើទក្ខេបន័យកម្មហើយ ត្រោះមិនលះបន់ខំដ៏អាក្រក់បេញ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូប ពេមប្រព្រឹត្តវត្តគូដេល់កំរិយាលោសចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការ រមាប់«ក្តេបន័យកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះបើ

វិនយបិឥព មហាវគ្គោ

គំត្តានំ ឯវំ ហោត៌ អយំ ទោ អាវុសោ គំត្ត សង្ឃេន ទាខំតាយ និដ្តិយា អទ្យនិធិស្សាក្តេ នុក្តេចន័យតម្ន-កាតោ សម្មា វត្តតំ លោខំ ចាតេត៍ ខេត្តារំ វត្តតំ ចាចំ-តាយ នំដំណ អទ្យដំងំស្សាក្ត ទាទ្ធេចន័យតាមស្ប ပင်းပျွန္႔နိုင္ငံ ယာင္မဆံု တင္ဖန႔္ မယံု တင်ာကာယ နွင့်က မင်းနှင့်မှားမို ေမမိမာစွာကုမ္မရဲ့ ဝန္နဝါမားမို-មាត៌ ។ តេ តស្ស មាបិតាយ នំដំណ អប្បដំធំស្សាត្ត ន ក្តេចន័យកម្ម ចន័ទ្យសាម្តេទ័ មនម្លេះ វត្តា ។ ចេ។ អពធើច មាតម្លា រ ខាតិច រុម្លា រ ខតិត្បិត្រាយច វត្តា ។ ឧម្មព្វដ៏រូបគោធ សមត្ថា ។ បត្តាំ ចានឆ្ំំ ។ ເອນເອລແພກ ເອົາຕໍ່ ພຣູສ໌ ຂອ ແລ (ປປດ) ហោតំ តាលបានារនោះ វែងនារានោះ កម្មតារានោ សន្ល័ អនំការណាតារកោ ។ តត្រ ខេ ភិត្តនំ វៅ ហោតំ អយ ទោ អាវុសោ ភិត្ត កណ្ដនចារចោ ចាលមាគា-កតារិវានតាកតា កស្សតាកតា សង្កែ អនំគារណ-តារះតា មន្ទុស្បូ មយំ តន្លូន័យតម្លំ គហេមានំ ។ តេ

វិនយបិដក មហាវត្ថ

ភិក្ខុទាំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលពវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯង ដែលសង្ឃ៍បានធ្វើទត្រូបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ទិអាក្រក់ ក៏បាន ប្រពឹត្តវត្តដោយ ប្រពៃ ទាំងសម្ងបកេមប្រពើត្នវត្តគួរដល់កំរិយារលាស់ ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរច្បប់ទត្តេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ទិ អាក្រក់ចេញ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរម្ងាប់ទត្តេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនលះបង់ទិដ្ទិអាក្រក់ចេញដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំងមិន ប្រកបដោយធមិ រម្ងាប់ទត្តេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ទិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុនោះ ។បេ។ ព្រម ព្រៃង្គែរ តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក វិតប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ។ ព្រម ព្រេងគ្នា វិតប្រកបដោយធម៌បូម ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចក្ខចុះ ។

(១৬៤) ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះដា អ្នកធ្វើនូវការបង្ក៍ហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើ នូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងហ្វើងនោះ បើភិត្តទាំង ឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ិសោទាំងឡាយ ភិត្តនេះឯងជាអ្នកធ្វើ នូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតំរច្ឆា-ឧកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយ ធ្វើតដ្ឋនីយកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ បម្បេយប្រក្ននូពេ ឥដ្ឋន័យពម្មាធម្មសមគ្គាទយោ

នស្បូនខ្លួនយកម្មុំ ភាពរត្តំ អនម្នេត ក្តែ ។ ទទ្រខ្មែះ សន្លោ អិនតំ អនាម្មន វត្តតាម្មំ អនាម្មន សមត្តតាម្មំ នតីសន្រ្តាំលេខេច មើយអ៊ី ខតិសន្តាំលេខ មាត់ដែល អតាន់ តម្មំ នុត្តដំ តម្មំ បុន តានពុំ តម្មភ្នំ ។ នត្រ ភិត្តាវ យេ នេ ភិត្ត វិវេទាហ័សុ អនាម្មន វត្តតម្មនិ យេខ នេ ភិត្ត រាហហំសុ អតានំ តម្មំ ឧត្តាដំ តម្មំ បុធ កាតពុំ កម្មុត្តិ ។ ៩មេ តត្ត ភិក្តុ ជម្មវាធិ េរ ។ (១៤៥) ៩៩ ខន ភិត្តូវ ភិត្តុ ភល្លានតារគោ ហោទំ តាលហការកោ វិវាឧតារកោ ភស្សតារកោ សន្លែ អនិការណាការកោ ។ តត្រំ ខេ ភិក្ខុនំ ៧វ ဟောင်္စ မယ် (စာ မားကော အိက္ရ အလ္လာဒေအာက္ရေ តលហការកោ វ៉ាំឧតារកោ កស្សតារកោ សង្ឃែ អត្ថិភារលាភារាភា មានុស្ស មយំ តដ្ឋត័យកម្ម័ ការោមាត់ ។ តេ តស្ប តដ្ឋដ័យកម្មុំ ការោត្តំ

បម្លេយ្យក្ខន្ធកៈ ពួកភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា (ធ្វើ) ឥដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាជើម ធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះដដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិត្តជាពុកពំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តដែល ព្រមព្រៀង តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពូកពំងបែកបដោយធម៌បូម ลา កម្មរបស់ភិត្ខដែល (ពម (ព)នគ្នា តែ ប្រកបដោយធម៌ឲ្យម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខ មិនធានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើមិនល្អហើយ កម្មសង្ឃ(តវាធ្វើ ទៀត ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យយ បណ្តាកិត្តទាងនោះ កិត្តទាំងទ្យាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កមរបស់កិត្តជាព្លួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះ សោត ភិត្តណានិយាយយ៉ាំងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនចានធ្វើហើយ **កម្មឈ្មោះ**ថាភ្នំកូរេធ្លីមិនល្អហើយ តមកិត្ត ត្រវៃធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំង អម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទី (អ្នកពោល(តវធម៌) ក្នុងកម្មនោះ ៗ (១៤៥) មាលកិត្តទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត កិត្តក្នុងសាសនា ជាអកធ្វើនក្នុករវបង្ហ៍ហេតុ ជាអកធ្វើនរុវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនរុវវិវាទ :21 ជាអ្នកធ្វើនូវតិវត្ថានកញ់ ជាអ្នកធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិត្ត ទាំង ឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាំងនេះថា មាល អាវុសោ ទាំង ឲ្យយ ភិត្តនេះ ឯឪជាអ្នកធ្វើនូវការបង្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវជំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជា អកធ្វើនវត៌របានកថា ជាអ្នកធ្វើនវិអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែ យើងទាំង ឡាយ ធ្វើតដូនីយកម្មដល់កិត្តនេះ ៗ កិត្តទាំងនោះ ព្រម ព្រៀងគ្នា

វិនយបិដកៃ មហាវត្តោ

អជម្នេល សមត្ត ។ តត្រៃដ្ឋា សង្ឃេ អំផត អជម្លេល ក្តែតាម្នំ អជម្នេល សមត្តតាម្នំ ជម្នេល ក្តែតាម្នំ ជម្នូហ្ស-ដំរូបកោលក្តតាម្នំ ជម្មូប្បដំរូបគោល សមត្តតាម្នំ អតាតំ តាម្នំ ឧត្តាដំ តាម្នំ បុល តាតព្ំ តាម្នឆ្នំ ។ តត្រ តិត្តាវៃ យេ តេ ភិត្ត្តា ឯវមាមាំសុ អជម្នេល សមត្ត-តាម្នត្តិ យេ ប តេ ភិត្ត្តា ឯវមាមាំសុ អជម្នេល សមត្ត-តាម្នត្តិ យេ ប តេ ភិត្ត្តា ឯវមាមាំសុ អតាតំ តាម្នំ ឧត្តាដំ តាម្នំ បុល តាតព្យំ តាម្នត្តិ ។ ៩មេ តត្ត ភិត្ត្តា ជម្លាជំលោ ។

(១৮៦) ៩៩ ២ន ភិត្តាវ ភិត្តា ភិត្តា (៩៩០) ហោឆិ កាលមាភាព វាវានធារគោ ភស្សតារាគោ សង្ខេត្តា ខេ ភិត្ត្តិ នំ វារំ សង្ខេត ភិត្តិ ២ ភិត្តា ភិត្តា ភិត្តា សេខិត្ត ខេ ភិត្តារសាភាវិវានតារតោ ភិស្សតារា កោ កាលមាភាវិភាគការតោ មន្ត្រស្ស មយំ

រឹនយបិដក មហាវត្ត

តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតជ្លន័យកម្មដល់កិត្តនោះ ។ សង្ឃដែល ស្ថិតនៅក្នុងទីនោះដដែកគ្នាថា កម្មរបស់កិត្តជាព្លួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជាព្លួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជាព្លួកទាំងប្រកបដោយធម៌ឫម កម្មរបស់ កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឫម កម្មឈ្មោះថាកិត្តមិនធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើរាក្រក់ហើយ កម្មកំតុត្រវធ្វើទៀត ។ ម្នាលកិត្ត ទាំង ទ្យាយ បណ្ណាភិត្តទាំងនោះ កិត្តទាំង ទ្យាយណា និយាយយាំង នេះថា កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះ សោត ភិត្តទាំង ទ្យាយណា និយាយយាំងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនចាន ធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តឆ្វើងក្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះ ភិត្តទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទី ក្នុងកំម្មនោះ ។

(១៩៦) ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាងទៀត ភិត្តកងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបន្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិត្ត ទាំងឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ភាំងឲ្យាយ ភិត្តនេះឯងជាអ្នក ធ្វើនូវការបន្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវរិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆ-នកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះគួរតែយើងទាំងឲ្យយ តជួនីយកាម្មុំ ការមេតិ ។ តេ តស្ប តជួនីយកម្មុំ ការបន្តំ ងម្នេន វត្តា ។ តត្រៃដ្ឋោ សង្ឃេ ហិនតំ អងម្នេន វត្តតាម្នុំ អងម្នេន សមត្តតាម្នុំ ងម្នេន វត្តតាម្នុំ ងដ្ឋ ប្បដិរូបភេន វត្តតាម្នំ ងម្នប្បដិរូបភេន សមត្តតាម្នុំ អតាតំ តាម្នុំ ឧត្តាដំ តាម្នំ ប៉ុន តាតាត្វំ តាម្នត្តំ ។ តត្រូ ភិត្តាវ យេ តេ ភិក្ត្ រវមាហំសុ ងមេត្ត ភាម្នត្តំ ។ តម្លេត្តិ ឈែ ខ តេ ភិក្ត្ត រវមាហំសុ ងមាតំ តាម្នំ ឧត្តាដំ លេ ខ តេ ភិក្ត្ត រវមាហំសុ អគាតំ តាម្នំ ឧត្តាដំ កាម្នំ ប៉ុន តាតត្វំ តាម្នត្តំ ។ តមេ តត្ត ភិក្សា ឧម្មភមិណេ ។

គោរគោនឈ្លួក ក្តិកំបារក្តាក៍ នេប នគ (២៩០) ហោះ ភាណាយក ក្តិកំព័ កោរកោយលោក នំណេរ សង្កើត នា ខានា ខានា ខេ ការកោណកោយ ខេត្ត សំ ហោះ អណី លោ អាវ៉ុណេ ភិក្តិកំ កណ្តាណា ហៅ ហោយ អាវ៉ាណែ សារកោ អស្សតារកោ កោយ សេលាការកោ រំវានការកោ អស្សតារកោ

634

ចម្បេយត្រូត្រព តដ្ឋន័យកម្មធម្មប្បដិរូបកវគ្គាទយោ

ចម្បេយ្យតូន្វក: ភិក្ខុទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) គដ្ឋន័យកម្មដោយធម៌ឫមដាដើម

ធ្វើតដ្ឋន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពក្ក តែប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដូនីយកម្មដល់ភិត្តនោះ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះដដែកគ្នា y ថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពុក្ខពុំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុ[ពម [ព]ង កម្មរបស់ភិត្តជាពុក តែប្រកបដោយធម តែមិន/បកបដោយធម៌ គិ) កម្មរបស់ភិត្តជាពុកពំងប្រកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ភិត្តដែល[ពម[ពៀង កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនជានធ្វើហើយ តែ បកបដោយធម៌បូម নি ក៌ថ កម្មភិក្ខុត្រវធ្វើទៀត មាលភិត្តទាំង ឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ y ភិត្ត ភំន៍ ទ្យាយណា និយាយយ៉ាន៍ នេះថា ទក្រយ **បណ្តាភិ**ក្ខុទាំងនោះ កម្មរបស់ភិក្ខដាញ្ចុក តែប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោត ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះ ឋាភិត្តធ្វើអាត្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ឯភិត្តទាំងអម្យាលនេះ ឈោះថាជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ ។

(១២៧) ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យាយ ន័យមួយទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំណេះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើ នូវតិវិច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំង ឡាយគិតគ្នាយ["]ងនេះថា ម្នាលភាវ៉ាសោទាំង ឡាយ កិត្តនេះឯងជាអ្នកធ្វើនូវ កាលេង្តហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំណេះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នកធ្វើនូវតិរច្ឆាន-

វិនយចិតិពេ មហាវត្តោ

សង្ឃេ អតិតាលាតារាតោ ហន្តស្បូមយំ តដ្ចន័យ. កម្ម ការោមាន ។ តេ តស្ប តដ្ឋជ័យកម្ម ការោន្ត្ នម្មប្បដំរូប តេន វត្តា ។ តត្រៃ ដ្នោ សង្ឃៅ វិវឧត៌ អនម្មេន ကိုက်မှုံ မင်္ကာမှုံ ငန္နာကိုမှု ကိုက်မှုံ ငန္နဝ၂-ដំរូបតេន ក្តែតម្មំ នម្មប្បដំរូបតេន សមត្តតម្មំ អតាតំ ကမ္ ၾက္က ဆံ ကမ္ ဗု ေကားရာ ကမ္ န္ ၊ က ေက်ာက္က យេ តេ ភិក្ខុ រាវមាហ៍សុ ជម្មប្បដំរូបកោធ វក្កតាម្ពន្តំ យេ ខ តេ ភិក្ខុ រាវមាហំសុ អកាតំ តាម្មុំ នុក្តាដំ តម្លំបុន តាតពុំ តម្មន្ត្តំ ។ ៩មេ តត្ត ភិត្តូ ជម្មវានិនោ ។ (១៩៤) ៩ជ បន ភិត្តាវេ ភិត្តា ភណ្ឌនតារាកោ ហោត តាលហតារាគោ វិវានការកោ ភស្សតារគោ សង្ឃេ អនិការលាការកោ ។ តត្រ ខេ ភិក្ខុនំ វរំ ကောင်္စ မယ္ ေရာ မာဂုံလာ ခ်ိဳက္စ္က ခ်က္စ္ကာ ေဆာက္က

វិនយចំជិត មហាវត្ត

កថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំង ឡាយធ្វើ តដ្ថន័យកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្ត ំងនោះជាពូក ំងuែកបដោយ ធម៌បូម ជ្វើតដូនីយកម្មដល់កិត្តនោះ ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នា ឋា កម្មរបស់កិត្តជាព្យួក ពំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀង គ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជាពូក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពុកពំងបែកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឫម កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះ ឋាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រវធ្វើទៀត ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ ភិត្តទាំងទ្បាយណានិយាយយាំងនេះថា កម្មរបស ភិត្តជាពួកពំង[បកបដោយធម៌ចូម ពុំនោះសោត ភិក្ខុពំងឲ្យយណា និយាយយ៉ាង៍នេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនចានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុ ធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រាំធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះ ឋាជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ y

(១៩៤) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តក្នងសាសនានេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំងឲ្យយគិតគ្នាយ^{1ង}នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យយ កិត្តនេះឯង

បម្បេយ្យក្ខន្ធពេ និយស្សកម្មាធម្មវគ្គាទយោ

តាលមាតារាតា វិវាឧតារាតា ភស្សតារាតា សង្ឃែ អជ៌ការណាការកោ មន្ទុស្បូ មយំ តដ្ចន័យកម្មំ ការោមាត៍ ។ តេ តស្បូ តជួនយកាម្មំ ការោន្តំ ជម្ម-ប្បដំរូបកោជ សមត្តា ។ តត្រៃដ្នោ សង្ឃេា អិនតំ អនម្មេធ ក្តែកម្ម អនម្មេធ សមត្តកម្ម នម្មេធ ក្តេកម្ម ឌម្មប្បដំរូបកោធ ក្តែតាម្ម ជម្មប្បដំរូបកោធ សមក្តតាអ្មំ អកាត់ តាម្មំ ខុត្តាដំ តាម្មុំ បុរ តាតពុំ តាម្មខ្លំ ។ តត្រ ភិត្តាវេ យេ តេ ភិត្ត្ ឯវមាហំសុ ជម្មប្បដិរូបកេន សមត្តតាម្មត្តំ យេ ខ តេ ភិត្ត រាវមាហំសុ អកាត ကမ္ ဒုက္က ဆံ ကမ္ ပုဒ္မ ကားစ္ ကမ္န္ခ် ၊ နံးမ အန္န ភិត្ត ជម្មវានិនោ ។

(၈၆๙) ៩ಐ ೮೭ နိဳန္နား နိဳန္နာ စားလာ ေတာနိ អព្យត្តោ អាចန္ရိရတ္၊လာ អឧថនានោ ခ်ီတ်ံဆံံဆးដ្ឋា វិហវត៌ អឧនុលោទំគេលា ခ်ီတ်ံဆံံဆင္ရေတ် ၅ နွေနြ

ចម្បេយ្យត្តនុក: ភិត្តទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) និយស្សកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម

ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្គហេតុ ជាអ្នកធ្វើនូវដំលោះ ជាអ្នកធ្វើនូវវិវាទ ជាអ្នក ធ្វើទូវតិវច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ បើដូច្នោះមានតែ យើងទាំងឲ្យយធ្វើតដូន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ(ពម(ពៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូច ធ្វើតដ្ថន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ១ សង្ឃដែលប៉ិត នៅក្នុងទីនោះដដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពុកទាំងមិន(បកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាព្លូក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពុក្ខព័ងប្រកបដោយធម៌មុម កម្មរបស់ ភិត្តដែលព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនឲ្យន ធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ម្នាល ភិត្តទាំង ឲ្យយបណ្តាភិត្តទាំងនោះ ភិត្តទាំង ឲ្យយណានិយាយយាំងនេះ ថា កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ថ្ងម ពុំនោះសោតភិត្ត្ ទាំង ឲ្យយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាកិត្តមិនធ្ងានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាល នេះ ឈ្មោះថាជាធម្មពទ័ក្នុងកម្មនោះ (១២៩) មាលកិត្តទាំងឲ្យយ ម្យ៉ឺងទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកលូនមិនធ្លាសមានអាបត្តិយើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅប្រ-

ទ្បកច្រឡំដោយគ្រហស្ត ដោយការច្រឡុកច្រឡំមិនសមគរូវ ។ ក្នុងវៀន

೯ದ

វិនយបិឝិកោ មហាវគ្គោ

ទេ ភិត្ត រំវារ ភេទ អយ់ ទោ អាវុសោ ភិត្ត ពាលោ អព្យត្តោ អាចត្តិពហុលោ អនចនានោ កំពាំសំសះដ្ឋា ဒိတၢခံ မခန္၊လာဗ်၊ကတ် ခံတဲ့ဆံလက္ကေတ် တန္နလျှ មយំ ជំយស្បូតាម្នំ ភាពេមាតំ ។ តេ តស្បូ ជ័យស្បូតាម្នំ តាពេន្ត អនាម្មេន វត្តា ។ បេ ។ អនាម្មេន សមត្តា ។ នម្មេត វត្តា ។ នម្មឲ្យដំរូបគោត វត្តា ។ នម្មឲ្យដំរូបគោន សមត្តា ។ នាត្រដ្ឋោ សង្ខេត្ត អំជនត្ថិ អជម្នេ វត្តតាម្មុំ មជាធិច មានដំណង ខ្មែល ដែល អ្នកទំពាល អ្នកសង្កាល មាន វត្តតម្មំ ជម្មប្បជ៌រូបតេជ សមត្តតម្មំ អតាន់ តាម្មំ နေ့က္ကင်္ငံ ကန္မံ့ ဗုဒ္ဓ ကားရာရှိ ကန္မင္လံု ၁ ဆန္ခြာက္ခံဟ យេ នេ ភិត្ត្ វាមាហំសុ ១មួប្បជ៌រូបគោន សមត្ត-តាម្មត្ថិ យេ ខ តេ ភិត្ត សិមាហ័សុ អគានំ តាម្មុំ

វិនយប៌ដក មហាវគ្គ

នោះ បើកិត្តទាំងឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឲ្យយ កិត្ត នេះឯងជាអ្នកល្ងង់មិនធ្លាសមានអាបត្តិ ប្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅ ច្រឡកច្រទាំដោយគ្រហស្ត ដោយការច្រឡុកច្រឡំមិនសមគួរ បើដូច្នោះ មានតែយើងទាំងឲ្យយធ្វើនិយសក្រម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួក ពំងមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិត្តូនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀង គ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាព្លួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាព្លួកទាំងប្រ កបដោយធម៌ប្ទម ។ ត្រមត្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទម ។ សង្ឃដែល ឋិតនៅក្នុងទីនោះដដែកគ្នាថា កម្មរបស់កិត្តជាពួកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តព្រម: ព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្ត្ដាព្លុក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពូកពាំងប្រកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិត្តូមិនឲ្យនាធ្វើ ហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាត្រក់ហើយ កម្មកិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាល က်ဳန္ ကို အိမ္သား တက္လားက်ဳန္ ကို အို အေးေက်ဳန္ ကို အိမ္သား အိမ္သား အိမ္သား အိမ္သား အိမ္သား အိမ္သား အိမ္သား အိမ္ ឋា កម្មរបស់ភិត្ថ្ ព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឫម ពុំនោះ សោតភិត្ត ព៌នទ្បាយណានិយាយយ៉ាំងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនឲ្យនះឆ្កើហើយ

នុត្តាដំ តម្លំ បុន តាតព្ំ តម្ល និ ។ ៩មេ តត្ត ភិក្ត្ ឧម្មវានិនោ ។ ឥទេ ខញ្ វារា សន្តិ្តត្តា ។ (០៣០) ៩១ ១១ ភិត្តាវ ភិត្តា តុលន្ធសតោ ហោត ទាបសមាទាររា ។ គត្រៃ ខេ ភិត្តូនំ ៧វំ ហោត អយ ទោ អាវ៉ុសា ភិត្តា តាលន្ធសតោ ទាមសមា-ពរោ ហនុស្ប មយំ មញ្ជាដន័យកាម្នំ ការោមាតំ ។ តេ នស្ប បញ្ជាជន័យតាម្នំ ការភន្តិ អនម្មេន វត្តា ។ ចេ ។ អនាម្មេន សមត្តា ។ នាម្មនាត្តា ។ នម្មប្បដំរុ. ប់គេខ ក្តែ ។ ឧញ្ចរ្យដំរូបគោន សមត្តា ។ តត្រៃដ្ឋោ សធ្មែក វិវនតិ អជម្មេល វត្តតាម្មុំ អជម្មេល សមត្តតាម្មុំ ေးမာင္ အျမားဆို အခ်ာဂါနာကေနာင္ အမာဂါနာက အျမားသူက အျမားသား កេរ សមក្តតម្នំ អគាន់ តម្នំ ឧត្តដំ តម្នំ បុរ ကားရပ္ပံံကာမ္ဆံုး ေၾကာက္က က်က္စ္က က်က္စ္က က်က္စ္က

ចម្បេយ្យត្តន្តកេ បញ្ជាជន័យកម្មាធម្មវគ្គាទយោ

ไฟภ

បម្បេយត្រូត្តក: ភិត្តទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) បញ្ជាដន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុត្រវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាល នេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ៗ វារ: ទាំង ជ្រុំនេះជាសេចក្ដីសង្ខេប ៗ ជាអ្នក (ទស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ ។ ក្នុងវៀងនោះ បើកិត្ត ពំងឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលកាវ៉ុសោពាំងឲ្យយកិត្តនេះឯងជាអ្នក *ឲ្រស្តត្រកូល ជាអ្ន*កមានមារយាទអាក្រក់ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំង ឲ្យយធ្វើបញ្ជជនីយកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្តទាំងនោះជាពូកទាំងមិនប្រ កថដោយធម៌ ធ្លើបញ្ហជន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ថេ ។ ពែម ព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុក្ត តែច្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុក្ខទាំង ប្រកបដោយធម៌ឲ្យម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឲ្យម ។ សង្ឃ ដែល ថិតនៅក្នុងទំនោះជដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិត្តជាពុកទាំងមិនប្រកប ដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ ភិត្តជាត្បូក តែច្រកចដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាត្បូកទាំងចែកចដោយធម៌ ឫម កម្មរបស់ភិត្ត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ងូម កម្មឈ្មោះថា ភិត្តមិនមានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តូធ្វើអា $\left(\hat{n}, \hat{n}' \right)$ យកម្មកិត្តត្រូវឆ្កើ ទៀត ។ មាលកិត្តទាំងឡាយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ បើកិត្តទាំងឡាយណា វិនយបំគឺកេ មហាវត្តោ

រៅមាហ៌សុឌម្មឲ្យដំរូចកោន សមក្កកាម្មន្តំ យេ េ តេ ភិក្ត្ច រៅមាហំសុ អកាតំ តាម្មំ ឧុត្តាដំ តាម្មំ បុន តាតព្វំ តាម្មន្តំ ។ ៩ខេ តត្ត ភិក្ត្ច ឧម្មវន៌នោ ។ ៩ េ បញ្ជារា សន្តិ្តតា ។

(១៣១) ៩៩ បន ភិក្ខាវេ ភិក្ខា ភិស្វី អក្ណោ-សតិ បរិកាសតិ ។ តន្រៃ ខេ ភិក្ខានំ រវៃ ហោតិ អយំ ទោ អាវ៉ុសោ ភិក្ខា កិបា អក្ណោសតិ បរិកាសតិ បាន្ទស្ប ខយំ បដិសារណីយកាម្នំ ការោទាតិ ។ តេ តស្ប បដិសារណីយកាម្នំ ការោន្ឋិ អជម្នេន វក្តា ។ ទេ ។ តស្ប បដិសារណីយកាម្នំ ការោន្ឋិ អជម្នេន វក្តា ។ ទេ ។ តស្ប បដិសារណីយកាម្នំ ការោន្ឋិ អជម្នេន វក្តា ។ ទេ ។ អជម្នេន សមក្តា ។ ជម្នេន វក្តា ។ ជម្នប្បដិរូបកោន វក្តា ។ ជម្មប្បដិរូបកោន សមក្តា ។ តន្រ្តៃដ្ឋោ សរេត្យា វិវនតិ អជម្នេន វក្តកាម្នំ អជមក្តា ។ តន្រ្តៃដ្ឋោ សរេត្យា វិវនតិ អជម្នេន វក្តកាម្នំ អជមក្តា ។ តន្រ្តៃដ្ឋា សរេត្យា ជាម្នន វក្កកាម្នំ ជម្មប្បដិរូបកោន វក្កកាម្នំ ជម្មប្បដិរូ-បកោន សមក្តកាម្នំ អកាតំ កាម្នំ ឧក្តាដំ កាម្នំ

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្វម ពុំនោះ សោត ភិក្ខុ ទាំង ឲ្យាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិនធានធ្វើ ហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុ ធ្វើអាក្រក់ ហើយ កម្មភិក្ខុត្រវធ្វើ ទៀត ។ ភិក្ខុ ទាំងអម្យាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វាវ: ទាំង[ច៉ាំនេះជាសេចក្តីសង្ខេច ។

(๑ ៣ ๑) ម្នាលកិត្តពំង ទ្យាយ ន័យមួយទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ ដេ ប្រទេបពួកគ្រហស្ត ។ ក្នុងវឿងនោះ បើកិត្តពំង ទ្យាយគិត គ្នាយ៉ាង នេះថា ម្នាលអាវ៉ីសោ ពាំង ច្បាយ ភិត្តនេះឯងដែរ ប្រទេបញ្ចក ត្រហស្ត បើ ដូ ច្នោះមានតែយើងពំង ឲ្យាយធ្វើបដិសារណើយកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្ត ពំងនោះជា ពួកពំងមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើបដិសារណើយកម្មដល់កិត្ត នោះ ។ បេ ។ ព្រម ព្រៃង្រ្តា តែមិន បែកបដោយធម៌ ។ ជា ពួក តែ ប្រកប ដោយធម៌ ។ ជា ពួកពំងបែកបដោយធម៌ ប្រម ព្រៃម ព្រៃង្រ្តា តែ ប្រកប ដោយធម៌ ។ ជា ពួកពំងបែកបដោយធម៌ ប្រទេ ព្រម ព្រៃង្រ្តា តែ ប្រកប ដោយធម៌ ។ ជា ពួកពំងបែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តព្រម ព្រៃង្រ្តា តែ បែកប កិត្តជា ពួក ពំងមិន បែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តព្រម ព្រៃង្រ្ទា តែមិន បែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជា ពួក តែ បែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជា ពួក ពំងបែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជា ត្រូក តែ បែកបដោយ ជា ហ្គា ពំងបែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តពា តែ បែកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្ត ពា តំបូក ហដែល ហើត ទេវិត្ត ពេទ តែ តែ សេកត្តពា តែ បែកបដោយ ពា តំបូក ស ស្មេះ ហេតិត្តជា ពួក តែ បែកបដោយធម៌ តម្មរបស់កិត្ត ពា ពេទ្យ ម កម្ម ឈ្មោះ ហេតិត្តមនាន ពេទ្យ ហើយ កម្ម ឈ្មោះ ថា ភិត្តពេទា ពា ក្រកំ

បុរ កាតពុំ កម្មភ្នំ ។ តត្រ ភិក្តាវ យេ នេ ភិក្ខុ ಖ'មាហ័ស ជម្មប្បដំរូបកោធ សមក្កកម្មខ្លុំ យេ ខ តេ ភិត្ត រាវមាហ៍សុ អកានំ កាម្នំ នុក្តាដំ តម្មំ បុរ តាតព្ំ តម្មភ្នំ ។ ៩ មេ តត្ត ភិត្តា (೧៣៤) ៩៩ បន ភិត្តាវ ភិត្តា អាបន្តិ អាបន្តិតា နင္းရဲ့ မာဗန္မီ ဗေလ္နီရံ ၅ ရေရြး ေနာက္ရွာ ေပး က်က္ရွာ អយ ទោ អាវុសោ ភិត្ត្ អាបត្តី អាបជ្លិត្វា ន ៩ចួតិ អាពន្លំ ជន្សិតុំ សាច់នាំ ធណ្ឌ អាពន្យ័យ អនសាទ ទុក្ខេចជ័យកម្មំ ការោមាន ។ តេ នុស្ស អាមត្តិហា អនុស្សនេ ឧត្តេចន័យកម្ម ការភ្នំ អនាគិច រុម រ ចេ ។ អនម្មេន សមត្តា ។ ឧម្មេន ក្តែ ។ ឧម្មប្បដំរូ-បតេន ក្តែ ។ ជម្មប្បដិរូបគេន សមត្តា ។ តត្រៃដ្ឋោ

ចម្បេយ្យក្នុន្ធពេ ៖ក្មេចន័យពម្មធម្មវត្ថាទយោ

ଜଣ୍ଡ

បម្បេយ្យក្ខន្ធក: ភិក្ខុទាំងឡាយដាំពួក (ធ្វើ) ទក្ខេចន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ដាដើម ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្ដាភិត្ត **ពំ**ងនោះ ភិត្តពំង ឡាយ ណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិត្តព្រម ត្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ពុំនោះសោត ភិត្តពំងឲ្យាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាកិត្តមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្ ធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មកិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ កិត្ត ពំងអម្យាលនេះ ឈ្មោះ ឋាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វាវៈទាំង (ពុំនេះជាសេចក្ដីសង្ខេប ។ $(\circ \sigma \circ)$ ម្នាលភិត្ថុទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិត្ថុក្នុងសាសនានេះ ត្រវអាបត្តិហើយ មិន ប្រាថ្នាទឹងឃើញនូវអាបត្តិ (នោះ)។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិត្តទាំងទ្យាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្យាយ កិត្តនេះឯង ត្រវអាបត្តិហើយ មិនប្រាជ្ញានឹងឃើញនូវអាបត្តិ បើដូច្នោះមានតែយើង ពំងឲ្យាយធ្វើនក្រូបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញនូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុ ពំងនោះជាញុក ពំងម័នប្រកបដោយធម៌ ធ្វើទក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញ នុវអាបត្តិដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌។ ជាត្អូក តែប្រកបៈដាយធម៌ ។ ជាត្អូកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្ងូម ។ ត្រម ក្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ថ្ងម ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះ

វិនយបិធិពេ មហាវគ្គោ

សង្កៀ វ៉ានតំ អនារម្ម វត្តតាម្ម អនារម្ម សមក្តតាម្ម လမဂ္ဂကမ္ မကစ် ကမ္ ဒုက္ကင်း ကမ္ ပုဒ ကာစစ္ ကာမ္မွန္တဲ့ ၅ အေတြ က်က္အျပး ဟာ အေက်ာက္အျပးမားတဲ့ လု ေမွာ့စ္မ-ដំរូបកោះ សមក្កតម្ភន្តំ យេ ខ គេ ភិត្តូ រៅមាហំសុ မအခ် အ၌ ဒုက္ကင်း ကမ္မီ ပုဒ္မ ကားရစ္ပံ ကမ္မင္စံ ၊ နံ၊ မ តត្ត ភិត្ត ជម្មវជ៌លោ ។ ឥមេ បញ្ជាវារា សង្ខ័ត្តា ។ តន បន ភិត្តា៥ ភិត្តា អាបត្តី អាមភ្លឺត្វា ន តន្លត់ អាមត្តី ပင်္ဂကားရံ ၅ အငြေ ငေ အိုက္ခင် ပါး ဟောင်္ဂ မဟံ (စာ អាវុសោ ភិត្តា អាបត្តី អាបជ្ជិត្វា ជ ឥច្ឆតិ អាបត្តី បជ៌-ကားရုံ တန္နလ္မႈ ဗယံ မာဗန္ရွီယာ မဗျွင်္ခကားမွ ေရးက္ခ បជ័យកម្មំ ការោមាតំ ។ គេ តស្ប អបត្តំហា អប្បជ៌តាម្នេ «ត្រូមសយន៍យកាម្នំ ការវាន្តំ អជម្នេរ ក្តា

វិនយបិតិត មហាវត្ត

ដដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិត្តជាពុកតាំងមិន ប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្ត ព្រមក្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពួក តែប្រកបដោយ ធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពួកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀង ត្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនចានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះ ឋាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្ត្ ត្រៃធ្វៃត្រៃ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ ភិត្តទាំងឲ្យយណានិយាយយ៉ាំងនេះថា កម្មរបស ភិត្ត្ថព្រម ព្រៀងគ្នា តែ ប្រកបដោយធម៌ប្អូម ពុំនោះ សោត ភិត្ត្ថ ពំង ឡាយ ណានិយាយយ៉ងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះ ថាភិត្តធ្វើអា ក្រក់ហើយ កម្មភិត្ត តែវធ្វើទៀត ។ ឯភិត្ត ទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វាវៈទាំង/ចាំនេះជាសេចក្ដីសង្ខេប ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយន័យមួយទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ ត្រាមាត្តិហើយ មិន(ធ្យាថ្នានិ៍ងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំងឲ្យយគិតគ្នា យ៉ាងនេះថា មាលពាវុសោទាំងឡាយ ភិត្តនេះឯង ត្រវអាបត្តហើយ ជ្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិ បើដូប្មោះមានតែយើងទាំងទ្យាយធ្វើទក្ខេបនីយកម្ម *ព្រោះ*មិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់កិត្តនេះ ។ កិត្ត ទាំងនោះដាញក ទាំងមិនប្រ កថដោយធម៌ ធ្វើទុក្ខេចន័យកម្ម (ពាះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់កិក្ខនោះ រ ពេរអន់ គើច មានយ៉រ ខ គើច រុម្សារ ឌ គឺ ស្ដី-ដំរូប តេះ ជ ក្មេ ។ ជម្មប្បដំរូប គេ ជ សមត្តា ។ តត្រៃដ្ឋោ សត្វៀ វ៉ៃនតំ អនម្មេន វត្តតាម្មុំ អនម្មេល សមត្តតាម្ម តម្មេះ វត្តតាម្ម នម្មប្បដ៏រូបតោន វត្តតាម្ម នម្មប្បដិរូបតោន လမင္ဂကမ္ မကနံ ကမ္ ဒုက္ကငံ ကမ္ ဗု ေကာနာ္ តាមខ្ញុំ ។ គន្រ ភិក្ខាវេ យេ គេ ភិក្ខា ដាមាហំសុ ជម្មប្ប. តំរូបកោន សមក្កតម្ភត្តិ យេ ខ តេ តិត្តូ វិវេមាហំសុ អកាត់ តាម្ម ខុត្តដំ តាម្ម បុធ ភាតព្ំ តាមខ្លំ ។ ឥមេ តត្ កំត្ ជម្នាំធំនោ ។ ៩មេ ចញុ កំរា សន្ដំតា ។ ៩ជ បន ភិត្តាវ ភិត្តា ឧ ៩ខ្លត់ ទា ខិតា និដ្ឋី ខដិន ស្បូដ្ដិតុំ ។ នន្រ ខេ ភិត្ត្ ជំ រ)វំ ហោតិ អយំ ទោ អាវុណោ

ចម្លេយត្រូតក នក្មេបតិយកម្មាធម្មសមត្ថាទយោ

600

បម្បេយ្យក្ខន្ធក: ពួកភិត្ថុក្រមក្រៀងគ្នា (ធ្វើ) ទក្ខេចន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ិដាដើម ๆ เบ ๆ โดยเโต)ลิลา ไลษิยโบลบเน่าเพลษิ ๆ น่าตูก ไลโบคบ ដោយធម៌ ។ ជាតុកតាំងប្រកបដោយធម៌បូម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែ ប្រកបដោយធម៌បូម 🤊 សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម របស់ភិត្តជាពូកទាំងមិនបែកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែ មិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ កិត្តជាព្លុកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកប ដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអា-ក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្ដាភិត្តទាំង នោះ ភិត្តពំឥឡាយណាទិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀង គ្នា តែច្រកចដោយធម៌ថ្វម ពុំខោះសោត កិត្តពំងឡាយណានិយាយ យ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាត្រក់ ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាលនេះឈ្មោះថាជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ ។ $n_1:$ ទំងa្រំនេះជាសេចក្តីសង្ខេប ។ ម្នាលកិត្តទំងំទ្បាយ មួយទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ មិនប្រាថ្នានឹងលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តពំងឡាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោពាំង

វិនយបិឝកោ មហាវំផ្តោ

មយំ ចាប់តាយ និដ្ឋិយា អប្បដ៍និស្សក្តេ ឧត្តេចន័យ. កម្ម ការោមាត៌ ។ តេ តស្បូ ចាប់កាយ ជំដ្ឋិយា မေးကို အောက္လိုက္က အေဆီက အခို အက်က္နီ မင္စာကို အေက် ។ ខេ ។ អជម្នេ សមត្តា ។ ជម្មេះ វត្តា ។ ជម្មប្បជ័រ្. ខត្រេះ ក្នុង ។ ជម្មប្បជ៌រូបគោន សមត្តា ។ នាត្រៃដ្ឋោ សន្លែ អិនតំ អនរម្មន វត្តតម្មំ អនម្មេន សមត្ថតម្មំ ေးခြံံ အျမိဳးမယ်။ အျမိဳးရက္နဲ႔ အမိုက္ရန္ အမိုက္ခဲ႔ အခိုက္ခဲ႔ ដំរូបកោរ សមក្កតាម្មុំ អតាតំ តាម្មុំ ខ្មតាដំ តាម្ម ဗုန္ကားရာရှိ ကမ္မာ့န္တဲ့ ၅ ဆခြာက္ခံႏႈပ္ (ယ (ဆ က်က္ခ္ ပါ/မာ-ហំសុ ជម្មប្បដំរូបកោន សមក្កតាម្មភ្នំ យេ ច តេ ភិក្ខុ រ) ទេហំសុ អកនាំ តាម្នំ ឧុត្តាដំ តាម្នំ បុធ តានព្វំ កម្មត្តំ ។ ឥមេ តត្ត ភិក្តា ឧម្មភនំនោ ។ ឥមេ បញ្ វារា សន្តិត្តា ។

ษ๗๘

មានតែយើងទាំងខ្យាយធ្វើទក្ខេបន័យកម្មប្រោះមិនលះបង់ខិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្ត្ត ំងនោះជាពូក ពំងមិន ប្រកបដោយធម៌ ធ្វើទុក្ខេ-ត្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាញូក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជា ពុកទាំងប្រកចដោយធម៌ថ្ងម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ថ្ងម ។ សង្ឃដែលឋិត នៅក្នុងទីនោះជាដែកគ្នាថា កម្មបេសកិត្តជាពួកទាំងមិន[v]-កថដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀងត្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពូក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពូក ទាំងប្រកប ដោយធម៌ប្ទូម កម្មរបស់ភិត្ត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្ទូម កម្ម ឈ្មោះថាភិត្តមិនធានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្ត ត្រវធ្វើទៀត ។ ម្នាលកិត្តពំងទ្យាយ បណ្តាកិត្តពំងនោះ កិត្តពំង ទ្យាយណានិយាយយ៉ាំងនេះថា កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកប ដោយធម៌ប្អូម ពុំនោះសោតភិត្តពំ័ងទ្បាយណានិយាយយាំងនេះថា កម្ម ឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអា កែកហើយ កម្មភិក្ខុ ត្រវធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មកំទឹក្នុងកម្មនោះ វាវ: ពាំង (ពុំនេះដាសេចក្តីសង្ខេច ។

ษ๗๘

ជម្យេយព្រូន្ធកេ តដ្ឋន័យកម្មាធម្មវិត្តាទយោ

(០៣៣) ៩៦ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខា សង្ខេន ខ្លួនយ-កម្មភាគោ សម្មា វត្តតំ លោម ចាតេតំ ខេត្តារំ វត្តតំ နားငိုင္ရကားခဲ့ ကို စင္နာ့ စံုးကို စံပံုးကို စံုးကို စံုးကို စံုးကို စံုးကို စံပ်ကို စံပေးကို စံပြောင့် စံပြောင့် စံစံနောက် စံနောက် စံ ភិត្តានំ រ៉ាំ ចោធិ អយំ ទោ អាវុសោ ភិត្តា សង្ឃេន ទដ្ឋន័យកម្មភាគោ សម្មា វត្តតំ លោម ចាតេត ဖေနတ် အနိုင်္ခနိုင်ငံက အနိုင်ငံက အနိုင်ငံ အနိုင် តេ តស្ប តថ្លួនយកថ្មំ ខដិច្បស្បុត្តេន៍ អងម្មេន វត្តា ។ តត្រៃដ្នោ សង្ឃើរ វិវឧតិ អជម្មេធ វត្តតាម្ម မေးခြင်းရောင်းရောင်းရောင်းများသည်။ အရာများများကို အရာများများကို အရာများများကို အရာများများကို အရာများကို အရာများက កេន ក្តេតម្មំ នម្មប្បដំរូបតេន សមត្តតម្មំ អតនំ ကမ္ ဒုက္က ကမ္ ဗုဒ္ ကားရာ ကမ္နို ၊ ရေ កំត្វាវ យេ គេ កំត្វ រវមាមាំសុ អនាម្មន ក្តែកាម្មន្និ

60%

ចម្បេយ្យក្ខន្ធក: ភិក្ខភំងឡាយជាពួក (រំងាប់) តដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម

(១៣៣) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃមានធ្វើតជួនយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្វបរោម ម្ងៃត្រឹត្តវត្តគរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរមាប តដ្តន័យកម្ម (ន៍ឹងសង្ឃ) ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំងទ្បាយគិតគ្នាយាំងនេះ ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្តន័យកម្ម ឋា ហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ពំងសមូបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ តិវិយាវលាស់ខេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមកាវរេទ្យប់តដ្ឋន័យកម្ម (នោះ) ថើ ដូច្នោះមានតែយើងទាំងទ្បាយម្យាប់តដ្តន័យកម្មដល់កិក្ខានេះចុះ ភ័ក្ខ **ពំ**ងនោះជាពុកពំងមិនប្រកបដោយធម៌ច្បាប់តជ្លនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ 7 សង្ឃដែលថិតនៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម្មរបស់កិត្តជាពួកទាំងមិនប្រ-កបដោយជម៌ កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្ម បេសភិត្តជាញូក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាញូកទាំងប្រកបដោយ កម្មរបស់ភិក្ខ្លព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រឹកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះ ធមបម ថាភិត្តមិនធានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវ ឝ្វេីទៀត ។ ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ បណ្តាកិក្ខទាំងនោះ កិក្ខទាំងទ្បាយ ណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកពាំងមិនប្រកបដោយធម៌

bodd

វិនយបិឝកេ មហាវត្តៅ

យេ េ តេ ភិក្ខា វាវមាហ័សុ អភានំ កាម្មំ ខុក្ខាដំ កាម្មំ បន កាតព្ំ កាម្មត្តំ ។ ៩ េ តត្ត ភិក្ខា ជម្មវានិ េ ។

(೧៣៤) ៩ជ បន ភិត្តាវ ភិត្ត សង្ខើន តដ្ឋនី-ႈန္ခ်ိဳ စားမွိဳစီယဲကာမွာလုိ၊ ဝင္နာဝါိလုိရွိ လာစခ္မွာ ၈ မြန္ျင ភិក្ខុធំ រាវំ ហោត៌ អយំ ទោ អាវុសោ ភិក្ខុ សផ្លេធ តដួនយកម្មកតោ សម្មា វត្តតំ លោមំ ចាតេតំ ខេត្តាវំ းခုန္ ခင္မင္ခ်ီထက္ရမ္နဲ႔၊ စင္စစ္ခုိ႔ႏိုင္ငံ ကာင္မွာ စာဖို႔ႏို មយំ តជ្លន័យកាម្មំ បដិប្បស្សទ្អេមាតិ ។ តេ តស្ប នន័ច្ចលយឆ្នំ ឧត្តរាវាដៃខ្លំ អនាតិច មានយ៉ា រ តត្រៃដ្ឋោ សង្លេ វិវនតិ អនម្នេន វត្តតាម្នំ អនម្នេន လမင္ဂကမ္ ေျမာင္ ၾကာမ္ ေမွပျငိဳးျပားကား ကိုကမ္ ជម្មប្បដិរូបកោ**ឧ សមក្តកាម្មំ** អកាតំ កាម្មំ ឧក្លាដំ កាម្មំ

វិនយបិដា មហាវត្ត

ពុំនោះសោត ភិក្ខុពំន៍ឡាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខ មិនធានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រភ់ហើយ កម្មភិត្ត្ ត្រវធ្វើទៀត ។ ភិត្តពំង៍អម្យាលនេះឈ្មោះថាជាធម្មវាទិត្តង៍កម្មនោះ g (១៣៤) មាលភិត្តទាំងឲ្យយ មួយទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្គន័យកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ชโต้สู่รู่สู่รู้สู่มีผู้หนึ่งก็เพางการเอตาการยุเทีย ยุกระเทียง តដ្តន័យកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឲ្យយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល អាវុសោទាំងឲ្យាយ កិត្តនេះឯងសង្ឃបានធ្វើតដ្ថន័យកម្មហើយ ក៏ចាន ថ្ងៃត្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងួបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគូរដល់ភិរិយាលោស ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការទោប់តដ្តន័យកម្ម (នោះ) បើដូច្នោះមានតែ យើងទាំងទ្បាយរមាប់តដ្តនីយកម្មដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងអម្យាលនោះ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនបែកបដោយធម៌រមាប់តដ្ថន័យកម្មដល់កិត្តនោះ y សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងមិន (ชุลชเนาเพลษ์ กษาบนที่รูกเกษเโก) ลิตา ได้ษริโบลชเนาเพ ធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាញូក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាញូកទាំង บกชเสาพลษัชุษ กษุเชงภ์ลิสุโตยเติโลลา ไลโชกชเสาพลษ์ ថ្ងម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនចានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយ

(១៣៥) ឥជ មន ភិត្តាវ ភិត្ត សរេះរួន តដ្ឋន័យ. ကမ္မဏ ေဆမ္သာ ၊ နွားေလာမ် တ ေနာ္ ၊ ေနာ္ဆံ ၊ နွားနီ តដួនយកាម្មស្បូ បដិប្បស្បន្ធំ យាខតិ ។ តត្រៃ ខេ ភិក្ខុ ជំ រាំ ហោត អយ់ ទោ អាវុសោ ភិត្តុ សង្ឃេន តដ្ឋន័យ. កម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោម ទាតេតិ ខេត្តារំ វត្តតិ နာင္အီဆီကာမ္ကားရဲ႔ စန္နာရီးရဲ႔ က စန္နာ က ဖို႔ က စန္နာ က តដួនយកម្ម បដប្បស្បន្តេមាន ។ គេ តស្ប តដួនយ. ကာမ္ ၿငိဳ စျနာ္မႈမွင္ရွိ ေျမွ ေက်ာ္က ေဆးေၾကာက္မႈကို វិវនត៍ អជម្នេត ក្តែកម្ម អជម្នេត សមត្ថកម្ម ជម្មេត

បុឧ ភាគត្វំ កម្មឆ្នំ ។ គត្រ ភិក្ខាវេ យេ គេ ភិក្ខា រវេមាហំសុ អជម្នេធ សមក្កកម្មឆ្នំ យេ ខ គេ ភិក្ខា រវេមាហំសុ អកាតំ កម្មំ ខុត្តាដំ តម្មំ បុខ ភាគត្វំ តម្មឆ្នំ ។ ៩ខេ គត្ត ភិក្ខា ជម្មវាធិតោ ។

ចម្បេយ្យក្នុន្វកេ តដ្ថន័យកម្មធម្មវិគ្គាទយោ

ចម្បេយ្យក្ខន្ធក: ភិក្ខុទាំងឡាយជាចួក (រីងាប់) ឥដ្ឋន័យកម្មប្រកបដោយធម៌ដាដើម

កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ បើភិត្ត្ ពំងទ្បាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុ ព្រម (ព្យងគ្នា តែមិន ប្រកបដោយធម៌ ពុំនោះសោតភិក្ខុទាំង ព្យាយណា និយាយ យាំងនេះថា **កម្មឈ្មោះ**ថាភិក្ខុមិនធ្យនេះធ្វើហើយកម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហើយកម្មភិក្ខ សង្ឃធុនធ្វើតជ្លូនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រត្រឹត្តវត្តគូរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការម្យេប តដ្ថន័យកម្ម។ ក្នុងក្រើងនោះ បើភិត្តទាំងទ្យា យគិតគ្នា យ៉ាងនេះថា មាលអាវុ-សោទាំងឡាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយ ក៍ប្រព្រឹត្ត វត្តដោយប្រពៃ គំងសមូបរោមប្រព្រឹត្តវត្តគូរូដល់កំរិយាលោសចេញ ចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តដ្តន័យកម្ម បើដូច្នោះមានតែយើងទាំង ទ្យាយទ្យេចតដ្ថនីយកម្មដល់កិត្តនេះ។ កិត្តទាំងនោះជាពុក្ត តែប្រកបដោយ ធម៌រមាប់តដ្តន័យកម្មដល់ភិត្តនោះ ។ សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជដែក គ្នាថា តម្មរបស់ភិត្តជាពុតពាំងមិនប្រឹតបដោយធម៌ តម្មរបស់ភិត្តព្រម ត្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពុក្ខពុំងប្រកបដោយធម៌ប្អូម កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា

សមត្តតាម្មុំ អតានំ តាម្មុំ ខុត្តាដំ តាម្មុំ បុធ តាតត្វ កម្មភ្លំ ។ តត្រ កិត្តាវេ យេ តេ កិត្តា រាវមាហ៍សុ អជម្មេជ ក្តែកាម្មភ្នំ យេ ច គេ ភិក្ត្ រៅមាហំសុ អកាត់ កាម្មំ នុក្កាដំ កាម្មំ បុល កាតព្ំ កាម្មត្តំ ។ ៩មេ តត្ត ភិក្ត្ ជម្មវានិនោ ។ (೧៣៦) ឥជ បន ភិក្ខាវ ភិក្ខា សដេ្បន តជ្ជន័យ-កម្មកាតោ សម្មារត្តតំលោម ថាតេតំ ខេត្តាវវត្តតំ តដ្លួំ-ယကမ္မလ္မ မင်္ငမ္မလ္မန္မီ ယာင္ခန္ ၁ နေတြ (င နိက္နွင့္ ပ)၊ ហោត អយ់ ទោ អាវ៉ុសោ ភិត្ត្ សង្ខ្លែន តដ្ឋនី-យកម្មកតោ សម្មា វត្តតំ លោម ចាតេតំ នេត្តារំ វត្ថុតំ តដ្ឋជ័យកាម្មស្ស ខជំខ្យស្សន្ធំ យាខតំ មាខ្ចស្ស មយំ តដ្ឋធយកាម្មំ បដិប្បស្បុម្ភេមាតំ ។ តេ តស្ម តជ្លជ័យតាម្មំ បដិប្បស្មម្ភេត្តំ ជម្មប្បដ៌រូបកោន အက က အေဆြးဆာ လားခ်ေ့က အီအေခ် မဆးမွှေ့အ အက်က်ဆို

វិនយបិដិពេ មហាវត្តោ

វិនយប់ដក មហាវត្ត

វៃត ប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុមិន បានធ្វើ ហើយ កម្មឈ្មោះ ថា ភិក្ខុធ្វើអា ក្រក់ហើយ កម្មភិក្ខុ ត្រូវធ្វើ ទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ បណ្តា ភិក្ខុទាំង នោះ ភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ ភិក្ខុជាញ្ចក ទាំងមិន ប្រកប ដោយធម៌ ពុំ នោះសោត ភិក្ខុទាំង ទ្យាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុបាន ធ្វើ ហើយ កម្មឈ្មោះថា ភិក្ខុ ធ្វើអា ក្រក់ ហើយ កម្មភិក្ខុ ត្រូវធ្វើ ទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្យាលនេះ ឈ្មោះ ថា ជាធម្មវាទីក្នុងកម្ម នោះ ។

(๑៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ សង្ឃបានធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងុបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កំឃោលោស់ចេញបាកកម្ម ហើយមកសូមការទ្យេប់ តដ្ថន័យកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិក្ខុទាំងឲ្យាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាល គាវ៉ិសោទាំងឲ្យាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើតដ្ឋន័យកម្មហើយ ក៏ ប្រពឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងុបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កំរិយាលោស ចេញបាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្យបតដ្ឋន័យកម្ម (នោះ) បើដូប្នោះមានតែ យើងទាំងឲ្យ យរម្យប់តដ្ថន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំង ប្រកបដោយធម៌ប្អូមរម្យប់តដ្ថន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាពួកទាំង សេកបដោយធម៌ប្អូមរម្យប់តដ្តន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលឋិត សេក្ខងទីនោះដដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែលឋិត

(۵៣೫) ៩೭ បន ភិត្តាវ ភិត្តិ សាខតិ សន្លិស្អ យតាមការ សម្លា វត្តតិ លោម ទានេតិ ខេត្តាវ វត្តតិ នេដ្ឋជ័យតាមស្អ បដិប្បស្សន្ធំ យាខតិ ។ គន្ត្រ ខេ ភិត្តិនំ លំ ហោតិ អយំ ទោ អាវុសោ ភិត្តា សង្ឃេន នេដ្ឋជ័យតាមកានោ សម្មា វត្តតិ លោម ទានេតិ ខេត្តារំ កត្តិតិ សដ្ឋកានេតា សម្មា វត្តតិ លោម ទានេតិ ខេត្តារំ វត្តតិ តដ្ឋជ័យតាមមូស្ស បដិប្បស្សន្ធំ យាខតិ មាន្តស្ស

ල ක් න

បម្បេយ្យក្ខន្ធពេ តដ្ឋន័យកម្មធម្មប្បដិរូបកសមគ្គា៖យោ

ចម្បេយរក្ខន្ធត: ពួកភិត្ថព្រមព្រៀងគ្នា (រំងាប់) តដ្ឋន័យកម្មដោយធម៌ប្អមាះដើម

កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាព្លុក តែ ប្រកបដោយធម៌ កម្មបេសភិក្ខុជាពុកតាំង ប្រកបដោយធម៌បូម កម្មបេស ភិត្ត្ថព្រម ព្រៀង គ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម កម្ម ឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបាន ធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត y ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ ភិត្តទាំងឲ្យយណានិយាយ យាំងនេះថា កម្មរបស់ភិត្តជាពុកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ពុំនោះសោតភិត្ត ពំង ទ្យាយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាកិត្តមិនឲ្យនធ្វើហើយ កម្មឈ្មេះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំង អម្យាលនេះ ឈោះថាជាធម្មវាទឹកឯកម្មនោះ ។ (១៣៧) ម្នាលភិត្ថទាំងឡាយ ន័យមួយទៀត ភិត្ថក្នុងសាសនា នេះ សង្ឃបុរនធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ ក៏ប្រព័ត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងួច ពេម ប្រព្រឹត្តវត្តគរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាតកម្ម ហើយមកសូមការ រមាប់តជ្លន័យកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើភិត្តទាំងឲ្យយគិតគ្នាយាននេះថា ម្នាលអាវុសោទាំង ត្បាយ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃចុានធ្វើតដ្តន័យកម្មហើយ \hat{n} ម្រព្រឹត្តវត្តដោយ ប្រពៃ ទាំងសម្ងុបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគរូជល់កិរិយារលាស ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្នាប់តដ្ថន័យកម្ម (នោះ) ចេដ្តីប្មោះមានតែ កម្មត្តំ ។ ៩មេ តត្ត ភិត្ត ឧម្មវានិនោ ។ (೧៣៤) ៩១ ១១ ភិត្តាថ ភិត្តា សារើទ្រ ជ័យស្បូ-កម្មកាតោ សម្មារត្តតិ លោម ចាតេតិ ខេត្តារំវត្តតិ ခံယ ကျကမ္ခ ကျမခံစျကျန္နီ ယာေနာ် ၅ ခခြ ေခ်ာက္က မိ

រាំ ហោត អយ់ ទោ អាវ៉ាសា ភិត្ត សារ៉េន ន័យសារ្

មយំ តជ្លជ័យកម្ម ខជិប្បស្សម្ភេមាតិ ។ តេ តស្ប តជួនយកម្មំ បដំប្បស្សម្ភេន្តំ ជម្មប្បដំរូបកេន សមត្តា ។ အခြားတူ လူအျာ အဆက် အဆက် ကိုအာက် မူဆက် សមត្តតាម្នំ ជម្នេរ វត្តតាម្នំ ជម្នប្បដិរូបគោជ វត្តតាម្នំ းမှုပျှင်းပျားလေ လမဂ္ဂကမ္ခံ မကင်္ဂကမ္ခံ ကမ္ခံ ရှေက္ကင်္ဂ ကမ္ခံ ပုန္ကားကို ကမ္မွန္နဲ့ ၅ ကန္ကြာကိုက္ၿပီး မေက်က္ပ រាមេរលំសុ ជម្មូច្បដំរូបតោន សមត្តតាម្មត្តិ យេ ជ តោ ភិត្ត រាវមាហំសុ អតាត់ តាម្មំ នុត្តាដំ តាម្មំ បុ ភាតព្ំ

វិនយបិដិត មហាវិត្ត

យើងទាំងឲ្យយម្លេចតថ្លន័យកម្មដល់ភិក្ខុនេះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទោម ព្រៀង គ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូមរមាប់តជ្លន័យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ សង្ឃដែល បិតនៅក្នុង ទីនោះដដែកគ្នាថា តម្មបេសភិត្តថាពូកទាំងមិនប្រកបដោយ ធម៌ តម្មរបស់ភិក្ខុ(ព៌ម(ព្រៀងគ្នា โลยิร(บลบเสาเมลย์ ลยุเบเร่ลิสู ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងបែកបដោយធម៌ប្ងូម កម្មរបស់ភិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិន ទានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត J ម្នាលកិត្ត ភាំង ឡាយ បណ្តាកិត្ត ភាំងនោះ កិត្ត ភាំង ឡាយ ណា ទិយាយ យ៉ាងនេះថា កម្មរបស់កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ពុំនោះ លោតកិត្តទាំង ឡាយណានិយាយយាំងនេះថា កម ឈោះថាកក្តមិនបាន រប្តូហេយ កម្មៈឈ្នះថាភិក្ខុធ្វើអាក្រក់ហេយ កម្មភិក្ខុត្រវធ្វើទៀត y ភិត្តទាំងអម្បាល នេះ ឈ្មោះថាជាជម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ y (ឲ៣៥) មាលភិត្តទាំងឲ្យយ ន័យមួយទៀត ភិត្តភូងសា-សនានេះសង្ឃបុរនធ្វេនិយសុក្រមហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ตามี សមូបរោម ប្រត្រឹតតែគូរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូម ការវម្យបនិយក្សកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ បើកិត្តទាំងទ្បាយគិតគ្នាយាំងនេះថា មាលអាវុសោទាំងឡាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃចានធ្វើនិយសក្រមហើយ

ကမ္ က ေ လ မ္ာ ၊ နွာ ေ ကေ မ ေ ေ က ေ ေ ေ ရာ ၊ ၊ နွာ ေ နိယ လျှေ့အမျှေးလျှ စင်္စာရွ လျန်နှို တာ စန်နော် စက်နော် စက်နော် စက်နော် စက်နော် စက်နော် စက်နော် စက်နော် စက်နော် င္ခဲ့က က်မ္နီ ရင္စာရိုက္ခ်ိဳး က်မ္နီး က ឌម្ម័ ឧភ្នូសារដៃខ្លុំ អនុគេថ រុម រ នេ រ អនុគេថ လဗဂ္ဂာ ၅ ဆမ္မေအာက္ ၅ ဆမ္မတ္ခုန္နဲ့စားအေနာက္ ၅ ဆမ္မတ္ခု-ដំរូប កោន សមក្តា ។ តត្រៃដ្ឋោ សង្លោ វិវនត៌ អន ផ្មេន វត្តតម្មំ អនរម្ម សមត្ថតម្នំ នម្មេតក្តតម្មំ នម្មប្បដ៍រូប. កេជវត្តតាម្មុំ ជម្មប្បដំរូបគេរជ សមក្តតាម្មុំ អតាន់ តាម្មុំ ၾက္က ထိ ကာမ္ခံ့ ပု ေကာ ေႏွာက္ ကာမ္ခင္ရဲ ၅ ေနာက္ခြဲ က ေၾ តេ ភិត្ត វាមោហ័សុ ជម្មប្បដ៍ប្រភោព សមត្តតាម្មន្តំ យ ខ តេ ភិក្តុ រាវមាហ៍សុ អកានំ តាម្មំ ខុត្តាដំ តាម្មំ បុន ភាតព្ំ កម្មឆ្លំ ។ ឥមេ តត្ខ ភិក្ខា ជម្មានំនោ ។

ចម្បេយ្យក្តន្តពេ និយស្សកម្មាធម្មវគ្គាទយោ

ចម្បេយក្រុន្ធកៈ ភិត្តទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) និយសុក្រម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម កំថ្ងៃព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ពាំងសម្ងុបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគូរដល់កំពែលលោស ចេញចាកកម្ម ឥឲ្យវមកសូមការវម្ងាប់និយសក្រម្ម (នោះ) បើដូច្នោះមាន តែយើនទាំងទ្បាយទ្យាប់និយក្សកម្មដល់ភិក្ខានេះ ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌វិមាប់និយស្យកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ y ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាត្អូតទាំងប្រកបដោយធម៌ឲ្ភម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ ជំង សង្ឃដែលឋិតនៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួក ทํลษิธโบกบเสาเมลษ์ กษุเบเว่กิกูโตยเโตโลลา โลษิธโบกบเสาเม ធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាពួកទាំង ไขกบเล่าเพลย์บูย กษุเบพ่ริรูโดยเโตใล้ลา ไลโยกบเล่าเพลย์บูย កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនចានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុធ្វើកា(កក់ហើយ កម្ម $\hat{n}_{\hat{n}}$ ($\hat{n}_{\hat{n}}$ ($\hat{n}_{\hat{n}}$) $\hat{n}_{\hat{n}}$) $\hat{n}_{\hat{n}}$ ($\hat{n}_{\hat{n}}$) $\hat{n}_{\hat{n}}$ ទ្បាយណា ទ័យាយយាំងនេះថា តមរបស់ភិត្តព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកប ដោយធម៌ប្អូម ពុំនោះសោតកិត្តទាំងទ្បាយ ណាន័យាយយ៉ាងនេះថា កម្ម ឈ្មោះថាភិត្តមិនចានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះបាភិត្វធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្ត តែវធ្វើទៀត ។ កិត្តទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវានីក្នុងកម្មនោះ វារៈ ទាំង/ចាំនេះដាសេចក្តីសង្ខេប ។

វិនយបិដិពេ មហាវគ្គោ

(೧៣៩) ៩៩ មន ភិក្ខាវ ភិក្ខា សង្ខេ មញ្ជ-ជ័យកម្មកតោ សម្នា វត្តតំ លោម ចាតេតំ ខេត្តារំ វត្តតំ បញ្ជជន័យកាម្មស្បូ បដិប្បស្បន្ធំ ហេចតំ ។ តត្រ ខេត់ត្តនំ រារំ ហោត់ អយំ ទោ អាវុសោ ភិត្ត សាស្តែន បញ្ជជ័យកម្មកតោ សម្នា វត្តតំ លោម ចាតេតំ នេត្តាំវត្តតំ បញ្ជជ័យកាម្មស្បូ បដ៍ប្បស្បន្តំ យាបតំ មាន្តស្បូ មយំ បញ្ហាជន័យតាម្មុំ បដិប្បស្សម្តេមាតិ ។ အေ အည္၊ ဗစ္ခာဒီဒီယဲကုန္ပံ ဗဲဆီဗျည္မႈမွန္ခဲ့ မင္စားမွန္ វត្តា ។ មេ ។ អជម្នេ សមត្តា ។ ជម្នេ វត្តា ។ ឌដ្មប្បដ៍រូបគោន វត្តា ។ ឌដ្មប្បដំរូបគោន សមត្តា ។ នត្រដ្ឋោ សង្ឃេ វិវឧត៌ អនុថ្មេន វត្តតាម្មុំ អនម្មេន សមក្តតាម្នំ ឧម្មេះ ក្តេតាម្នំ ឧម្មប្បដំរូបតោណ ក្តេ. តាញំ ជម្មប្បដំរូបតោធ សមក្កតាមុំ អតាតំ តាមុំ ရေက္ကင်္ရ ကန္ ဗုဒ္ဓ ကားရာရှိ ကမ္မာ့န္တိ ၅ ရေရြာ အိုက္ချပ

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

(១៣៩) មាលភិត្តទាំងទ្យាយ ម្យ៉ីងទៀត ភិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃចុនធ្វើបញ្ហជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រំត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងប ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កំរិយាលោសចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការ រម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ។ ក្នុងរឿងនោះ មើកក្ខទាំងទ្បាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឲ្យាយ កិត្តនេះឯងដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជន័យកម្ម ហើយក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគរដល់កិរិយា រលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បញ្ហជន័យកម្ម (នោះ) បើ ដូច្នោះមានតែ យើង ទាំង ឡាយរម្ងាប់បញ្ហាជន័យកម្មដល់កិត្តនេះ ។ កិត្ត ព៌ងនោះជាញុកពំងមិនបែកបដោយធម៌ ម្យាប់បញ្ហាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀនគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌។ ជាត្អូក តែប្រកបដោយ ធម៌ ។ ជាពុកទាំង ចកបដោយធម៌ប្អម ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែច្រកបដោយ ធម៌បូម ។ សង្ឃដែលថិត ទៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម្មរបស់កិត្តជា ពុក្ខពុំងមិនប្រឹកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកប ដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាពុក ពំងប្រកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ភិក្ខុព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ ឫម កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនបានផ្ទើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ បម្បេយព្រូត្តកេ បដិសារណ៍យកម្មាធម្ម ត្តាទយោ

យេ តេ ភិក្ខុ វារមាហំសុ ឧម្មប្បដិរូបកោន សមក្កកាម្ម ្លុំ យេ ខ តេ ភិក្ខុ វារមាហ៍សុ អកាតំ តាម្មំ ឧុក្តាដំ តាម្មំ បុន ភាតព្ំ កាម្ម ្តំ ។ ៩ េ តត្ត ភិក្ខុ ឧម្មកនំនោ ។ ៩ េ បញ្ជាភា សង្ខិត្តា ។

د القاف القالم المعالية المعا معالية معالية المعالية ال

620

ចម្បេយត្រ្វទូក: ភិត្ថុទាំង ក្លាយជាពួក (រំងាប់) បដិសារណីយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម

 $\tilde{r}_{\tilde{r}_{s}}$ ទាំងទ្បាយណាន័យាយយាងនេះថា កម្មរបស់កិត្ត ពែម (ពៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម ពុំនោះសោតភិក្ខុទាំង ឡាយណា និយាយយាំង នេះថា កម្មឈ្មោះថាកិត្តមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាកិត្តធ្វើអា $\int r$ ក់ ហើយ កម្មភិត្តត្រវ់ធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទី ក្នុងកម្មនោះ ។ ni: ព័ង្ធ (ពុំនេះជាសេចក្តីសង្ខេច ។ (១៤០) មាលកិត្តទាំងទ្បាយ ន័យមួយទៀត កិត្តតងសាសនានេះ សង្ឃចុនធ្វើបដិសារណ៍យកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តត្តៃដោយ ប្រពៃ ទាំងសម្វប រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយមកសូមការ រម្យប់បដិសារណ៍យកម្ម ។ ក្នុងហ្កើងនោះ កិត្តទាំងឲ្យាយគិតគ្នាយ៉ឺងនេះ ថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំនទ្យាយ ភិត្តនេះឯងដែលសង្ឃថ្នានធ្វើបដិសារណី-យកម្មហើយ ក៏ច្រ(ព័ត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងុចរោម ច្រ(ព័ត្តវត្តគួរ ដល់កំរិយារលាស់ខេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់បដិសារណ៍យ. កម្ម (នោះ) មើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡា យរម្យប់បដិសារណីយកម្មដល់ ភិត្តូនេះ ។ ភិត្តទាំងនោះជាពុក្ខទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ វម្ងាប់បដិសាវ-ណ័យកម្មដល់កិត្តនោះ ។ បេ ។ ព្រម ព្រៃម ព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។

ଚ୍ଚ୍

ត កំត្តូ ^សរមាហំសុ ឧម្មព្យដំរូបគោន សមក្កកម្មរំរំ យេ ប តេ កំត្តូ ឯវមាហំសុ អកាតំ កាម្មំ ឧុក្កាដំ តាម្មំ បុន កាតព្ំ កាម្មភ្នំ ។ ៩ខេ តត្ត កិត្តូ ឧម្មវា-នំនោ ។ ៩ខេ បញ្ វារា សន្តិត្តា ។ (០៤០) ៩ឧ បន កិត្តាវេ កំត្តុ សរដ្យន អាបត្តិយា អឧស្បនេ ឧត្តោបន័យកាម្មកាតោ សម្មា វត្តត៌ ហោមំ លាតតំ នេត្តាវំ វត្តតំ អាបត្តិយា អឧស្បនេ ឧត្តោ-បន័យកាម្មស្ប បដិប្បស្បន្ធឺ យាបតំ ។ តន្ត្រ ខេ កំត្តូនំ ឯវំ ហោតំ អយំ ទោ អាវុសោ កិត្តុ សរដ្យន

ឧម្មេធ វត្តា ។ ជម្មប្បដំរូបកោធ វត្តា ។ ជម្មប្បដំរូបកោធ សមក្តា ។ តត្រៃដ្ឋោ សរង្វៀ វ៉ានតំ អជម្មេធ វក្កកាម្មំ អជម្មេធ សមក្កកាម្មំ ជម្មេធ វក្កកាម្មំ ជម្មប្បដំរូបកោធ វក្កកាម្មំ ជម្មប្បដំរូបកោធ សមក្កកាម្មំ អកាតំ កាម្មំ ឧត្តាដំ កាម្មំ បុធ ភាគព្វំ កាម្មន្តំ ។ តត្រៃ កិក្ខាវេ យេ តេ ភិក្ខា ឯវមាលំសុ ជម្មប្បដំរូបភោធ សមក្កកាម្មន្លំ យេ ជ តេ ភិក្ខា ឯវមាលំសុ អកាតំ តាម្មំ ឧត្តាដំ កាម្មំ បុធ ភាគព្វំ កាម្មន្តំ ។ សម តត្តា ភិក្ខា ជម្មវា-ធំនោ ។ សម បញ្ជាំ វាអា សង្គិត្តា ។

វិនយបិជកេ មហាវភ្នោ

6 ଘ ଘ

វិនយចិងត មហាវត្ថ

ជាព្លូក តែ ប្រកបដោយធម៌ ។ ជាព្លូកទាំងប្រកបដោយធម៌បូម ។ ពេម តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម ។ សង្ឃដែលស្ថិតនៅក្នុងទីនោះ เ/ต)ธุลา ជជែកគ្នាប់ កម្មរបស់ភិត្តជាពូកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ តម្មរបស់ភិត្តព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ តម្មរបស់កិត្តជាញូក តែប្រកបដោយ ធម៌ កម្មរបស់កិត្តជាពុក្តពាំងប្រកបដោយធម៌ឲ្វម កម្មរបស់កិត្តព្រម ព្រៀង គ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនបានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះ ឋាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្តាភិត្តទាំងនោះ កិត្តទាំង ច្បាយ ណានិយាយយាំងនេះថា កម្មរបស ភិត្ត្*ពែមត្រៀ*ងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ពុំនោះសោតភិត្ត្**ទាំង** ឡាយ ណាខិយាយយ៉ាន៍នេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនបានធ្វើហើររ កម្មឈ្មោះ ឋាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វារៈ ទាំង $\int \phi$ នេះជាសេចក្តីសង្ខេប ។ (១៤១) មាលកិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃ **ពុនធ្វើទក្ខេប**ន័យកម្ម (តាះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រ-ពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ហើយ មកសូមការរម្យបទុក្ខេបន័យកម្ម(ពាះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ក្នុងក្រើងនោះ បើភិត្តទាំងទ្បាយគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងទ្បាយ ភិត្តនេះឯង

អពន្នំយា អនុស្សីនេ នៃ ទើនតួលយនតីយនេរា មាតិ အခုိန်း ကောဗ် စားခေါ် ဖေးရွားကိုးရှိခါ မာဗီရှိယာ မဒေလျှဖေ ឧក្តោមត័យកាម្មស្បូមដ៏ប្បស្បន្ទឹ ហេតតំ ហក្ខស្បូ មយ័ អាចត្តិយា អនុស្សាន ឧត្តោចន័យតាម្មំ ចដំប្បស្សាម្ភ មាន ។ តេ តស្ស អាមត្តិយា អឧស្សា ឧ ឧត្តេមនី-យកាញំ ឧដ្ឋនាស្រីដើម្បី អយាន័យ រយា រាលរា អនាធើច មានទីរ រ ដាតីច រុម រ ងគិសិន្ទាំណាង សម័រ រ នទ្ធប្បន៌រូបកោន សមត្តា ។ តត្រៃខ្មោ សន្លោ អិនតំ មុខសេត្ត ខេត្តភាព ខេត្តភាព ខេត្តភាព ខេត្ត ខេត្ត ជម្មប្បដំរូបតេះ ក្មេតម្មំ ជម្មប្បដំរូបតេ**ន សម**ក្ដតម្មំ ၾကားဆံ ကမ္ ငုက္က ဆံ ဗမ္ ဗုေကားဆစ္ ကမ္ င္ရဲ ၅ ဆုခြ កំត្តាវេ យេ គេ កំត្តូ វិវមាមាំសុ ជម្មប្បដំរូបកោន ស មក្តតាម្នត្តំ យេ ខ គេ ភិត្តា រាមមាហំសុ អតាន់ តាម្នំ

602

ចម្បេយក្រ្តូនក្រ ឧក្ខេមន័យកម្មាធម្មវិត្តាទយោ

ចម្បេយ តួនូត: ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) ឧក្ខេមន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ដាដើម

ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគរដល់កំរិយារលាស់ចេញ **ហ**កកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្យប[ុ]ទក្ខេបន័យកម្ម (ពាះមិនឃើញអាបត្តិ បើ ដូចោះមានតែយើងពាំងទ្យាយរម្ងាប់ទុក្ខេបន័យកម្ម (ពាះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្តទាំងអម្បាលនោះជាព្យួកទាំងមិន $\boxed{0}$ កបដោយធម៌ វម្ងាប់ ទក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់កិត្ខនោះ ១ បេ ១ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌។ ជាពុក តែប្រកបដោយធម៌។ ជាពុកពាំងប្រកប ដោយធម៌ប្អូម ។ ត្រាមត្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម សង្យដែលបិត នៅក្នុងទីនោះជជែកគ្នាថា កម្មបេសភិត្តជាពូកពំងមិនប្រកបដោយធម៌ កម្ម របស់ភិត្ត្ថព្រមព្រៀនគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិត្តជាព្លុក តែ บกิชเน่าพรษ์ กษุเบง่รัฐน่าดูกดาร์ (บกชเน่าพระบุษ กษุเบง่รัฐ ព្រមព្រៀនគ្នា តែ ចកបដោយធម៌ថ្ងម កម្មឈ្មោះថាកិក្ខមិនធានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រភ់ហើយ កម្មភិត្តត្រូវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំង ទ្បាយ បណ្តាក់ត្តពំងនោះ បើកក្តពំងទ្បាយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខ្លពម ពៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូម ពុំនោះសោតភិក្ខុ ពំងឲ្យយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនធុនធ្វើហើយ វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

နေ့က္က ဆံ က မ္ ပု ေကာ နာ က္ က မွ စို ၅ န၊ ဗ နာန္ အိုက္စ ឌម្មភនំនោ ។ ឥមេ បញ្ចុ ភភ សន្ត្ថិត្តា ។ ឥន បន កំតាប់ កំតា សង្ខេ អាចត្តិហា អច្បដិតាញ ឧក្តោចជំ-យកម្មភាតោ សម្មា វត្តតំ លោម ចាតេតំ ខេត្តារំវត្តតំ អាចន្តំយា អព្យដំកាម្មេ ឧក្ខេចត័យកាម្មស្បួចដំព្យស្បន្ទឹ ယာင္ခန္း ေဆြးင္ေဆာင္လွာပံ ပါ႔ ကေနာ္ မက္လံုးသ អាវុកោ ភិត្ត សន្លែជ អាមត្តិហា អប្បដ៌តាម្ម ឧត្តេមជំ. ယကမ္မက ကေနာ့ ၊ ခုန်ာ ကေမ တေးနေနဲ ၊ ၁ နား ၊ ခုန်ာ អាចត្តិយា អច្បដ៌តាម្មេ ឧត្តោចដ័យតាមូស្ស ចដំប្បស្សន្ធឹ លាខតិ មានរូស្ស មយំ អាខត្តិយា អខ្យជ៌តាម្មេ ខ្ញុត្តោ-ខតិយកាម្មំ ខដំខ្យស្បទ្អេមាត៌ ។ តេ តស្ប អាខត្តិយា អច្បជ៌តាម្នេ ឧត្តេចជ័យតាម្នំ ចជំច្បស្បម្ពេត្តំ អជម្នេត វត្តា ។ ចេ ។ អជម្នេ សមត្តា ។ ជម្នេ វត្តា ។ ឧដ្មប្បដំរូបគោន វត្តា ។ ឧដ្មប្បដំរូបគោន សមត្តា ។ ពម្ភាយម ខ្មែកក្ដា ពម្ភាយម គំនារា ព្រួងសេ ក្មេរនៅត

620

វិនយចិជិត មហាវគ្គ

កម្មឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្ត្តត្រាំធ្វើទៀត **។ ភ**ិត្តទាំង អម្យាលនេះ ឈ្មោះថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ 🕽 វាវៈទាំង៍ (ចាំនេះជាសេចក្ដី សង្ខេប ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀតភិត្តក្នុងសាសនានេះ សង្ឃធាន ធ្វើទក្ខេបន័យកម្ម (ពាះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ - ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយ បែតៃ ទាំងសម្ងុចអោមប្រៃត្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារណស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការវម្លាប់ទក្ខេបន័យកម្ម (ពាះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ក្នុងរឿង នោះ បើភិក្ខុទាំងឲ្យ យគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ទាំងឲ្យ យ ភិក្ខុនេះ ឯង ដែលសង្ឃបុរនធ្វើ«ក្ខេបន័យកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ កំបែព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងួបរោម(បព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយាវលាស ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរទ្វាប់ទុក្ខេចន័យកម្ម (ពាះមិនសំដែន អាបត្តិចេញ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរច្បាប់ទុក្ខេបនីយកម្ម(ពាះ មិនសំដែងអាបត្តិ ចេញដល់ភិត្តនេះ ។ ភិត្ត ទាំងអម្យាលនោះដាព្លុក ទាំង មិនប្រកបដោយធម៌ រម្យប់ទុក្ខេចន័យកម្មព្រោះមិន សំដៃង៍អាបត្តិ ចេញ ដល់ភិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុក្ខទាំងប្រកបដោយធម៌ប្អូម ។ ព្រមព្រៀង គ្នា តែប្រកបដោយធម៌មួម ។ **សង្ឃដែលឋិត**នៅក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម្មប្រស់ភិត្តដាត្កកំព័ងមិនប្រកបដោយធម៌ តម្មរបស់ភិត្ត្តព្រមព្រៀងគ្នា សមក្កតម្នំ ឧម្មេធ វក្កតម្នំ ឧម្មប្បដំរូបគេន វក្កតម្នំ ឧម្មប្បដំរូបគេន សមក្កតម្នំ អតាតំ តម្នំ ឧុក្កដំ តម្នំ បុន តាតព្ំ តម្នន្តំ ។ តត្រ ភិក្ខាវេ យេ នេ ភិក្ខា ឯវមាហំសុ ឧម្មប្បដំរូបគេន សមក្កតម្នន្តំ យេ ខ តេ ភិក្ខា ឯវមាហំសុ អតាតំ តម្នំ ឧុក្កដំ តម្នំ បុន តាតព្ំ តម្នន្តំ ។ ៩មេ តក្ខ ភិក្ខា ឧម្មវនៃលេ ។ ៩មេ បញ្ វារា សន្តិ្តត្តា ។

ចម្លោយត្រ្ត្តក នក្ខេបដំយកម្មាធម្មវគ្គាទយោ

ចម្បេយត្រូត្វក: ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) «ក្ខេបនីយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើប

តែម៉នប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់ភិក្ខុជាត្លូក តែប្រកបដោយធម៌ កម្ម របស់ភិក្ខុជាត្លូក ទាំងប្រកបដោយធម៌បូម កម្មរបស់ភិក្ខុ ត្រម ត្រៀងគ្នា តែ ប្រកបដោយធម៌បូម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនថានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុ ធ្វើអាត្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ បណ្ដា ភិក្ខុទាំងនោះ ភិក្ខុទាំង ឲ្យយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មរបស់ភិក្ខុ ត្រម គ្រឿងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌បូម ពុំនោះសោតភិក្ខុទាំងឲ្យយណា និយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនពុនធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុ ធ្វើអាត្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ភិក្ខុទាំងអម្យាលនេះឈ្មោះ ថាជាធម្មវាទីក្នុងកម្មនោះ ។ វាវៈទាំងណ្ដែះនេះជាសេចក្ដីសង្ខេប ។

(១៤៤) ម្នាលក់ក្តូទាំងទ្បាយ មួយវិញទេ)ត ក់ក្តុកុងសាសនានេះ សង្ឃជានធ្វើធក្ខេបន័យកម្មហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ទិអាត្រក់ចេញ ក៏ប្រ-ព្រឹត្តវត្តដោយ បြ ៃ ទាំងសម្ងប់រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កំរិយារលាស់ចេញ ចាកកម្ម ហើយមកសូមការរម្ងាប់ទក្ខេបន័យកម្ម ពោះមិនលះបង់ទិដ្ទិអាក្រក់ ចេញ ។ ក្នុងប្រើងនោះ បើក់ក្តុទាំងឲ្យាយគិតគ្នាយាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ទាំងឲ្យាយ ក់ក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃធ្វើទក្ខេបន័យកម្ម ហើយ ពោះមិនលះបង់ ទិដ្ទិអាក្រក់ចេញ កំបាន ប្រព័ត្តវត្តដោយ ប្រតៃ ទាំងសម្ងប់រោម ប្រព័ត្តវត្ត គួរដល់កំរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់ទុក្ខេបន័យកម្ម

បម្បយ្យក្ខន្ធក់ នវចំ ។ ឥមម្លិ ខន្ធកេ វត្ថុនំ ឆត្តឹស ។

មយំ ទាចំតាយ និដ្ត័យា អប្បន៍និស្សក្តេ ឧក្ដោចនី-យកម្ម បដំប្បស្សម្តេចាត់ ។ តេ តស្ស ចាប់កាយ နိုင္ရဲယာ မေဒျငိဳနဲ႔ေျက္က ရက္စေစခ်ီယက္ရမ္ခ်ီ စင်ိဳ စ႑ိဳ႔ေျမွာင္စီ មនាតែ បើមាន មនាធម្ម មាន ស្រុង ខេត្តមាន អនាធិច နိုင္ငံ ာ ဆမ္မီရိုင္စာ အေၾကာင္စာ က ဆမ္မီရီးနာ႔က အ សមត្តា ។ នន្ល្រីដ្ឋោ សង្ឃើរ វិវនន៍ អនាម្មន វត្តតាអ្នំ នការបង្ខែសមត្ថភាព ខេត្តវត្តភាព ខ្មុំបាត់ក្លាយ ក្តែកម្ម ឧត្តជាវរ័រពិយេខ មានដំខាត់ អមរដ្ឋ နေ့က္ကင်း တမ္ ပုဒ္ဓ ကားစစ္ တမ္နွ် ၊ အခြာ စိုက္တံဟ យេ គេ ភិត្ត រាមហ៍សុ ជម្មប្បដិរូបគោធ សមក្ត. ကဋင္ဂ် ၊ယ င ၊ရ အိန္နာ ဃံမာဗ်ာလု မအခံ ကဋ် ဒုက္ကင်္ဆကမ္ခံ ဗုဒ္ဓကားရာကို ကမ္ဘင္ဂ်ီ ၅ နံးမေးနာင္မွာ က်က္ခံ ឧម្មក់ធំ នោត៌ ។ ឥមេចំ ខញ្ចុ កំភ សន្តិត្តា ។

626

វិនយបិជិកេ មហាវិគ្នោ

វិនយរាំងព មហាវគ្គ

ព្រោះមិនលះបង់ទិដិអាក្រក់បេញ បើដូច្នោះមានតែយើងទាំងឡាយរម្យប <ក្ខេបន័យកម្ម(ពាះមិនលះបង់ខិដ្<u>ម</u>ិអាត្រក់ចេញដល់កិត្តនេះ ។ ភិតទាំង អម្យាលនោះជាពុកពំងមិនប្រកបដោយធម៌ រមាប់ទុក្ខេចន័យកម្ម(ពាះមិន ณะชล์ดิ์ มีุค (กก่เอ ต ส ณ่ กิรู เธาะ ๆ เบ ๆ (ต ย (ต) ส ค) เลยิ ร (บ ก บ ដោយធម៌ ។ ជាពុក តែប្រកបដោយធម៌ ។ ជាពុកទាំងប្រកបដោយ ធម៌ឲ្យម ។ ត្រមត្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឲ្យម ។ សង្ឃដែលបិតទេ។ ក្នុងទីនោះជដែកគ្នាថា កម្មរបស់ភិក្ខុជាពួកទាំងមិន(បកបដោយធម៌ កម្ របស់កិត្តព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជាពួក តែ បែកចដោយធម៌ កម្មរបស់កិត្តជាពុកទាំងបែកចដោយធម៌ចុម កម្មរបស់កិត្ត ព្រមក្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឫម កម្មឈ្មោះថាភិក្ខុមិនជានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាភិត្តឆ្កើម្បីកក់ហើយ តម្មភិត្តត្រវឆ្កើទៀត ។ ម្នាលភិត្តទាំង កម្មរបស់ភិក្ខ្តព្រម ព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ឫម ពុំនោះសោតភិក្ខុ ទាំង ទក្រយណានិយាយយ៉ាងនេះថា កម្មឈ្មោះថាភិត្តមិនបានធ្វើហើយ កម្ម ឈ្មោះថាភិត្តធ្វើអាក្រក់ហើយ កម្មភិត្តត្រវធ្វើទៀត ។ ភិត្តទាំងអម្បាល នេះឈ្មោះថាជាធម្មរាំទឹក្ខុងកម្មនោះ ។ វារៈទាំង $|\dot{q}$ នេះជោសេចក្តីសង្គេប។ ចប់ចម្ងេយក្រុត្ត: ទី ៩ ។ ក្នុងខត្តកៈ នេះមានរឿង ៣៦ ។

ចម្បេយព្រូនូរក ៖ទានតាមា តសន្ត្រានំ (ດປຕ) ຮອງເພື່ອອກ ເກີນ វត្ត វាសភតាខតោ អាកត្តតានំ ទុស្សភ្នំ អភាសិ ៩ខ្ញុំតព្រភ ပကၡာက ကောင်း ဗိုင်္ခာ ຊຮ້າເຄາ ລ ຕາເກສິສັ អកមា ជំនសន្តិកោ ។ ਸ਼ ਸ਼ਿਲ ਪ੍ਰਿਣ ਜ਼ੁੱ សមក្ត អនាថ្មេខ ខ စးခဲ့စ လူယ္ရန္ စ មដ័រូម តេន វត្តិតាំ បដិរូបកោធ សមក្ត រ) កោ ខត្តិបតេតត វាយោត ខេនិ មានសំលេ

6.00

6 x m

ចម្បេយ្យក្នុន្ទក: ៖ទ្ទានជាថា

ទ ទាននៃចម្ងេយក្រុនក:ទោះ គឺ (១៤៣) កាល (ពះមាន (ពះភាគគង់នៅក្នុងនគរ ខេម្យ) (មាន ភិត្តឈ្មោះកសប្រគោត្តជាចៅអាវាស) នៅក្នុង[អុកឈ្មោះ វាសត: បានធ្វើសេចក្តី ខ្វល់ទ្វា បេដល់ ពួកកិត្តជាអាគន្លក លុះ ដឹនថាពុកភិត្តដាអាគន្លកស្គាល់ច្បាស់ក្នុងគោចវដែលភិត្ថុគប្បី ជ្រាថ្មាហើយ ក៏លែងធ្វើសេចក្តីទួលទ្វាយក្នុងកាលនោះ ភិត្ត ឈោះកសប្រគោត្តនោះ ពួកភិត្តជាអាគន្លកលើកវត្តថាមិនធ្វើ (សេចក្តីខ្វល់ទ្វាយដល់យើង) ហើយបានទៅកាន់សំណាក់ ពេះជំន $\begin{bmatrix} a & y \\ y & (ពួកភិត្តក្នុងនគរបម្បា) ឆ្នើកម្មជាពួកទាំង$ ยิ่ន บิหชะ มาเมาย์ สมี เห็กษุ โตยเ โต โมลา ไลย์ ร บิหช ដោយធម៌ផង ធ្វើកម្មជាពួក តែប្រកបដោយធម៌ផង ធ្វើ កម្មជាញូកទាំងប្រកបដោយធម៌បូមផង គ្វើកម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែ ប្រកបដោយធម៌ឲ្យមផង ភិក្ខុមួយរូបលើកវត្តភិក្ខុមួយរូប ផង ភិត្តមួយរូបលើកវត្តភិត្តព័ររូបផង លើកវត្តភិត្ត (ច័នរូបផង

វិនយចំគឺពេ មហាវគ្គោ

សផ្នំ នុក្ខិបតេកាតោ នុមចំ សន្តហុលាចំ សង្កោះ សង្ក័ម ទុក្ខិមិ ។ សព្វញ្ញ បវហា សត្វា អជម្មុណ្តិ៍ បដិក្តាំចំ ។ ၮၟႜႜႜၐၟ႞ၓၨၟႍ ယံ ႜႜႜႜႜႜၛၨ សទ្យខ្នំ អនុស្សានំ រុំ ចាំនាណ្ឌ និង လဗျင္ရွိ ၅ န္ရွိယာ ေယ် នុកយេធ វិមត្តញុ អញ្ញន្រ ជម្មមេវ ច វិនយំ សត្ថ បដំកាំដំ តាប្បំ អដ្ឋានរូបតាំ អឌម្មាំក្តសមក្ត មគិរុវថេន យេ នុវេ សម្តេះនៅ ខ សាមភ្លឺ អនុញាស៍ ន៩រងតោ ។

វិនយបិងក មហាវត្ត

លើកវត្តសង្ឃផង កិត្តពីអូច កិត្តប្រើនរុថ សង្ឃ លើកវត្ត សង្ឃផង ។ ត្រះសត្វតាតុទ្ធដ៏ច្រសើរទ្រន់ជាថ (ក្រើងនោះ) លើយ ទ្រន់ហាមថាជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ។ (ធព្វគ្គិយ-ភិត្ត) ធ្វើកម្មវិបត្តិលកញត្តិ តែដល់ព្រម ដោយអនុស្សាវនាផង ធ្វើកម្មវិបត្តិបាកអនុស្សាវនាតែដល់ព្រមដោយញត្តិផង ធ្វើកម្ម វិបត្តិចាកញត្តន៏ងអនុសព្រវនាទាំងពីរផង ធ្វើកម្មវៀរចាកធម៌ ផង ធ្វើកម្មវៀវចាកវិន័យផង ធ្វើកម្មវៀវចាកសាសនះនៃព្រះ សា ស្ត្នផង ធ្លើកម្មដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលថាជាកម្ម កំរើក មានប្រម័នគរូដល់ហេតុផង កម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង កម្មជាពុកផង កម្មព្រមព្រៀងគ្នាផង កម្មពីវទៀតគឺ (កម្ម ជាត្លុក) ទាំងប្រកបដោយធម៌ប្អូមផង (កម្មព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយជម៌បូមផង) ម្យ៉ាងទៀតព្រះតថាគតទ្រង់អនុ-ញាតកម្មដែល ត្រមព្រៀងគ្នា ទាំងប្រកបដោយធម៌ប៉ឺណោះ ។

ខេត្តវត្តោ ខេត្តវត្តោ នេសាក្តោ ខ វីសនិ អតិបតាវឹសតិវត្តោ សរណ្យ ខណ្ឌំនោ តដា ។ ឋបេត្វា នុបសម្បនំ យញ្ច កម្ម មហរណំ អញ្ចជតាឡេជ សមា ေဆိုးမိသာ အဦးယာ ရ ឌុវេ ការឬ ឋមេត្វាន មដ្ឋនេសុបសម្បនំ អព្កានំ បញ្ចាំភ្លុំ តោ សព្វតារម្មសុ តាម្មំតោ ។ អញ្ញានេះ ឋមេត្វាន យ ភិត្ត នេសាភ្តំតា ។ សព្វភាញភាព សង្កេ៍ព្ ဂီးလာ လ ၇ နာ့ က မွီး ကေ ၂ តំត្តូនំ សំត្តូមាល ខ

ចឡេយត្រូនកេ ឧទ្មានពាថា

لن هر مح

ចម្បើពព្រឹត្តិម័យ ខេត្តទាមា

ร้คือ รี่งงลิเคือ ผลิแหร่งงลิเคือ ๆ งงร์เบลุเค គូរដល់កម្ម (ទាំងត្បូង) វៀរលែងតែ (កម្ម ញ យាង) គំ ទបសម្បទាតម្ ១ បក់ណោតម ទ អញ្គានតម្ ១ សង្ឃ បញ្ចវគ្គគួរដល់កម្មកងកម្មទាំងព្លួង វៀវលែងតែកម្មចារយ៉ឺង តំទុបសម្បទាកមក្នុមជាមួយទេស o អញ្ចនកម្ម o ៗ ភិត្តសង្ឃទសវគ្គ (ធ្វើកម្មទាំងអស់ចាន) វៀវលែងតែអញ្ហាន. កម្មមួយចេញ ។ សង្ឃ័រសតិវគ្គ គរដល់កម្មកងកម្មទាំងពុង ឈ្មោះថា ធ្វើកម្មជាន ដែបកម ។ ភិត្តនីភ្លី សិត្តមានាត្ត

សាមណេរោ សាមណេរិតា បច្ចុក្ខាតខ្លុំមវត្ថុ ទុ ភ្នំ គ្មាប ភ្នំ ឧ ស្ពុ ខេ អប្បដ៌តាម្មនិដ្ឋិយា មណ្ឌតមេយស្រំវាសត តំត្ត័យ តំរុទ្មា ឧកតំ မာနှ ဗိနှ ဗ ဃာနက် អហេ ភិត្តូនីន្ទុសី ភេនតាំ លោញំតុខ្យានតាំ ၈၂က္ဖုံငံ ဆဆလံံဘဲလံံ នានាស៊ីមាយ ឥន្ទំយា យស្យូ សផ្តែ) តារ តេម្ម័ មេរាត់ តេ ខត្សីសត៌ សត្តុទ្វេជ បដិត្តិតា ន ហេតេ កណទ្ធាតា မော်ဘဲ ဆိ က ဗ ရုရွော ແມສາຂ ຈະແປນ

វិនយបិនិតេ មហាវក្តោ

វិនយបិដក មហាវត្ត

សាមណេវត្តិ សាមណេវ័ត្ត តិត្តដែលពោលលាសិត្តាត្ត័ កិត្តដែលត្រវៃអន្តិមវត្ថុត្តី កិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះ មិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនលះ បង់ទិដ្ទិចេញត្តំ មនុស្ស ខ្ទើយត្តំ មនុស្សដែលលួចសំវាសត្ត័ ភិត្តដែលចូលទៅកាន់លទ្ធិតិយក្ដី សត្វតិថ្ងោនភ្លឺ មុគលដែល ធ្វើមាតុឃាតក្ដី បិតុឃាតក្ដី អវហន្តឃាតក្ដី បុគ្គលដែល (ស្ថភិត្តនីត្ត បុគ្គលដែលធ្វើសង្ឃភេទត្តី បុគ្គលដែលធ្វើលោ-ហិតុប្បាទក្តី «កតោព្យញ្ជនកក្តី កិត្តមានសំវាសផ្សេងៗ គ្នា ត្ត៍ កិត្តនៅក្នុងសមាផេត្រ ៗ គាត្តី (កិត្តឋិតនៅលើអាកាស) ដោយឫទ្ធិក្តី (បណ្តាបុគ្គលទាំងនេះ) បើជំនុំសង្ឃធ្វើកម្មដល បុគ្គលឯណាន៍មួយ ឯបុគ្គលទាំង ៤៤ ព្លូកនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធ (ទ្ធន់ ហាមថា បុន្ទលទាំង៍អម្យាលនេះជាគណបូរក:មិនជានឲ្យើយ ទ្យ៉ានទៀត សង្ឃមានចារិវាសិកភិត្តជាគំល់ ៤ឲ្យបរិវាស

មូលមានត្តមព្តេយ្យ អកាម្ម័ ឧ ខ ការណ៍ *មូលអាមាមា*ឧន្តំ អញ្ញាណចោរទេវ ខ មតាឡូតារៈតា ខញ្ សទ្ធនេះ ខេត្តាសំតា ។ ភិត្តានី សិត្តមានា ខ សាមណេរោ សាមណោំគា ၓၒၟႜၟႜႜ႞ႜႝၙၓၛၒႄႍႜႍႜ႞ ទំនុវេនឧនស្មនេ អព្យដំតាម្មនំដ្តំយា ខ ឃ្លា គេ ៩ យ្យ សំ វា ស គាំ ត៌ត្តំយត់វត្ថានកត မာနာ ဗိနာ ဗ ဗာနာက် អរហំ ភិត្តាន័ន្ទសី រភនភាំ លោហ៍តុប្បានកាំ ទុកតោ ពុទ្រា្ត ឧញ្ទេវ

ចឡេយ្យក្ខន្ធកេ ខ្មោនតាមា

ចម្បេយត្រូត្តក: នទួនគាប់ា

ឲ្យមូលាយបដិតស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអត្តាន (កម្មរបស់ សង្ឃនោះ) មិនឈ្មោះថាកម្មផង សង្ឃមិន(ត្តវំធ្វើផង ម្យ៉ាន ទៀត សង្ឃមានកិត្តដែលគូរដល់មូលាយបដិកសន្រៈជា គំរប់៤ក្តី មានភិត្តដែលគូរដល់មានត្តជាគំរប់៤ ក្តី មានភិត្ត្ ដែលប្រព្រឹត្តមានត្តជាគំរប់៤ ក្តី មានកិត្តដែលគូរដល់អញន ជាគំរប់៤ ភ្លឺ ភិក្ខុទាំង៥ ពួកនេះ ព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រំ ន៍ប្រកាសថា បិនមែនជាអកធ្វើកមូទើយ ។ ភិត្តនីត្តំ សិត្តមានាត្ត សាម-ណេរត្ត សាមណេរីត្ត កិត្តដែលពោលលាសិត្តាត្តី កិត្តដែល ត្រូវអនិមវត្ថក ភិត្ថតត្ថក ភិត្ថមានចិត្តរវើរវាយក្ដី ភិត្ដមានវេទ-នាគ្របសង្កត់ក្ដុំ កិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអា-បត្តំក្តុំ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិក្តុំ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចេញក្តី ខ្ទើយក្តី បុគ្គលដែលលួចសំវាសក្តី កិត្តដែលចូលទៅ តានលទ្ធិតិយក្តី សត្វតិវិចានក្តី បុគលជាមាតុឃាតកក្តី បិត្ត-ឃាតកក្តំ អរហន្តឃាតកក្តុំ មុគ្គលដែល ទ្រុសក្តិភូនីក្តុំ ដែល ឆ្លើសង្ឃភេទត្តី ធ្វើលោហិតុប្បាទត្តី ទុកតោព្យញ្ជូនកត្តី

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

នានាស់វាសតំទំខ ສາສະຍົຍາເຮ ທີ່ສະສາ លុសាមុំ លេស្ស៍ យូង ខ សត្ថាំសានមេតេស ខដំតោសំ ន រូមានំ ។ ភំត្តាស្បូ បកទត្តាស្ប ្ទូលនិ ខដំគោសនា လုဒ္ဒလ္၊ ဒုဥ္ခံလာဂ်ိဳးနာ ຫາເດກ ທີ່ ຜູລໍ້ ເກົາເຈົ້າ စက္စားေဆး ဗေထုနိာင်္ပမား បត្តណ្តែ តិវិទ្យានតោ មានរទំនុមហេន្តោ ន្ទសាភា សន័្យភេឌភោ លោហ៍តុខ្សានគោ ខេវ នុកនោតត្រា្លនោ ខ យោ រ) តានសត្ថាមនេសំ ដុំសារលោំ ធ យុដ្ឋន៍ ។

6*10

វិនយបិដក មហាវត្ថ

ភិត្តដែលមានសំពសផ្សេង ១ គ្នាត្តី គិត្តដែលថិត នៅកងសំមា ក្ ^{ផ្សេង} ទ គ្នាត្តី តិត្តដែលឋិត នៅ លើអា កាសក្តី (សង្ឃធ្វើ) កម្មដល់បុគ្គលណា បុគ្គលនោះក្តុំ ឯការហាមឃាត់ (ក្នុង កណ្តាលដំនុំសង្ឃ) របស់បុគ្គលទាំង ៤៧ ពុកនេះមិនទៀង **ទ្យើយ ។** (ការហាមឃាត់ក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ) របស់ ភិត្តជាបកតត្ត ទើបទ្យើង ភិត្តបរិសុទ្ធ (មើសង្ឃបណ្តេញ ចេញ) ឈ្មោះថា បណ្ដេញចេញដោយអាក្រក់ ឯភិក្ខុ ល្វន៍ (បើសង្ឃបណ្ដេញចេញ) ឈ្មោះថា បណ្ដេញ ចេញដោយល្អ មនុស្សរទួយក្ដី ថុគ្គលលួចសំវាសក្ដី ភិត្ ចូលនៅកាន់លទ្ធិតរិយក្តី តិវិចានក្តី បុគ្គលដាមាតុឃាតក: ក្តី បិតុឃាតក: ក្តី អហេនឃាតក: ក្តី ភិក្ខនិឲ្យក: ក្តី សង្ឃ-កេទក: ភ្នំ លោហិតុប្បាទក: ភ្នំ ទកតោព្យញ្ញនក: ភ្នំ ឯបគ្គល ទាំង ១ឲ្ញកនេះ មិនគូរដល់ ខុសារណាកម្ម ឲ្យ័យ ។

ហត្ថទានា តនុត្តយំ កណ្ដាណ តនុត្ដ ឃំ អន្ត័លំអន្យតាណ្ដាំ င္က စိုးရသူ ေပာ့ မူးလ កណ្ដុំលក្ខណៈតាសា ខ លំទំនំតោ ខ សំមន័ ទាមមរិស គាណោ ខ ကုု က်ာ စက္ကေ တ၊ ေစ ေ **វ**វិយា ម ៩ នុ ព្វ ហោ မးန္မာ မွႈးရာ ေရာစ်၊ ဂ អនុមុនន្តពារំហ ອຸສຸຄາລັກເອກ ຮ អនុទ្ធភពដំរោ ខ ខ្លត់សេនេះ អនុនភា ടേപ്പ പോഡ് നേര് សម្តន្លេ បកាសំតំ ។

ចម្បេយក្រុន្តពេ ឧទ្ចា៩ជាថា

الي ورا جدا

ចម្បេយត្រូត្តក: នទ្ទានតាថា

មនុស្សកំបុតដៃក្តី កំបុតដើងក្តី កំបុតដៃនឹងដើងទាំងពីរក្តី កំបុតត្របៀកក្តី កំបុតប្រមុះក្តី កំបុតត្របៀកនឹងប្រមុះ ពំងតរក្តី កំបុត មាមដៃក្តី កំបុតមេដៃ មេជើងក្តី មនុស្ស . ជាចសរសៃធំក្តី មនុស្សមានម្រាមដៃវែព្រៃកក្តី មនុស្សគមក្តី មនុស្សតៀត្តី មនុស្សពកក ឬពក ត្រង់អវយវៈ ណាមួយក្តី មនុស្សដែលគេបៀតបៀន ឲ្យមានស្វាកស្នាមក្តី មនុស្ស មានស្នាមដែលគេវាយដោយពោតក្តំ មនុស្សដែលគេកត ឈ្មោះព្យុវទោសទុកក្ដី មនុស្សដែលមានដើងហើមស្នក់ក្ដី មនុស្សដែលមានកោគអាក្រក់ក្តី មនុស្ស(ស្តេបរិសទ្យ គឺ មនុស្សមានប្រអាក្រក់ទុសគេក្តី មនុស្សដែលទើបតែនឹងទ្វាក់ ក្ដី មនុស្សក្លែងក្នុងត្រង់អវយវៈណាមួយក្ដី មនុស្ស ខ្លុកក្ដី មនុស្សដែលស្ងាប់មួយចំហៀនខ្លួនក្តី មនុស្សខ្វិនក្តី មនុស្ស ចាស់ គ្រាំ គ្រាត្តី មនុស្សដែលទ្វាក់ពិតំណើតក្តី មនុស្ស គត្តិ ថ្លង់ត្តិ មនុស្សភាក់ផង គផងត្តិ មនុស្សភាក់ផង ថ្លង់ ផងត្ត៍ មនុស្សគធង ថ្ងង់ផងត្តំ មនុស្សពាំងទាក់ពាំងគតាំង ថ្មន៍ក្តី មនុស្ស ពំង៍ ៣៤ ពួកគត់នេះ ព្រះសមុទ្ធជាម្ចាស់ ម្រង់ ប្រកាសថា មនុស្ស <mark>ទាំងនោះគ</mark>រូវដល់ ខុសារណា កម្ម y

balad

နေးရွက္ ဗင်ိးကားက္တာ ធំស្សដ្លេតា ធ វិជ្ជតំ តស្ប ឧក្ខេបនា តាម្នា សត្ត ហោន្តំ អនម្មុំកា អាមខ្នំ អនុវត្តន្តំ សត្ត តេខំ អនម្មំកា អាបខ្នំ អនុវត្តតំ សត្ត តាម្នា សុខម្មំតា សម្មទា បដិបុន្នា ខ ខដំញាយ ខ ការកា សតំអម្វុណ្ណពាបំកា តដួននិយសេន ខ ខញ្ជជំ័យខដំណារា ធុត្តោមមរិវាស ខ មូលមានត្តូអត្ថានា តថេវ នុបសទ្យនា អញ់ ការយ្យ អញ្ញស្ម

វិនយបិដកេ មហាវិគ្គោ

ளல்

វិនយចិដក មហាវគ្គ

អាបត្តិដែលត្រវយើញ អាបត្តិដែលត្រវស់ដែងទំងំទំដ្ដិអាក្រិក ដែលត្រវលះបន់ មិនមានដល់ (ភិត្តណា) ការលើកវត្ត ដល់ភិត្តនោះ ចាត់ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាំង ភិត្តពាំង ទ្បាយ ចោ ទភិត្តដែល ត្រូវអាបត្តិ សូម្បីកម្មរបស់ភិត្ត ទាំងនោះ ក៏ចាត់ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង កិត្ត ពំនឲ្យយលាទកិត្តដែលត្រវអាបត្តិ (សូម្បី) កម្មរបស់ ភិត្ត ពំង៍នោះ ក៏មាត់ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ល្អមាន ៧ យាំង ការកស្ស៍ធ្វើកម្មដែលត្រៃត្រៃត្ន័ងទីចំពោះមុទក្តី ធ្វើដោយការ សាកសួរត៍ ធ្វើដោយសេចត្តីឲ្យភ្នំ ឲ្យសតិនៃយត្តី អមូឡូ-វិន័យក្តី :ធ្វីតស្យុលុបិយសិកាកម្មក្តី តដ្ឋនីយកម្មក្តី និយស្យ- $\pi \Theta \tilde{r}$ ឲ្យបរិវាសក្ដី ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈភ្លឺ មានត្តភ្លឺ អញនក្ដី «ប. សម្យភក្តី ហើយសង្ឃត្រឲ្យបំធ្វើកម្មដទៃដល់បុគ្គលដទៃវិញ

សោន្យសេតេ អនម្មិតា តន្នំ កាបយ្យ តន្តស្ប សាន្យសេតេ សុខម្មំិតា ၓၚာ၊႒၊ၓၒၖ၂ ႜႜႜႋႜၮ**ၮ** សាន្យសេរន អនម្មិតា ေၚ ေၾဖ့လာ ကေဆာ ဆေပျ នេទំ សោន្យស នម្មិតា ។ រតេតមូលតំ ខត្តាំ អជម្មត្តិ ជិនោ (ពុរិ អការសំ តដ្ឋធំយំ កម្មំ សាស្ពា ភណ្ឌនតារតោ មនាតិច រូដមត្ អញ់ អាក់ស កខ្ញុំ សោ តត្តានរម្មន សមត្តា តស្ស តថ្លន៍យ៍ ការុំ ដយ់ខ្ញុំ រដ្ឋខេត្តទ តស្បូ តដ្ចជំយំ ការុំ

ចម្បេយ្យក្នុន្តកេ «ទួនភាថា

ញ េ ត្

ជម្យេយត្រូនកះ ឧទ្មានតាថា

កម្មទាំងត្រខានេះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ សង្ឃឆ្កើកម្ម នោះ ។ ដល់ភិត្តដែលគូរដល់កម្មនោះ ។ កម្មទាំង ๑៦ នេះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ល្អ សង្ឃលើកទ្បើងនូវកម្មដទៃចំ-ពោះកិត្តដែលគូរដល់កម្មដទៃវិញ កម្មទាំង ១៦ នេះឈ្មោះ ឋាមិនប្រកបដោយធម៌ កម្មមានមូលពីរ ៗ ដែលសង្ឃជាន ធ្វើដល់ភិត្តនោះ កម្មទាំង១៦នោះកំឈ្មោះថាកម្មប្រកបដោយ ធម៌ដែ៖ ។ សូម្បីខក្កដែលមានមូលមួយ ។ ព្រះជិនស្រី ខ្រង់ត្រាស់ថា មិនប្រកបដោយធម៌ សង្ឃ (គិតគ្នាថា) ភិត្ខនេះជាអ្នកធ្វើការបង្គហេតុ ហើយមានធ្វើតដ្ឋន័យកម្ (ដល់ភិត្តនោះ) តែធ្វើកម្មជាពុកទាំងមិនប្រកបដោយធម៌ ភិត្តនោះក៏ចេញទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិត្តទាំងទ្យា យដែល នៅក្នុងអាវាសនោះក៏ព្រមព្រៀងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធម៌ ធ្វើតដ្តន័យកម្មដល់ភិត្ថនោះ ទៀត (ភិត្ខនោះ) ក៏ចេញ ទៅកាន់អាវាសដទៃ ភិក្ខុទាំងទុក្រយដែលនៅក្នុងអាវាសដទៃ (នោះ)ជាពុក្ក តែប្រកបដោយធម៌ធ្វើតផ្លូន័យកម្មដល់កិត្តនោះ

វិនយបិឝិកោ មហាវត្ថោ

មដំរូមគោន វត្តាមិ សមត្តាចំ តថា ការុំ អជម្នេជ សមត្តា **ច** ສເອີຮ ເຊເລາ ຣ ខដំរូខ គេ វត្តា ខ សមត្ថា ច ៩ មេ ចនា រកេត មូលតំ តត្វា ငက္ကံ ၈၊န္ ⁷ငက္ရွိ၊ ကာ ၅ ពាលាត្យត្តស្បូ ជ័យស្បំ បញ្ជាជ តុលន្ធសតំ ខដ៌សារណ៍យំ តាម្មុំ តារេ អញ្ញេសតាស្ស ខ អនស្សនាបដ៍ក្លាឡេ យោ ច និដ្ដី ន និស្សដ្ឋេ នេស នក្តេបនំ តាម្នំ សត្ថាហែន កាស់តំ នុមវិនយកាម្មានំ

វិនយបិដា មហាវគ្គ

ទៀត ឯភិត្តទាំងឲ្យាយនោះជាពុកទាំងប្រកបដោយធម៌ប្អូម ក៌មាន ព្រមព្រៀងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូមក៍មាន បានធ្វើ តដ្ថន័យកម្ម (ដល់ភិត្តនោះ)ដូចគ្នា បទទាំងឲ្យាយនេះគឺ កម្ម ពែម ពឿងគ្នា តែមិនប្រកបដោយធមិត្តី កម្មជាត្កក តែប្រកប ដោយធម៌ក្ដី កម្មជាពុកពំងប្រកបដោយធម៌បូមក្ដី កម្មព្រម *ព្រឿ*ងគ្នា តែប្រកបដោយធម៌ប្អូមក្តី (បទទាំងអម្យាលនេះ) អ្នកមាន (ជាដាគហ្វី គ្វើឲ្យមានមូលមួយ ៗ ហើយ ចងឲ្យដា ចក្ក ។ សង្ឃធ្វើនិយសក្រម្ម ដល់ភិត្ថល្ងន់ក្តី មិនធ្វាសក្តី សង្ឃធ្លើបញ្ជន័យកម្ម ដល់កិត្តដែល ទ្រុស្ត ត្រុសក្តី សង្ឃ ធ្វើបដិសារណ៍យកម្ម ដល់ភិត្តដែលដេរគ្រូហស្តក្តី ភិត្ត ណា ยิรเพ็ញผาบลิลี ยิรงใส่ฉิผาบลิลี ยิรงะบล์งิสั មាត្រក់ចេញក្ដី ព្រះបរមគ្រជាសត្ថវាហៈឲ្រង់សំដែងខ្លូវ ទក្ខេមន័យកម្មដល់ភិត្តទាំងនោះ អ្នកមាន (ពាជា ភម្យីនាំ ទៅ

បញ្ចោ តដ្ឋនិយំ នយេ នេសំយេវ អនុលោម៌ សម្នារត្តតំ ហេចតំ បស្បន្ដ៍ តេស តាម្នាន់ មេរដ្ឋា កាម្មឧយេន ទ តស្ទឺ តស្ទឺ ហ៍ នេះម្មេសុ តត្រៃដ្ឋោ ១ វិវាឧត៌ អតានំ ខ្ញុំត្តដញ្ចេរ បុន ភាគពភាត្តំ ខ ကေးမွ စလ္မန္ခ်သာ တစ် តេ ភិក្ខុ ជម្មក់ធំនោ နိဗန္ဂရာစီးနေ စီ လျာ အမ္ခတ္မႈန္ရ ဖတာမုင္ငံ **ខដំប្ប**ស្បន្ទំទត្តា សំ សល្វកត្តោវ ជុំសនន្តិ⁽⁰⁾ ។

ចម្បើយ្យក្នុន្តពេ នភ្លានជាបា

ចម្បើយ្យក្ខភ្នក: ឧទ្ចានតាថា

គឺថាគប្យីធ្វើតដួនយកម្មដល់ភិត្តទាំងទ្បាយដែលគរូដល់វិនយ-កម្ម ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើកម្មហើយ ក៏ប្រពែត្តដោយប្រពៃ ចំពោះវត្តដ៏សមគរដល់កម្មទាំងអម្បាលនោះ ហើយមកសូម ការម្យេបកម្មទាំងនោះ (នឹងសង្ឃ) តាមន័យនៃកម្មព្វដ៏ខាង ក្រោយ សង្ឃដែលឋិតនៅ ក្នុងទីនោះជដែកគ្នា ក្នុងកម្ម នោះ ។ ក្តី ពុំនោះ សោត ភិត្ត ពំងឲ្យយណានិយាយថា កម្ម ឈ្មោះថា សង្ឃមិនជានធ្វើហើយ កម្មឈ្មោះថាសង្ឃធ្វើគា-ក្រក់ហើយ កម្មសង្ឃត្រវធ្វើទៀតក្តី កិត្តទាំងនោះឈ្មោះថា ធម្មវៅទី ក្នុងការទោបនូវកម្ម (នោះ) ព្រះសម្ពុទ្ធជាអ្នក (ពុាជ ដំប្រសើរ ទ្រង់ឃើញកិត្ត ពំងឡា យដែលមានវិបត្ត បៀត បៀន ហើយជាភិត្តគូរដល់កម្ម ទើបទ្រង់សំដែងនូវវិធីទ្រោប់កម្មដូច ជាពេទ្យមើលហ្វេស (ច្នាប់នូវទុស៥ដូច្នេះឯង ។

ពោសម្ពិត្តត្តភំ

(១៤៤) គេន សមយេន ពុន្ធោ ភភវា គោសទ្ធំយំ ້າຍາເຂົ້າເພາ ເຈັດກາເຮົາ ເຮັດ ເຈົ້າ ບໍລິ ລາຍເພດ អញនារា ភិត្ត អាមន្តិ៍ អាចណ្ឌ ហោន៍ ។ សោ តស្បា မာစန္ရွိလာ မာစန္ရွိနိုင္ရွိ ၊ ပောနံ မႈက္ကေ နံက္မွာ អាចត្តិយា អនាបត្តិឧដ្ដិនោ ហោន្តិ ។ សោ អចពេន សមយេធ តស្បា អាចត្តិយា អនាចត្តិធំដ្តី ហោត៍ អញ្ញោ ភិត្ត្ តស្បា អាមត្តិយា អាមត្តិនិដ្ឋិនោ មោរន្តំ ។ អ៩-ទោ តេ ភិក្ខុ តំ ភិក្ខុំ ឯតឧភេទុំ អាមត្តី ភ្នំ អាវុសោ မာဗည္မော ဗလ္မႈလဲကို မာဗန္ဂ်ီန္ဂ်ီ ၅ အန္ဂ်ီ ၊ ေမာ႔လာ អាបត្តិ យមហំ បស្សេយន្ត្រំ ។ អ៩ទោ តេ ភិក្ខា សាមក្តី លក់ត្វា តំ កំក្តុំ អាចត្ថិយា អនស្បាន ឧក្ខំ. ខឹសុ ។ សោ ច ភិត្ត្ ពហុស្បុតោ ហោត៌ អាកតាកទោ စမ္ခဆႏၵာ ဂ်ိဳအယင္ဆးက မာဆီကာင္းက ဗင္လ္ဘားေနာ မျက္ဆု မေ-သာ လင္မီ အခုိင္ငံေတာ့ မုန္းစာ အနားစာ ရန္ကေစာ សោ ភិត្ត សន្ត៌ដ្ដ សម្ពន្ធ ភិត្ត ១១សន្តមិត្វា

ពោសម្ព័ត្តឥ្លូត:

(อุ८८) พรับเอาะวล (อะกุดุต่ายห่อาร(อากาล(ดรัลร์ នៅក្នុងឃោសភាពម ទៀបក្រុងកោសថ្លី ។ វេលានោះឯង មានកិត្តមួយ រូបត្រវអាបត្តិ ។ កិត្តនោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថា ជាអាបត្តិមែន ពួក កិត្តដទៃយល់ ឃើញអាបត្តិនោះថា មិនមែនជាអាបត្តិ ទៅវិញ ។ លុះកាល ជាខាងក្រោយមក កិត្តនោះត្រឲ្យប់យល់ឃើញអាបត្តនោះថា ចិនមែនជា អាបត្តិទៅវិញ ពួកកិត្តដទៃត្រឲ្យប់យល់ឃើញអាបត្តិនោះថា ជាអាបត្តិ *ទៅវិញ ។ (*គានោះ កិត្តពំងនោះបាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិត្តនោះថា នៃអាវ៉ុសោ លោកត្រូវអាបត្តិហើយ តើលោកបានឃើញអាបត្តិទុះបុទេ ។ កិត្តនោះតបទៅវិញថា នៃអាវ៉ុសោ អាបត្តិដែល ខ្ញុំត្រវៃឃើញនោះគ្មាន េ ។ វេលានោះ កិត្តតំននោះបានសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នាហើយ ក៏លើកវត្តកិត្ត នោះ (ពោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ឯភិត្តនោះសោត ក៏ជាពហុស្ត្រ (ជាអ្នកចេះ តិកា ជាបណ្ឌិត ធ្វៀវឆ្ងាស មានប្រាជា មានសេចក្តីអៀន ភ្លាស មានសេចក្តី វអែង នឹងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងសិក្ខា ។ លំដាប់នោះ កិត្តនោះកំបាន ចូលទៅកេញកត្តិតដែលដាមិត្ត(គាន់តែមានឃើញគ្នា នឹងជាមិត្តដ៏មាំមុន

ពោសម្ព័ត្ធនូកេ អាចត្តំទិដ្ឋិ

រ)នឧកេខ អនាចត្តិ រ)សា អាវ៉ុសោ នេសា អាចត្តិ နောဗၤဋ္ဌာန္ နန္နီ နာဗၤဋ္ဌာ နန္ဒုံကိုးရာမွာ နန္နီ ရက္စိုးရာ អជម្ម៌តោនម្លំ កាម្មេន ឧក្ខាំត្នោ កាប្បេន អដ្ឋានារយោន ញោ៩ មេ អាយស្មន្តោ នម្មតោ វិនយតោ ខត្តាតំ ។ អលភ៌ ទោ សោ ភិត្តុ សភ្លំដ្ទេ សម្ភត្តេ ភិត្តុ បត្តេ ។ ជាឧបនានំ ខ សន្តិ្តដ្ឋានំ សម្ភត្តានំ ភិត្តិនំ សន្តិកោ နှင်္ခ ဓားတည် မဆဗန္ဒိ စညာ မာဂုံလာ နေသာ မာဗန္ဒိ អនាបណ្ឌេម្ភ៍ ឧទ្ទ័ អាបណ្ឌ អនុក្តាំតោទ័ ឧទ្ទ័ ឧត្តិ ត អជម្មិតោនអ្នំ កាម្មេន ខត្តិត្តោ កាប្បេន អដ្ឋានារហេន មោរខ្លួម អាយស្មន្តោ ឧម្មនោ វិនយនោ ខក្តាតិ ។ អលភ៌ ទោ សោ ភិត្តុ ជាឧថនេច សត្ថិនៅ សមនេ ភិក្ខ្ ខក្ខេ ។ អ៥ទោ នេ ទុក្ខិត្តាលុវត្ថុកា ភិក្ខ្ យេធ ឧត្តេចកា ភិត្ត តេដុបសង្ថ៍ទីសុ ឧបសង្គ័ទ៌គ្នា

កោសម្តិត្តត្វា: ការយល់ឃើញអាបត្តិថាជាអាបត្តិមែន

ហើយនិយាយពាក្យនេះថា នៃអាវ៉ុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជា អាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិត្តដែលមិន ត្រីវអាបត្តិ ជាភិត្តឥត ត្រីវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្ញុំជា ភិត្តដែលសង្ឃមិនគរលើកវត្ត ជាភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តមិនបានទេ សង្ឃ បានលើកវត្ត ខ្យុំដោយកម្មមិន ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក ជាកម្មមិនគួរ ដល់ហេតុ បតិ(តូលោកដ៏មានអាយុទាំងឲ្យាយ សូមលោកទាំងឲ្យយមក ជាបក្ខពួករបស់ខ្ញុំតាមធម៌តាមវិន័យ ។ ភិក្ខុនោះកំបានភិក្ខុដែលជាមិត្ត $\left(\hat{n}sis \hat{n}s \hat{n}s$ មនតែ ប៉ុណ្ណោះ កិត្តនោះកំបញ្ជូនបមើទៅក្នុងសំណាក់ពួកភិត្តដែលជាមិត្ត គ្រាន តែបានឃើញគ្នា នឹងមិត្តដ៏មាំមុនដែលនៅក្នុងជនបទថា នៃអាវ៉ាសា នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិត្តដែលមិន ត្រវអាបត្តិ ជា ភិត្តឥត តែវអាបត្ត (អ្វីទេ) ខ្ញុំជាភិត្តដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិត្តដែល សង្ឃលើកវត្តមិនចានទេ សង្ឃចានលើកវត្តខ្ញុំដោយកម្មមិន ប្រកបដោយ ធម៌ ជាកម្មកំរើក ជាកម្មមិនគូរូដល់ហេតុឲ្យើយ សូមអស់លោកដ៏មានអា-យុមកជាបក្ខពួកន៍ងទូតាមធម៌តាមវិន័យ ។ កិត្តនោះកំចានកិត្តដែលជា មិត្តគ្រាន់តែបានឃើញគ្នា នឹងមិត្តដ៏មាំមួនដែលនៅក្នុងជនបទមកជាបក្ខ ពួកទ្យេង ៗ គ្រានោះ ពួកកិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តតាមកិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ ចានចូលទៅវកញ្ចកកិត្តអ្នកលើកវត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយកំចាននិយាយ

ಗಂಕ

ទុត្តេចតោ គិត្ត រានឧភេខុំ អនាបត្តិ រាសា អាវុសោ ၊ သေက အဗန္ဂ်ာ နာအဗအ္ဆေ သါကေ အီနွာ္ သေကေ အီနွာ မာဗးဋ္ဌာ မခုန္ဖားရွာ ပါးမာ အိန္မာ ၊ ဖေမာ အိန္မာ ရွန္ဖားရွာ អជម្មិកោន តាម្មេន ឧត្ត៌ត្តោ តាប្បេន អដ្ឋានារហេ-ဆဲန္ ၈ ၅ ၂၃ နိုင္လံု စက္စာစတာ အိုက္စ္က စက္စိန္မာ မိုးဆိုက ភិត្ត្ វភនវៅខ្មុំ អាមត្តិ វិសា អាវុសោ ខេសា អនាមត្តិ မာဗားဋ္ဌာ ပါးမာ အိဳက္စ္မွာ ၊ ေလာ အိဳက္စ္မွာ အကစ္မ်ိဳးရွာ ပါလာ အိန္နာ ၊ ဒါလာ အိန္နာ မဒုန္နာ ရွော ဆမ္မီးကေဒ ကေးမွ ဒ ទុក្ខិត្តោ អកុប្បេរ ឋានារបោរ មា ទោ តុម្លេ អាយ-ស្មនៅ វានុ ៩ឌ្វិនិយុ ភ្នំ អប់ខ្លែនិង អប់ព្រំព័រ រ <u></u>រអំមិ ទោ នេ ឧត្តិតានុវត្តតា ភិក្ខ្ល ឧត្តេមកេហ៍ ភិត្តូហ៍ រុច្មមានា តថៅ តំ ឧត្វិត្តកំ ភិត្តុំ អនុវត្តិសុ អនុមរិវាភេសុំ ។

វិនយបិដកេ មហាវត្តៅ

វិនយបិដា មហាវត្ត

ពាក្យនេះនឹងពួកកិត្តលើកវត្តថា នៃអាវ៉ុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជា អាបត្តិទេ កិត្តនេះមិនត្រវអាបត្តិ កិត្តនេះឥតត្រវអាបត្តិ (អ្វីទេ) កិត្តនេះ សង្ឃមិនគរូលើកវត្ត កិត្តនេះសង្ឃលើកវត្តមិនឲ្យនទេ សង្ឃលើកវត្តកិត្ត នេះដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក ជាកម្មមិនគូរូដល់ហេតុ ទ្យើយ ។ កាលបើកិត្តទាំងនោះនិយាយយ៉ាង៍នេះហើយ ពួកកិត្តអ្នកលើក វត្តឲុរននិយាយពាក្យនេះនឹងពួកកិត្តអ្នកប្រ(ព័ត្តតាមកិត្តដែលសង្ឃលើកវត្ត វិញថា នៃអាវ៉ុសោ នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះត្រវ អាបត្តិហើយ កិត្តនេះមិនមែនជាមិនត្រវអាបត្តិទេ កិត្តនេះសង្ឃគួរលើកវត្ត **ចាន**ហើយ ភិត្តនេះមិនមែនដាភិត្តដែលសង្ខ៍លើកវត្តមិនឲ្យនទេ ភិត្តនេះ សង្ឃលើកវត្តដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកំរើក ជាកម្មគួរដល់ ហេតុហើយ បតិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឲ្យាយ អស់លោកកុំប្រព្រឹត្ត តាម កុំតាមលោមរោមកិត្តដែលសង្ឃបានលើកវត្តនេះឲ្យីយ។ ឯភ្លូកកិត្ត អ្នក ប្រព័ត្តតាមកិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ កាលបើព្លុកកិត្តអ្នកលើកវត្ត និយាយយ៉ាង៍នេះហើយ ក៏នៅតែប្រព្រឹត្តតាម នៅតែតាមចោមរោមភិក្ខុ ដែលសង្ឃជានលើកវត្តហើយនោះដដែល ៗ

កោសម្អិតខ្លុនកេ អាបត្តិទិដ្ឋិ

(០៤៥) អ៩ទោ អញនារោ ភិត្តា យោធ ភកវា តេះខុបសង្គម៍ ឧបសង្គម៍ត្វា ភកវត្តំ អភិវាខេត្វា សភាមត្តំ និស័និ ។ រាតមន្តំ និសិន្នោ ទោ សោ ភិត្ត ភតវន្តំ **រតនកេច ៩**ជ ភន្តេ អញនេភេ ភិត្ត អចន្តិ៍ អចន្នោ မးစားလံုးလာ အလျှာ မာဗန္ဒိယာ မာဗန္ဒိနိဋ္ဌိ မးစားလံ អញោ ភិត្ត តស្សា អាចត្តំហា អនាចត្តិឧដ្ដិនោ អហេសុំ សោ អមបន សមយេន ទស្ស សមត្តិយា អនាមត្តិនិដ្ដំ မးဟာလံ မးရ္ကာ အိုက္ရွိ အလုဂ္ မာဗန္ရီယာ မာဗန္ရီနိုင္ရွိေအ អ ហេ សុំ អ ៩ លោ តេ ភ ខេ្ត ភិ ភ្លូ តំ ភិ ភ្លុំ ឯ ត ឧ ហ ខុំ អចន្ត៍ ត្វំ អាវុសោ អាចឆ្នោំ បស្សសេនំ អាចឆ្តំតំ នន្តំ ទេ អាវ៉ុសោ អាចន្តំ យមហំ ចស្បេយន្ត្រំ អ៩ទោ តេ ភន្លេ ភិត្ត សមក្តី លភិត្តា នំ ភិត្តិ អាចត្តិយា မင္ကေနာင္ျပဳ အိုင္ရွိတဲ့ အေျင မင္က အိုင္ရွိ စတုလ္စု ေရာက္ က ေျပာက္စု ေျပာက္စာ អាកតាកទោ ឧទ្មុជរោ វិនយជរោ មាន៌កាជរោ បណ្ឌំ-តោ ព្យត្តោ មេជាវី លជ្លី កក្តាចូកោ សិក្តាភាមោ

ମ ୦ ମ

កោសម្លិក្ខន្ធរា: ការយល់ឃើញអាចត្តិថាជាអាចត្តិមែន

(១៤៥) គ្រានោះ មានកិត្តូឲ្យបចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យ នៅក្នុងទីដ៏សមគរូ ។ ភិត្ថនោះលុះអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរូហើយ ក៏ក្រាប បន្តំទុលព្រះដ៏មានព្រះកាគយ["]ងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាជ្រោស ក្នុង ទំនេះមានកិត្តទុវបត្រវអាបត្តិហើយ ភិត្តនោះបានយល់ឃើញអាបត្តិនោះ ថាជាអាបត្តិមែន តែពួកកិត្តដទៃយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាមិនមែនជាអាបត្តិ លុះកាលជាទាងក្រោយ កិត្តនោះត្រឡប់យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាមិនមែន ជាអាបត្តិទៅវិញ ត្លួកកិត្តដទៃត្រឲ្យប[៉]យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិ *ពៅវិញ សូម* ទ្រង់ ច្រះមេត្តា ជ្រោស ក្នុងវេលា នោះឯង កិត្ត ពំងឲ្យ យ នោះនិយាយពាក្យនេះនឹងកិត្តនោះថា នៃអាវុសោ លោកត្រវអាបត្តហើយ តើលោកឃើញអាបត្តិនុះប្ទទេ កិត្តនោះធ្វើយថា នៃអាវុសោ អាបត្តដែល ទំត្រវឃើញនោះគ្មានទេ សូមទ្រង់ទ្រះមេត្តា ប្រោស ត្រានោះ កិត្តទាំង នោះបានសេចក្តីសាមគ្គីគាហើយកំលើកវត្តភិត្តនោះ (ពោះមិនឃើញអាបត្តិ សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា (ចាស ឯភិត្ថនោះសោតក៏ជាពហុស្ត្រស្ងាត់ក្នុងបិដក ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វ៉ៃន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ហើយជាបណ្ឌិត ទ្រៀវគ្នាស មាន ជ្រាដ្យ មានសេចក្តីអៀន**ភ្នុស មានសេចក្តីវែអ**ង៍ មានសេចក្តី វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

မင္က ကေျပာ အက္ဆိုက္ရဲ က်က္ဆိုက္ရဲ က်က္ဆိုက္ရဲ က်က္ဆိုက္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ခဲ့က်က္ ទុបសត្តទិត្វា រានឧភេខ អនាបត្តី រាសា អាវុសោ **េសា អាបត្តំ** អនាបញ្ហេទ្លំ នទ្ញុំ អាបញ្ហោ អនុក្តាំត្តោទ្ញ័ နမ္မ်ဳိ အုန္မ်ဳိးေရာ မႊမ္မ်ဳိးကေနမ္မ်ဳိး ကၤမ္ေၾကိဳးေရာ ကၢေပးျဖ អដ្ឋានារហេន ហោ៥ មេ អាយស្មន្លោ ឧម្មតោ វិនយតោ ខត្តាតំ អលកំ ទោ សោ ភន្លេ កំត្តូ សន្ថិដ្ដ សម្ពន្ល က်ိဳက္မွာ ဗက္ခော အစစ ဆန္နိုင္ရာ အစီ က အီးက နှင်္ခ ဓားစာလံ မဆဗန္ဓိ စမ္ဘာ မာဗုံလာ ၊ လေ မာဗန္ဓိ អនាបន្ទោទ ឧទ័ អាបន្ទោ អង្កតិតោទ័ ឧទ័ ឧត្តិតោ អនម្មរំតោនឆ្លំ តាច្នេន ឧត្តរំតោ កាច្បេន អដ្ឋានាយោន ញេវត្ថុ ទេ អាយស្មន្តោ ជម្មតោ វិនយតោ ខត្តាតំ អ លភិ ទោ សោ កន្តេ ភិត្ត្ ជានមនេមិ សន្តិនេ្ឋ សម្ពាត្ត

നംപ്

វិនយបិដក មហាវត្

សែឡាញ់ក្នុងសិក្ខា សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា (ចាស ត្រានោះ ភិក្ខុនោះចូល *ពោរកពូកកិ*ក្ខដែលជាមិត្តគ្រាន់តែឃើញគ្នា នឹងមិត្តដ៏មាំមួនហើយនិយាយ ពាក្យនេះថា នៃអាវ៉ុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជា តិត្តដែលមិនតែវអាបត្តិ ជាតិត្តឥតតែវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្ញុំជាតិត្តដែលសង្ឃ មិនគូវលើកវត្ត ជាភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តមិនចានទេ សង្ឃចានលើកវត្ត ខ្ញុំដោយកម្មមិន (បកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក ជាកម្មមិនគរូដល់ហេតុ បតិត្រលោកដ៍មានអាយុទាំងទ្បាយ សូមអស់លោកមកជាបក្ខពួកនឹងខ្ញុំ តាមធម៌ តាមវិន័យ សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា (ជ្រេស កិត្តនោះកំបានកិត្ត ដែលជាមិត្ត(គាន់តែឃើញគ្នា នឹងជាមិត្តដ៏មាំមុនមកជាបក្ខពួកទេ្បីង មិន តែប៉ុណ្ណោះ កិត្តនោះចានបញ្ជូនបំរើទៅក្នុងសំណាក់ព្លួកកិត្តដែលជាមិត្ត (គាន់តែឃើញគ្នា នឹងជាមិត្តដ៏មាំម៉ូនដែលនៅក្នុងជនបទថា នៃអាវុសោ នេះជាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិត្តដែលមិនត្រវអាបត្តិ ជាភិត្ត ឥត ត្រវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ខ្យំជាភិក្ខុដែលសង្ឃមិនគួរលើកវត្ត ជាភិក្ខុដែល សង្ឃលើកវត្តមិនចានទេ សង្ឃបានលើកវត្តខ្ញុំដោយកម្មមិនប្រកបដោយ ធម៌ ជាកមកំរើក **ជាកម្មមិនគុរដល់ហេតុ** សូមអស់លោកដ៏មាន អាយុមកជាបក្ខពួកនឹងខ្ញុំតាមធម៌ តាមវិន័យ សូម[ឲ្នដ៍ព្រះមេត្តា[[ចុរស ភិត្តនោះកំបានភិត្តដែល ជាមិត្តគ្រាន់តែ ឃើញគ្នា នឹង ជាមិត្តដ៏មាំមុន

ភិត្ត្ បត្ត្រ អ៥លោ នេ ភន្តេ ឧត្តិតាលុវត្តកា ភិត្ត្ យេន ឧត្តេចតា ភិត្ត តេនុបសន័មឺសុ ឧបសន័. អាវ៉ុសោ ខេសា អាមត្តិ អនាមន្នោ រសៃ ភិត្ត្ ၊ အက္ မာဗးစ္မာ မင္ဂန္ဖားရွာ သိုးလာ စိဳက္စ္ အေလာ ာိက္ခွာ ဒုက္ခ်ဳိးေရာ မႊမ္နီးေနာ ေၾဖာ့ ေဒုက္ခ်ဳိးေရာ ေၾးျပာ့ អដ្ឋានារមោនាគិ ៧វំ វ៉ុត្តែ កន្លេ ឧត្តេចកា ភិក្ខុ ទត្តិតានុវត្តកោ ភិក្ខុ វតនកេខុំ អាចត្តិ វាសា អាវុសោ လေ မစာဗန္ဂ် မာဗားဋ္ဌာ ပါလေ အိုက္ရ ေနေလေ အိန္ရာ မဘဗၤရွာ ရန္မာႏီးရွာ [ျ]ကေ အိန္မာ <mark>အေနာ</mark>္ **၊ ေလာ** က်က္ခံ မဂုတ္ခ်ိုး၍ စစ္စိုကေဝ ကၽွေဝ စုဏ္ခ်ိုး၍ မကု-ខេរិច សុខររលេច មា សេ ខំនើ មាយ ជាយើ សតំ ឧត្ថិត្តតាំ ភិត្តុំ អនុវត្តិត្ត អនុ**ប**រិវាបដាតិ

ពោសអ្វីក្នុន្ធពេ ឧត្តិត្តានុវត្តភា

നാഹ

កោសម្លិច្ខន្ធកៈ ពួកភិត្ថុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិត្ថដែលសង្ឃលើកវិត្ត

ដែលនៅក្នុងជនបទមកជាបក្ខពួកទ្វើង សូមឲ្រនំព្រះមេត្តា ជ្រោស វេលា នោះ ព្លួកកិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តតាមកិត្តដែលសង្យ**លើកវត្តនោះ**បានចូលទៅវក ពួកកិត្តអ្នកលើកវត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងពួក ភិក្ខុអ្នកលើកវត្តថា នៃអាវ៉ុសោ នេះដាអនាបត្តិ នេះមិនមែនជាអាបត្តិទេ ភិត្តនេះមិនត្រវអាបត្តិ ភិត្តនេះឥតត្រវអាបត្តិ (អ្វីទេ) ភិត្តនេះសង្ឃមិន គ្លូវលើកវត្ត ភិត្តនេះសង្ឃលើកវត្តមិនចានទេ សង្ឃបានលើកវត្តភិត្ នេះដោយកម្មមិន ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកំរើក ជាកម្មមិនគរូដល់ហេតុ សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា (ជាស កាលបើភិក្ខុពំងនោះនិយាយយាំងនេះហើយ ລິດ ກໍລັກ ສຸກເພັດ ເລັກ ຣີ ພາພ ຫາ **ຖຸເຣະຣິ້** ລິ ຫຼຸກ ລັກ ສຸມ ຕູ ບູ **ເ**ທິ ຄຸ ຄາ ອ ລັກ ដែលសង្ឃលើកវត្តយ["]ងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែន ជាអនាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះ ត្រៃវអាបត្តិហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជាមិន ត្រូវអា-បត្តិទេ កិត្តនេះសង្ឃគួរលើកវត្តហើយ កិត្តនេះមិនមែនជាកិត្តដែលសង្ឃ លើកវត្តមិនចានទេ សង្ឃបានលើកវត្តភិត្តនេះដោយកម្មបែកបដោយធម៌ ជាកមមិនកំរើក ជាកម្មគូរដល់ហេតុហើយ បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ទាំងទ្បាយ អស់លោកកុំប្រព្រឹត្តតាម កុំតាមចោមរោមភិត្តដែលសង្ឃ

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

ນ້ຳຍ້ ເອາ ເຮັ ភន្លេ ឧត្តិតាល់ត្រកា ភិក្ខុ ឧត្តេម-កេហ៍ ភិក្ខុហ៍ វុទ្មមានា ទាដៅ នំ ឧក្ខិត្តកំ ភិក្ខុ អនុវត្តន៍ អនុមារាធន៍តំ ។ អ៩ទោ ភកវា ភិន្នោ ភិត្ត-សត្វែក ភិន្នោ ភិត្តុសត្វែត្រំ ខ្មដ្ឋាយសនា យេន ရေးနှာ့မှာ က်နှို အေဒုပေလည်း ရေပလည်းမီ နာ ဗေးကျွန် អាសនេ និស័និ ។ និសដ្ឋ ទោ ភកវា ឧក្ខេចកោ ភិក្ខុ **វតនភេច មា ទោ** តុទ្លេ ភិក្ខាថ បដិភាតិ នោ បជិភាតិ នោតិ យស្មុំ n តស្មុំ n ភិត្តាំ ឧត្តិ បិតត្វំ មញ្ចំត្ ។ ៩ ជ ប ជ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អាបត្ត័ អាប ណ្ឌ មោរ តំ ។ **សោ តស្បា អាមត្តិ**យា អនាមត្តិតិដ្ឋិ ហោតិ អញោ ញ ភិក្ខុ តស្បា អាមត្តិយា អាមត្តិនិដ្តិលោ មោរន្តិ ។ តេ ចេ ភិត្តូវ ភិត្តូ តំ ភិត្តុំ សំ ៩៦ ខេន្ត្នំ អយ់ ទោ អា. យស្មា ពហុស្សូតោ ។ ខេ ។ សំគ្លាភាមោ ស ខេ មយំ ត់ទំ ភិក្តុំ អាចត្តិយា អនុស្សាន ឧក្ខិ ខិស្សា ខ ឧ មយំ

ளூல்

វិនយបិតិត មហាវត្ថ

ជានលើកវត្តនេះឲ្យ័យ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ប្រាស កំពុកកិត្តអកប្រពែត្ត តាមកិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តនោះ កាលបើពួកកិត្តអ្នកលើកវត្តនិយាយ យ៉ាំងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រព្រឹត្តតាម នៅតែតាមចោមពោមកិត្តដែល សង្ឃបានលើកវត្តនោះដដែល ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគឲ្រផ ជាបថា ភិ**ក្ខុសន្យថែក**គ្នាហើយ ភិក្ខុសន្យថែកគ្នាហើយ ទើប[ទន័ ក្រោកចាកអា បនៈ ហើយ យាងចូល ទៅកេញកកិត្តអ្នក លើកវត្ត លុះយាង ចូលទៅដល់ហើយ ក៏ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេរៀបចំក្រាលថ្វាយ ។ លុះ ព្រះជំមាន ព្រះកាគ ទ្រង់គង់រួច ហើយក៏មាន ព្រះពុទ្ធដីកានំងំពុរួកកិត្តអ្នក លើកវត្តយ៉ាងនេះថា មាលកិត្តពាំងឲ្យាយ អ្នកទាំងឲ្យយកុំសំគាល់កិត្ត ដែលសង្ឃគប្យីលើកវត្តព្រោះហេតុណាមួយថា ការនេះជ្រាកដដល់យើង ហើយ ការនេះ ជ្រាកដដល់យើងហើយ ។ ម្នាលភិត្តពំងឲ្យយ ភិត្ត្ ក្នុងសាសនានេះ ត្រាំអាបត្តិហើយ ។ ភិត្តនោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថា ជាអនាបត្តិ ឯពុក្ខកិត្តដទៃយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអាបត្តិមែន ៗ មាលកិត្តទាំង ព្យាយ បើកិត្តទាំងនោះស្គាល់កិត្តនោះយាំងនេះថា លោក ដ៏មានអាយុនេះជាពហុស្ត្រ ។ បេ ។ មានសេចក្តី ស្រីឲ្យញ័ក្នុងសិក្ខា បើយើងនឹងលើកវត្តភិត្តនេះ ពោះមិនឃើញអាបត្តិ យើងនឹងមិនធ្វើ ពោសម្ពិក្ខន្ធពេ អនាបត្តិទិដ្ឋិ

နံဗိအ အိက္ရွာက လန္ဒီ ဒေ စေလင် က်ာလဂူဗါိတ နံ-မိဆ က်က္ခ္တာ ဒုစာလင်ံ က်ာလ္ဂျာမ က်ာလ္ခုဆို လမ္ဖံုလုု កេ សេ ស ស ភ្លា ដិ ស ស អ្វី គ្នា នំ ស ស អ្នា នា កា ហ ស ឆ្នំ ។ កេឧករុកេញ ភិត្តូវ ភិត្តូញ ន សោ ភិត្តូ អាខត្តិយា អឧស្សាន ឧត្តិចិនាញ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ អបត្ត អបញ្ញេ ហោត ។ សោ តស្បា អាបត្តិយា អនាបត្តនិដ្ឋ ហោត អញ្តោភិត្ត តស្បា អាបត្តិយា អា-ဗန္ဂ်ာနိုင္ငံနိုးလ၊ ကောင္စီ ၅ ကေး ေက်ာက္က က်ာက္က က်ာက္ကို ၿပံ ដានន្តំ អយំ (ទា អាយស្នា ពហុស្ស៍ តោ ។ បេ ។ សំក្លាកាមោ សចេ មយំ ៩មំ ភិក្ខំ អាចត្តិយា អ-နေလျှံနေ အိုစ်လျှာမ ေ မယံ နမ်းက အိုက္ကာက လန္ဒိ တ္နက္နက္နက္က အန္ဆံုသင္ဆင္စာ အျပင္စာ အျ ត់មំនា កំក្តូនា សន្ធឹ សន្ឃកម្មំ ការិស្បាម វិនា តមំ-က ခ်ိဳက္စ္တာ လမ္ရွဴးကုမ္ရွိ အားလဂ္စမာ ေဗယံ နမ်ိဳးက ခ်ိဳးကိုက လဒ္ဒိ မာလ၊ ေစ်လိန်လျာဗါက ရစ်က ဂ်က္ကိုက អាសនេ និស័និស្បាម ន មយំ ៩មិនា ភិក្ខានា សន្ធី

៣๑๑

កោសម្ព័ត្តផ្ទុក: ការយល់ឃើញអាមត្តិថាជាអតាមត្តិ

ទុះចាសថជាមួយន៍ងភិក្ខុនេះ យើងវៀវលែងភិក្ខុនេះចេញទើបធ្វើទុះបាសថ (នោះ)ការបង្កហេតុ ការឈ្មោះ ការប្រកាន់ផេ្រងៗ សេចក្តុំរីវាទ សេចក្តុ័ បែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេចក្តីប្រេះតានៃសង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ នឹង អំពើផ្សេង ៗ របស់សង្ឃ មុខជានឹងមានដល់សង្ឃ ត្រោះការលើកវត្តភិត្ត នោះជាហេតុមិនទាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួកកិត្តដែលមានចិត្តធុន ក្នុងការបំបែកសង្ឃ មិនគូរនឹងលើកវត្តភិត្តនោះ (៣ះមិនឃើញអាបត្តិទេ ។ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ មានកិត្តត្រវអាបត្តិហើយ ។ កិត្ត នោះយល់ឃើញអាបត្តិនោះថាដាអនាបត្តិ ឯព្លួកកិត្តដ**ទៃយល់**ឃើញអាបត្តិ នោះថាជាអាបត្តិ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ បើកិត្តទាំងនោះស្គាល់កិត្តនោះ យ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះជាពហុសត្រ ។ បេ ។ មានសេចក្តី \mathcal{L} សទ្បាញ់ក្នុងសិក្ខា បើយើងនឹងលើកវត្តភិត្តនេះ \mathcal{L} ពោះមិនឃើញនូវអាបត្តិ ហើយ យើងមុខជាមិនបក់ណោជាមួយនឹងកិត្តនេះ តែយើងវៀវលែងកិត្ត នេះចេញហើយបក់វណា យើងមុខជាន៍ឹងមិនធ្វើសង្ឃកម្មជាមួយនឹងកិត្តនេះ ដែរ តែយើងវៀវលែងកិត្តនេះចេញហើយធ្វើសង្ឃកម្ម យើងមុខជានិងមិន អង្គុយលើអាសទៈជាមួយនឹងកិត្តនេះដែរ តែយើង វៀវលែងកិត្តនេះចេញ ហើយអង្គួយលើអាសនៈយើងមុខជានឹងមិនអង្គុយក្នុងទីតាន់បបរជាមួយនឹង វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

យាកុទានេ និស័និស្សាម នៃា ឥម៌នា កំក្តានា យាកុទា-IA နိမ်နီများမှာ a မယ် နမ်းက ကို ကွားက မန္ဒီ ကုန္လာက္လ នំសំនិស្សាម វិនា ឥម៌នា **ភិក្ខុនា ភត្តក្តេ នំសំ**-နို ကျောင်း နိုင်ငံက ကျောက် សេំស្អាម នៃវា ឥម៌នា ភិត្តុនា ឯកចួន្នេ សេំស្អាម ឧ មយំ ឥម៌នា ភិក្ខុមា សន្ធំ យដាវុឌ្ឍំ អភិវា-ខណ្ឌសាតា ខ្ញុំតារាម ស្រ្តាំសម្តាម សម្តេខ្លួរ នំន វិលា ឥម៌លា ភិក្ខាលា យថាវឌ្ឍំ អភិវាឧធំ បច្ចុដ្ឋា-នំ អញ្ចល់តម្នំ សាទីចំតម្នំ តាស្បែទ ភាំស្បូត៌ မင်္ချမ႑ ၏၏စီအင်္ဒိ အယ္လ္အင်္ဒိ အလ၊ေစာ အိုဇ္ဂ၊ စော វិវានោ សង្ឃភេនោ សង្ឃភេឌិ សង្ឃវត្តានំ សង្ឃ-នានាការណត្តំ ។ កេនករុកោហ៍ កិត្តាវ ភិត្តាហ៍ ន សោ ភិត្ត រារបត្តិយា អនុស្សនេ ឧត្តិចិតញោតិ ។ អ៥ (១) ភកវា ឧក្តោមតាន់ ភិក្តានំ ៧តមត្តំ ភាសិត្វា

វិនយចិដិត មហាវត្ត

ភិត្តនេះដែរ តែយើងវៀវលែងភិត្តនេះចេញហើយអង្គយនៅក្នុងទីតាន់បបរ យើងមុខជានឹងមិនអង្គយក្នុងរោងកត្តជាមួយនឹងកិត្តនេះដែរ តែយើងវៀវ លែងភិត្តនេះចេញហើយអង្គុយក្នុងរោងភត្ត យើងមុខជានិងមិននៅក្នុងទ ដែលមានដម្បូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុនេះដែរ តែយើងវៀរលែងភិក្ខុនេះចេញ ហើយនៅក្នុងទីដែលមានដម្បូលមួយ យើងមុខជានឹងមិនធ្វើអភិវាទនកម្^(ຈ) បច្ចុដ្ឋានកម្ម $({}^{m{k}})$ អញ្ចលិកម្ម $({}^{m{n}})$ នឹងសាមថិកម្ ${}^{(m{k})}$ តាមលំដាប់ចាស់ជាមួយនឹង ភិត្ខនេះដែរ តែយើងវៀរលែងតិត្ខនេះចេញហើយធ្វើអតិវាទនកម្ម បច្ចុដា្ឋន-កម្មអញ្ចលិកម្ម នឹងសាមីចិកម្ម តាមលំដាប់ចាស់ខ្ចុំ(នោះ)ការបង្កហេតុ កាវ ឈ្មោះ ការ ប្រកាន់ផេត្រ។ សេចក្តីវិវាទ សេចក្តីបែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេច-ក្តីប្រេះតានៃសង្ឃ សេចក្តីកំណត់បេសសង្ឃ និ៍ងអំពើផ្សេងៗ បេសសង្ឃ មុ១ជានិ៍ង៍មានដល់សង្ឃ ព្រោះការលើកវត្តភិត្តនោះជាហេតុមិន១ាន ч មាលភិត្តទាំងទ្យាយ ព្លុកភិត្តដែលមានចិត្តធុនក្នុងការបំបែកសង្ឃ មិនគូរ ន៍ំងលើកវត្តភិត្តនោះ (ពាះមិនឃើញអាបត្តិទេ ។ (គានោះ ព្រះដ៏មានព្រះ តាគធានសំដែងសេចក្តីទុះដល់ពុក្ខទុក្ខបកកិត្តរួចហើយក៏(ទ្រង់(ក្រាកចាក ៣រដ្យយបន្ដំដោយបញ្ចន្តប្រតិស្អាន ។ ៤ ការគោរពដោយកិរិយាក្រើករទួល ។ តា
 ការគោរពដោយការប្រណម្បដៃ ។ ៤ ការកោតក្រែង ។

mob

ទ ន.អាយស្មន្តា ។

ရင္ရာယာလဢ ၊ ယာင္က ရက္စာိန္ရာ ရုံနံနကာ အိဳက္ရာ ၊ နာဥေပ-សន៍ទំ ឧបសន៍ទំតា បញ្ហាត្ អាសនេ ជំស៊ីន ។ ធំសដ្ឋ ទោ ភកវា ឧត្តិតានុវត្តកោ ភិត្ត សតនភេច មា ទោ តុទ្ឋេ ភិក្ខុឋ អាចត្តី អាចជ្ជិត្វា ឧទ្ធ អាចជ្ជា ឧទ្ធ អាចឆ្នាត់ អាចត្តឹ ធ ចដិកាតឲ្ំ មញ្ញ័ត្ត ។ ៩ជ បធ ភិត្តាវ ភិត្តុ អាមត្ត អាមន្នោ ហោត ។ សោ តស្បា អបត្តិយា អនាបត្តិនិដ្ឋ ហោត អញ ភិត្តា តស្សា អា-ខត្តិយា អាខត្តិនិដ្ឋិនោ ហោឆ្តុំ ។ សោ ខេ ភិត្តា៥ ភិត្តា តេ ភិត្ត រាវំ ជានាត៌ ឥមេ ទោ អាយស្មុន្តោ⁽⁰⁾ စတုလ္ခု၏ ၅ ဗေ ၅ ဆိုက္ရာ ကာမာ အလိ မမိ က ကား-ណា អញ្តេសំ វ៉ា ការណា ជន្ចា នោសា មោញា ភយា អកតំ កត្តំ សចេ មំ ឥទេ ភិក្តុ អាចត្តិយា អឧស្មានេ នុក្ខាំជំអូវត្តំ ន មយា សន្ធំ នទេសខំ ការិស្បត្តំ វិនា មយា នទោសថំ ការិស្បត្តិ ភាំស្បតិ៍ សន័្យស្ប ទតោនំនាន់ គណ្ឌនំ តាលញោវិត្តញោវិវានោ សន័្យភេ-នោ សន័្យជាដិ សន័្យអត្ថានំ សន័្យនានាការណត្តិ ។

ពោសម្ពិកូនូកេ អនាបត្តិទិដ្ឋ័

កោសម៉្និត្តន្លុក: ការយល់ឃើញអាបត្តិឋាជាអនាបត្តិ

អាសន: ហើយយាងចូលទៅកេឡុកទុត្តិតនុវត្តភក្តិ លុះយាងចូលទៅដល់ ហើយ [ន្តន់គន់លើអាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយ ។ លុះត្រះមានត្រះកាគ ទ្រង់គង់ហើយ ក៏មានព្រះពុទ្ធដីកាទៅនឹងពូកទុត្ខិតានុវត្តកក្ខិតួយ["]ងនេះថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយត្រវអាបត្តិហើយ កុំសំគាល់អាបត្តិថា ទូនមិនត្រវស់ដែង ដោយគិតថា យើងមិនត្រវអាបត្តិទេ យើងមិនត្រវអាបត្តិ ទេ។ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ត្រាវអាបត្តហើយ ។ កិត្តនោះ យល់ឃើញអាបត្តិនោះថាជាអនាបត្តិ តែពួកកិត្តដទៃយល់ឃើញអាបត្តិ នោះថាជាអាបត្តមែន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ បើកិត្តនោះស្គាល់កិត្តទាំង នោះយ៉ាងនេះថា អស់លោកដ៏មានអាយុនេះជាពហុសត្រ ។ បេ ។ មានការ ជ្រាជ្ញាភ្នងសិក្ខា មិនគូរនិ៍ងលុះអគតិ ពោះសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីស្អួប សេចក្តីវង្វេង សេចក្តីទ្វាច (ពោះហេតុអាតា្មអញ ឬ(ពោះហេតុពូកបុគ្គល ដទៃឲ្យើយ បើកិត្តទាំងនេះនឹងលើកវត្តអាត្មាអញ (៣ះមិនឃើញអាបត្ត ហើយ មុខជានិ៍នមិនធ្វើ៖ ប្រេសថជាមួយនិ៍នគាត្វាអញ ទេ តែកិត្តទាំងនោះ វៀវលែងអាត្មាអញហើយធ្វើទល្វោសថ (នោះ) ការបង្គហេតុ ការឈ្មោះ ការ ប្រកាន់ផេត្រ ១ សេចក្តីវិវាទ សេចក្តីបែកធ្លាយនៃសង្ឃ សេចក្តី ប៉ែះធា នៃសង្ឃ សេចក្តីកំណត់បេសសង្ឃ ន៍ឹងអំពើផ្កេង ១ របស់សង្ឃ មុទ ជ់រន៍ឹងមានដល់សង្ឃ (្រោះការលើកវត្តអាត្មាអញនោះជាហេតុមិនទាន ។

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

កេខករុកេខ កិត្តាវ កិត្តនា បមសំរំ សន្ធាយ(*) សា អាមត្តិ នេសេតញ ។ ៩៩ មន ភិក្ខាឋ ភិក្ខា မာဒန္ရွိ မာဒဏ္ဍာ ေတားေရ ေလာ ေရႊမ႐ွ မာဒန္ရဲ့ယာ អនាមត្តំធំដ្អី មោត៍ អញោ ភិត្តា តស្បា អាមត្តិយា ကဖန္စီနိုင္ဆိုက္က ဟာန္စီ ၅ ကေ ၊ေနာက္တျပႆ ခ်က္တာ အေခ်က္တ រ) ជានាត៌ ៩ ទេ ទោ អាយស្មន្តោ ពហុស្សតា ។ បេ ។ សំត្ថាតាមា នាលំ មមំ វា តាវេណា អញ្ចេសំ វា តារណា នន្ទា នោសា មោមា ភហា អកន៍ កន្តំ សនេ ម ៩មេ ភិត្ត អាបត្តិយា អឧស្សាន ឧត្តិបិស្សន្តិ ន မဏ ကန္ဒိ စာ႔။ ကျန္နံ႔စာ၊ စာ႔။ ကုန္နဲ႔စာ၊ စာ႔။ ကုန္နဲ႔စာ၊ စာမ လန္ဒီ လမ္ဖံုကမ္ခံုကၢိဳလ္ရန္ရွိ ဂ်ီးသာ ဗဟာ လမ္ဖံုကမ္ခံုက-နံကျင္ရွိ ေဗယာ ကန္ဒီ မာကၢေစ်ကိုနီကျင္ရဲ့ အာ ဗယာ អាសាធ តំស៊ីនិស្សន្តិ ន មយា សន្ធឹ យាងចាធេ តំស៊ី-စိုလျှင်္စ္ပါက ဗဟာ ယာဗုံရာလ စိုလိုစိုလျှင်္စ္စ စတာ လဒ္ဒိ နော်းနှင့် နိုင်ငံနိုင်ငံ အကျွန်းနိုင်ငံ နိုင်ငံနိုင်ငံ အမိုးနိုင်ငံ အမိုးနိုင်ငံ အမိုးနိုင်ငံ အမိုးနိုင်ငံ အမိ ရက မာန္ဒီ ၅ မာင္ခိုင္ငံ မမွ မာန္ခုန္ စာ ရမ္ကာင္ခုန္ ៰ សត្វាយ ។

វិនយបិជា មហាវត្ត

ម្នាយកិត្តទាំងឲ្យយ កិត្តដែលមានចិត្តធុខក្នុងការបំបែកសង្ឃគូរតែសំដែង អាបត្តិនោះចេញ តាមសេចក្តីដឿពាក្យរបស់ភិត្តដទៃ ។ ម្នាលភិត្តទាំង កិត្តក្នុងសាសនានេះត្រវអាបត្តិហើយ ។ ភិត្តនោះយល់ឃើញ ទក្ល អាបត្តនោះថាជាអនាបត្តិ តែត្លួកកិត្តដទៃ យល់ឃើញអាបត្តនោះថាជា មាលកិត្តទាំង ឡាយ បើកិត្តនោះ ស្គាល់កិត្តទាំងនោះ <u>អាបតមែន</u> y យ៉ាំងនេះថា លោកដ៍មានអាយុទាំងនេះជាពហុស្សត ។ បេ ។ មានកាវ ជ្រាញ់ក្នុងសិក្ខា មិនគរូវនឹងលុះអគត (េញ៖សេចក្ដីស្រឡាញ់ សេចក្ដី ស្អច់ សេចក្តីវន្វេង សេចក្តីទ្វាច (ពោះហេតុអាត្មាអញ ឬ(ពោះហេតុព្អូក បើកិត្ត**ទាំងនេះ**នឹងលើកវត្តភាត្មាអញ /៣៖មិនយើញ ភិតដទៃទេយ អាចត្តិហើយ មុខដានឹងមិនចក់ណោដាមួយនឹងអាត្វាអញដែរ โลเร/ร អញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយធ្វើសង្ឃកម្ម មុខជានឹងមិនអង្គយ លើគាសនៈជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយអង្គួយ នៅលើអាសនៈ មុខជានឹងមិនអង្គយក្នុងទីធានបបរជាមួយនឹងអាត្វាអញ តែវៀវចាកអាត្មាអញហើយអង្គុយក្នុងទីនាន់បបវ មុខជានឹងមិន ដែវ អង្គយក្នុងពេងកត្តជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយ អន្តយក្នុងកេងកត្ត មុខជានឹងមិននៅក្នុងទីទានដម្បូលមួយ ជាមួយនិង អាត្មាអញដែរ តែវៀវលាកអាត្មាអញហើយអង្គ័យក្នុងទីមានដម្បូលមួយ

ពោសម្តិត្ខន្ធពេ អន្តោសីមាទីសុ ឧបោសថាទំពរណំ

វេះសំស្មេត្តិ ឧ មយា សន្ធឹ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាឧឧំ មទ្ទុដ្ឋានំ អញ្ចល់តាម្មំ សាមីខិតាម្នំ ការិស្សេត្តិវិលា មយា យថាវុឌ្ឈំ អភិវាឧឧំ មច្ចុដ្ឋានំ អញ្ចលិតាម្នំ សាមីខិតាម្នំ ការិស្សេត្តិ ភារិស្សេតិ សន់ស្រុ តាតានិធានំ ភណ្ឌនំ តាល-ហោ វិក្កហោ វិវា នោ សន់្សាភោ សន់ស្វាជិ សន់្សា ហោ វិក្កហោ វិវា សេ សន្លាភោ សន់ស្វាជិ សន់ប្រ-វត្ថានំ សន់ស្រាលាការណេន្តិ ។ កេឧតរុ តោន ភិក្ខុបេ ភិក្ខុជា បបសំបិ សន្ធាយ សា អាមត្តិ ឧសេតញាតិ ។ អេដ ទោ ភកវា ខ្ញុំត្លាល់វត្តតានំ ភិក្ខុនំ សតមត្តំ ភាសិត្វា ខ្លាយសនា មក្សាមិ ។

(010) នេះ ទោ បះ សមយេះ ឧត្តិត្តាះវុត្តកា ភិត្ត្ នេះស្តា អន្តោសីមាយ ១ ទោសថំ ការាន្តំ សង្ស-តាម្នំ តារាន្តំ ។ ១ ក្តោបតា បន ភិត្ត្ត ខំស្សិមំ កន្ត្ញ ១ ទៅសថំ តារាន្តំ សង់ក្រាម្នំ តារោន្តំ ។ អថទោ អញ-ទារោ ឧត្តោបតោ ភិត្ត្ត យេះ ភកវា គេខុបសង្គ័ម៌ ១ សកមន្តំ ខំសិណ្ឌ ទោ សោ ភិត្ត្ ភកវន្តំ ៧ភានវោប លកាមខ្ញុំ ខំសិណ្ឌ ទោ សោ ភិត្ត្ត ភកវន្តំ ៧ភានវោប

ମ୍ବଟ

កោសម្តិត្តត្តក: ការធ្វើនបោសថិតម្មដាដើមក្នុងទីខាងក្នុងនៃសីមាដាដើម

មុទជានិងមិនធ្វើអភិវាទនកម្ម បច្ចុង្ឋានកម្ម អញ្ចលិកម្ម នឹងសាម័ចិកម្ម តាម លំដាប់ចាស់ខ្លីជាមួយនឹងអាត្មាអញដែរ តែវៀរចាកអាត្មាអញហើយធ្វើនូវ អភិវាទនកម្ម បច្ចុង្ឋានកម្ម អញ្ចលិកម្ម នឹងសាម័ចិកម្ម តាមលំដាប់ចាស់ខ្លី (នោះ) សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះ សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗ សេចក្តីវិវាទ សេចក្តីបែកធ្វាយនៃសង្ឃ សេចក្តី យោះ សេចក្តីបែកាន់ផ្សេងៗ សេចក្តីវិវាទ សេចក្តី នឹងអំពើផ្សេង ១ បេស់សង្ឃ ញោះសេង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់ សង្ឃ នឹងអំពើផ្សេង ១ របស់សង្ឃ ញោះហេតុតែអាត្មាអញនោះមុទជា នឹងមានដល់សង្ឃមិនទាន ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យាយ កិត្តដែលជាអ្នក មានចិត្តធ្ងន់ក្នុងការបំបែកសង្ឃហើយ ត្រវតែសំដែងអាបត្តិនោះចេញតាម សេចក្តីជឿពាក្យរបស់ភិត្តដទៃ ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាត ទ្រង់សំដែងសេចក្តីទុំដល់ពួកភិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្ត ហើយក៏ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈយាងចេញទៅ ។

(១៤៦) សម័យនោះឯង ព្លួកភិត្តុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិត្តុដែលសង្ឃលើក វត្តក៏នៅតែធ្វើទលោសថ ធ្វើសង្ឃកម្មទាងក្នុងសីមានោះដដែល ។ ចំណែក ទាងព្លួកភិត្តុអ្នកលើកវត្ត ក៏ទៅធ្វើទលោសថ ធ្វើសង្ឃកម្មកៅសីមាវិញ ។ វេលានោះ មានភិត្តុអ្នកលើកវត្ត ១ ប្រចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គុយនៅក្នុងទិដឹ សមគួរ ។ លុះភិត្តុនោះអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយបានក្រាបបង្គំទូល វិនយបិឝិពេ មហាវិគ្នោ

តេ ភន្លេ ឧត្តិតាល់តុកា ភិក្ខុ តត្ថៅ អន្តោស័មាយ នទោសដំ ការោត្តំ សន្ឃកម្មំ ការោត្តំ មយំ បន ភាត្តេ ឧក្ខេមតា ភិត្តា និស្សីមំ កត្តា ឧទេសថំ ការោម សង្ឃ-កម្ម ការោមាត៍ ។ តេ ខេ ភិក្ខុ ឧភ្នំតាលុវត្តកា ភិក្ខុ តត្តៅ អត្តោសិមាយ ឧចោសថំ ការស្បត្តំ សង្ឃ័កថ្មំ က်ာလ္ပြင္ရွိ ယင္စာ ဗဟာ ဤန္စိုင္ မင္စလုပ္ဆုံးက ေပး ကနာ ရေးမိ နာင် ကမ္ဘာင် ငမ္ခိုကာင် အိုမျင့် အကုတ္ခင် ឋានាវហាន ។ តុទ្លេ ខេ ភិក្ខុ ឧក្ខេចកា ភិក្ខុ តត្តៅ អត្តោសីមាយ ឧទោស៩ំ គារីស្បួ៩ សន័្យគាម្មំ ការសូវ៩ យ៩ា មយា ញន្តំ ខ អនុស្សារនា ខ ខញ្ញន្តា ရုတ္သကဗ်္ဘာစ် ကမ္ဘာစ် စမ္ခံကာစ် ကိုလျှစ္တ် မကုတ္သစ် ឋានារពាធំ ។ តំ តាំស្បូ ហេតុ ។ នានាស់វាសតា ကော်ကို ရုမ္မော် ရုမ္မောင္းစာ အဆက္မၾကာ ။ ទ្វេមា កំត្តា នានាស់វាសកក្មម៍យោ អត្តនា វា អត្តានំ ရာရားလ်ံကလက် ကျောင်္စ လမရွောက် နံ လရွေ့ျ

វិនយបិដា មហាវត្

ព្រះដ៏មានព្រះកាគយ៉ាងនេះថា សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា(ជ្រេស ឥឲ្យវញ្ចក ភិត្ត្*អ្នក*ប្រ[ព័ត្តតាមភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តនោះធ្វើទប្រេសថធ្វើសង្ឃកម្ อาธรุธมีอาเธาะสโสญ พุยใจส์โตะเยลาเโญพ อิโณรอาธเพื่อ <u>ទំ</u>ទ្រះអន្តដែលជា_ទេក្ខូបកភិក្ខុក៏ទៅធ្វើទល្វោសថធ្វើសង្ឃកម្មក្រៅសីមាវិញ โถะนี้ยารโถะการโรร์ไทง่ป่า ยาแรกิรู เบ็ตูกลิรูนุก ហើយ ។ បៃត្រឹត្តតាមភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តទាំងនោះនឹងធ្វើទលោសថ ធ្វើសង្ឃ កម្មទាងក្នុងសីមានោះដដែល ត្រវដ្តចជាញត្តិទឹងអនុស្សាវនាដែលតថា-កម្មរបស់ភិក្តុំពំងនោះកំឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ គតបានបតាតហើយ ហើយជាកម្មសមគរដល់ហេតុ ។ មាលកិត្ត បើអស់អ្នកជា ត់តមានតំវើក ទក្ខេបកភិត្ថ (ភិត្តអ្នកលើកវត្ត) នឹងធ្វើទល្វោសថ ធ្វើសង្ឃតម្មទាងក្នុងសីមា ត្រវដ្ចចជាញត្តិនឹងអនុស្សារនាដែល តថា គត បា នបញ្ហាត្តិ នោះដដែល ហើយ កម្មរបស់អ្នកទាំងទ្យាយនោះសោតក៏ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ឥត មានកំរើត ហើយជាកមសមគរដល់ហេតុ ។ ហេតុអ្វីជានជាតថាគតពោល យ៉ាងនោះ ។ មាលកិត្ត ព្រោះកិត្តពំងនោះមានសំវាសផ្សេងគ្នាអំព័អ្នក ទាំងឲ្យាយ ចំណែកទាងអ្នកទាំងឲ្យយក៏មានសំវាសផេត្រគ្នាអំពីភិត្តទាំង នោះដែរ ។ មាលកិត្ត ឯកុមិរបស់កិត្តមានសំវាសផ្សេងគ្នានេះមាន៤យ៉ាង គឺ ភិត្តធ្វើខ្លួនឲ្យមានសំពសផ្សេងគ្នាដោយខ្លួនឯង ๑ សង្ឃ(ពម(ពៀងគ្នា

ගුඉර්

នុំភ្នំបត់ អនុស្សនេ / អប្សន៍តម្នេ / អប្សន៍និស្សក្ដេ ក់ ឥមា ទោ ភិត្តា ខ្វេ នានាសំកំសតាភ្វម័យោ ។ ខ្វេមា ភិក្ខុ សមានសំវាសកាភូមិយោ អត្តនា វា អត្តានំ សមា-ឧសំវាសក់ ការោត សមក្តោ វ៉ា នំ សាន័្យ នុក្ខិត្ត និសារេត៌ អនុស្សាន វា អព្យដិតាម្នេ វា អព្យដ៏និស្សាក្តេ ក់ តំមា ទោ ភិត្ត្ថ ខ្វេ សមានសំកសតាភូមិយោតំ ។ (១៤៧) តេន លោ បន សមយេន ភិត្តា ភត្តក្តេ អន្ថរឃរកណ្ឌឧ៩ាតា កាលខាជាតា វិវានាខន្នា អញ្ញ-មញ្ញំ អននុលោមិតាំ កាយតាម្មុំ វិខ័តាម្មុំ ឧបនំសេន្តំ ကန္စင္ရာမားမႈ အေကာင္စီ ၈ ခုဗိမာပီ ခရီပါကင္စီ ခုကာဇီ ဂိဓားဇာန္ရွိ အင်္ငံ တို အဗ မာမေကာ မာအျဖုန္ခ်ိုယာ កត្តក្តេ អន្តរាយរោ ភណ្ឌន៍ជាតា តោលខាជាតា វិវានា-បន្ទា អត្លាមញ្ញំ អននុលោមិនាំ កាយតម្នំ រំខ័តម្នំ ទុមន៍សេស្បត្ត មាតុមាមាស់ កាស្បត្តិតំ ។ អស្បេសុំ စာ အိန္နာ အေလံ မရုလ္ျား စရက္စ္လားထိုးစီ စီယာရွားစီ ဂိတၢေရွာင္ ၅ ဟေ အေ အိုက္ရွာ မတ္ခိုင္မွာ ၅ တေ ။ အ

កោសម្តិត្តន្វក: និយាយអំពីការបង្កហេតុនឹងដំណេះជាដើម

លើកវត្តកិត្តនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ឬមិនធានសំដែងអាបត្តិ ឬមិន ធានលះបង់ ខិដ្ឋិអា ក្រក់ ចេញ ឲ្យមាលកិត្តិ កូមិរបស់ កិត្តដែល មានសំ វាស ផ្សេងគ្នា មាន ៤ យ៉ឺងនេះ ឯង ។ ម្នាលកិត្តិ កូមិរបស់ កិត្តដែល មាន សំ វាស ស្មើ គ្នា នេះ មាន ៤ យ៉ឺង គឺ កិត្ត ធ្វើ ខ្វួនឲ្យ មាន សំ វាស ស្មើគ្នា ដោយ ខ្វួន ឯង ឲ សង្ឃ ព្រម ព្រៀងគ្នា ធ្វើ ធុ សា ណោ កម្ម (លើកលែង ទោស) កិត្តដែលសង្ឃ ធាន លើកវត្ត ហើយ ព្រោះមិន ឃើញ អាបត្តិ ឬមិន សំដែង អាបត្តិ ឬមិន ធាន លះបង់ ខិដ្ឋិអា ក្រក់ ចេញ នោះ ឲ្យមាលកិត្តិ កូមិរបស់ កិត្ត ដែល មាន សំ វាស ស្មើគ្នា មាន ៤ យ៉ឺង នេះ ឯង ។

(១៤៧) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទាំង ឡាយកើតសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា សំដែងកាយកម្មនឹងវចីកម្មធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃមិន សមគួរដល់គ្នានំងគ្នាក្នុងហេងភត្តក្នុងចន្ងោះផ្ទះ ។ មនុស្ស ទាំង ឡាយក៏ពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈដោសក្យបុត្តមិនសមបើនឹង កើតសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា សំដែងកាយកម្មនឹងវចីកម្មធ្វើ អាការប៉ះពាល់ដោយដៃ មិនសមគួរដល់គ្នានឹងគ្នាក្នុងហេងភត្តក្នុងចន្លោះផ្ទះ សោះ ។ ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយក៏បានឲ្យសំដីមនុស្ស ទាំងនោះពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តី ជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះ

ດງຸດປ

វិនយចិដកេ មហាវគ្គោ

នុជ្ឈាយភ្នំ ទ័យភ្នំ វិទាចេភ្នំ កមំ មាំ នាម ភិក្ត្ ភត្តក្តេ អន្តរាយរេ កណ្ឌានជាតា ។ បេ ។ ហត្ថបរាមាសំ ការិស្បត្តិត ។ អថលោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯនមន្ត្ ကေးကလေ ၊ လင္နံ က်ာ က်ိဳက္စား က်ိဳက္စ္ က်ိဳးလို អន្តរយហភណ្ឌឧជាតា ។ បេ ។ ហត្ថបាមាសំ កាពេន្តី-តំ ។ សច្ចុំ ភកវាតំ ។ វិករហ៍ ពុន្ទោ ភកវា ។ ចេ ។ វិករហ័ត្វា ជម្មុំ តថ តត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសំ ភិន្ទេ ភិក្ខុប សត្វេ អនម្ម័យមានេ អសម្មោនិកាយ វត្តមានាយ រត្តាវតា a អញមញ្ចំ អននុលោមិកំ តាយកម្ម័ ^រប័-តាម្នំ ឧថនំសេស្បាម បានចរាមាស់ តាស្បែមាត់ អាស-នេ និសីនិតព្លំ កិច្ចេ កិត្តាវេសផ្ញេនថ្ម័យមានេសម្មោនិ-កាយវត្តមានាយ អាសនន្តាំតាយ និស័និតព្វន្តំ ។

നുളെ

វិនយប៌គិត មហាវត្ត

តំពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា កិត្តពំងឲ្យយមិនសមបើនឹងកើត សេចក្តីបង្តហេតុ ។ បេ ។ ធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃក្នុងពេងកត្តក្នុងចន្លោះ អ្នះសោះ ។ ត្រានោះ កិត្តពំងនោះក្រាមបង្គំឲូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះ ដ៏មាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រន់ត្រាស់សូរថា ម្នាលកិត្ត ពំងទ្បាយ ជ្ញថា មានពូកភិត្តកើតសេចក្តីបង្កហេតុ ។ បេ ។ ធ្វើអាការប៉ះពាល់ដោយដៃក្នុង កេងភត្តក្នុងចន្លោះផ្ទះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុពំងនោះ កែបបង្គំទូលថា ការនោះ ติลโยธโถะหฐี ๆ โถะตุดูนี้ยาธโตะกาลโดร์บเรา ง ๆ เบ ๆ งุะ បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មឹកថា ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំនទ្យាយមកថា មាល ភិត្តទាំងទ្បាយ កាលបើសង្ឃបែកគ្នាហើយកំពុងធ្វើកិច្ចមិនប្រកបដោយធម៌ កំពុងតែពោលវាចាមិនជាទីរីករាយរកគ្នា អ្នកទាំងទ្បាយមិនគប្បីអង្គ័យលើ មាសន:ដោយគិតថា យើងសំដែងទូវកាយកម្មខឹងវចិកមធ្វើអាការប៉ះពាល់ ដោយដៃ មិនសមគរដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយហេតុមាន ប្រមាណប៉័ណ្ណេះទេ ម្នាលភិត្តទាំង ទ្យាយ កាលបើសង្ឃបែកគ្នាហើយកំពុងធ្វើកិច្ចប្រកបដោយ ធម៌ កំពុង ពោលវា ១ាជា ទីរីករាយរកគ្នា អ្នកទាំង ឡាយ គរូអង្គ័យ លើ អាសន:ឃ្វាតព័ត្ន ។

ពោសម្ព័ត្ធនូតេ ភណ្ឌនពល៣ទំពង

(១៤៤) ភេន ទោ ខន សមយេន ភិក្ខុ សង្ឃ-មជ្ឈេកឈ្លួនជាតា កាលមាជាតា វិវានាមជ្ញា អត្ថាមញំ មុទសត្ត័ហ៍ វិតុឧត្តា វិហារភ្នំ ។ តេ ជ សក្តោភ្នំ តំ អតិការណ៍ វូបសមេនុំ ។ អ៩ទោ អញនារា ភិក្ខុ យេន ភកវា តេនុបសង្គ័ទិ ឧបសង្គ័ទិត្វា ភកវន្តំ អភិវាខេត្វា រាកមន្តំ អដ្ឋាភិ ។ រាកមន្តំ ឋិតោ ទោ ភោ ភិត្ត កកាន់ ឯតឧហេច ៩ជ កន្លេ កិត្តា សង្ឃមានៅ កឈ្លួនជាតា តាលមាជាតា វិវានាខន្នា អញមញ្ញំ មុខ-សត្តីហ៍ វិតុឧត្តា វិហវត្តិ តេ ៤ សក្តោត្តិ តំ អតិការណ៍ វូបសមេនុំ សានុ ភន្តេ ភភភ យោធ នេ ភិត្តា តេនុ-បសន្ត័មតុ អនុតាមរំ ឧទានាយាត៌ ។ អតិវាសេស៍ ភកវា តុល្លាំតាវេន ។ អ៩ទោ ភកវា យេន តេ ភិក្ខ តេតុបសត្ថម៍ ឧបសត្ថមិត្វា បញ្ហាត្តេ អាសាន និស៊ីន ។ ធំសត្លូ ទោ ភគវា គេ ភិក្ខុ ១ភឧវេទ អល់ ភិក្ខុវេ မာ အလ္နားခံ မာ အာလာမ်ာ မာ အုတ္မမာ အာနာန္က ျပး

೧೧೯๙

(១៤៤) សម័យនោះឯង ភិត្តពាំងទ្បាយកើតសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា ចាក់ដោតគ្នាន៍ងគ្នាដោយលំពែងមាត់ក្នុងកណ្តាល ជំនុំសង្ឃ ។ ភិត្តពំងនោះមិខអាចនឹងវេញបអឆិកវណ៍នោះបានឲ្យីយ ។ ត្រានោះ មានកិត្ត ទុរូបបានចូលទៅគាល់ នោះមាន នោះកាត លុះចូលទៅ ដល់ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបន្តំព្រះមានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សម បុះកិត្តនោះឋិតនៅក្នុង ទិដ៏សមគរហើយក៏ក្រាបបង្ខំទុល ព្រះមាន គុវ ព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូម ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ក្នុងទីនេះមានពួកកិត្តកើត សេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទែងគ្នា ចាក់ដោតគ្នាទឹងគ្នាដោយលំពែង មាត់ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ កិត្តទាំងនោះមិនអាចនឹងរមាប់អធិករណ៍នោះ ធានឲ្យើយ សូមទ្រន់ព្រះមេត្តាព្រេស សូមព្រះមានព្រះភាគយាងកៅ ដូចនឹងកិត្តពំងនោះដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ ។ ព្រះមានព្រះកាតក៏ទ្រង់ **១** ឲ្យលនិមន្តដោយកាវ:សៀមនៅ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគក័យាង *ពៅដូ*បទឹងកិត្តទាំងនោះ **បុះយាងចូល**ទៅដល់ហើយគង់លើអាសនៈដែល เสนใบอย่าน ๆ ญะโตะส์ยารโตะกาลโดล่ลล่เบ็นก็โตเพ่เศริล์ ភិត្តទាំងនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ កុំឲ្យ័យអ្នកទាំងឲ្យយកុំ ធ្វើសេចក្តីបង្គហេតុ កុំធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគ្នា កុំធ្វើសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង១គ្នា កុំ ធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នា។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រន់ត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ

60

វិនយប៌ដីកេ មហាវិគ្នោ

វ៉ុត្ត អញតរោ អនម្មវានី ភិក្ត្ កកវន្តំ វាតនកេច មានគេនាំ នទើ ននរ នគឺស្មិត អតេបិសាំយោ ឧទើ កកា ខំដួនម្នុសុទវិហារំ អនុយុត្តោ វិហាតុ មយមេតេន កណ្ឌ នេន តាល ហេន វិត្ត ហេន វិវានេន ខញ្ញាយិស្អា-មាត៌ ។ ឌុត៌យម្បី (ទា ភកវា (តា ភ័ត្ត វាតានវោច មា វិវានត្តំ ។ នុត៌យម្ប៍ ទោ សោ អនម្មវានី ភិក្ខុ កកាន់ វាននាម សកាមន៍ មាន មនា ភាតិ អាង អញ្ជេសរុក្តោ ភន្លេ ភតវា និដ្ឋឧម្មសុទវិហារំ អនុយុត្តោ វិហវត្ មយមេតេន កណ្ដនេន កាលហេន វិក្ដហេន វិវា នេះ ខេញ យិសុក្សាតំ ។

ന്യം

វិនយបិតិក មហាវត្ថ

ក៍ស្រាប់តែមានភិក្ខុទ្ រូបជាអធម្មវាទីក្រាបបង្គំទុលព្រះដ៍មានព្រះកាគយាំង នេះថា សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា ជ្រុស សូមព្រះដ៏មានព្រះកាគជាម្ចាស់ធម៌ ទ្រង់ឈប់នៅចុះ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ មានសេចក្តីទូលទ្វាយតិច ៤៨បែកបតែន៍ងធម៌ដែលជា(គ្រ៉ីងនៅជាសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្នរឿយ ។ ចុះ ឯយើងខ្ញុំមុខជានឹង ជ្រាកដដោយសេចក្តីបង្កហេតុ ដោយសេចក្តីឈ្មោះគ្នា ដោយសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង ៗ គ្នា ដោយសេចក្តី វិវាទគ្នានេះមិនទាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនេះ និ៍ ភិក្ខត ន៍នោះជាគំរប់ព័រដងទៀតថា ម្នាលកិត្ត ព័ងឲ្យយ កុំឲ្យើយ អ្នកទាំងឲ្យយកុំធ្វើសេចក្តីបង្គហេតុ កុំធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគ្នា កុំធ្វើសេចក្តី ប្រកាន់ផេត្រ ១ គ្នា កុំធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នា ។ កិត្តជាអធម្មពទីនោះ ក្រាប បត្តំឲ្លបទ្រះដ៏មានទ្រះកាគជាគំរបត់រដងទៀតយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ទ្រះ មេត្តា (បាស សូមព្រះដ័មានព្រះភាគជាម្ចាស់ធម៌ទ្រន័លរប់នៅចុះ សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះកាគមានសេចក្ត័ទ្វល់ទ្វាយតិច **ទ្រង់ប្រកបតែនឹងធម៌ដែលជា (គ្យ៉ឹងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្**រឿយ ១ ចុះ យើងខ្ញុំមុខជានឹង/ពុកដដោយសេចក្តីបង្កហេតុ ដោយសេចក្តីឈ្មោះគ្នា ដោយសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង ៗ គ្នា ដោយសេចក្តីវិវានគ្នានេះមិនទានទេ y

កោសម្តិត្តនូកេ ទីឃាវុកុមារវត្ថ

(០៤៩) អ៩លោ ភគក ភិត្តា ភាមខ្លេសំ ភូតមុត្ စိုက္အား ကာကလာလီယံ (စုတ္ခဒးရွာ အား ကေလာက မၾကားတဲ့ မၾက အတာအကာ အတာစုကော ဗဟာဂံတ၊ော ဗဟာဒီရဲးနာ ဗၢိဳရုယ္လ္ဆုံးေဆးေဆးဆူးေ ពេ ។ ឌីឃ័ត៌ ៣៩ តោសលរាជា អហេរសំ ឧលំន្លោ អញ្ជនៈនោ អញ្ញកោះតោ អញ្ញរាលោ អញ្ញវាសានោ អព្វវិជិនោ អពវិទុណ្ឌភោសភោស្អាភាព ។ អ៩ទោ ခ်ိဳက္ဆံက (စ်ညီအအေါ အားမွာဘူးရာ စေဆိုးနွိုင္မွ မောင့ សន្តល្អិត្តា ន័យន៍ គោសលរាជានំ អត្តយ្យាភំ ។ មសេព្ភសំ ទោ គិត្តថ ន័យន៍ គោសលាស စြပ်ာ့ အော် အားဆိုကင်း၊ အွေးနို့င်္ဂီးလင်္ဂ လင်္ဂ လိုက္က ខំ^(*) អត្តយ្យាតោឆិ ១ អ៩ទោ ភិត្តា៥ ន័យឆិស្ប ကောမလက္ရက္က ၿခားေတာ္ စြပ္ခ်ားေရး က အားမ်ိဳ-រាជា អន្លេក ទទាន់ទោ ទសាគោតោ មហតុលោ ខ-ញាវាមាណេ ទមារដំណេ មវិទុណ្ណាតោសតោដ្ឋាភាព

0 9.98 J

ពោសម្ព័ត្តន្ទុក: រឿងទីឃាវុកុមារ

(១៤៩) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិត្ត ទាំង ទ្យាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ កាលពីដើមមានស្ដេចក្នុងដែនកាសី ក្រង់តារាណសី ៤ ន៍ ព្រះនាម ត្រហ្មធត្ត ជា ស្ដេចស្ដុកស្ដម្ភ មាំមុន មាន ទ្រុត្យ បើន មានសម្បត្តំ បើន មានពល បើន មានពាហនៈ បើន មាន ដែន ច្រើន មានឃ្លាំងនឹងឥង្រិតដ៏បរិចូណ៌ ។ មានស្ដេចក្នុងដែន កោសល ឈ្មោះទីឃ័តិ ជាស្ដេចកំសត់មាន(ទិត្យតិច មានសម្បត្តិតិច មានពលតិច មានតាហន:តិច មានដែនតិច មានឃ្លាំងទំងីដ[ងឹកមិនបានបរបូណ៌ **រ** មាលភិត្តពំងឡាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ចានរៀបចំពូកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ លើកចេញទៅច្បាំងនឹងស្ដេច ទ័យតិកោសល ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ឯស្ដេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមធំឃ័តិចានព្វដំណឹងថា ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត រៀបចំពុកសេនា ច្រកចដោយអង្គ ៤ លើកចេញមកច្បាំជនឹងអាតា្នអញ ហើយ ។ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យាយ គ្រានោះ ស្ដេចដែនកោសលព្រះនាម ទ័យតិទ្រន់ត្រះតម្រិះយ៉ាងនេះថា ស្ដេចក្នុងដែនកាសីត្រះនាមត្រហ្មទត្ត ជាស្ដេចសុកសមមាមនូន មានឲ្រព្យបើន មានសម្បត្តិ បើន មានពល ើន មានពាហន: បើន មានដែន បើន មានឃ្លាំងនឹងជង្រឹកដ៏បរិបូណ៍

វិនយបិដកេ មហាវិគ្នោ

អហំ បនម្តុំ ឧលំខ្ចោ អប្បជានោ អប្បកោតោ អប្បពាលោ អប្បវាហនោ អប្បវិជ៌តោ អបវិប័ណ្ណាតោសតោដ្ឋាតាពេ ဆဟံ ဗင်္ဂ၈၊လာ စြတ္ခၚေန္ရာန္ အားလႊတ္တာ သဲကလင္ဆံ႐ုံးစိ សហ៍នុំ យន្ននាហំ ទដ៏កាច្វេរ^(១) ឧកវម្លា ខំច្បនេយ្យន្តំ ។ អ៩លោ ភិត្តា៤ ឌីឃ័ត៌ គោសលរាជា មហេសី អានាយ បដិតាទ្វេវ ឧតវម្ណា និច្បតិ ។ អ៩ទោ ភិត្តាវេ (ពុញ្ញឧត្តោ តាស៊ំរាជា និយ័ត៌ស្បូ គោសលរញ្ញោ ពលញ្ វាមា-នញ្ ៩ឧបឧញ្ តោសញុ តោដ្ឋាតារញូ អភិវិជ័យ អជ្ឈាវសត៍ ។ អ៥ទោ ភិក្ខាវ នីឃ័ត៌ កោសលរាជា សថជាថតិ តោ យេន ៣រាណស់ តេន ថត្តាមំ អនុ-បុច្ចេន យោន ញាហាស៊ី តានសៅ ។ តាត្រ សុនំ ភិក្ខាវ និយ៍តំ កោសលរាជា សខជាខត៌កោ ពារាណសំយំ អញតាស្មី ខខ្ខត្តិទេ ឱ្យការស កម្ពុការនំវេសនេ អញា តតាវសេន បរិតាជតាសូទេន ឧត្សមន្ត ។ អ៩ទោ ភិត្តាវ ន័យត៌ស្បៈ កោសលរណា មមោស ឧចំរសេប្តា កត្តំតំ អយោសំ ។ តស្បា ಖវរ្វ ចោ នោមរន្យោ យោតំ

្ទ 🤋 បដិតច្វេវ ។

თხხ

თცხ

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

ឯអាតាអញសោតក៏ជាស្ដេចកំសត់មាន(ទពុត្រិច មានសមត្រ្តិតិច មាន ពលតិច មានពាហនៈតិច មានដែនតិច មានឃ្វាំងនឹងដ(ងកមិនបរិមូណិ អាត្មាអញន៍ ន៍អាចដើម្បីតទល់នឹងស្ដេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាម ព្រហ្មទត្ដ សូម្បីតែម្ដងក៏មិនជាន បើដូប្នោះគូវតែអាត្មាអញលបវត់ចេញទៅពី[កង ជាមុខឲ្យហើយ ។ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ វេលា នោះ រេស្តបិក្ខង ដែនកោសល ព្រះនាមទីឃ័តិកំនាំមហេសីលបវត់ចេញទៅព័ក្រងជាមុន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទុក្លយ គ្រានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្ត ដណ្ដើមយកញ្ចុកពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្នាំង ដង្រឹក របស់ស្ដេចក្នុង ដែនកោសល ព្រះនាមទីឃ័ត៌ហើយក៏គ្របគ្រងក្បោ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ឯស្ដេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិព្រមទាំងមហេសីយាងចេញទៅឯ โก้ลตากเกพี ก็ดุวรเท่นเช่โกลตากเกพ้เนาเยเง้นาย่ ๆ ยาง ភិត្តទាំង ឡាយ ចុរនឲ្យមកថាស្ដេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃ័តិព្រម ពំងមហេសីក្លែងកេទរបស់ខ្វួនមិនឲ្យបុគ្គលដទៃស្គាល់បាន ៤នៅស្វៀក ដណ្តូ ថជា ហិញជក ហើយ ក៏នៅ អា ស្រ័យ ក្នុងផ្ទះសុន ឆ្នាំង ក្នុង តុ កាសមួយ ជាទីបំផុត (កងតារាណស់នោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ វេលា មហេស័របស់ស្ដេចក្នុងដែនកោសល(ព៌ះនាមទីឃ័ត៌មិនយូវប៉ឺនា**ន** 151: $\hat{\kappa}$ ទ្រជំគភិ ។ ឯ[
one converse con

ត់ខ្ញុំតំ សុវិយស្បូ ឧត្តមឧតាលេ ខត្តរដ្ដំធំ សេនំ សន្នឲ្វ វម្មិតាំ សុភ្លមិយ ឋិត បស្សិតុំ ខត្តាឧញ្ ពោវនំ ឆាតុំ ។ អ៩លោ ភិក្ខុវេ ឌីឃ័និស្ប តោសលរពោរ មហេសី ន័យនាំ កោសលរាជាធំ រៀតឧកេខ កត្តិខ្ញុំ នៅ តស្បា မေ ၈၄၇ ေ အေရးဧပါ အရိုးစီး မုန္မာန္ မ်ာ့အမှာ စိုင္ဂဗင္ကားလ ေရးနွိန္ လေန နာန္အန္ခ် အို ကုန္မ်ား ပ်ိဳး ဗမၢိဳ့်ရှိ စရ္ဂာငက္ ေၾကိဳ ဇာနုန္ရွိ ၅ ကုုရော (ဒေါ် မ္မာက် ဒုဂ္ဂရား ေရးမွဳိးေလေး လဥ္နာ မို့ကာ សុភ្ធមិយ៍ ឋិតា ខត្តានញ្ ពោវឧន្នំ ។ សចាមាំ នៅ ဗက္ဂန် ဒဝ (စ) ဒခာ ၊ နိမိဂူမာမ မိဂူမန်ပ ဒ လဗၢយင္ စြတ္ခန္မွန္ က လိ[ု]းကာ ဗု၊ၵ တီးဆ ရြာ တူးလက နီးမ်ိဳးန်းမျှ းကား လက္ကော နာ ကေးထာ យោតំ ។ អ៩ទោ ភិក្ខុម នីយ័តំ កោសលរាជា យេន

កោសម្ពឺក្នុន្តកេ ទីឃាវុំកុមារវត្ថ

ற&ற

ពោសថ្តិកូន្លុក: រឿងទីឃាវុកុមារ

គឺព្រះនាងចង់<mark>ឃើ</mark>ញពួកសេនា<mark>ច្រកបដោ</mark>យអង្គ៤ ស្អិតស្អាង(គឿងថ្រដាប់ ៣កំពាវ (ការ: ហើយឈរនៅក្នុង**ទីមាន**ផែនដីរាបស្អាត ក្នុងវេលាដែល(ពះ អាទិតព្រះទេរ៉ែង ១ ចង់សោយទឹកដែលគេលាង(ពះទាន់ ១ y មាល មហេស៊ីរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកោសល(ព្រះ | គា*នោះ* ភិត្តទាំងឡាយ នាមទីឃ័តិក៏ឲ្យន/កាបទូល ស្ដេចក្នុងដែនកោសល/ពះនាមទីឃ័តិយ៉ាងនេះ បតិត្រព្រះសម្មតិទេព ខ្ញុំម្ចាស់មានគភិហើយ ៦ ខ្យុំម្ចា*ស់* កេតីត ឋា មានចំណង់មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺខ្ញុំម្ចាស់ចង់ឃើញសេនាប្រកបដោយ អង្គ៤ ស្អិត ស្អាង គ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវ កោះ ហើយឈរ នៅក្នុងទីមានផែន ដ័រាបស្អាតក្នុងវេលាដែល(ពិះអាទិត្យវះទេ្យីងឲ្យ ចង់ផឹកទឹកដែលគេលាង (ตะราธ่อ ๆ เพชาธาะโรร์โลา พ่ลบเฟริญชา ไธธาลเจรี เบีเบลี ជាអ្នកកំសត់ម៉េះតើន៍ឹងទៅកេសេនាប្រកបដោយអង្គ៤ ស្អិតស្អាង (គ្យីង [បដាប់ពាក់អាវ៉ា[កាះហើយឈរនៅក្នុងទីមានផែនដីរាបស្អាតនិ៍ងទឹកដែល គេលាង ព្រះទាន់ច្បានមកព័ទ័ណា ។ ព្រះនាង ទេវីទុលតបថា បតិត្រ ព្រះ សម្មតិទេញ បើខ្ញុំម្ចាស់មិនបាន (គឿងទាំងនោះទេ ខ្ញុំម្ចាស់មុខជានិងស្វាប់ មិនទាន ។ ម្នាលកិត្ត ភំងឡាយ សម័យនោះឯង មាន (ពាហ្មណ៍ជាបុកោ-ហិតរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មខត្ត ជាសំឡាញ់នឹងស្ដេចក្នុង ដែនកោសលឈ្មោះទីឃិតិ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ (គានោះ ស្ដេចក្នុង វិនយមិដកេ មហាវត្តោ

စြမ္ခာ့ခန္မဆုန္ ကာမီးးရက္ကာ ဗုံးဂမားေရာ စြာမ္ား ကေ အေးပေလင္ထိမ်ဳိ ရပာလင္ထံမ်ဳိနာ စြပာဒ္ကန္မာလုု ကာလီးေက္က ပုံကတ်နှံ ကြာတွင်္လာ ဘုန္တင်္ကေတ အေ အနော်ဖွဲ့ နည်ဖွ အလဂ္ဂ ၿကိုးစာ အေစားဧဂ္ဂ ရဗ္ဂုဒ္မာ ရဗ္ဂ်န္နာ လုံးထလ္ပ ရခ္ဂမာကေလ ဗရာနိုင် လေင် လခ္ခန္ဒ် မြို့က် လှော့မိယ် ဗ်နံ ဗက္ဦနံ စက္ကာက္ ေၾကိဳ ဓာရုန္ရွိ ၅ (နာမော် ေနာ មយំចំ នេះ មស្សមាត៌ ។ អ៩ ទោ ភិត្តាវ និយ័ត៌ស្ប းအားလက္ရက္ကာ မေမာလီ ယေဒ စြမ္ခဒ္မေနာက္ အားလီ-းးണ္ကာ ဗုံးကမ်ားရာ ရြာမွှားလာက အေဒုဗညမ္တိမ်ာ ၅ မုန္နည ទោ កំក្តា៥ ឲ្រហ្មឧត្តស្ម តោស័រញោ បុរោហ៍តោ ကြာတ္စုဏာ နီဃီနီးမျှ ကောမလက္ကော မဟေမီ နွေး-តោវ អាកច្នត្តិ និស្វាន ឧដ្ឋាយាសនា រាត់សំ ឧត្តរាសខ្លំ កាំត្វា យេន ឌីឃ័ត៌ស្បូ កោសលរណ្ដោ មហេស័ အေးရာက္လက်မျှလားမေနာ့ အိုဘ္ခုံးဆုံ အိုဘ္ခုံးဆုံ အိုဘားဆုံ အိုဘားဆုံ အိုဘားဆုံ

វិនយបិឝិក មហាវត្ថ

ដែនកោករលព្រះនាមទីឃ័តិយាងចូលទៅកេញហ្នណ៍ដាបុរោហិតរបស ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយឲ្រន់ត្រាស់ ទៅនឹង ព្រាហ្មណ៍ដាបុរោហិតរបស់ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ដ យ៉ាំងនេះថា នៃសំឡាញ់ ឥឡូវស្រីជាសំឡាញ់របស់អ្នកមានគភ៌ហើយ ឯចំណន់វបស់នាងនោះកើតទៀងបែបនេះ គឺនាងនោះចង់តែឃើញព្ចក សេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿងប្រដាប់ពាក់អាវកោះហើយ ឈរនៅក្នុងទីមានផែនដ័រាបស្អាត ក្នុងវេលា ព្រះអាទិត្យវះទៀន នឹងចង់ផឹក ទឹកដែលគេលាឥព្រះទាន់ ។ ឯព្រាហ្មណ៍បុរោហិតទូលតបវិញថា សូម *ធ្*នៃដ៍ត្រះមេត្តា (ចាស បើដូច្នោះ យើងខ្ញុំចង់ ឃើញត្រះនាង ទេវីផង ។ មាលភិត្តទាំងឡាយ វេលានោះ មហេសីបេស់ស្ដេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃីតិក៏ចានចូលទៅវក្សាហ្មណ៍ដាបុរោហិតវបស់ស្ដេច ភង៍ ទ ដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យាយ ឯព្រាហ្មណ៍ ជាថុពេហិតរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្ធនុត្ត បានឃើញ មហេសីបេស់ស្តេចក្នុងដែនកោសល(ពះនាមទីឃ័តិយាងមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ហើយធ្វើសំពន់សម្រាប់បង្គលើ ស្មានវុចថ្រំណម្យអញ្ចូលីឡើងចំពោះមហេសីរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកោ-សល(ពះនាមទីឃ័តីហើយបន្ទី ទៀងនូវ «ទាន ៣ ដងថា ូ ដែល

កោសម្ពិក្ខភ្នុពេ ទ័ឃ វុកុមារវត្ថ

តោមលរាជា វត់ គោ តម្លិតតោ គោមលរាជា វត កោតុច្ឆិកតោត អវិមនា នេវិ ហោហិ លច្ឆសំ សុវិយស្ប ទុក្តមនភាលេ ខតុវត្តំន័ សេន៍ សន្ននូវ ថ្មំកំ សុភ្វម័យ ឋិត បស្សិតុំ ទត្តនញ្ ដោវន៍ ចាតុន្តំ ។ អ៩ ទោ ភិក្ខាវ စြ္သာနန္စလ္မွ ကာလီး၊ ဏ္ဌာ ဗိုးကတီးရာ စြာ ဟူး သား ၊ ယ န ព្រហ្មឧត្តោ កាស័រាជា តេខុបសន្ថ័ទិ ឧបសន្ថ័ទិត្វា ព្រហ្មឧត្តំ កាស័រជានំ វាននេយន នេះ ខេវ ខំទំត្តាឆំ နို ကို ကို ကို ကို အင္ဂရာနက္က ကို အင္ဂရာနိုင်ငံ ကေရာ សន្ននាវម្មិកា សុភ្ធម័យ តិដ្ឋតុ ទក្កា ខ ដោវិយន្តតំ ។ မင္ကလာ မွာတို႔ စြဲရာစီးမ်ိဳး မားမွားနား မာဏာ၊ ဗ ဆီ ထင်း နားကာ ဗု၊ က ဗ်ားနာ ကြာ ဗျူးကာ អហ តថា ការោថាតំ។ អលកំ ទោ កំត្វាវ ជ័យតំស្ប តោសលរញ្ញេ មហេសី សុវិយស្បូ ឧត្តមឧតាលេ

ពោសម្ពិត្តត្តកៈ រឿងទីឃាវិកុមារ

កោចក្នុងដែនកោសលច្ឆានមកឋិតនៅក្នុងផ្ទៃហើយ អើហ្នឹ ស្ដេចក្នុងដែ**ន** កោសលបានមកឋិតនៅក្នុងផ្ទៃហើយ បតិ(ត(ពុះនាងទេវី |ตะธาล លុះវេលា(ព៌ះអាទិត្យរះទ្បើងហើយ កុំត្រយត្រះទ័យ ទេក្ល័យ |ตรธาล์ មុ១ជាន៍ឹងចានឃើញព្ទុកសេនា(បកបដោយអង្គ ៤ ស្ចិត ស្ថា**ង**[គ]័ង [បដា ប[៉]ពា ក[']អាវ៉ា(កាះហើយ**ឈរនៅ**ក្នុងទីមានផែ**នដីរាប** ស្អាតផង សោយទឹកដែលគេលាង[ពុះទាន់ផងមិនទានឲ្យើយ មាលភិត្តទាំង y [តាហ្មណ៍ដាំមុរោហិតរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកាសី ទកយ វេលានោះ ច្រះនាមច្រហ្មទត្តធ្លានចូល ទៅគាល់ស្ដេចក្នុងដែន កាស៊ីត្រះនាមច្រហ្មទត្ត លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបទូល ស្ដេចក្នុងដែន កាសី ព្រះនាម ព្រហ្មទត្ត យាំងនេះថា សូម ទ្រង់ ព្រះមេត្តា (ជាស និមិត្ត ទាំង ទ្យាយក៏ ជ្រាកដដូច្នោះ កាលបើ ព្រះអាទិត្យវះទ្បើងក្នុងវេលាថៃស្អែកហើយ សូមឲ្យពួកសេនា ប្រ-តបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាង (គឿងប្រដាប់ពាក់អាវ (កាះហើយ**ឈរនៅ**លើ ទំមានផែនដ៏រាបល្អផង សូមឲ្យជនទាំងទ្យាយលាងនូវ ត្រះទាន<mark>ផង ។</mark> មាល ភិត្ត្ភទាំងឲ្យាយ គ្រានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តកំពុនត្រាស់ បង្គាប់ទៅព្លុកមនុស្សថា នៃនាយទាំងទ្យាយ |៣ហណ៍ជាបកោហិត ចុនបង្គាប់យ៉ាងណា ក៏អស់អ្នករាល់គ្នាចូវធ្វើយ៉ាងនោះកុំទាន ៗ មាល កិត្តទាំងទ្បាយ កាលម៉េ[ពះអាទិត្យរះទ្បើងហើយ ឯមហេស័របស់ស្តេច

ന്വപ്പ

វិនយបិជិតេ មហាវត្តោ

ဧရားနိုင် ကောင် လင္ရန္နိ ၊ မို့ကံ လုဂ္ဂမီယံ ဟဲဆံ ဗလ္ဂနံရ ទត្តនញ្ ដោវន៍ ចាតុំ ។ អ៩ទោ គំគ្នាវ នីឃីតំស្ប កោសលរញ្ញេ មហេសី តស្បូ កព្ភស្បូ បរិទាកា-មឆ្លាយ បុត្តំដោយ ។ តស្ម នីឃាវត៍ នាម់ អត់សុ ។ អ៥ទោ ភិត្តាវ ជ័យរុវ តុមារោ ឧទ័រសេរ្វ វំខាន់ ទាបុណ៌ ។ អ៥ទោ ភិត្តាវេ ឧ័យន៍ស្បូ គោសលរណោ **ပဲနေဖော**က် မထိ (စာ စြတ္ခဲ့ဖေရွာ ကာလီဂေဒာ စတု-នោ អម្លាក់ អនត្តស្មុ ការកោ ៩ទំនា អម្លាក់ ពលញ្ វ៉ាមានញុ ជនមនោ ច តោសោ ច តោដ្ឋាតារញុ မဦးဋိ မာဓာဏ် မးမ္က ဆံနံမျှော် မားစာ ၊ နားထာ ឃាតាចេស្បតិ យន្ទនាហំ នីឃារុំ កុមារំ ពហ៌ឧកហ វាសេយ្យខ្លំ ។ អ៩ទោ ភិត្តា៥ ន័យនាំ កោសលរាជា ន័ឃាវ៉ុ ភុមារំ ពហ៌ឧករ វា សេ សំ ។ អ៩ ទោ ភិក្ខុវ ន័ឃាវុ កុមាព ពម៌ានការ មដឹវសន្លោ ឧទ័រស្បេវ လဂ္ဂလ်ဴၒျာင်္ လံက္ခ် ၂

វិនយបិដា មហាវត្ថ

ក្នុងដែនកោសល(ពះនាមទីឃ័តិកំពុនឃើញពូកសេនាប្រកបដោយអង្គ ៤ ស្អិតស្អាងគ្រឿង ប្រដាប់ពាក់អាវ ក្រោះហើយឈរនៅលើទីមានផែនដីរាប ល្អផង បានសោយទំកដែលគេលាងព្រះទាន់ផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ វេលានោះ មហេសីបេស៉ាស្តួចក្នុងដែនកោសល(ព្រះនាមទីឃ័ត៌លុះមានគត៌ ចាស់ហើយក៏ទ្រង់ប្រសុតព្រះរាជបុត្រមក ។ ព្រះមាតាបិតាទ្រង់ប្រទាន នាមកុមារនោះថា ទីឃាវុ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ (គានោះ ទីឃាវុកុ-មារមិនយូរប៉ឺនានក៏បានដល់នូវការដឹងក្តី ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃ័តិ ទ្រង់រិះគិត យ៉ាងនេះថា ស្ដេចក្នុងដែន កាសីឈ្មោះ (ពិហ្មទត្តនេះចានធ្វើសេចក្តីវិនាស់ដល់យើងដា (ច្រីន ទាំងពូក ពលផង ពាហនៈផង ជនបទផង ឃ្វាំងផង ជង្រឹកផង របស់យើង ស្ដេច នេះក៏វិចជាន់យកអស់ ថ្រសិនចើស្ដេចនេះជ្រាចដំណឹងយើងហើយ មុខ ជានឹងឲ្យមនុស្សសម្ងាប់យើងពាំងបីនាក់មិនទានឲ្យើយ បើដុច្នោះហើយ ងូវអាត្មាអញឲ្យទីឃាវុកុមាវចេញទៅនៅក្រៅក្រងវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង លំដាប់នោះ ស្ដេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃ័តិកំបានឲ្យ epw ទីឃាវុកុមារចេញទៅនៅរាងក្រៅក្រង ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ 1105 នោះទីឃាវុកុមាវ កាលនៅ ភា**ង** ក្រៅក្រង មិនយូវប៉ឺន្មានកំពុន សិក្យា ចេះ ដឹងនុវសិល្យសា (ស្ត្រសព្វឝ្រថ**់ ។**

ពោសម្ពិត្តនូវោ ទីឃារ៉ុពុមារវត្ថ

(០៥០) តេខ ទោ បន ភិត្តា៥ សមយេន ខឹង ခ်ိဳးဆျကောက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရာက္ကေရ បដិសេន ។ អនុស ទោ ភិត្តាវេនីឃ័តិស្បៈ តោសល-ព្រា កម្មកោ ឌីឃ័តី តោសលរាជានំ សមជាម-តំកំ ៣រាណសំយំ អត្ថាតាស្ម៍ បន្ត្តិទេ ជំភាសេ តុទ្ធតារេនិឋសនេ អញ្ហាតតាវសេន បញ្ចែដតាចូន្ទេន ဗင်္ဂါလင္ရွိ နိန္နာင္ ယေဒ စြပ္သာဒုဒ္ရော အားမီအဆံုးအ-ဒုၓညည္မ်ား ရေၓညည္ထိခ်ီးရွာ စြပ္ချေဒးရွိ ကားညီာင္းမို သိုးခ− នកេច នីឃីតំ នៅ តោសលរាជា សចជាចតំកោ ពារាណសំយំ អញ្ហតរស្ម៍ បទ្ទុន្តិទេ ងុភាសេ តុទ្ធភា-រធំវេសនេ អញ្ញាតតាវេសេន បរិទានតាចុច្នេន ចដំវស. តំតំ ។ អ៥ ទោ ភិត្តាវ (ត្រីឬឧត្តោ តាសំរាជៈ មនុស្ស អណាមេស តេះទេ ភណេ ន័យនំ កោសលរជានំ សមជាបនិតាំ អាខេថានាំ ។ សំ នេវានិ ទោ ភិត្តា៥ នោ မေရလျှ စြတ္ခနေရွမျှ ကာမီးက္ကာ ဗင်္ဂမျှဏ်ရှာ

តា២៧

កោសម្ព័ត្ធន្ទុក: រឿងទ័ឃាវុកុមារ

(១៥០) ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ សម័យនោះឯង នាយទ្វាន់ព្រះ เกงเบง่เพอกุธโน่รเกางด(ตะรายจีนี้ติเรายา(พ้นกุธพัฒกุต่ ស្ដេចក្នុងដែនកាស់ព្រះនាមព្រហ្មទុត្ត ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ នាយខាន ព្រះកេសរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកោសល/ពះនាមទីឃីតិបានឃើញស្ដេចក្នុង ដែនកោសល(ពុះនាមទីឃ័តិ(ពមទាំងមហេសី ធ្វើកេទប្រសទ្ធនមិនឲ្យ បុគ្គលដទៃស្គាល់បាន ៤ន់ស្វៀកដណ្តប់ជាបរិព្វាដកហើយនៅអាស្រ័យ ក្នុងផ្ទះសនធាំងក្នុងទីខុកាសមួយជាទីបំផុត(កំងញាពណសី លុះបានឃើញ ហើយ ក៏បានចូលទៅគាល់ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្ត លុះចូល ក៏ក្រាបទូលស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះទាមព្រហ្មទុត្ដួយរឹង ទៅដល់ហើយ នេះថា សូមឲ្រន់ ព្រះមេត្តា ប្រុស ឥឡូវស្ដេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាម *ទ័ឃតិ(ពមទាំងមហេសីធ្វើកេះ របស់* ទូនមិនឲ្យបុគ្គលដទៃ ស្គាល់បាន (ទន័ ស្ងៀតដណ្តប់ជាបរិព្វាដកហើយនៅអា/ស័យក្នុងផ្ទះសុខឆ្នាំង ក្នុងទីនុកាស មុយជាទីបំផុត (កងពារាណស័ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ គ្រានោះ សេប ក្នុងដែនកាសីត្រះនាមត្រហ្មឧត្តក៏ទ្រង់បង្គាប់ពូកមនុស្សទាំងទ្យា យថា នែ នាយទាំងទ្បាយ បើដុលោះអករាល់គ្នាចរទៅនាំយកស្ដេចកងដែនកោសល **(ตะธา**ยดีพี่ติโตยต่้นยเบเงียก ๆ ย**างก**ิรูต่ำนดูกเพ ឯមនុស្ស ពំងនោះចានទទួល ព្រះឲុង្ការរបស់ស្ដេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាម ព្រហ្មទុត្ត

676 B

វិនយបិជិកេ មហាវគ្គោ

อีพีร์ เสางณาผ่าน งยมายรัส หเองุ่ ๆ អ៩ទោ អ៊ីត្នាវ (ពុំប្បូនត្តោ តាសំរាជា មនុស្សេ អាណា ទេស តេខហ៍ កណេ ឌីឃ័ត៌ កោសល**ាជានំ** လၓႄႍၛၓႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜႜၛၮၯႄၟၯၟၯၯၯၯႜ႞ႜၯၓႜႜႜႜၛၯႜၯႜႜႜႜႜႜႜႜၯ ၿငို့ခွာ စုံးဗုလ္မံ၊ အားနာ စားလျှောင္မေတာထ rင်းထိ စ်မျှံချင်းက စာစိုင်္ဂျာင်းကို စက်စေရှာ **ခေါ်ကောင်** ၚျပား မိဳ က္ရွားမေနာ့ ေၾကိဳ ယားေနာ ေၾကာင္း ေၾကာ ေရှင္ဂိေသာ စီလာင္ဂ်ိဳ င်ိဳးနွာ့်ပင္လာနီ ၅ ၿပီး ငော်နီ (စာ នឹស្សរណ៍ត្វា ន័យន៍ កោសលរាជានំ សខជាខត៌កំ ^{အချ}ာဏ ကြွေတာ စင္မာကာ မ်ာ က ချွေ က နွင့္ခံ က နွင့္ခံ က စု က မိုက္တံု အႏွမိသာ စာကၤက စ စာကၤက က်န္နာက္တဲ့ အနားရိုက္တဲ့ အနားရိ សំផ្សាដកោន សំផ្សាដកាំ មវិនេន្តិ ។ អ៩ទោ ភិក្ខាវ ន័ឃាវុស្ស ភុទារស្ស ឯតឧញោស ចំរំ និដ្ឋា^(a)គោ ខេ មាតាមិតកេ យន្ត្លាមាំ មាតាមិតកេ ទស្សេយន្ត្រំ ។

๑ ១. ចំរទិដ្ឋា ។

វិនយចិដព ចហាវគ្គ

ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេសព្រះអង្គ ហើយកំទៅនាំយកស្ដេចក្នុង ដែនកោសលព្រះនាមទីឃ័តិព្រមទាំងមហេសីមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ត្រានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ទ្រង់បង្គាប់ទៅពូកមនុ**ស្យ** ទាំងឲ្យយថា នៃនាយទាំងឲ្យយ បើដូច្នោះអ្នកពល់គ្នាចូរនាំគ្នាចាប់ *ស្តេចក្នុ*ងដែន កោ*សល ឈ្មោះទីឃីតិ*ព្រមទាំងមហេសីចងឲ្យមានដើមដៃ ទៅទាន (កាយ^(o) ឲ្យខ្លាប់ដោយខ្សែដ៏មាំ ហើយកោរក្បាលឲ្យលើន ចេញ រួច (ត្រវទុន)ស្គរ ដែលមានសំឡេងឮ ភ្នំងហើយនាំបណ្តើរជុំវិញ សត្វច្រកសត្វផ្លូវត្រៃឡែងកែង រួចនាំចេញតាមទ្វាវទាងត្បូងហើយកាប ជា ៤ កំណាត់កប់ទៅក្នុងរណ្តៅ គ្រប់ទិសទាំង ៤ ជាទាងត្បូងនៃក្រង មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ឯមនុស្សទាំងនោះបានទទួលព្រះឲុង្ការស្ដេចក្នុងដែន កាសីព្រះនាម ព្រហ្មទុត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយកំនាំ គ្នាចាប់ស្ដេចក្នុងដែនកោសលឲ្រះនាមទីឃ័តិឲ្រមទាំងមហេសីឲ្យមានដើម ដៃទៅទាងក្រោយឲ្យខ្លាប់ដោយខ្សែដ៏មាំហើយកោរក្បាលឲ្យលើងចេញ ហើយ (ឲ្យន៍) ស្គរដែលមានសំឲ្យឪពុទ្ធាំង រួចនាំបណ្ដើរដុំវិញសព្វប្រក សព្វផ្លូវត្រៃខ្វែងកែង ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ ត្រានោះ ទីឃាវុកុមាវ មានសេចក្តីត្រុះរិះយ៉ាងនេះថា គាតាអញទានឃើញមាតាបិតាយូវណាស់ <u>បើដូ</u>ប្រោះគូរតែអាត្មាអញទៅមើលមាតាបិតាជានម្តងសិន ហើយ

ឆំពងស្វាបសេត បណ្ដើរអាញ្រាស ។

កោសម្តិក្ខន្ធកេ **ទំឃាវុកុ**មារវត្ថ

អថលោ ភិត្តថ ជីឃាវុ តុមារោ ៣រាណសី មវិសិត្វា អន្ទស មាតាមិតភេ ឧទ្យាយ រដ្ចយា បញ្ញាញ**ាំ តាន្**្រ្ន-စန္နင့္ စန္နီ၏ စိုးရဲလီ မန္နာ စနားရဲ။ စလာလူဗ រដំណយ ខើយំ សិធ្យាដកោន សិធ្យាដកាំ ហាំនេះខ្ល និស្វាន យែន មាតាបិតារា តេនុបសន្ថ័មិ ។ អន្តសា ទោ ភ័ន្ទាវ ឌីឃីន៍ តោសលរាជា ឌីឃាវុំ តុមារំ ၾကား၊ မာနင်းနို နေသာဗ နူကာ၊ မာနင်းနို មា ទោ ត្វំ តាត នីឃារុំ នីឃំ ខស្ស មា ស្ប៉ុ ន ហំ តាត នីឃាវុ ៧បន ហា សម្នត្តំ អឋបេន ហំ តាត នួលវុ យា សម្មន្តីតំ ។ រារ វ៉ុត្តេ គិត្តាវា នេ មនុស្សា នីហ៊ីតី កោសលរាជានំ ឯតឧកេខុំ នុម្មត្តកោ អយ់ ឌ័ឃន៍ កោសលរាជា វិប្បលបន់ កោ ៩មស្ប ឌី-ພາງ 🖮 អយ ຟາຍາຍາ ຍາ ເຈາ ຮູ້ ຄາຮ ຂຶ້ນນາ ឌីឃំ ខុស្ស មា រស្សំ ឧ ហិ តាត ឌីឃាវុ ជារេន ជា សម្មុត្តំ អឋាន លំ តាត ន័យរៅ វេក សម្មុត្តិតំ ។

ന്മർ

ವರ್ಷ

កោសម្ព័ត្តនូក: រឿងទីឃាវុកុមារ

ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យាយវេលានោះ ទ័យវក្តមារចូលទៅ ក្នែងពាកណស់ហើយ កោរក្បាលឲ្យរលីងចេញ (ទូង) ស្គាវដែលមានសំឲ្យឪពុទាំង ហើយនាំ បណ្តើរជុំវិញសត្វច្រក សព្វផ្ទុវត្រៃត្បែងកែង លុះឃើញហើយក៏ចូវេ ទៅកេមាតាថិតា ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ឯស្ដេចក្នុងដែនកោសល(ព្រះនាម ទ័ឃតិទ្រជទតទៅឃើញទិឃាវុកុមារមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញ**ហើយ**កំ មាន ព្រះនុង្ការ ទៅនឹងទីឃាវុកុមាវយ៉ាងនេះថា នៃទីឃាវុក្ន អ្នកឯងភុំ ឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្ចុំ នៃទ័យវុក្ខន ធម្មតាញេវមិនដែលវម្ងាប់ ដោយការចង ញៀរទេ នៃទីឃាវុក្ខន ឯញៀរតែងម្លោបដោយការមិនចង ពៀរ ។ ម្នាលភ័ត្ថទាំងទ្បាយ កាលបើស្ដេចនោះមានព្រះទង្កោរយាំងនេះ ហើយ ពុកមនុស្សពាំងនោះកំពោលពាក្យនេះនឹងស្ដេចក្នុងដែនកោសល ព្រះនាមទីឃ័តិថា ស្ដេចក្នុងដែនកោសល(ព្រះនាមទីឃ័តិនេះច្ឆតនិយាយ ផ្តេសផ្តាសទេតើ នណោឈ្មោះទីឃាវ៉ (ជាកូន)របស់ស្តេចនេះ ស្តេចនេះ និយាយទៅនឹងនណោយ ៉ឺងខ្រះថា នៃទីឃាវុក្លន អ្នកឯងកុំឃើញកាលរែង កុំឃើញកាល ខ្វី នៃទីឃាវុក្លន ធម្មតាញៀរមិនដែលរម្យប់ដោយការចង ញៀរទេ នៃទីឃាវុក្គន ឯញៀវតែងវេច្បាប់ដោយការមិនចងញៀរ ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ពាល់ កណេ នុម្មត្តុះកោ វិច្យលាទាមិ អចិច យោ វិញ សោ វិភាវេស្សត័ត៌ ។ ឧត៌យម្បិ ទោ ភិក្ខុវេ ។ ខេ ។ តតំយម្ប៉ី ទោ កំក្តាវេ ន័យតំ កោសលរាជា ន័យរុំ ສຸຍກໍ ຟສຂເກຍ ຍາ ເຈາ ຮູ້ ຄາສ ຂຶ້ນນາ ຂຶ້ນ បស្ប មា រស្ប៉ុ ជ ហិ តាត ឧ័ឃាវុ ៧រេជ ហា សម្មុន្តិ៍ អឋបន ហំ តាត ន័យរុវ យោ សម្មុន្តិ៍តំ ។ តតិយម្បី ទោ ភិត្តា៥ តេ មនុស្សា នីឃ័តី កោស-លរាជានំ រៀតឧកេខ្មុំ ទុម្មត្តុកោ អយ់ ន័យតំ កោស. លរាជា ខ្សែលខត់ គោ ៩មស្ម ន័យវុ គំ អយំ រៅអេហ មា ទៅ តុំ តាត និឃារ និឃំ បស្បូ មា រស្ម័ន ហិ តាត ន័ឃាវុ យាន យរា សម្មន្តិ៍ អយាន ហ៍ តាត ន័ឃាវុ ៧១ សម្មន្តិត ។ នាហំ ភាណ **ខ្មន្ត្ត**កោរ វិទ្យលទាំទំ អទំិច យោរំតា ញ ഹ

றறಂ

វិនយបិជិត មហាវត្ថ

ស្ដេចទីឃ័ត៌នោះតបទៅវិញថា នៃនាយ យើងមិនមែនត្តតនិយាយផ្ដេស-ផ្លាសទេ បើនរណាជាអ្នក ជ្រាជ អ្នកនោះទើបថ្ងែសេចក្ដីបាន ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ ស្ដេចក្នុងដែនកោសលឲ្រះនាមទីឃ័ត៌មានព្រះឲុង្ការទៅន៍ង ទីឃាវុកុមារជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ មាលកិត្ត ពំងទ្យាយ ស្ដេចក្នុងដែន កោសល ព្រះនាមទីឃីតិមាន**ព្រះ ទុង្ការ ទៅនឹងទីឃាវុក្**មារ**ជា** គំរប់បីដង យ["]ននេះថា នៃទីឃាវុកូន អ្នកឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញ ផន កាលទ្ទី នៃទីឃាវុក្ខន ធម្មតាញ់រិវមិនដែលរម្លាប់ដោយការចងញៀរទេ នៃ ទីឃាវុក្លន ឯពៀរតែងរម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ មនុស្សទាំងនោះក៏បាននិយាយពា**ក្យនេះន័**ងស្ដេចក្នុងដែនកោសល(ពះ នាមទីឃ័តិជាគំរប់បីដងទៀតថា ស្ដេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃ័តិ នេះចួតនិយាយផ្តេសផ្តាសទេតើ នវណាឈ្មោះទីឃាវ៉ុ(ជាកូន)របស់ស្តេច នេះ ស្ដេចនេះនិយាយទៅនឹងនវណាយ៉ាងនេះថា នៃទីឃាវក្នុន អ្នកកំ ឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលទ្វី នៃទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែល វមាប់ដោយការបងពៀរទេ នៃទីឃាវុកូន ឯពៀរតែងរមាប់ដោយការ ษิรอลเต)เ ๆ เพอเธาะใจส์ลอเต่ริญชา ไรธาษ เพลียิรไษร ជាមនុស្សត្ថតនិយាយផ្ដេសផ្ដាសទេ ប៉ុន្តែបើនរណាជាអ្នក(ចាជ្ញ អ្នកនោះ ពោសម្លិត្តនូកេ **ទ័ឃាវ៉ាកុ**មារវត្ថ

အကြက္အဆြန္နဲ့ က မရလာ အိုက္အက အေ မရလဂု ဒီယီဆို កោសលរាជានំ សមដាមតំតាំ ដើយលេ ដើយំ សិន្យា-ႊကေ လ်မံျားက ဗင်္ဂရော အက္ဆိုယာ ေနာ့ျပာ စိက္ရာ-မေရာ အက္ခ်ိုယား၏ အကာလျှ စရုံ၏ ဆိုနို့ရာ စရုံနို့မာ តំហាន និត្តិចំត្វា តុម្ព័ ឋបេត្វា បត្ត គឺសុ ។ អ៥ ោ ភិក្ខាវេ នីឃាវុ កុមារោ ៣រាណសឺ មវិស័ត្វា សុវ័ ឧទ្យារត្វា កុម្តិយេ ទាយេសំ ។ យនា តេ មត្តា អហេ-សុំ បត៌តា អថ កាជ្ជានំ សត្ថឌ្ឍិត្វា មាតាបំតុនំ សញ្ចឹ ខំតត់ អារាខេត្វា អក្តី ឧត្វា ខញ្ញលំកោ តិត្តុត្តំ ខំតត់ បនក្តិណ៍ អកាសំ។ តេន ទោ បន ភិត្តូវេ សមយេន စြက္ခရင္ဆာ ကာလီဂင္ရာ ဒုဗၢိဳင္စ္စာလာၾကရာ ၊ ကေနာ့ ၅ မနိမာ၊ (၈) မွမိယ (မိုည်ဒး၏ မာမှာမှာ နေကာန် ကုမာ၊ ဗက္မလဲကံ ခ်က္ခန္ရံ ငဲ့ရကံ ဗဒက္ခံလ၊ ကႏၵင္ရံ ခ်ိဳ လျှာ က လျှ ခရားကေးကို ခ်ိဳ လျှံလ ထို (စာ (လာ ဗခု(လျှာ ខ័យតំស្បៈ គោសលរណ្តោ ញាតំ វា សាលោហ៍តោ កំអមោរ មេ អនត្តតោ⁽⁰⁾ ន មាំ នាម មេ កោចំ

អនត្ថកោតិ កត្ថកំ បោត្តពេ ទិស្សតិ ។

កោសម្ព័ត្ធន្លុក: រឿងទីឃាវុកុមារ

*ទើបថ្ងៃងសេចក្តីបាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ (គានោះ មនុស្ស*ទាំងនោះក នាំបណ្តើរស្តេចក្នុង!ដនកោសលព្រះនាមទីឃ័តិព្រមទាំងមហេសីទៅសព្វ ច្រកសព្វផ្ទុវតែឡែងកែង ហើយចេញទៅតាមច្រាទាងត្បូង ហើយកាត់ ទូនជា ៤ កំណា ត់ រួចកប់ក្នុងរណ្តៅ គ្រប់ទិស ទាំង ៤ ជា ទាងត្បូងនៃ ព្រះ នគរហើយទុកតាូកតល (ឲ្យនៅថៃទាំ) រួចថយចេញទៅ ។ ម្នាល ភិត្តទាំងទ្យាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារចូលទៅកាន់ក្រងញាពណៈ សី ហើយក៏នាំយកសុរាមកបំផឹកពុកពល (ទាំងនោះ) ។ ពុកពល ទាំងនោះស្រវិងដួលដេកទៅកាលណា ទីឃាវុកុមារក៏ប្រមូលកំណាត់ឈើ ហើយលើកសរីវៈមាតាចិតាដាក់លើជើងថ្កូវរួចថ្ងូជាភ្លើង ហើយផ្គង់អញ្ហលី ធ្វើបទក្សិណដើងថ្កូវ ញ ជុំ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ ចូនជាពេល នោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ទ្រង់គង់នៅលើជ្រាសាទដំ ប្រសើរឮដ៍ខាងលើ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាម ព្រហ្មទត្ត ចានទតទៅឃើញទីឃាវ់កុមារកំពុងតែផ្គង់អញ្ចល័ធ្វើប្រទក្សិណ ដើនថ្កូវ តា ដុំ លុះឃើញហើយក៏ឲ្រន់ត្រិះរិះយ៉ាននេះថា មនុស្សនោះច្បាស់ ដាញាតិ ឬដាសាលោហិតបេស់ស្ដេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃ័តិហើយ តហ្នំ សេចក្តីនៃាស((ព្រោះបុរសនេះគង់នឹងមាន)ដល់អាត្មាអញ មិនសមបើ វិនយបិដកេ មហាវក្តោ

អភេរខេស្មត័ត៌ ។ អ៥ទោ ភិក្ខុវេ នីឃាវុ កុមាភេ អវញ្ញ័ ကန္တာ ယား ေနွာ် က ေနွာ္ ၊ က ေနွာ ၊ ဗ၂ႆ ဗု ဤ နာ (*) ၏ -ာလာလီ ပါလို နာ မႏ္ရပ္စ္ က ေဆာက္ စာ နွာ က လိ កញ្ញ ហត្ថាខរិយំ វាននរោខ ឥត្ថាមហំ អាខរិយ សិច្ប័ សំគ្លិតុត្តំ ។ តេនហិ ភណេ មាណាវកា សំគ្លាស្ត្រំ ។ អ៩ ទោ ភិត្តាវេ នីឃាវុ កុមារោ វត្តិយា ខទ្ទុសសមយំ បច្ចុដ្ឋាយ មាត្តិសាលាយំ មញ្ចូនា សាវេន តាយំ វីណាញ្ ស័រាជា វត្តិយា ខច្ចុសសមយ ខច្ចុដ្ឋាយ ហត្តិសាលាយំ មញ្ចនា សមេន គឺតំរំណេញ វាឧតំ សុត្វាន មនុស្ស ប៉ុទ្ធ៌ កោ កណេ វត្តិយា បច្ចុសសមយំ បច្ចុដ្ឋាយ ហត្តិសាលាយំ មញ្ញនា សាវេន តាយំ វីណញ្ វានេសី-ត៌ ។ អមុតា ស្បូ នេះ មាត្តា ខរិយ ស្បូ អន្តេវា សី មា ណាវ តោ វត្តិយា ខច្ចុសសមយំ ខច្ចុដ្ឋាយ ខាត្តិសាណយំ មញ្ជនា សភេន កាយ៍វីណាញូ វានេស័ត៌ ។ គេនហ៍ ភណេ

றறுடு

றைை

វិនយប៌ដក មហាវត្ថ

គ្មាននវណាមួយ/ចាប់អាត្មាអញសោះ ។ ម្នាលកិក្ខពំងឲ្យយ | ลา នោះ ទីឃាវុកុមារទៅឯវៃព្រំហើយទក្រទួលទុញយ៉ំអស់ចិត្តរួចដូតទឹកវត្តក ហើយត្រឡប់ចូលទៅក្នុងក្រុងពារាណស៊ីវិញ ក៏ទៅឯរោងដំរីទៀបព្រះ រាដកំងហើយនិយាយតាក្យនេះនឹងហ្មដំរីថា នៃអ្នកហ្មដំរី ខ្ញុំចង់អៀនសិល្បៈ (អំពីអ្នកតើចានថ្កទេ) ។ ឯហ្មដំរីនោះនិយាយតបថា នែនាយមាណព ចើដូច្នោះចូវអ្នករវៀនចុះ ។ ម្នាលកិត្តពាំងឲ្យាយ វេលានោះ ទីឃាវុកុមាវ ក្រោកទ្បើងក្នុងបច្ចុសសម័យនៃពត្រី ក៏ស្រែកច្រៀងដោយសំឡេងដំពី កេះ ហើយដេញពិណផង ក្នុងភេងដំរី ។ មាលកិក្ខទាំងទ្យាយ ឯសេច ក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្តធាន(ទង់ព្រះសណ្ដាប់ច(ម្រៀងនឹងចំណ ដែលទីឃាវុកុមារ (កាកទ្បើងក្នុងបច្ចុសសម័យនៃ វាត្រី ហើយ [ចៀងប្រកប ដោយសំទេត្រយ៉ាន់ពីកោះក្នុងកេងដំរី លុះ (ទន់ ព្រះសណ្ដាប់រួច ហើយ $\hat{\pi}$ ទ្រង់ តា \hat{N} សូរមនុស្សទាំងទ្បាយថា នៃនាយ នរណាក្រោកទ្បើងក្នុង ចច្ចសសម័យនៃវាត្រី ក៏ចៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ហើយដេញ តិណផង ក្មុងរោងដំរី ។ មនុស្សពាំងនោះ(កាបទូលថា សូម[ទន័ ព្រះមេត្តា ជ្រេស មាណពជាភូនសិស្សរបស់ហ្មដំរីឯណោះ ក្រោកទ្បើង ក្នុងបច្ចុសសម័យនៃវាត្រី កំញៀងដោយសំទ្យេងដ៏តាំអោះ ហើយដេញ តិណផង ក្នុងកេនដំរី ។ ស្ដេចនោះ (ទន់ តាស់ថា ខែនាយ បើដុច្នោះ

កោសម្ព័ត្តនូកេ ទីឃាវិកុមារវត្ថ

តំ មាណាក់ អានេយតំ ។ ៧វំ នេងតំ ទោ ភិក្តុឋ តេ **မ**ရလ္မာ စြတ္ နန္စလ္မႈ ကာလီးး ရွာ ဗဆီလ္မွလ်ာ နွာ စီးဟား កុចារ៍ អានេះសុំ ។ អថាទា កិត្តា៥ ត្រិញឧន្លោ តា-ស័ពជា និឃារុំ កុមារំ វាតនកេច ត្វំ កណេ មាណាក វត្តិយា បច្ចុសសមយ៍ បច្ចុដ្ឋាយ មាត្តិសាលាយ៍ មញ្ចុនា សភន តាយ វីណាញ វានេស័ត៌ ។ ៧វំ នេវាតំ ។ នេះខេត្ត ភាលេ មាណវិត តាយស្ស្រីលាញ វានេស័ន៍ ។ រ), ទេមន សេ មួយ នេះជា សេខា សេខា សេខា សេខា សេខ តាស័រព្លោ ខដ៌ស្មូណ៌ត្វា អាវាជាបេត្នោ មញ្ចូនា សភេន តាយ៍ វ័ណញូ ក៏នេសំ ។ អ៩ទោ ភិក្ខាវ ព្រហ្មឧត្តោ តាស័រដោ នីឃារុំ តុខារំ ៧តឧរោប ត្វ កលោ មាណាវភា មំ ឧថដ្ឋហាតំ ។ ឃុំ នេកតំ ទោ အဲက္စ္တား နီးစားက ကြင့္အေနေနာင္ ကာလီးးရွာ ពន្ធសេព្ទសំ ។ អ៩ទោ ភិក្ខា៥ ឌីឃាវុំ កុមារោ ព្រិញ្-នត្តស្បូ កាស់ព្រោ ថព្ថដ្ឋាយ អបោរសំ បញ្ជាធិចាតី

កោសម្តីពូន្ធក: រឿងទីឃាវុកុមារ

អ្នកទាំងទ្យាយចូរនាំមាណពនោះមក ។ មាលកិក្ខាំងឡាយ មនុស្ស ទាំងនោះទទួលស្តាប់ព្រះទុត្តារស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្តដោយ តាក្យថា (ពុះករុណាវិសេស ហើយក៏ទៅនាំទីឃាវុកុមារមក ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាស់ព្រះនាមព្រហ្មទត្ដទ្រន់មាន[រ.: តុង្ការទៅនឹងទីឃាវ៉ុកុមាវយាំងនេះថា នៃនាយមាណព អ្នកឯងក្រោកទៀង ក្នុងបច្ចុសសម័យនៃពត្រី ក៏ច្រៀងដោយសំឡេងដំពីរោះ ហើយដេញ តិណផង ក្នុងពេងដំរី មែនឬ ។ ទីឃាវុកុមារ (កាបទូរេថា (ពះករុណា រិ-សេស ។ ស្ដេចនោះ ទ្រង់ត្រាស់ថា នៃនាយមាណត បើដូច្នោះចុះអ្នកឯង ្រេៀងហើយដេញពិណឲ្យយើងស្តាប់មើលៗម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ឯទ័ឃា -វុកុមាវទទួលស្លាប់ព្រះនុង្កាវស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្តដោយ តាត្យថា ត្រះតរុណាវិសេស ហើយចង់ឲ្យស្ដេចក្រោស (ជាណ ទើប[ែសក ប្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីកេះ ហើយដេញពិណផង ។ ម្នាលភិត្តពំងឡាយ ១ណនោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តមានព្រះទុង្កាទៅនឹងទី-ឃាវុកុមាវយ៉ាងនេះថា នែនាយមាណព ចុវុអ្នកឯងនៅប (ម៉ឺយើងចុះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ ឯទីឃាវុកុមារកំទទួល ស្តាប់ព្រះទុង្ការស្ដេចក្នុងដែនកា-សីព្រះនាមព្រហ្មនត្តដោយពាក្យថា ព្រះករុណាវិសេស ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទុក្រយវេលានោះទីឃាវុំកុមាកើចានក្រោកមុន ដេកក្រោយនិងទទួល ស្លាប றறும

វិនយប៌គឺពេ មហាវគ្គោ

គំតារមន៍សព្វរំ មនាមចារំ ចំយង់នំ ។ អ៩ទោ အိန္နား စြပ္ခဒေရွာ ကာမ်ားဆ ဒီယာင္ ၾမား စစ္စံအလျပ អត្ថន្តរំគោ សៃព្វសិតាដ្ឋាន ឋមេសំ ។ អ៩ទោ ភិត្តាឋ ອິຍຸຂເຊຼາ ສາອັກສາ ຂຶ້ນນຳ ສຸຍາ ມິສຂເກຮ តេនភំ គ.ស. មាណាកា នេ យោដេមា មំកាំ កម៌សព្-ຍເຮົາ ມີເຊກສ໌ເຫ ກໍ່ຜູ້ແຮ້ໜູ່ ຜູ້ຍາເກ စြတ္ အေနာက္ခ ကာလီးးက္တာ ဗင်ိဳ လုိုလ်ာနာ ၊ ဗ်ိဳး ဖား ငါနာ စြတ္ခနင္ရံ ကာလီကေရာင္ ပန္ခန္းက ေလးေနာ္ ေတာ္ကေနာ္ នៅ រដោ យស្សនាភិ តាលំ ទត្តសិតិ ។ អ៩លោ ភិត្តាវ ព្រិញ្ចុនត្តោ តាស័រាជា ខេំ អភិរូហិ នីឃាវ តុទាភេ ខេំ ខេសេសំ ។ តថា តថា ថេំ ខេ-പേര് ധട്ട ധട്ട നണ്ണവു പ്രത നടന്ന് നണ്ണം នៅ រដោ ។ អដទោ ភិត្តូវ ព្រហ្មឧត្តោ តាស័រាជា ຊູ້ ສຸຊາ ຂຶ້ນນໍ້ ເຖຍາ ມິສຂເກຍ ເສຂນ໌ ສເດມ

វិនយប៌ដា មហាវត្ត

បង្គាប់ការអ្វី១ ប្រព្រឹត្តគរ្ជជាទីគាប់ចិត្ត ពោលពាក្យជាទី(សុទ្យាញ់ដល់ ស្ដេចក្នុងដែនកាស់ព្រះនាមព្រហ្មឧត្ត ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ (គានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មនត្តមិនយូរប៉ឺន្មានកំបានតាំងទីឃាវុកុមាវ ក្នុង ធំជាអ្នកស្និធ្ធ ស្នាលទាងក្នុង ។ មាលភិត្ត ទាំង ឡាយ គ្រានោះ ស្ដេចក្នុង ដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្តទ្រង់មានព្រះឲង្ការទៅនឹងទ័យាវុកុមារយ៉ាង เรราพยาณา เช<mark>็นเอาะธุรหกด</mark>ิยกสรชยก យើងនឹងទៅ នេះថា កាន់ទីប្រពាធ(មិន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ឯទីឃាវុកុមាវទទួលស្លាប់ ព្រះតុង្ការស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្ដដោយពាក្យថា ព្រះករុណា វិសេស ហើយក៏រៀបទឹមរាជរថវូច(កាបទូលស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាម ព្រហ្មទត្តយ៉ឺងនេះថា សូម/ទង់ព្រះមេត្តា/េបា្តស ឯរាជថេវថស/ពះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គទឹមវូចស្រេចហើយ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាំថកាលគ្លូវឥឡូវនេះ ចុះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទុក្ខយៈ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាស៊ីព្រះនាម [ตบารสุโรล์เอฺเ็ลลล์เเข็กสเซ ទ័ឃាវ៉ុកុមារក៏បររាជរថនៅ ៗ ៣ត សេនាដើរទៅតាមផ្លូវឯទៀត ទីឃាវុកុមាវជាអ្នកបររាជរថក៏បទៅ តាមផ្លូវឯទៀតបែកផ្សេងពីគ្នា ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ គ្នានោះ សេច ក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តយាងទៅដល់ទីត្វាយ ហើយ(ទង់មាន ព្រះតុង្កាវទៅនឹងទិឃាវកុមាវយ៉ាំងនេះថា នៃនាយមាណព លើដូ:ញុះ ෆ ග ප්

ពេសម្ព័ត្តនូកេ ទីឃាវិតុមារវត្ថ

တေလာကာ ကို ဗိုက္ခလျှ ကိုလက္ရောမ္တိ စိုင်္ပန္တီလျာမီနာ ၅ រារ នេងតំ ទោ គំគ្គាប នីឃាវុ គុមាភេ ឲ្រហ្មូនត្តស្ប ကာလီးးရ္ကာ ဗင်္ဂလၤ္ဂလာိန္မာ ၊ ဗ်ဴ ဗုဏ္ခိန္မာ ဗဟိယ် ဗလ္ငုဇ္လ-င်္ဂမီနီ ၊ နင်းစာ နိန္နံ၊ စြေပာ့ရေးရှာ ကမ်ာက နီးယားလျှ အျမားလျှ ရင္မုန္တို လီလံု အာရွာ လေယျိ အျပင္သည္ ။ အလုိ ဆူတဦးလုိးလုိ စိုင္ပံနဲ႔ នុំក្លាចំ។ អដទោ ភិត្តាវេ និយាវុស្ស តុមារស្យ វាតនយោ-လ်ံ မထိ၊ စာ စြတ္ခနူးရွာ အာလံာာင်္သာ စာ စားစာ မမ္မာ့ကိ អននូស្ស ភារាភោ នម័ណ អម្ភាភំ ពលញុ ២មានញុ ដឧមនោ ខ តោសោ ខ តោដ្ឋាតារញូ អច្ឆិឆ្នំ ៩មិនា ေ မေ မာဆဗီနာက ဟနာ မထိ ၇ လုု နားလာ ဟေ ဗ် ဟိ မးဗျယျင္ရွိ ကောလီယာ စစ္ဂ် ငိတ္တာ ។ မငးစာ င်္ဂဆိုက္က ရွိကားမ်ား အိုမားမ်ား ၅ ဆိုကောက္ စုနား (စာ ရွိ មរណតាលេ អាច មា ទោ ភ្នំ នាង និយាវ ន័យ ပေးျ ေရး က်ေ့ ေရာ ေဆာင္ က်ေနာင္ ကို အခ်ိတ္ခ်ိ អឋាធ ហ៍ តាត ន័យារុំ ហា សម្មន្តិតំ ន (ទា បេ តំ ខដំរូទំ យោមាំ ខំតុ វទនំ អតិត្តាមេយន្ត្រីតំ

កោសម្តិក្ខន្ធកះ រឿងទីឃាវិតុមារ

ចូវអ្នកឯងដាក់រាជរថសិន ដ្បិតយើងនឿយព្រយលំចាក យើងនឹងដេក ស មាកបន្តិច សិន ។ មាលកិត្ត ពំងឲ្យយ ឯទីឃាវុកុមារបានទទួល ស្តាប់ ព្រះ តុង្ការ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តដោយពាក្យថា ព្រះ ករុណាវិសេស ហើយក៏ដាក់រាជរថចេញអង្គយពែនក្មែនលើផែនដី ។ ម្នាល ភិត្តពំងឲ្យយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តក៏ឲ្ង ផ្ទំកើយ ព្រះសីស: លើក្មៅទីឃាវុត្ថមាវ ។ ស្ដេចនោះ នឿយ ព្រយលំបាត ៤ន៍ផ្ទុំលក់មួយពេច ។ មាលកិត្តទាំង ឡាយ លំដាប់នោះ **ទីឃាវុកុមាវ** ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្តនេះ ចានធ្វើសេចក្តីវិនាសជា (ចើនដល់អាត្មាអញ ពំងពល ពាហន: ដនបទ ឃាំងនឹងដង្រក របស់គាតាអញ ស្ដេចនេះបែជានយកអស់ មិនតែ ប៉ុណ្ណោះ ទាំងមាតាបិតាវបស់អាត្មាអញ ស្ដេចនេះក៏សម្ងាប់ចោលអស វេលានេះ គួរអាតា្មអញសងពៀរដល់ស្ដេចនេះវិញ ហើយក៏ហុតព្រះទាន ចេញព៍សេម ។ មាលភិត្តពំងឲ្យយវេលានោះ ទីឃាវុកុមារមានសេច-ក្ត័ត្រិះរឹះយាំងនេះថា ចិតាចានផ្តាំអាត្មាអញក្នុងពេលដែលទៀបធ្វើមវណ-កាពថា នៃទីឃាវុកូន អ្នកឯងគុំឃើញកាលវែង គុំឃើញកាល 🦻 នៃទីឃាវុ ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នៃទីឃាវុក្លូន ឯ កាន ញៀវតែងរម្យប់ដោយការមិនចងញៀវ ចើអាត្មាអញកន្ធងពាក្យចិតាហើយ

66

វិនយចិងពេ មហាវគ្គោ

ကောက်ယာ စင္ဂ် ဗဗၢလက် ၅ နေ့ဆိယ မျိုးစာ စိုက္ခဗံ ျပာ အခ်္ခဏချို (စာ ခ်က္ကာ့က ဒီဃား/လျှ ကုမားကျွ ^၃) အေးကောက် မထိ၊ စာ စြတ္ခနေးရွာ အားမီးဂင်္သာ စတု၊ စာ မမ္မာ့အံ မင္ဆန္မပ္စ္ ကား၊ အာ ရမိ အ မမ္မာ့အံ စလက္ កំមានតា ជនមនោ ខ តោសោ ខ តោដ្ឋាភាវតា អច្ចុំភ្នំ ៩មិនា ច មេ មាតាបិតរោ មាតា អយំ ទុស្ស គាលោ ယောက် အို မးဖျယြန္ရြံကို ကောလ်ယာ စက္ဂံ ခ်ိတ္တာကို ၅ នន័យម្បី ទោ ភិក្ខុវេ ន័យរុស្ស ភុមាស្រ រ)នន-ဟောက် ဗိုနာ (တာ ဗို ဗားယာကားလ မ/ဗ ဗာ (တာ နှိ ခားခရီယာကို နီးယံ ဗေလျှ မော ကေရှိ အော် ခားခ ន័ឃាវ ៧វេន វេវា សម្មន្ត្នំ អវេវេន ហិ តាត ន័ឃាវ វេវា សម្មត្ត័តំ ធ ទោ មេ តំ បដិរូបំ យោហំ ប៉ុតុ វេចធំ អតិត្តមេយន្ត្រីតំ បុននៅ កោស័យា ទក្តុំ បវេសេសំ។ អ៩ ទោ ភិត្តវ ឲ្រហ្មឧត្តោ ភាស័រជា ភីតោ ឧត្វិត្តោ १ राष्ट्र १ हिल्ल राजरा मधारा मधारा मेलूल

ග ගු ව

វិនយបិជិត មហាវត្ត

អំពើនេះឈ្មោះថាមិនសមគរូវដល់អាត្មាអញឲ្យើយ ហើយក៏សៀតព្រះទាន ទៅក្នុងស្រោមវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្តីត្រិះរិះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។ ម្នាលកិត្តពំងទ្យាយ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្តី ត្រិះរិះជាគំរប់ចីដងទៀតយ៉ាងនេះថា ស្ដេចក្នុងដែនកាសីត្រះនាមត្រហ្មទត្ត នេះ**ចាន**ធ្វើសេចក្តីវិទាសដា (ចើនដល់អាត្មាអញ ទាំឪពល តាហទ: ជនបទ ឃ្លាំង នឹងដង្រឹករបស់អាត្មាអញៈ ស្ដេចនេះរឹបជាន័យកអស់ មិន តែប៉ុណ្ណោះ ពំងមាតាបិតារបស់អាត្មាអញ ស្ដេចនេះក៏សម្ងាប់ចោលអស់ វេលានេះ គរូវអាតា្មអញសងពៀរដល់ស្ដេចនេះវិញ ហើយកំហុត្តព្រះ ទាន់ចេញពីស្រែម (ម្តងទៀត) ។ ម្នាលកិត្តពំងទ្យាយ ទីឃាវុកុមារ មានសេចក្តីត្រិះរិះជាគំរប់បីដងទៀតយាំងនេះថា ចិតាធានផ្តាំអាត្ញាអញ ក្នុងពេលដែលទៀបធ្វើមរណភាពថា នៃទីឃាវុក្លន អ្នកឯងកុំឃើញ កាលវែង កុំឃើញកាលទ្វី នៃទីឃាវុំកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាប់ដោយ ការចងពៀរទេ នៃទីឃាវុក្លន ឯពៀវតែងវម្ងាប់ដោយការមិនចងពៀរ បើអាត្មាអញកន្លងពាក្យបិតាហើយ អំពើនេះឈ្មោះថាមិនសមគួរដល់អា-តា្មអញទ្បើយ ហើយក៏សៀតព្រះទាន់ទៅក្នុងស្រោមវិញ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងទ្បាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្តទ្រង់កិតភ័យ ភាក់ផ្អើលស្ងើតស្ងក់តក់ស្ងួតហើយកំតើនទ្បើងភ្យុម ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ

កោសម្ពិត្តនូកេ ទីឃាវិកុមារវត្ថ

ន័យវុតុមារោ ត្រូម្មនុត្តំ តាស័រដាន់ វាតនរោច តិស្ប ခ္ငံ ၊ အီ၊ ရစ္နိုးရွာ ရမ္ကုန္တီ ရခြားမွာ မမာမာ វុដ្ឋា. មិតិ ។ ឥន មំ ភណេ មាណាកា និយត៌ស្បូ កោ လလးး၏ ငါးဆီ ဆီးကို အမားက အုဂ္ဂ်ာအနေဒ စနေဒ ဗၢိဳစားအဆံ အေဆာက် အီးရာ ဖုစ္ခ်ိုးရွာ ဖုတ္သေနီ ဖုန္သြားမွာ សមាសា រុឌ្នាសំឆ្លំ ។ អ៩ទោ ភិត្តាវេ នីឃារុំ តុមារោ ဗၢၢမည်ရှာ အက္ဒာ်လာအ ဗားနွာအ စက္ဂ ခ်ီရှားမာရှာ ព្រហ្មឧត្តំ កាស័រដាជំ វតនកេច អហំ ទោ សោ នេះ ឌីឃ័ត៌ស្បូ កោសលរញ្ញេ ប៉ុត្តោ ឌីឃាវុ កុមារោ စဟု၊အ နွံ မမ္မာ့ကံ မေဒန္နယ္မ၊ ကား၊ ကာ ကာ မမ္မာ့ကံ ពលញ្ កំមានញ្ ៩ឧមនោ ខ កោរសា ខ កោដ្ឋា-ကားကို မင္ဂ်ဳိင္ဆံု ကယာ ေ မေ မာနာစီကာ တနာ မထိ ទ្ធស្ប កាលោ យោ ហំ ហំ អញ្ជេយន្ត្រំ ។ អ៩ ទោ ភិក្ខុវេ ត្រូញឧត្តោ តាស័រាជា ន័ឃារុស្ស តាមរាស្ស ទានេសុ ស៍សោ ជិចតិត្វា ជីឃារុំ កម្ារំ វាតនយេច ជីវិត មេ

ගෙගුබ

កោសមិត្តនុក: រឿងទីឃារុំកុមារ

១ណៈនោះ ទីឃាវុកុចាវទូលសូរស្ដេចក្នុងដែនកាស់ព្រះនាមព្រហ្មទត្ដ សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ហេតុអ្វីបា នជា ព្រះអង្គឲ្រន់ យ៉ាំងនេះថា ភិតភ័យភ្ញាក់ផ្អើលស្ងើតស្ងក់តក់ស្ងួតហើយតើនទៀងភ្លាម ។ ស្ដេច នោះតបវិញថា នៃនាយមាណព ព្រោះយើងយល់សប្តិ (ថាដូចជា) ទីឃាវុកុមាជោកូនស្ដេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃ័តិ លើក(ពាះទាន រផ្អ័លស្វេតស្កក់តក់ស្វតហេីយក្រោកឲ្យេីងភ្លាម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ លំដាច់នោះ ទីឃាវុកុមារយកដៃខាងធ្វេងចាប់សង្កត់ព្រះសីសៈស្ដេចក្នុង ដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មគត្ត ហើយយកដែរាងស្តាំហ្គូតព្រះរាន់រួច និយាយពាក្យនេះនឹងស្ដេចក្នុងដែនកាស់ព្រះនាមព្រហ្មទត្តថា នៃព្រះអង្គ **ខ្វនខ្ញុំឯងហើយដែលឈ្មោះទីឃា**ក្រុមារជាកូនស្ដេចក្នុងដែនកោសល(ពះ នាមទីឃ័តិ ព្រះអង្គបានធ្វើសេចក្តីវិនាសជាច្រើនដល់ខ្ញុំ ទាំងពល ជនបទ ឃ្លាំង នឹងជង្រឹតសេសខ្ញុំ ព្រះអង្គកំបែជានយក ពាហនៈ អស់ ម្យ៉ឹងទៀត ទាំងមាតាបិតារបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គក៏សម្ងាប់ចោលអស់ វេលានេះ គូរ ១៉ុសង ទៀរដល់ ព្រះអង្គវិញ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនតាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តក៏ទុនព្រះសីវ្យ ក្រាបទៀបដើងទីឃាវុកុមារ ហើយមានព្រ នុង្គារទៅនឹងទីឃាវុកុមាវ

វិនយបិដិពេ មហាវត្តោ

តាត នីឃាវុ នេហ៍ ជីវិត មេ តាត នីឃាវុ នេហ៍តំ ។ ក្យា ទំ ។ ស្បាញ ទំ នេះស្បា ដីវិតំ នាតុំ នេវេ ទោ ទេ ជីវិត ននេយ្យតំ ។ តេខហ៍ តាត នីឃាវុ ត្ញញ្វេ មេ ជីវិត នេហ៍ អហញុ តេ ជីវិត ឧម្ម័ត៌ ។ អ៩ ទោ ភិក្ខុហ စြို့ညံ့ ဧး၏ ဧ မားများများ နေ့ကာင်း နေ့ မားမားများ-មញ្ញស្ប ដីវិត អនំសុ ចាណិញ អក្កហេសុំ សមដញ្ မၼန႔ မင္စတာထ^(၈) ၅ မငးေစာ အိဳက္အား စြတ္မွားေရွာ តាសីរាជា នីឃារុំ តុមារំ វាតនកេខ តេនហ៍ តាត នីឃាវុរដំ យោដេហ៍ កម៌ស្បាមាត់ ។ រារំ នេកតំ ទោ ភិក្ខាវេ និឃារុ កុមារោ (១ហុឧត្តស្ស កាស់វញ្ញោ ប-ដ៏ស្បូណ៌ត្វារថំ យោដេត្វា ត្រិញឧត្តំ កាស័រដោធំ វតាន-ကေးေထး၊ဆား၊ ေၾကာင္းက ေထာက္ကို အားလို မေရာလီန်ာ ၅ မှငါတာ စိုက္ခာဖ စြတ္ခရေရာ ကာလီဂင်္ဘာ វ៥ អភិរុស នីឃាវុ ភុមារោ វ៥ បេសេស ។ តថា

໑ឧ.អ[ទិ្វភាយ ។

றறு

វិនយចិដក មហាវត្ត

យ៉ាំងនេះថា នៃទីឃាវុកូន សូមអ្នកអាណិតឲ្យជីវិតដល់យើងផង នៃទីឃាវុ កូន សូមអ្នកអាណិតឲ្យជីវិតដល់យើងផង ។ ទ័យាវុកុមារតបវិញថា ខ្ញុំនឹង អាចថ្វាយជីវិតព្រះអង្គដូចម្តេចបាន គូរតែព្រះអង្គប្រទានជីវិតមកខ្ញុំវិញ ។ ស្ដេចនោះទ្រង់ត្រាស់ថា នៃទីឃាវុកូន បើដូច្នោះអ្នកឯងចុទ្រជ្វវិតដល់យើង ចុះ យើងក៏ឲ្យជីវិតដល់អ្នកឯងវិញ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ (គានោះ ស្ដេចក្នុង ដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មឧត្តន៏ងទីឃា វុកុមារបានឲ្យជីវិតគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបានពំងចាប់ដៃគ្នាផងធ្វើសម្យថផង ដើម្បីមិនឲ្យមានវឿងប្រទូស្ត គ្នាតទៅទៀត ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទុត្តទ្រង់មានព្រះនុង្កាវទៅនឹងទីឃាវុកុមាវយាំងនេះថា ទីឃាវុកូន បើដូច្នោះចូរអ្នកទីមរាជរថចុះ យើងនឹងតែទ្យប់ទៅវិញ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ ឯទីឃា វុកុមាវចានទទួល ស្តាប់ព្រះឲុង្កាវស្ដេចក្នុងដែន កាសីព្រះនាមត្រហ្មទត្តដោយពាត្យថា ព្រះករុណាវិសេស ហើយក៏ទឹម រាជវថវុចក្រាបទូលស្ដេចក្នុងដែនកាស់ព្រះនាមព្រហ្មទុត្ដយ៉ាងនេះថា សូម *ធ្វៃឪពែះមេត្តា* (ច្រុស ឯកដថេវបស់ ព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គទឹមរួច (សេច ហើយ សូមព្រះអង្គទ្រន់ជាបកាលគូរឥឡូវនេះចុះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ១ណ: នោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តទ្រង់យាងទ្បើងគង់លើរាជរថ ឯទីឃា កុំចារក៏បររាជរថទៅ ។ មិនយូរប៉ឺនានទីឃា កុំចារក៏បររាជរថ**ទៅ**

កោសម្ព័ត្ធនូកេ ទីឃាវ៉ិកុមារវត្ថុ

សមាតថ្មី ។ អ៩ទោ ភិត្តាវ ព្រហ្មឧត្តោ កា.សំរាជា ពារាណសំ ឋាសិត្វា អមច្ចេ ចាសៃផ្លេ សន្និចាតា បេត្វា រ) ននរៅទ សទេ ភណៈ ន័យនិស្ស គោសលរញោ ញ ပိုန္လို ဇူကာနဲ့ မူမာနဲ့ ရောက္ခရာနဲ့ မူမာနဲ့ မူမာနိုင်မှုနောက်မ ឋាភិ ។ រាភាច្ចេ អមត្វា រាមោហ៍សុ មយំ នៅ ហត្តេ အေး စာမ အျကားစားအ အား စာမ အျကားစားအ မကြလည္းအီ က်က္ကာ မင္တာ က်က္က အီးမိဳက်က္က အီးမိဳက်က္ အီးမိဳက်က မေတာ့ အေနာ့ ဆိုအေကာင် အေနာက် စ္ဆံးဖိုက်ပါရာ ဆက္လား အမ္ကား အမ်ား အမ်ာ សោ គណេ ឌីឃ័ត៌ស្បៈ តោសលរញោ ខុត្តោ ឌីឃាវុ តុមារោ នាយ លញ្ហ តិញុំ កាតុំ ៩មំនា ច មេ ជីវិតំ ខ្ញុំ មយា ខ ៩មករ ដ្ឋន ខិត្តខ្ញុំ ។ អ៩សោ ភិក្តាហ

നനർ

ពោសម្ពិត្តទ្វក: រឿងទីឃាវ៉ាកុមារ

ដូបទឹងត្បូកសេនាដែលទៅតាមផ្លូវផ្សេងត័ត្នានោះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យយ វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្ដទ្រង់យាងចូលទៅក្រង តារាណសីហើយ[ទំន័យជុំត្លូក អមាត្យជាហរិសទ្យរួចហើយ[ទំន័មាន[ពុះ តុង្ការយ៉ាងនេះថា **នៃនាយ ប្រសិនបើអ្នកទាំងទ្**បាយចានឃើញទីឃាវុកុ. មាវជាកូនស្ដេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះវីឃ័ត៌ហើយ តើគ្នុវៈធ្វើទិឃាវុកុមាវ ។ អមាត្យទាំងទ្បាយក៏ក្រាបទូលដោយពុក ។ យ៉ាងនេះថា នោះដុចម្តេច សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ចាស យើងខ្ញុំគូវតែកាត់ដៃចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា វេបាស យើងខ្ញុំគូរតែកាត់ដើងចេញ សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា េប្រាស យើងខ្ញុំគូរ តែកាត់ទាំងដៃទាំងជើងចេញ សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា(ជា្រស យើងខ្ញុំគូវតែ កាត់តែចៀកចេញ សូមឲ្រន់ត្រះមេត្តារជ្រោស យើងខ្ញុំជួរតែកាត់ច្រមុះ ចេញ សូម (ទន់ ត្រះមេត្តា (ហ្វាស យើងខ្ញុំគួរតែកាត់ ទំងត្រ ចៀក ទំងសែមុះ ចេញ សូម[ទន់ នេះបត្តា ប៉ែតស យើងខ្ញុំគូវតែកាត់ក្បាល ចេញ ។ ស្ដេច នោះ $\left(e \vec{s} \middle| q \right) \vec{v}$ ថា នៃនាយទាំងទ្យាយ ចុរសនេះឯងហើយដែលឈ្មោះ ទ័យវកុមារជាកូនសេចកងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិនោះ អ្នកទាំងទ្បាយ មិន ត្រូវធ្វើទោសកុមារនេះតិចត្ចចូលេ េញេះកុមារនេះបានឲ្យជីវិតយើង យើងកំចានឲ្យជីវិតដល់កុមារនេះដែរ ៗ ម្នាលកិត្តទាំនទ្បាយ វេលានោះ

றடு

វិនយមិដកៃ មហាវិគ្នោ

စြတ္ခရော ကာလီာဆ နီးယား ကို ကုမား ပဲခရောင္ ထိ (ဘ តេ តាត នីឃារុំ ចិតា មាណភាលេ អាច មា ទោ តុំ ကရ ဒီယား နီယံ ပေလျှ မာ ကျေရို ေပ်ာ ကရ နီယား ឋបន ៥ភ. សម្មត្ថំ អឋបន ឆាំ តាត ន័យរុវ ៥ភ សម្មត្ថ័ត តំខ្មេ ចំតា សត្វាយ អាចាត៌ ។ យំ ទោ មេ នៅ ចំតា មាណតាលេ អាច មា ន័យន្តំ មា ចំ ហំ អតាសិត៌ ន់ទំ ទោ មេ នៅ ទំតា មាណគាលេ អាច មា ន័យខ្លំ យំ ទៅ មេ នៅ ចំតា មាណភាលេ អាច មា សេត្ត្រ្តី မာ စိဗျိမ်းနွှတ် အိန္ဒိန္ဒာန် နမိ (စာ (ေ အေ ဗိနာ មាណភាលេ អាច មា ស្បេត្តិ យំ ទោ ខេ នៅ ចំតា តាយាយរាល អនេ ខ សូ ខាន ខ្នុំភារ៉ ណាច ណ

វិនយបិងត មហាវត្ថ

ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទុត្ដទ្រង់មានព្រះទង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុ-ចារយ៉ាងនេះថា នៃទីឃាវុក្ខន កាលដែលបិតារបស់អ្នកជិតនឹងធ្វើមរណ-ភាពបានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះអ្នកឯងថា នៃទីឃាវុក្សន អ្នកឯងកុំឃើញ កាលវែង កុំឃើញកាលទ្វី នៃទីឃាវុក្គន ធម្មតាពៀរមិនដែលរម្ងាច់ដោយ ការចងពៀរទេ នៃទីឃាវុក្ខុន ឯពៀវតែងរម្លាប់ដោយការមិនចងពៀរ តើ ចិតារបស់អ្នកសំដៅយកហេតុត្រឪណា បានជាផ្តាំ (ដូច្នេះ) ។ ទីឃាវុកុមាវ ក្រាបឲូលថា សូមទ្រជ់ព្រះមេត្តាជ្រោស កាលដែលប៊ីតាវបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ជិតន៍ឹងធ្វើមរណភាពថានផ្តាំបណ្តាំណា ចំពោះខ្ញុំព្រះអង្គថា អកកុំឃើញ កាលវេង គឺថាអ្នកឯងកុំធ្វើពៀរឲ្យយូវអង្វែងទ្បើយ សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា *ព្រៃស តាលដែលចិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គជ័តន៍*ងធ្វើមរណភាពបានផ្ដាំបណ្ដាំ នេះឯង (នេះហៅថា) កុំឃើញកាលវែង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជា្រស កាល ដែលចិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គទៀបនឹងធ្វើមហោភាពចានដ្តាំបណ្តាំណា ចំពោះ **១ំព្រះអង្គថា អ្នកឯង**កុំឃើញកាលខ្វី គឺថាអ្នកឯងកុំប្រញាប់បែកចាកពូកមិត្ត សំឡា ញ៉ូឡើយ សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស កាលដែលបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ជិតនឹងធ្វើមរណភាពមានផ្តាំបណ្តាំនេះឯង (នេះហៅថា) កុំឃើញកាល រ្វ៊ី សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស **កាលដែលចិតា**របស់ខ្ញុំព្រះអង្គជិតនឹងឆ្វើ មរណភាពបានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះ១ំព្រះអង្គថា នៃទីឃាវុកូន ធម្មតាញេវ

កោសម្តិកូនូកេ ទីឃាវ៉ិកុមារវត្ថ

សម្មន្តិ អឋពន ចាំ តាត ន័យរៅ ពេរា សម្មន្ត័តំ នេពន មេ មាតាបិតកេ មាតាតំ សចាហំ នៅ ដីវិតា វោកេ ចេញ់ យេ នេះស្បូ អត្តភាមា តេ មំ ជីវិតា វោហ មេយ្យ យេ មេ អត្តភាមា តេ តេ ជីវិតា វោរោមេយ្យ សំនេំ ហំ ហេន ន រួមសមេយ្យ ឥនានំ ទ មន មេ នេហន ដំរិតំ និត្នំ មយា ខ នេះស្បូ ដីវិតំ និត្នំ រាវន្លំ $^{(0)}$ ហំ អឋមន រ៉ុបសន្លំ ៩មំ ទោ មេ នៅ ចំតា មហោគាលេ អាច ឧ មាំ តាត ន័យរៅ ៧៧ឧ ៧៣ សម្មន្តំ អឋាវន មាំ តាត ន័យរុ យា សម្មន្តិត ។ អ៩ ទោ ភិក្តា៥ (ឲ្យនត្លោ តាស័រដា អប្ចវ័យ វត កោ អព្គតំ វត កោ ហាវ စလ္ဖ်ား၏ អយំ ဒီឃាវុ အမား၊ က ယ ြ စာ ဆ ဗ စီအု အေ សន្តិត្តេធ កាស់តស្ស វិត្ថារេធ អន្តំ អាជាធំសត្រីតំ ខេត្តិតំ ពលញ្ វាមានញ្ ៨ឧមឧញ្ តោសញ្ o a. bi ។

mbo

មិនដែលរម្ងាប់ដោយការចងពៀរទេ នៃទីឃាវុកូន ឯពៀវតែងវម្ងាប់ដោយ ការមិនចងពេ)វ (នោះសំដៅត្រង់) មាតាបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គដែលព្រះ-អង្គសម្នាប់ចោលអស់ (ពាះហេតុនោះ ចើរទំព្រះអង្គន៍ងបំផ្ទាញព្រះអង្គឲ្យ ដាច់ចាកដ៏វិតហើយ គន់មានពូកជនដែល ជ្រាថ្នាប្រយោជន៍ចំពោះព្រះអង្គ នឹងបំផ្កាញខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យដាច់ចាកជីវិតវិញ ពួកជនដែលប្រាថ្នាប្រយោជន៍ ដល់ ខ្ញុំ ព្រះអង្គ មុខជាន៍ងបំផ្ទាញជន ទាំងនោះឲ្យដាច់ចាកដីវិតមិន ទាន ទ្យើយ ពៀរនោះមិនបានរចាប់ដោយការចងពៀរយ៉ាងនេះឯង ឥឡូវ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានជីវិតដល់ខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គត័ថ្វាយជីវិតដល់ ព្រះអង្គវិញ ពៀរនោះនឹងរម្យប់ដោយការមិនចងពៀរយ៉ឺងនេះឯង សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស កាលដែលបិតារបស់ទ្វំព្រះអង្គជិតនឹងធ្វើមរណ. កាពចុានផ្តាំចណ្តាំនេះឯងថា នៃទីឃាវុក្លូន ធម្មតាព្យេវមិនដែលវេចាប់ ដោយការចងពៀរទេ នៃទ័យាវុក្គន ឯព្រៀរតែងរច្បាច់ដោយការមិនចង ញៀវ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ គ្រានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាម ព្រហ្មទត្ត [ទន៍ ស៊ើចថា អើហ្ន៍ (ហេតុនេះ) ហៅ ពេញជាអស្ចារ្យណា ស អើហ្នំ (ហេតុនេះ) ហៅពេញជាបំឲ្យកណាស់ ទីឃាវុកុមាវនេះពេញ ជាអ្នក (ចុំជ្យមែន (ពោះដំងសេចក្តីដែលចិតាពោលដោយសង្ខេប ដោយ តិស្តាវជាន ហើយក៏ទ្រន់ត្រទ្យប់ប្រគល់ពល ពាហន: ជនបទ ឃ្វាំង

វិនយមិជិកេ មហាវត្តោ តោដ្ឋាតារញ្ មឌ៌ចានេសំ ជំនាញ អនាស៌ ។ នេសំ ហ៍ នាម ភិត្តា៧ រាជ្ញនំ អានិត្ននណ្តានំ អានិត្តសត្តានំ มหรย จลิเลกรยู่ หรืงบุลีลิ ๆ สธ เจา ยล ลั ភិត្តា៥ សោគេ៩ យំ តុទ្លេ ៧វំ ស្អាត្តាតេ ជម្មវិលយ ပစ္စင်္ခရာ လမာဇာ စမာ ေကးလာျင္းလားရာ ေရးစီ ျ (០៥០) តតិយម្បី ទោ កកក់ តេ កិត្ត វាតនភេខ နက် ခ်က္ခံပ စာ ခုလ္မာငံ စာ ကလတ် စာ ဒိုဇ္ဂတ် စာ វិវានន្តំ ។ តតិយម្បី ទោ សោ អនប្មវានី ភិត្តា ភកវន្តំ វាឧតមេត មាយតេន រយើ មនម ចតិសមិត អណេមសា យោ ភន្លេ គតវា ធំដូនម្នុសុទរិញារំ អនុយុត្តោ វិចរវត្

றட்டு

វិនយបិដាក មហាវត្ថ

នឹងដង្រឹក ដាដំណែលចិតាទៅទីយាវុកុមាវវិញ បានទាំងប្រទានធីតា ១ ថែមទៀត ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គួរកោតដែរ យ៉ាងពួកក្យត្រទាំង នោះ (ធ្លាប់តែ) កាន់ដំបង (ធ្លាប់តែ) កាន់គ្រឿងសស្ត្រាហើយ ចេះមានអំណត់នឹងសេចក្តីប្រព្រឹត្តល្អបែបនេះបាន ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នាបានមកប្លូសក្នុងធម្មវិន័យនេះដែលតថាគត បានសំដែងដោយល្អយ៉ាងនេះហើយ គួរតែទំអត់ធន់ គួរតែទំប្រពាំតួល្អ ឲ្យល្អឡើង ។

(១៥១) ព្រះដ៍មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាទៅទំងតិក្ខុទាំង នោះជាគំប់ប៊ដងយ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ កុំទ្បើយ អ្នកទាំង ទ្បាយកុំធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ កុំធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគ្នា កុំធ្វើសេចក្តីថ្រកាន់ ផ្សេង ១ គ្នា កុំធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នាទ្បើយ ៗ ឯអធម្មវាទីភិក្ខុនោះក្រាប បង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគជាគំរប់បីដងយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ណ្រេស សូមព្រះមានព្រះភាគជាធម្មសព្វមីទ្រង់ឈប់បង្អង់ចុះ សូម ទ្រង់ព្រះមេត្តា [ច្រាស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគមានសេចក្តីទូល់ទ្វាយតិច សូមទ្រង់ប្រកបតែនំងធម៌ដែលជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នរឿយ ១ ចុះ ဗေယးဗးအေ အလ္လ္လားအေ အလၤေပာေၾကာက ၾကားေၾကာ စက္လာ အိမ္သာ့မားအဲ ၅ မႊေလာ အဆက္ ဗာဏာ နိမ္ဆ္ဆာ လာ နံးမ မောယာဗ္ဂၢိဳမာ အဏီးေၾကာက ဆက္ထားေၾနာ့ ရွင္ရွာယာမာအ စက္လာမ်ိဳ ၅

កោសម្ព័ត្តន្តកេ ១ន្តិសោវច្ចវេរុបសមគាប់ា

ទីឃារុំភាណវិរំ ២ឋម ។

(១៩៤) អ៩ទោ កកវា ឬពូណ្ណសមយំ ធំវាសេត្វា មត្តទីវាមានាយ កោសខ្លឺ ចំណ្ដាយ ទាវិសំ កោសខ្លឺ យំ ចំណ្ដាយ ខរិត្វា បញ្ជាកត្តំ ចំណ្ដាចាតប្បដិក្ដាន្ដោ សេនាសនំ សំសាមេត្វា បត្តទីវាមានាយ សង្ឃ័មណ្ណើ មំនាកោ តមា តាថាយោ អភាសំ ។

றமற

ពោសម្ពឺចូត្វតៈ អំណត់ខំងការប្រព្រឹត្តល្អខំងកាថាសំផែងអំពីការរំងាប់នូវពៀរ ឯយើងខ្ញុំទាំងឡាយមុខជានឹងប្រាកដដោយសេចក្តីបង្កហេតុ ដោយសេច-ក្តីឈ្មោះគ្នា ដោយសេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង១ គ្នា ដោយសេចក្តីវិក់ទគ្នាមិន ១ាន ១ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់រិះគិតថា ពួកមោយបុរស ទាំងនេះមានសភាពគឺកិលេសគ្របសង្កត់ហើយ តថាគតមិនងាយនឹង ជាន្យល់មោយបុរសទាំងនេះបានឡើយ ហើយក៏ទ្រង់ក្រោក០ាកអាសនៈ បៀសចេញនៅ ១

ចប់ វារះពោលអំព័ទ័ឃារុំកុមារ ទី 🧔 ។

(១៥២) លំងាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្បូងលោយ ទ្រង់ថាត្រនឹងចីវ័យេងចូលទៅក្នុងកោសម្ពីដើម្បីបិណ្ឌថាតក្នុងពេលត្រឹក ព្រហាម លុះយាងទៅបិណ្ឌថាតក្នុងក្រុងកោសម្ពីហើយទ្រង់ត្រឡប់មកពី បិណ្ឌថាតវិញ ក៏ទ្រង់វៀបទុកដាក់គ្រឿងសេនាសន: ហើយកាន់យក ថាត្រនឹងចីវ័រ ទ្រង់ឋិតកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ក្នុងវេលាកោយកត្ត ហើយ ទ្រង់ពោលព្រះតាថា ទាំងនេះថា

វិនយបិងក្មេ មហាវគ្គោ

(១៥៣) ឬ៩ុសន្លោ សមជនោៈ ន ពាលោ តោខំ មញ្ញ៩ សង្ឃស្មី ភិដ្ឋមានស្មី នាញ់ ភិយ្យោ អចញារុំ ។ មវិទុដ្ឋា មណ្ឌិតាភាសា វាទាតោខាភាណ៌នោ ဏာနှင့် ရိသကာန ខេត្ត ខេត្ត ខេយ អត្តោចម អានំ មំ អជិនិ ទំ អហាសុំ ទេ យ ខ តំ ទុមឧយន៍ ហេ តេស ជ សម្មត៍ ។ អត្តោរិ មំ អាំំំ មំ អជិន ទំ អហាសំ ទេ យ ខ នំ នុមនយន្តំ ហៅ តេះស៊ូបសម្មត៌ ។ ລ ບົ້ ເ/ເກລ ແກລົ

mbb

វិនយបិដក មហាវត្ថ

(១៥៣) ជននេះមានសំទ្យេងទាំងផង ជាជនប្រហែលគ្នា ផង សូម្បីជនណាមួយដឹង១ូនថាជាបុគ្គលពាលក៍គ្មាន កាល <u> បើសង្ឃ័កំពុងតែបែកគ្នា</u> ជនទាំងទ្យាយក៏មិនបានដឹងហេតុ ដទៃឲ្យក្រៃលែង ។ ពុកជនដែលភ្វេចស្មាតើ ហើយធ្វើឫក្-៣ ខ្លួនដូចជាអ្នក ជ្រាដ មានសំដីជាអារម្មណ៍ ចង់ហារមាត និយាយប៉ឺនាន ក៏និយាយប៉ឺណ្ណោះទៅ ទុកជាមានគេនាំទៅ ប្រជល់ឲ្យឈ្មោះគ្នា ក៏មិនដឹងសេចក្តីនោះថាជាសេចក្តីឈ្មោះ ឡើយ ។ ពុកដនណាចងសេចក្តីក្រោធនោះទុកដោយគិត ថា ជនឯណោះបានជេវអាត្មាអញ ជនឯណោះបាន៧យអា-តា្មអញ ជនឯណោះបានផ្ចាញ់ផ្ចាលអត្មាអញ ជនឯណោះ ចានលុចឲ្រពុក្រាត្មាអញ ព្រៀវរបស់ជនទាំងនោះមិនចាន រមាប់ទេ ។ ម្យ៉ាន៍ទៀត ពុកជនណាមិនបានចងសេចក្តី ក្រោធនោះទុកដោយគិតថា ជនឯណោះបានជេវអាតា្មអញុ ជនឯណោះចានវាយអាត្មាអញ ជនឯណោះបានផ្កាញ់ផ្កាល អាត្មាអញ ដនឯណោះបានលុច៤្រព្វអាត្មាអញ ព្រេអបស ជនទាំងនោះទើបច្បាប់ទៅបាន ។ ក្នុងលោកនេះ ធម្មភាញៀវ

៖ ន.អដ្តំចំំូំនា្ ។

សម្មន្ត័ន តានាទនំ និទ្ទ ទេ ខ ឧរបំអ វាទា ខណ៍ ទានទ័យ រ មហ ខ ឧ វិជាឧត្តំ មយទេត្ត យមាត្តសេ យេ ខ តត្ត វិជាខន្តិ តតោ សម្មត្តិ មេពតា ។ អដ្តំខ្ញុំន្ហា⁽⁰⁾ ចាណចារា កវាស្សនឧមារិនោ းဆို ဂိလုဗျမာရာရှိ ရေးဆိုစို စားစို လန္ကိုစို ၅ ကမ္ာ နမ္မာက ကေ လ်ံထာ ၅ សចេ លកេខ និមតាំ សហាយ សន្តិញុវំ សាជុវិហារិជ័រ

ពោសម្ព័ត្ធនូពេ វេរុបសមគាម៉ា

ពោសម្អិត្តនូក៖ តាថាសំដែងអំពីការរំងាប់នូវពៀរ

មិនដែលរចាប់ទៅដោយការចងតៀរបានម្តងឲ្យើយ រហូប ចានតែដោយការបិនចងព្រៀរ នេះជាធម្មតាតែងមានពីដើម เป็สยก ๆ ตุกสรสไรษิรใสณส็ธยาเง่า เซ็ลสณ์ នូវសេចក្តីវិនាសក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃនេះទេ បណ្តាដនទាំង នោះ ថេតុកជនណាមួយដឹងច្បាស់ សេចក្តីឈ្មោះទើបវម្យប អំពីសំណាក់ជនទាំងនោះបាន ។ អម្យាលន្លឺង៍មាតាចិតាវបស់ ទីឃាវុកុមារគេកាត់ចោល ទាំងជីវិតគេក៏សម្ងាប់ចោល ទាំង គោ សេះ នឹងធនជានគេកំនាំយកទៅ ទាំងដែនគេកំបែជាន ដណ្ដេមយកអស់ ថ្លេចស្ដេចពំងនោះគង់នៅមានសេចក្ដី ព្រមព្រៀនគ្នាបាន ។ ចុះអ្នកទាំងទ្យាយហេតុអ្នីកំពានសេចក្តី โตยเโตโลลา ๆ ដា អ្នកប្រាជមានធម៌ជា (គ្លឿននៅសប្បាយ ត្រាច់ ទៅជាមួយគ្នា ក្នុងអដ្ឋកថា មេត្តសូត្តថា បុគ្គលមានប្រាថ្នា ចេះរក្សាសីលឲ្យបរិសុទ្ធនឹងពិចារណាបក្ខ័យ

 ក្នុងអដ្ឋកថា មេតូស្លូត្តថា បុគ្គលមានប្រាជ្ញា បើះរក្សាសលឲ្យបរសុទ្ធឧងពបារណាបក្ខយ មានបីវរជាដើម នឹងកំណត់ដឹងនូវសេចក្តីសប្បាយពីយ៉ាង មានសប្បាយដោយអាវាសដាដើម ហៅថា មានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងរក្សាខ្លួន ។

ගුර්ස්

វិនយបិដកេ មហាវត្ថោ អភិក្ខុយ្យ សត្វាន៍ មាំស្សយាន ខាណា នេចខ្លំងថោ មន្ត្តមារ នោ ខេ លភេ៩ និបក់ សហាយំ နာန္ခံံ့ဆုံး နာဆုံးစားစီး កជាវ រដ្ឋ វិជ៌តំ ចញាយ វាយោ ខា មានខ្មុំរណ្ដា ជាគោ ។ នត្តិ តាលេ សហាយតា ។ វាយោ ខារ ខ ខ ខាខាន់ កាយ៉ា

អប្បេសត្រុក មានខ្ញុំពេល នាគេនំ ។

று தே

វិនយប៌ដក -មហាវត្ថ

បុគ្គលនោះ អាច(គិបសង្កត់ទូវសេចក្ដីអន្តរាយទាំងពូងចាន ហើយជាអ្នកមានសេចក្តីគ្រេកអរមានស្មារត័ គប្វីត្រាច់ទៅ ជាមួយនឹងសំទុកញានោះចុះ ។ បើថុគ្គលមិនបានសុំទុកញា ដែលមាន ប្រាជាជា គឿងវក្សា ខ្វន ជាអ្នក ប្រាជ មានធម៌ជា (គ្រឿងនៅសប្បាយ ត្រាច់ទៅជាមួយគ្នាទេ បុគ្គលនោះគរ ลา อ่ เศโลยา ก่ ฉ ส เปปี อนุ่อ สา เพื่องรอง รัง ส เสง จุร ឈ្នះហើយត្រាច់ទៅម្នាក់ឯង (ពុំនោះសោត) ប្រៀមដូចដា ដំរីដ៏ប្រសេរ ត្រាច់ទៅម្នាក់ឯងក្នុងព្រៃ ។ ការដែលបុគ្គល ត្រាច់ទៅតែម្នាក់ឯង ហៅពេញជាប្រសើរ ព្រោះបុគ្គល ពាលគ្មានសហាយតាគុណ^(๑)ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គល គូរូ/តាច់ទៅតែម្នាក់ឯង មិនគូរធ្វើអំពើលាមកទ្យើយ រ[ប្រ]ប ដុចជាដំរីដ៏ប្រសើរមានសេចក្តី ទូល់ទ្វាយតិច (ลาย่เต)ได ម្នាក់ឯងក្នុងវិត្រ y

អដ្ឋកឋាធម្មបទថា ចុល្អសីល មជ្ឈិមសីល មហាសីល កឋាវត្ថុ ១០ ធុតង្គគុណ ១៣
 វិបស្សនាញាណ មគ្គ ៤ ផល ៤ វិជ្ជា ៣ អភ័ញ្ញា ៦ អមគមហានិព្វាន ហៅថា សហាយ តាគុណ ។

mbo

កោសម្លឺក្នុនុកេ ភតវិតោ តាលកលោណការកតាមគមនំ

(១៥៤) អ៩ទោ ភកវា សន័្យមណ្ដើ ឋិតគេសា ៩មា ကဗ်းဟာ ကမ်ာ္ဘာ ၊ဖာင္ ဘာလဲကလေလာကားကရာ-មេរ (๑) នេះខុបសន្ថ័ម ។ នេះ ទោ បន សមយេន អា យស្មា កក្តុ ពាលកាលោណការកាតាមេ វិហវត៍ ។ ಗೆ ಜ್ಞನು : ಉ ಅನ್ನು ಸಕ್ಷ ಸಕ್ಷ್ಣು ಕೈಗನು ಗೆ ಈ ಕಲ್ಪಷ್ಟೆ နိန္နာန္က မာန္က စက္ထားစန္ စာအေနေနာ့ စာနစ္စီမွ စာန នតមល់តំ ឧមន៍ត្តំមំ មទុក្តតា មត្តចំអំ មដំក្តហេ ។ ំសំនំ កកក់ បញ្ហន្តេ ភាសនេ ខំសន្ល ចានេ បត្តាលេស ។ អាយស្លាចំ ទោ គតុ គតវត្តំ អភិវា-នេត្តា ឯកមន្តំ និសីនិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្ទំ ទោ អាយស្មត្តំ កតុំ កតក វានធារាជ តាថ្មុំ ភិត្ត ១ម-ခ်ိဳယ် ကင္ဒို ယာဗခ်ိဳယ် ကင္ဒို စိုလ္စားကား ေ အက်ဲလ-មស៊ន៌។ ១មន័យ កកក យាមន័យ កកក ខ ចាញ់ កន្លេ ចំណូកោន គាលមានគំ ។ អ៩ទោ គកវា អាយស្មន្តំ

💿 🤋 ភាលាកលោណការគាមោ ។

ពោសម្ព័ត្ខន្ធព: ទ្រិះមានទ្រិះភាគទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ពាលពលោណការពគ្រាម

(១៥៤) កាលបើព្រះមានព្រះភាគទ្រន់ថិតកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ពោល ព្រះគាថាអម្បាលនេះហើយ គំeន័យាងទៅឯតាលកលោណការក-នាម ។ សម័យនោះឯង ក៏ចូនជាព្រះកគុជ៌មានអាយុគង់នៅក្នុងពាលក លោណការកេត្រាមដែរ ។ ឯព្រះកតុដ៏មានអាយុបានឃើញព្រះមានព្រះ ភាគឲ្រន័យាងមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏រៀបក្រាលអាសនៈរុច ដំកល់ទឹកសម្រាប់លាន*ព្រះបាទ* តាំ**ង**សម្រាប់ទ្រព្រះបាទដែលលានរុច ហើយនឹង (គឿងសម្រាប់ (ទ ព្រះបាទដែលមិនទាន់លាង ស្រេចហើយ ទើបក្រោក ទៀត ទៅទទួលបាត្រទឹងចីវរ ។ ព្រះមាន ព្រះភាគក៏ ទ្រជ់គង់ លើមាសនៈដែលភិត្តក្រាលថ្វាយ លុះគង់ហើយទើបលាង**ព្រះ**បាទ ។ ចំណែកឯព្រះភគុដ៍មានអាយុ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគរួចអង្គ័យ នៅក្នុងទីសមគ្t ។ លុះព្រះកគុដ៍មាន អាយុអង្គយក្នុងទីសមគួរហើយ ពុនទេឬ អ្នកល្មមប្រត្រឹត្តទៅពុនស្រលទេឬ អ្នកមិនលំពុកដោយ បណ្ឌិធាតទេឬ ។ ព្រះកតុដ៏មានអាយុក្រាបបង្គំទុលថា បតិត្រព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ធន់ជាន បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ លួមប្រព្រឹត្ត ទៅបានសែល សូមទ្រង់ព្រះមេត្ត ប្រោស ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំ ទ្រាះអង្គមិនលំជាកដោយបិណ្ឌបាតទេ ។ វេលានោះ ទ្រាះមានទ្រាះកាគ

វិនយប៊ឺឝពេ មហាវត្តៅ

ភកុំ ជម្មុំយា តាថាយ សន្ទស្បេត្វា សមានខេត្វា សមុត្តេ-င်းရှာ လမျှတ်လေးရှာ ရင္ဗာယာလအ ယေဒ ေစာစီဆံလ-အျယ္ကာ ၊ အေဒ့ဗ လန္တိုမ်ိဳး ၅ ၊ အေဒ ၊ စာ ေဗ အေ ဆ ဗေးယာ ဒ မာက္မွာ ေမးဗိပၤီး မာက္ရက္ ေဗးဗိႆ႔က မာက္ရက္ ေ ភាំម្តិលោ ទាខ័នាំសនាយេ ហៃរេឆ្តុំ ។ អន្តសា ទោ នាយ-ចាលោ ភកវត្តំ នូវតោ វ អាកច្ឆន្នំ និស្វាន ភកវត្តំ រានឧកេច មា សមណា រានំ នាយំ ចារិសំ សន្តេន្ត းယာ ကိုလဗုန္မာ မန္ရကာမ႑တာ ကားင်္ဂ မာ ၊ ေလ် မ ေဆ-សុមកាស័ត៌ ។ អស្មោស៍ ទោ អាយស្មា អនុវន្តោ ಐಂಟು ಬಳ್ಳ ಜಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಂದ ಕ್ಷಿಂಗ ಸೇಖ್ ಕ್ಷಿಂದ នាយទាល់ រាននាេខ មា អាវ៉ុសោ នាយចាល အက်င္ရွိ ဂ်ပာလ် လန္မွာ ကေ အက်ာ မင္မမျွန္မော့ခ်္နာ ၅ မင္ဂလေ ႀကားမ်ာ မင္မိပ်ဳန္ကာ၊ ကေဖာက္မမာ ေဖဖိုးကာ ကယည္ ေက်ာင္စီးလာ အေဒ့ ဗညန္က်ာ ေရ ဗညန္က်ာ စီ အာ မာယန္နေရာ ဒေဒို အမာဏန္နေရာ အိမ္မိုက် ၿခားကော

෩ුර්ත්

ເງ ໄ ຜ

វិនយបិដក មហាវគ្គ

ទ្រជំពន្យល់ព្រះកតុដ៏មានអាយុឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ßſ ៣ចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ហើយឲ្រងំក្រោកចាកអាសនៈ យាងទៅឯប្រទេសនៃព្រៃឈ្មោះចាចីនវង្ស ។ សម័យនោះឯង បទ ជា ព្រះអនុវទ្ធដ៏មានអាយុ ទ ព្រះនទ្ធិយ:ដ៏មានអាយុ ទ ព្រះកិម្ពិល: ដ៏មានអាយុ ទ គង់នៅក្នុនប្រទេសនៃព្រៃឈ្មោះបាចីនវិន្យុដែរ ។ មាន បុវសម្នាក់ជាអ្នកក្បៅ ព្រៃ បានឃើញព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់យាងមកអំពី ចមាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រាមបង្គ័ទុលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បតិត្រព្រះសមណៈ ព្រះអង្គកុំយាងចូលទៅក្នុងព្រៃនេះទ្បើយ ដ្បិត មានពុក្ខកុលបុត្ត ៣ រូប មានសភាពជាអ្នកស្រទ្យាញ់ខ្វននៅក្នុងព្រៃនេះ ព្រះអង្គកុំធ្វើសេចក្តីអផ្សកដល់កុលបុត្ត ពំងនោះ ឲ្យ័យ ។ ព្រះអនុវទ្ធ ដ៏មានអាយុក៏បានឮពាក្យបុរសជាអ្នករក្សាព្រៃ កំពុងប្រឹក្សាជាមួយនឹង ព្រះមាន ព្រះកាគដែរ លុះព្យូហើយក៏និយាយទៅនឹងបុរសជាអ្នកក្រោ ព្រៃយ៉ាងនេះថា មាលអ្នករក្បាព្រៃដ៏មានអាយុ អ្នកឯងកុំឃាត់*ព្រះ* មានព្រះកាគឲ្យើយ ដ្បិតព្រះមានព្រះភាគជាគ្ររបស់យើង ព្រះអង្គ [នៅយាងមកដល់ ហើយ ។ **១ណៈ**នោះ ព្រះអនុវុទ្ធដ៏មានអាយុ ចូលទៅកេទ្រះនន្ទ័យៈដ៏មាន៣យុ នឹងទ្រាះកិម្ពិល:ដ៏មានអាយុ *េត្*ះ ចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយនឹងព្រះនន្ទិយ :ដ៏មានអាយុទឹងព្រះកិម្ពិល:

កោសម្ពឺក្នុន្លរោ សាមគ្គ័ធម្មពជា

អភិត្តមថាយស្ទុន្តា អភិត្តមថាយស្នុន្តោ សត្ថា នោ uup မင်ဂါးေန ၈ ရင္စုစာ မာက မ်ာ ေမင်း၊င်မံ ကထင့္ရာ ေဒးအိုးလာ ကထင့္ရာ ေအာမ္စီးလာ အဆုန္ရွိ បច្ចុក្តន្ទា ល់ តោ កក់វ នោ បត្តចំអំ បជ៌ក្តុ ហេ សំ ល់ តោ អាសនំ ខញ្ញាមេស រាកោ ចានោនកំ ចានចឺឋំ ចាន-สธงร์ส่ง สุยลิสู้ยัง ลิ้งสี่ สุลุภายุตาร អាសនេ និសដ្ឋ ចានេ ខត្តាលេសំ ។ នេ ខំ ទោ អយស្មុន្លោ⁽⁶⁾ គកវន្តំ អភិវាខេត្តា សកាមខ្លំ ខិស៊ីឌឹសុ ។ រាយកមន្ត ខ្មុំ សា មាយសត្ថំ អនុវន្ត ឧកា រាន-ພໍລິຍດນ ອີສາ ພໍລິຍຈ ເຊິ່າຊາ ດາ ອື່ສາ ອດາສ

mba

កោសម្តិកូនុក: សាមគ្គីធម្មកឋា

ដ៍មានអាយុយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ចូរលោកទាំង ទ្យាយនិមន្តទៅទទួល មាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ច្បុលោកទាំង ទ្យាយនិមន្តទៅទទួល ដ្បិតព្រះមានព្រះភាគជាគ្រុរបស់យើង ព្រះអង្គ **ទ្**ង់យាងមកដល់ហើយ ។ វេលានោះ ព្រះអនុវុទ្ធដ៍មានអាយុ ព្រះនន្ទិយ: ដ៍មានអាយុ នឹងព្រះកិម្ពិល:ដ៏មានអាយុ ក៏ក្រោក ទៅទទួលព្រះមានព្រះ ភាគ មួយអង្គទទួលបាត្រខឹងចីវវត្រះមានព្រះភាគ មួយអង្គរៀបចំក្រាល ពសន: មួយអង្គដំកល់ទឹកសម្រាប់លាងព្រះបាទ តាំងសម្រាប់ដំកល់ព្រះ **ព្**ទដែលលាង ហើយ នឹង (គ្រឿងសម្រាប់ដំ**ក**ល់ព្រះបាទដែលមិនទាន់បាន លាង ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលភិក្ខុនោះក្រាលហើយ លុះគង់ហើយ ទ្រង់លាង ព្រះចាទា ។ ចំណែកលោកដ៏មានអាយុទាំងនោះ កំនាំគ្នាក្រាបថ្វាយបង្ខំព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់រួចហើយ អង្គ័យនៅក្នុងទី សមគរូវ ។ លុះព្រះអនុវុទ្ធដ៏មានអាយុអង្គ័យក្នុងទីសមគរូវហើយ ព្រះ អត្តទ្រន់ត្រាស់ស្ករយ៉ាននេះថា ម្នាលអនុវុទ្ធទាំងទ្បាយ $(^{9})$ អ្នកទាំង *ရ*္ပာယလ္မမားရဲ့အခ်င္နားခ်င္းေၾကး၏ရိန္ျပာလ္ျမဴလြက္က်ိဳးကေရာင္မေလွ်ာ္လလုပ္ ေ

តាម ព្រះ បេរៈ ទាំងបី ព្រះអង្គ ។

ന്യം

វិនយមិដីពេ មហាវត្តោ

តថ្ម បំណូតេន ន តំលមថានំ ។ ទមន័យ ភក្-ក យាមន័យ កកក ឧ ទ មយំ កន្តេ ចំណ្ឌាភេន តំលមាមាតំ។ កច្ចុំ បន វៅ អនុវុន្ទា សមត្តា សម្នោ-ຂອງລາ ສິນຂອງລາ ຈິເກຂອ້ຽສາ ສຸຫຼອຫຼົບພ. ខក្ខាហ៍ សម្បស្បន្នា ហៃរដាត់ ។ គក្ប គេ^(e) មយំភន្លេ ស-មក្តា សម្មោនមានា អភិវិនមានា ទីរោនកាំភ្វូតា អញមញ្ញំ ចំយខត្តូហ៍ សម្បស្សន្តា ហៃរាមាតំ ។ យដាតាដំ បន តុទ្ធេ អនុវុន្ធា សមត្តា សម្ពោធមានា អាវិនមានា ទីពេនភ័ក្ខតា អតាមញំ ខ័យខត្តហំ សម្បស្បន្ត វិមារថាតិ ។ ឥជ មយ្លំ ភៈនេ្ត ៧វំ យោតិ លាភា វត ၊ ဗ လုလ ဖွံ့ ၊ ၏ ဖေ ဖာ တံ [ျ]က္စစာ က စြတ္ခရားတဲ့ 🔹 ឧ.ម. បោត្តកេស្ត តេសទ្ចោន ទិស្សតំ ។

ന്ദം

វិនយបិដក មហាវត្ថ

អ្នកទាំង ទ្យាយមិនលំបាកដោយចិណ្ឌបុះតម្ភទេ ។ ព្រះថេវៈ ទាំងញអង្គ[កាប ชธุ้ดุณชา ชติโตโตะน์ยารโตะกาล เพ็นขุ้ญยุหล่ แล้ว ชติโต ព្រះដ៏មានព្រះកាគ យើងខ្ញុំល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានស្រល សូមឲ្រង់ព្រះ មេត្តា ជ្រុស ម្យ៉ាន៍ទៀត យើងខ្ញុំមិនធានលំបាកដោយបិណ្ឌជាតទេ y ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រន់ត្រាស់សូវទៀតថា ម្នាលអនុវុទ្ធទាំងទ្យាយ ចុះអ្នក ពំឥទ្យាយធានព្រមព្រៀងស្មោះសរមិនវិវាទគ្នា ដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សំទ្យ៍ឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដោយក្អែកជាទីស្រទុកញ៉ាដែរឬ ។ ព្រះ អនុវុទ្ធក្រាបបង្គំឲុលថា ព្រះករុណា យើងខ្ញុំទាំងនោះព្រមព្រៀងស្មោះសរ និ៍នគ្នាមិនវិវាទគ្នា ដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សំឡុំនមើលគ្នាទៅវិញទៅ មកដោយភ្នែកជាទីស្រទ្យាញ់បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់ត្រាស់សូរ ទៀតថា ម្នាលអនុវុទ្ធទាំងទ្យាយ អ្នកទាំងទ្យាយបានជាព្រមព្រៀងសោះ-សនេ៍នគ្នាមិនវិវាទគ្នា ដុចជាទឹកដោះលាយទឹក សំឲ្យឹងមើលគ្នាទៅវិញ *ពៅមកដោយភ្នែកជាទីស្រឡាញ់ ដូ*ចម្តេចទៅ ។ ព្រះអនុវុទ្ធក្រាបបង្គំ ទុលថា សូម៤៨ ពែះមេត្តា ជ្រោស ក្នុងទីនេះ ខ្ញុំពាះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះ ថា អាត្មាអញចាននៅជាមួយនឹងពុក្ខបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរស្មើ គ្នាបែបនេះ ហៅតេញជាលាកបេសអាត្មាអញ អាត្មាអញហៅពេញជា

កោសម្ព័ត្តនូកេ សាមគ្គ័ធម្មពថា

សន្ធិវិហរាន័ត៌ តស្បូ ទយ្លំ ភន្លេ ៩មេសុ អាយស្មនេ-សុ មេត្តំ កាយតាម្មំ បច្ចុបដ្តិតំ អាវិ បេវា ហោ ច មេត្ត រចិតាម្មុំ មេត្ត មនោតាម្មុំ បច្ចុបដ្តំតំ អាវិ ចេវ ၢးဗာ ေ ေ လျှ ဗဏ္ဌိ ကၤန္ရ ၿပီ ၊ ေကာက်ိဳ ယန္ၾကာ တိ សត់ ចំតំ និត្តិចំត្វា ឥមេសំយៅ អាយស្មន្តានំ ចំតុស្ស ားလား အဆားစိုးကား ကား ကား အဆိုက် ကားစိုးနို ធំភ្លំចំតា ឥមេសយោ អាយស្តន្តាន ចំតួស្បូ សេន ုန္စာန္ ဆင္လာ လ္ ေလာ အေၾကာက္ အေၾ មញ្ញេ ចំតុន្តំ ។ អាយស្មាចំ ទោ ឧន្ទ័យោ អា-ယည္ခ်ာ ကေနာင္ဆိုလာ အက်င္ရွိ ဘိုအေၾကာ ဗယ္လီဗီ (စာ ကောက္ ၅ႏိုင္တက္ အမြာသီတပ္ကေ အနွိုင္စည္ကမွာ အအပီ បយ្លំ ភានេ ៩មេសុ អាយស្មនេស្ មេនំ កាយកាម្ម័ ပင္နပင္ရဲဆို ကၤာ ၊ ေၾကာင္းမက္ဆံုးစိုက္ရမ္ ၊ မက္ဆံ មនោកថម្មំ បច្ចុបដ្តិតំ អាវិ ចៅ រហោ ច តស្ប

ஏச்ஏ

កោសម្តិត្តន្តកះ សាមគ្គីធម្មពឋា

*បានស្រួលពេកហើយ សូមឲ្រ*ន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គតែងដំកល កាយកម្ម(បកបដោយមេត្តាចំពោះ**េ**លាតដំ**មាន**អាយុអម្យាលនេះ ទាំងទី ចំពោះមុទនឹងទីកំជ៉ាំង ខ្ញុំព្រះអង្គ តែងដំកល់វិចិកម្មនឹងមនោកម្មប្រកប ដោយមេត្តា ទាំងទីចំពោះមុខនឹងទីកំប៉ាំង សូមទៃង់ព្រះមេត្តា ប្រោស <u>ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា បើដូ</u>ប្នោះអត្មោ<u>អញ</u>គ្នូវជាក់ចិត្ត របស់ទូនចេញ ហើយប្រព្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះ វិញ សូមទៃ៨ ចែះមេត្តា ច្រោស (លុះគិតដូច្នេះ ហើយ) ខ្ញុំ ចែះអង្គកំពុន ដាក់ចិត្តរបស់ខ្វួនចេញ ហើយ ប្រត្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុ ទាំងនេះទៅ សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ឯកាយរបស់យើងខ្ញុំផ្សេងគ្នាក៏ តិតមែន ប៉ុន្តែបិត្តដូចគ្នាតែម្យ៉ាង ។ ឯព្រះនន្ទ័យ:ដ៏មានអាយុ នឹងព្រះ កិម្ព័លៈដ៏មានអាយុក៏បានក្រាបបង្ខ័ទ្ធលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ទៀតថា សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាន៍នេះ ថា អត្មាអញនៅៅមួយនឹងពុកបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរស្មើគ្នា បែបនេះ ហៅពេញជាលាករបស់អាត្មាអញ អាត្មាអញហៅពេញជាបាន សែលពេកហើយ សូម ទៃន់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គតែនដំកល់កាយ. កម្មប្រកបដោយមេត្តា ចំពោះ លោកដ៏មានអាយុអម្យាលនេះ ទាំងទីចំពោះ មុខនឹងទីកំពុំង ខ្ញុំព្រះអង្គតែងដំកល់វំចិកម្មនឹងមនោកម្មប្រកបដោយមេត្តា

෨෪෧

6 ஒ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

မယ္တိ အယ္လ္ ႀကီး တားေဆာက္မွာ တာ က က က စိုးေဆာက္စိုစိုးခဲ့ျ ត់មេសំយៅ អាយស្មន្តានំ ចិត្តស្បូ វិសេន វិត្តេយ្យន្ត្រំ សោ ទោ អញ់ ភាន្ត សក់ ចិត្តំ និក្តិចិត្វា ឥមេសំ-យៅ អាយស្មន្តានំ ចំត្តស្បូវសេន វត្តាម នានា ហំ ទោ នោ ភន្តេ កាយា វាកញ្ច ខន មញ្ញេ ខិត្តភ្នំ ល់ ហេ មយំ កន្លេ សមត្តា សម្ពោនមានា អភិនមានា ទីហនក័ក្ខតា អញទញ្ចំ ប័យខត្ខបាំ សម្បស្បន្នា វិមារវាមាន ។ ភាម្មី មន វៅ អនុវន្ទា អម្បមត្តា អតាចំនោ ចហ៍តត្តា ហៃរថាតំ ។ តក្ស ចយំ កន្លេ អប្បមត្តា អាតាមំនោ មហិតត្តា វិមារាមាត៌ ។ យដា-តេខំ បង តុម្លេ អនុវន្ទា អប្បមត្ថា អាតាខំនោ បហ៌-ສຸຄຸ ໂຍນະຣາສັບ ສະຍຸສະຍຸສະ ເພນ ອີປອໍ

നഋ്യ

វិនយបិងក មហាវត្ថ

ទាំងទីចំពោះមុខនឹងទឹកចាំង សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ច្រេស ខ្ញុំព្រះអង្គនោះមាន សេចក្តីត្រឹះរិះយ៉ាងនេះថា បើដូច្នោះអាត្វាអញគូរូដាក់ចិត្តរបស់ខ្លួនចេញ ចោយ ប្រព្រឹត្តតាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះវិញចុះ សូម (ទង់ ព្រះមេត្តា ជ្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គនោះបានដាក់ចិត្តរបស់ខ្វួនចេញហើយប្រព្រឹត្ត តាមអំណាចចិត្តលោកដ៏មានអាយុទាំងនេះវិញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា(្រោស ឯកាយរបស់យើងខ្ញុំផ្សេងគ្នាពិតមែន $v_i^{'}$ ន្តែចិត្តដូចគ្នាតែម $j_i^{''}$ ន៍ ភ្លម/ទន ព្រះមេត្តា (ជ្រុស ដោយហេតុយ៉ាំងនេះហើយ បានដាយើងខ្ញុំ ពែម (ព្យុង ស្មោះសរ មិនវិវាទគ្នាដូចជាទឹកដោះលាយទឹក សំទុំតែមើលគ្នាទៅវិញ ទៅមកដោយចក្ខជាទីសទ្យាញ់បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ សូរូថា ម្នាលអនុវុទ្ធទាំងឲ្យយ អ្នកទាំងឲ្យយមិនបាន ប្រហែស គ្រេស មានព្យាយាមដុតកំលេស មានចិត្តបញ្ចូនទៅត្រង់ខ្វះដែរឬ ។ ព្រះអនុវុទ្ធ ក្រាចចង្គ័ទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជាស យើងខំមិនបានប្រហែស **ហើយមានព្យា យាមដុតតិលេសទំ**ង៍មានចិត្តបញ្ចូន*ទៅ* (តង់ ផ្លេសទេ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សូរថា ម្នាលអនុវុទ្ធទាំងទ្បាយ អ្នកទាំង **ឡាយដែលឥតមាន ប្រហែស**ធ្វេស មានតែព្យាយាមដុតកំលេស មានចិត្ត បញ្ចូនទៅត្រង់ តើយ៉ាងដូចម្តេច ។ ព្រះថេរៈ ពំង ពា អង្គក្រាមបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ជាស បណ្តាយើងខ្ញុំដែលនៅក្នុងទីនេះ បើលោកណា ពោសម្ព័ត្តឲ្ធពេ សាមគ្គ័ធម្មពថា

តាមតោ ចំណ្តាយ បដិត្តាមតំ សោ អាសនំ បញ្ហាចេត៌ ទានោនកំ ទានបីឋំ ទានកាដលំកំ នុមភ្នំក្តាំមត៌ អវត្តារចាត់ ដោរិត្វា ឧបដ្ឋាបេត ចាត័យ បរិកោជន័យ ទុខដ្ឋាខេត់ យោ ខត្តា តាមតោ ខំណ្តាយ ខដ៌ត្ថានតំ សខេ ហោតិ កុត្តាវសេសោ សខេ អាកាដ្ឋតំ កុញ្ញតំ នោ ខេ អាកាផ្តន៌ អបហរិនេ វា ចច្ចេន៌ អប្បាណៈ តេ ។ ទុនតេ ខ្ទុំបំលាបេតិ សោ អាសនំ ខុន្ទរតិ ទានោនកំ ទានខឹមំ ទានក្នុមលំកំ ខដិសាទេតំ អវត្ថារទាតិ ពោវិត្វា បដិសាមេតិ ចាន័យ បរិកោ-ជន៍ ទេ ខដិសា ទេតិ ភត្តក្តុំ សម្មុជ្លតិ យោ ខស្សតិ ទានីយឃដំ កំ មរិះតាជនីយឃដំ កំ វច្ចឃដំ កំ វិត្ត័ ခုဗ္ဗိ (လာ နဗဍ္ဍာ၊ဗႜၐိ လင္မလ္၊ (တာကို အာလ္က် ហត្ថាំតារេន ខុត៌យម្បី អាមន្តេត្វា មាត្តាំលង្ឃតោន នុបដ្តាមេម ធ ត្រៅ មយំ ភាន្តេ តប្បច្ចុយា កំចំ ភិន្ទាម

ന് മ**ന**

វោសម្តីត្តូន្ធព: សាមត្តីធម្មពឋា

ត្រឲ្យបមកពីបិណ្ឌជាតអំពីស្រុកមុនគេ លោកនោះរៀបចំក្រាលកាសនៈ ដំកល់ទឹកសម្រាប់លា**ងដើង ដំកល់តាំងសម្រាប់**ទ្រដើង **ដែលលាង**ក្រ ទឹងដំកល់ត្រឿងសម្រាប់ទ្រងើងដែលមិន**ទាន់**លាង ហើយលាងភាដទំ សម្រាប់ផ្ទេជាយដំតល់ទុកឲ្យស្រល រួចដំតល់ទឹកនាន់នឹងទឹក ប្រើជ្រាស់ លោកណាមកព័ចិណ្ឌជាតអំពីស្រកក្រោយគេ បើមានបេសដែលសល់ព័ តាន់ បើកិត្តនោះចង់តាន់ក៏តាន់ទៅ បើមិនចង់តាន់ទេ ចាក់ចោលទៅ ក្នុងទីគ្មានស្មៅស្រស់កំបាន បាចសាចទៅក្នុងទឹកដែលគ្មានសត្វតូចកំ ទាន រួចលោកនោះកើតាសន:ចេញ ហើយវៀមចំទុកដាក់ទឹកសម្រាប លានដើន តាំនសម្រាប់ទ្រដើនដែលលានរុចហើយ នឹ**ន**គ្រឿន សច្រាប់ទ្រដើងដែលមិនទាន់លាង ហើយលាងកាដន៍សច្រាប់ផ្ទេបាយ រៀបចំទុកដាក់ រួចរៀបទុកដាក់ទឹកធាន់នឹងទឹក ប្រើប្រាស់ ហើយបោស ពេងភត្ត បើលោកណាឃើញក្នុមសម្រាប់ដាក់ទឹកធាន់ក្តី ក្នុមសម្រាប់ ដាក់ទឹក ប្រើប្រាស់ក្តី ក្នុមសម្រាប់ដាក់ទឹកលាងវព្ថុ:ក្តី លើងសោះទទេ លោកនោះក៏ដឹកល់ទុកឲ្យមានទៀង បើលោកនោះមិនអាចលើកដោយ កំទ្យាំងដៃបាន េ ក៍យើងខ្ញុំហៅភិត្ត្ (ឯទៀត) មកជាពីរុរូបដួយលើក **ឬសែងដោយដែយកទៅដំកល់ទុក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា** (ច្រស យើងខ្ញុំមិន ធាច[ំ]បញ្ចេញវាចា េញេះហេតុប៉ុណ្ណោះ ឲ្យើយ សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា េជ្រុស

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

បញ្ហាហិភាំ ទោ បន មយំ កន្លេ សព្វវត្តិយា ខម្ម័យា តាដាយ សន្និសីធាម រ៉ាំ ទោ មយំ កន្លេ អប្បមត្តា អាតាប៉ិនោ បហិតត្តា វិហារមាតិ ។ អ៥ទោ ភកវា អាយស្មន្តញូ អនុវុន្ធំ អាយស្មន្តញូ ឧរ្ថិយំ អាយស្មន្តញូ ភាំម្តិលំ ឧម្ម័យា តាដាយ សន្ទស្បេត្វា សមានបេត្វា សមុត្តេនេត្វា សម្បូហ៌សេត្វា ខដ្ឋាយាសនា យេន ទារំលៃយ្យតាំ តេន ចារិកាំ បញ្ញាមិ អនុបុព្វេន ចា-វិកាំ បរមានោ យេន ទារំលេយ្យកាំ តនាសារិ ។ ត-ត្រ សុនំ ភកវា ទារំលេយ្យកោ វិហាតំ វេត្តិតាន-សាណ្តេ ភន្តសាលម្វលេ ។

(១៥៥) អ៩ ទោ ភតវតោ វេលាកតស្បូ មដិសល្វី-ឧស្បូ សំ ខេតសោ មវិវិត ក្តោ ន ឧទា និ អ ហំ ទោ ខុ ព្វេ អា-តិ ឈ្លោ ន ដាសុ វិហា សំ ទេ ហិ តោស ឆ្នំ ភេ ហំ ភិ ភ្លូ ហិ ភឈ្លាន តារ ភេ ហំ ភា ល ហ តារ តោ ហំ វិវាន តារ តោ ហំ ភស្បូតារ តេ ហំ ស ខ្សែ អ ដំ តាវលា តោរ តោ ហំ សោ ឆ្លិ

ගුප්ර

វិនយបិដិត មហាវគ្គ

ម្យ៉ាងទៀត តែគ្រប់៩ថ្ងៃហើយ យើងខ្ញុំតែងអង្គុយប្រជុំគ្នាដោយធម្មីកថា អស់ពត្រីទាំងមូ $w^{(\mathbf{a})}$ សូមទ្រង់ ព្រះមេត្តា េជ្រេស ដោយហេតុយ៉ា័ងនេះ ហើយ បានជាយើង ខ្ញុំព្រះអង្គឥតមានសេចក្តីប្រហែសធ្វេស ខំព្យាយាម ដុតកិលេស មានចិត្តបញ្ចូនទៅត្រង់ ឥតមាននឹកនា (ដល់កាយនឹងជីវិត ទ្យើយ) ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះកាគ់ ្រិន់ពន្យល់ព្រះអនុវុទ្ធដ៏មានអាយុ ព្រះនន្ទិយៈដ៏មានអាយុផង ព្រះកិម្ពិលៈដ៏មានអាយុផង ឲ្យយល់ ផង ប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ននឹងបរលោក ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យទ្វីឃ្មាតក្នុងកាវ កុសល ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មីកថា រួចឲ្រឪំកោកចាកអាសនៈហើយ យាងទៅកាន់ចារិកប្រទេសចារិលេយក្រ: កាលទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិក ដោយលំដាច់កំំំំំំំំំំំំំំំំំនដល់ទៅប្រទេសចារិសេយ្យក: ។ ព្វថា (ពះមាន ព្រះកាក ទ្រង់គង់នៅ កោមមូបកទូសាលព្រឹក្យ ក្នុងដង់ព្រៃឈ្មោះ ក្នេត នាច្រទេសចារិលេយ្យកៈនោះ y

றப்ப

កោសម្ពឺក្នុន្ធកេ បារិលេយ្យពហត្ថិន គវត្ថុ

វានាហ៍ វា កោ អនុនិយោ សុទំ ដាសុ វិហភមិ អញ្ញា ត្រៃវ តេហ៍ កោសទ្លំតេហ៍ ភិត្តហំ ភណ្ឌឧតារតេហ៍ តលហតារគេហំ វិវាឧតារគេហំ គស្សតារគេហំ សរេន័្ន អនិការណាការកោហ័តំ ។ អញតារាថំ ទោ တန္နာ်ဆ၊က မာအိုးလ္လာ ဘောန်ဆီ တန္နာဆီ တန္နာဆီတိ တန္နာ်ကလ၊ ကတ်⁽⁾ တန္နာ့္သားဖတ်^(k) ဆိုင္ဆန္လာနီ (စံ) နိုးလာနိ စာအော် နဲ႔ေရွာက္မွက္မွာ ကျောက္ရွိ စာအင္ရွိ မာဂ်ီလာအဲ ေး ေအားအီးဟာ စီးခ်ိဳး ရွိက္ချမာ က္ခနာ္ (^{m)} ဖိုးခ်ိဳ လ္လာနာ္ မားခ်ိုး និយោ តាយំ ឧបនិឃ័សន្តិយោ កម្មន្តិ ។ អ**៩ទោ** နေလျှ တန္နီဆနေလျှ ပါနေတောင်္သာ မတ်၊ စာ မာန်ားလ္လာ ဂိတဂမိ တန္စိတ် တန္စိနိတ် တန္စိကလေးက် တန္စိတ္-ဗေဟိ အိန္ဆန္လာနီ ဗေဒ ဆီလာနီ စာနာဗီ စိုအခွေအနုတ္ មេ សាទាកង្តុំ ទានត្តុំ អាវិលាន ខ ទាន័យាត ខំវាម < ន. ហត្ថិកឡូពេហិ ។ ៤ ហត្ថិញបុពេហិ ។ ត នពេហត្តស្ស ។

କ୍ଟ ୯ ୯

ពោសម្លិត្តផ្លូក: រឿងដំរីដ៏ប្រសើរឈ្មោះបារិលេយ្យក:

ក្នុងពេលនេះ តថាគតតែម្នាកឯងគ្មាននរណា ជាគំរប់ពីរ ហើយបាននៅជា សប្បាយ ព្រោះវៀវផុតអំពីពួកកិត្តទាំងនោះដែលនៅក្នុងក្រង់កោសម្តីជា អ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគ្នា ធ្វើសេចក្តីវិវាទគ្នា ធ្វើតិរច្ឆាន-កថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ។ មានដំរីដ៏ប្រសើរ ទ នៅ ច្រទុក្រ ច្រទុំ ន៍ ន៍ពួកដំរីឈ្មោល ពួកដំរីញី ពួកដំរីស្ទាវ នំង៍ពួកកូនដំរើតច ។ ហើយស៊ី ស្មៅដែលពួកដំរី (មានដំរីឈ្មោលជាដើមនោះ) ចោខផ្តាច់ចុងចេញ ចំ-ណែកទាឪពូកដំរីទាំងនោះក៏ស៊ីមែកឈើចាក់ៗ ដែលដំរីដ៏ប្រសើរនោះកាច បំផុតខេរូបខ្ចុំវិញ ឯដំរីដ៍ប្រសើរត៍ផឹកតែទឹកល្អក់ កាលបើដំរីដ៍ប្រសើរ ដើរចុះទ្យើងកំពង់ទឹក អស់ព្លូកមេដំរីកំដើរត្រដុសកាយ ។ ឯដំរីដ៏ប្រសើរ នោះកំមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនៅ ច្រឲ្យក ច្រឲ្យដោយពួក ដំរីឈ្មោល ព្លុកដំរីញី ពួកដំរីស្ទាវ ន៍ងពួកកូនដំរីតូច ១ ហើយស៊ីស្មៅ ដែលដំរីទាំងនោះបោចផ្តាច់ចុងចេញ ចំណែកពក្នដំរីទាំងនោះក៏ស៊ីថែត ឈើចាក់ ។ ដែលអាតា្មអញកាច់បំចាក់ខ្ទេច?្តិញៃ អាតា្មអញផឹកទឹកក៏ល្អក់

ಗ್ರಶೆ

វិនយប៌ដកេ មហេវគ្គោ

နဲ့ရွာဟက္ (⁽⁾ ၊ ေနဲ့ ဆိုလ္တာ က႑ ဟန္နာ စီး ဖာ ေနာ ထိ ေ အိုလာစ္ကိုးလာ ဗင္မာစ္ကို ထင္ဆာ့စာ စာ စားက ေဆာက္ វូបកាដ្ឋោ វិមារយុត្រ្តិ ។ អដទោ សោ មាត្តិនាកោ យ៉ិនា អនយ្លគឺ ពោច សរុហេណិយ ឃើងរងទេសាហី အန္ဒနာလမွယ် ယေဒ အဆာ အေဒ့ဗညန္တမ် နုဗညန္တမ်ာ္ချ សោណ្តាយ កកាវតោ ទានីយំ បរិកោជន័យំ ទុបដ្តាបេតិ អបហរិតញុ ភាពេត ។ អ៥ទោ តស្ប ហត្ថិលកស្ប ၿခားအကောက် မတ် စော ဗုံးစ္ မားအိုးလ္ကာ ေဆးကု ⁷တာ ဆီ တန္ရွိတဲ့ တန္ရွိ**နို တဲ့** တန္ရွိကလေ ကေတာ့ တန္ရွိတ္သူ တော် စိဋ္ဌရာစ် (၄) စိုဏာစ် စာဒီ စို႔းရာနင္လက္ခ္ (၉ ၈)-ទាកខ្ញុំទានីសុ អាហៃត ខ ទានីយាត់ អចាយ និត្តាហត្វ ဗေ ဒိုနိုက္လာက္မျ တန္နီစီးယာ အာယံ ရဗစီးမ်ားလန္ရီးယာ អកមំសុ សោម្តុំ ឯកចាំ ឯកោ អនុតិយោ សុទំ ដាសុ វិហរាម អញ្ញាន្រៃវ ហត្តិហំ ហត្តិតំហំ ហត្តិតាលភេហ៍

០ ឱ. ឱភាហត្តស្បូ ។

೧೮೭೦

វិនយបិដក មហាវត្ថ

កាលបើអាត្មាអញដើរចុះទៀនកំពង់ទឹក អស់ពួកមេដំរីក៍ដើរត្រដុសកាយ លើដូច្នោះគូរូអាត្មាអញថយចេញពីហ្គូង ទៅនៅម្នាក់ឯងវិញចុះ ។ គ្រានោះ ដំរីដ៏ប្រសើរនោះដើរបែកចេញពីហ្វូងចូលទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះ កាគដែលទ្រង់គង់ក្រោមមូចភទូសាលព្រឹកក្រុងដងពៃឈ្មោះក្ខេត នាម្នា-រិលេយក្រប្រទេស លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ដំកល់ទឹកតាន់នឹងទឹកប្រើ-ជ្រាស់ដោយប្រមោយចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយធ្វើទឹកខ្វែងនោះ ยิ่នឲ្យមានស្មៅស្រស់ផង ๆ លំដាច់ពីនោះមក ដំរីដ៏ប្រសើរនោះក៏មាន សេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា កាលពីដើមអាត្មាអញនៅច្រឲ្យក៏ចេទ្យំនឹងព្លូក ដំរីឈ្មោល ឲ្លកមេដំរី ឲ្លកដំរី ស្នាវ និ៍ងឲ្លកក្លនដំរីតុច ១ ហើយអាត្មាអញ ទ្ធានស៊ីស្មៅដែលពូកដំរីទាំងនោះច្នោចផ្តាច់ចុងចេញ ចំណែកខាងពូកដំរី ពំងនោះកំបានស៊ីមែកឈើបាក់ ១ ដែលអាត្មាអញកាច់បំបាក់ខ្ទេចខ្ទុវិញ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោត អាត្មាអញចុទទាំងផឹតទឹកល្អក់ កាលបើអាត្មាអញ ដើរចុះទេ្បីងកំពង់ទឹក ពួកមេដំរីវាក៍ដើរត្រដុសកាយ ក្នុងពេលនេះអាត្មា អញតែម្នាក់ឯងឥតមាននរណាដាំំរប់ពីរ ហើយថាននៅដាសុទ្យសល-មុល (្រោះចុនេះវៀវចាកពូកដំរីឈ្មោល ពួកដំរីញី ពួកដំរីស្ងាវ ពោសម្តិត្តនូពេ ពោសម្តីពុទជាសកាន់ អភិវាទនាទំអករណ៍

ហនុំច្នាមេហ៊ីត ។ អ៥ទោ ភកវា អត្តនោ ខ មវិវេតាំ ဂ်ိဳးရဲ့ အလျှ င တန္နီဆဲကလျှ ငေးရော ငေးရောစက်ိဳ-ခက္ကဗက္ကာယ ရာယံ ကလာယံ ရမံ ဒုရာငံ ဒုရာငေလ် រ) តំ នាកស្បូ នាកេន ္ရွါနာနင္က နာ္ရ ကန္နားအ សមេន៍ ខ័ត្ត ខំត្រុន យនេកោ មេត៍ វិនេត៌ ។

(០៥៦) អ៩លោ ភកវា ចារិលេយក្រក យ៩វាភិវត្ត ဒိတၢိဳန္နာ ၊ ဖာ အ ႀကိဳန္ရွိ ၊ ဧအ ေရာက်ီး ဗိတ္လာ ဗိ မ ဆုဗု၊ ရုစ္ ၊ ရုစ္ ၊ မ ကို វិតាំ ខមោនោ យេន សាវត្តី ននាសាំ ។ នត្រូ សុនំ ភកវា សាវត្ថិយំ វិហាត់ ដេនានេ អនា៩ចំណ្តាំតាស្បូ អារាមេ ។

(១៥៧) អ៥ (ទា តោសម្តំតានំ⁽⁰⁾ នុទាសភានំ រ)នឧបោសំ ៩មេ ទោ អយ្យា កោសខ្លំកា ភិក្ខុ ពហុនោ អម្លាត់ អនត្តស្បូ ការកា ៩ មេហ៍ ឧព្វាន្យោ အကာ စက္ကားရွာ တင္န ဗဏိ မးယြး၊ ကေလမွီးကေ အိက္န အေ မနာ့သူအေကို အ စင္ရီးနီးက်ာန စ မဆီတဲ့ မနားတဲ့ အနာ

ගුප්බ

កោសម្តិតូនូក: ពួកឧបាសកក្រងកោសម្តីមិនធ្វើកម្មមានអភិវាទនកម្មជាដើម

និ៍ងពួកកូនដំរីតូចៗ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបសេចក្តីរិវេក របស់ព្រះអង្គផង ហើយទ្រង់ជ្រាបសេចក្តីត្រិះរិះនៃចិត្តរបស់ដំរីដ៏ប្រសើរ នោះដោយព្រះហថ្ទ័យរបស់ព្រះអង្គផង ហើយក៏ទ្រង់បន្តីព្រះទទាននេះ ក្នុងពេលនោះ ថា

ហត្តិនាគ (ដំរីប្រសើរ) វមែងត្រេកអរក្មង់ព្រៃ តែម្នាក់ ឯង ហេតុណា ហេតុនុះ ចិត្តរបស់ហត្ថិនាគមានភ្កក ងរទន្ទាំនេះ ស្មើគ្នានឹងចិត្តរបស់ព្រះពុទ្ធនាគដែរ^(ទ) ។ (១៥៦) (គានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់គង់នៅក្នុងចារិលេយ្យ-កប្រទេស គួរដល់ពុទ្ធអធ្យា(ស័យហើយ ឲ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកនៃ ក្រងសាវត្ថី កាលឲ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ កំបានដល់ទៅ ក្រុងសាវត្ថី កាលឲ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំដាប់ កំបានដល់ទៅ ក្រុងសាវត្ថីនោះ ។ បានឲ្យមកថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់គង់នៅវត្តដេត-ពន់របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្តីទៀបក្រុងសាវត្តីនោះ ។

(១៥៧) វេលានោះ ពួកទបាសកដែលនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពីមាន សេចក្តីតិះរិះយាំងនេះថា ពួកលោកជាមា្លស់ទាំងនេះ ជាកិត្តនៅក្នុងក្រុង កោសម្ពីបានធ្វើអំពើឥតប្រយោជន៍ជា ចើនដល់យើង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ សោត ក៏ពួកកិត្តទាំងនេះ ហៀត មៀនទាល់តែ ទ្រង់យាង ចេញបាត់ ទៅ បើ ដូច្នោះ យើងមិនគួរសំពះ មិនគួរ ក្រោកទទួល មិនគួរ ធ្វើអញ្ហាលិកម្ម • ៣ព្យមា ពុទ្ធតា គឺព្រះពុទ្ធដាម្ចាស់ ។ វិនយបិឝិកោ មហាវគ្គោ

សាន័ត្ថភាភ្នំ ភាពល្បាន ន សក្កាលល្បាន ន ការភាពល្បា-မ အ မားအယျာမ အ ဗွားဆီယျာမ ရမာနားအိမ် ဗီ လွူးအို^(@) ေ နေးင္ဆီးထပ္ပါန္ ၅၇ မိုးနိုးနဲ႔ မိုးနိုးတဲ့ မိုးက မိုးမိုးက မိုးမိုးက မိုးမိုးက မိုးမိုးက မိုးက မိုးက မိုးက မိ កក្តេរិយមានា អមានិយមានា អឫនិយមានា អសត្តារ-ပကၡ ပက္ကမိဳ ကျင္စ္ခ်ဳိးကို စိုမိုးလွုပ္ရွိ က ကလုိ္ရွိ က ပန္႔-ឧេសុត្ត្ត្រីទំ ។ អ៩ទោ កោសម្ពំតា ទ ទាស ភា កោសម្ពំ-កេ ភ័ត្ត នៅ អភិវានេសុំ ន បច្ចុដ្ដេសុំ ន អញ្ចលិតាម្នំ မာဓိင်ကမ္ခံ မဆုံများ အေဆုံများ အေဆုံများ အော်များ အော်များ အော်များ အော်များ အော်များ အော်များ အော်များ အော်မျာ နေ ဗျိုးရေးကို ရေမာမဆား နေ စိုက်ပါနော့ စောင်းမော် အနောက် အနောက် အနောက် အနောက် အနောက် အနောက် အနောက် အနောက် အနောက် តោសម្តំតា ភិត្ត តោសម្តុំគេហិ ឧទាសគេហិ អ-សត្តាំយទានា អកុវុកាយទានា អទាន័យទានា អច្វ-င်္ဒယၶာဆ អសត្តារាទគាតា ಖ/មាហំសុ တန္ មយំ မားကိုးလာ လားနွိဳ အဆ္ဆာ အဘူးရာ လမ္စိုးက နမိ မင်္ခကားလာ វូបសមេយ្យមាត់ ។ អ៥លោ កោសម្ពិកា ភិក្ខា សេ-នាសនំ សំសាទេត្វា បត្តចំរាំមានាយ យេន សាវត្ត័ នេះចំជនាទ័ឌ្ឌ ។

វិនយបិដក មហាវត្ថ

មិនគួរធ្វើសាម័ចិតម្ម ទិនគួរធ្វើសកាវៈ មិនគួរធ្វើសេចក្តីគោវព មិនគួរ រាប់អាន មិនគូរូបូជា ពួកលោកម្ចាស់ជាភិត្តនៅក្នុងក្រងកោសម្ពីទេ ទុក ជាភិត្ត ទាំងនោះចូលមកជិត យើងក៏មិនគួរឲ្យបិណ្ឌូជាតាឲ្យ័យ ភិត្ត ទាំង នេះតែពុកយើង លែងធ្វើសក្ការៈ លែងធ្វើសេចក្តីតោវព លែងរាប់អាន លែងបូជា យ៉ឺងនេះហើយ ក៏ទៅជាអ្នកគ្មានគ្រឿងសក្កាវះហើយមុខជា នឹងតេចេញនៅទះ សឹកចេញនៅទះ ញ៉ាំង**ព្រះ**មានព្រះកាគឲ្យជ្រាសជ្រាណ ខ្វះមិនខាន ។ គ្រានោះ ពួកឧបាសកក្រងកោសម្ដីលែង សំពះ លែងក្រោកទទួល លែងធ្វើអញ្ចលិកម្ម នឹងសាមីចិកម្ម លែង ធ្វើសក្ការ: គោរព រាប់អាន បូជាពួកភិត្ខក្រង់កោសម្ពឺ ទុកជាភិត្ខ ពំងនោះចូលទៅចិណ្ឌជាត ក៏លែងឲ្យចំណូជាត ។ វេលានោះ ពួកកិត្តក្នុងកោសម្ពី កាលបើពួក៖ចាសកក្រងកោសម្តីលែងធ្វើសក្ការ: គោវព រាប់អាន បូ**ជា** ក៏ទៅជាអ្នកគ្មាន(គ្រឿងសក្ការ: ហើយក៏ និយាយនឹងគ្នាយ៉ាងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ បើដូច្នោះមានតែយើង ទៅ ក្រងសាវត្តរច្ងាប់អធិតរណ៍នេះ ក្នុងសំណាក់ព្រះមានព្រះភាគចេញ ។ លំដាប់នោះ ត្លូកកិត្តក្រង់កោសថ្អីក៏រៀបចំទុកដាក់ គ្រឿងសេនាសនៈរួច នាំយកជាត្រទឹងចីវរចូលទៅក្រងសាវត្ថ័ ។

កោសម្តីក្នុន្ធកេ អដ្ឋារសវត្ថុអធម្មវាទិ

(០៥៤) អសេក្រសំ ទោ អាយស្នា សារីខ្យុត្តា តេ ក់រ តោសម្ពុំតា ភិក្ខុ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាឧតាវតា ភស្សតាវតា សង្ខៀ អនិតារណតាវតា សាវត្ត៍ អាងចុន្ត្ត័តំ ។ អ៩ទោ អាយស្មា សារីថុត្តោ យេធ ភកក់ តេនុបសផ្ល័ម៌ ១បសផ្ល័ម៌ត្វា ភកវន្តំ អភិវានេត្វា រាយឧទ័ ខ្មុសន្ន 1 រាយឧទ័ ខ្មុស្លា លោ មាលាសា សារីបុត្តោ កកវន្តំ វាតនភេខ តេ គាំរ ភន្លេ កោសម្នំ-តា ភ័ត្ត កណ្ឌះតាកោ តាលហតាកោ វ៉ានតា-កោ ភស្សភាកោ សង្ឃើ អនិតាណតាកោ សាវត្តី អាតច្ឆុំ តថា ភា ភ្លេះ តេសុ ភិត្តូសុ មឌិមដ្ឋាមតំ ។ តេ លើ ត្វំ សារីមុត្ត យថា ជម្មោ តថា មតិដាហីតំ ។ តេថា ហំ កន្លេ ជា ខេយ្យំ ជម្មុំ ហំ អជម្មុំ ហំតំ ។ អដ្ឋារ-សហ៍ ទោ សារីមុន្តវត្ថុហ៍ អនម្មវានី ជានិតញោ ឥន សារីបុត្ត ភិក្តុ អជម្មំ ជម្មោត ឌីបេតំ ជម្មំ អជម្មោត ຂໍເບລົ ສາດ ບໍ່ຊະເພງ ສິດພາລ໌ ພວກ ສາດເພງ ສິ

ଗଟ୍ୟୁ

ពោសម្ពឺក្ខុន្ទុក: បុគ្គលពោលខុសធម៌ដោយវត្ថុ ១៩ យ៉ាង

(១៥៨) ព្រះសារីបុត្តដ៍មានអាយុបានឲ្យដំណឹងថា ពា្លកកិត្ត(កង កោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែនគ្នា ធ្វើតិរុប្ខានកថា ធ្វើវរជិកវណ៍ត្នូងសង្ឃបានមកដល់ក្រងសាវត្ថី ។ ទើបព្រះសារីបុត្តដ៏មាន អាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាប ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះកាគរួចអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគរូ ។ លុះព្រះសារី-បុត្តដ៏មានអាយុអន្តយនៅក្នុងទីសមគូរហើយ ក៏ក្រាបបន្តំទូលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមឲ្រជ៍ព្រះមេត្តា ជ្រោស ឲ្យថាពួកភិត្ត្រិតងកោសម្ពី នោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិបោនកថានឹង ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃçានមកដល់ក្រងសាវត្តី សូមឲ្រន់ព្រះមេត្តា(ច្រាស เลือุโตะหลุธิ์ธโบลับลิกุลสตุกลิรูตร์เธาะสุขเลของ ๆ โตะนี้ยาธโตะ ភាគ (ទុង់តបថា នៃសារីបុត្ត បើដូច្នោះអ្នកចូវតាំងនៅឲ្យសមគួរតាមធម៌ ចុះ ។ ព្រះសារីថុត្តកាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (ចាស ធ្វើដុចម្តេច ខ្ញុំព្រះអង្គអាចស្គាល់ថាជាធម៌ប្តូមិនមែនជាធម៌បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ [ទង់តបថា នៃសារីបុត្ត អ្នកត្រវៃស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គល(បុគ្គលពោលខុស ធម៌) ដោយវត្ថុឲ្យយ៉ាង នៃសារីបុត្ត ក្នុងសាសនានេះមានកិត្តសំដែង សភាវៈដែលមិនមែនធម៌ថាជាធម៌វិញ សំដែងធម៌ថា មិនមែនជាធម៌វិញ សំដែតសភាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យវិញ សំដែនវិន័យថាមិនបែនវិន័យ វិនយបិដិពេ មហាវក្ដៅ

้ ฉีเยล์ หภาณ์ส์ หณยิส์ สยาสเลอ ภาณ์ส์ ณย์ส์ តថាកតេនាតំ ឌីខេតំ ភាស័តំ លេម័តំ តថាកតេន អភាសិត អលចិត តថាកតេណត នី ទេត អនាចំណូ តថាកតេន អាចំណូំ តថាកតេនាតំ នីបេតំ អាចំណួ តថាកតេន អនាចំណូ តថាកតេនាតំ នី ចេត៌ អប្បញ្ញន្តំ តថាកតេជ បញ្ចត្តំ តថាកតេជាតំ ជីមេតំ បញ្ចត្ តថាកតេជ អប្បញ្ញន្តំ តថាកតេជាតំ នី ខេត់ អនាបន្ត័ អាបត្ត័តំ នី បេតំ អាបត្តី អនាបត្ត័តំ នី បេតំ លហុកាំ អាចត្តី កក្រា អាចត្តីតំ ឌីចេតំ កក្រំ អាចត្តី បៃហុតា អបត្ត័តំ នីចេតំ សាវសេសំ អាចត្ត័ អនាសេសា भए हुँ हैं। ए हैं। मध्रारा भ भ म है का राख म អាចត្ត័តំ ឌី ចេត៌ ឌុដ្តលំ អាចត្តឹ អឌុដ្តលា អាចត្ត័តំ នី ខេតិ អនុដ្តលំ អាចត្តឹ នុដ្តលា អាចត្តិតិ នី ខេតិ ។ ខេត្ត សោ សារជំនឹង អង្ការមាត្ត រងខាត់ អនាតិបន ជានិតញោ អដ្ឋាសេហ៍ ច ទោ សារីបុត្ត វត្ថុហ៍ ជម្មវ៉ានី င်္ကာစီကျော့ နံင္က လားမွန္မွာ အိုက္ရွိ မင္ကာမွန္ နိုးဖေနာ ຍ ຍູ້ ສເຍາສີ ຂັເບສົ ສາລ. ພໍ ສາລະຫາ ສິຍາສີ ເອນ

றும்

វិនយបិឝព មហាវគ្គ

វិញ សំដែងពាក្យដែលតថាគតមិនចានពោលមិនចា**ន**ចរចាថា តថាគត ធានពោលធានចរចាវិញ សំដែងតាក្យដែលតថាគតជានពោល**ជា**នចរចា ឋា តឋាគតមិនបានពោលមិនបានចរចាញៃ សំដែងកិច្ចដែលតថាគតមិន ចានសនុបែតថាគតចានសនុវ្រិញ សំដែងកិច្ចដែលតថាគតចានសនុបែ តថាគតមិនបានសន្យវិញ សំដែងសិក្ខាបទដែលតថាគតមិនបានបញ្ហត្តថា តថាគតបានបញ្ហត្តវិញ សំដែងសិក្ខាបទដែលតថាគតបានបញ្ហត្តថាតថា-គតមិនបានបញ្ញត្តវិញ សំដែងអនាបត្តិថាជាអាបត្តិវិញ សំដែងអាបត្តិថា ជាអនាបត្តិវិញ សំដែងអាបត្តិសាលថាជាអាបត្តិធ្ងន់វិញ សំដែងអាបត្តិ ធ្ងន់ថាជាអាចត្តិ $\left(N$ លវិញ សំដែងអាចត្តិដែលជាសាវសេស $^{(9)}$ ថាអាចត្តិ ជាអនវសេស⁽⁾ញ សំដែនអាបត្តិដែលជាអនវសេសថាអាបត្តិជាសាវ-សេសវិញ សំដែនទុដ្ឋល្ងាបត្តិថាជាអទុដ្ឋល្ងាបត្តិវិញ សំដែងអទុដ្ឋល្ងាបត្តិ ថាទុដ្ឋល្ងាបត្តវិញ នៃសារីបុត្ត អ្នកត្រូវស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្ថ ១៨ យ៉ាង ខេះឯងចុះ នៃសារីបុត្ត ចំណែកទាងធម្មវាទីបុគ្គល អ្នកត្រវ ស្គាល់ដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាងដែរ នៃសារីបុត្ត ក្នុងសាសនានេះមានភិត្ត្ សំដែងសភាវ:មិនមែនធម៌ ថា មិនមែនធម៌ សំដែងធម៌ថាធម៌ សំដែង សភាវ:មិនមែនជាវិន័យ ថា មិ**នមែន**វិន័យ សំដែងវិន័យ ថា វិន័យ

លើកតែអាចត្តិបារាដឹកចេញ អាចត្តិទាំងអស់ហៅថាសាវសេស ។ ៤ គឺអាចត្តិបារាដឹក។

ពោសម្តិក្ខន្ធពេ អដ្ឋារសវត្ថុធម្មវាទី

វិនយោត នី ខេត់ អភាស័ត អល់បំតំ តថាកតេន អភា-ญร์ หินย์ส์ สยาสเสอาล์ ฉีเยล์ กาญส์ เบย์ส์ តថាកតេន ភាស័ត៌ លប់តំ តថាកតេនាតំ ឌីបេតំ អនា-ខំណូ តថាកតេន អនាខំណូ តថាកតេនាតំ ឌីបេតំ អចំណំ តថាកតេន អចំណំ តថាកតេនាតំ ឌី ថេតំ អប្បញ្ញន្តំ តថាកតេន អប្បញ្ញន្តំ តថាកតេនាតំ ជីបេតំ បញ្ចន្តំ នថាកនេន បញ្ចន្តំ នថាកនេនាន៍ ដី ចេន៍ អនា-បន្តឹ អនាបន្ត័តំ ឧបេតំ អាបត្តី អាបត្ត័តំ ឧបេតំ លហុកាំ អាចត្តឹ លហុតា អាចត្ត័តំ ឌីចេតំ កក្រាំ អាចត្តឹ កក្រា អាចត្តីតំ ឌីចេត៍ សាវសេសំ អាចត្តី សាវសេសា អា-ពន្ត័ន នី ខេត៌ អនាះសសំ អាចខ្លុំ អនាះសេសា អាចខ្ល័ន៍ ឌីបេន នុដ្ឋហ្វំ អាបន្តឺ នុដ្ឋហ្វូ អាបន្តីនំ ឌីបេន អ-នុដ្ឋលំអាបត្ត៍ អនុដ្ឋលា អាបត្ត័ត៍ នីបេត៍ ៩មេហ៍ ទោ សារីបុត្ត អដ្ឋាសេហ៍ វត្តហ៍ ជម្មវាជី ជាធំតញោត៌ ។ (០៥៩) អនេះបំមា សោ មាល ស៊ា ឧសាខោងលាំ-အ ၊ အ ၊ မ ၊ မက်ပန္နာ စေ မာအတိ ရောက္ဆက်စေ မးလျှည် (စာ မာဖာလျှ ဗော၊ အရာ့၊ အ မလျည် (စာ

ດອ້ອ

កោសម្ពិត្តនូក: ភិត្តពោលត្រូវធម៌ិដោយវត្ថុ ១៩ យ៉ាង សំដែងពាក្យដែលតថាគតមិនបានពោលមិនបានចរចាថា តថាគតមិន ចានពោលមិនចានចរថា សំដែងពាក្យដែលតថាគតចានពោលចានចរចា ថា តថាគតបានពោលបានចរចា សំដែងកិច្ចដែលតថាគតមិនបានសន្យំថា តថាគតមិនបានសន្យំ សំដែងកិច្ចដែលតថាគតបានសន្យំថា តថាគតបាន សន្យំ សំដែងសិក្ខាបទដែលតថាគតមិនបានបញ្ហត្តថា តថាគតមិនបាន បញ្ចត្ត សំដែងសិត្តាបទដែលតថាគតបានបញ្ចត្តថា តថាគតបានបញ្ចត្ត សំដែនអនាបត្តិថា អនាបត្តិ សំដែងអាបត្តិថា អាបត្តិ សំដែងអាបត្ថិ សាលថា អាបត្តិសាល សំដែនអាបត្តិធ្ងន់ថា អាបត្តិធ្ងន់ សំដែន អាបត្តិដែលជាសាវសេសៈ ថាអាបត្តិជាសាវសេសៈ សំដែនអាបត្តិដែល ជាអនវសេស: ថាអាបត្តិជាអនវសេស: សំដែនទុដ្ឋល្ងាបត្តិថា ទុដ្ឋល្អាបត្តិ សំដែងអនុដ្ឋល្ងាបត្តិ ថា អនុដ្ឋល្ងាបត្តិដដែល នៃសារីបុត្ត អ្នកត្រូវ ស្គាល់ធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាំងនេះឯង ។ (១៥៩) ព្រះមហាមោត្តហ្វានដ៏មានអាយុបានឮ ។ បេ។ ព្រះ មហាកសប្រដ៏មានអាយុ ព្រះមហាកច្ចាន:ដ៏មានអាយុ ព្រះមហាកោដ្ឋិត

အထင့္ရာ ဗေဘာကောင္ရွိ၊ေရာ အလင္များလို ၊ စာ အထင္မ္ရာ မႉ ၮႜဢၓၟ႞ႜဢ ႜ႓ၬၹၟၣၹၴ ႜ႞ၜၣ ႜဢၯၖၹၟႍ ၶၮႄႄႄ႞ႜၟၣ မးလျားမ်ိဳး ကေ ကၽည့္ မန္ဒုဒ္အော မးလျားမ်ိဳး ကေ မာ-က် က မာဏတိာ မာဗးယိာ မေလာ်ဟု လေ မာဏတိာ ာဟု၊လာ ၊ ေး က်ား ၊ ကေးလမ္ခ်ီ ကေး က်ိဳက္ခံု ကယ္ရာ ေကားကာ តាលហការកា វិវាឧការកា ភស្សការកា សង្លែ អជ៌ិតាលោការកោ សាវត្ត៍ អាងពួររ៉ុតំ ។ អ៥ទោ អា-យស្មា រាមាុលោ យេន ភកវា គេនុមសត្ថ័ទំ ឧមសត្ថ័-ទិត្វា ភកវន្តំ អភិវា ខេត្វា សភាមន្តំ និសីនិ ។ សភាមន្តំ និសិញ្ញេ ទោ អាយស្មា ភហុលោ ភកវន្ទំ វៀតឧវេវាច នេ គាំរ ភន្លេ តោសម្ពំតា ភិត្ត ភណ្ឌឧតារតា គ-លមាតាកោ វ៉ាំឧតាកោ ភស្សតាកោ សឌ្ឃែ អតិតាលាតាកោ សារត្តំ អាតច្នន្តំ តថា ពន្ល តេសុ ភិត្តូសុ ខជិខជ្ឈម័និ ។ តេនហិ ត្វំ រាហុល ထင်း၊ ငးမှာ ရင်း၊ ဗနိုင္ဇာဟိုန်း ၅ ကင်္ဂတို အဖွေ ជា នេយ្យ ឧម្ម័ ក អឌម្ម័ កតិ ។ អដ្ឋារស ហិ ទោ រាហុល

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

វិនយបិដក មហាវត្ថ

ដ៍មានអាយុ ព្រះមហាកហ៊្វូនដ៏មានអាយុ ព្រះមហាចុន្ទដ៏មានអាយុ ព្រះ អនុវុទ្ធដ៏មានអាយុ ព្រះវេវតដ៏មានអាយុ ព្រះទបាលិដ៏មានអាយុ ព្រះ អាននូដ៍មានអាយុ ព្រះរាហុលដ៍មានអាយុបានព្ភដំណឹងថា ពូកភិត្ត្តក្រង កោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា ធ្វើតិរុច្ចាន-កថា ធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃបានមកដល់ក្រងសាវត្តហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះរាហុលដ៍មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយទើបក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរូ ។ លុះត្រះរាហុលដ៏មានអាយុអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរូវហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគយៈ នៃនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស ឲ្យថាពូកភិត្ត្ ក្នុងកោសម្គីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា គ្នើ តិរច្ជានតថាធ្វើអធិតរណ៍ក្នុងសង្ឃបាទមកដល់ក្រងសាវត្ថ័ សូម្យទង ព្រះមេត្តា (ជាស តើខ្ញុំព្រះអង្គន៍ងប្រតិបត្តិក្នុងពូកភិត្តនោះដូចម្តេច 5 ព្រះដ៍មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា នៃរាហុល បើដូច្នោះ ចូរអ្នកតាំង នៅឲ្យសមគុរតាមធម៌ចុះ ។ ព្រះរាហុលដ៏មានអាយុ(ក្រាបបង្ខ័ណ្ណថា សូម ទ្រន់ព្រះមេត្តា (ជាស ធ្វើដូចម្តេច ១)ព្រះអង្គអាច ស្គា ព ថា ធម៌ថ្មថា មិនមែន ជាធម៌បាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា នៃពហុល អ្នកត្រវ றுற

ពោសម្ពិត្តន្លូពេ មហាចជាចតីគោតមីឬញ

វត្តូហ៍ អះម្មវាឌី ជានំតញ្ញេ ។ ខេ ។ ៩ មេហ៍ ទោ រាហុល អដ្ឋារសហ៍ វត្តូហ៍ អះ ម្មវាឌី ជានំតញ្ញេ អដ្ឋារ-សហ៍ ច ទោ រាហុល វត្តូហ៍ ឌម្មវាឌី ជានំតញ្ញេ ។ ខេ ។ ៩ មេហ៍ ទោ រាហុល អដ្ឋារសហ៍ វត្តូហ៍ ឌម្មវាឌី ជានំតញ្ជាតិ ។

றுற

កោសម្លឺក្ខន្ធកះ ពាក្យសួររបស់មហាបជាបតីគោតមី

ស្គាល់អធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្តឲ្យយ៉ាំង ។ បេ ។ នៃវាហុល អ្នកត្រិវ ស្នាN'អធម្មវាទីបុគ្គលដោយវត្តឲ្dយ៉ាំងនេះឯង នៃពហុល ចំណែកទាង ធម្មវាទីបុគ្គលអ្នកក៏ត្រុវស្គាល់ដោយវត្ថុ១៨ យ៉ាងដែរ ។ បេ។ នៃ**ព**ហុល អ្នក ត្រស្អែលធម្មជាទីបុគ្គលដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាំងនេះឯង ។ (១៦០) ព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមីបានឲ្យដំណ[ឹ]ងថា ពូកភិត្ត្យកែង កោសម្តីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរំបានកថា ធ្វើអធិតរណ៍ ក្នុងសង្ឃជានមកដល់ក្រងសាវត្តំហើយ ។ ត្រានោះ ព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមី **ជានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះ**កាគ លុះ ចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបត្តំព្រះមានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅ ក្នុងទីដ៏សមគរូ ។ លុះព្រះនាងមហាបជាបតីគោតមីបានឋិតនៅក្នុងទីដំ សមគរហើយ ក៍fកាបបង្ខំ ទូលព្រះមានព្រះភាគយ៉ាំងនេះថា បតិfត ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្វថា ពួកភិត្តក្រង់កោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ខែងគ្នា ធ្វើតិរុប្ខានកថា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃបាន មកដល់ក្រងសាវត្ថុហើយ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន តើខ្ញុំព្រះអង្គនឹង បតិបត្តិក្នុងព្លួកកិត្ត ទាំងនោះដូចម្ដេច ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តបថា នៃគោតមី បើដូច្នោះ ព្រះនាងចូវស្លាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីវេព្ចកុបុះ វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

ရကာယခ္ ဧမ္ဗံ လုရှာ ၊ယ ခန္ဓ ခ်ိက္ကွာ ဧမ္ဗာနိုးက နောေ နိုင္ရဲ့တာ့ စင္ရဲတာ့ ႏိုင္ငံတာ့ မာဓာယာက္^(စ) ၊ော၊ဧပ်ာ **ယံ ဧ** အဲက္စံ ခ်ိက္က်ာနီလမ္ရံေန ခ်က္က်ာလမ္ရံုရာ စင္စာလီလီနာက္ခံ လာစ္ရွိ ဧမ္ဗာဂီရဲ ကေ ၊ စင္စာလီလီနာစ္ရန္ရဲ့ ။

(០៦០) អសេព្ទសំ ទោ អនា៩ចំណ្ឌំកោ កមាមតំ តេ គាំ តោសទ្តិតា ភិត្ត ភណ្ឌនភាវតា កលហ-តារតា វ៉ាំឧតារតា កស្សតាកោ សង្ខេ៍ អតិតាណ-តារកា សាវត្តី អាកចន្តិត ។ អដទោ អនា៩ចំណ្ឌិតោ កបាបតិ យេធ ភកវា តេខុបសន្ណ៍មិ ឧបសន្ណ័មិត្វា កកាន្តំ អភិវានេត្តា សភាបន្តំ និស័និ ។ សភាមន្តំ ခ်ိဳးမ်ိဳးဋ္ဌာ (စာ မာဆဗ်စို လျှိုးကာ ကေတဗီရီ အကံရွိ ပါးရ ឧរោម តេ កាំ កន្លេ កោមម្ពិភា ភិក្ខុ កណ្ឌឧកា-កោ តាលបាតាកោ វ៉ាំនាភាគោ ភស្សភាកោ សធ្វើអតិតាណតារកា សារត្តំ អាកច្ចត្ថិ គាថា ហំ ភនេ្ត តេស្ត ភិត្តសុ បដិបជ្ឈមិតិ ។ តេលាំ ត្វ ကေတဖန်ာ ရကယန္ဒာ အားမီ (အတ်ာ ရကယန္ဒာ အားမီ အန္ဒာ

៖ ភាពយាតិថិ ៣ហៅ ទិស្សតិ ។

றத்

វិនយបិជិត មហាវត្ថ

បើនាងស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃទាំងពីរពួកហើយ បណ្តា ភិក្ខុទាំងនោះ ពួកភិក្ខុណាដែលជាធម្មវាទី ចូវព្រះនាងកាន់យកតាមទិដ្ឋិ សេចក្តីគាប់ចិត្ត សេចក្តីពេញចិត្ត នឹងលទ្ធិរបស់ពួកភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត របស់ឯណា នីមួយដែលភិក្ខុនីសង្ឃគប្បីប្រាជ្ញាអំពីសំណាក់ភិក្ខុសង្ឃ របស់ទាំងអស់ នោះភិក្ខុនីត្រៃវីប្រាជ្ញាអំពីធម្មវាទីបុគ្គលចុះ ។

(១៦១) អនាយបិណ្ឌិតគហបតិបានឲ្យដំណឹងថា ឲ្លួកភិត្ត្(ក្នុងកោ-សម្ពិនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិរុច្ចានកថា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃបានមកដល់ ក្នុងសាវត្ថ័ ។ វេលានោះ អនាថ-ชิณู ิิิิิิิิิิิิิิิิิิิิิิิ ซิลุญเติลาง/ตะมียาธ(ตะกาล *លុះចូល ទៅ*ដល ហើយទើបក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគរួចអង្គួយនៅក្នុងទីដ៏សមគរូ ៗ លុះអនាថបិណ្ឌិកគហបតិអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគុវហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះកាគយ៉ាំងនេះថា សូមឲ្រង់ព្រះមេត្តា (ច្រស ព្វូថា ពុភ ភិត្ត្ត (កង៍កោសម្ព័នោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទែងគា ធ្វើតិវច្ឆានកថា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃចានមកដល់ក្រងសាវត្តិហើយ សុមឲ្ធន៍ព្រះមេត្តា (ជាស ខ្ញុំព្រះអង្គន៍ន៍ប្រតិបត្តិក្នុងពួកកិត្ត ពំងនោះដូច ម្តេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ(ទំង់តបថា នៃគហបតិ បើដូច្នោះអ្នកត្រវឲ្យ **ទានក្នុងសង្ឃទាំង**ពីរពួក**ចុះ** លុះអ្នកឲ្យទានក្នុងសង្ឃទាំងពីរពួករួចហើយ ពោសម្ព័ត្តនូវេ វិសាខាមិគារមាតាបុក្កា

ឧភយត្ត «ខ្ញុំ សុណ ឧភយត្ត «ខ្ញុំ សុត្វា យេ តត្ត ភិក្ស្ត «ខ្ញុវាជំនោ តេសំ ធិដ្ឋិញ្វ ខត្តិញ្វ ខ្រិញ្វ អានាយញ្ច ពេខេមាតិ ។

(066) អសេព្ទសំ ເອ វិសាទា ទំការមាតា តេ តាំរ តោសម្ពំតា ភិត្ត ភណ្ឌនការតា តលហតា-កោ ហិនការកា កស្សការកា សធ្វើ អជិកាណ-តារតា សារត្ត៍ អាងចុន្តតំ ។ អ៥ទោ វិសាទា មិតា-រមាតា យេធ ភកវា តេខុបសន្ណ័មិ ឧបសន្ណ៍មិត្វា ភកវន្ណំ អភិកធេត្វា រាគមន្តំ និសីនិ ។ រាគមន្តំ និសិត្ថា ទោ វិសាទា មិតារមាតា កកវត្ថំ វាតនាភេឌ តេ កាំរ ភន្តេ តោសម្តំតា ភិត្ត ភណ្ឌនតារតា គលមាគារតា វៃវានតាវាតា ភស្សតាវាតា សង្លែ អនិតារលាតាវាតា សាវន្ត៍ អាកច្ឆត្តំ តថា ហា កន្លេ តេសុ ភិត្តសុ បដិបដ្ឋាបីតំ ។ តេនហ៍ ត្វំ វិសាទេ នុកយន្ត នានំ အော္ အမကဆီ အခွံ အမကေနာ အရို မာမကေနာ

ගුර් ප්

កោសម្តិត្តនូក: ៣ក្យសួររបស់វិសាខាមិតារមាតា

អ្នកចូរស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាក់សង្ឃពំងតីរញូកទៀត លុះអ្នកស្តាប់ធម៌ក្នុងសំ-ណាក់សង្ឃពំងតីវញ្ចករួចហើយ បណ្តាភិត្តពាំងនោះ ញូកភិត្តណាដែល ជាធម្មវាទី ចូរអ្នកកាន់យកតាមទិដ្ឋិ សេចក្តីគាប់ចិត្ត សេចក្តីពេញចិត្តទឹង លទ្ធិរបស់ពូកភិត្តនោះចុះ ។

(១៦៤) នាងវិសាទាដាមិតារមាតាបានឲ្ដដំណឹងថា ពួកភិត្ត[កង កោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្គហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទៃង៍ស្នា ធ្វើតិវិច្ចានត-ឋា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុនសង្ឃបានមកដល់ក្រងសាវត្តហើយ ។ លំដាប់នោះ នាងវិសាទាដាមិតាទោតាបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះកាគ លុះចូល *ទៅដល់ហើយ ទើប*ក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគរុចអង្គយនៅក្នុងទីដំ លុះនាងវិសាទាដាមិគារមាតាអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគរូហើយ សមគុរ ។ ក៏ក្រាបបង្គំទុលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពុថា ពូកភិត្ត(ក៍ងកោសម្តីនោះជាអ្នកធ្វើសេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ពាស់-ខែឥត្នា ធ្វើតិរុទ្ធានកថា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃចុនមកដល់ (កងសា-វត្តហើយ បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន តើ១ំព្រះអង្គនឹងប្រតិបត្តិក្នុងពួកកិត្ត ទាំងនោះដុចម្តេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់តបថា នៃនាងវិសាទា បើដូច្នោះចូវនាងឲ្យទានក្នុងសង្ឃទាំងព័រពួកចុះ លុះនាងឲ្យទានដលសង្ឃ ទាំងតីរត្លេករចូលើយ ចូវនាងស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាត់សង្ឃទាំងតីវត្លុកទៀត

វិនយបិងកេ មហាវិគ្នោ

(០៦៣) អ៩ទោ កោសម្ពំកា ភិក្ខុ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ត័ តនេះសរឹ $A_{(0)}$ ។ អ៩ទោ អាយស្មា សារីប៉ុត្តោ យេន ភកវា តេនុបសន្ថ័មិ ឧបសន្ថ័មិត្វា ភកវន្ថំ អភិវា-នេត្យ រាភាមខ្លំ ខំសំខំ ។ រាភាមខ្លំ ខំសំឆ្នោ ទោ អា-ယည္ မားမႈန္မွာ အဆန္ ၿခင္းပင္ အေအား အႏု តោសម្ពឺតា ភិត្ត កណ្ឌនតារតា តលមាតារ-តា វិវាឧតាវតា កស្សតាវតា សង្លែ អនិតវណ-ការកា សារត្តី អនុប្បត្តា កេខំ នុ ទោ ភាន្ត តេនហ៍ តហ^(m) សារីបុត្ត អ៊ីត្តំ សេខាសនំ នាតព្វន្តំ ។ សចេ បន ភន្តេ អ៊ិត្តំ ន យោត៌ តាដំ បដំបជ្ចិតពុត្តំ ។ តេខហិ សារីមុត្ត អ៊ិត្តំ ភត្វាបិ ធាតឲ្ំ ជ ត្វេយហំ < & ត។វសរុ ២ សេតាស់៤តិបំ ជាហេ ទិស្សូតិ ។ ៣ ឱ ម ហេត្តពេសុ គយាស់ ទោ្ច ៩ ទិស្សតិ ។

று ம

វិនយបិឝិក មហាវគ្គ

លុះនាងស្តាប់ធម៌ក្នុងសំណាត់សង្ឃពំងពីវព្ទុកហើយ បណ្តាភិត្តពាំងនោះ ពួកភិត្តណាដែលជាធម្មវាទី ចូវនាងកាន់យកតាមទិដ្ដិ សេចក្តីតាប់ចិត្ត សេចក្តីពេញចិត្ត និ៍ងលទ្ធិរបស់ពួកកិត្តនោះចុះ ។ (១៦៣) ត្រានោះ ពួកភិត្ត្ កែងកោសម្ពីបានដល់ទៅកែងសាវត្ថ័ ដោយលំដាថ ។ លំដាថនោះ ព្រះសារីថុត្តដ៏មានអាយុបានចូលទៅគាល់ ព្រះដ៏មានត្រះកាគ លុះចូលទៅដល់ហើយទើបក្រាបថ្វាយបង្គំត្រះដ៏មាន ព្រះភាគរួចអង្គួយនៅក្នុងទីដ៏សមគរូរ ។ លុះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុអង្គួយ នៅក្នុងទីដ៏សមគរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទុល(ពះដ៏មានព្រះភាគយា៉ីងនេ ថា សូម[ទន៍[ពាះមេត្តារ[ញុស ព្វថា ពួកភិត្ត្ញ[ក្នុងកោសម្ពីនោះជាអ្នកធ្វើ សេចក្តីបង្កហេតុ ឈ្មោះ ទាស់ទែងគ្នា ធ្វើតិ ក្លេខកថា ធ្វើអធិកណ៍ ក្នុង សន្យជានមកដល់ក្រងសាវត្តីហើយ សូមឲ្រងព្រះមេត្តា ជ្រោស តើទំព្រះ អន្ធនឹង ប្រតិបត្តិក្នុងពុកកិត្តទាំងនោះដោយសេនាសនៈដុចម្ដេច (ពះ 7 មានព្រះភាគ (ទន់តបថា នៃសាប្តែត្ត បើដុប្មោះអ្នកចុរឲ្យទីសេនាសនៈដំ ស្អាត់ ហេតិត្ត ទាំងនោះ ចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តក្រាបបង្គំ ខូលថា សូម [ខ្មន់ [ពះ មេត្តា (ជ្រាស បើគ្មានទីសេនាសនៈ ស្វាត់ទេ តើខ្ញុំព្រះអង្គត្រវប្រតិបត្តិដូច ម្តេច ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា នៃសារីថុត្ត បើដូច្នោះអ្នកត្រូវ ធ្វើទីសេនាសនៈដ៏ស្កាត់ឲ្យតែទាងបាន ហើយបែតលឲ្យកិត្តទាំងនោះទៅ

តោសម្ពីត្វផ្ទុកេ ឧក្ខិត្តភិក្ខុឧសារណា

ႀကဳိမုန္ရ ကေဒင်္ ဗာဏာ၊ ယဒ ုန္ဘုနားမျှ အိုန္ဒာ၊ သ လေလာလဲ ဗေဆီစာ စာနာ္ဘန္ရဲ ၊ အခ်ိဳ၊ ဟေ ဗေဆီစာ၊ တေယျ အဗန္ဒ် ဒုန္သာဆများနာ ၅ အခ်ိဳးလ ဗဒ အ၊ ေနာင္ရဲ အင်္ခရွိ ဒုန္သာဆများနာ ၅ အခ်ိဳးလ ဗဒ အ၊ ေနာင္ရဲ ဗဆိဗန္လ် နာ္ဘန္ရဲ ၅ အခ်ိဳးလံ ၊ စာ လားပိုးန္ရဲ လ၊ ေျမာံ လဗနား အ၊ ဒနာ္ဘန္ရဲ့ ၅

(১৯৫) អ៩ ទោ តស្ប ឧត្តិត្តភាស្ប ភិក្តុ នោ ឧម្មញ្ វិនយញ្ បទ្ធបក្ខន្តស្ប ៧តនយោស៍ អាបត្តិ ៧សា នេ-សា អនាបត្តិ អាបញ្ញេម្ភិ ឧម្លិ អនាបញ្ញា ឧត្តិត្តោម្លិ ឧម្លិ អនុត្តិត្តោ ឧម្មិកោនម្លិ តាម្មេន ឧត្តិត្តោ អតាប្រេន ហ-លាយោនាតំ ។ អ៩ ទោ សោ ឧត្តិត្តា អតាប្រេន ហ-លាយោនាតំ ។ អ៩ ទោ សោ ឧត្តិត្តា អតាប្រេន ហ-តិត្តិត្តានុវត្តតោ ភិក្ខុ តេនុបសន្តម៌ ឧបសន្តមំត្វា ឧ-ក្ខិត្តានុវត្តតោ ភិក្ខុ ខេនុបសន្តមំ ឧបសន្តមំត្វា ឧ-ក្ខិត្តានុវត្តតោ ភិក្ខុ ៧តនយេ អាបត្តិ ៧សា អាវុសោ នេសា អនាបត្តិ អាបញ្ញេម្លិ ឧម្លិ អនាបន្នោ ឧត្តិត្តោម្លិ ឧម្លិ អនុត្តិត្តោ ឧម្មិកោនម្លិ តាប្មេន ឧត្តិត្តោ អតាប្រេន

று தல

កោសម្ព័ត្ធន្លុក: (៣រធ្វើ) ឱសារណាកម្មចំពោះឧត្ថិត្តកភិក្ខ

នៃសារីថុត្ត តថាគតមិនបានពោលថា កិត្តត្រូវហាមទីសេនាសនៈដល់កិត្ត ដែលចាស់ដាងដោយបរិយាយនីមួយទេ កិត្តណាហាមត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ព្រះសារីបុត្ត ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ប្រោស ចំណែកទាង គ្រឿងអាមិសៈវិញ គើខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ព្រះមានព្រះ តាគទ្រង់ត្រាស់ថា នៃសារីបុត្ត ចំណែកទាងគ្រឿងអាមិសៈនោះអ្នកត្រវ បែតទៅភិត្តទាំងអស់ឲ្យស្មើគ្នា ។

(១៦៤) គ្រានោះ ទុក្ខិត្តភកិត្តនោះកាលពិចាណោ ធម៌ន៍ង៍វិន័យហើយ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា នេះជាអាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ អាត្មាអញជាភិត្តត្រូវអាបត្តហើយ មិនមែនជាភិត្តមិនត្រូវអាបត្តិទេ អាត្មា អញជាភិត្តដែលសង្ឃ៍ (គួរ)លើកវត្តហើយ មិនមែនជាភិត្តដែលសង្ឃលើក វត្តមិនបានទេ អាត្មាអញជាភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តហើយដោយកម្មប្រកប ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកំរើក ជាកម្មតួរដល់ហេតុ ។ វេលានោះ ទុក្ខិត្តក-ភិត្តនោះបានចូលទៅកេញកទុក្ខិត្តានុវត្តភភិត្តុ លុះចូលទៅដល់ហើយទើប និយាយពាក្យនេះនឹងញូកទុក្ខិត្តានុវត្តភភិត្តុ លុះចូលទៅដល់ហើយទើប និយាយពាក្យនេះនឹងញូកទុក្ខិត្តានុវត្តភភិត្តុ លុះចូលទៅដល់ហើយទើប ទំនាំមនជាអនាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិត្តត្រវិអាបត្តិហើយ មិនមែនជាភិត្តមិនត្រវិអា-បត្តិទេ ខ្ញុំជាភិត្តដែលសង្ឃ(គួរ)លើកវត្តហើយ មិនមែនជាភិត្តដែលសង្ឃ លើកវត្តមិនបានទេ ខ្ញុំជាភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តហើយដោយកម្មប្រកប

66

វិនយបិដកេ មហាវត្តោ

ಉದ್ದಾಣು ಶತ ಕ ಕಾರ್ ಸ್ಟೇರ್ ಕೆಳಾಗಿರುತ್ತು ಸಿರ್ಮಾ នេ ឧត្តិតាលុវត្តកា ភិត្តូ នំ ឧត្ថិត្តកំ ភិត្តុំ អនាយ យេធ ភកវា តែធុបសត្ថ៍ទឹសុ ឧបសត្ថ៍ទិត្វា ភកវត្តំ អភិវា ខេត្តា ឯកមន្តំ និស័ឌឹសុ ។ ឯកមន្តំ និស័ន្នា (ទា តេ ភិក្ខុ ភកវន្តំ វតនកេចុំ អយំ ភន្តេ ឧក្ខិត្ត កោ ភិក្ខុ រាវមាល អាចត្តំ រាសា អាវុសោ ខេសា អនាចត្តំ អាចឆ្នោះមិន ខ្លំ អនាចឆ្នោ ឧត្តិតោម នម័ អនុត្តិតោ ឌម្មុំកោនម្លឺ កាម្មេន ឧក្ខំត្តោ អកុប្បេន ឋានារបោន រា៩ មំអាយស្មុន្តោ ឱ្យហៅនាំ តាដំ នុ ទោ ភន្តេ បដិបដ្លឺ-តពុត្តំ ។ អាចត្តំ រាសា កិត្តា៥ ឆេសា អនាចត្តំ អាចន្នោ စိုက္ရွာ () လေ၊ စိုက္ခံ မင္ဂက္ခ်ိုးရွာ ငမ္နီးကေင ကမ္နေဝ ရွက္ခ်ိုးရွာ

ಗ್ರಶಿದೆ

វិនយចិដិត មហាវត្ត

ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកំរើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ បពិត្រលោកដ៍មានអាយុ ទាំងទ្យាយ សូមអស់លោតមកធ្វើតុសារណាកម្មចំពោះខ្ញុំចុះ ។ លំដាប់ ទុភ្នំតានវត្តកភិត្តព័ងនោះបាននាំ ទុភ្នំត្តកភិត្តនោះចូលទៅគាល់ព្រះ 187: ដ៏មានត្រះកាគ លុះចូលទៅដល់ហើយទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានត្រះ កាតប្រអង្គយនៅក្នុងទីដ៏សមគរូវ ។ លុះភិក្ខុទាំងនោះអង្គយនៅក្នុងទីដ៏សម គួរហើយក៏ក្រាបបង្គំទុល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះ មេត្តា ជ្រោស ទុក្ខិត្តកកិត្តនេះបាននិយាយយ៉ាំងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ នេះជា អាបត្តិ នេះមិនមែនជាអនាបត្តិទេ ខ្ញុំជាភិត្ត ត្រវអាបត្តិហើយ មិនមែនជាភិត្ត មិន ត្រាមក្តិទេ ខ្ញុំជាកិត្តដែលសង្ឃ(គូរ)លើកវត្តហើយ មិនមែនជាភិត្ត ដែលសង្ឃលើកវត្តមិនចានទេ ខ្ញុំជាភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តហើយដោយ កម្ម (vកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកំរើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ បពិត្រលោក ដ៏មានអាយុពំនឲ្យយ សូមអស់លោកមកធ្វើតសារណាកម្មចំពោះខ្ញុំចុះ សូមឲ្រន់ ព្រះមេត្តា (ជាស តើយើងខ្ញុំព្រះអង្គគួរប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពំឥឡាយ នេះជាអាបត្តិ នេះ មិនមែនជាអនាបត្តិទេ ភិក្ខុនេះជាអ្នកត្រវៃអាបត្តិហើយ ភិក្ខុនេះមិនមែនជា មិន ត្រវអាបត្តិទេ ភិត្តនេះជាភិត្តដែលសង្ឃ(គរូ)លើកវត្តហើយ ភិត្តនេះមិន-មែនជាភិត្តដែលសង្ឃលើកវត្តមិនចានទេ ភិត្តនេះសង្ឃចានលើកវត្តហើយ

កោសម្លឺក្លូន្ទុកេ សង្ឃសាមគ្គីពរណ៌

អកុខ្យេន ឋានារមោន យនោ ខ ទោ សោ ភិក្តាវៃ ភិក្ខ မာဗးဋ္ဌာ ၄ ဒုက္ခ်ိဳးရွာ ၄ ဗလ္ဒုဆို ၄ အေစက်ိဳ ကိုက္စိုးကို ကိုက္စို នុំសារយ៉ាត់ ។ អ៥ទោ គេ ឧត្តុំត្លាល់តុំតា គំត្តូ តំ ឧត្តិត្តតំ ភិត្តុំ និសាវេត្វា យេន ឧត្តេមកា ភិត្ត្ តេះឧុបសត្ថ៍ម៉ឺសុ ឧបសត្ថ៍ម៉ិត្វា ឧត្តោបតោ ភិត្តូ ឯគន-ហេខុំ យស្មុំ អាវុសោ វត្តស្មុំ អញោសិ សន័្យស្បូ ភណ្ឌនំ តាលញោវិត្តញោវិកនោ សន័្យតេនោ សន័្យភជិ សន័្ន-အခွားခံ ဆမ္မိျဘာအာအားလံံ ၊ လာ ပါးလာ အိုန္နာ့ မာဗးဇ္တာ ဗ ဒုက္ခ်ိဳးရွာ ေ ဗမၢိဳ ေ နမား၊ ေ ဗာဒ္ ဗယိ မားက ေ នស្បៈវត្ថុស្បៈ វ៉ូបសមាយ សន់្បូសាមក្តុំ កាពេមាតំ ។ អ៩ទោ នេ ឧត្តោចតា ភិត្តា យេន ភកវា នេះខុមសត្ណំ-មឹស ឧបសត្ថទិត្តា គកវត្តំ អភិវា ខេត្តា ឯកមត្តំ តំសីឌី-សុ ។ រាតមន្តំ នំសំឆ្នា ទោ តេ ឧត្តេចតា ភំត្ចូ គតវន្តំ រតនយត់ តេ ភន្លេ ឧត្តិតាលុវត្ថុតា ភិត្ត រាមាហំសុ

ವಶಿಸ

ពោសម្លិត្តនូត: ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គី

ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកំរើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ មាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ វេលាណា បើកិត្តនោះត្រវិអាបត្តិផង សង្ឃលើកវត្តហើយផង ឃើញអាបត្តិផង ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើដូច្នោះអ្នករាល់គ្នាចូរធ្វើឲ្សា-វណាកម្មភិត្តនោះវេលានោះចុះ ។ វេលានោះ ទក្តិត្តានុវត្តកភិក្ខ្លាំង-នោះកំបានធ្វើតុសវណាកម្មចំពោះទុក្ខិត្តកក្ខិត្តនោះរួចហើយ ក៏ចូលទៅ វកព្លកទក្ខេមកភិក្ខុវិញ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើមនិយាយពាក្យនេះ នឹងពួកទក្ខេមកភិត្តថា នៃអាវ៉ុសោ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះ សេចក្តី កាន់យកផេត្រ៍ ១ ការវិវាទ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តី (ប៉ះធាររបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ និ៍ងអំពើផ្សេង ។ បេសសង្ឃ (ជាកដដល់ សង្ឃព្រោះរឿងរ៉ាវំណា កិត្តនោះឯងត្រវអាបត្តផង សង្ឃចានលើកវត្ត ផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើតសារណាកម្ម(ស្រិចហើយ នៃអាវុ-សោ ណ្តើយចុះ យើងធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីនឹងវម្លាប់រឿងពាំវ៉ានោះចេញ ។ <ត្រូបកភិក្ខុទាំងនោះភំបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៍មានព្រះកាគ វេ៣នោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះកាគរួចអង្គយ នៅក្នុងទីដ៏សមគុរ ។ លុះពុកទុក្ខេបកភិក្ខុនោះអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគុរ ហើយកំ(ក្រាបបន្ត័ទុលព្រះដ៏មានព្រះកាគយ៉ាងនេះថា សូមឲ្រឪព្រះមេត្តា (ប្រាស ពួកទុត្តិតានុវត្តកក្តិតនោះបានន័យាយយ៉ាំងនេះថា នៃអាវុសោ

നു 2 .

វិនយចិតិពេ មហាវិគ្គៅ

យស្ម៍ អាវុសោ វត្តស្មី អយោស សន័្យស្បូ ភណ្ដនំ តាលយោ វិត្តយោ វិវានោ សន័្យភេនោ សន័្យវាជិ សន័្យ-ဗိန္ဓာင္ ဆင္ဆိုင္ရာစာၾကာပံုးမ်ား စါးမ်ား နာက္ရွိ မာဗးစ္မာ ေ ဒုက္ခ်ဳိးေရာ ေ ဗ လ္နီ ေ ဒုလား၊ ေ ဗာ အ္က ေ ဗ ယံ မာ ကု လေ តស្បូវត្ថុស្បូវថសមាយ សន្ស៍សាមក្តី ការោមាត៍ កាថំ င္၊ စာ ကၤင္ရ ဗ င်ိဳ ဗင္မီ ရင္ပင္ရွိ ၅ ယၤရာ င ၊ စာ ၊ မာ က်က္ကျပ အိန္နာ မာဗက္ဆာ ေဒ့အ္စိုးရွာ ေဗမ္နာ္ ေဒ့လာဂ်ီးရာ ច តេខញំ ភិត្តាវេ សរេញ តស្បូ វត្តស្បូ រ៉ូបសមាយ សន់្យសាមក្តី ការពត្ ។ ៧វញ្ បន ភិក្តាវ ကားရက္ ၊ လ၊ ေျပာ၊ ပါက င္ကို လင္ရွိမရွိရရွိ စိုလာ-နောက် ကို ကိုက်ကို ကိုက်ကို ကိုက်ကို အနောက် នានញោ ។ សន្និបត៌ត្វា ព្យត្តេន ភិត្តានា បដំពាលន សដេ្យ ញារេចនញោសុណាតុ ទេ ភនេ្ត សដេ្យ យស្មឺ វត្ត្-ည့် မ၊တာလံ လန္ဖံုလျှ အယ္လ္ဂာဒံ အလ၊တာ ဂ်ိဳင္ဂ၊တာ ဂ်ဴဂ၊ဒာ សន្យកេទោ សន្ប័រជិ សន្យ៍វវត្តាធំ សន័្បនានាការណំ

ଣାଣାଠ

វិនយបិដត មហាវត្ថ

សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះ សេចក្តីកាន់យកផេង្រ ការវិវាទ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តី (បែះធាររបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់បេសសង្ឃទំឹង អំពើផ្សេង ៗ របស់ស **ង្បូ ប្រកដដល់សង្ឃ** ពោះវឿងរ៉ាវណា ភិត្តនោះឯង ដែលត្រវិអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្តផង បានឃើញអាបត្តិផង សង្ឃ ចានធ្វើនុសារណាកម្មសែចហើយផង នៃអាវ៉ុសោ ណ្ដើយចុះយើងធ្វើ សង្ឃសាមគ្គីដើម្បីរច្វាប់រឿងរារនោះចេញ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស តើ ព្លុកខ្ញុំព្រះអង្គត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងទ្យាយ វេលាណា បើភិត្តនោះត្រវៃអាបត្តផង សង្ឃបាន លើកវត្តផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើឲ្សារណាកម្មផង ម្នាល ភិក្ខុទាំងឲ្យយ បើដូច្នោះសង្ឃចូវធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីរម្ងាប់ព្រឹងភាំវនោះ ចេញ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ សង្ឃត្រវធ្វើបែបយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុទាំងអស់ $\int \sigma_{\mu} \sigma$ ជា^ចឲ្យធន្ទ:**ទេ ។** លុះប្រជុំគ្នារួចហើយត្រវកិត្ខដែលឆ្ងាសប្រតិពលផ្ដៀង សង្ឃថា បតិត្រៃ ពេះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ដ្បិត សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗគ្នា ការវិវាទ គ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះតាររបស់**ស**ង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់ សង្ឃ នឹងអំពើផ្យែ**ង ១ របស់សង្ឃ** (ជាកដមានដល់សង្ឃហើយ ពោសម្ព័ត្វនូវេត សង្ឃសាមគ្គីតរណ៍

၊ က စ)က စိုက္ရွိ မာဗးရွာ ေဒ့အ္စိုးရွာ ေဗမ႐ိုင នុំសារិតោ ខ ។ យឝ៌ សដ្យស្បូ ខត្តកាលំ សដេ្ញា តស្បៈវត្ថុស្បៈ រ៉ុបសមាយ សង្ឃសាមក្តុំ ការយោ។ រាសា ၮၟႜႜႜၐၟႜႚႚၖ႞ၮႜၛႍ႞ၒႄႜႜႜႜဂ႞႙ၙၖၓၬၷႄ႞ၘၣၯၖၰိဳႍႜ႞ႜႜၛၟၰိဳ អញោសិ សន្ឃស្ប គណ្ឌនំ គាលញោ វិក្តញោ វិវានោ សត្វក្រនោ សត្វរាជិ សត្វវវត្តាធំ សត្វព្រានា-ပေလ် ငေနံလား၏ ေျပာလးခ်ေျခလျှက်ခုလျှ វូបសមាយ សន្យសាមក្តី ការោត ។ យស្បាយស្មុតោ စဗအိ အလျှ ၊ အူလျှ ၂ ဗလဗာယ လမ္ဖံ လာဗက္ဂီယာ အားက် ၊ ေနာ့ က ေနာ္က အေနာ္က အေနာ္က ေနာ္က ေနာ္ សេយ្យ ។ កាតា សង្ខោន តស្ស វត្ថុស្ស វ៉ូបសមាយ សត្ឃសាមក្តី នីហតោ សត្ឃកេនោ និហតា សត្ឃភនិ **នំហត់ ស**ន្យវវត្តានំ នំហត់ សន្យនានាទាលោ⁽⁾⁾ ។ ទមតំ ១ ឱ. ពភា សង្ឃេន តស្ស វត្ថុស្ស វូបសមាយ សង្ឃសមគ្គី ទីហភា សង្ឃាដើ

ຄູ່ທີ່ອ

និហតោ **ស**ង្ឃភេទោ ។

កោសម្តិត្តនុក: ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គី

: តោះរឿងណា កិត្តនោះហើយដែលត្រវិអាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្ត ផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃចុរនធ្វើនុសារណាកម្ម(សែចហើយផង ។ ចេកម្មមានកាលសមគូរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រវៃធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បី វម្នាប់រឿងនោះចេញ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃ ។ បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំ-វើន សូមត្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ដ្បិតសេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេងៗគ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះធារ របស់សង្ឃ សេចក្តីតំណត់បេស់សង្ឃ នំ៍ងអំពើផ្សេង ។ របស់សង្ឃ ជ្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿងណា ភិក្ខុនោះហើយដែលត្រវ អាបត្តិផង សង្ឃបានលើកវត្តផង ឃើញអាបត្តិផង សង្ឃបានធ្វើទុសាវ-ណាតម្មផង ៗ តទ្បុវសង្ឃបានធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីរម្យាប់ព្រឹងនោះ ហើយ ។ ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គីដើម្បីវម្ងាប់រឿងទោះ គាប់ចិត្តដល់លោក ដំមានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រៃវេស្យិម បើមិនគាប ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រវនិយាយ **ឲ្យើ**ង ។ ឯសន្យសាមគ្គី សន្យបានធ្វើហើយ ការបំបែកសង្ឃ សង្ឃ តំំបានផ្ទះផ្កាហើយ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ សង្ឃតំបានផទ្រះផ្កាហើយ ព៌នអំពើផេត្រ១របស់សង្ឃ សង្ឃកំបានផ្ទះផ្យាហើយ ដើម្បីរចាប់នូវ វឿងនោះ ។ ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គីប្រហែលជាគាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ

សន័្យស្នាតស្នាតុល្លាំ ។ ឯកមេតំ ជាយោម័ត៌ ។ តារនេវ **ទទោសថោ** ភាតញោ ចាដំមោភ្នំ នុខ្ចិសិតពុត្តំ ។ ပုံနင္းစား ကိုအစီး ကိုအစား (၇၇၇) តេះ ទុបសត្ថ៍ទំ នុបសត្ថ៍ទំត្វា ភកវន្តំ អភិវា ខេត្វា រាត-មខ្ញុំ ខំសំឌំ ។ រាគាមខ្ញុំ ខំសំ ឆ្នោ ទោ អាយស្មា នទាល់ ភកវត្តំ វាននរោច យស្មី ភត្តេ វត្ថុស្មី ហោត សម្ប៍ស្ប កណ្តនំ តាលយោ វិត្តយោ វិវានោ សន័្យគេនោ សន័្ន-ာင် လန့်ကျိန္စားခံ လန္စို့အဆက္လက် လန္စို ကို ကို អានិច្ចនិត្វា អអូលា អូលំ កន្តា សង្ឃសាមក្តី កាពភំ ជម្នំការ ទេស ភានេស ដាំស្រាមក្តីតំ ។ យស្ម័ នទាល់ វត្តស្មឺ ហោត សង់ស្រ្ប កណ្ដនំ គេលហោ វិត្តហោ វិវានោ សន័្យភេនោ សន័្យវាដ៏ សន័្យវវត្តានំ សង្ខ័ព្រានាការណ៍ សង្ខ័ នាំខ្លុំ អាំនិទ្ទ័និត្វា អមូលា

វិនយមិដពេ មហាវត្ថោ

វិតយបិដក មហាវគ្គ

ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមហំទុកនូវសេចក្តីព្រម-ក្រៀងនេះដោយការស្វៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រវៃធ្វើទបោសថ ត្រវស់ដែងចាត់ មោក្ខក្នុង ១ ណ : នោះឯង ។ (១៦៥) គ្រានោះ ព្រះទបាលិដ៏មានអាយុបានចូលទៅគាល់ព្រះ ដ៏មានត្រះភាគ លុះចុលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំត្រះដ៏មានត្រះ កាគរួចអង្គយក្នុងទីសមគរូរ ។ លុះព្រះទបាលដ៏មានអាយុអង្គយក្នុងទី សមគរៈហើយ ក៏ក្រាបបង្គំឲ្ល ព្រះដ៏មានព្រះកាគយ នៃនេះថា សូមឲ្នផ ពែះមេត្តា (ចាស សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន ផ្សេង ៗ គ្នា ការវិវាទ គ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីរ (បះឆាររបស់សង្ឃ សេចក្តីតំណត់របស់សង្ឃ នំងអំពើផ្សេង ១ របស់សង្ឃ ជ្រាកដដល់សង្ឃ ហើយ ត្រោះរឿងណា សង្ឃមិនទាន់បានជរះរឿងនោះ មិនទាន់ដឹងដើម ហេតុតាមហេតុនៃអឿងនោះ ហើយ ស្រាប់តែធ្វើសង្ឃសាមគ្គីតែម្ដង សូម **ទ្រង់**ព្រះមេត្តា ជ្រោស សង្ឃសាមគ្គីនោះបែកបងោយធម៌ដែរឬ ។ ព្រះ ដ៏មានព្រះកាគ់ទៃឪតាសថា នៃទចាលិ សេចក្តីបង្គហេតុ សេចក្តីឈ្មោះ សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង ១ គ្នា ការវិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តី(ប្រះតារ របស់សង្ឃ សេចក្តីតំណត់បេសសង្ឃ និងអំពើផ្សេង ។ របស់សង្ឃ $\int c_1^{1}$ -កដដល់សង្យហើយ ព្រោះវឿងណា សង្ឃមិនទាន់បានដំរះវឿងនោះ

ก๗ษ

ពោសម្លិត្តទូពេ 🦿 សង្ឃសាមគ្គិយោ

មូលំ កត្តា សត្សសាមក្តី កហេឆំ អនម្នំតា សា ១ថាលំ សន័្យសាធត្តិតំ ។ យស្មឹ ជន ភន្លេ វត្ថុស្មឹ ហោតំ សន័្យស្ប កណ្ឌនំ តាលចោរក្តៃចោរិវានោ សម្ប័កេនោ សម្ប័រាដ៏ សម័្យវត្ថានំ សម័្បនានាកាលំ សម្ល៉ោ ទំវត្ថុំ វិនិច្ចិ-န်ရှာ ဖွက မွက် ခန္မာ လမ္ဗိုနာဗစ္ဂီ အကန် ခမ္မိအာ ဂ္၊က က ကၤင္ရ လခ်္ချကာဗင္ဂ်ီးစီ ၊ ယည္မိ ရတလ် វត្តុស្មី ហោត អង់គ្រអ្នកស្ពានំ គេលហោ វិត្តហោ វិវានោ សន្យភេទោ សន្យវាជិ សន្យវាត្តានំ សន្សនានាការណ៍ လေးမျို့ကို အိန္ဒို အိန္ဒို အိန္ဒို အိန္ဒို တစ္ရို လာ အိုက္ရ လာ အိုက္ရ လာ အိုက္ရ လာ အိုက္ရ လာ အိုက္ရ လာ အိုက္ရ လာ មក្តី ភហនិ ឧត្តិភា សា ទទាល់ សម័្យសាមក្តីន ។ តាតិ នុ ហា កន្លេ សង្ឃភាមត្តិយោតិ ។ ទ្វេ ឧទាលិ

ភ្លាសាត្

നെ നി ന

កោសម្ពឺក្នុន្នក: សង្ឃសាមគ្គីមានពីរយ៉ាង

មិនទាន់ដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃវឿងនោះ ហើយ (សាប់តែធ្វើសង្ឃ-សាមគ្គីតែម្តង នៃទុបាលិ សង្ឃសាមគ្គីនោះមិនប្រកបដោយធម៌ទេ ព្រះទុល្នាល់ក្រាបបង្គំទូលសូរថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា (បា្លស ម្យ៉ាងទៀត ចុះបើសេចក្តីបង្គហេតុ សេចក្តីឈ្មោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ផ្សេង ៗ គ្នា កាវ វិវាទគ្នា ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះធាររបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់ សង្ឃ និ៍ងអំពើផ្សេង ១ របស់សង្ឃ ព្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿង **ណា សង្ឃចុ**នដំ**រះភ្លើងនោះ** ចានដ៍ងដើមហេតុតាមហេតុនៃភ្លើងនោះ ហើយក៏ធ្វើសង្ឃសាមគ្គីទៅ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា ជ្រោស សង្ឃសាមគ្គីនោះ ម្រកចដោយធម៌ដែរថ្ម ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា នៃទុច្ចាលិ សេចក្តីបង្កហេតុ សេចក្តីឈ្មោះគ្នា សេចក្តីប្រកាន់ ផ្លេង ៗ គ្នា ការវិវាទ គ្នា ការចំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រោះនាវរបស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់ សង្ឃ នឹងអំពើផ្សេង ១ របស់សង្ឃ ព្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះរឿង សង្ឃកំបានដំរះរឿងនោះចេញ បានដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃ nm រឿងនោះ ហើយកំធ្វើសង្ឃសាមគ្គីទៅ នៃទុចាលិ សង្ឃសាមគ្គីនោះហៅ ថា ច្រកបដោយធម៌ ។ ព្រះទុបាលិក្រាបបង្គ័ទូលសូរថា សូមទ្រង់ព្រះ មេត្តា ជ្រោស សង្ឃសាមគ្គីតើមានប៉ឺន្មានយ៉ាំង។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា

វិនយរិជិពេ មហាវត្តោ

നസ്യ

សន់្យសាមក្តីយោ អត្តិ ឧទាលិ សន់្យសាមក្តី អត្ថាបេតា ၈၂၈၇ ငိုးစေး မဆ္ခ်ီ နတလ် လင်္ချိမာမမ္ကိ မဆိုးစေး င អគ្គាមេនា ព្យញ្ញនុមេតា ។ យអ្មី ឧទាល់វត្តអ្មី ហោតំ လဆ္ခံလျှ အလ္လာမိ အလ၊ စာ နိုင္ဂ၊ စာဂံုးက လဆ္မံ-ពេនោ សម័ព្រដឹ សម័ព្រវត្ថានំ សម័ព្រានាការណំ សម្បោ အံ အို အဲဒ်ဦင်ရှာ အမွှက မွှက် အရွာ လည်းမောင် តហេត៍ អយំ វុទ្ទតំ ១ ទាល់ សង្ឃសាមក្តី អត្ថាមេតា ព្យញ្ចុល្បនា ។ ភានមា ៥ ឧទាលិ សង្ឃ៍សាមក្តី អត្ត-បេនា ខ ព្យញ្ញដុបេនា ខ ។ យភ្ញុំ ឧទាលំ វត្តភ្ញុំ းတာအီ ဆန္ဆုံးဆုံး အလ္လာဆီ အလးတာ ဂ်ိဳင္လူတာ ဂ်ိဴဂဲးအ សន័្យភនោ សន័្យវាជំ សន័្យវាន្ទានំ សន័្យនានាការណ៍ လ၊ အျွံ အိန္နိုင်္ဂီးစိုးစိုးခဲ့ မွ လာ မွ လံ အခ္တာ လ ဆွံျ-សាមក្តី តាពេតិ អយំ វុច្ធតិ ឧចាលំ សង់ស្រាមក្តី អត្ត-ဗေအ ဧ ဈဏ္ဍဒုဗေနာ ဗ ၅ နမာ (၈) ဒုဓာလ်

វិនយប៌ជក មហាវត្ត

នៃ៖ជាលិ សង្ឃសាមគ្គីមានព័រយ៉ាង នៃ៖ជាលិ សង្ឃសាមគ្គីជ្រុំសហក អត្ថ តែប្រឹកថដោយព្យញូន: ១ ខែ៖ចុលិ សង្ឃសាមគ្គីប្រឹកថពំងឺអត្ថ ពំងព្យញ្ជន: ๑ ។ នែ៖ បាលិ ឯសង្ឃសាមគ្គីដែល ប្រាសចាកអត្ថ តែប្រកប ដោយពុញ្ត្រនៈ តើដុចម្តេច ។ នៃទុព្វាលិ សេចក្តីបង្គហេតុ សេចក្តីឈ្មោះ គ្នា ដោយប្រកាន់ផ្សេង១ គ្នា ការវិវាឲ ការបំបែកសង្ឃ សេចក្តីប្រេះធាវ របស់សង្ឃ សេចក្តីកំណត់របស់សង្ឃ នំងអំពើផ្សេង ។ របស់សង្ឃ \int ចុា. តដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះវឿងណា សង្ឃមិនទាន់ចានដំរះវឿងនោះមិន ពនដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃវឿងនោះ ហើយ[សាប់តែធ្វើសង្ឃសាមគ្គី **ទៅ** នែទជាលំ សង្ឃសាមគ្គីនេះ តថាគតហៅថា ប្រុំាសចាកអគ្គ តែ $\widehat{(v}$ កបដោយព្យញ្ញនៈ ។ នែទចាល់ ចំណែកទាងសង្ឃសាមគ្គីដែល[v]កបទាំងអត្តទាំងព្យញ្ជន: តើដុចម្តេច ។ នៃទុជ្ញាល សេចក្តីបន្ថហេតុ សេចក្តី [ឈ្មោះគ្នា [សចក្តី [ប៊ុកាន់ផ្សេងៗ គ្នា ការវិវាវគ្នា ការទំរំបកសង្ឃ សេចក្តី(បេះ នាវរបស់សង្យ សេចក្តីតំណត់របស់សង្ឃ នឹងអំ ពើ ផ្សេង១ របស់ សង្ឃ ថ្រាកដដល់សង្ឃហើយ ព្រោះភឿងណា សង្ឃក៏ចានជំរះភឿង នោះ ឋានដឹងដើមហេតុតាមហេតុនៃវឿងនោះ ហើយកំធ្វើសង្ឃសាមគ្គីទៅ នៃ «បាលិសង្ឃសាមគ្គីនេះ តថាគតហៅថា ប្រកបទាំងអត្ថទាំងឲ្យញួន: ។ នៃទុច្ចាលិ សង្ឃសាមគ្គីមានព័រយាំងនេះឯង ។ វេលានោះ ព្រះទុបាលិ

നബ്ദ

កោសម្អិត្តនូកេ ឧបាលំពាជា

ខ្វេ សង្ឃសាមក្តីយោត៌ ។ អ៩ទោ អាយស្នា នុចាលំ នដ្ឋាយាសនា រាំតំសំ នុត្តរាសផ្តុំ ការិត្វា យេធ ភកវា គេខញលិម្បីណាមេត្វា គតវន្តំ តាមាយ អដ្ឋកាសិ (၈៦៦) လမ္ခံုလုု က်ဳိးငွာ လု ေ ဗမ္မဆ လု မ မးနောက် ၾပောက် အခုိင်းက မို តា៩មត្រារោជ នរោ មហត្ថតោ ភិត្ត តថំ ហោតិជ បក្កហារហោតិ ។ អនានុវ៉ដ្ឋោ ចឋមេន សីលតោ អក្រេត្តិតាទារសុសុវុតិ ខ្មែិយោ មមុត្តិកា នោមវនភ្នំ ជម្មតោ នហិស្ប តំ ហោតំវនេយ្យ យេន នំ ។ វិសារនោ ហោតំ វិសយ្ណ ភាសតំ ឧទ្ទន្តតំ ហិសកតោ ន ៧ឧតំ អត្តំ ជ សាបេតំ អជុយ្យតំ គណំ

භ භ්ස්

កោសម្តុំត្តូត្តកះ នបាលិតាថា

ដំមានអាយុក្រោកចាកអាសនៈធ្វើទុត្តវាសង្គ: (ចំពវ) ធ្វេងស្មាម្ខាង វុច ម្រណមក្រញលីចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ហើយក្រាបបង្គំទូលព្រះដឺ-មានព្រះភាគដោយព្រះគាថា ថា (១៦៦) កាលបើកិច្ចក្តី ការ(បឹកព្រវិន័យក្តី សេចក្តីអធិប្បាយ វិន័យក្តី សេចក្តុ័វិនិច្ច័យវិន័យក្តី កើតចំពោះសង្ឃហើយ តើ ជនគឺកិត្តូមានប្រការដូចម្ដេច ទើបហៅថាមាន«បកាវៈ ប្រើន កងសាសនានេះ ន៍ឹងដូចម្តេចដែលគរូលើកដម្កើងក្នុងសាសនា គេមិនគូរតិះដៀលដោយសីលដាបឋម បានពិចារណាមើល មាយោទទួន បានសង្រ៍មត/ន្ទិយដោយល្អហើយ ព្លួកសត្រវ ក៏មិនចានតិះដៀលដោយធម៌ឲ្យើយ អ្នកដទៃគូវនិយាយ (បន្ទោស) ភិត្តដោយហេតុណា ហេតុនោះមិនមានដល់ ลิฐเธาะเดูโพ ๆ ลิฐโบบเธาะฉลลา์ธเธงสุธพัฒริพุธิเราไ ក្វាអង់អាចនិយាយ គ្របសង្កត់គេចាន ទៅក្នុងកណ្តាលប រិសទ្យក៍គ្នានតក់ស្ថតគ្នានរន្ធគ់ឡើយ ភិត្តនោះមិនចាននិយាយ ពាក្យមិនគូរូ ដែលញ៉ាំង(២ យោជន៍ឲ្យសាបសូន្យ ឲ្យើយ

භූභ්ප්

វិនយចិដកេ មហាវក្តោ

ရေးမေး စက္ကိ စာနာနာ ဗုဋိ(နာ ន ចាប់ បណ្តាយតំ ន មត្ត ហោតំ ។ សា តាលាកតំ ព្យាភាឈាញ់ វចោ းက္ဆန္နီ နံရာဗနီဆို နံခုန္မႈ ကော សតារវោ វុឡតរេសុ ភិត្តសុ អាចេរតាម្អ ខ សតោ វិសារនោ អល់ បមេនុំ បក្កលោរ ភាដេនថ ပၚန္ဒိုကာစော့ အိန္ဒိုကားရော စင္နန္ခ်ီးေလး က အန္ စီနီ စာ មហាជនោ បញ្ហាបឧតា្វ កច្ឆតិ လက္ဆံ ဗာဗာကာရက္ စဥ္မယ့္န ၾကာမည်း ရသိာရဗီရသာဖွန္ ဒ္ဖ၊ရေယျကားမျှည် မလ် ညမုဒ္ဂကေ လမွံးလုံး က်ဳိးဖွေလုံ ေနာဗာနို ထင်း สที่เอา ลิสุสเณาง เยส์เลา អហំ ការោម័ត៍ ៤ គេ៤ មញ្ញតំ

ທຸດປອ

វិនយបិដក មហាវិត្ត

(ចើមាន) គេសូវប្រសាក្នុងពុកបរិសទ្យយ៉ាងនោះ កំឥតជ្រប សៃពោន ឥតអៀនអន់ទ្បើយ ។ ភិក្ខុនោះមានប្រាដា ញ៉ាំ ផថវិសទ្យជាអ្នកប្រាដឲ្យត្រេកអរ នឹងពាក្យដែលមាន មកក្នុងកាលគរូ ខឹងគូជោទីដោះស្រាយប្រសា្ន ពំងមាន សេចក្តីគោរពេត្តភក្តិភ្វូលស់ដាង នឹងក្រៀវក្លាក្នុងពាក្យអាលារ្យ របស់ខ្លួន ហើយអាចពិពារណានូវហេតុនោះ១ នឹងស្ងាត់ក្នុង ៣ក្យដែលគួរនិយាយ ធ្វាសក្នុងហេតុដែលក្វាត់ ខុសរបស់ពួក សត្រវ ពុកសត្រវសង្កត់សង្កិនក្តី មហាជនតែងពន្យល់ក្តី ដោយពាក្យណា កិត្តនេះមិនលះបង់ទូវពាក្យអាចារ្យរបស់ ១ន ដោយពាក្យនោះ ឡើយ កាលនឹងដោះស្រាយប្រស្នា ជាប្រស្នាមិនធានបៀតបៀនឲ្យើយ ហើយអាចក្នុងទូតេយ្យ-កម្ម៨ន៍ ទទួលនេទានកិច្ចការ បេសសន្យ៨ន៍ ដូចជា ដនអ្នកទទួលយកនូវ គ្រឿងបូជា ភិត្តនោះ កាលពួកភិត្ត្ បញ្ជូនទៅ (ដើម្បី) ធ្វើនូវចាត្យជាកិច្ចការរបស់សង្ឃ ក៏មិន បានមើលងាយ ដោយអំពើនោះថា អាត្មាអញធ្វើឡើយ

ndo

ពោសម្លិត្តនូពេ ៖បាល់ំពាជា

អាចជ្លូត យាវតតោស្ម វត្ថុសុ អាចត្តិយា យោតិ យថា ចរុដ្តិតិ រ) តេវិភដ្តា ឧភយស្បូសាតតា អាមត្ត៍ដ្រោនមនុស្ស តោរិនោ နံ့ဆျက် နင်န္နဲ့ ကုန္ စာနဲ့ စ် လျှောက်းရာ (ဘောရာ ယဗော ဗော်စွာဆ ធំសារណ៍ នាំរុសិតស្បូ ៨ខ្លូនោះ សតារវៅ ខ្លែត្រភេសុ ភិត្តសុ ឧឋសុ ៩េវសុ ៩ មជ្ឈិមេសុ ទ មហាជនសុត្រ្តចរោជ បណ្ដាំតោ សោ តានិសោ ភិត្តា ៩៩ បក្តហារហោត ។ កោសម្តិត្តន្តកំ ទស់មំ ។

നസ്ത്

ពោសម្លិតខ្លួត: នបាលិតាថា

បើត្រវអាបត្ត ក្នុងវត្ថុមានប្រមាណណា កំបេញហកអាបត្ត ដោយសមគូវតាម (វត្តមានប្រមាណប៉ុំណ្ណោះ)កិត្តនោះចេះហំ ស្អាត់នុវវិកង្គទាំងពីវនេះ ហើយវាងវៃក្នុងហេតុដែលចេញ ចាកអាបត្តិ ប្រសិនបើភិត្តដទៃប្រព្រឹត្តនូវអំពើទាំងទ្បាយ មានសេចក្តីបង្កហេតុជាដើម ហើយគុរនឹងធ្វើនិសុព្រ-ណា ណាកម្ម (កម្មដែលរលាស់ទូនចេញ) កិត្តនោះបានជួយធ្វើ និសព្ររណាកម្មដោយសមគូតោមហឿង (នៃអំពើនោះ) ទុសាវ. ណាតម្ម (តម្មដែលសង្ឃឲ្យចូលពុកព្រៃ) ណាដែលសង្ឃ ត្រវធ្វើចំពោះជនគឺកិត្តដែលប្រព្រឹត្តតាមវត្តនោះ កិត្តនោះកំ ត្រាសក្នុងកៃវត្ត អាចស្គាល់ទុសាវណាកម្ម $\stackrel{+}{s}$ ះឯង ភិក្ខុនោះប្រ កបដោយសេចក្តីគោពេក្នុងពូកកិត្តដែលចាស់ជាង១៩ ម្យ៉ាំង ទៀត ប្រកបដោយសេចក្តីគោវពក្នុងកិត្តខ្លីផង កិត្តចាស់ផង ជាបណ្ឌិតប្រ(ពឹត្តនូវបែរយោជន៍ដល់ ភិត្តជាកណ្តាលផង កិត្តបែបនោះឯង គូវគេនិងដមូល មហាជនក្នុងលោកនេះ ដម្កើនក្នុងសា*សនានេះ* y ចប់ កោសម្តីភ្លូត្តព: ទី ๑០ ។

ର ମାମ

វិនយចិដពេ មហាវគ្គោ

តស្បន្ទាន់ [១៦៩] កោសម្ព័យ ជំនាព វិវានាមត្ថិនស្បូនេ នុក្ខាំ មេយ្យ យស្មំ តស្មំ តស្ប យាខត្តិ នេសយេ ។ អន្តោះសូមាយ នា ទ្វោះ តាលតាញៅ វិសនា ឆ្នាំសេ ១ ព្រួសហរ៍ខេ ကားဗိုးရွာ ေ ကောက်းရာ មហាកសរុមកត្វានោ កោះដ្ឋិតោ កាញ់ជែន ខ មហាចុណ្តេ ច អនុវុន្តោ ពេរតា ឧទាល័រ្ដ យោ អានន្លោ វាហុលោ ខេវ កោតមិនា៩មិណ្ឌិ កោ វិសាទា ទំនាវមាតា ច

ଣୀ ମାର

វិនយចិដព មហាវត្ថ

ទទាននៃកោសម្ព័តនក:នោះ គំ (ออต) เป็รโตะนิรโงนับเพิ่งคร่ารโกรเกางยู้ อ រឿងវិវាទ (ញាះឃើញអាបត្តិ ១ វឿងភិត្ត លើកវត្ត (ញាះមិន ឃើញអាបត្តិនោះ ១ វឿងព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា អាបត្តិណា មានដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះ ត្រុវសំដែងអាបត្តិនោះចេញ រឿងទត្ថិត្តានុវត្តកកិត្ចធ្វើទ ចោសថសង្ឃកម្មទាងក្នុងសីមា វឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់យាងទៅកាន់ពាលកលោណកា-វក ត្រាម 🧉 រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងទៅកាន់ ព្រៃ ជាចីនវង្ស ្វ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រងំយាង ទៅកាន់ប្រ. ទេសឈ្មោះចារិលេយក្រ: ១ រឿងត្រះមានត្រះកាគទ្រង់ យាងទៅកាន់ក្រងសាវត្ថ័ ១ រឿងព្រះសារីបុត្ត ព្រះកោលិត: (មោគ្គល្ងាន) ព្រះមហាកសប្រ ព្រះមហាកច្ចាន: ព្រះកោ-ដ្ឋិត: ព្រះកហ្ជិន ព្រះមហា ចុន្ទ ព្រះអនុវុទ្ធ ព្រះរវត: ព្រះ ទុច្ចាលិ ព្រះអានន្ង នឹងព្រះពហុល ១ រឿងព្រះនាងគោតមី ១ រឿងអនាថចណ្ឌិតសេដ្ដី ១ រឿងនាងវិសាទាដាមិតារមាតា ទ

ពេសម្តិដូតូពេ ៖ តួ ៣៣ សេនាសនំ អ៊ីត្តូញូ អាម៉ឺសំ សមតាំថិ ខ ឧ កោហិ នាឆ្លា នាងញោ ទូចាលិ មរិមុខ្លិតោ អនុមវដ្ឋោ សីលេន សាមក្តី ជិនសាសានេតិ ។

មហាវិគ្នោ សមត្ថោ ។

ता हो र

កោសម្ពឺក្នុន្តតៈ នភ្លានជាថា

រឿងព្រះសារីថុត្តកាបថង្គំទូលព្រះអង្គថា យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិថត្តិ ភិត្តុទាំងនោះដោយសេនាសនៈដូចម្តេច ទ រឿងសេនាសនៈ ស្វាត់ ទ រឿងថែត (គ្យឹងអាមិសៈស្មើគ្នា ទ រឿងភិត្តុណា មួយមិនត្រូវឲ្យធន្ទៈ ទ រឿងព្រះទណ្ឌលិកាចចង្គំទូលសូរ ទ រឿងចុត្តលដែលគេមិនគួរតិរដៀលដោយសីល ទ រឿងសង្ឃ-សាមគ្គីក្នុងសាសនាព្រះជិនស្រី ទ ។

ចបំ មហាវត្ត ។

ආ ය් ම

សន្ធិតាចផ្តួលច្រាប់មាត់តា

รบิธรธร	୭
រឿងភិក្ខុ ៣០ រូបនៅក្នុងដែនបាឋេយ្យ	11
ពោលអំពីអាតិសង្ស (់កឋិត) មាន ៥ យ៉ាង	m
ពោលអំពីពឋ៌នដែលភិត្តុក្រាលមិនឡើង	뷶
ពោលអំពីពឋិនដែលភិត្តក្រាលខ្មោង	ពី
ពោលអំពីកឋិនដែលនឹង ដោះ (និយាយអំពីមាតិកា) ៨ យ៉ាង	cri .
និយាយពីពឋិនដោះ អាទាយសត្តពវារ	ଡ଼ଡ଼
និយាយពីពឋិនដោះ អាទាយដក្កវាវ	ອຕ
និយាយពីពឋិនដោះ សមាទាយជក្កវ៉ារ	ඉස්
និយាយពីពម៌នដោះ ការដោះពមិនត្រង់ចីវរវិទាសដាកំណត់ដាដើម	¢ពាំ
តិយាយពីកឋិតដោះ ការដោះកឋិនត្រិង់សេចក្តីសត្តិដ្ឋាតដាកំណត់ដាដើម)e 0
និយាយពីភូមិនដោះ ការដោះភូមិនត្រឹង់ចីវរសម្រើចដាក់ណត់ដាដើម	നം
និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រិង់បានឮដំណឹងជាកំណត់ជាដើម)e z
និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិន ត្រង់ចីវរវិនាសជាកំណត់ជាដើម	ද ර
និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះតឋិនត្រង់ចីវរសម្រេចជាតំណត់ដាដើម.	Je 6 ⁴
និយាយពីកប់ិនដោះ ការដោះកាប់ិនត្រង់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានដាក់ណត់ដាដើម	ທກ
និយាយពីពមិនដោះ ការដោះពមិនត្រង់អស់សេចក្តីសង្ឃឹមជាកំណត់ជាដើម	ന്പ
និយាយពីពបិនដោះ ការដោះពបិនត្រង់ជីវរវិតាសដាកំណត់ដាដើម	നറീ
និយាយពីពឋិនដោះ ការដោះពឋិនត្រិន់អស់សេចក្តីសង្ឃឹមជាកំណត់ជាដើម	നർ
និយាយពីពមិនដោះ ការដោះពម៌នត្រង់ច័វរវិនាសដាកំណត់ដាដើម	40
និយាយពីពមិនដោះ ការដោះពមិនត្រិង់សេចក្តីសន្តិដ្ឋានជាកំណត់ជាដើម	しん
និយាយពីកឋិនដោះ ការដោះកឋិនត្រិន់ចីវិរសម្រេចដាកំណត់ដាដើម	៤ ព
និយាយពីពឋិនដោះ ការដោះពឋិនព្រិង់សេចក្តីសន្និដ្ឋានដាក់ណត់ដាដើម	لده
និយាយពីបលិពោធ នឹងអបលិពោធ	よの
ຈຽກເຫປ້າ	t m

ದ ಕ್ಷಚಿತ ಕ್ಷಚಿತ	ភ្នំតាចផ្តុំល អ្វី	វទ្រាប់មាតំកា
	· · · 1	_

លេះទំព័រ

បវិវត្តនក	50
រឿងពួកកុដុម្ពិកនៅក្រុងរាងគ្រឹះ	აო
រឿងជីវពកោមារភត្យ	34
រឿងដីវពកោមារកត្យ នឹងរឿងអរិយាសេដ្ឋី	పి డా
និយាយពីរឿងព្រះបាទពិម្ពិសារកើតរោគឫសន្ធិងបាទ	ពីដ
និយាយពីសេដ្ឋីក្រុងភងគ្រឹះកើតអាតឈឺញាល	ពីពី
និយាយពីរឿងក្លូ <mark>ន</mark> សេដ្ឋីកើតភោគដុំគោះវៀន	លជ
តិយាយពីរឿងព្រះបាទបណ្ឌបង្ហោតកើតវោគស្គមលឿង	ದಚ
រឿងព្រះបាទចណ្ឌចង្ហោត និយាយពីការថ្វាយសប្បី	ය් බී
រឿងព្រះបាទបណ្ឌូបញ្ហេត និយាយពីការឲ្យផ្អែពន្ធ្លូតព្រៃដល់ខ្ញុំឈ្មោះកាក	یکی لی
ធិយាយពីព្រះគឺមានព្រះភាគ (ទ្រុងហិត) ឃ្នាំបញ្ចុះ	ର୍ଚ୍ଚ ତ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតគហមតិបីវរ	๙ ตี
សំពត់កម្ពស់មានដំខ្មែរពន្ធះពាន់របស់ស្ដេចកាសី	જ જ
និយាយពី (ការទ្រង់អនុញ្ញាត) បីវរ ៦ យ៉ាងនឹងគហបតិបីវរ	ଡ଼ୣୄୄଡ଼ୄ
និយាយពីភិត្តចូលទៅកាន់ព្រៃស្មសាន	€ 0 M
ពារសត្មតិភិក្ខុឲ្យជាអ្នកទទួលចីវរ	೦೦ಜ
ការសន្មតិឃ្លាំង	େ ତେ ମି
ការសត្មតិភិក្ខុឲ្យជាអ្នករក្សាឃ្វាង	0 0 cł
ការសត្មតិភិក្ខុខ្យដាអ្នកចែកចីវរ	ଢଢଢ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតទឹកជ្រិលក់ (៦ យ៉ាង)	େ ୭ ମ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតខ្សែសម្រាប់ចងជាយច័វរជាដើម	ඉදේ
រឿងព្រះអានផ្ទុត្ថោរ	ଡ଼ଡ଼ୠ
និយាយពីភត្រឹងាចត្លោះនៃខែមាយនឹងខែផល្គុណ	ରଚଟ
សេចក្តីបញ្ញត្តិអតិរេកចីវរ	ତ 🗠 ତ
រឿងភិព្ទុ ៰ រូប (មានស្បង់ធ្វុះ)	9 km

ற்

សន្ធិតា	ខត្តល	ဖြား ဗ် ဗာ န် ကာ	භු ක් භ
	•		

លេទទំពរំ

រឿងតាងវិសាទាមិតារមាតា	ଚାଳନ
រឿងតាងវិសាទាមិតារមាតា និយាយអំពីពរ ៤ ប្រការ	ଭ) ଇ ଟ
និយាយពីភិត្តូរេ្វខ ស្មារតីសិងលក់	ទ៣ពី
ពារទ្រង់អនុញ្ញាតនិសីទន (សំពត់ទ្រាប់អង្គុយ)	ទ ៣ <i>៩</i>
៣រទ្រង់អនុញ្ញាតសំពត់សម្រាប់ផ្លូតមុខ	ရပ်စ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតន្លូវការអធិដ្ឋានត្រៃច័ររជាដើម	օևո
ភិក្ខុមិនត្រូវទ្រុទ្រុងបីវរដែលមិន៣គំទាំងអស់	૦૯૮
ហេតុដែលគួរទុពជាក់ត្រៃចីវរ	จะถ
និយាយពីបីវិវជារបស់សង្ឃ	િદિલ
ររឿងឧបនន្ទ និយាយអំពីចំណែកចីវីវ	ຍ ຊິມ
រឿងភិក្ខុមានរោគឈឺពោះ	೯೭೮
និយាយអំពីភិត្តអ្នកចម្រើជម្ងឺ	9 ජ ර
និយាយអំពីការឲ្យបាត្រនឹងបីវារបស់ភិក្ខុស្វាប់ឥល់អ្នកបម្រើឥម្លឺ	୭୫୮
និយាយអំព័តិត្ថិយសមាទានមានអាការអាក្រាតជាដើម	のるど
រឿងធព្វគ្គិយភិក្ខុ និយាយអំពីការទ្រទ្រង់ជីវរមានពណ៌ទៅវសុទ្ធជាដើម	ର ଚ ଦ
តិយាយអំពីចីវរដែលមិនទាន់កើតឡើងដល់ភិក្ខុដែលនោយវស្សារួចហើយ	ବମାଦ
រឿងព្រះរេវតត្ថេរ និយាយអំពីការកាន់យកចីវរឝោយសេចក្តីស្និទ្ធស្នាល	ទពីដ
មាតិកា ៤ យ៉ាងដែលជាហេតុឲ្យកើតបីវរ	ଚମିଟ
នទួន៣ថា	ම ය් ම

อเลโตโยระบ อิตุต

រឿងពស្សចពោត្តភិក្ខុ	୭ ର୍ଘ୍ଣ ଦ୍ୟ
น้ำไหมากดูกริธู	००५५
ឧក្ខេមគឺយកម្ម និយាយអំពីកម្មនឹងមិនមែនកម្ម	ଡ ୯ ୯
តិយាយអំពីកម្ម ៤ យ៉ាង	<u>k</u> 09

ගුය්ෂ

လဒ္ဒိကငန္နံလခြာဗ်ဗာနီ ကာ

	លេខទំព័រ
រើរ៉ឹងធព្វត្តិយភិក្ខុ តិយាយអំពីធម្មជាតមិនមែនជាកម្ម	ന റേജി
តំយាយអំពីកម្ម ៦ យ៉ាង	book
និយាយអំព័ជិនុំសង្ឃមាន ៩ ពួកនឹងកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃចតុវគ្គ	เมอส
និយាយអំពីដំនុំសង្ឃមាន ៥ ពួកនឹងកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃទសវគ្គ	be o t
និយាយអំពីដំនុំសង្ឃមាន ៥ ពួកនឹងកម្មសម្រាប់ធ្វើដោយសង្ឃវីសតិវគ្គ	be ବଣି
ការហាមឃាត់ (កណ្តាលដំនុំសង្ឃ) របស់បុគ្គល 🤶 ខ្មែរ ខ្មែរមិនឡើង	ke 6) st
នីស្សារណាពម្ម (ការបណ្ដេញបេញ) មានពីរយ៉ាំង	ke ke o
នសារណាកម្ម (ការហោបញ្ចូលពួក) មានពីរយ៉ាង	n al al
ទរក្ខូបន័យ ពម្មដែលដាកម្មម័នប្រឹកបដោយធម៌	lo lo L
ឧក្ខេមគីយកម្មដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌	യം നം
ពាក្យសូររបស់ឧបាលិត្ថេរអំពីបញ្ជាជនីយកម្មដាដើម	հատա
ពាព្យសួររបស់ឧបាលិត្ថេរអំពីកម្មដែលមិនមែនជាធម្មវិន័យ	៤៣ពី
ពាក្យសូររបស់ទបាលិត្ថេរអំពីកម្មដែលដាធមិដាវិន័យ	660
កម្មដែលមិនមែនជាធម៌ជាវិន័យ	le L m
ភិច្ចុទាំងឡាយដាព្លា (ធ្វើ) តដ្ឋន័យពម្មមិនប្រិកបដោយធម៌ដាដើម	bolet
ព្វាភិក្ខុព្រមព្រៀងគា្ន (ធ្វើ) តដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម	しょい
ភិត្តទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) តដ្ឋន័យកម្មប្រកបដោយធម៌ដាដើម	bolest
ភិច្ចុំទាំងឡាយដាព្លូព (ធ្វើ) គដ្ឋន័យកម្មប្រិកបដោយធម៌ប្អូមជាដើម	le t g
ភិក្ខុទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) គដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ដាដើម	b ം & ന
ភិច្ចទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) បញ្វាជន័យកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌ជាដើម	lo t t
ភិត្ត្តិទាំងឡាយដាពួក (ធ្វើ) ឧក្ខេមគីយកម្មមិនប្រិកបដោយធម៌ដាដើម	៤៥ពី
ពួកភិត្តព្រឹមព្រៀងគា្ន (រំងាប់) តន្លន័យកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌ដាដើម	les to de
ភិត្តទាំងឡាយដាពួក (រំងាប់) គដ្ឋន័យកម្មដោយការប្លមធម៌ជាដើម	626
ភិត្តភាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) បដិសារណ៏យកម្មមិនប្រឹតបដោយធម៌ដាដើម	ທະພ
ភិត្តភាំងឡាយជាពួក (វំងាប់) ទក្ខេបទ័យកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌ដាដើម	ふうは

෩෬්෪

<u>နားစို့</u>ကငန္တံလင္ပြားစီးကာ

លេខទំព័រ

ព្វកភិក្ខុព្រមព្រៀងគា្ន (ធ្វើ) ឥដ្ឋន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ដាដើម	ษรถึ
ភិច្ចទាំង ឡាយជាពួក (ធ្វើ) ឥដ្ឋន័យកម្មដោយការប្អូមធម៌ជាដើម	10 3 d
ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) ន័យស្សកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌ជាដើម	<u>ଜ</u> ମି ବ
ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) បញ្ហាដន័យកម្មមិនប្រឹកបដោយធម៌ជាដើម	៤ ពី៣
ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (ធ្វើ) ឧញ្ចុបន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម	602
ព្វាកិត្ចព្រឹមព្រៀងគា្ន (ធ្វើ) «ក្ដេចន័យកម្មមិនប្រឹតបដោយធម៌ជាដើម	េ ព័ពី
ភិត្តទាំងឡាយជាពួក (វំងាប់) តដ្ឋន័យកម្មមិនប្រិកបដោយធម៌ជាដើម	le () e
ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) ឥដ្ឋន័យកម្មប្រកបដោយធម៌ជាដើម	ළ පු අ
ពួកភិច្ចព្រមព្រៀងគា្ន (រំងាប់) ឥដ្ឋន័យកម្មដោយការប្វមធម៌ដាដើម	പം പ്രസ
ភិក្ខុទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) ន័យស្សកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម	hadd
ភិច្ចទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) បដិសារណីយកម្មមិនប្រិកបដោយធម៌ដាដើម	ළස්ට
ភំក្ខូទាំងឡាយជាពួក (រំងាប់) នក្ខេបន័យកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ជាដើម	hadd
នទ្ចាន៣ប៉ា	പം പ്ര

<i>o</i>	
កោស មកនត	ைல
ពុទ្ 🗃	

និទានភិត្ត ទ រូបត្រុវអាបត្តំ	າ
ការយល់ឃើញអាចត្តិថាជាអាចត្តិមែន	moz
ពួកភិក្ខុអ្នកប្រិព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត	mod
ការយល់ឃើញអាចត្តិថាជាអតាចត្តី	ເກອອ
ការធ្វើនបោសថតម្មជាដើមក្នុងទីឲ្យដំខាងក្នុងសៃសីមាជាដើម	៣೯೭
និយាយអំពីការបង្កហេតុនឹងដំំណេះជាដើម់	ທຈຕ໌
រឿងទីឃាវុកុមារ	ന ക ർ
អំណត់នឹងការប្រព្រឹត្តិល្អនឹងតាបាស់ដែងអំពីការរំងាប់នូវពៀរ	տևտ
ពាថាសំដែងអំពីការរំងាប់ខ្លូវពៀរ	ጠራዊ
ព្រះតំមានព្រះភាគទ្រត់ពុទ្ធតំណើរទោកាន់ចាលពលោណការពត្រាម	สานที

ග ය ව	လ နီ့ က င န္ လ စြာ ပ် မာ နီ ကာ	
--------------	--------------------------------	--

1	លេទទំព័រ
សាមគ្គីធម្មពឋា	നിംഗ്
រឿងងំរីឪប្រិសើរឈ្មោះជារីលេយ្យក	៣ <i>ដង</i>
ពួកឧលសកក្នុងក្រុងកោសម្តីមិនធ្វើកម្មមានអភិវាទនកម្មជាដើម	៣៥ពី
បុគ្គលពោលខុំសធម៌ដោយវត្ថុ ១៨ យ៉ាំង	៣៥៩
បុគ្គលពោលត្រូវធម៌ដោយវត្ថុ •៨ យ៉ាង	ოკი
ពាក្យសូររបស់មហាបជាបតីរំតាតមី	ოზო
ពាក្យសួររបស់វិសាទាមិតារមាតា	መንደ
(ការធ្វើ) ឧសារណាពម្មចំពោះឧត្តិត្តពភិត្ត	ოამ
ការធ្វើសង្ឃសាមគ្គី	ሠንላ
សង្ឈសាមគ្គី មានពីរយ៉ាង	៣ពិ៣
នយលពិតាយ៉ា	ពពីដ
ឧទ្ទានតាយិ	ಣ ಣಿ ಹ

ស្បេវកោនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Aichi Gakuin Educational Foundation President Chuko Koide 1-100 Kusumotocho, Chigusa-ku, Nagoya-shi, Aichi-ken Japan

この本は次の方によって復刻されました。

学校法人 愛知学院 学院長 小出忠孝 〒464 愛知県名古屋市千種区楠元町1丁目100 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការប្បែបប្បេង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 8 (of 110 volumes total) "VINAYA PITAKA" Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第8巻ヴィナヤピタカ(律部)

発 行:プノンペン仏教研究所	
復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会	č
発 行:1994年12月8日	
印刷·製本/弘前相互印刷株式会社	-
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。	

